DENİZ ERTEN

İŞARET

Adına ne dersen de hakikat bir tanedir!

2. Kitap

DESTEK yayınları

DESTEK @ GÜNCEL

DENİZ ERTEN

İŞARET

Adına ne dersen de hakikat bir tanedir!

2. Kitap

DESTEK

DENİZ ERTEN

İŞARET

DESTEK YAYINLARI: 622
GÜNCEL: 42

İŞARET / DENİZ ERTEN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Son Okuma: Kemal Kırar
Kapak Tasarım: İlknur Muştu Sayfa Düzeni: Cansu Poroy Destek Yayınları: Aralık 2015
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-055-2

© Destek Yayınları

Harbiye Mah. Maçka Cad. Narmanlı Apt. No. 24 K. 5 D. 33 Nişantaşı / İstanbul Tel.: (0) 212 252 22 42
Fax: (0) 212 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi twitter.com/destekyayinlari instagram.com/destekyayinlari

DENİZ ERTEN

İŞARET

Adına ne derseniz deyin hakikat bir tanedir.

1. KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM

En büyük ilim hiçbir şey bilmediğini bilmektir ve en büyük kâşifse kendini keşfedendir…

– Deniz Erten

Bedenimde nar
Ruhumdaysa yâr var…
Bana burası yeryüzü diyorlar
Oysaki her yer yâr yüzü
Bilmiyorlar…

– Deniz Erten

GRACELAND

Hayat, aynı öğretiyi sunan bir öğretmenin dersinden çıktığımızda, hepimizin farklı şekilde notlar alması gibidir…

Her birimizin belirli alanlar içinde kendimize ait yaşadığımız hayat tek dilde konuşmasına rağmen, her birimiz kadar farklı tercümeleri olan bir lisandır adeta.

Oysaki bu, işimizi zorlaştırmaktan başka bir şeye yaramaz.

Mutluluk ve huzur değil, yalnız çektiğimiz acılar, maruz kaldığımız imtihanlar, sıkıntılar bizi sorgulamaya iter.

İnsan acı çekmedikçe sorgulamayan, kaybetmedikçe değerlerine yeterince sahip çıkmayan bir yapıya sahiptir…

Sanal özgürlüğü için hakiki esarete düşen, olanı olmayanla takas etmiş bir varlıktır.

Nefsini kontrol edememe âcizliği insanda mevcut oldukça, tarihin tekerrürden ibaret olması çok da şaşırtıcı olmasa gerek.

Belki de bu yüzden Kuran Yaradan'a karşı sorumluluk duyarak, O'nun rızasını, sevgisini kazanmak için günahlardan, yasaklardan korunma gayret ve niyeti olarak tanımlanan bir "kendilik bilinci", bir "farkındalık" olan TAKVA'dan bu kadar çok bahsediyor… Allah Resulü'nü (sav) örnek alıp nefislerini temizleyip saflaştırarak ibadet ve hizmetlerini "Muhammedi şefkat" idrakiyle yapanlara, belki de bu yüzden Müslüman ifadesinin ötesinde Allah'ın en çok sevdiği kulların başında gelen "müminler" nitelemesini getiriyor…

Ne bir "iddia sahibi" ne de bir "bilirkişi", sadece anlamaya çalışan, düşünen biri olmaya çalışırken hayatın içindeki hayatları izledikçe, insanın ancak düştüğünde düşünmeye başladığını fark ediyorum…

Fikir kelimesinin bir diğer adı da sırf bu yüzden "düşünce" olarak takdir edilmiş olmasın…

Adını Grace Koyduk…

Amerika'da okurken, ev arkadaşım bir labrador yavrusu edinmeye niyetlenmiş ve ablamı da ona eşlik etmek için çağırmış ben okuldayken.

Eve geldiğimde, biri simsiyah biri sapsarı iki minik köpek yavrusu sarmaş dolaş oynuyorlardı salonun tam ortasında…

Allah'ım ne muhteşem yaratıklar.

Ablam ve ev arkadaşım gülerek onları izliyorlardı.

"Ne oluyor burada?" dedim.

Arkadaşım, "Yeni ev arkadaşlarımızla tanış" dedi…

"Siyah olan benim. Onu çiftlikten almak için ablanı da çağırınca, ablan da sarı olana çarpıldı. Sürpriz!" deyiverdi.

Şaşkınlıkla ablama baktım. Çünkü ondan böyle bir şey hiç beklemiyordum.

"Nasıl yani ya?" dedim. "Ciddi misiniz?"

Ablam, "Evet…" dedi. "Kıyamadım orada öyle kalmasına, öyle güzeldi ki."

"E iyi o zaman" dedim.

Ve kızımızı "Grace" olarak adlandırdık. Evimize bu şekilde geldi.

Bizimle beraber uçtu Amerika'dan Türkiye'ye. Bir süre sadece İngilizce konuşuldu, sonradan Türkçeyi söktü…

Anneannemin bu yaşından sonra Grace için İngilizce öğrenmesi, "Sit Grace sit!" ya da "Come here, go there!" gibi komutlar vermesi, aile dostları arasında bayağı espri konusu oldu.

Annemle teyzemin Grace için, "Vah vah. Yazık canım benim. Vatanından kopmuş buralara gelmiş, yazık garip bu garip…" demeleriyse ablamla beni çok güldürüyordu.

Grace zarafet, letafet, nezaket demektir.

Onun bir diğer ismini de Kıtmir olarak koydum içimde. Ashab-ı Kehf'in Kıtmir'i gibi cennete girsin inşallah umuduyla.

Grace bizimle 13 yıl yaşadı.

Hayvanların mazlum olması, ağızları olup dillerinin olmaması içimizi ailece titreten bir şey. Bir aile ferdi oluyorlar ve koşulsuz şekilde sizi seviyorlar, size huzur veriyorlar. Melek gibiler…

Ama işte onların da bir ömürleri var ve insana nispetle çoğunun ömrü daha kısa… Bizim 1 yılımızın onların aşağı yukarı 5 küsur yılı gibi anlatım ve hesaplamalar var…

Her neyse… Sevdiği bir canlı ya da kendi kaç yıl yaşarsa yaşasın, insana ömür hep "az" geliyor…

Grace 12 yaşına geldi ve o yıl bir süre sonra kanser olduğunu öğrendik…

Ne halde olduğumuzu tahmin edersiniz. Tam 12 sene bizimle gittiğimiz her yere geldi Grace… Yaramazlıklar, sevimlilikler neler yaptı neler… Kedimizle ilişkisi tam bir sit-com'du…

Anlatsam kitapları doldurur.

Ve tam 12 sene sonra, "Üç hafta ömrü kaldı" dedi bize gittiğimiz her veteriner.

O kadar çok ağladım o kadar çok dua ettim ki… Son bir yıldır özellikle stüdyo çalışmalarım yüzünden neredeyse doğru dürüst ilgilenememiştim onunla. Allah ablamdan razı olsun, o onunla sürekli ilgileniyordu neyse ki…

Onunla son bir yıldır doğru dürüst zaman geçirememiş olmanın verdiği üzüntü ile, o kadar çok ağlayarak dua ettim ki…

Canım Allah'ım… Canım Allah'ım…

Merhametli güzel Allah'ım lütfetti… Veterinerlerin hayreti içinde Grace tam 9 ay daha bizimle yaşadı…

İnanılır gibi değildi… İnsan için imkânsız ama Allah için her şey mümkün… Allah'ın her şeye gücü yeter…

Merhametli Allah'ım lütfetti. Acıma merhem sürdü. Ve 9 ay daha Grace'le bolca beraber vakit geçirdik.

***

Bir pazar günü bol bol oynadık, hopluyor zıplıyordu…

Ertesi sabah kalbimde bir ağrıyla uyandım ve yatağımdan fırladım. Garip bir rüya görmüştüm, koşarak salona yöneldim, Grace'i görmek istedim…

Balkonda yatağında oturuyordu. Kafasını kaldırdı bana baktı…

Ve o an ne oldu biliyor musunuz? Çok tuhaf, garip bir his ama o an Grace'in yüzünde "ölümü" gördüm…

Bu ne demek, ya da nasıl yani diye sormayın… Bilmiyorum… O an o kalbime oturan hissin o olduğunu anladım…

"Kızım…" dedim gözlerimden yaşlar düşerek… Bana mahzun bir şekilde baktı. Ve sonra başını yastığına geri koydu.

İçeri geçtim hızla, "Abla…" dedim ağlayarak. "Abla, Grace bugün ölecek!"

"Ne diyorsun sen Deniz?" dedi. "Ne oldu sabah sabah, rüya mı gördün nereden çıkardın?"

"Yok" dedim. "Bir hisle uyandım ve koşarak ona geldim. O an işte o an… yüzünde ölümü gördüm."

Ve o gün Grace o yataktan hiç kalkamadı, başını kaldıramıyordu. Nedense bir gün önce zıplayıp hoplayan hayvan başını dahi kaldıramıyordu…

Kucağımıza aldık veterinerlere götürdük. İlaç verdik, serum verdik, su damlattık ağzına.

Hiçbiri fayda etmedi.

Birden, "İyileşe de bilir…" dedi veterineri. "Bir iki kez daha bu şekilde hastalanmıştı" dedi.

Ama duramadım ağladım. Çünkü o his içimdeydi. Gidecekti o bugün.

Gece salonun ortasına koca bir yatak yaptık ve onu orada yatırdık. Ablam, "Deniz sen şimdi uyu. Perişan oldun. Ben şimdi başındayım… Saat dört buçuğa saati kur, dört buçuktan sonra ben uyurum, sen gelirsin burada başında durursun Grace'in" dedi.

"Peki" dedim sesim titreyerek…

Sonra Grace'e baktım. Yan yatmıştı, zor nefes alıyordu, gözlerinin yan tarafından bakardı bana yaramazlık yaptığında ona kızdığım zaman. Yine öyle baktı bana…

Ona eğilip dedim ki boğazım düğümlenerek: "Kızım… sakın bana haber vermeden gitme, olur mu?"

Ve zorlukla doğruldum, yatağıma doğru yöneldim…

Sonra Allah'ıma dedim ki: "Benim canım Allah'ım… Halimi görüyorsun. Sana yalvarıyorum… Eğer Grace'i bu gece alacaksan ne olur bana da haber ver, o an en azından son nefesinde başında olayım…"

Sonra yattım. Uyumuşum ve saat ikide sağ koluma buz gibi bir şeyin değdiğini hissetmemle yataktan fırladım…

Anlamıştım…

“Grace!” diye bağırmaya başladım.

Salona koştum. Ablam Grace’in yanındaki koltukta birkaç dakika önce uyuyakalmış. Ben Grace diye seslenince o da uyandı. Ve Grace’in son nefesini verişini gördük o an. Yüzünde o her zamanki tatlı tebessümüyle…

Tam o an sonsuzluğa uğurladık onu… Sonsuzluğa gitti kızımız…

Gerisini anlatmıyorum… Çok zor bir süreç. Evin içinde yaşayan bir ferdin kaybından hiçbir farkı yok. Kolay değil, neredeyse 13 yıl. Mazlum, ağzı olan ama dili olmayan, yemek vermesen aç kalacak, seni sanki annesi, ailesi sanan, sana muhtaç, ilgisizliğinde dahi seni her şart ve koşulda seven, hep sevgi ve huzur veren, sadık bir canlı… Aslında bir kişilik…

İstanbul’da duramadım. Eve sığmıyordum üzüntüden. Bize yakın olsun diye arka bahçemize gömdük onu… Zordu, çok zordu…

Ailemde en sevdiğim başta babam, dayım, dedelerimi çok küçük yaşta kaybetmiştim… Ölümle, acıyla ilk tanışmam değildi bu… Ama ağzı dili olmayan ve sadece size bağımlı, her şartta sizi koşulsuzca seven, sizi annesi sanan, kendisine sokakta yaşama hakkı bile doğru dürüst verilmeyen mazlum bir aile ferdinin acısı, o da bambaşka bir şeymiş onu anladım…

İstanbul’dan ayrıldım, ailemin yanına güneye geldim kendimi toparlamaya çalışmak için. Herkes çok üzgündü, herkes ağlıyordu…

Üzerinden bir hafta geçti. Bir aile dostu dua gününe çağırdı bizi…

Gittik ailece. Grace gözümün önünden gitmiyordu. Gülümseyen ve bir şeyi anlayamadığında kafasını iki yana çevirerek bir şeyler anlamaya çalışan bakışları gözümün önündeydi…

Dualarımızı ettik, ikindi namazı vakti olmuştu. Namazımızı kıldık ve o an fark ettim… 7’siydi Grace’in…

Anneme, “Anne Grace’e de dua edelim. Bugün 7. günü vefatının” dedim.

“Tamam” dedi. Ve dua etmeye başladık.

Gözlerimden yaşlar süzülüyordu. Öyle masumdu ki Grace…

Allah’ım dedim secdeye varıp. Allah’ım acım çok, biliyorsun. Sen ki bize lütfettin, merhamet ettin, kızımızı 9 ay daha yaşattın… Sana yalvarırım, sen ki merhametlilerin en merhametlisisin. Canım Allah’ım, biliyorum ki o da senin en güzel mekânlarından birinde ama acım var Allah’ım, ne olur bana bir işaret ver. Bileyim ki o da mutlu…

Ne olur, bileyim ki olduğu yerde yabancılık çekmiyor. Sen onu bizim onu sevdiğimizden daha çok seviyorsun, ona bizden daha çok merhamet ediyorsun biliyorum. Ama ne olur bir işaret ver bana, Grace’miz yerinde iyi diye…

Secdeden doğruldum. Ev sahibi terlik bıraktı yanımıza…

Ayağa kalktık annemle, eğildim anneme terliğini vermek için. Elime terliği aldığımda ise… bu satırları yazarken bu olayı dostlarımıza annemle anlatırken nasıl ağladığımızı bilseniz, işte aynen öyle ağlıyorum…

Terliğin içinde aynen şöyle yazıyordu:

“GRACELAND.”

Yani: “GRACE’İN MEMLEKETİ.”

Grace gerçek vatanına geri dönmüştü. Allah’ımın, onu yaratan ve en çok sevenin yanına, hakiki memleketine…

O merhametlilerin merhametlisi Allah’ım, acıyla ağlayan kuluna ihtiyacı olan “işareti” göndermişti…

O’nun bize verdiği kulu, Grace’imizin, O’nun mekânında huzur ve mutluluk içinde olduğunun işaretini vermiş ve acımı almıştı Allah’ım…

Allah’ımız her an bizi işaretleriyle sarıp sarmalar ve kollar…

Allah bizi duyuyor. Biz sitemlere, nankörlüğe boğulduğumuzdan bunu fark edemesek de…

O bizi her an duyuyor, her an “kulum” diye yardımımıza koşuyor, her an acımıza ortak oluyor, onu dindirecek fırsatları yolluyor da, asıl mesele O’nun bizi duyması değil… Asıl mesele bizim O’nu duyup duymadığımız…

Allah aşkına söyleyin asıl biz O’nu duyuyor muyuz?

Allah’ım… Canım Allah’ım… Affet…

BAŞLARKEN

İnsan…

İnsan, arayış demektir. Yolcu demektir…

“Çokluğunu” bulmak için “yokluğunu” arar bu hayat yolculuğunda insan…

Ve o, tüm hayatı boyunca hayallerini dışarıda ararken karşılaştığı acılarda, aldığı yaralarda başka bir istikamete değil aslında kendine yolculuk ettiğini fark eder bir gün.

Hayallerini, özlemlerini ve herkesin peşinde olduğu Kafdağı’nın ardındaki o “meşhur” hazineyi ararken, aslında kendi nefsinin aşılması gereken Kafdağı olduğunu fark eder.

“Kendini” aştığında kendindeki hazineye ulaşacağını anlar.

Anlar ki, onun keşfetmesi gereken kendindeki kendidir…

“O” öyle bir hazinedir ki her insana ayrı ayrı cevherler sunar.

İşte o zaman dışarıdaki, “başkası” sandığındaki arayışları dinmeye başlar insanın.

Kendi altınını aramaya, süzmeye başlar kendi nehrinde.

Tıpkı define arayanlar gibi.

Eskiden servet sahipleri, çocuklarına bırakmak istedikleri servetlerini, kötü niyetli kimseler ulaşamasın diye kuytulara gömerlermiş.

Sonra gün gelince evlatları bulabilsin diye ona yakın yerlere işaretler koyarlarmış…

Ve sonra da “örtülü kelimelerle” evlatlarına kelam içinde hazinenin yönünü anlatan bir mektup, yani “yazılı bir şey” bırakırlarmış.

İşte Allah da her birimizi aynı bu şekilde hazineleriyle donatmıştır…

O’nun ten toprağına gömdüğü hazinemize yani kalbimize, kendi menfi niyetlerimizden arınıp yaklaştıkça, hakiki hazineye yaklaştığımızı anlatmak için kelamını ve nice işaretini elçileriyle göndermiştir bize.

Her birimiz yalnız bize münhasır, yalnız bize verilmiş hazineyi bulmak için gönderilmiş varlıklarız.

Her birimize verilen hazine bir diğerininkinden başka ve her birimizin hazinesi öyle güzel ve özel…

Sevgili yayıncım bana, “Kısa bir özgeçmiş de yazalım Deniz, eğitimlerini, derecelerini de ortaya koyalım ki anlatımlarını bir altyapıyla araştıran biri olduğun hususunda bilgi vermiş olalım” dedi…

Bu o kadar zor ki…

Etiketimde bir gün “âlim” yazsa bile, bu etiketin benim Kuran’ın “eşek” diye nitelendirdiği âlimlerden biri olup olmadığımı göstermeyeceğini bildiğim için zor…

Bildiğim tek şey hiçbir şey bilmediğimdir diyen düşünürler, Allah mevzuunda ise aynı anda “evet, hayır ve belkiler” olabildiği için zor…

İsterseniz araştırabilir ve bulabilirsiniz eğitim hayatımı ve detaylarını, çünkü müzikle de uğraşıyorum ve bu ikinci mesleğim beni icra ettiğim diğer mesleğim olan hukukçuluk bakımından da bilinir kılınıyor…

Eğer ki bana sorsanız, şu kadar üniversite bitirmiş biri değil, okuma yazma bilmediği halde öyle sonsuz bir ilimle donatılmış ve ümmi olarak nitelendirilen, başta peygamberimiz ve ondan nasiplenen diğer bazı Allah dostlarına Allah’ın “kudretiyle” öğrettiği ilmi ve Kuran’ı “araştırmaya çalışan” herhangi biri olarak nitelerdim kendimi…

Kelime ve etimoloji işaret ve izleriyle Allah’ı tanımak için iz süren biri…

Ümmi gibi bir kelimenin Peygamber’i (sav) nitelemekte kullanılmasına hayran ve “ümmi” olmadan, “biliyorum sandığın yalanları” unutmadan, “annenden doğduğun gibi saf ve temiz kalmadan” tek ve gerçek ilim olan “hakikat ilmini” öğrenemeyeceğin işaretini içselleştirmeye çalışan biri…

Ne okursan oku Peygamber’in (sav) ve Allah dostlarından tek hakiki ilmi öğrenmedikçe cahil olduğunu kavramaya başlayan biri…

Üzerine dünyevi anlamda inşa ettiklerini, bina ettiklerini tamamen yıkmadan o, temeli olmayan inşaatın altındaki defineye ulaşamayacağının ve eğer bir gün ulaşırsan da Allah’ın seni yeniden ve hakiki olarak “inşa edeceğini” inşa-Allah işaretiyle takip etmeye çalışan biri…

Allah’ın katında kimin ilim sahibi, kimin sevgili, kimin daha kıymetli olduğunun dünya gözüyle değerlendirilemeyeceğini anlamanın acı tatlı aşkını yaşayan biri…

Yüklerinden arınmadan, fazladan yüklerini geçmişe bırakmadan kanatlanmayacağını anlamaya çalışan biri…

Hazine kelimesine bir gün aniden vurulan ve o an her “hazinenin” neden “hazin”, hüzünlü bir hikâyesi olduğunu hissetmeye başlamış biri…

Her yerin “yeryüzü” değil aslında tek yâr ve Yaradan olan Allah’ın “yâr-yüzü” olduğunu, çünkü Allah’ın her an, her yerden, herkesten kuluyla konuştuğunu anlamaya başlamış biri…

Kulu O’nunla yalnız duada ve isteği olduğunda konuşurken, O’nunsa kuluyla her an konuştuğunu, onu her an çağırdığını fark edip de kendinin, insanın körlük, nankörlük ve sağırlığından vicdan azabı duyan biri…

Hiçliğin her şey olduğunu anlamaya uğraşan biri…

Daha yolun çok ÇOK başında olmasına ve kendi küçücük idrakine rağmen, bulduklarını, bu yolla ilgili bazı anlatımlardaki zorlaştırma ve korkutmalar, ağır diller ya da örtülü dışlamalar veya araştırmanın nefsine ağır gelmesi yüzünden, aslında kendi mutluluklarından uzak düşmüşlerle paylaşmak isteyen biridir…

"Bendeniz…"

Eğer ki inşa ettikleriniz sarsılıyorsa… eğer ki hayatınızdan vazgeçilmez sandıklarınız göç ediyorsa… "kayıp" sandıklarınız artıyorsa bilin ki Hicret'tesiniz ve giden herkes sizin Allah'a, tek hakikate kanatlanıp uçmanıza yük olan ağırlıklardır…

Bırakın…
Bırakın gitsinler…
Rüzgâr ve Ruh birbirine benzer…
Eğer kendinizi O'nun nefesine, ruhuna bırakırsanız
O sizin kanatlarınız altındaki rüzgâr olur
ve Allah size yeni kanatlar verir…
Çünkü O'nun her şeye gücü yeter…
Belki üzüm değil hüzün yetişir senin bağında…
Belki çok hazin öyküler saklı bağrında…
Ama Allah kırık kalplerde…
Sakın unutma…
Hazin olmadan "hazineye" kavuşulur mu?
Belki yüzün gülmedi ömrü hayatta…
Belki sözün duyulmadı edebiyatta…
Sular akar cennette ve ilahiyatta…
Kalbini uyutup Allah'a darılma…
"Yaş" olmadan denize karışılır mı?

KİŞİSEL GELİŞİM

Kölelik mi Dediniz?

"Yüzünüzü doğuya veya batıya çevirmeniz BİRR (işin hakikatini yaşamak) değildir. Asıl BİRR, Allah'a İMAN edip, gelecekte yaşanacak sürece, melaikeye, itaba, nebilere iman eden; Allah sevgisiyle malı akrabaya, yetimlere, miskinlere, yolda kalmışlara (yuvasından-vatanından ayrı düşmüş), yardım isteyenlere, kölelikten, esaretten kurtarmaya veren; salatı ikame eden; zekâtını veren, söz verdiğinde sözünde duran; sıkıntı, hastalık ve şiddete maruz kaldığında buna dayanandır. İşte bunlar sadıklar ve korunanlardır." (Bakara 177)

Belki size çok yabancı konular bunlar ama hayat herkese eşit derecede akrabadır. Ve hayatın herkese yaptıkları demeyeceğim çünkü aslının tersi olduğuna inanıyorum; hayatın içinde herkesin kendine yaptıkları aşağı yukarı aynıdır.

Bir gün arkadaşlarımla deniz kenarında bir kahvede kahvaltı yapıyorduk. Aramızda o gün kişisel gelişimle ilgili kitaplar yazmakta olan bir yazar vardı. Tarih, kişisel gelişim, akıl derken konu döndü dolaştı ve tabii ki Kuran ve İslamiyet'e geldi.

Yazar arkadaşımız, kendi tabiriyle, "Kuran ve İslam'la pek de ilgisi olmayan" ancak son derece zeki ve iyi kalpli bir insandı. Daha ziyade "akılcıydı"… Bense aklın

bütünsel akla ulaşmadan, kullanılmadıkça müstakil ve şahsi kalmaya mahkûm olduğunu ve bu kısıtlılığı yüzünden yanıltıcı bir enstrüman olduğunu düşünen biriyim…

Çünkü çok bilinen bir söz vardır ya, “Akıl pazara çıkmış, herkes gidip yine kendi aklını satın almış…”

Aramızda tatlı bir paslaşma başladı. Bana döndü ve gülümseyerek, “Deniz, yüzyıllarca önce Mekke’de bir çöldeki insanlara gelmiş bir kitabı, şu zamanın ve teknolojinin aklına ve hayatına uygulayabilmek mümkün bile değil” dedi.

“Nasıl yani?” dedim hayretle… “Kuran her çağa, her topluma uyarlanmak için gönderilmiş bir kılavuzdur, çünkü çağlar-üstüdür…”

“Olur mu öyle şey canım?” dedi kendinden emin bir tavırla.

“Kuran’a bir hikâye kitabı olarak bakarsak ve kendimizi onun dışına atarsak, aslında tamamen her birimizin hayatına ve kişisel gelişimine uyarlama olan temel kitabı anlamamız ve ondan faydalanmamız mümkün değil” dedim.

Dudağını büktü. Bir kinaye vardı bakışlarında farkındaydım. Ama bunun önemi yoktu. Elbette ki farklı düşünecektik her birimiz. Her anlayış bir idrak sonucu oluşurdu. Herkesin birbirine göre anlayış üstünlükleri ve eksiklikleri farklıydı ve buydu zaten evrensel işleyişin büyük resimdeki hatasızlığının sebebi.

“Ben kişisel gelişime inanırım. Hepimiz aklımızla başarıyı yakalarız. Çalışmakla…” dedi…

“Ben de kişisel gelişime tamamen inanıyorum zaten mesele bu. Her şeyin özünde kişisel gelişim kesinlikle var ama tek başına yeterli değil, eksik… Çünkü ruhsal gelişim olmadan kişisel gelişim hep eksik… Kişisel gelişim, adı gibi kişisel, bütünsel değil ve sadece kendinle ilgili kontrol edilebilen şartların yönlendirilmesinden yola çıkıyor, oysaki hayat bütünseldir. Ve kontrol edilemeyen sürpriz acılar veya olayların insan hayatına girmesiyle hâlâ seni güzelliklere taşıyacak yolda yürüyebilmek, ruhsal gelişim kaydetmedikçe, sadece bir yere kadar mümkündür.”…

Şöyle bir durdu. “Hımmm… enteresan…” dedi. “Bu konuya tekrar geleceğim ama bunun Kuran’la nasıl örtüştüğü hususunda hâlâ hemfikir değilim. Mesela geçen gün bir profesör arkadaşımla sohbet ediyorduk. O da bu aralar birdenbire Muhyiddin-i İbni Arabi diye bir evliyaya yönelmiş. Nasıl oldu bilmiyor ama öyle aniden…” Hafifçe güldü. “Aslında bu konularla çok da alakası olmayan bir kadındır, hayret. Hatta o gün elime yemekte sen de oku diyerek bir kâğıt tutuşturdu. İki dakika baktım birkaç ayet yazıyordu. Orada gördüğüm bir satır bile benim için bütün meseleyi çökertmeye yeterli.” Yüzünü ekşitti ve kaşlarını kaldırdı. Hafif kibirli bir ifadeyle gülümsedi.

“Aa… öyle mi? Hangi ayetti o? İstediğin her şeyi sorabilirsin. Hepsine dair az da olsa fikrim var inşallah…” dedim.

“Köle azat etmekten bahseden bir ayetti yahu. Devamını dahi okumadım. Putlar vs… Bu zamanda köle, putlar şu bu… Ne kölesi, hangi put? Tahta heykelciklere mi tapıyor insanlar bu zamanda? Hangi köleyi azat edeceksin? Hıh… Afrika’da bile köle yok artık!”

Arkadaşlarımsa onu onaylar gibi bakıyorlardı bana. Şaşırdım hatta hayrete düştüm.

“Ah be Burak” dedim. “Köle mi nerede? Putlar mı nerede? Tahtadan heykelciklere tapanlar kalmamış mı? Bu mu senin kadar zeki bir adam için putun anlamı? Tahtadan heykelcik? Bu derece şekilsel ve maddesel bir anlayışla mı bakıyorsun olaylara? Peki

o zaman, ben de sana senin lügatinle cevap vereyim… Aklını göstersene bana, bir görmek istiyorum, lütfen…” dedim.

Gözlüklerinin arkasından “Bu ne diyor?” bakışını aniden kalkan şaşkın kaşlarının altında sanki bir altyazı gibi okuyabiliyordum…

Masadaki herkes sadece bize bakıyordu. Bir ona bir bana. Ama bu son sorumla sanırım herkes benim artık büyük ihtimalle “kafayı yemiş” olduğuma kanaat getirmek üzereydi.

Burak kendini toparladı… “Hıh… Aklımı mı? Of Deniz ya, bu sorunun bir cevabı olmadığını biliyorsun” dedi.

“Nasıl yani? Her şeyi şekiller içinde kavrayabiliyor ve onların temsil ettiği, sembolize ettiği anlayışları anlayamıyorsak, ben de senin sürekli dayandığın aklın şeklini görmek ve onu anlamak istiyorum” dedim. “Ben sana put dediğimde, beynin, çoğu insanda da olduğu gibi yüzyıllar öncesinde kaldığını sandığın ve büyük ihtimalle Çağrı gibi bir dini filmde gördüğü tahtadan putları hatırlıyor… Eğer her kavrama böyle bakarsak ben o kadar çok kavram sayarım ki bir maddesi şekli olmadığı halde hayatın temel sorgusu olmuş; aşk gibi, güven gibi, akıl gibi, duygular gibi… Şöyle bir etrafına bak. Her gün sitem ettiğin şeylere, insanlara bak ve bana söyle, gerçekten köle, gerçekten mi put kalmamış bu zamanda? Her birimiz köleyiz yahu… Her birimiz! Bizler Allah’a kulluk yapmaya üşenirken, onlarca şeye gönüllü kölelik yapıyor ve her geçen gün esaretimizin nasıl arttığını fark edemiyoruz. Bir yarış halindeyiz insanlarla.”

Kimin maddi imkânları daha fazlaysa, kim daha konforlu, ünlü, rahatsa onun şartlarına ulaşmaya çalışıyoruz. En güzel arabalara binmek, en güzel evlerde oturmak, en güzel kıyafetleri giymek, en güzel restoranlara gitmek, çocuklarımızın piyano çalması, ata binmesi, sekiz dili beş yaşında konuşması, en pahalı anaokulunda olması hayatımızın temel hedefi haline gelmiş. Bizim yapamadığımız her şeyi onlar yapsın istiyoruz… Ama bunu yaparken bu imkânları sağlamak ve bunları değişen zaman ve yenilenen her şeyin modası ve modellerine uydurabilmek için sürekli bize bu şartları sağlayabileceğine inandığımız işler ya da insanlar peşinde koşmaktayız… Her sektördeki güç, makam sahibi insanların yanlışları olabilmesine rağmen etraflarındaki kalabalıkların büyümesi, insanların onları sevmesinden değil onlardan beklenti içine girmesindendir.

İşte bu esarettir…

Bu aslında bilmesek de makamlara, şahıslara, mülke, evlatlara köle olmaktır.

Oğlum okuldan bir mezun olsun, ben o adamın yanında bir dakika daha çalışmam.

Oğluna köle olmuş adamın, patronuna köleliğini vicdanen açıklama şeklidir bu…

Bizler maalesef, ayakkabının bağını dahi benden iste diyen Allah’ımızdan başka herkesten bir beklenti içindeyiz.

Allah’tan başka kimse temelde yok ama biz var olanı yok, yok olanı var saydığımız için kendi ellerimizle yaptığımız putlara kölelik etmekteyiz…

Onlarca putumuz var kırmaya kıyamadığımız, putlaştırdığımızın farkında olmadığımız.

Her birimiz kendimize köleliğimizden azat edilmeyi bekliyoruz… Her birimiz…

Asıl mesele de bu zaten. Yukarıda saydığım onca acı, ıstırap bizim köleliklerimizin doğru adımları takip edememezden dolayı süresini uzatan haller…

Artık kıyamet vakti. Bu uyanış bizim kaderimizi değiştirebileceğimizin işareti olarak ruhsal ve kişisel gelişimimizin temel taşlarını oluşturacak. Ve bu bilgiler Kuran'ın içinde, hiçbir yerde olmadığı kadar detayıyla var. Artık ayağa kalkalım.

Sahip olmak istediklerimiz bir gün bize sahip oluyor. Yularımızdan çekiyor bizi ve biz bu gerçekle bile yüzleşemiyoruz…

Günde beş vakit namaza durup iki dua okumanın ve birkaç ibadet daha yapmanın kölelik olduğunu düşünüyor olmalıyız ki üşeniyoruz. Nefsimize ağır geldiği için hakikatini bilsek de kaçıyoruz. Bahaneler uyduruyoruz…

"Henüz hazır değilim" vehminin tuzağı bu…

Oysaki yalnız Allah'a kul olan gerçek hürriyetine kavuşmuştur.

Çünkü o yalnız Allah'tan bekler. Yalnız Allah'tan ister…

Tam güvendedir. Korkusu kalmaz…

Emindir…

Muhammed-ül Emin gibi, sırtının yere gelmeyeceğinden emindir, çünkü Allah her daim onunladır…

Allah itimat ister ama kendi ihtiyacı olduğu için değil… O Samed'dir. Hiçbir şeye ihtiyacı yoktur…

İtimat ister, senin ihtiyacın olduğu için!

Bunu sadece senin selametin için idrak etmeni ister…

Allah O'na güvenmeni ister. Teslim olmanı bu yüzden ister, çünkü sen bilmesen de Murat Bey değil Allah'tır senin patronun, işverenin, işini halledenin, ailen, koruyanın, düşünenin…

Murat, Ahmet, Mehmet sadece, O'nun senin işini yaptırmak için seçtiği aracı kullarıdır.

O kulu aracılığıyla iş görür. Olmayanı oldurur… Her yere, her şeye yetişir ve bunlar O'na ağır gelmez…

Öyleyse Allah'ın sana verdiği, senin kendi hakikatine ait nevi şahsına münhasır tohumundan sadece göklere yüksel… Her ağaç gibi…

Yanına yörene değil, bir ağacın dalları gibi yalnız göklere el aç…

Yoksa dallarını kıran çok olur…

Başlangıçta hiçbir şey yoktu. Sadece karanlık vardı. Zaman ve mekân bir anda ve birlikte var edildi…

"Hamd; semalar ve arzı yaratan, "karanlıkları" ve NUR'u var eden Allah'a aittir…" (Enam 1)

Evrenden yayılan ışınların dalga boyları müthiş geniş bir yelpazeye sahipken güneşten yayılan dalga boylarının büyük bir kısmı ise çok sınırlı bir alana sahiptir…

Güneş ışınlarının bu kadar dar bir aralığa sıkıştırılmışlığı ise yaydığı bu ışınların dünya üzerindeki hayatı deforme edici değil, tam tersi destekleyici olabilmesi içindir…

İngiliz fizikçi Ian Campbell, Energy and the Atmosphere (Enerji ve Atmosfer) adlı kitabında bu konuya değinmekte ve "Güneşten yayılan ışınların, dünya üzerindeki yaşamı desteklemek için gereken çok dar aralığa sıkıştırılmış olması gerçekten çok olağanüstü bir durumdur" demektedir. Campbell'a göre bu durum, "inanılmaz derecede şaşırtıcıdır".[1]

Gözlerimizin algılayabildiği elektromanyetik dalgalar bu ışık yelpazesinin çok sınırlı bir bölümünü oluşturur.

Kalan kısım insan için KARANLIK'tır… Çok geniş bir karanlığın olma sebebi ise orada bir şey olmadığından değil, insanın tasavvufi anlamdaki "baş gözünün" diğer dalga boylarındaki varlıkları algılama yetisinin olmamasından kaynaklanır.

Zalimin "karanlıkta kalan" olduğunu ve zulmün de "karanlık" demek olduğunu daha önce ifade etmiştim. İşte Kuran'da cehalet ve çeşitlerini de ifade eden ve "zulumat" olarak kullanılan kelime "karanlıklar" demektir ve çoğul kullanımı ise bizlerin algılayamadığı nice dalga boylarının ışınımlarının bizler tarafından karanlık olarak algılanmasındandır.

Farklı farklı ışık çeşitlerine körlüğümüzü, Kuran bir kelimedeki çoğul takısını kullanmayı tercih etmesiyle ne de güzel özetlemiştir. Müthiş…

Bu konu her yönüyle beni çok düşündürür. İnsanda "kibre" sebep olan bu sanki "Kâinatta bizden başka bir şey yok" hissi, aslında insanın görme acziyetini idrak edememesinden gelen bir zafiyetten kaynaklanır…

Mesela morötesi ışınlar, insan gözü tarafından algılanmıyor (dalga boyları kısa olduğu için) ancak rengeyikleri insan gözünün göremediği bu morötesi ışınları algılayabiliyor.

Her kibir ve ego bir zafiyetten gelir. Büyük olma egosu aslında küçüklüğünü hatta yokluğunu bilmektendir…

Bana şöyle sorular soran insanlar oluyor: "Allah bizi niye yarattı ki? Egosu mu var ki bilinmek istedi?"

Aslında her düşüncemiz ve sorumuz kendi anlayışımızı yansıtır. Bilinmekliğini istemek, bilmeye çalışanlar için bir şanssa bu ego değil bir fedakârlık, bir "lütuftur".

Bu bilinmeklik içinde kendini tanıma şansı ve kendi sınırlarını genişletme varsa bu bir "yardımdır"…

Ama diyorum ya hepimiz karşımızdakinde aslında kendi yansımalarımızı görürüz. Olumlu ya da olumsuz. "Bana öyle baktı! Kötü baktı!" diye algılayan biri temelde kendi algısıyla o kişiye yansıtma yapar. Belki de o an o kişi kendi kendine kızıyordur ama seninle göz göze gelmiştir. Asla hakikati bilmezsin. Bilebileceğin tek şey kendi yansımalarınla çevrili olduğundur…

Bu yüzden de, "Nefsini bilen Rabb'ini bilir." Kendini nasıl bilirsen Rabbin senin zannın üzere olacaktır. Ve senin öğrenme şeklin bu olduğu için zor şeyler yaşayacaksın…

Bildiğimiz gibi her bilim dalının okulu farklı şekilde öğretim sağlar. İşte her insan da kendi anladığı metotla Allah'tan öğretim görür…

Bu yüzden öğreti birdir ama metotlar herkeste farklıdır…

Bir fizikçiyle bir hukukçu aynı eğitimden geçemez. Hukukçunun kendi alanını icra edebilmesi, fizikçinin de kendi alanını icra edebilmesi ve her birinin "bütün mekanizmanın" işlemesindeki vazgeçilmez yeri için, aynı öğretiye farklı metot ve eğitimlerden geçerek ulaşması gerekir…

Kalbimi sevgisiyle titreten o büyük Allah dostu Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri, kıyameti anlattığı bir anlatımında, gökten yere birer birer inen meleklerden bahseder…

Melek, “meleke” anlamıyla “bizde var olan kuvveleri, güçleri” ifade eder. Kuran’da geçen her kavrama ilişkin hemen melek deyince “dışarıda” bir şekil algılaması yerine, okları önce kendimize çevirmemiz gerektiğini artık anlamış olmamız lazım. Ne varsa âlemde hepsi âdemdedir çünkü…

Meleklerin “zahiri” anlamı ise, dışarıdaki meleklerdir. Hani şekillerle beynimize işlenmiş, daha ziyade diğer öğretiler tarafından çizilmiş şekilleri ile… Oysaki hakiki melek tanımı tam anlamıyla henüz bilgimizde olmayabilir… Keza Tarık Suresi’nde geçen bazı anlatımlara baktığımızda dünyaya hizmet eden bazı varlıkların da “melek” kavramı içinde tanımlandığını düşünebiliriz…

Melek olarak ifade edilen “melekût âleminin güçlerinin” yeryüzündeki insanlara yardım ettikleri aşağıdaki ayette çok net bir şekilde anlatılmış, ancak insanların melek denilen varlıkların tanımını anlayamadıkları ifade edilmiştir. Bu durum Kuran’ın her çağda geçerli olmasına şahadet edercesine “hâlâ” toplumumuzda bu şekilde anlaşılmaktadır… Yine geleneksel dini inançların büyük bir bölümü çeşitli zanlara uymaktan ibarettir. Bu birçok din için de aynıdır…

“Göklerde nice melekler vardır ki onların şefaatleri; ancak Allah’ın izniyle, dilediği ve hoşnut olduğu kimselere yarar sağlar, şüphesiz ahirete iman etmeyenler, meleklere dişi isimleri veriyorlar.” (Necm 26-27)

Aslı mel’ek olan (arada hemze vardır) ama artık bitiştirilmiş olan “melek” kelimesi Rabbinin istediğini yerine getiren elçiler demektir…

Bunun yanında “batında” yani “gizli anlamında” bizlerde ibadet ve bilinç genişlemesiyle açığa çıkan Allah’a ait kuvve ve enerjileri de anlatır…

Meleklerin cinsiyetli çizilmelerinin, bazı çevrelerce algılarımızla oynanmak için olduğu, o güzelim meleklerin bazı ülkelerde edep yerlerinin açıkta olmasının çocuk tacizine olduğu kadar pek çok yolda bilinçaltımıza atılan bir çapa olduğu ve bunun bu tür amaçlar güdenler tarafından bir çağrı sembolü olduğuna da ilişkin dünyanın çeşitli çevrelerinde anlatımlar vardır…

İnsan algılarıyla maniple edilen bir varlıktır, bu yüzden sürekli rahmani yönde “farkında ve uyanık” olması ve altyapısını hakikat ilmiyle doldurması gerekiyor…

“Kendileri Rahman’ın (itaatkâr ve şerefli) kulları olan melekleri de dişi saydılar. Onların yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların (bu asılsız) şahitlikleri yazılacak ve (bu hususta) sorguya çekilecekler.” (Zuhruf, 19)

Meleklerin cinsiyeti mi olur Allah aşkına?

Bunun ötesinde bu nurani varlıklar tek suretle sınırlı da değildirler. Cebrail’in Dıhye suretinde peygamberimiz ve ashabı tarafından görüldüğü kaydedilmiştir…

Yaşlanma gibi bir olguları da yoktur. Aslında insan kendi hakikatine varabilse ve bedeni ötesindeki nurani varlığına ulaşabilse yaşlanma insan için geçerli kalır mı acaba? Ancak algılarla kayıtlı kalındığı müddetçe insan “ben sadece fiziki bedensellikte bir varlığım” kandırmacası içinde yaşadığı müddetçe yaşlanma kaydıyla da karşılaşacaktır…

“Hamd; gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlara sahip melekleri, resuller (elçiler) kılan Allah’a aittir. Yaratmada dilediğini artırır. Muhakkak ki Allah, her şeye kadirdir.” (Fatır Suresi 1)

Melekler cinlerin aksine yemez içmez evlenmezler…

Konumuza devam edelim…

Evet, melekler batını anlamda meleke suretiyle bizde de var olan kuvvelerdir, ancak biz kendimizin dışında var olan zahiri anlatıma dönelim…

Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri'nden okuduğum bir anlatımda, kıyamette gökten o kadar büyük meleklerin yeryüzüne indiğini anlatıyor ki, bizlerin onların haşmeti karşısında onları Yaradan sanabileceğimize ilişkin anlatımlar veriyor. Hatta meleklerin o kadar büyük o kadar büyük olanlarının var olduğunu, her seferinde "daha büyüğü olamaz" dediğimizde ve daha da büyüğü yeryüzüne indiğinde, öyle büyük hayretler yaşayacağımızı anlatıyor ki, şu an bunu nasıl yazmak, nasıl ifade etmek lazım bilemiyorum…

Peygamberimiz pek çok anlatımında meleklere atıfta bulunur.[2]

Yine Hafaza melekleri bizi kayıt altına alır denir. İyi ve kötü tüm fiillerimizi gözetmek ve "hıfz" etmek (Arapça hfz kökünden) yani korumak, saklamakla görevli meleklerdir…

Hafaza ve hafızin, hafız kelimesinin çoğuludur. Hafız "korudu, sakladı" anlamındadır, aynı zamanda "Kuran'ı ezberleyen" anlamında da kullanılır ve Kuran'ı ezberleyen ve bilen korunur anlamını da çağrıştırabilir bir anlamda…

Her şey kayıt altındadır. Hafaza ismi, "saklamak" anlamı da olan hafızdan gelir ve hafıza da aslında insana ait bir melek yani meleke, yani bir tür kayıt gücüdür…

"Muhakkak sizin üzerinizde hafız (gözetleyici) melekler var. Kiram (değerli) kâtipler var. Her ne yaparsanız bilirler." (El-İnfitar, 10-11-12).

İslami öğretide geçen hiçbir isim kelime hatta harf boş yere seçilmemiştir. Her birinin sembolize ettikleri anlamlar şekilsel kalıptan çok daha ötedir. Ancak insanın beş duyuyla algılaması misaller vasıtasıyla mümkün olduğundan, dışsal bir algı da verilmek suretiyle insanı esasen kendi bilinci içindeki anlatıma da yönlendirir…

Bizler nasıl çocuklarımıza bir şey anlatırken onların idraklerinin kısıtlı olmasından dolayı "misaller, hikâyeler" gibi anlatımlar geliştirir ve onların algılayabileceği seviyede asli olayı anlatmaya çalışırız; işte Allah da insana, çocuğuna ebeveynlik yapan bir "anne" gibi, bu tür misaller ve hikâyevari anlatımlarla asıl meseleyi anlatmak ister…

Bir tohumdan bir ağaç çıkacağını bilirsin, o ağaçtan da dallar, meyveler çıkacağını; ama önce o minicik tohumun güneşle, suyla, gübreyle beslenip fidan olması ve yavaş yavaş koca bir ağaca dönüşmesine yardım edersin…

Verilen her emek, yani "bilgi", kademe kademe o tohumu ağaç olmaya hazırlar… Özümüzde ağaç olduğumuzu bilsek de, tohuma ağaç olmadan o yükler birden yüklenmez…

Ve şunu da unutmayalım, "gübre" tohumun ağaca dönmesinde "gereklidir"… Aynı bizlerin güzellikler yanında "hatalarla" da beslenmemiz ve "büyürken" doğruyu bu şekilde bulmamızın gerekli olduğu gibi…

Biz kendi oluşturduğumuz kalıpları kırmadıkça, daha diğer dünyaya geçmeden bu dünyada "kalıplardan" oluşturduğumuz "kabir âlemimizi" aşamayız…

İnsan bedeni ölünce öldüğünü sanır, oysaki, "bedenini aşan bilince kavuşan" gerçek anlamda her zaman "hayy" yani diridir…

Her şeyi önce kendimizde aramamız gerekir. Çünkü biz Allah'ın kendi nurundan var ettiği Peygamber'in (sav) nurundan, yani en yüksek idrakteki insan-ı kâmilin nurundan var olduk. Ve hologramik evren ve tevhid gereği, "parça bütünün bilgisini taşıdığına

göre”, her birimiz birer parça olarak bütün bilgiye temelde sahibiz. Bizim idrak mertebemizse bu bilginin kaçta kaçını “unutan insan” bilincinden hatırlayıp, açığa çıkardığımızla belirlenir…

En büyük hamd kendinde var olan Allah isimlerini hakkıyla açığa çıkarmaktır. Yoksa ana mesele sadece lafzen teşekkür, şükür değildir…

İlmel yakin olan yani sadece “bilgisi dahilinde” olandan, gören “aynel yakine”, oradan da, her şeyi ile bilen gören ve vâkıf olan “Hakkel yakine” ulaşmaktır asıl mesele…

Konumuza geri dönersek.

Biz göremesek de etrafımız cinler, periler, melekler ve diğer bilinçlerdeki varlıklarla dolu… Allah Kuran’da insanların pek çok varlıktan daha üstün olduğunu söylerken “insandan da” üstün varlıklar olduğu mesajını veriyor denir: Allahü a’lem…

Bu yukarıda sayılan varlıkların her biri Allah’ın belli mertebelerini taşıyan kozmik ışın türleri…

Bizlerin aynı etrafımızı saran internet ya da elektromanyetik alanları vb. göremediğimiz gibi, bunları da bu sınırlı olan kafa gözümüzle görmemiz mümkün değil… Bunun için basiret (kalp gözü) gerekir…

Ancak bedeni aşan biri bunları görebilir… Aynı insan-ı kâmil olma yolundaki insanların, mertebe mertebe bilinç açılımlarıyla sanki bir tür Süpermen gibi, elektromanyetik radyasyon ve ötesindeki ışın dalgalarını yavaş yavaş görmeye başlama melekelerinin aktive olması gibi…

İnsanların teknoloji ile ulaşabildikleri şeyler Allah’ın teknolojisini kullananda zaten o kişinin idrak ve bilinç mertebesine göre vardır…

Seyri Sülük denilen Allah’a varma yolunda, meleklerin göründüğü bir aşamadan bahsedilir mesela. Bu konuya ilişkin çok ilginç anlatımlar okudum Allah dostlarından… Ama mesele oradaki cazibeye kapılmadan Allah’a varma yoluna devam etmektir…

Peygamberimizin miracı, yani “yükselişi” esnasında sadece önüne bakması ve etrafına bakmaması yine bize gösterilen bir uyarıdır, işarettir. Allah yolunda öyle muhteşemliklerle karşılaşır ki insan, Allah yolunda devamdayım sanırken kimi rahmani kimi şeytani perdelerle kaybolup gidebilir…

Bu yüzden “keramet” denilen ufak mucizeler gibi olaylar görmek ve yaşamak Allah dostları için her zaman makbul değildir. Onlar yalnız Allah’ı isterler… Allah’ın cemaline kavuşmak dışında bir dertleri talepleri yoktur… Onların ibadetleri nefislerini beslemek, keramet görmek ve göstermek için değil, ruhlarını yükseltmek ve Cemalullah’a ulaşmak, O’nu görmek içindir… İbadeti nefsi için yapanla, rızai ilahi için yapan arasındaki farklardan biri de budur…

Oysa, İslami yoldayım zanneden bazı kişiler çoktan şeytan tarafından kandırılmış ve fark etmemiş olabilirken, ibadetle Allah’a varma ruhaniyetini değil “nefislerini” beslediklerini için bir süre sonra kaybolup gidebilirler…

Bunları ayırt etmemiz özellikle Mehdi tanımı ile Deccal tanımının karıştığı şu ahir zamanda büyük bir imtihandır…

Mucizevi ilham veya olaylar yaşayan pek çok insan, şeytanın bu konuda belli bir mertebeye kadar ilham verebileceği ve mucizevi haller (uçmak, kalbini durdurmak, ilham almak vs. gibi) gösterilmesine aracı olabileceğini bilmiyor olsa gerek.

Önceden de belirttiğim gibi bu yol bir masal gibi, aynı Alice Harikalar Diyarı gibidir. Kitabı, yani Kuran'ı açtığınızda içine düşerseniz öyle bir yolculuk ve cazibe başlar ki zaman size yetmez…

Bu Allah ilminin hakikati ve Allah'ın ülkesi, yerin göğün hükümdarı olan Allah'a ulaşma yolunda mertebeler, Allah'a ait varlıklar ve pek çok güzellik yanında pek çok da tuzakla doludur…

Tuzaklar vardır ama insanlar acı çeksin diye değil!

Çok sık karşılaştığım bir soru: "Allah'ın bizim acı çekmemize ihtiyacı mı var, ibadetimize ihtiyacı mı var? Niye acı çekiyoruz?"

Asla!

Acı çekmeyi seçen biziz. Çünkü bizlerin yani insanoğlunun öğrenmesi maalesef bu yolla oluyor. Çocukken "Aman yavrum soba sıcak sobaya değme!" ya da "Kibritle oynama yanarsın!" dendiğinde, yani aynı Âdem'e "Şu ağaca yaklaşma!" dendiğinde dinlemeyip illa ki onun merakına yenilip acıyla öğrenmesi gibi…

Dokunuyor ve yanıyor insan. Bunu unutmayalım. Ve öğrenmeyi yanmakla özdeşleştiriyor. Yandıkça sakınmayı öğreniyor… Yanmadıkça, idrakiyle o bilgiyi buluşturamıyor… "Yanmadan öğrenemem!" şartlanmasına girdiği için, öğrenmek için bilinçaltında yanması gerektiğine şartlanıyor, buna inanıyor… Ve kendi yangınını yine kendi çağırıyor…

Bedeninde nar yani ateş, ruhundaysa nur vardır insanın. Ve narını nura çevirmeden kemalatına erişemiyor…

Bu ateş belki de aldığı nefesteki yanıcı oksijenin onun hayat kaynağı, içtiği sudaki patlayıcı hidrojen ve oksijenin onun bedeninin büyük bölümü olduğundandır… Ya da karbonla örülü bir bedeni olmasından… İlginç değil mi?

Bedeninde nar
Ruhunda nur vardır insanın…
Narı nura çevirmedikçe
Nasibini alamaz kemalattan
Aşkı da yakıcıdır, acısı da insanın…
O zaman neden korkar ki yanmaktan?
Acı çekmeden, yanmadan "ışık" veremez insan…

– Deniz Erten

Seçtiği duyguların yangınlarında yanmaktan haz alır. Ama ruhu için yanmaya naz eder. Yanmadan öğrenemez insan…

Oysaki öğrenmek baki ve hür olmanın tek yoludur.

Ama bu yol ve sonundaki hazine yani Allah'a ulaşma yolundaki kudret ve ilim, işte ona kavuşmak hiçbir zaman kolay olmaz. Bunun en büyük sebeplerinden biriyse hazinenin "emin ellerde" bunu "kötüye kullanmak isteyen ellerde olmamasıdır". Karşına çıkarılan sınavlar, bir gün sahip olduğun bilgi yani hazineyle; yokluğunu anlamış bir hiçlik bilinciyle, sadece iyilik yapmak isteyecek noktaya ulaştırılmış olman gereği olabilir.

Acı çekmeyen olgunlaşamaz…

Bir hazineniz olsa, onu hiç olgunlaşmamış ve kötüye kullanacak birine mi verirsiniz, yoksa hazineye ulaşma yolunda ilerlerken olgunlaşmış, pişmiş ve bu hazineyi ulaştığı bilinçle insan ve evren yararına kullanacak birine mi?

Acı çekmeden öğrenebilseydi insan…
Acı çekmeden kıymet bilseydi yürek…
İmtihana sınava ne gerek vardı… ne gerek…

– Deniz Erten

Allahü a'lem

Evet dört bir yanımız sarılıyken dahi "körlükteyiz"…

Burada RUHEN kör olan diğer dünyada da kör olacak, bunu unutmayın…

Çoğu görme engelli insan, bizlerden daha net görür. Çünkü biz kendimizi, bu kadar kısıtlı bir görme algısına sahip olmamıza rağmen, gördüklerimizle kayıt altına alır ve sınırlarız farkında olmadan… Bu da bir tür kabir azabıdır… Beden kabriyle kısıtlı olduğunu zannetmek… Oysaki zandan kaçınmamız gerektiği Kuran'da defalarca izah edilir…

Bir insanı görmeden sevebiliriz ama görünce nefsimiz bizi başka şeyler düşünmeye itebilir…

İşte aslında beş duyu insan ruhu için bir yanıyla tuzağın merkezidir…

Yedi Uyurlar (Ashab-ı Kehf) ise anlatılan zahiri hikâyesi ötesinde beş duyusunu, aklını ve nefsini "uyutmuş" insanlar manasındaki semboldür. Dünyevi masallara uyumak, hakikate uyanmaktır. Gördüklerimiz ya da daha doğru ifade ile gördüklerimizi sandıklarımız masal, görmediklerimizse hakikattir…

"Yoksa bizim işaretlerimizden (sadece) Ashab-ı Kehf (mağara arkadaşları) ve Rakim'in (bilgi yazılı taş levha) bilgisinin mi şaşılacak şey olduklarını sandın?" (Kehf 9)

Kehf, mağara demektir…

Ashap[3] ise, arkadaş olanlar, dostlar, özellikle Peygamber'in (sav) dostları ve sahip olanlar (peygamberimizin öğrettiği ilme sahip olanlar), sohbet ehli (sohbet yoluyla peygamberimiz tarafından nakledilen Allah ilminin sahipleri) ve kullanma yetkisine sahip kişiler anlamına gelir…

Bu, "algılarını uyutmuş" insanların kaldıkları mağarada onlarla beraber olan sadık dostları, köpekleri (Kıtmir – ki batını anlamda terbiye olmuş ve Allah dostlarının kapısına kul olmuş nefsi temsil eder) cennete girecek hayvanlardan sayılmıştır… Bu işarette, simgede aynı zamanda yine batında, Allah dostlarının kapısına köpek dahi olsan cennet yolcusu olacağın anlamı da vardır…

İşte o Allah dostları kalp mağarasında yaşarlar…

Kalp Allah'ın beytidir, evidir. Allah'ın beytinde yaşayan korunur ve Allah'la var olur. Algı kayıtları kalkar. Gözleri uyur, gördükleriyle sınırlanmazlar. Kulakları uyur. Akılları uyur. Uyur tüm algıları. Ve Allah'ın aklıyla akıllanır. O'nunla duyar, O'nunla görürler…

Allahü Teâlâ, nafile dediğimiz farz ibadetlerin dışında "faydalı" anlamındaki ibadetlerle kulu O'na yaklaştığında, O'nun kulunu daha da çok sevdiğini ve onu

sevince de adeta onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olduğunu belirtir… Bu ne muhteşem bir histir insan bu hissi ancak yaşadığında anlayabilir…

Ebu Hureyre, “Resulullah (sav), Allahü Teâlâ şöyle buyurmuştur dedi: Her kim (ihlas ile bana kulluk eden) bir dostuma düşmanlık ederse ben de ona karşı harp ilan ederim. Kulum kendisine farz kaldığım şeylerden, bence daha sevimli herhangi bir şeyle bana yakınlık kazanamaz. Kulum bana (farzlara ilaveten işlediği) nafile ibadetlerle durmadan yaklaşır, nihayet ben onu severim. Kulumu sevince de (adeta) ben onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum. Benden her ne isterse onu mutlaka veririm, bana sığınırsa onu korurum.”[4]

İşte Yedi Uyurlar’ın da bu yüzden üzerlerinden dünyevi ve bedeni kayıtlar kalkar. Sadece bedensel kayıtlardan sıyrılan ruh kalır. Ruh ise Allah’ın emrindendir…

İnsan “Sen yapamazsın sanmam!” sözünü duyduğunda bilinci onu şartlar…

Yapamam!

Kulakları duymayan duyma engelli insanlar, kendilerine söylenen kelimelerle şartlandırılmadığı ya da yönlendirilmediği ve sadece kalplerinin –ki zaten olması gereken odur– seslerini duydukları için tertemiz kalmaya daha yakın değil midir bizlere nispeten?

Hatta meşhur bir “sağır kaplumbağa” hikâyesi vardır… Yapamazsın yapamazsın diye dışarıdan kaplumbağalara verilen telkinleri diğer kaplumbağalar duyarken o “duyamadığı” ve sadece duyamadığı için de bu şartlandırmayla kendini “yapamam” diye kayıt altına almadığından, kendindeki güce kavuşan ve başaran sağır kaplumbağa hikâyesi…

Kelimeler tehlikelidir. Doğru anlaşılmazsa bizi bize mahkûm ederler…

Aynı gördüklerimiz gibi… duyduklarımız gibi… dokunduklarımız gibi…

Aynı bize öğretilenler gibi…

Şartlandırılmış inanç ve düşüncelerimiz gibi…

İşte bu hayatta her şey asıl dünyanın yansıması olduğundan “aksi” gibidir… Terstir…

Asıl engel, engelsiz olduğunu sanmaktır. Çünkü bizler, sınırlar konmuş engelli algıların insanlarıyken, engelli sandıklarımız o algıların sınırını çoktan aşmış olabilirler…

Kim asıl engelli kim değil hakikaten düşünmek lazım…

Belki de Şems bu yüzden Mevlana’nın bildiklerini unutmasını istemiştir…

Bildiklerini unutmadıkça hakikat ilmini öğrenemez insan…

“Namaz kılınıyor eve sokulmaz” denen bir köpek, Kıtmir, Yedi Uyurlar’dan olur ve kutsiyet kazanır da ona “köpek” diye hayatında yer vermeyen insan, onun cennete hak kazandığı gibi cennete hak kazanamaz…

Yedi Uyurlar gibi “zamanda yolculuk” yapamaz…

İnsan algısının “olmazları” vardır. Allah’ınsa “olmazı” yoktur…

Her şeyde tecelli eden Allah ise “imkânsız” yurtsuz değil midir aslında?

“Sonra and olsun ki, onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından geleceğim ve onların çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın…” (Araf 17)

İşte şeytan bizi bizimle kandırır… Peygamberimizin “En büyük günah vücudunuzdur, en büyük sevap da vücudunuzdur… Vücudunuzun, Hakk’ın olduğunu

bildikçe en büyük sevaptasınız… Vücudunuzu kendinize nispet ettikçe en büyük günahtasınız…” demesinin bir sebebi de üzerimize yüklenmiş “nefis” ve “benlik” yükü ile var olduğumuzu sanma ve kayıtlı olduğumuz “zannında” yaşama yükü değil midir?

Neyi ne kadar görürsen gör, bilirsen bil, tek hakikat olan Allah ilmini idrak edebilmen için “kalben, nefsen ve aklen ÜMMİ” olman gereği değil midir?

Her şeyin iki kutbu olduğu gibi, “bedenimizin” de iki kutbu vardır… Bedenimiz bir yandan kemalatımıza ermemizdeki vasıtadır… öte yandan ise kendimizi sadece beden sanıp, bu “beden kabri” algısına sıkışmış kaldığımızı düşünmemiz ve benlik yani ilahlık iddiasına düşerek Allah’a şirk koşmamızın da sebebidir…

Yedi Uyurlar gibi kalbinin mağarasına çekilen ve kendini dört bir yandan; önünden, arkasından, sağından, solundan çevreleyen dış algılardan sıyıran için “la ilahe” yani “yoktur kendisi ve başka varlıklar”, sadece “illa Allah” vardır.

“Var olan sadece Allah’tır” diye idrak eden bilinçteki insan, asıl uyanışını o zaman yaşar ve onun ebedi diriliğe kavuşmasını engellemeye çalışan nefis padişahından ve ona vesvese veren şeytandan korkusu kalmaz… Aynı Yedi Uyurlar’ın peşlerinde onları öldürmeye çalışan padişahtan korkularının kalmadığı gibi… Ne zaman kalır ne de mekân… Her şey AN’da olur ve biter…

O artık Allah’tadır…

Apartman Sakinleri, Evinizi Temiz Tutun

Ey Allah “sakinleri”, Allah’ın onlarda mesken tuttukları, üzerlerine sekine inen “miskin” tabir edilenlerden…

Siz Allah’tasınız O da sizde…

ALLAH BEYTI OLAN KALBINIZI VE TÜM VARLIĞINIZI SARDI…

Öyleyse Allah’ın beytini, yani kalbinizi temiz tutun…

MELEK KAVRAMI

Melek Nedir?

Bu konuda Arap dilbiliminde, melek kelimesi ile ilgili iki ifade vardır:

Bunlardan biri kelimenin “elk” kökünden geldiği, bir diğeri ise “melk” kökünden geldiğidir…

“Melaike” ifadesi ise melek kelimesinin çoğul halidir…

Allah’ın isimlerinden olan ve her şeyin tek sahibi olduğunu ifade eden Malik-ül Mülk ve tüm kâinatın tek sahibi ve mutlak hükümdarı olduğundan da El Melik esması da Allah’a aittir…

Kelimenin, elk kökü ile “eluk”, “risalet, elçi göndermek” anlamından dolayı “Allah’tan gelen elçi” ve “kuvve, idare gücü” anlamıyla da “melk” kökünden geldiği de diğer anlatımdır. (Risalet, birini bir vazife ile bir yere göndermek anlamına gelir, irsal ve risalet ağızla, dille ifa edildiği için melek kelimesinin bu anlamda “atın ağzındaki gemi çiğnemesi” demek olan “elk” kökünden geldiği iddia edilir.)

Kuran’da hangi kökten geldiğine göre değişen anlamlarla ikisi de kullanılır.

Bizim anlamamız gereken Allah'ın kendi güçlerinin O'nun melekleri olduğudur. Yani Allah'tan ayrı varlıklar değildir. Kâinatta hiçbir şey kendi varlığından başka bir şey olmayan Allah'tan ayrı değildir ki zaten.

Cebrail

Allah'ın cebri, kuvveti, zorlaması, İsrafil ise önceden de bahsettiğimiz gibi, Allah'ın nefesi demektir.

Dolayısıyla tabiattaki ve insandaki her kuvve melek olarak da adlandırılır ve temelde Allah'ın kendi güçlerinin faaliyetleridir.

İnsan için geçerli olan durum, melekler için de geçerlidir. İşte melekler için Allah'ın hükmünde faaliyet gösteren Allah'a ait güçlerdir diyebiliriz…

"Gök gürültüsü (ra'd) meleklerden bir melektir"[5] demesi bunu gösterir.

"İnsan ve Rab" bahsinde de anlattığımız gibi, kâinatta Allah'tan başka bir varlık yoktur. Sadece O'nun mülkiyetinde O'na ait mertebelerin iş görmesi sözkonusudur. Biz Allah'tan ayrı gördüğümüz kendimiz ve her şey için aslı olmayan bir algılama içindeyiz. Bir varoluş varsayımındayız. Bizim anlayabilmemiz için Allah misallerle düşünmemize izin vermiştir. Ama varılması gereken istikamet, bilinçte tekliğe ulaşmaktır.

"O zaman müminlere (şöyle) diyordun: Rabb'inizin, indirilen meleklerden üç bini ile size yardım etmesi, size kâfi gelmiyor mu?" (Âli İmran 124)

"Ve onların peygamberi, onlara dedi ki: Muhakkak ki onun melikliğinin ayeti (delili), içinde Rabbinizden sekinet ve Hz. Musa ailesinin ve Harun ailesinin bıraktığı şeylerden bakiye (kalıntı) bulunan, meleklerin taşıdığı bir tabutun (tahta sandığın) size gelmesidir. Muhakkak ki bunda, sizin için elbette ayet (delil) vardır, eğer siz müminlerseniz." (Bakara 248)

Ruhunda eğer
Dinmezse şikâyet
O zaman gereken
Kalbine ziyaret
Sebebi hâlâ dışarıda ararken
Et hadi elinle
Kaderi ziyan et…

– Deniz Erten

SCHUMANN REZONANSI-I

Doğabilimleri bardağından içilen ilk yudum insanı ateist yapar, ama bardağın dibinde sizi Tanrı beklemektedir.

– Werner Heisenberg, Nobel ödüllü fizikçi

Dışarıda sizi "ölümlü bir beden" inancına hapsederek köleleştirmeye çalışan dünyevi bir sistem ve sizi "sonsuz bir ruh" olduğunuz gerçekliğiyle buluşturup

özgürlüğünüze kavuşturmaya çalışan bir Allah ve resulü var…
Seçim sizin…
Bildiklerini unutmak, hakikati öğrenmenin tek yoludur…

– Deniz Erten

Elif Lam Mim

Kuran'da pek çok ayette insan bedeniyle özdeşleştirilen YERYÜZÜ'nün (arz) tıpkı bir insan gibi bir kalp atışı, bir nabzı vardır ve yeryüzü ile insanın frekansları ikisi de hemen hemen aynı elementlerden oluştukları için uyum içinde olmalıdır.

Dünya da insan da, kendine ait elektromanyetik bir rezonans taşır. "Ses" bölümünde de anlattığımız gibi her varlığın kendine ait frekansı, rezonansı, yani "melodisi" vardır.

Dünyanın elektromanyetik rezonansı "Schumann Rezonansı (Titreşim Boşluğu[6])" olarak adlandırılır.

Schumann Rezonansı, yeryüzü ile iyonosfer tabakası arasında meydana gelen doğal titreşime verilen isimdir. Küresel elektromanyetik bir alanın oluşması ve bu alan bünyesindeki titreşimsel veriye ilişkindir.

Schumann Rezonansı, 1952'de adını da ondan aldığı, o zamana dek pek tanınmayan ama yaptığı bu keşifle dünya bilim tarihine damga vurmuş Alman fizikçi Winfried Otto Schumann tarafından ortaya konulmuştur.

Önceki bölümlerimizde ve özellikle "Ses" bölümünde, atmosferin, "ses" ve "elektromanyetik dalgaları" (ışık ve radyo dalgalarını) ilettiğini ve üst tabakasında ise elektriği ileten "iyonosfer" adlı atmosfer tabakasının radyo dalgalarını yansıttığını belirtmiştik…

Son derece ilginç bir bilimadamı olan ve dâhiyane çalışmalarına Amerikan devletinin el koyduğu ünlü bilimadamı Nikola Tesla, iletişim teknolojilerinin işleyişini sağlayan iyonosfer tabakasını insanlık için kullanmak ve bu tabaka aracılığıyla dünyanın dört bir yanına kablosuz şekilde elektrik akımı ulaştırmak düşüncesinin peşine düşmüştü.

Hatta bu yönde çalışmalar yapmış olan Tesla'nın, iyonosfer aracılığıyla dünyadaki fay hatlarını faaliyete geçirmekten, dünyayı ikiye bölmeye kadar pek çok olağanüstü olayın bu tabaka aracılığıyla sağlanabileceğini iddia ettiği söyleniyordu.

Bir deney yapmıştı… İlk insan yapımı şimşeği oluşturmuş bilimadamı, kendi geliştirdiği bir cihazla yaptığı bu deney sonucu yarattığı sarsıntıyla New York-Manhattan'daki binaların büyük bir sarsıntıyla camlarının sallanması ve hatta parçalanmasına sebep olmuştu… Hayli ilginç olan bu sonuca sebebiyet verenin kendi keşfi olan bir cihaz olduğunu anlayınca hemen duruma son vermişti.

Ancak Tesla, arkasında bıraktığı pek çok gizem ve nasıl olduğu anlaşılmadan (!) kaybolan not ve çalışmaları, inanılmaz dehası ve daha bilmediğimiz nice buluşlarıyla beraber "sessizleştirildi"…

Ne ilginç değil mi?

Neyse, konumuza dönersek; atmosferin "iyonosfer" tabakası "radyo dalgalarını" iletir demiştik… Evet, ama "Ses" bölümünde de bahsettiğimiz gibi, bu bilgiyi özümserken, insanın asli varlığının ışık ve radyo dalgaları niteliğinde olduğunu da aklımızda tutalım

çünkü bu bilgi, yeryüzüyle atmosfer arasındaki ilişkinin aynı şekilde insan ve atmosfer arasında da var olduğuna tanıklık eder. (Aynı durum insanın aurası adını verdiğimiz kendine ait atmosferi ile insan arasında da vardır.)

İnsan ve dünya (ana) arasında büyük bir iletişim ve uyum vardır.

Zaten insanın "toprak/balçıktan" yapılması onun bu dünya materyalinden olmak suretiyle hem dünya toprak ürünleri ve diğer cevherlerinden vücuduna fayda sağlayabilmesi için gerekli bir şarttır. Toprakta bulunan materyaller insan bedeninde de vardır. İnsanın manyetik özelliği bundan, ışınsal özelliği ise ruh yapısından (saçılmış nurlardan) gelir.

Keza bu yüzden olmalı ki, Kuran'da "semavat ve arz" yani "gökler ve yeryüzü" anlamında kullanılan anlatım, zahiri anlamıyla bu iken, batını anlamıyla "semavat" insana ait "bilinç" ve "arz" da "insan bedenini" anlatır. (Yani bize ait sema. Sema kelimesi "esma" yani "isim" kelimesiyle de bağlantılı olduğundan varlığımızdaki, Allah'a ait ismin hakikatidir ve içinde büyük âlem tabir edilen âlem vardır…)

Radyo dalgalarının yayınlandığı, yankılandığı alan olarak da ifade edebileceğimiz iyonosferin, bir radyo dalgası niteliğinde olan insan düşünceleri ve insanın ruhani mahiyetini de aynı şekilde yankılaması bu yüzden kaçınılmazdır.

Dünya adeta büyük bir elektrik devresi gibi faaliyet gösterirken, "hava" ile "yeryüzü" arasındaki akım, temelde havanın "artı yüklü" yeryüzününse "eksi yüklü" olmasından ileri gelir.

"Güneşten gelen ışınlar, yıldırım ve buna benzer elektrik akımları ile yeryüzüne aktarılan, atmosfer içerisinde bulunan elektriksel güç ile tetiklenen enerjiye bağlı titreşim. Schumann rezonans alanının frekansı 7.83, 14.3, 20.8, 27.3, 33.8 hertz aralıklarına sahiptir. Yani yeryüzü ile iyonosfer tabakası arasındaki boşluk, 7.8, 14.3, 20.8, 27.3 ve 33.8 Hz aralıklarında titreşen elektromanyetik alanlar halindedir…" [7]

Yukarıdaki alıntıdan anlaşılacağı gibi dünyanın çeşitli bölgeleri ve dolayısı ile değişen elektromanyetik alanlarına göre bu frekans farklılıklar göstermekte ve belirli aralıklar arasında değişse de, bizim için önemli olan bu frekansın genel ölçü olarak saniyede 7.83 devir olarak kaydedilmiş olduğudur…

Yeryüzü için geçerli bu bilgiyi insana uyarladığımızda bu bilginin aynısının insan için de geçerli olduğunu görürüz. İnsan bedeni de adeta paralel ve meridyenlere (ley hatlarına) ayrılmış gibi belli bölgelerinde daha yüksek enerji alanları taşır. Hatta akupunktur (vücuttaki akupunktur bölgeleri) dediğimiz ve uyarılmaları suretiyle şifalandırmada kullanılan bu hatların elektromanyetik alanlarını dikkate alarak insanların bedensel sağlığına hizmet etmeye çalışılır.

Fizyoterapi denilen sistemde vücutta arıza olan bölgeye belli miktarda elektrik verilmesi, duran kalbe elektriksel akım verilmek suretiyle yeniden çalışır hale gelmesi için kullanılan elektroşok yöntemi, beyne takılan elektrotlar, hastanelerde sıkça karşılaştığımız durumlardır.

Önceden de bahsettiğimiz gibi, bir akım olabilmesi için iki farklı yüklü kutup gerekir ve hava ile yeryüzü arasındaki bu karşıtlık gerekli akımı üretir.

Şimdi enteresan olan noktaya değinelim. İnsan da "tuzlu sudan" oluşan bir bedene sahiptir ve bu yüzden de çok kuvvetli bir elektrik iletkenidir. Bu yüzden saçları ve vücut tüyleri adeta bir akım istasyonu gibi her an bir alıcı ve verici konumundadır.

“Araplar pismiş, o yüzden abdest gelmiş, bu yüzden ben abdest almaya gerek duymuyorum” gibi tekyönlü yorumlarla kendini doğrulamaya çalışan cehalet, belki bu noktada durup biraz düşünür.

1929 yılında Hans Berger adlı bilimadamı, ilk kez insan beyninin mahiyetini anlamamıza vesile olacak bir çalışmaya imza atmış ve yaptığı çalışmayla, insan beyninin temelde bir elektriksel frekans ileticisi olduğunu ortaya koymuştu. [8]

Yine benzer yönlerde çalışmalar yaparken ilginç veriler elde eden ve Dr. Schumann’la bağlantı kuran Dr. Anchormiller, onunla beraber şimşeklerin dünyanın iyonosfer boşluğunda elektrik yükünü nasıl açığa çıkardığını araştırmaya başladı…

Tüm bu çalışmalar neticesinde enteresan şekilde dünyanın frekansının, beynin Alfa dalgaları ile benzer dahi değil bire bir aynı frekansta, yani 7.83 hertz olduğu ispatlandı.

Beynin yaratıcılık, performans, stres, bağışıklık sistemi gibi özelliklerini açığa çıkartan Alfa dalgasının, bir şekilde dünyanın frekansına ayarlı olduğunu keşfetmesi ise çığır açıcıydı…

Dünyanın nabzı hayatın nabzı idi.

İnsan beyni faaliyetleri ile biyolojik sistem bire bir aynı ve uyumluydu.

“Hakikat” ilminde “Ne varsa âlemde hepsi âdemde” denmesi ve âdemin kâinatın bir numunesi olması ifadesi ile böylesine örtüşen bu bilgileri öğrenmem bende inanılmaz bir heyecan oluşturmuştu.

Yıllar süren deneyler ve çalışmaların dâhiyane özetleri, hakikat ilminde bütün ilmi bir noktayla anlatıyordu.

Schumann Rezonansı (ELF) 6-8 hertz gibi düşük bir oranı kapsar. Bu aralık, insan beyninin Alfa dalga boyunda, yani insan beyin faaliyetleri ve biyolojik sistemi ile aynıdır. Beynimizi Alfa durumuna getirmek ise bilincimizin yararına kullanmanın etkili bir anahtarıdır.

ALFA durumu nedir derseniz, uyku ile uyanıklık arası bir hal olarak tasvir edilir.

Bunu ilk okuduğumda ne düşündüm biliyor musunuz?

Peygamberimizin Miraç’a çıktığı gün için İslami literatürde, “Uyku ile uyanıklık arasında olmuş her şey” anlatımını!

Her şey uyku ile uyanıklık arasında olmuştu. Bu durumda bize bilinç yükselişimiz olan miracımızı gerçekleştirebilmemiz için verilen mesaj ALFA DALGASINDA kalmaya çalışmamız mıydı?

Bilinç seviyemizi URUC yani miraç ettirebilmek, bizim Alfa dalgasında olmamızla mı ilintiliydi.

Alfa ne midir?

Elif…

Elif Lam Mim…

Alfa Elif’in işaret ettiği simgelerden biri olabilir. Her şeyin doğrusunu Allah’ımız bilir.

Ama Alfa kelimesini üst üste okurken, kafama dank diye vuran bu bilgi oldu…

ALFA kelimesi anlam olarak ELİF demektir… Ve miracımız için gereken bir hal olduğu bu bilimsel veriler ışığında görülebilir…

Ya peki Elif ve Bakara bağlantısı? Ne tesadüftür ki Bakara Suresi Miraç'ta verilen "Amener Resulü" ile bitirilir…

Amener Resulü… Resul iman etti… Ne olağanüstü içerikleri olan bir anlatım… Derin ve sırlı…

Allah'ımıza teslimiyetin ve huzurun doruğunda, her şeyin senin içinde, beyninde olup bittiğini anladığın ve bilinç sıçraması yaşadığın ve bilincinde Allah'a kavuştuğun an…

Erişmemiz gereken bilincin Alfa bilinci olduğuna ilişkin bir işaret olamaz mı… Bakara…

Bu yüzden Bakara, Kuran'ın en önemli surelerinden biridir…

Ve şunu düşünmek de artık kaçınılmaz benim için:

Tüm bu bilgiler ışığında, Kuran'da her bir detay olağanüstü şekilde düzenlendiğine göre, bir tefekkür olarak Bakara Suresi'ni ne kadar hakikatiyle ve doğru frekansıyla (tecvit) okursak, bilinç seviyemiz o sure altında kullanılan özel seçilmiş harfler ve titreşimleri sebebiyle, o kadar yükseğe sıçrayabilir mi…

Biri araştırsın; Bakara Suresi'ni okurken beyin dalgalarımız, Alfa/Elif frekansına ayarlanıyor mu, ayarlanmıyor mu?

Allahü a'lem…

Ve Allahüekber…

SCHUMANN REZONANSI-II

Evrenin en anlaşılmaz yönü, onun anlaşılabilir olmasıdır.

– Albert Einstein

Musikinin ritminde bir sır saklıdır… Eğer onu ifşa etseydim dünya altüst olurdu…

– Şems-i Tebrizi

Sonra, elbette onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından geleceğim ve onların çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın…

– Araf 17

Dünya dev bir mıknatıs ve bizler de küçük mıknatıslarız…

Yukarıda anlattığımız bilimsel keşifler sonucunda artık fark edilmişti ki, dünyanın nabzı yani "Schumann rezonansı" insanın Alfa beyin dalgasıyla bire bir aynı titreşim birimindeydi.

Tüm bunların üzerine bulunan bu bilgiye dayanarak çeşitli deneyler yapılmaya başlandı… Max Planck Enstitüsü'nde Prof. Rütger Wever tarafından yapılan bir deneyde, gönüllü öğrenciler dünyanın manyetik alanı/Schumann Rezonansı'ndan tamamen yalıtılmış bir alanda denek olarak kullanılmıştı.

Bunun sonucunda ise çok enteresan sonuçlar elde edildi… Schumann Rezonansı'ndan uzaklaştırılan deneklerde ilginç bir şekilde hem bedensel hem de ruhsal olumsuzluklar baş göstermeye başladı… Ve onlarca yıl bu deneyler, gönüllü öğrenciler üzerinde yapılmaya devam etti.

Öğrencilerin gece ve gündüz dönüşümüne ilişkin günlük ritimleri değişmiş ve üzerlerinde baş ağrısı, aşırı yorgunluk, stres gibi pek çok olumsuz etkiler oluşmuştu. Bu tür ruhsal ve bedensel tepkiler yaşayan aynı öğrenciler bu sefer yeniden Schumann Rezonansı dalgalarına maruz bırakıldı…

Ve bingo! Schumann Rezonansı'ndan yalıtılmış alanlarda deneye tabi tutulan öğrenciler bu rezonansa yeniden maruz bırakılınca bu sefer de tam tersi yönde olumlu duygular ve bedensel iyileşme göstermeye başladı.

İlginç bir şekilde bu tür şikâyetlerin benzerleri, dünyadan ayrılan ve uzaya çıkan ilk astronot ve kozmonotlarda da tespit edilmişti.

Nihayet tüm süregelen ve halihazırda devam etmekte olan araştırmalarla 2011'de Schumann Rezonansı'nın bir de "hayatın başlangıcıyla" ilgili olabileceği iddia edildi.

Nasıl mı?

Virüs ve virüslerin özelliklerini konu alan bir bilim dalı olan viroloji alanında çalışmalar yapan 1932 doğumlu Fransız bilimadamı Luc Antoine Montagnier, başka bir bilimadamıyla birlikte İnsan İmmün (Bağışıklık) Yetmezlik Virüsü'nü (HIV) keşfinden dolayı Nobel Ödülü (2008) kazanmıştı.

Onun bu buluşundan önce "tüm yaşam yaşamdan gelir" kuralı vardı bilimde. O güne dek hiç çiğnenmemiş bu ilke, yaşamın mekanizmasının yine yaşama ve maddesel sebeplere dayandırıldığı kurallar (sperm, yumurta gibi) bütünüydü.

Ama aynı zamanda Montagnier çok önemli bir keşifte daha bulunmuştu.

Montagnier'ın DNA'nın hafızasını incelerken karşılaştığı şey çok ilginçti...

DNA silsileleri (sekansları) hayatın temel taşları, suda birbirleri ile düşük frekanslı elektromanyetik dalgalar göndermek suretiyle iletişim kuruyordu.

Montagnier, DNA'ların birbirinden ayrı test tüplerindeyken dahi, birbirleriyle elektromanyetik dalgalar göndermek suretiyle iletişime girdiklerini gördü. Ve bu iletişim o kadar sofistike idi ki, nükleotid denilen hayatın en temel malzemesini oluşturuyordu.[9]

DNA Nedir?

Kalıtımda rol oynayan organik bir molekül. Bir nükleik asit çeşidi. Kısaca DNA "Deoksiribo Nükleik Asit) olarak gösterilir. Canlılarda yönetici bir moleküldür. Hücrenin protein ve enzim sentezinde rol oynar. Ayrıca yeni bir hücre meydana getirecek gerekli elemanları taşıdığından hücre bölünmesinin esasını teşkil eder.

1953 senesinde Watson ve Crick adlı araştırıcılar hazırladıkları modeller üzerine DNA yapısını açıklamaya çalışmışlardır. Buna göre; DNA teorik olarak sonsuz uzunlukta ve birbirine sarmal olarak dolanmış yan yana iki molekül zinciridir. Bu, hayali bir eksene sarılı bir ip merdivene benzetilebilir. Merdivenin kenarları bir şeker molekülü (deoksiriboz) ile fosforlu bir molekülden meydana gelir. Merdiven basamaklarının arasında gevşek hidrojen bağlarıyla birbirini çeken pürin ve pirimidin denilen azotlu bazlar bulunur. Bu basamaklar merdivenin kenarındaki şeker moleküllerine bağlıdır.

RNA Nedir?

RNA (Ribonükleik Asit) bir nükleik asittir, nükleotidlerden oluşan bir polimerdir. Her nükleotid bir azotlu baz, bir riboz şeker ve bir fosfattan oluşur. RNA pek çok önemli biyolojik rol oynar, bunların arasında DNA'da taşınan genetik bilginin proteine çevirisi (translasyon) ile ilişkili çeşitli süreçlerde de yer alır. RNA tiplerinden olan mesajcı RNA, DNA'daki bilgiyi protein sentez yeri olan ribozomlara taşır, ribozomal RNA ribozomun en önemli kısımlarını oluşturur, taşıyıcı RNA ise protein sentezinde kullanılmak üzere kullanılacak aminoasitlerin taşınmasında gereklidir. Ayrıca çeşitli RNA tipleri genlerin ne derece aktif olduğunu düzenlemeye yarar.

RNA, DNA'ya çok benzer olmakla beraber bazı yapısal ayrıntılarında farklılık gösterir. Hücre içinde RNA genelde tek zincirli, DNA ise genelde çift zincirlidir.

Bu tür deneyleri bilimadamları Luc'tan önce defalarca denemişti ama bu sonuca varamamıştı.

Peki Luke'un deneyindeki başarının farkı neydi?

Hayat yokken hayatı oluşturabilen fark?

Luke'un deneyindeki fark, seçilen frekansın farklılığıydı.

Öyle bir frekans ki, deneyden çıkarılsa deneyin başarısız olmasına yol açacak olan ve öyle bir frekans ki, deneye dahil edildiğinde başarıyı getiren.

İşte o frekans 7.83 Schumann Resonansı'ydı…

Dünyanın tarihine baktığımızda Schumann dalgaları hayatın başından beri bu gezegende vardı ve hayat onun etrafında sarılıydı.

Adeta hayatın "ayarlandığı" kanal, frekans Schumann Resonansı'ydı.

İşte tüm bu bilgileri şöyle bir gözden geçirerek etrafınızda olan biten şiddet hatta artık vahşet ve cinnet olaylarına bir göz atın…

İnsan DNA'sının frekans iletişimini olumsuz etkileyen her tür elektromanyetik alan ve bunu yayan teknolojik ürünlerin insan DNA'sının ve genetik yapısının üzerindeki etkilerini düşünün… Ve bunun bir sisteme hizmet edip etmediğini düşünün…

Dünyanın manyetik alanı, içindeki varlıklarla beraber sağlıklı yaşayabilme, yön bulma, yaşamsal gerekleri yerine getirebilme gibi pek çok açıdan insan için son derece önemli…

Hayvanlar ve insanlar, dünyanın manyetik alanı ile etkileşim içindedirler ve bu işleyişin ortasında da günlük ritmi ve gece gündüz melatonin salınma devrelerini dengeleyen ve insanda kuş ve böceklerdeki gibi çalışan kriptokrom molekülü vardır.[10]

Kripton kelimesinin etimolojisini dipnotta bulabilirsiniz ve kelimenin "gizlemek, saklamak" ve "şifreli yazı" gibi anlamları haiz olmasına "şifre, yazılım" gibi meselelere değindikçe dikkatinizi çekmek isterim… [11]

Dünyanın frekansıyla uyumlu olmak ister bilinç ve algı, bu bedensel bağışıklık sistemi yani sağlık için şarttır…

Schumann'ın Münih Üniversitesi'ndeki takipçisi Dr. Herbert König, yunus gibi memeli hayvanların biyolojik rezonansının yine dünya rezonansıyla ve insan beyninin (Alfa modundaki) dalgasıyla uyumlu olan 6-8 hertz olduğunu tespit etmişti.

Burada kafamda yanan ışıkların Kuran'la bağlantısını yazmadan önce şunu anlamış olduğumuza inanıyorum ki, yaşam denilen, hayatı adeta tek bir frekans şemsiyesi

altında BİR'leştiren ve onunla ilişkilendirmek suretiyle hüküm süren bir frekans düzeni var dünyada…

Bu frekans sistemi aracılığıyla ise, ışık, enerji, ses gibi temelde "bilgi-data" formatındaki varlıklar ile düşünce dalgaları ve alanları arasında iletişim kuruluyor…

Bunlara ilham, vahiy örnek gösterilebilir.

"Ve senin Rabbin, bal arısına, dağlardan, ağaçlardan ve onların (insanların) kurdukları çardaklardan, evler (kovanlar) edinmelerini vahyetti." (Nahl 68)

Vahiy, ilham gibi esası Allah ilmine ait olan bilgiler, yani data bilinci o frekans seviyesinde olan tarafından OKU'nabiliyordu…

Vahiy, Allah'tan insana iletilen fikir anlamında ve "why" kökünden geliyor…

Vahiy

Ar wahy وحي [#why msd.] içe doğma, ilham, Tanrı tarafından insana iletilen fikir < Ar wahā وحا ilham etti.

Arapça why kökünden gelen wahy içe doğma, ilham, Tanrı tarafından insana iletilen fikir" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça wahā وحا ilham etti" fiilinin mastarıdır.[12]

Bunun ne olabileceğine ilişkin kendi çapımdaki tefekkürüm ise, yunus ve balinalardan hemen sonra anlatmaya çalışacağım konu…

Ama tüm bunlardan anlayabiliyoruz ki hayatı tek bir birleşik frekansa bağlayan egemen bir frekans düzeni var, bunun vasıtasıyla "bilgi" formundaki varlıklar ile düşünce dalgaları ve alanları arasında iletişim kurulabiliyor.

Kuran'da Yunus Suresi vardır…

Yunus'u yutan balık… İnsandan sonra yeryüzündeki en zeki yaratık olduğu bilim çevrelerince söylenen harika güler yüzlü varlık…

Adı da YUNUS olan bir peygamber.

Yunus balığı Yunus Peygamber için, Hz. İbrahim'in buzağısı, Musa'nın ineği (Bakara) gibi.

Bize bir hikâyeden çok öte, başka şeyler de anlatılmaya çalışılıyor…

Yine Schumann Rezonansı ve Alfa beyin dalgasıyla ilişkili bir Kuran Suresi'ni, yunusların özelliklerini anlatmaya çalışarak, bize bir hikâye ve öğretisi ötesinde başka ne anlatılıyor olabilir düşünmeye başlayalım…

Yunus ve balinalar, SES dalgaları yayarlar. Buna bir tür doğal "sonar"[13] denir.

Aktif ve pasif olmak üzere ikiye ayrılırlar. Sonarı yunuslar da kullanır. Yunuslar sonar ile haberleşir. Bir de yarasalar sonarı kullanır. Eğer yarasalar da sonarı kullanmasaydı her yere çarparak uçarlardı. (Vikipedi)

"Ses" bölümünde ültrason konusuna değinmiştik ve orada sesin, dokuların arasından girmek suretiyle nasıl "görüntü" haline getirildiğini anlatmıştık.

İşte yunus balığı da doğal bir ültrason cihazı gibi su içindeki varlıkların, iç organlarını algılama niteliğine sahiptir.

Hem yönlerini bulmak ve hem de haberleşmek için ses dalgalarını kullanırlar… Bu inanılmaz yüksek şiddetteki ve duyulması halinde kendi beyni de dahil pek çok şeyi

tahrip edecek sesi sürekli ilettiği için, yunusun kendi beyni dâhiyane bir tasarımla, bu sesi algılamaktan onu koruyabilmek için ses geçirmez şekilde yaratılmıştır.

Casiye 4. ayet: “Ve sizin yaratılışınızda ve (Allah’ın) hayvanlardan üretip yaydıklarında, yakin sahibi kavim için ayetler (deliller) vardır.”

Artık biliyoruz ki dünyada doğal bir elektromanyetik alan var ve bu alan “egemen” olduğu için diğer alanların da bu alana uyumlu şekilde titreşmesini sağlıyor…

İşte mesele de burada devreye giriyor! Eğer beyin frekansımız da dış müdahalelerle bozulursa dünya ile aramızdaki titreşimsel uyum bozulduğu için hem bedenen hem de ruhen hastalanmaya başlıyoruz…

Girişte paylaştığım Şems-i Tebrizi’nin sözü yanında, bakın bir başka Allah dostu ne demiş: “Müzik Allah’ın lisanıdır…” (Hz. Mevlana)

Bu sözlerin sadece mecazi anlamları olduğunu söyleyenler olsa da, ilerleyen ilim pek de o kadar olduğunu söylemiyor…

Ünlü Yunan filozofu Pythagoras, müzikle matematik arasında bir ilişki olduğunu keşfetmiş ve daha da ileri giderek dört büyük ilimden birinin müzik olduğunu söylemişti. İnsana şifa sağlamak amacıyla müziği vasıta olarak kullanan Pythagoras’a göre, tabiat ve tüm hakikatin de matematiksel bir yapısı vardı.

Gerçekten de matematik de bir simgedir ve diğer bazı simgeler, semboller gibi inanılmaz gizemler taşır. (Bu bilgiler ışığında, yukarıda bahsettiğimiz kriptokrom molekülü meselesini yeniden değerlendirelim…)

Pythagoras, yaptığı deneylerde kullandığı teller aracılığı ile müzikal armoni ile tam sayılar arasında bir ilişki olduğunu bulup, müzikteki uyumu evrene uygulamıştı.

O, yeryüzünde hareket halinde olan her varlığın bir ses çıkardığını ve bu yüzden de evrende güneşten aya ve yıldızlara kadar tüm varlıkların kendilerine ait farklı sesleri olduğunu keşfetti. Onun tanımıyla, “evren müzikli bir evrendi”…

Pythagorasçılar seslerle sayılar arasındaki ilişki sonucu, her şeyin temelinin sayı olduğunu (matrix evren, sonraki bölümde değineceğiz) ve evrende var olan tüm oranların sayısal olduğu sonucuna ulaşmıştı.

Kısacası kâinatta her şeyin olduğu gibi müziğin de matematiğini fark etti.

Görüldüğü gibi, gelmiş geçmiş tüm düşünür ve bilimadamları hangi dine mensup olursa olsun, müzikle dünya ve evren arasındaki ilişkiye dikkat çekmiştir.

Hakikat ilminde ve Kuran’da defalarca ihsas edilen, ancak bizlerin içeriğine derinliğiyle vâkıf olamadığımız, “Allah’ın her an her yerde, her varlık tarafından zikredildiği” ifadesi, tüm bu bilgiler ışığında yavaş yavaş idrakimize açılmaya başlıyor…

Her varlığın Allah’ı zikrettiği ifadesinin muhteşem anlatımı, hele ki dünya ve evrendeki her şeyde bulunan kendine has (ses) rezonansların ispatlanması ile, ilim ve dinin birbirlerini nasıl ifade ettiğinin örneklerinden biri haline geliyor.

Her varlık bir enerjiyse, her enerjinin de kendine ait bir frekans ve titreşimi olması son derece doğal. Bu titreşimleri duyabilmek ise sınırlandırılmış bir alıcı olan baş kulağı ile ilgili değil ama, algı ve titreşimi yükselmiş alıcı bir gönül tarafından rahatça mümkün.

Allah dostlarının anlatımlarında, doğadaki ot, çayır, bitki, kuş vb. her bir varlığın onlara neler fısıldadığını şiirsel ifadelerle naklettiği hepimizin malumu…

Duyum eşiklerimiz sınırlı. Keza görme eşiklerimiz de… Madde algısında olduğumuz bedenlerin içinde, adeta muhteşem bir enerjinin bir kutuya kıstırılmış hali gibi etrafımızdakileri anlamaya çalışmak kolay olmasa gerek.

Ama şunu da unutmayalım ki, geliştirilen teknolojilerle duyum ve görüş eşiklerimizin altı ve üstünde sayısız enerjiler olduğu ve bunların bizler tarafından algılanmamasının onların yokluğuna delalet etmediğini söylemek, ilmin getirdiği bunca dayanak içinde artık mümkün…

Duyum eşikleri oyunlarıyla beynimize gönderilen sınırsız sayıdaki frekansın bombardımanı altında yaşamakta olmamız ve adeta içine kapalı olduğumuzu düşündüğümüz bu beş duyu algısını olabildiğince korumaya çalışmak, insanın hakikatine, özüne varmasını engellemek için seçilmiş bir tür yol gibi görünüyor.

Dünyada bu konuda pek çok şey oluyor. Müzik endüstrisinde dahi bazı şarkıları tekrar dinlemek istememizi sağlamak için, duyum eşiğimiz ötesinde sesler eklenmek suretiyle yönlendirildiğimize ilişkin pek çok iddia var…

Dünyanın en büyük solistlerinden ikisinin, böyle bir suçlamaya maruz kaldıklarını okumuştum.

Bunlar komplo teorisi değil. İlim özellikle dünyada artık bas bas bağırırken bunlara komplo teorisi demek, gerçekten bir cehalet göstergesi.

Dünyada bir şeyler yolunda gitmiyor. İnsanların manevi ve maddi algıları ve yapıları garip bir şekilde değişiyor… Daha doğrusu değiştiriliyor…

Vahşet, öfke, hırs kol geziyor ve bunlar özellikle son 30-40 yıldır hızla artışta…

Bunlara tesadüf gözüyle bakmaksa gerçekten bilimsel gelişmeleri takip etmemekle ilgili olsa gerek ya da hâlâ “uyku” halinde olmak yani henüz kıyam etmemiş olmakla…

Müziğin insan üzerinde büyük bir etkisi var.

“Ritim” üzerinde yapılan bazı deneylerin insan algılamasında ve düşünce şeklinde etki yaptığı artık sır değil…

Bir Allah dostu, Hz. Şems’in “ritim” üzerine böyle bir ifade kullanması, müziğin ritminin yapabilecekleriyle ilgisiz mi yani?

“Dünya la notası üzerinde dönüyor derler…”

Ancak gelişen teknoloji ve herkesin teknolojiye bağımlı hale getirilmesi ile oluşturulan yapay elektromanyetik alanlar, Schumann Rezonansı’nı yani dünyanın nabzının yaydığı bu rezonansı gereği gibi algılamamıza büyük engel teşkil ediyor…

İnsanların psikiyatrik hastalıklarının artması ve adeta şiddetin normal hale gelmeye başlaması, insan ruhaniyetlerindeki ani dalgalanmalar ve öfke patlamaları; elektromanyetik alandan öte olmayan insan yapısının “ayarlarının” bozulması ve dünyanın rezonansı ile arasındaki dengenin tahrip edilmesinden neden olmasın?

Parkinson, Alzheimer gibi beyne, unutmaya, beyinsel faaliyetlerde deformasyona yönelik hastalıkların artmasında hem bedenin genetiği bozulmuş ürünlerle vücuda giren şeyleri “tanıyamaması, okuyamaması” ve bundan dolayı salgıladığı kimyevi salgıların hücreler, beyin ve DNA üzerindeki tahribatına sebep olması ve bir taraftan da dünyanın doğal rezonansından koparmaya çalışan elektromanyetik alan bombardımanı, insanın akıl ve beden sağlığını koruması için durumu hayli zorlaştırıyor…

Teknoloji arttığında şifa artmalıyken, teknoloji arttıkça hastalıkların artması buna adeta delil teşkil ediyor…

Temelini kuantum fiziğinden alan biyoenformatif tıp alanının geliştiricisi ünlü fizikçi Wolfgang Ludwig, dünyada teknolojik kullanımın geldiği yer itibariyle eskiden ufak yüzdelerle ifade edilen cep telefonu kullanımının şimdilerde yüzde yüzlere varan durumu sebebiyle, artık bir şehrin çevresinde veya içinde rezonans ölçmenin mümkün dahi olmadığını ve bu aygıtların oluşturduğu frekans kaosu nedeniyle rezonans ölçümlerini artık denizde yapmak zorunda kaldıklarını, belirtmesi ise bir gerçek.

“Tevhid” bölümünde, Kuran ayetleri ve peygamberimizin hadislerine de dayanarak, bizlerin asli varlığımızın nur adı altında bir kozmik ışık diyebileceğimiz bir oluşum olduğunu anlatmıştık.

Ludwig adeta bu bilgiyi bilimsel anlamda doğrular gibi, molekül altı düzeyde hücrelerimiz arasındaki iletişimin fotonlar (yani biyofotonlar) aracılığıyla, bu biyofotonların birbirlerine elektromanyetik sinyaller vermek suretiyle, bir tür “kablosuz iletişim” ağı şekliyle sağladıklarını ifade ediyor. Fotonların ışık hızında hareket ettiğini önceki bölümlerde belirtmiştik.

“Jeomanyetik frekans yelpazesi” ise dünyanın manyetik alanının 65 eser elementinin öz frekansları tarafından modüle edilmiş aralığını, yani YİN sinyalini ifade eder.

“Solar frekans yelpazesi” ise doğal güneş ışığının bunlara karşılık gelen çok kısa dalga (UKW) frekanslarını tanımlar.

- Meridyen sisteminde ışık taşınması (enerji)
- Dijital sinir sisteminde soliton taşınması (bilgi)
- Kan dolaşımında madde taşınması (moleküller)
- Analog doğrusal akım sisteminde şarj taşınması (iyonlar)

“Temel madde” bir tür “kablosuz bilgi ağı” halinde faaliyet gösterir ve ışık hızında biyofoton alışverişi yoluyla vücut hücrelerinin her birinin saniyede 100.000 hayati önem taşıyan fonksiyonunu yönetir. Temel madde, metabolizma (bünyenin madde alışverişi) ve detoksifikasyon (bünyenin zehirleri dışarı atması) süreçlerini yönetmenin merkezi ortamıdır.

Bununla birlikte, biyolojik rezonans efektleri yoluyla bir uyarımın önkoşulu, yapay olarak üretilen elektromanyetik sinyalin belirli fizyolojik nitelik özelliklerini yerine getiriyor olmasıdır!

Fizyolojik nitelik özelliklerinin araştırılması, Dr. Ludwig’in başlıca katkılarından birisidir. Kendisi uzun araştırma veya geniş kapsamlı ölçüm dizileri içerisinde, üç doğal frekans yelpazesi ortaya çıkardı – bunları, hücre regülasyonu için belirleyici öneme sahip kontrol sinyalleri olduklarından “biyolojik normaller” olarak adlandırabiliriz:

Schumann, Jeomanyetik ve Solar Frekans Yelpazeleri

Sonra, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından geleceğim ve onların çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın.” (Araf 17)

Bu ayet pek çok anlamıyla ilgilimi çeker.

Ama burada konumuz olduğu için sadece rezonans meselesiyle ilgili fikrimi paylaşmak istiyorum.

Etrafımız adeta bir elektromanyetik alan bombardımanıyla dolu. Alışveriş merkezlerinde, sinemalarda, insanları alışverişe iten sanal reklamlarda beynimizin duyduğu ama kulağımızın duymadığı rezonanslarla baş başayız.

Evimizdeki internet ağını göremediğimiz gibi sarılı olduğumuz elektromanyetik alanları da, sağırı olduğumuzu sandığımız sesleri de gösteremiyoruz ve beş duyumuzla belirleyemiyoruz.

Ama bu onların gerçekliğini ve onlara maruz olduğumuz hakikatini değiştirmiyor. Sağımız solumuz, arkamız önümüz, bizi dünyanın rezonansından koparmaya yönelik elektromanyetik alanlarla dolu.

Kablosuz ağlarla bağlanmış bir algı ve hayat…

Bu ayette son yıllarda bunu da görüyorum. Şeytan da kendi aldanmışlığını bizlere bu elektromanyetik alanlarla fısıldıyor adeta.

Bu yüzden açgözlülük, hırsızlık, öfke, hırs, şiddet ve tahammülsüzlük bu derece artmış durumda…

Bir düşünün… Sadece düşünün…

Bunun nedeni, hologramın her parçasının, bütünün küçük versiyonları olması olmalı… Dünya mini bir evren, insan bedeni de mini dünya/evren. Bu durumda dünya ve insan bedeni uyumlu bir rezonans içersindeler. Tabii bunun başka nedenleri de var.

Schumann Rezonansı, ortak ve uyumlu bir osilasyondaki biyolojik hayatı bozan bir ses çatalı gibi çalışıyor. Belirli bir nota çalmak için, kemanın iki ya da üç telini çekersiniz. Başkası başka bir nota çalar veya hiç ses çıkmaz, ama çoğunluğun gücü diğerlerinin de aynı şekilde titreşmesini sağlar.

Beyin faaliyetlerinin dış etki ile bozulması da aynıdır. Bu fenomene Frequency Following Response (FFR) diyorlar. Beyin, teknoloji ile üretilmiş frekanslarla bozuluyor.

SCHUMANN REZONANSI-III

Biri diğerini tanımladığı için din ve bilim arasında gerçek bir karşıtlık olması mümkün değildir.

– 1918 Nobel Fizik Ödülü sahibi Max Planck

Eğrilikte görülmeyen doğruluğa itibar edilmez. Yayın eğriliği gibi. Nitekim bütün eğri cisimlerin eğrilikleri aslında onların "doğrulukları" demektir.

– Muhyiddin-i İbni Arabi…

Her şeyin doğrusunu Allah'ımız bilir…

Şimdi tekrar Schumann Rezonansı'na dönelim…

Bilimadamlarının bir kısmı yıllardır bu aralıklarda seyreden dünyanın nabzı olarak nitelendirilen Schumann Rezonansı'nın özellikle son 30 yıldır hızla arttığını ve artık 12

caps/saniyeli değerlere ulaşmış olduğunu ifade ediyorlar…

İfade ettiklerine göre işin en enteresan yanı ise dünyanın nabzının artmasına rağmen dünyanın manyetik alan kuvvetinin, son 2 bin yıldır gittikçe azaldığının tespit edilmiş olmasıdır…

Dünyanın manyetik alanının hızla düşüşü bilim çevrelerinde, dünyanın 4.5 milyar yılda 14 kez daha olduğunu düşündükleri bir olayı getiriyor: Kutupların yer değiştirmesi!

Söylenen o ki, bu olayın ne kadar yakın olduğuna ilişkin hesaplanma oldukça zor çünkü öngörülmesi zor bir hızlanma şekli mevzubahis… Kesin bir tarih belirlemenin mümkün olmadığı ifade edilirken bu olayın gerçekleşmesi halinde ise dünyanın manyetik alanının birkaç gün için "0 noktasına" erişebileceği, bunun sonucu olarak kutupsal bir yer değişimi meydana gelebileceği, bu kutupsal yer değişimi ile dünyanın yeniden hareketlenerek bu sefer tam tersi yönde dönmeye başlayacağı ve o yöndeki dönüşle beraber manyetik alanın da tekrar gittikçe artacağına ilişkin anlatımlar bilimsel çevrelerde kol geziyor.

Hatta bazı bilimadamlarının, bu tür bir olayın dünyada en son (buzulların erimesi, suların yükselmesi gibi anlatımlarla) Atlantis uygarlığı döneminde yaşandığını ifade ettikleri de iddialar arasında.

İşin daha da derin boyutunda öyle anlatımlar var ki, bire bir İslamiyet'te anlatılan kutupların değişiminden, dünyanın tersyönde dönmeye başlamasıyla neticelenecek detaylara kadar pek çok bilimadamı, dünyanın dört bir yanında dünyanın sıfır noktasına gelmesi ve kutupların yer değiştirmesi ve bunun daha önceden de dünya tarafından yaşandığı iddialarını tek tek ortaya koyuyorlar…

Tüm eski Maya, Mısır gibi takvimlerde bizim bu dönemimize ve bu dönemde zaman ve algısının değiştiğine işaret edildiğini savunuyor bazı anlayışlar…

Bu olaya benzer bir anlatımı, sizlere yorumsuz olarak alıntı halinde veriyorum:

"Güneşin batıdan doğuşu bir kıyamet hadisinde şöyle haber verilir (Ebu Hüreyre anlatmıştır): Resulullah (sav) şöyle buyurdu: Ta ki güneş batıdan doğar. İnsanlar bunu görünce topluca iman ederler. Fakat bu zaman, daha önce iman etmemiş olan ve imanıyla hayır kazanmamış bulunan hiçbir kimseye imanının fayda vermeyeceği bir zamandır."

Risale-i Nur'da da Said-i Nursi Hazretleri, güneşin batıdan doğuşunun kıyamet kopuş saatinin başlangıcı ve açık bir işareti olduğunu ifade etmiştir…

"Bu hadise kâinatın bitişidir. Bu öyle dehşetli bir saattir ki; insanoğlunun cürümleri, isyanları, ahlaksızlıkları ve çılgınlıkları ayyuka çıktığından; kâinattan Hazreti Muhammed'in risalet nuru çıkmış, Kuran gitmiştir. Kuran'ın kuvve-i cazibesi kopmuş, yerkürenin ipi çözülmüştür. Kâinat, bu sıkleti ve mesuliyeti taşıyamadığından divane olmuş, vefat etmiştir; yerküre başıboş serseri gibi olmuş, kafasını ve aklını kaybetmiş, şuursuz kalan başını bir gezegene çarpmıştır."

Gördüğümüz gibi "yerkürenin ipi çözülmüş" gibi bir ifade var. Bu anlatımın uzun bir devamı da mevcuttur… Ancak konumuzdan uzaklaşmamak adına şunu belirtelim güneşin batıdan doğması kıyamet başlangıcında olacağı ifade edilmiş bir anlatımdır. Muhakkak ki bu anlatımın ayetlerdeki gibi başka açılımları da vardır ancak zahiri

anlatımda ilk etapta dünyanın kıyamet başlangıcında dönüş yönünü değiştirip güneşin batıdan doğacağı ifade edilmiştir…

Bu manyetik alan değişikliği bize mümkün olamaz gibi gelse de bilimadamlarının çoğu bu sürecin başladığını ve dünyanın bu süreçten binlerce yıl aralıklarında bir geçtiğini belirtiyorlar. Dünyanın manyetik alanı, bizi mutasyon gibi tehlikeler yaratabilen kozmik ışınımlardan koruyan bir şemsiyedir adeta…

Kayalarda ve okyanus tabanlarındaki jeolojik bulgularda yeryüzünün bu kaymaları önceden de yaşadığının görülebildiği bilim çevrelerince ifade ediliyor.

Şimdi bu konuya daha bilimsel detaylara girmeden bir ara vermek ve dünyanın şu anda yükselmekte olan nabzı iddiasının neyi ifade edebileceği üzerine tefekkürde bulunmak istiyorum.

Her şeyin doğrusunu Allah'ımız bilir…

Son 30 yıldır dünyanın neresine giderseniz gidin insanların hemfikir olduğu bir konu var…

"Tutamıyoruz zamanı…"

Evet hayat mı hızlandı zaman mı bilmiyoruz, ama daha ne zaman hafta başı oldu ne zaman hafta sonu geldi diyenler çoğunluktayız…

"Eskiden böyle miydi?" diyenler hep bir ağız sanki.

Bununla beraber peygamberimizin hadislerinde, zamanın kısalacağı haber verilmiştir deniliyor. Bunun pek çok anlamı (teknoloji ile seyahat, iletişim gibi durumların da çok kısa sürede olması) olmakla beraber direkt olarak zaman kavramının kısalacağı, dünyanın içinden geçtiği bu evrede zamanın bu şekilde hissedileceğinin belirtilmiş olduğu iddiaları da mevcut…

Evet, bilimadamlarının ifadesine göre dünya nabzındaki bu değişikliğin, zamanın "algılanmasının" hızlanmasına da yol açtığı iddia ediliyor.

Anlatımlarına göre, dünya malzemesinden oluşmuş bedenlerimizin her hücresi, toprak ana, yani dünyanın kalbiyle, dünya zamanı ile uyumlu yaşayabilmek için rezonansa giriyor…

Dünya elementlerinden oluşmuş bedenlerimiz dünya ile uyumu kaçırdığında, köksüz bir ağaç gibi beslenemiyor ve büyüyemiyor.

Gregg Braden gibi jeoloji üzerine kariyer yapmış ve araştırmalar yapmaya devam eden bilimadamlarının bir kısmının belirttiğine göre, dünya nabzındaki bu titreşimsel frekans artışına, bedenimizin her hücresi uyum sağlamaya çalışıyor ve bundan dolayı biz de bu değişimi "zamanın hızlanması" gibi algılıyoruz.

Bizim yeryüzündeki manyetik alanlarla bağlantımız ise; adeta bir bilgisayar alıcı ve vericisi olan "ışınsal" (ruhsal) bedenimizin, bu alanlarla bağlı olmasındandır.

Gerek bedensel gerek ruhsal sistemimiz hatta bağışıklık sistemimize kadar, yeryüzünün rezonansı etkisindedir.

Dünyadaki iklim değişiklikleri de, insan doğasında son yıllarda artan ruhsal iklim değişikliklerinin de rezonans değişiminden kaynaklandığı ifade ediliyor…

Bildiğimiz gibi dünya ile hayatımızdaki değişimler aynıdır. Duygu ve düşüncelerimizi değiştirdiğimizde ise dünyadaki nabız ve manyetik alan değişikliğine uyum sağlamış oluruz.

Eğer bu gerçekten olmakta olan bir durumsa (rezonans/nabız artışı) kişisel bilinç seviyesini yükseltmek dünya ile uyumumuz için kaçınılmaz hale gelir çünkü dünyanın nabzı hayatın kendisi haline gelmişti… (Güneş dünyanın manyetik alan çekimini etkiler. Dünyanın 480 km üzerindeki atmosfer tabakasındaki parçalar dünyanın kendi manyetik alanıyla idare edilir. Dünyanın yüzeyi ve iyonosfer tabakasının iç kısmı arasında 55 km'lik bir boşluk bulunmaktadır. Bu bilgilerden yola çıkarak güneş tutulmasında oruç tutmak ve yoğun ibadet etmek gibi tavsiyeler belki manyetik alan değişiminin üzerimizdeki etkilerini bertaraf etmek için olabilir mi sorusunu anlamlı hale getirebilir… Allah dostlarının güneş ve ay tutulmasının, Güneş ve Ay'ın Allah'a secde etmesi olduğunu ifade edişleri ise tüm bu anlamaları da sırlı şekilde içinde kapsayan nasıl da nefis bir ifadedir…)

Şimdi gelelim bir önceki etapta paylaştığımız Alfa konumuna.

İşte burada durup düşünmemiz gereken bir durum var.

Schumann Rezonansı'yla bire bir aynı olan Alfa dalgaları 7.83'teki seyirle birlikte 8 ila 12 hertz aralığındaki beyin dalgalarıdır.

Dünyanın egemen rezonansı 7.83 ve Alfa'ydı.

Ama ne iddia ediliyor: Dünyanın nabzı artışta, özellikle son 30 yıldır…

Şu an hesaplama, 12 caps/saniye olduğu ve artmaya devam ettiği…

O, uyku ile uyanıklık arası huzurlu zihinsel aktivitenin olduğu aralık, artarak 12'yi aşma yolunda…

Peki 12'yi aştığında hangi beyin dalga boyuna girecek dünya?

BETA… Yani B dalgası…

Peki bu ne demek olabilir?

Sadece tefekkür edelim…

Alfa dalgalarında, uyku uyanıklık hali arası bir sakinlik var (uyku durumunda yok oluyor) değil mi? [14]

Peki 12 üstündeki Beta'da ne oluyor?

Uyanık bir insan dikkatini bir alana yöneltirse, daha yüksek frekanslı Beta giriyor devreye…

Uyanıklık, yani?

UYANIŞ… (Daha yüksek frekans ama daha düşük, genellikle EEG.)

UYANIŞ

Beta beyin dalgaları Beta 1&2'ye ayrılıyor. 25, ender olarak da 50 hertz arası ve Beta 2 dalgaları Beta 1'in 2, dalgaların frekansının 2 katı…

Ve zihinsel aktivitenin artması ile oluşuyor.

Tüm bu bilgiler içinde bir de rotasyonun yavaşladığı söylenen dünyanın foton kuşağından geçmesinin aydınlanmamız üzerindeki etkisini de unutmayalım…(Hatta foton kuşağının getirdiği açılımların insanlar üzerinde [nefsi terbiye ve Kurani koruma (manevi zırh) olmayanlarda] cinni etkileri artırdığını ve son dönemlerde "cinnet" dediğimiz hale uğrayan insanların çoğunun "neyi neden yaptığını dahi bilmeden" anormal fiilleri adeta "bilinci dışında" gerçekleştirmesinin altında da bunun yatabileceğine ilişkin düşüncelerim mevcut…)

Hem dünyada hem de rezonans artışı ile oluşan zihinsel bilinç uyanışının Kuran'da işaret edildiğini de unutmayalım.

Uyanış ne demekti?

Kıyam… Et… Ayağa kalk ve uyan!

Hem dünya hem de insan ki ikisi anne evlat gibi uyanıyor…

İkisi de Allah'ın kanunlarıyla ve bilimle bu yöne itiliyor…

Alfa'nın Elif'i işaret edebilecek olduğu gibi, Beta'nın B "Bismillahtaki B'nin altındaki noktayım" diyen Hz. Ali'nin işaret ettiği B'nin onlarca mana açılımından biri olup olamayacağına gelince her şeyin doğrusunu Allah bilir… Bize ancak tefekkür etmek düşer…

Her şeyin anahtarı uyanıştır…

Değil mi?

Bize emredilen de uyanmamız değil mi?

Öyle ise… Kuran'da her bir kelime sayısız mana ifade ederken, B'nin pek çok anlamı yanında, bu kadar önemli bir anlamı da işaret edebileceği mümkün mü?

Düşünülesi…

Allahü a'lem…

Uyu-Yan Güzel

Yalanlar er geç hep fani
Ve dünya masal misali
Hep yanıldı bu ahali
Uyu…Yan Güzel
Uyu… Uyu…Yan Güzel

– Deniz Erten

Spektroskopi ile insan gözünün algılayabildiği 400 ile 700 nm'lik dalga boyları arasındaki görünür ışık bandı dışındaki diğer ışınım aralıkları da algılanabilir.

Evrenin büyük oranda "karanlık madde" ve "karanlık enerjiden" oluştuğuna inanılmaktadır.

Schumann Rezonansı konusunu bu bilgiyle finalize etmek istedim.

Şimdi gireceğim konu ise yine ışık ve ses ile bağlantılı.

Bu konu beni gerçekten derinden sarsan bir yönüyle düşündürüyor.

Evrenin oluşumuna dair en popüler teorinin, Big Bang (Büyük Patlama) Teorisi olduğunu biliyorsunuz.

Bu teorinin ifadesinde bilirsiniz ki önce sınırsız "karanlık" olduğu anlatılır. Bunu hep tasavvufta anlatılan "âmâ âlemine" benzetirim.

Henüz hiçbir şey yaratılmamışken Allah'ın bizlerin kavramamız mümkün olmadığı "âmâ (karanlık) âleminde" olduğu ve bizlerin bu âlemi idrak edemeyeceğimiz anlatılır.

Bu anlatımın bilimsel anlamdaki sonsuz karanlıkla benzerliğinin dikkat çekmemesi mümkün değil.

Big Bang teorisiyle, "Evren sıfır hacimli ve çok yüksek bir enerji potansiyeline sahip, sıkışmış bir noktanın patlamasıyla oluştu" diye açıklanır.

Bu beni Hz. Ali'nin "İlim bir noktaydı" işaretine yöneltir hep…

Daha ötesi aynı âmâ âleminin bilinememesi gibi bilim de adeta bunu onaylar gibi, “İlk patlamanın nasıl oluştuğu, evren meydana gelmeden önce evrenin yerinde ne olduğu ya da evrenin neyin içinde genişlediği sorularına günümüzde bile tam olarak bilimsel bir cevap bulunamamıştır” diye kendini ifade eder ve bunun nasıl oluşmuş olabileceğine ilişkin ancak hipotezlerden, varsayımlardan bahseder.

Tüm bunlar içinde en çok etkileyen başka bir anlatımsa, Büyük Patlama sonucunda ALTI YÖNE dağılan gaz moleküllerinden bahsedilir.

“Biz 6 günde (evre vb.) yarattık” işareti ister istemez kafamda bu algıyla örtüşür…

Hayır fazlasıyla bilimsel olmamak adına daha fazla açmayalım diyorum, ancak insan Kuran’la bu derece örtüşen ilmi bulgular bulduğunda, ayetlerin muhteşemliğinden gerçekten ayakları yerden kesiliyor ve bunları bilen bilmeyen herkesle paylaşmak istiyor…

Sanırım güzellik, sanat böyle bir şey…

“Allah’ın bilinmekliğini murat ettiği” söyleminde O’nun sanatını bizlerle paylaşmayı murat ettiğini düşünmek, bilmiyorum yanlış mı? Bu bir ihtiyaç değil O’nun için, belki bir zevk ve bizler içinse O’nun cömertliği, lütfu ve bize sevgisi…

Sanatla uğraşan biri olarak, teşbihte hata olmaz, hâşâ bizler sadece O’nun sanatını açığa çıkaran vasıta varlıklar olmamıza rağmen, güzel bir beste ya da güzel bir söz yazdığımızda bunu paylaşmayı irade ediyoruz.

Bu yüzden Allah’ın bize varlık algısı vermesi ve bize kendini keşfetmeyi sağlarken varoluş sebebimizi de olgunluk ve en tepe noktaya taşıma şansı vermiş olması, muhteşem bir deneyim ve şans değil de nedir?

Bu yüzden hayatla ilgili sitemleri olan insanlara, ruhlar âlemindeyken buraya gelmek için nasıl can attığımız anlatılır.

Ama unutmuşuz işte… İnsanları Allah’tan ve O’nun onlara verdiği güçten ve idrakten uzaklaştırmak için her şeyi yapan bu sistem, bizim temel muratlarımızı bile bize unutturmaya çalışıyor.

Mal ve mülk gibi, kökü olmayan ağaç misali bir rüzgârla yıkılacak nesnelerle, bizleri temelde bizim gördüğümüz şekilde var olmayan bir âleme bağlıyor.

Şimdi tekrar Big Bang’e dönmek istiyorum.

Çünkü bu Büyük Patlama’ya ilişkin paylaşmak istediğim çok önemli bir not var.

Evrenimiz 13.7 milyar yıl civarı bir yaşta deniliyor. Dolayısı ile her birimiz de öyle…

Hatta bir Allah velisinin hikâyesi vardır… Olduğu bir meclise beş yaşında bir çocuk girdiğinde ayağa kalmış. “Siz yetmiş yaşındasınız çocuksa beş yaşında, neden ayağa kalkıyorsunuz?” diye sorulduğunda, “Olur mu? Allah hepimizi aynı anda yarattı. Aramızdaki tek fark onun dünyaya benden daha sonra gelmiş olması” demiş…

Allahü a’lem…

Büyük Patlama sonucu “kozmik mikrodalga arka plan ışıması” denilen ve Büyük Patlama’ya kanıt olduğu söylenen bir oluşum vardır.

Evrenin oluşumundan günümüze kadar ulaşmış ve halen de devam eden bir ışıma…

Keşfi hakikaten enteresan… Hamza Yardımcıoğlu’nun Bir Solukta Evrenin Resimli Tarihi adlı kitabında da nefis bir anlatımla geçen bu keşif şöyle gerçekleşmiştir:

Radyoastronom Arno Penzias ve Robert Wilson, iki sıkı arkadaş, 1964'te tesadüfle tespit ettikleri evrenin en büyük buluşlarından biri sebebi ile Nobel Fizik Ödülü kazandılar.

Aslında amaçları bir haberleşme sistemi kurmaktı. Bunu yapacakları araç ise meteoroloji uyduları idi.

"Ses" bölümünde de bahsettiğim gibi bizler "radyo dalgaları" aracılığıyla haberleşme sağlıyoruz ve onların amacıysa başka bir ışınım türü olan "mikrodalga ışınımları" kullanmak suretiyle haberleşmeyi sağlamaktı…

İkisi arasındaki farkı, sizi bilimsellik içinde boğmadan anlatmaya çalışırsam şöyle söyleyebiliriz: Evrende fizik kurallarının mümkün kıldığı tüm elektromanyetik radyasyon ve ışınım türleri, dalga boyları ve frekanslarına göre birbirinden farklılık gösterirler…

Muhakkak mikrodalga fırınlarınız vardır ve zararlarına da pek çoğunuz vâkıfsınızdır. Radyo dalgaları cep telefonlarımız, televizyon, MRI, radyo, kablosuz bilgisayar ağları gibi ve benzer uygulamalarda kullanılır…

Mikrodalga ışınım ise mesela Wi-Fi kablosuz sinyal transferinde düşük yoğunlukta kullanılır. Bu bilgi önemli çünkü hemen hepimiz cep telimizde Wi-Fi kullanan insanlar olarak adeta mikrodalga fırınımızı başımıza tuttuğumuz düşünülürse, beynimize bu ısıtıcı cep telefonlarının neler yaptığını düşünmemizde fayda olabilir. Hatta deneylerde beynine mıknatıs tutulmuş insanların yaşadığı yön kaybı ve manyetik olumsuzlukları da not etmek isterim…

Her neyse, konudan sapmadan devam edelim.

Bu iki arkadaşın kurdukları sistem, mikrodalga frekansları aynı radyo dalgalarında olduğu gibi SES'e çevirmekle ilgiliydi.

İki arkadaş yeni bir haberleşme sistemi arayışındayken, bu amaçla oluşturdukları büyük çaptaki çanak antenlerine bir sinyalin takıldığını fark ettiler…

1964 yılında Bell Laboratuvarları'nda oluşturdukları mekanizmaları ile çalışmalarında elde ettikleri sinyallerde, bu mikrodalga frekansların sebep olduğu ışımanın yaydığı ve aralıksız devam eden bir sinyalle karşılaştılar…

Bunu bir parazit olarak değerlendirip nereden ve nasıl oluştuğunu anlamaya çalıştılar ve ilk düşündükleri çanak antene yuva yapan güvercinlerin pislemiş olabilmesinin bu parazite sebep olabileceği ihtimaliydi. Güvercin dışkısındaki beyaz maddenin bu parazitlere sebep olduğunu düşünerek anteni temizlediler, fakat sinyal hâlâ devam etmekteydi.

Ve sonuç itibariyle iki arkadaş, ne yapsalar da gideremedikleri bu sinyal üzerinde çalışırken "kozmik mikrodalga arka plan ışıması" ile ilgili birtakım verilere ulaştılar…

Böylece aldıkları sinyalin, Büyük Patlama'dan bu yana uzayın her yönünden kesintisiz olarak yayılmakta olan ve aslında Büyük Patlama'nın en önemli delili olan "kozmik mikrodalga arka plan ışıması" olduğu ortaya çıkmış oldu…

Daha sonraları NASA, diğer çalışma ve ölçümlerle mikrodalga ışımasının varlığını kesin bir şekilde yeniden ispatladı.[15]

Kuran'da Elest Âlemi'nde Rabb'imizin bize "Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?" diye sorduğu belirtilir. Buna "Ses" bölümünde değinmiştik…

Uzayda ses seyahat edemez, ama ışınımlar sese dönüştüğünde biz duymasak da, nasıl da her yönden dünya semalarına ulaştığını görüyoruz.

Bu kozmik sesin her an herkesin bilincine yeniden yeniden inzal edilen, yani indirilen Kuran olabileceğini de düşünüyorum.

Her şeyin doğrusunu Allah bilir. Bize düşen düşünmektir, araştırmaktır. Bir iddia değil hâşâ, bir düşünce benimkisi…

Ama Allah'ın bizi dört bir yanımızdan sardığı ve her an defalarca bize çağrı yaptığı düşünülürse, bu frekanslara yükselen kişilerin bilinçlerine bu kozmik yayının ulaşmasını ilham olarak algılayabilmek, çok da uzak bir düşünce olmayabilir.

Günün her saatinde dünya kaynaklı olmayan ve hiç ara vermeyen, gökyüzünün her noktasından aynı frekansla gelen bir ses…

Allah ÂMÂ'dan nüzul etti ve önce kendi nurundan (kozmik ışın-nur) peygamberimizi ve onun nurundan da var olan her şeyi yarattı.

Kozmik ışın… SES… Vahiy… İlham…

Ses, ışık ve ruh…

O kozmik "yayın" her an bilinçlerimize indirilen Kuran ayetleri, hakikat ilmi olamaz mı? Ne sanıyoruz ki? Her an bin bir türlü TV kanallarında çeşit çeşit yayınlarla beynimiz bulandırılmaktayken, Allah'ın bizi kendi "HAYY"-"TEK" nolojisi ile "bilgilendirmeyeceğini" mi?

Ana haber kanalları dünya haberlerini bas bas bağırırken ve bizi dünya ile şartlandırırken Allah'ın bizi kozmik evren ve sonsuzlukla bağımsız kılmak için yayın yapmadığını mı?

Kuran inzal olur… İndirilir… Dünyaya dört bir yandan yağan bu kozmik ışın bilgi, ses, ne taşıyor sizce?

Allah bizimle…

Her an, her an bir yayın var… Tek bir yayın… Ve her birimizin beyni hangi frekansa ayarlıysa o kanaldan izliyor Hayat TV'sini, o kanaldan dinliyor Hayat Radyosu'nu…

Alıcı ve verici beyinler, kalpler ve titreşim alanları genişledikçe duyum eşikleri de genişleyeceğinden, Allah tarafından gönderilen bu "sinyal" adı altında geçen kozmik yayını (peygamberler için vahyi), ilhamı, bilgiyi, feyzi Allah'a "yaklaşan" olarak ifade edilen Allah yolcularının bilinç yükselişlerinde ruhsal antenleriyle toplayıp bedenlerine indirip bunu HAL'e döküp yaşayıp bizlere yaşatması ve bizleri bu bilgilerle donatması da böyle bir süreçtir belki de…

Hatta bir kutsi hadiste "Kulum (farzlara ek olarak yaptığı) nafile ibadetlerle bana yakınlık kazanır da nihayet ben onu severim. Onu sevince de onun işiten kulağı, gören gözü, tutup yakalayan eli ve yürümesine vasıta olan ayağı olurum…" der.

Allah dört bir yandan bizi sarar… Dört bir yandan… O'ndan ayrı bir yer veya varlık yoktur…

Düşünelim…

Allahü a'lem…

HZ. MUHAMMED (SAV) YAŞIYOR

"İyi anlayın ki, Resulullah (sav) içinizdedir! Eğer (o) çoğu işte size uysa, elbette sıkıntıya düşerdiniz! Ne var ki Allah size imanı (hakikatinizi hissetmeyi) sevdirdi, onu

anlayışınızda güzel gösterdi ve küfrü (gerçeği ret), fusuku (bilinci körleten imanın dışına taşan fiilleri) ve isyanı (nefsani hırsları) size sevimsiz gösterdi… İşte bunlar olgunluğa erenlerin ta kendileridir!" (Hucurat 7)

Bu dünyaya gelen her insan bir tohumdur.

Ve her bir tohum da, topraktan gelen insan da, onun bu dünyaya vermek üzere gönderildiği nevi şahsına münhasır meyveyi vermek üzere programlanmıştır.

Her insan bir dâhidir.

Kuş da dâhidir.

Balık da.

İkisini kıyaslamadıkça, birinin uçmasını birinin yüzmesiyle ölçmedikçe; kuş da dâhidir balık da…

İkisi de vazgeçilmez, ikisi de eşittir. Ne biri üstündür ne de diğeri.

Zıtların bir arada ve ölçüde olması tekâmül vasıtasıdır…

Doğada hiçbir domates kereviz, hiçbir horoz inek, hiçbir martı, tavuk, hiçbir meşe çam olmak istemez.

Her varlık tohumu toprağa karışıp da yeşermeye başladığı andan itibaren sadece OL'mak için geldiği "hakikatine" doğru yükselmeye başlar.

Kendi HAKikati yani kendinde var olan HAK-k'ı bulmak ve onun beden buluş sebebini yaşatmak için sadece OL'ması yeterlidir.

O kendi HAK'ikatini gerçekleştirmek için çaba sarf ettikçe, Allah onun Allah ilminde OL'ması gereken varoluş sebebine doğru yol alması ve ulaşması için yardımını esirgemeyecektir.

Temelde doğada, insan harici hiçbir varlık ya da bilinçte, "olması gereken" şartlandırması var mıdır? İnsan "olması gereken" sandıklarına yönelirken, onlar sadece emredildiklerini OL'urlar…

Allah Nahl Suresi'nde, "Biz arıya vahyettik" diyor.

Vahyin yalnız peygamberlere geldiği anlatımıyla büyüdük… Peki burada neden Allah "arıya vahyettik" demeyi tercih etmiştir? Ayette işaret edilen vahiy mevzuunun efal seviyesiyle ilgili ve "ilham" manasında olduğu söylenir… (Tabii sayısız anlam açılımdan sadece biridir bu…)

Çünkü Allah kendi bireysel, cüzi aklıyla Allah aklı arasında parazit yapmayana, kendi aklını O'na "teslim" edene ne yapması gerektiğini ilham eder.

İlham yalnız sanatçılara mahsus değildir.

Herkese kendi varoluş sebebine ilişkin bireysel ilhamlar gönderilir.

Her insan aynı bir orkestradaki enstrüman gibi, müthiş eserin sadece kendine ait olan sesini icra eder…

Onu duyan ve O'na teslim olan, sadece OL'mak için geldiği şeyi suretiyle varoluş sebebinin dâhisi olur.

Ne iş yaparsa yapsın o işin EN iyi yapanı olduğu için her yerde ön plana çıkar.

Görme, duyma engelli insanlarda bazı hisler herkesten daha çok gelişir. Çünkü onlarda belli şartlanmışlıklar yoktur.

İnsan duyduğuyla, gördüğüyle şartlanır.

Ona büyürken öğretilen yapabilecekleri değil, yapamayacaklarıyla!

Doğru görülen yanlışlarla… Şartlanmışlıklarla…

O yüzden çoğu engelli insanın bizlerden daha bağımsız olduğunu unutmayalım. Onlar var olmaya çalışır, oysa biz şartlara bağlandıkça yok olmaya. Kendimizi tahrip etmeye. Onlara yapabilecekleri öğretilir, bize yapamayacaklarımız.

İnsanın en büyük teçhizatı teslimiyet ve güvendir aslında.

Her şeyi bilerek gelir bir bebek dünyaya. Çünkü henüz Allah'tan kopmamıştır. Bu yüzden bebekler melekleri görür, havaya adeta bizlerin göremediği bir şeyleri takip edercesine bakarak kahkahalar atar… Acının olmadığını bilir… Acıyı ancak insanın oluşturduğunu…

Büyüdükçe (bilinçaltının kayıtlarıyla beraber) akıl denilen, sanal olarak bilince yüklenen bir veritabanı, bir bilgi yumağı, çocuğun beynine nakşedilir. Onun istidatlarını anlamaya çalışmadan iyi-kötü, olması gereken-olmaması gerekenler onun beynine işlenir.

Sonra çocuk büyüdüğünü sanır, oysa ruhen olması gereken tohum fidanına varamadan ağaç gibi katılaşmıştır.

Bu yüzden kırılır, içi başkadır dışı başkadır. Ne kendidir ne de öbürü… Bu yüzden kayıptır. Hep bir "melez" hep bir "kırma" kişilik ve kaybolmuşlukla…

Aidiyet duygusuna teslim olamadan…

Belki de dünyada birden çok Einstein, birden çok Maradona, birden çok Michael Jackson olacaktı.

Ama uygun toprakta büyütülmediler. Başka birileri olmaya zorlandılar.

Her varlığın ve insanın içinde keşfedilmeyi bekleyen bir hazine varken, dışarıda veya başka birinde o hazineyi aramak ne acayip bir durum…

Belki de bu yüzden tüm peygamber ve evliyalar doğayla baş başa yaşarlar. (Betonlaşmanın bilinçaltında "ölüm" duygusunu aktive ettiği ebedi dirilikten kopardığını söyler bazı düşünürler; insan, insan yapımı eserlerle çevrili yaşarken kendinin yalancı tanrısallığı tuzağına düşerken…)

Doğayı OKU'yanın ötesi bir ilme ihtiyacı bile kalmaz ki çoğu "icat" tabir edilen aslı "keşif" olan oluşum doğada çeşitli varlıklar ve yapılarından feyiz alınmak suretiyle üretilmiştir.

Doğadaki insan haricindeki diğer varlıklarda, birbirine benzeme birbirinin özelliklerine bürünmeye çalışma yoktur.

Çünkü insandaki gibi bir benlik bilinci hiçbir varlıkta yoktur.

Benlik demek senlik demektir.

Oysaki sadece VARLIK vardır. Yokluktaki varlık hiçlikteki her şeydir.

Çokluktaki birliktir.

Teslimiyettir.

İnsan önce zikreder, sonra benliğinin esaretinden kurtulunca, aynı bir bitki gibi tesbih eder Allah'ı…

Ne bireysel aklı kalmıştır ne de şartlanmaları. Beş duyusuyla hapsolmuş, mahkûm olmuş, aile ve çevresinin ya da dünyanın "olması gerekenleriyle", papatyayken zambak olma (!) çabasından çoktan kurtulmuştur.

İnsanlar "kendileri" olmak kendilerine verilmiş içsel hazineyi bulmaya çalışmak yerine, o dönemde öne çıkan her kimse "onun gibi" olmaya çalışan bir "sürü

psikolojisiyle” kolaycılığa kaçarak “kestirme “ akıllarla dünya hayatında rahat ve lükse kavuşacağını düşünür…

Oysaki o peşinden gittikleri başarılı kişiler, genelde “kimse” değil sadece kendi içlerinde Allah’ın verdiği tohumun ne olduğunu gerçekleştirmesine izin vermiş ve bu yönde gayret göstermiş kişilerdir…

Bir insan ancak HAK’ikatteki “kendi” olursa bir dâhi olur.

Bu yüzden her insan “dâhi potansiyeliyle” dünyaya gelir.

Ama bir tıpçı tohumunu, sırf babası mimar diye bir mimar tohumu olma şartlandırmasıyla baş başa bırakırsanız, ne tıpçı ne de mimar olabilir o insan.

Sadece OL’mak her şeye kavuşmaktır.

Evrensel düzenek Allah tarafından her şeyin olması gerektiği gibi olması üzerine inanılmaz bir zekâyla dengelenmiştir.

Tek detay şudur: Neyi seçtiğiniz…

Varlığınız rahmani ya da şeytani (nefsani) her iki istikametten birine doğru gidecektir, olumlu ya da olumsuz, hak olan ve olmayan… Farkı sizi kâinat için baki ya da fani kılan olacaktır.

İşte burada bağlamak istediğim yer geliyor…

Hz. Muhammed (sav) “öldü” diyorlar.

Ben bu kadar diri birini görmedim…

Kafa gözüyle görememek, onun öldüğüne şahit olmaksa eğer, gördüğümüzü sandığımız onca şeye şahit olamazken göremediğimiz pek çok şeye şahit oluruz bu hayatta da, elle tutup gözle gösteremeyiz. En başta size bu satırları yazarken, kullandığım internete…

Etrafımı sarmış bir radyasyon ağında, göremediğim ama yaşadığım bir bağlantıyı kullanıyorum.

Demek ki gözlerim temel araç değil hakikati görebilmem için…

En sevdiğim ayetlerden birkaçını paylaşmak istiyorum.

“Ve sen onların arasında, İÇİNDEYKEN; Allah, onları azaplandıracak değildir. Ve onlar mağfiret diliyorken (de) Allah, onları azaplandıran değildir.” (Enfal 33)

Peygamberimiz aramızda ve “içimizde”. Hem manen hem madden… Kalbimizde ve aramızda.

Azap görülmüyorsa bu duyguyu hakikaten yaşayanların yüzü suyu hürmetine…

“Ömer içinizde oldukça fitneler zuhur etmez.” (Buhari, Menakıp 25; Müslim, İman 231, Fiten 27)

O zaman içinizde saklayın o Allah’ın kıymetlilerini… Ki korunun beladan, fitneden, sıkıntıdan…

Vücut sadece mananın giydiği bir elbisedir. Kafa gözü kadar sınırlı bir enstrümanın enerjileri göremediğini belirtmiştik. Sohbet meclislerinde o anda ismi geçen Allah dostlarının geldiği söylenir, bu yüzden onlara hemen “selam” verilir.

Hangi ölümden bahsediyorsunuz?[16]

Asıl “yaşayan ölüler” âlemi burasıdır, hatta Kuran’da da geçtiği gibi uyku da yarı ölüm halidir…

İnsanlar uykudadır diyen peygamberimiz yarı ölü olduğumuzu söylüyor, demek oluyor ki şu yaşantımızda, elbette ölü sandığımız hakiki dirileri göremeyebiliriz…

“Onlara ölü demeyin.”

“Kim beni vefatımdan sonra ziyaret ederse, hayatımda ziyaret etmiş gibidir.”

“Bana salavat getirin. Nerede salavat getirirseniz, bana bildirilir.” (Hz. Muhammed [sav], Ebu Davud)

“Ve Allah yolunda öldürülen kimseler için ölüler demeyin. Hayır, onlar diridirler. Fakat siz, farkında olmazsınız…” (Bakara 154)

“Siz uzaklaşıyor ve dönüp hiç kimseye bakmıyordunuz, Allah Resulü (sav) ise sizi arkanızdan çağırıyordu. Bundan sonra size gam üstüne gam isabet etti, elinizden çıkan şeyler ve size isabet eden şeyler için mahzun olmayın diye. Ve Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.” (Âli İmran 153)

Peygamberimizin çağrısı devam etmektedir.

Biz salavatlarımızı okurken onun çağrısına dualarımızla katılmaktayız.

Kuru kuruya dua değildir hiçbiri. Onun ve Hz. İbrahim ailesinin İslami katkılarına üstümüze düşen katkıyı vermeye çalışacağımızı ikrar etmekteyiz…

Çağrı bitmez. Her yeni gelene yeni çağrılar vardır. Her an baş başayız doğru yola teşvik çağrılarıyla.

Aynı, ayetlerin her birimize defalarca yeniden inzal edildiği yani indirildiği gibi. Bu işlemi olmuş bitmiş sanmayın. Yeni doğmuş bir çocuğa Kuran yeniden yine inzal edilecektir.

Her şey her an yeniden olmaktadır. Olduğunu fark ettiğiniz gün, olduğunu görmeye de başladığınız gündür.

Hz. Enes anlatıyor:

“Allah Resulü (sav) buyurdu ki: Bana dünyanızda koku ve kadın sevdirildi. Gözümün nuru ise namazda kılındı.” (Nesai, İşretu’n-Nisa 1, 7, 61)

Ben bu hadisin diğer anlamlarına şu anda girmeyeceğim çünkü çok derin ve uzun bir anlatım ancak şu an için sadece şuna dikkatinizi çekmek istiyorum:

Bana sizin DÜNYA-NIZDAN!

Peygamberimiz “SİZİN DÜNYANIZ” derken neyi kastetmiş olabilir acaba?

Bu dünya hayatı sandığımız yanılgılarla dolu dünyamızı mı?

Ve kendisinin buradan olmadığını mı?

Dünyada yaşasak da dünyalı olmamamızı mı?

Hangi ölümden bahsediyoruz?

Ölü kalplerin görmediği gerçek dirilerden mi?

Kâinat koskoca ve sınırsız bilgiyle donatılmış bir bilgisayar, adeta bir kitap… Bilgi yani datalar. Her biri birbirine dönüşebilen sayılar, harfler, sesler ve ışık üzerinden okunur…

Atomlar, elektronlar adeta harfler, moleküller sanki kelime olur…

Tüm varlıklar, canlı ve cansız diye nitelendirilen hepsi de bu kitabın cümleleri…

Öyleyse oku!

RUH VE BEDEN

Bizler ojeyle namaz kılmak mümkün mü değil mi, ya da dört eş almak mubah mı değil mi tartışaduralım, dünya ülkeleri ilk olarak Kuran’ın getirdiği yüzlerce bilimsel

gerçeklikle çağ içinde çağ atlıyor…

Parça parça edildiğimiz “sanal anlayışlarla” hakiki âlemden uzak düşüp bu yüzden de her geçen gün korku ve mutsuzluğa cehaletimizden dolayı kurban olurken, gereği gibi anlayamadığımız Kurban Bayramları kutluyoruz…

Sadece dinle ilgili değil ister hayat olsun, ister mutluluk olsun, ister aşk olsun hayatımızın her alanında açığa çıkmış uçlardaki anlayışların “kavramsal çatışmaları” içinde, bizleri artık her yanımızdan çevirmiş elektromanyetik alanların gözle göremediğimiz toplu beyinsel işgaline maalesef kucak açmış durumdayız…

Ama işte işin asıl keyifli yanı bu… Olanların olmadığı, olmayan görünenlerinse olduğu bir paradoksta…

İlk umre seyahatimdi. “15 gün ne yapılır ki orada?” demiştim. O seyahate ilişkin son hatırladığımsa, dönüşe son iki gün kala, ağlaya ağlaya “Beni burada bırakın ben dönmek istemiyorum!” diye annemlere yalvarışlarım…

Bizler ne yaptığımızı bilmeden şekilsel ibadetler yaparak Allah’a yaklaşmaya çalışıyoruz. Çoğumuz acılar ve isteklerimizden dolayı O’na yönelmeye çalıştık. Etrafımızı kaplayan ve her şeyi maddiyatla, maddeyle ölçen bu hayatta cenneti bile köşk ve huri kaygısıyla algılamak istememiz, bundan başka nedir ki?

Cismaniyetinin bile nasıl olacağını henüz tahayyül edemediğin bir sonraki âlemde cinsiyet, maddiyat, gayrimenkul kaygısı duymak tuhaf değil de, ne?

Ama işte seni var eden öyle merhamet ve anlayışlı ki o durumunu bile hoş karşılıyor. Ne olursan ol gel diyor…

Mekke’de herkes gibi daha ilk gördüğüm anda Kâbe’mi, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım…

Hani annenizi üzersiniz, hayal kırıklığına uğratırsınız da bir vicdan azabı, bir ciğer yanması ile “Ben ne yapmışım bunca zaman!” diye yanarsınız ve af dilersiniz ya… İşte öyle bir şey…

Annem, teyzem, Raziye abla, Huriser teyze, Muhlise abla duramadık. Duramadık tek kelimeyle… Ne bir sözümüz vardı söyleyecek, ne bir mazeretimiz…

Sadece ağladık… Acıyla… Pişmanlıkla…

Öyle bir güç vardı ki orada bizi çeken, hiç kimsenin karşı koyabileceğini sanmıyorum. Ruhun azap çekmesi… İşte öyle bir şey…

Gittiğimizin ikinci günü baş dönmelerim başladı. Sıcaktan mı klimadan mı bilemedim. Annemlere söyleyemedim, paniklemesinler diye…

Öyle bir tatlı baş dönmesiydi ki… ruhum salınıyordu içimde, tarif edemiyordum…

Bir o yana bir bu yana, gibi… Sanki bir teknede ya da hafif dalgalı bir denizde yüzmekteydim…

Tatlı tatlı, düşürmeyen ama sanki bir sarhoşluğun baş dönmesi gibi dersem, sanırım yanlış olmaz. Anlam veremediğim bu hal üzerimden gitmedi. Zaten birkaç saat uyuyorduk ve her uyanışımda hemen ayağa fırlıyordum “Ne olur gitmemiş olsun bu sarhoşluk Allah’ım!” diye…

Dönmemize birkaç gün vardı. Öğlen yemeği yiyorduk. Masamıza bizim gruptan bir amca geldi. Hocamıza bakarak, “Ah, ah… Artık gitme vakti geliyor hocam. Şu baş dönmelerim de gidecek ya, ona yanıyorum…” dedi.

Baş dönmesi mi dedi o amca?

“Allah Allah?” dedim. “Amcacım, nedir o bahsettiğiniz? Yani baş dönmesi?”

Hocamız, “Herkese söylenmez ama” dedi gülümseyerek…

“Ne olur…” dedim.

Kulağıma eğildi:

“Bak kızım, insanın bir bedeni vardır bir de ruhu. Bizler tavafa giderken bedenimiz ayrı tavaf eder ruhumuz ayrı… Derler ki, bazı ruhlar tavaf ertesinde insanlar otele, evine dönse de onlar tavafa devam edermiş. Bedenleri uyusa da birkaç saat, ruhları tavafını sürdürürmüş. O yüzden de o tatlı baş dönmesi, kimi nur çarpması der kimi sarhoşluk, onlarda bir süre hüküm sürermiş…”

O anki hislerimi tarif edemem…

Belki de o tasavvuf kitaplarında okuduğum “aşk sarhoşluğundan” bir damla bile olsa Allah’ın lütfuyla bu âcizliğime rağmen tatmama izin verilmişti…

Döndükten sonra birkaç gün kadar daha devam eden bu “şey” her ne idiyse bilmiyorum, benden gittiğini anladığım sabah, yine canım çok yandı…

Bana bu tecrübenin kattığı en önemli şeyse, bilincimde bildiğimi sandığım ama sürekli unutarak davrandığım “ruh ve beden” ayrımımdı.

Ruhun ne olduğunu anlamaya çalışmam gerektiğini aslen o gün fark ettim, ya da fark ettirildim. Bir “kutu” diye tabir edebileceğimiz “bedene” diğer adıyla “kabre” hapsolmuş, kıstırılmış bir “sınırsızlığın” azabının tarifi miydi yoksa kabir azabı?

Ya da “kavram” adı altında sıkıştırdığımız ama hakikatini anlayamadığımız anlamların bizi acıtması mıydı kabir azabı?

Her ne idiyse o, kırmalıydım o kalıbı… Kalbim daha fazla kırılmadan önce…

HANNAN-ŞERİAT

Şeriat, “Arapça kökenli bir sözcük olup; “yol, mezhep, metot, âdet, insanı bir ırmağa, su içilecek bir kaynağa ulaştıran yol” anlamına gelir.[17]

İşte aynı zamanda “din, kural, kanun” gibi anlamları olan bu kelimeyi, genel itibariyle, “Şeriat mı geliyor, ne yapacağız kapanacak mıyız?” gibi, kelimenin ve içerdiği kavramın ne olduğunu dahi anlamamışlığın verdiği “ezber kalıplar” içinde, birbirimizden duyar dururuz sadece…

Şeriat da aynı din kelimesindeki anlam gibi YOL’dur, METOT’tur.

Evrensel kanunlar, kurallar hep bunun içindedir…

Bakın yukarıdaki anlatımda “insanı bir ırmağa, su içilecek kaynağa ulaştıran yol” diyor…

Bu ne demek? SU, yani İLİM…

Şeriat insanı Kevser Nehri gibi ilim nehrine ulaştıran yoldur…

Takip edeni oraya ulaştırır, ama ihlaslı bir kalple, şartsız; yani menfaatler ve “kabir âlemi” oluşturan yargılarla değil… Allah’ın ve peygamberimizin anlatımıyla ulaşacağımız kaynağı ifade eden bir yol…

Muhakkak bilirsiniz, Mevlana Hazretleri’ne şeriat nedir, tarikat nedir, marifet nedir, hakikat nedir diye sormuşlar, muhteşem bir hikâye anlatmıştır…

Kendi idrakimle şunu anlıyorum ki, İslamiyet bir makam ve mertebeler yani idrakler bütünü… İzah edilen dört anlayış, fiziki ve maddi dünya üzerinden anlatıma başlayıp,

bu dört mertebenin de yaşanarak ulaşılması gereken ve her mertebeyi içeren dördüncü hakikat mertebesi idrakine ulaşmakla ilgili…

Bu dört mertebe İslami bilincin tırmanış şeklini anlatıyor temelde. Ve peygamberimiz zamanında bu dört mertebe ve anlayış birbirinden ayrı değildi; yani şeriat ve tarikat vs. gibi ayırımlar yoktu, çünkü o bilinç bütüne ulaşmıştı…

Ancak peygamberimizden sonra şeytani sistemle beraber "ayrımcılığın" dinimize de sirayet etmesi ile sanki bu mertebeler birbirinden ayrı gibi algılanmaya başlandı…

İşte bu yüzden de Allah adeta yerden biten bitkiler gibi Allah dostlarını dünyaya gönderdi, dağılanları yeniden toplamak için…

Bu yüzden İslamiyet'in aslında ayrılmaz bir bilinç zinciri olduğunu, ancak bunu anlayabilmek için geçilmesi gereken mertebelerin bu şekilde adlandırıldığını anlarsak, "Yahu bizim kayınço tarikata girmiş!" "Aaa öyle miii?" "Ya sorma sorma!" demekten ibaret olan anlayış eksikliği ve cehaletinden kurtuluruz…

İslami bilinç yükselişini amaçlayan herkes bu mertebeleri tek tek yaşayıp kendi anlayış bünyesinde hepsini birleştirmek gayesi ve gayretindedir…

Tarikatı ayrı, şeriatı ayrı bir şey gibi algılamak, zaten İslami YOLU anlamamış olmak gibidir.

Unutmayın bizler miracımıza ulaşmaya çalışıyoruz.

Miraç neydi? Merdiven…

Bir merdivende önceki basamakları çıkmadan, en son basamağa ulaşabilir misin?

Hayır… Peki o en son basamağa ulaştın diye diğer çıkıştaki basamaklar geçersiz mi?

Hayır. Çekseler altından düşersin, değil mi?

O son basamak hem basamakların en yücesi ve hem de hepsinin o birlik altında buluştuğu yer… Aynı her peygamberin peygamberimizin idrakinde buluşması gibi…

İşte bunun gibi her bilinç açılımında idrakin yükselir ve her mertebe de geçerlidir, ama ana hedef yerinde sayman değil en üst İslami bilince Muhammediyet'teki tevhid, tenzih, teşbih ve insan-ı kâmil anlayışına uzanmaya çalışmandır…

İslamiyet'e eleştiri getirirken "vay şeriat, vay tarikat" gibi anlatımlarla ne olduklarını dahi anlamadan bu mertebelerin birbirinden ayrı gibi anlatılması, zaten olaya vâkıf olunmadığını ve vâkıf olunmadan da eleştiri yapma cüreti gösterildiğini ifade eder.

1-Şeriat Kapısı

2-Tarikat Kapısı

3-Hakikat Kapısı

4-Marifet Kapısı

Öğreti olarak bu kapılar birer birer geçilerek hakikate ulaşılır.

Öğrencilerinden biri Mevlana'ya sormuş:

"Efendim, bu dört kapı meselesini ben pek anlayamıyorum. Bana anlayabileceğim bir lisanla anlatır mısınız?"

"Şimdi bak, karşı medresede dersini çalışan dört kişi var. Hepsi rahlelerine eğilmiş. Sen git bunların hepsinin ensesine bir şamar at, sonra gel sana anlatayım."

Adam gitmiş birincinin ensesine bir tokat aşketmiş. Tokadı yiyen derhal ayağa kalkıp arkasını dönmüş ve daha kuvvetli bir tokatla Mevlana'nın öğrencisini yere yıkmış.

Öğrenci dayağı yemiş, geri dönecek ama hocasına itaat var.

Yaradan'a güvenip ikinciye de bir tokat aşketmiş.

O da derhal ayağa kalkıp elini kaldırmış. Tam tokadı vuracakken vazgeçip yerine oturmuş.

Öğrenci devam etmiş üçüncüye de bir tokat atmış. Üçüncü şöyle bir kafasını çevirip baktıktan sonra çalışmasına devam etmiş.

Dördüncü, tokadı yemesine rağmen hiç oralı bile olmadan çalışmasına devam etmiş. Öğrenci Mevlana'ya dönmüş, olanları anlatmış.

Mevlana, "İşte sana istediğin örnekler" demiş:

"Birinci; şeriat kapısını geçememiş biri idi şeriatta kısasa kısas olduğu için tokadı yiyince kalktı aynısını sana iade etti.

İkinci; tarikat kapısındadır. Tokadı yiyince o da kalktı tam tokadı iade edecekti ki, tarikat öğretisinde verdiği söz aklına geldi –sana kötülük yapana bile iyilik yap– onun için döndü, yerine oturdu.

Üçüncü; hakikat kapısını da geçmiştir. İyinin ve kötünün tek sahibi olduğunu bilir. Onun için dönüp bakmadı bile."

Dördüncü; marifet kapısına kadar gelmiştir. İyinin ve kötünün tek Yaradan'dan geldiğini bilir, inanır. Yaradan bu kötülüğe hangi iblisi alet etti diye merakından şöyle bir dönüp baktı.

Bizler anlamlarını tam idrak edemediğimiz kavramları, fark etmeden, olumlu ya da olumsuz anlamda "tabulaştırmanın" verdiği cehaletle, kendi anlayışlarımıza hapsederiz… Sonra da aynı kavramları "kendi anlayışlarımız" yüzünden mahkûm ederiz.

Bunu sadece şeriatı olumsuz yönde kullananlar için söylemiyorum.

Kavramın içeriğini tam anlamadan "hah şeriat buymuş" diye kendi İslami anlayışını ona etiketleyen anlayışlardan da bahsediyorum…

Bana sorarsanız keşke tam anlamıyla İslami kurallarla yaşayabilsek…

Aslında olması gereken de o… O zaman din ve devlet işleri gibi bir ayrıma gerek olmazdı.

Ama işte insan aynı devletin yasalarını, kanunlarını akıllı (!) metotlarla çevirip deldiği ve kendi lehine kullandığı gibi, Kuran'ın yasalarını da kendi yorumlarıyla uygulamaya kalktığında, Allah'ın tavsiyeleri bu sefer de İslam adı altında çiğnenmiş oluyor.

Biz "Allah'ı tanımanın" birinci kulluk vazifesi olduğunu anlamadan O'nun yasalarını ve yaşayan Kuran olan Peygamber'in (sav) tavsiyelerini nasıl anlayabiliriz ki?

Burada "vazife, görev" gibi şeyler dahi yazmak bana çok anlamlı gelmiyor. İnsanın vazifesi temelde kendine çünkü Allah'ın bizim yaptığımız olumlu olumsuz şeylerle ne bir kaybı, ne kazancı var.

Hatta bu düşünce ve kibir beni bazen güldürüyor.

Öyle insanlarla karşılaşıyoruz ki, "Yahu tam inanacaktım bir de ne bakayım anlamsız bir ayet! Dedim ki Allah'a, tam beni kazanıyordun, ama maalesef kazanamadın!" diye düşünebiliyor…

İnanın bu komik anlayış o kadar yaygın ki!

Bu anlayış en az şu anlayış kadar komik:

"Yahu hacca gidecektim de, şimdi kapan mapan içki içme… Bekleyeyim biraz daha hevesimi alayım, öyle gideceğim!"

Sağ ol ya, nasıl teşekkür etsek!

Burada, evladının güzel bir hayatı olması, korunması, isteklerine kavuşması ve güvende olması için şartları oluşturmuş sınırsız kudrette ve anne merhametinde, öyle derin bir sevgisi olan bir Allah var… Bizim yaptığımız herhangi olumlu bir şey O'nu değil bizi kurtarıyor, anlayalım artık…

Savaş Allah'la şeytan arasında değil, âdemle şeytan arasında…

Şeytan Allah'ın kudretini gayet iyi biliyor… O âdemin kudret ve donanımıyla ne yaptığıyla uğraşıyor…

Yani sen ibadet et yaşa yaşama, burada kazanan Allah değil ya sensin ya da şeytan…

Allah her zamanda her koşulda kazanandır. O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur…

Sen kurtuluşunu erteliyorsan, ona ne? Kendi haline acı, yarının belli değil. O'nun merhameti olmasa biz günahkârlar zaten şu an mahvoluruz…

İki duayla mı "oldum" sanıyorsun?

Onun lütfu olmasa o dua da olmaz, bunu bil…

Biz mi oruç tutmuyoruz, yoksa oruç mu bizi tutmuyor?

Bu ne kibir!

Bir avuç canı, bir nefesi bile kontrolünde olmayan sen mi kayıptasın, yoksa sınırsız kudrete sahip Allah mı?

Komik olma da uyan artık. Sen O'na hizmet ederken kendine ediyorsun. Kendi kendinin kölesi olarak yaşa dur. Seni azat etmek isteyene sırt çeviren ol, seni dünyevi hayale köle etmek isteyene yaran…

Ortada gerçekten masalsı bir gizem ve muhteşem bir kudret var. Bunu dünyanın her yerine yayılmış şeytani düzenin hizmetkârları, maalesef bizlerden iyi biliyor…

Ve bizleri Allah yolunda gibi gösterilen olaylarla şeytanın hizmetine sevk ediyor…

Bu yüzden Allah'ı başkalarının sözleriyle değil, peygamberimizin anlatımları ve Allah dostlarının ifadeleriyle anlamaya çalışmak gerekiyor…

Şeriat kavramına baktığınızda belki korkularla yoğruluyorsunuz ama dünyevi oynamalarla değiştirilmiş algısı değil, "asıl manası ve esasına" biraz yakından baktığınızda, yine Allah'ın bir muhteşemliğine tanık oluyorsunuz…

Şer'i at…

Şeri… at…

Kurtul şerden… Kurtul ondan…

Kurtuluşa ermenin ilk adımı bedensel ibadetlerle başlar…

Önce zahiren başlar bu yolculuk, sonra batınen…

Önce bedende başlar bu yolculuk, sonra ruhta…

Şerlerden, kötülüklerden kurtulmanın yolu adı üstünde yazarken kendi veya yanlış uygulamadakilerin kurbanı olarak tek kurtuluşunuza sırt çevirmeyin.

Başkaları bu İslami kavram ve diğerlerini nasıl uyguluyorsa tek kıstasınız peygamberimiz olsun…

"Herkesin bir Allah'ı var, benimki Peygamber'inki (sav)" demiş ya Allah dostu… Ne doğru demiş…

İşte burada kılavuz Peygamber'dir (sav)… İlk farz OKU'dur Allah'ı tanımak için, Kuran'ın aslını anlamak için onu yaşayan Peygamber'i (sav) araştır…

Allah'ın kudreti öyle sınırsızdır ki, her birimiz kadar Kuran olduğu için, O, az biraz gayret göstermemizle her birimizin idrakine hemen cevap verir ve elimizi tutar…

Bizler inansak da inanmasak da, başımıza gelen en ufak sıkıntıda "Allah'ım!" deriz. Bu aynı bir çocuğun düştüğünde "Anne!" diye ağlaması gibidir…

O hepimizi anne şefkatiyle seven Hannan'dır…

Hannan kavramını incelerken çok ağladım yine, çok…

Öyle bir şeyle karşılaştım ki kelimeler kifayetsiz…

Buyurun…

HANNAN kelimesi "kalp yumuşaklığı" anlamında ve Kuran'da özellikle Hz. Yahya'nın (Hayat/Hayy) bir özelliği olarak ifade ediliyor…

"Ve hananen min ledunna ve zekâh (zekâten) ve kâne tekıyya (tekıyyen)…"

"Tarafımızdan ona, kalp yumuşaklığı ve arınmışlık… da vermiştik de, o günah ve fenalıkların tümünden sakınırdı." (Meryem 13)

"Hananen" olarak geçen "hanan" kelimesinin çoğulu hanin'dir.

Daha da vurucu olanı ise kelimenin "sevinç ve üzüntüden dolayı çok ağlamak, ses çıkarmak, inlemek, özlemek" anlamlarına gelen hanne'nin kök fiilinden geliyor olmasıydı…

"H-ANNE…"

Aklıma "çok ağlayan, inleyen" anlamındaki Yusuf ve peygamberimizin "çok ağlayın" tavsiyesi geldi…

Ah…

İnsan acılarla büyürken ne çok ağlıyor. Ve "annelerin annesine" seslenmek yerine, kimlere yöneliyor. Bu yüzden de dinmiyor acıları, hanne sinesi gibi güvenli olur mu hiçbir yer?

Olur mu?

Tevafuk eseri kelime kökünü araştırırken, Yu-Hanna kelimesi ile yolum kesişti…

Havarilerden Yuhanna…

Hanna İngilizcede de aynı anlamdaydı, karşılığı "grace" olan bu kelime, "süslemek, lütfetmek, şereflendirmek, zarafet, letafet, lütuf göstermek, nezaket, rahmet, merhamet, fazilet, şükran, asıl melodiye ilave edilen ve ufak olarak yazılan notalar gibi anlamlar içeriyordu…

Yu-Hanna (Anna-Anne gibi, Ana gibi) ise, Allah'ın lütfu, rahmeti gibi anlamlardaydı.

Kuran'da "tehanna" kalıbı aynı kelimenin fiil hali "merhamet etmek" gibi; hannan kalıbı ise bu fiilin isim hali olan da, "merhamet, şefkat, kalp inceliği, bereket, heybet, rızık" gibi anlamlar taşıyordu…

Mehmet Ali Bulut hocamın hannan ismiyle ilgili şu anlatımı geldi aklıma:

"Hani anne çocuğu için çırpınır ya, işte bu anlatım da onu içerir; çocuğu acı çektiğinde, o üzüldüğünde…"

Allah'ın kendini nitelediği isme bakın.

Sonra da gazap da gazap, "Allah ateşte yakar!" gibi anlatımlarla bizi sadece çıkarlar için korkmaya iten, oysaki bir anne şefkatiyle lütufkâr ve şefkatli olan Allah'ın "sevgisini kaybetme korkusunu" anlamamızı engelleyen, O'ndan uzaklaştıran anlatımları düşünün…

O’nun heybetinden kim korkmaz? Hâşâ… Ama ne diyor O: “Benim rahmetim gazabımı geçmiştir…”

Sizi bilmiyorum ama ben O’nu tanıyamadığım, yıllarca yanlış algıladığım için hatta algılamakla uğraşmayıp hazır anlatımlara konmaya çalıştığım için, utanıyorum…

Allah’ım beni affet…

HAnne… Beni affet…

Yu-Hanna… Hanna… Anna…

Her dil türediği tek dil olan Rabcadan gelen anlatımıyla, tek öğretiyi anlatıyor…

Herkes bilse de bilmese de aynı şeyi söylüyor ve sadece O’nu zikrediyor…

Hatta ev “hanımı” kelimesini kökünün dahi bu kelimeden geldiğini araştırdığımda, İslami anlayış içinde kadınlara zulüm yapanların ne kadar İslamiyet’i, ne kadar Allah’ı anladıklarını sorgulamaya başladım.

Peygamberimizin kızına, eşlerine gösterdiği sevgi, saygı ve merhamet gerçek İslami anlayıştır.

“Han”, hükümdar, üm kökünden gelen “ım” ise eşi demektir…

Hanım, hükümdar eşi, prenses anlamlarındadır…

İşte ayette geçen “hanan”, “kalp yumuşaklığı, merhamet, günahlardan temiz olmak” demektir.

Yarattıklarına bu derece düşkün, şefkatli ve lütufkâr olan Allah’ın rahmeti tüm kâinatı kuşatmış, gazabını geçmiştir.

Canım Allah’ım…

Ah canım Allah’ım…

Hanne… Ne olur… Elimi bırakma…

İŞARETLER

Hakikat aramakla bulunmaz ancak, bulanlar hep arayanlardır.

– Bayezid-i Bistami

Söz, anlaması için söze muhtaç olan kişiye söylenir. Söz söylemeden de anlayan kişiye söz söylemenin ne lüzumu var? Gökler, yerler, anlayan kişiye hep sözdür…

– Mevlana Celaleddin Rumi

İnsanların değil Allah’ın ne düşündüğüne önem ver… Çünkü eğer insanlar doğru düşünseydi dünya bu kadar acımasız bir yer olmazdı…

– Deniz Erten

Dinlerin Sümerlerden geldiğini söylediler bir zaman. Sonra Göbeklitepe ortaya çıkınca afalladılar…

MU uygarlığından geldiğini söyleyenler de var…

İster rahmani ister şeytani yönde kullanılsın ilim tek ve sadece onu ne yönde kullandığında yatar fark…

Onlarınkini bilmem de bizimkisi MU-hammed uygarlığı…

Kimi bu ilmi doğruya kullanır kimi kötüye… Cennet de Allah’ın, cehennem de…

Elif Lam MİM…

Hakikati Muhammedi…
Hakikati Muhammedi ilmiyle âciz bırakır dünyayı.
MU'cize…
Âciz bırakan…
İşte MU'cizeler hep böyledir. Asıl sahiplerinden başka yerlerde aranır.
Allah hepimizi kendimizden korusun…

***

Ayet kelimesi "işaret" demektir demiştik…
Nasıl mı?
Hani Batı öğretilerinden geldiğini sandığımız bir tanım vardır:
"Geçen gün bana, bak şu kitabı oku dedin hatırlıyor musun? Neyse ben unuttum tabii gidip almayı, sonra karşı komşu kahveye çağırdı. Biliyor musun bu ara ne okuyorum, şu kitabı diye bana kahve içerken uzatmasın mı! Bir de ne göreyim, senin bana önceki gün tavsiye ettiğin kitap! O an kendi kendime, yok yok bu bir işaret dedim."
"O kişiyle o gün orada karşılaşmam bir işaretti, eminim…"
İşte bizim orada bahsettiğimiz işaret aslında kökü Kuran olan ayettir.
Mesela beraber bir dağ tırmanışı yapacağımızı düşünelim…
Tırmanacağımız dağa varmak için yol alırken, orada, uzakta bir yerde yırtıcı bir kuş görüyoruz. Yırtıcı kuş bir bölgenin üzerinde sürekli daire şeklinde dönmekte.
Allah Allah… Bu nedir?
İşte bu bir "işarettir"…
Neyin işareti biliyor musunuz? Bu evrenin bizimle "konuşma şeklidir". Eğer yırtıcı bir kuş bir alan üzerinde daire çizerek uçuyorsa orada kesinlikle ona bir AV vardır.
Ve biz bu işareti OKU'yabilirsek ne olup bittiğine ilişkin bir fikrimiz oluşur…
İşte doğa, evren "işaretlerle" doludur…
Aynı "kader" ve "zaman" konusunu ufaktan da olsa anlamaya başlamamın yıldızlar ve güneşi incelerken olması gibi.
Bizler o işaretleri OKU'yabilirsek evrenin dilini anlamaya başlarız…
Kuran'ın bedeni Arapça, ruhuysa Rabcadır… Rabca, Allah'ın ve yarattığı evrenin bizimle iletişimde kullandığı ana lisandır.
Bizim " frekans ayarlarımızı" sağlayan sistemdir…
Masaüstü bilgisayarınızda, bir dosya ya da güzel bir resim var. Bir gün bir virüs giriyor bilgisayarınıza ve dosyayı veya fotoğrafı tıkladığınızda açamıyor… Bilgisayar "error" yani "hata" veriyor…
Bilgisayarınızda resim yerine ne görürsünüz bu durumda?
Anlam veremediğiniz harfler, sayılar ve işaretler…
O sayı ve işaretleri bilgisayarınız düzgün çalıştığında bilgisayarınız bir "dosya" ya da "resim" gibi OKU'r… İşte beyin de böyledir.
O esası harf, sayı, işaret olan "bilgi" yani "datayı" kendi veritabanındaki (database) bilgi ile eşleştirip OKU'r…[18]
Tabii biz bu süreçten bihaber olduğumuz için o resmin dışarıda olduğunu düşünürüz.

Oysaki her şey içeridedir.

Karanlık, ses geçirmez bir beyinde algılanan piyano sesleri; ağaçlar, deniz, kuşlar…

Hepsi temelde dışarıda değil, sizin beyninizin içindedir…

Bilimadamları kuş sesinin piyano sesinden beyinde nerede ve nasıl ayırt edildiğini tam olarak açıklayabilmiş bile değil…

O işaretlerin ve harflerin kendilerine ait titreşimleri vardır, çünkü kendilerine ait enerjileri vardır.

Evren işte bu yazılımlardan oluşan sınırsız kapasitede bir yazılımdır.

Önceden de belirttiğimiz gibi beynimizde kaydı bulunmayan bir nesneyi görsek dahi beynimiz OKU'yamayacağı için tanımsız kalacaktır…

Bu yüzden Allah'ın esmaları bilinçaltımızda nakşedilmiştir.

Çünkü temelde dışarıda gördüğümüzü düşündüğümüz her şey, Allah'a ait esmaların terkibinden dolayı bir "görüntü ya da varlık" yansımasına dönüştürülmüştür beynimizde…

Bu yüzden ÂDEM yani insan beyni her şeyi OKU'yabilsin diye tüm bilgiler beyin veritabanında (database'inde) bilinçaltı denilen örtülü kesitte kayıtlıdır…

İnsana "insan" yani "unutan" denmesi, evrene dair tüm bilginin temelde beyinde olmasına rağmen dışarı çıkartılmamış olmasından dolayı olabilir…

Örtülü bilgiler hatırlandıkça o bilginin frekansına yaklaşan bir frekansa geçer beyin…

Allah bu bilgilere ulaşmamız için "zikretmemizi" ister…

Ve en çok zikredilmesi önerilen en büyük isim olan "Allah" zikri, var olan tüm frekansları kuşattığından hepsinin üzerinde ve hepsini kapsayandır…

Zikir yaydığı elektromanyetik alan ve rezonansımızı yükseltmekle, beyin nöronlarımız arasında bağlantısı zayıf ya da hiç bağlantı kuramayanları, adeta verilen doğru bir elektrik akımıyla tekrar hayata geçirmeye çalışır…

Zikir, "hatırlamak" demektir. Allah'ı zikretmemiz demek sadece O'nu kelimelerle, övgüyle hatırlamak değil aslında bizlerin "O'nun esma terkiplerinden başka bir şey olmadığımızı", yani "bizdekinin O'nun zuhurundan başka bir şey olmadığını" hatırlamaktır.

Sende Allah'ın esmalarının varlığından başka bir şey olmadığını tamamen idrak ettiğinde ve yaşamaya başladığında zaman ve mekân seni kayıt altına alamaz…

Zaman ve mekân sadece "bedeni" kayıt altına alabilir.

Oysaki beden sadece taşıyıcı bir aksesuvardır.

Şeytan dediğimiz aldanmış ve aldatıcı fikirler seni "topraktan" olduğun fikrine alıştırmak için "bedenselliğine" yöneltmek ister…

Sen seni keşfedersen şeytan hükümsüz kalır…

Ve aynı peygamberimizin dediği gibi, "Şeytanımı Müslüman ettim" diyebilmemizin yolu açılır…

"Arapçada şeytan, "isyankâr ve azgın olan her cin, insan, hayvan ve diğer her şeye" denir. Her şeyin isyankârına "şeytan" denmesinin sebebi, onun ahlak ve davranışlarının, benzerlerinden farklı ve uzak olmasındandır. Zira "şeytan" kelimesinin asıl anlamı "uzak olan" demektir… Hz. Ömer bir ata binmiş, at çalımlı bir şekilde yürümüş. Bundan dolayı Hz. Ömer onu dövmüş, at ise daha da çalımlı yürümeye

başlamış. Bunun üzerine üstünden inmiş ve “Beni bir şeytana bindirmişsiniz meğer. Kendimi tanımaz hale gelmeden ondan inmedim” demiş.

Bu olaydan da anlaşıldığına göre her şeyin isyankârı şeytan olarak isimlendirilmiştir. Bu sebeple İblis ile şeytanın aynı varlıklar olduğu düşünülmektedir. Buradan işaretle İblis’in ve şeytanın bilfiil olarak yaptığı işlerin birbirleriyle uyum halinde olması acaba şeytanın, İblis’in harekete geçmiş hali midir sorusunu akla getirir. Veya önce dediğimiz gibi şeytan, cinlerin ve insanların yapmış oldukları kötü işleri temsil etmekte kullanılan bir kavram mıdır? (İsmail Hakkı Altuntaş, İblis ve Şeytan Karmaşası)

İnsanı “Ayet-el Kürsi” anlayışının açılımlarından biri olarak düşünemez miyiz? Yani en yüksek, en büyük işaret…

Yüce Allah’ın esma ve sıfatlarının manasını yüklenmiş varlık…

Ve denir ki bir Ayet-el Kürsi okursan şeytanlar, cinler kaçar etrafından, sana yaklaşamaz.

Neden?

Sen Ayet-el Kürsi’yi OKU’rken o ayetin sen olduğunu ve sendekinin Allah’ın isim ve sıfatlarından başka bir şey olmadığını idrak ettiğinde sendeki Allah tecellisine hangi şeytan cüret edip de yaklaşabilir?

Bende ben yokum. Olan sensin. Hâşâ sana kim zarar verebilir Allah’ım?

İşte o zaman “emin belde” olursun…

Çünkü sende Allah’tan başka bir şey kalmaz…

Zikrin tesbihe döner…

Allah’ı en çok zikredenler taşlar, kayalar en son insanlardır. Sonra bitkiler, sonra hayvanlar. Ve ne acı ki en son da insanlar…

Kâinatın en üstün varlığı olan insanın bu kaybının anlaşılması nasıl da güç değil mi?

Onu anlamak için gereken tüm teçhizat sendeyken, tek arayış yerine suni arayışlar icat ederek ondan, yani kendi özünden bu kadar uzak ve bihaber olmak…

İşte bu yüzden canlı cansız ayrımı yapmak ne kadar doğrudur ki? Her şey Allah’ı zikredip bu yüzden can kazanırken.

İnsan iradesiyle Allah’ı zikrederse; ruhunu, vechini (bedenini), nefsini ve iradesini teslim ettiğinde zikri tesbihe döner…

Sende sen kalmadığında yalnız O kaldığında…

Çünkü zikir iradidir ama tesbih, artık O’nda yok olup O’nunla var olanın iradesi de O’na teslim edildiği için daimidir diye anlatılır…

Her an, her yerde, her koşulda sende sadece O kalır…

Tüm mahlukatı insanın emrine veren Allah… Çünkü en iyi “insan” O’nu tanıyabilir ve ibadet edebilir…

Her şey Allah’ı zikreder…

“Yedi kat gök ve yer, bir de bunların içinde bulunanlar Allah’ı tesbih ederler. Hiçbir varlık yoktur ki, O’nu hamd ile tesbih etmesin. Fakat siz onların tesbihini (idrak edemezsiniz) anlamazsınız. O gerçekten Halim’dir, Gafur’dur.” (İsra 44)

Tek kelimeyle muhteşem bir ayet, yani işaret…

“Tusebbihu lehus semavatus seb’u vel ardu ve men fihinn (fihinne) ve in min şey’in illa yusebbihu bi hamdihi ve lakin la tefkahune tesbihahum, innehu kane halimen gafura (gafuren)…”

Burada en çok dikkatimizi çekense “bi hamdihi” ifadesi oldu…

Burada önce “onlar tesbih ederler” kastıyla kullanılan “hu” daha sonra O’nun hamdıyla tesbih eder ifadesine, yani Allah’ın hamdıyla hamd ederler ifadesine dönüşmüş.

Allah’ın hamdıyla nasıl hamd edilir?

Sende sen kalmazsan sadece Hak kalırsa, çıkarmışsan nefsini aradan işte o zaman senden tesbih eden ve edilen sadece O’dur…

Hem Hamid’dir hem Mahmud…

İnsan “hamd olsun” dediğinde ne kadarını anlıyor?

Ben kendi adıma hamd olsunu “teşekkür” gibi algılıyorum. Teşekkür kelimesi de şükürden geliyor, biliyorsunuz…

Ama Allah’ımız diyor ki “Elhamdülillah”, yani “Hamd Allah’a mahsustur…”

Ben hamd edemem layıkıyla demek ki… O’na hamd etmem için O’nun hamdıyla hamd etmeliyim. Peki bu nasıl mümkün?

Kendi benliğimden yok olup da, bende ben kalmayınca yani o idrake ulaştığımda bendekinin yalnız O olduğunu yaşadığım gün, O benden kendini hamd eder…

Çünkü hamd yalnız O’na aittir. Sınırsız bir kudreti sınırlı bir varlık övemez. Algılayamaz ki…

Şimdi tekrar ayete dönelim, burada diyor ki: “Siz onların tesbihini anlayamazsınız…”

Önce “onların tesbihini” anlayalım…

Var olan her şeyin kendine has tesbihi vardır. Bu tesbih ne olabilir?

Hani Allah dostları derler ya karga “gak” demiyor “Hak” diyor. Duyuyor Allah dostları otları çiçekleri, diye…

Bu anlatımın muhakkak sınırsız açılımları vardır… Biz “Schumann” bölümünde bunun “her varlığın yaradılışındaki doğal rezonansı” olabilme ihtimalini ifade ettik hatırlarsanız…

Her varlığın; güneşin, gezegenlerin, bitkilerin, ağaçların, hayvanların, insanların, her şeyin kendine ait frekans ve titreşim yani SES’leri olduğunu anlatmış ve işte o her birinin kendine ait sesi ve frekansının, onların Allah’ı tesbih edişi anlatımının açılımlarından biri olabileceğini…

Hatta “lisan” yani “dilin”, “bir yöreye (yeryüzü parçasına) ait rezonansın (titreşimlerin) tercüme edilmiş şekli” olabileceğini dahi düşünüyorum. Zaten dillere baktığınızda bazı kelimeler bire bir aynıdır neredeyse.

Abraham Lincoln’ün İbrahim…

Isaac Newton’un İshak olması gibi…

Tek bir lisan vardır o da Allah’a ait olan… Ve ne kadar çok insan varsa da o kadar çok tercümesi…

Hatta bu yüzden sert iklimli bölgelerde lisanların da daha sert olduğunu ve bunun da rezonansla ilgili olabileceği de düşünülesi.

Kâinatta var olan her şey Allah’ı tesbih ederken biz duyum eşiklerimizin kısıtlı olmasından dolayı duyamayız onları. Bu onların zikridir. O’nun dostlarıysa duyar çünkü onların benlikleri MAHV’olmuş ve onlarda artık yalnız O kalmıştır…

Bir gün Ebu Cehil, peygamber efendimizi denemek için eline ufak taş parçaları almış, onları avucunda gizleyerek, “Ey Ahmed, çabuk söyle bu nedir?” demişti. “Eğer

sen gerçek peygamber isen, eğer göklerin sırrından haberin varsa bil bakalım şu avucumda gizlediğim nedir?" Hz. Peygamber (sav) buyurmuş ki: "Elindekilerin ne olduğunu ben mi söyleyeyim? Yoksa benim gerçek peygamber olduğumu onlar mı söylesin?" Ebu Cehil, "Bu ikincisi daha nadirdir, olamaz" demiş. Resulullah efendimiz evet diye buyurmuş. Fakat, Allah'ın gücü, kuvveti bundan da üstündür. Bunun üzerine Ebu Cehil'in avucundaki kırık taş parçalarının her biri durmaksızın kelime-i şahadet getirmeye koyulmuşlar. Taşlardan her biri "La ilahe illallah, Muhammedün Resulullah" demiş.

Ebu Cehil taşlardan bu sözleri duyunca öfke ile onları yere çarpmış. Demiş ki: "Senin gibi usta bir sihirbaz olamaz. Onların başı da, baş tacı da sensin."

Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri de *Futuhat-ı Mekkiy*e'sinde, "Bütün varlıkların tesbihlerini kulaklarımla duyuyorum" diye yazmıştı.

Peygamber efendimiz bazı hadislerinde eşyanın canlı olduklarını bildirmiş, "Eşyayı lüzumsuz yere rahatsız etmeyiniz. Çünkü onlar tesbihtedirler" diye haber vermişlerdir.

Peygamberimizin yediği yemeğin bile tesbih ettiğinin duyulduğu söylenir…

Bir de Ebuzer Hazretleri'nden işitelim: "Allah'ın resulü eline çakıltaşları aldığı zaman, arının vızıltısı gibi onların tesbih ettiklerini, Hz. Ebu Bekir'in, Hz. Ömer'in elinde de taşların bu şekilde zikrettiklerini duyardık."

Yine peygamber efendimiz şöyle ifade etmiştir: "Hayvanları yükleri yüklü olarak bırakmayınız. Hayvanlara binin ama yollarda, sokaklarda onları kendi konuşmalarınızda kürsü gibi kullanmayın. Çünkü onlar tesbihtedir. Nice hayvan vardır ki, üstüne binenden hayırlıdır.

O, kurbağaları öldürmeyi de yasaklamıştı. Çünkü onların seslerinin tesbih olduğunu söylemişti. Kurbağa da tesbih eder, ağaç da tesbih eder, suyun şırıltısı da tesbih eder, kapının gıcırtısı bile tesbihtedir. Çünkü Allah'ı tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur…

Hz. Musa'ya asasının, peygamberimizeyse taş parçalarının itaati, Hakk'ın emrine cansız sanılanların dahi itaatinin işaretidir…

Her insanın beyni kendi özel kodlamaları olan ama "ana bilgisayara" bağlı küçük bilgisayarlar gibidir…

Her bireysel bilgisayar, ana bilgisayarın bir tür numunesi olmakla beraber kablosal bağlantıları ve kapasitesi ana bilgisayara oranla çok daha düşük olduğu için kapasitesi artırılmadıkça ana bilgisayardaki her kayda ulaşamaz…

İnsanların beynini dahi hack'lemek suretiyle düşünme şekilleri yönlendirilebilir ve değiştirilebilir…

Çünkü temelde "her şey bir datadır" ve her data bir titreşimdir. Ve asli amaç en yüksek titreşimlere ulaşmak suretiyle evrensel titreşimle uyum sağlamak ve evrendeki bu yüksek bilinç alan titreşimleri tarafından bilgilendirilmektir…

Mesela denir ki Kuran'ın anahtarı Fatiha, Fatiha'nın anahtarı da bismillahirrahmanirrahimdir…

Bu neden olabilir?

Fatiha, "fetheden, açan" demektir…

Sizin bilgisayarınızın kişisel giriş kodları var mı? Ya da evinizdeki wireless'in kendinize özel kodu…

“La havle vela kuvvete illa billahil Aliyyil’ Aziym” demenin beynin hack’lenmesine ilişkin bir korunma mekanizması olduğuna ilişkin bazı gizli servis örgütlerinde veriler bulunduğunu söylesek herhalde “komplo teorisyeni” ya da “saçmalayan, uçmuş” bir insan olarak suçlanırız, oysaki o sırada bu muhteşem ayetlerdeki gizli ilimleri “kötü” niyetle kullanmakta olan insanlar belki de bizim buna inanmamızdan dolayı asıl onlar bizim üzerimize gülüyordur…

Belli ki bizden çok Kuran’ı bilen bir Amerikalı yazar tarafından okuduğum dünyaca ünlü bir kitapta, ki adını özellikle vermiyorum, beyninin yıkanmasını istemeyen bir üstün güçler sahibi karaktere “gümüş yüzük” takılması tavsiye edilmişti… O zamanlar daha yeni yeni başlamaktaydım Kuran’ın ilmi açıklamalarını incelemeye ve karşıma çıkan bu macera kitabı gibi görünen ama nice hakikat bilgisinin saklandığı bu kitaptaki gümüş yüzük olayı ve beyin okunmasının engellenmesi bana peygamberimizin gümüş yüzük takmamız hususundaki ifadesini hatırlatmadı değil!

Daha sonra yüzük ve yüzükparmağı ile kalp bölgesi arasında bir bağlantı olduğuna ilişkin ilginç inançlar ve anlatımlarla karşılaştım… Hatta bazı Hz. İsa resimlerinde onun yüzükparmağına çekilen dikkat, hiçbir inanışın olmayan bir bilgiden kaynaklanmayacağı düşüncemi adeta destekler gibiydi…

Hatta duyguların avuç içlerinden nakledildiğini okuduğumda neden İslamiyet’te peygamberimizin ve ümmeti, ailesinin ismi geçen bir “avuç içi salavatlaşması” var, daha iyi anladım… Duygu nakli… Oldukça ilginç ve hakikaten muhteşem… Ah anlayabilsek sınırsız bir hayret yolculuğu…

Evrensel akıl denilen “Hakikati Muhammedi” bilgisi sınırsız bir Google gibi…

Burada her konuya ilişkin her kayıt mevcuttur. Her şeye bu kanaldan ulaşılabilir. Hatta bu yüzden biz bir şey anlatırken unuttuğumuzda, konuyu hatırlayabilmemiz için peygamberimize salavat getirmemiz tavsiye edilir…

Bizlerin cüzi aklımızla ““anlamsız, tuhaf” ya da “hurafe” diye düşündüğümüz İslami öğretilerin bilimsel karşılıkları keşfedilmiş ve keşfedilmeye devam etmekteyken bizlerin “bilimsel yobazlıklarımız” devam etmektedir…

Zaten bütün problem de bu, o kadar çok biliyoruz ki bu yüzden bu derece şanslarla çevrili bir ülke ve milletken bir türlü belimizi doğrultamıyoruz…

Konumuza dönmek en iyisi…

Sesin maddenin atomunu parçalayan, onu (enerji) anti madde haline getiren bir kuvveti vardır…

Evrensel aklın ana bilgisayarına bağlanmamız için SES yani titreşimle komut vermemiz gerekir.

Son zamanlarda ses komutuyla işleyen bilgisayar ve akıllı tabir edilen ev aletlerini duymuşsunuzdur…

Ve kâinatın oluşumunu bir anda izah eden şu kelime:

Bi (ile)

İsmi (ismi)

Allah (tüm esma ve sıfatların bulunduğu merci yani yaratılmış her şeyin var olduğu makam)

(er-)Rahman (yaratılan her şeyin özünün olduğu makam)

(er-)Rahim (aynı bir anne rahminden çıkması gibi yaratılmış her şeyin dışarı çıktığı, görünür olduğu makam)

Siz “Bismillahirrahmanirrahim” dediğinizde, kâinatta gelmiş geçmiş tüm bilgileri kayıt altına almış evrensel Google’a (arama motoruna) “enter” yani “giriş” yapıyorsunuz…

Evrendeki hakikat bilgisi Hakikati Muhammedi denen ilim olduğundan, bu yüzden işte yukarıda bahsettiğim; bir şey unuttuğunuzda peygamberimize salavat getirin tavsiyesi verilir…

Aslında SES’le komut edilen bu evreni doğru ses ve frekanslarla size yardım etmeye, hizmet etmeye yönlendirdiğinizi siz bile fark etmeden…

Dünyada atmosfer yüzünden, konuşulmuş hiçbir şeyin kaybolmadığı ve hatta uluslararası büyük enformasyon mekanizmalarının çok büyük çanak antenler yapmak suretiyle, diğer ülkelerin askeri ve gizli planlarına ulaşmaya çalıştıklarını belki duymuşsunuzdur…

Hz. İsa’nın dahi sözlerini ve sesini bulduğunu iddia edenler olduğunu duymuştum.

Var olmuş hiçbir şey kaybolmaz. Gökten düşen altıgen bir kar tanesi bile düşüp de eridikten sonra, tekrar dondurulduğunda yine aynı şekli alır…

Çünkü suyun da her şey gibi hafızası vardır…

Ve bu yüzden her an iletişimde olduğumuz her şeyle kayıt altına alındığımızdan, kıyamette onların dillenip bize şahitlik yapacakları da anlatılır…

“O gün onlara, onların dilleri, elleri ve ayakları yapmış olduklarına şahitlik edecek.” (Nur 24)

Bizler Kuran okurken hem sınırsız anlamlar içeren bu muhteşem dilin her çağa uyan sayısız betimlemelerine şahit oluyoruz hem de Rabca olan ve evrenin üzerine kurulduğu, aynı bir bilgisayarın belleğindeki orijinal dil olan ve o dille işleyen bir bilgisayar gibi, dilimizin damağımıza değmesiyle damağımızdaki sinirlerin aktivasyonu sonucu ve Arapçanın özel seçilmiş seslerinin beynimize gönderdiği sinyallerle nöronlarda oluşan titreşimler sayesinde; bağlantı ağımızın frekansını yükselterek, adeta bir cep telefonu, bir radyo gibi alıcı verici olan beynimizle evrenin ana bilgisayarıyla iletişime geçiyoruz…

Örneğin Uzakdoğu felsefecileri: Yoga yaparlar, meditasyon yaparlar…

Bunu yaparken dünyadan, bedenden ve tüm nefsi zevklerden ve tüm olumsuz duygulardan arınmaları tavsiye edilir. Bazı sesleri, “mantra” sesleri telaffuz ve tekrar ederek üstün kerametler gösterirler.

Mantra neymiş bakalım (Vikipedi):

Sanskritçe olan dini hece veya şiirdir. Kullanımı mantra ile ilişkili ve okul ve felsefesine göre değişiklik gösterir. Esasen ruhani kanallar olarak kullanılırlar, kelimeler ve oluşan titreşimlerden faydalanarak kişinin daha yüksek bir bilince ulaşmasını amaçlar.

Mantra için birkaç örnek verip birinin anlamını verelim:

Om Bur Buva Svaha

Tat Savitur Varinyam

Bargo Divasya Dimahi

Diyo Yo Nah Pracodayat

Anlamı:

“İlahi Nur’un zat-ı şahanesi üzerine tefekkür edelim. O idrakimizi (bilgi, aydınlanma) artırsın.”

İlahi Nurun Zat-ı Şahanesi… Nefis… Düşünce frekansı bir ama telaffuzu farklı… Çok ilginç değil mi…

Hep diyoruz ya bilgi TEK’tir…

Bizler birer alıcı ve verici olan beynimizin farkında değiliz.

İster Uzakdoğu felsefesi olsun ister İslam, tavsiyeler benzerdir. Ancak tüm öğretilerin “kavşağı”, buluşma yeri ve en kemal hali, sadece bireysel değil “toplumsal/kolektif bilinç ve insanlığı düşünen ve yapılandıranı ve EN kemal noktası” Hz. Muhammed (sav) ile gelmiş teslimiyet yoludur…

İlahi nura kavuşma ve aydınlanma yolunda her öğretide tavsiye edilen öfkeden, hasetten, bedenden, şartlanmalardan, yargılardan, kibirden ve bunun gibi beyni örten ve kilitleyen her şeyden arınmak…

Neden mi?

Yurtdışında hukuk okurken bir gün hocamız bizi New York’taki Wall Street ve Federal Banka’ya götürdü…

Yerin metrelerce altına giriyorsunuz.

Güvenlik için bu şart elbette.

Çin’in şu şu ülkeden alacakları diyerek, Çine ait bir odadan başka bir ülkenin bütçesel ilişkisine ait olduğu söylenen bir odaya mesela külçe altın taşınıyor ve deniyor ki…

“Çin şu ülkeye şu kadar milyon dolar ödeme yaptı…”

Tabii bu bize o anlık gösterilen kadarı… Neyse…

Yerin metrelerce altındaydık… Bir an ortadan kaybolan arkadaşımı merak ettim.

Sonra cep telefonuma uzandım. Tabii ki çalışmıyordu!

Nasıl çalışsındı!

Alıcı ve verici olan bu aygıt üzerinde metrelerce, katman katman bina olduğundan tabiri caizse “çekmiyordu”.

İlk kez o an düşündüm birer cep telefonu gibi sinyal alıcı ve vericileri olduğumuzu.

İşte bizlerin beyni de adeta bir antendir…

Bir alıcı ve vericidir. Ve ana trafo diye de tabir edebileceğimiz evrenin ana bilgisayar iletişim ağına bağlanmak ister.

Temelde ibadetlerle bilinç yükseltmesindeki amaç da budur.

Allah’la iletişime geçerek O’nun kurduğu muhteşem sistemle ilişki kurman, iletişime geçmen…

Kendinin evrenin numunesi olduğunu fark etmen.

Sen mikro evren olarak makro evrenle iletişimde kalmalısın.

O durumda evren sana hizmet eder. Sense dünyaya köleliğinden azat olursun.

Ancak evrenle bu iletişim için doğru frekans, ses gerektiği gibi o sesin iletilebilmesi ve doğru iletilmesi de gerekir…

Bizler alıcı ve verici beyin antenlerimizi, öfke, kin, bedensellik gibi sanal algılarımızla örtersek aynı o metrelerce derinde iletişim araçlarının fonksiyonunu yitirmesi gibi, evren bizim isteklerimizi duymaz…

Allah bize bunu öğretir.

Evrene efendi olmak için Allah'a kul olman gerektiğini…

Bizse asıl varlığımız, yani özümüzle bağlantımızı yitirdiğimiz ve çanak antenimizi dünyevi kirlerle örttüğümüz ve bozduğumuz için, kökünden beslenemeyen bir fidan gibi kurumaya mahkûm oluruz…

Bunu şöyle düşünün…

Bir TV kanalı var ve tabii ki yayın yapabilmesi için UYDU'ya bağlanması gerekiyor. O kadar çanak anteni boşa almıyoruz değil mi?

Hatta hatırlar mısınız, eskiden TV'lerimiz metal antenlerle çalışırdı ve izlemeyi istediğimiz kanalı cihazımızın "çekebilmesi" için "Çevir biraz daha çevir, çekmiyor" derdik…

Sonra "Hah! Tam burada bırak, şu anda alıyor" derdik…

Antenlerimiz kirlendiğinde temizlemezsek çekmezdi ve parazit olurdu yayınlarda.

Bizler aslında anten gibiyiz. Radyo gibiyiz. Gibiyi geçtim, her birimiz birer elektromanyetik alan birer mıknatısız.

Ve ay takvimiyle ibadetlerimizi yapmamız, güneş saatlerine bağlı olarak gösterilen vakit namazlarımızı kılmamız, belli zikirlerimiz (zikirlerle titreşimimizi yükseltmeye çalışmamız) abdestimiz, namazımızda dünyanın en yüksek manyetik alanı olan Kâbe'ye dönmemiz öylesine tesadüf mü sanıyoruz?

Her şey Kitap'ta hesaplı ve Allah istemezse yaprak dahi düşmezken…

Asla…

KELİMELER, HARFLER, SIRLAR

Bir zamanlar Allah dostlarından Gavs-ı Azam mertebesindeki Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin yanında terbiye olması ve yetişmesi için bir hanımın bir tek evladı bulunuyormuş.

O yaşlı anne, oğlunun durumunu öğrenmek için onun bulunduğu hücreye gidip bir bakmak istemiş…

Bir de bakmış ki, oğlu bir parça kuru ve siyah ekmek yiyor. Riyazattan zayıf düşmüş ve annesinin şefkat hissi coşmuş. Ona acımış.

Hemen Hazreti Gavs'ın yanına gitmiş. Bir de ne baksın, Hazreti Gavs, kızartılmış bir tavuk yiyor.

Kendi oğlu kuru ekmek yerken Gavs'ın tavuk yemesinden dolayı Gavs'a:

"Ya üstat! Benim oğlum açlıktan ölüyor; sen tavuk yersin!" demiş…

Hazreti Gavs durmuş ve önündeki tavuğa demiş:

"Kum biiznillah!"

Bu kelimeleri söylemesiyle o pişmiş tavuğun kemikleri toplanıp tekrar tavuk olmaz mı?

Hazreti Gavs yaşlı anneye:

"Ne vakit senin oğlun da bu dereceye gelirse, o zaman o da tavuk yesin" demiş.

Said-i Nursi ise bunu şöyle ifade ediyor:

"İşte, Hazreti Gavs'ın bu emrinin manası şudur ki: Ne vakit senin oğlun da ruhu cesedine, kalbi nefsine, aklı midesine hâkim olsa ve lezzeti şükür için istese, o vakit leziz şeyleri yiyebilir."

Konuya gelirsek ise Kuran'da Hz. İsa'nın "biiznillah" demek suretiyle ölüyü dirilttiği, âmânın görmesini sağladığı gibi anlatımlar vardır…

Aslında orada olan şey "Bi-İznillah" demek suretiyle Allah'ın oradaki fiiline sadece aracı olmaktır.

Ama kelime özel seçilmiştir.

Her kelime gibi bir anahtardır…

Simya ile ilgili az çok bilgisi olanlar bilirler.

Simya, Kuran'ın varlığını kabul ettiği büyü gibi kavramlar, harf, sembol, şekil ve sayılar kullanılarak yapılır. Büyü Peygamber'e (sav) dahi yapılmış ve onun hastalanmasına sebep olmuştur. Bu yüzden de bu etkiden kurtulabilmek için Nas ve Felak sureleri indirilmiştir.

Büyü denilen şey yine Kuran ayetlerinin kullanılması, ancak şeytani yöntem ve amaçlarla bazı işlemlerden geçirilmesi ile olur.

Sonuçta aynı ayeti Allah yolunda veya şeytani yönde kullandığında farklı etkilerle karşılaşırsın. En büyük günahlardan olan büyüden ve yapanlardan Allah'ım hepimizi korusun…

Müthiş bir ilim kaynağı olan Kuran'ın içeriklerindeki gücü anlamamak gerçekten mümkün değil.

Sadece kelimeler ve harflerle hem olumlu hem olumsuz nasıl etkiler yapılabiliyor…

Evrensel yazılım olağanüstü bir şey.

Bizler Kuran'ı ve İslamiyet'i olması gerektiği gibi algılasak ne büyük hizmetlere vesile oluruz. Ama bizler şekil ötesinde derinliğe girmekten dünya peşinde koşmak uğruna, çoktan vazgeçmişiz. Asıl şifamız Kuran'dayken aslında var bile olmayan, olduğunu sandığımız aldanmışlıkların peşinde koşarız. Aynı şeytan gibi "ilim eksikliğimizden" kendi varlığımızı küçümsemiş ve evrenin hakikatini es geçmişiz.

Simyaya gelince, simya kelimesi bana hep Paulo Coelho'nun ünlü Simyacı kitabını hatırlatır. İngilizcesini de okuduğum bu kitabın adı bende ilk kez Alchemist'in aslında AL-Chemist yani EL-KİMYA(cı) olduğunu anladığımda ışıkları yaktı…

Simya kelimesinin etimolojisine indiğimde "simgeler, işaretler" anlamlarını gördüm.

Matrix'le ilgili anlatımımızda aslında evrenin sayısal bir dizilim olduğunu belirtmiştik. Bu evrenin harfsel bir dizilimde olduğunu gösterir…

Hatta Kuran'daki "Elif, Lam, Mim" anlatımının hem kâinatın anahtarı hem de kâinatın numunesi olan insan-ı kâmilin ifadesi de olduğu söylenir.

Allahü a'lem…

Ancak beni düşündüren şu ki, mademki her şey Nefesi Rahmani'den var olmuştur ve eşya dediğimizse Allah'ın esmalarının görüntülerinden başka bir şey değildir yani eşyanın varlık sebebi de O'dur, bu durumda o eşyanın esmasının değiştirilmesi o eşyanın görüntüsünü ve maddi oluşumunu da etkileyebilir olabilir mi?

Bilirsiniz eski insanlar dua edip yüze üflerler.[19] Bunların hiçbiri boşa değildir. Okunmuş suların şifa verdiği, artık sadece eski öğretilerde değil bilimsellikte de yerini aldı, aynı "su" örneğinde gördüğümüz gibi…

"Allah Âdem'e ruhundan üfledi." Bir insanın âdem olma yolunda ilerleyebilmesi için ona nefes-i rahmaninin taşıyıcısı bir mürşidin üflemesiyle de, bu anlatım özdeşleştirilir tasavvufta.

O zaman hakikatteki diriliğe kavuşur insan.

Son yıllarda başka öğretilerden de yola çıkarak “nefes” ve önemi, buna vâkıf olan pek çok farklı anlayış tarafından aynı yönde zikredilmeye başlandı…

İşte her kelime, hatta harf ki varlık âleminin temeli iken simya kimyayı değiştirmiş çok mu? Simya; simgeler, işaretler, kelimeler yoluyla “görünen maddenin” “mana içeriğine” yönelik değişimleri amaçlar. Çünkü mana değişirse onun suretinden öte bir şey olmayan madde de değişir.

Her şeyin (varlığın), Allah’ın ilgili esmasından varlık bulmuş bir ayet ve işaret olması, madde-mana ilişkisinde önemli bir idraktir…

İşte gümüşü altına çevirmek vs. gibi Allah dostlarına ait bu tür kerametler çok anlatılır.

Düşündüğünüz vakit bunun eşyayı var eden kelimelerin, işaretlerin değiştirilmesi ile mümkün olabileceğini düşünmek çok da abes olmasa gerek. Hele ki her şey bir yazılımken…[20]

İşte harfler ve kelimeler her biri ayrı ayrı kapılar ve sınırsızlıkların yoludur. Çünkü “ses” maddenin atomunu parçalayan onu enerjiye (anti madde) çeviren bir kuvvete sahiptir… Kıyamette dahi insanların başkalaşımları (işaretlere göre) Sur’a üflenme sonucu çıkacak sesle olacaktır…

Varoluşumuzda Rahman-Rahim dengesini düşündüğümüzde Rahman Işık, Rahim ie Ses gibidir… Rahman içimiz, Rahim ise dışımız gibidir… Rahman eril Rahim dişil güç gibidir, Rahim üst beyin Rahman alt beyin gibidir ve bunun gibi nice açılımlar vardır… Ve bu ikisinin birlikteliği ve dengesi “orta yolda” hedeftir…

Muhteşem bir ilim. Aşk hayranlıktır ve Allah’a hayranlık hakikaten bitemez.

Yukarıdaki hikâyede Gavs-ı Azam’ın olayındaki gibi Allah ilmine sahip olanlar için bu son derece kolaydır.

Kimyayı değiştiren simyadır…

Çünkü kimyayı oluşturan Allah esmalarından başka bir şey değildir.

Ha şunu unutmayalım bu sır, ancak ehlinin elinde açığa çıkar ve ehli zaten Allah’a teslim olduğundan bunu dünya çıkarları yönünde kullanma derecelerini çoktan aşmıştır. Ehli olmayanıysa bu sır yer yutar.

Bunu anlatma sebebimize gelince, peygamberimizin dediği gibi “yer gök duadır”…

Dua çağırmadır. Temiz bir kalple. Temiz bir niyetle…

Ve insanlara kötü niyetleri içeren, yanlış şeyler istenmemeli.

Bunları başarırsan ve Allah’a teslim olmaya, İslam olmaya çalışırsan o dualarla neler yaşarsın, sen bile inanamazsın…

Çünkü Allah için imkânsız yoktur.

Bu konunun devamını DNA konusuna bağlayacağız. Çünkü DNA’mız da harflerden oluşur. “Bunu okuyana şifadır, gözüne nurdur” diye nitelendirilen Kuran ayetlerinin, dünya ve ahiret[21] hayatımız için yapabilecekleri yanında, bizim yazılımımız olan DNA’mızda da sanırım şu an itibariyle ne muhteşemlikler yapabildiğini anlayabiliriz…

Hayvanların Dilini Öğrenen Adam

Bir gün meraklı bir genç Hz. Musa'dan hayvanların dilini öğrenmek istemiş. Hz. Musa bunun kendisine zarar verebileceğini ne kadar anlatmaya çalıştıysa da, genç adamı fikrinden vazgeçirememiş…

Genç adam, "Ya Musa! Beni geri çevirmek, senin büyüklüğüne uygun düşmez. Hiç olmazsa, kapımın önünde yatan köpekle, kümes hayvanlarımın dilini anlayayım" demiş.

Bunun üzerine Musa ona dua etmiş. Adam sevinerek evine gitmiş. Sabahleyin kapının eşiğine durmuş. Hizmetçi kadın sofranın altındaki örtüyü bahçeye silkelediğinde, yere bir parça ekmek düşmüş. Evin horozu, bu parça ekmeği hemen kapmış. Köpek, "Niçin benim hakkıma göz dikiyorsun? Sen buğday ve arpa yiyebilirsin. Ekmek benim hakkım" demiş.

Horoz, "Merak etme, yarın sahibimizin atı sakatlanıp kesilecek, kendine bol bol ziyafet çekersin" demiş. Horozla köpeğin konuşmalarını duyan adam, hemen atını pazara götürerek satmış.

Adam, ertesi sabah da, "Bakalım horozla köpek ne konuşacaklar?" diyerek kulak kabartmış. Köpek, "Sen yalan söyledin. Hani sahibimizin atı sakatlanıp kesilecekti, ben de bol bol yiyecektim?" demiş. Horoz, "Sahibimiz kurnazlık yapıp, atını sattı. At orada sakatlanıp kesildi. Sen yine de meraklanma, yarın katır ölecek, yine size ziyafet var" demiş.

Adam bunu duyar duymaz ahırdaki katırını pazara çıkarıp satmış. Zarardan ziyandan kurtulmanın sevinciyle evine dünmüş. Kendi kendine hayvanların dilini öğrenmenin kârlı bir iş olduğunu düşünmüş.

Sabah olur olmaz yine bahçeye çıkıp horozla köpeğin konuşmalarına kulak kabartmış. Köpek bir önceki günde olduğu gibi, horoza kızmaktaymış. "Hani katır? Hani bolca et? Nerede kaldı ziyafet? Sen büyük bir yalancısın."

Horoz, "Hayır, ben yalan söylemedim. Katır ölecekti ama sahibimiz onu da sattı. Sen hiç merak etme, yarın sahibimizin kıymetli kölesi ölecek. Onun hayrına yemekler verilecek, helvalar dağıtılacak, hepimiz güzelce doyacağız" demiş.

Bunu duyan adam, o gün hiç beklememiş. Üçe beşe bakmadan kölesini götürüp satmış. Adam başına gelebilecek üç felaketten de kurtulduğu için çok neşeliymiş. Sevinç içerisinde şükürler etmiş. Ertesi gün olduğunda, yine horozla köpeğin yanına koşmuş. Ne konuştuklarını dinlemeye başlamış.

Köpek çok kızgınmış. Bu sefer, "Günlerdir yalanlarınla beni avutuyorsun. Hani köle ölecekti? Onun ölüm yemeği sayesinde karnımız doyacaktı. Sen yalandan başka bir söz bilmez misin?" demiş.

Horoz, "Yalancılığı asla kabul etmem. Horozlar yalan söz nedir bilmezler. Allah bizi insanlara namaz vakitlerini bildirmemiz için yaratmıştır. Onun için vakitsiz öten horozun başı kesilir. Köle öldü, fakat bu evde değil. Çünkü sahibimiz onu sattı. Açıkgöz efendimiz, bu davranışıyla malını kurtardı ama canını kurtaramayacak. Atın, katırın, kölenin ölümü; başına gelebilecek bela ve musibetlerin koruyucusu olacaktı. Onları satarak malına gelecek zarardan kurtuldu, ancak belayı kendi üzerine çekti. Sıra onda. Yarın sahibimiz ölecek, mirasçıları öküzü kurban kesip, yemek dağıtacaklar" demiş.

Bunu duyan adam, ah vah ederek Hz. Musa'ya koşup, "Feryadıma yetiş, beni ölümden kurtar" demiş.

Aslında mal kaybı olarak gördüğü şeylerin olmasına kendince vâkıf olduğu ilimle engel olmaya çalışmasaydı, canına gelecek bu zararların Allah tarafından malına yönlendirilmek suretiyle aslında Allah'ın kendisini kurtardığını anlamış olsaydı, kendi ölümünü hazırlamazdı…

Kendisinden imdat bekleyen Musa ise ona, "Ok yaydan fırlamış. Allah'ın takdiri geri dönmez. Allah'tan senin için dileğim, huzuruna imanlı gitmendir" demiş. Musa daha bunları söylerken adamın hali değişmeye başlamış, ayakları birbirine dolanmış… Üç dört kişi alıp, evine götürmüşler.

Bu hikâyeyi çok severim, çünkü bana iki şeyi gösterir…

Malımıza mülkümüze bir zarar geldiğinde hayıflanıp dururuz. Ancak O merhametli Allah'ımızın, zaman zaman kulunun canını bağışlamak için onun canında uğrayacağı zararı malına çevirdiğini bilmeyiz.

Bu düşünüldüğü gibi şer değil aslında bir lütuftur. Yeni bir şans ve merhamettir…

Bununla beraber öğrenilmesi gereken ikinci şey ise, dünya menfaati sağlamak, kendince kurnazlıklar yapmak için kullanılan ilahi ilim; cehaletimiz, hakikat ve hikmete körlüğümüz yüzünden sonumuzu dahi getirebilir…

Akıllı kişi, işin sonunu gönül gözü ile önceden görür. Bilgisi az olan kişi ise, iş olup bittikten sonra farkına varır.

GÜL

Öyle bir kitaptan bahsediyoruz ki bırakın her bir cümleyi, her bir kelimesi hatta her bir harfi gül gibi katman katman…

Gül…

Harran Ovası'nı inceliyordum.

Karşıma Allah'ımın çıkarttığı bir bilgi yine beni mahvetti: "Mahv."

Ne demek?

"Yok" olmak.

"Çok fenayım" derim böyle durumlarda gayriihtiyari. Fark etmeden ne dediğimi. Öyle bir bilgiyle karşılaşırsınız ki…

Bir gün düşündüm, fenayım. Neden hep "fenayım" diyordum? Neden Allah'ım bana "fenayım" dedirtiyordu?

Düşününce anladım ki "yokum" diyordum bilmeden o anda, "faniyim", "fenayım"…

Allah bize yokluğumuzu belki de bu yüzden hem hayretlerimizle hem acılarımızla anlatıyor. Yokluğumuzu hatırlamamız için…

İşte Kuran'da "gece" fena makamını da temsil ediyor denir bir anlatımıyla. Karanlık çökünce var görünenler yok olur çünkü… Göremezsiniz.

Sabah olup tan ağarınca ve güneş geldiğinde, yok olmuş her şey, güneşle yani "Allah'ın manası (ilahi hakikatle)" varlık bulur varlık âleminde…

Aynı bizler gibi…

Karanlıkta kaldınız mı hiç? Ya zifiri karanlıkta? Elinizi bile bulamayacağınız kadar…

Gece bir ayettir… İşarettir işte… Aynı gündüz gibi… Düşünmemiz için…

Nasıl bir kitapla muhataptık böyle?

Kendi adıma konuşabilirim ancak. Her yeni cevap bir hayret ve hayranlık ama yeni bir soruyu karşıma çıkarırken, bir an durdum…

Geçmiş, gelecek, bugün, evvel ve ahirin; satırlara sonsuzluğun sığdırılması, ancak Allah kelamıyla mümkündü. Tüm bu sınırsız ilim içinde bir de sanat vardı ki aman Allah'ım…

Olacak şey değildi…

Gece, gündüz, güneş…

Tüm bunlar nasıl dürülmüştü bir araya: "Düşünen insan için ayetler vardır…"

"Allah Âdem'e isimleri öğretti" dedi içimden bir ses. Sonra hayatımıza baktım. Allah bu dünyaya geldiğimizden beri bize isimleri yine öğretiyor olabilir mi diye düşündüm…

"Bak bu kuş, bu da karınca, bu gece, bu gündüz, bu da güneş…"

İç içe, iç içe âlemler. Hepsi bir anda bir arada yaşanıyor gibiydi sanki…

Bize hep "geçmişte" bizler bu dünyaya düşmeden önce olmuş gibi anlatılan bu olay hali, hazırda da olmakta değil miydi?

Bugün, yarın ve dün hepsini yaşıyorduk sanki, aynı anda. Eğitiliyor ve öğretiliyorduk. Nasıl da adildi…

Nasıl "fena" olmazdın?

Kaldığım yere döndüm.

Hira Dağı'na…

Daha çok küçükken rüyamda göstermişti Allah'ım. O kadar merak etmiştim Hira'yı ki, kırmamıştı Allah'ım çocuk kalbimi. Güzelliğiyle rüyamda soktu beni onun içine.

"Bak" der gibi…

Ertesi gün uyanıp da evde oradan oraya heyecandan koşturup, ne olduğunu annemlere anlatınca ve Hira'yı hiç görmemiş olmama rağmen detaylarıyla tarif edince, annem hemen hacı olan bir komşumuzu (Allah rahmet eylesin) eve davet etti…

Ona anlattım, Huresel Teyze'ye. Nur yüzlü güzel insan.

"Kızım; Allah'ım sana nasıl da göstermiş. Ne mutlu sana yavrum…" demişti.

Çocukken insan nasıl da temiz. Tertemiz bir televizyon gibi kalbi. Allah'ım gösteriyor ona dilediği her şeyi…

Büyüdükçe tozlanıyor kirleniyor insan. Kendinden koparken asıl Allah'tan koptuğunu fark etmiyor.

Çocukken masum insan…

Belki "masum" kelimesinin Arapça "isma" kelimesini çağrıştırmasından…

İsma, isim, esma.

Bu dünyaya gelirken "esmasını" suçlayanlar da oluyor; böyle doğmuşum diye. Bu belki de bunun öyle olmadığının kanıtı. Esman değil onu yanlış yönde kullandığın için sen suçlusun. Tüm isimler güzel, tüm esmalar özel. Sadece olduğu gibi korusan onu tüm güzelliğiyle o isim sende açığa çıkar… Hazineden kendi payına düşenle parlarsın bir elmas gibi…

Esmasına dönen temizlenir masum olur. Korunur ve esirgenir…

Esmam der. Masumum der gibi…

Rüyamda gördüğüm Hira'mızı yıllar sonra araştırırken, Kuran'daki her şeyin ve Allah'ımızın peygamberimize yaşattığı her şeyin, her detayın onlarca batın, gizli anlamı olduğunu da anlamaya başladıkça; Hira ne demek diye bir karıştırdım.

Hira… Mekke-i Mükerreme civarlarında bulunan ve peygamberimize ilk vahyin geldiği mağaranın ismiydi.

Hep bir mağara tasviri var farkındaydım.

Kalp de bir mağara…

Anlamlarda görünenin ötesine, derinine yürüyün.

Beni mahveden ise, Hira'ya verilen diğer isimleri bulduğum andı.

Bu mağaranın bulunduğu dağa "Cebel-i Nur" veya "Harra" da deniyordu…

Harra…

Aklıma ilk gelen elbette ki Göbeklitepe ve "Harran Ovası" oldu…

"Harran" kelime etimolojisini size yazıyorum karar sizin…

Harran: YOL'ların kavuştuğu yer. Kavşak…

Akkadcada ise "seyahat ve kervan" anlamlarındaydı…

Hira…

Harra…

İşte Kuran ve İslam'ın "tekâmülünün" doğduğu yer…

Tüm yolların BİR'leştiği YOL…

Ne seyyahlar, kervanlar gelse gitse de bu dünyaya…

Ne yollardan gelse geçse de insan…

Er geç yolların kavuştuğu yeri bulur eğer inanıyorsa…

Ben bu "işareti" görüyorum bu kelimede.

Karar sizin…

GÜL-e GÜL-e der hayat her yerde her zaman…

Yani Peygamber'e (sav) Peygamber'e (sav)…

ÇİFT SARMAL-I

Bir ateist olarak benim görüşüm daima iddianın götürdüğü yere gitmekti, DNA araştırmaları benim için bir yon değişikliği teşkil etti. DNA'nın korkunç karmaşıklığı ve bunların birlikte çalışma şekillerinin korkunç inceliğinin şans eseri bir araya gelmiş olması çok düşük bir ihtimaldir. Bunların hepsi bana zekânın eseriymiş gibi görünüyor. Hayatımın uzun bir dönemi ateist olarak yaşadıktan sonra artık Tanrı'nın varlığına inanıyorum.

– Antony Flew

Tohumu toprağa atmadıkça nasıl ağaç olmasını beklersin?

Bir çift sarmallı DNA'ya bakın…

Kıvrım kıvrım…

Ne göreceğinizi merak ediyorum.

Ben bir "merdiven" görüyorum sanki.

Merdiven ne demekti?

Arapçada "rc" kökünden gelen ve "merdiven" ve "tırmanma" anlamlarını taşıyan "Miraç"…

İlk fark ettiğimde gerçekten delirebileceğimi düşündüğüm bir noktadaydım.

İçimde, yıllarca okuduğumu sandığım Hayat Hazinem Kuran'ı anlamamanın pişmanlık sancısı ve o ana dek İslamiyet'i ve peygamberimi, en baştaysa Allah'ımı anlayamamış olmanın verdiği derin bir acı…

Karnım ağrımaya başlamıştı, nasıl da bu kadar kör olabilmiştim?

Recep ayının 27. günü olduğu söylenen Miraç…

Muhammedi tırmanış, yükseliş…

Yine "rc" kökünün, önüne gelen imza "Mim"…

Hakikati Muhammedi…

Batılın ortadan kaldırıldığı, hakkın ortaya çıktığı açıklanmaktadır.

Biliyorsunuz miraca yükselişte her bir gök katında peygamberimizin Âdem, İsa, Yusuf, İdris, Harun ve Musa ile görüştüğü ve nihayet Beytülmamur'un bulunduğu yedinci semada ise Hz. İbrahim'le buluştuğu ifade edilir.

Burada bu olayın vuku bulması yanında, bu olayın bizlere nakledilmesinde kendi içimizde bu olayın temsil ettiği bilinç yükselişinde, Allah'a varmadaki "bilinç mertebelerinin" temsilcileri olarak adı sayılan peygamberleri düşünmek ve bilinç yükselişinde temsil ettikleri mertebeleri anlamaya çalışmanın da gerektiğini anlıyorum.

Önceden de belirttiğimiz gibi Kuran'ı bir hikâye kitabı, geçmişte yaşanmış ve sadece o şahıslara özel olaylar olarak anlarsak, kendi varoluş amacımız ve yolculuğumuzu anlayamaz ve İslami bilinç mertebelerini kendimizde arayamaz uygulayamayız.

Kuran bir hikâye kitabı değil, bize Allah'a ulaşmak için yol gösteren bir kılavuzdur. Bir adı da Ruh'tur Kuran'ın…

"Ve işte böylece sana emrimizden bir ruh (Kuran-ı Kerim) vahyettik. Ve sen, kitap nedir ve iman nedir bilmiyordun. Velakin onu nur kıldık. Kullarımızdan dilediğimizi O'nunla hidayete erdiririz. Ve muhakkak ki sen, mutlaka Sıratı Müstakim'e hidayet ediyorsun (ulaştırıyorsun)." (Şura 52)

Bunun yine Şuara Suresi'nde olması aşağıda açıklayacağım sebeplerle nasıl da bağlantılı beraberce göreceğiz…

Kuran peygamberimize gelmiştir ve onun nezdinde her birimizle muhataptır. Zaten hepimiz peygamberimizin (Allah'ın peygamberimizde zahir olmuş) nurundan olduğumuza göre bunu anlamak güç olmasa gerek.

Fakat bunu değerlendirirken de unutmamamız gerekir ki herkes kendi idrakinden sorumludur. Çünkü Allah kimseye kaldıramayacağı bir yük yüklemez.

Ama bu demek değil ki sadece en yüksek mertebedekiler Allah dostu olur. Hayır işin en muhteşem kısmı da bu, gayreti ve niyetiyle Allah'a yönelen herkese Allah o kapıyı açmıştır.

Ben eskiden Allah dostu dendi mi her birini aynı idrakte sanırdım. Hayır, işte bu yine Allah'ın rahmetinin bir ifadesidir. O'nun kapısı herkese açıktır.

İmkânları ve idraki ölçüsünde O'nun yolunda çabalayan herkese kucak açmıştır.

Musa ile çobanın hikâyesi gibi. Kimin Allah tarafından ne kadar sevildiğini bilmek mümkün değildir. Her gördüğünü Hızır bilmek ifadesi de bu yüzden kullanılır. Bu yüzden önceden de belirttiğim gibi, kimin duasının daha makbul olduğunu bilemeyeceğimizden, herkesin "duasında" yer alabilmek ne büyük lütuftur.

Bu durum “reenkarnasyon” denilen anlatımı zaten başından söndüren bir durum. Git gel, git gel dünyaya ve idrakini artır gibi anlatımlar, bu anlatım içinde nerede yer bulur?

Allah her kulunun aynı olmasını istese günah kavramını oluşturmazdı. Burada mesele kendi şart ve imkânlarında O’na en büyük gayretle yönelmektir.

Zaten Allah “mertebeleriyle” bizlere nüzul etmek istemese herkes aynı olurdu.

Şimdi konumuza dönelim…

Dolayısıyla, herkesin miracı da kendi bilinç seviyesine göre olacaktır. Elbette ki hiçbirimizin ne Kadir Gecesi, ne imanı, ne miracı Peygamber’in (sav) seviyesinde olabilir. Ama işin Furkan, yani fark âlemindeki güzelliği de burada. Her birimiz kendi mertebemizin en yüksek kapasitesine bilinç olarak yükselme gayretiyle yaşasak, zaten olması gereken olur. Allah bizleri “niyetlerle” ölçer. Fiilleri yaratan Allah bize niyette seçme şansı vermiştir. Bu durumda güzel bir işe, bir hayra vesile olmaya niyet edip de elimizden geleni yapsak ama o olay gerçekleşmese dahi Allah sanki o olay olmuş gibi değerlendirir derler. Rahmete bakın…

Konumuza dönersek miraç insanın kendi bilincinde yaşadığı bir bilinç yükselmesini de ifade etmez mi?

Adeta bir “merdivene” benzeyen “kıvrım kıvrım” hatta Kuran’da bazı bölümlerde (örn. Musa & asası) anlatımlarda “yılan” benzetmeleriyle ifade edilen bu bilinç yükselişi anlatımı, bize derinlerinde başka şeyler anlatmıyor mu?

Fizikçilerin önceki bölümlerde sizlerle paylaştığım anlatımları gibi, evren diye gördüğümüz her şey temelde içimizde ve bilincimizde yer alır.

Allah dostlarının ve bilimcilerin yıllardır dediği gibi “bizler evrenin oluşumunda katılımcıyız”. Ve “gözlemledikçe” oluşuma katkı sağlıyoruz.

Ha, bizler derken insan kelimesinin “gözbebeği” (Allah’ın gözbebeği gibi) manasını da unutmayalım. Ruhun penceresi olan gözlerden gören biz miyiz?

Şimdi gelelim diğer “çift sarmallı” yürüyen varlığa…

Su

Suyun, spiral şeklinde hareket ettiğini su ile ilgili önceki bölümlerde anlatmıştık.

Aynı DNA gibi. Ve vücudumuzun yüzde 70, beynimizin ise yüzde 85 civarının SU olduğunu…

Ne muhteşem bir kâinat ki zerreden külle, noktadan sonsuzluğa evrende her şey dönüyor (atom-altı parçacıklar vb. gibi)…

Bir girdap, çift sarmallı DNA’mız gibi içimizdeki su da aynı bir “yılan” tanımı gibi “sebun” içimizde akıp gidiyor.

Hatta bilirsiniz Kuran’da Lokman Suresi’nde Lokman Hekim’den bahsedilir. Öğütleri, tıbbi sözleriyle tanınır ve Hz. Davud zamanında yaşadığı rivayet edilir.

Ab-ı Hayat denilen ölümsüzlük iksirini bulup da formülünü bir köprüden geçerken kaybettiği rivayet edilir.

Kuran’da yine bir muhteşem ifade ile anlatılan bu zat, şifa ve sağlıkla ilgili anlatımlarda yer alır. “Ab-ı Hayat…” İksirin adı budur. Bakar mısınız: AB, yani SU. “Hayat Suyu…”

Su yüce Allah’ımızın başka bir mucizesidir.

Bu anlatımı verirken bir şeye değinmeden de geçemeyeceğim. Allah'ın sınırsız dehasındaki bir anlatımı, belki yıllardır okuyup da fark etmememizden kaynaklanan.

Lokman Hekim

Kuran'da sağlıklı kalabilmenin İŞARET'lerinden biri olarak gösterilen Lokman Hekim Suresi ve sureyle aynı addaki bu kıymetli şahsın adı neden Lokman Hekim hiç düşündünüz mü? Şu ana dek bunu çok kişiye sordum… Bir yanıt alamadım…

Beraberce bakalım o zaman. Ama farkındalığınızın artması için önce; hayatınızı YAVAŞLATIN… Aklınızı YAVAŞLATIN… Allah dostlarına bakın, sükûnetlerine… ve neden acele işe şeytan karışır denildiğine… ve bu sırlı İşaret'e… Yavaşlarsanız fark etmeye başlarsanız. Fark eden FARK'ını ortaya koymaya başlar. Buna emin olun…

Şimdi konumuza geri dönelim, yani yediğin LOKMAN senin HEKİM'indir.

Ne kadar doğru değil mi? Yediğimiz (içtiğimiz) bizim bedensel "hekimimiz" yani doktorumuzdur. Buradaki muhteşem zekâ içindeki mesajı alalım ve yediklerimizin (içtiklerimizin) bedensel sağlığımız ve aydınlanmamızdaki etkisini göz ardı etmeyelim.

"(Lokman, öğütlerine devamla şöyle demişti:) Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır. Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir. Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez. Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir." (Lokman 16-19)

"And olsun biz Lokman'a, Allah'a şükret diyerek hikmet verdik. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki, Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, her türlü övgüye layıktır. Lokman, oğluna öğüt vererek, yavrucuğum, Allah'a ortak koşma, doğrusu şirk, büyük bir zulümdür demişti." (Lokman 12-13)

Bir rivayete göre Davud Peygamber Lokman'a bir koyun kesmesini ve kendisine en iyi yerinden iki parça et getirmesini söyler. Lokman koyunun yüreğini ve dilini getirir. Başka bir gün Davud Peygamber kendisine koyunun en kötü yerinden iki parça et getirmesini söyler. Lokman yine yüreğini ve dilini getirir. Davud neden böyle yaptığını sorunca Lokman şöyle cevap verir: "İyilik için kullanıldığında yürekten ve dilden daha iyi bir şey yoktur. Kötülük için kullanıldığında da yürekten ve dilden daha kötü bir şey yoktur."

Ölümsüzlük iksiri tanımında adı geçen Su, insanlara şifa veren, ebediyet veren, Ab-ı Hayat denilen suyun kıymeti az çok aklımızda canlanmış olmalı…

Peygamberimizin Kevser anlatımında cennette bir nehir olduğu da hadislerde geçmektedir…[22]

Enes diyor ki: Resulullah efendimizden Kevser sorulduğunda buyurdular ki:

"O cennette bir nehirdir. Aziz ve celil olan Allah onu bana vermiştir. Sütten beyaz, baldan tatlıdır. Onda deve boynuna benzer kuşalar vardır." İmran muhakkak bunlar çok güzel deyince, Resulullah (sav), "Onları yiyen onlardan daha güzeldir" buyurdular.

Kevser'in tüm bunlarla beraber ilim nehrini de ifade ettiği söylenir.

Bunun önemi öyle üstün ki… Kurtuluşumuzun Allah ilmi ile O'nu tanımaya çalışmakla ilgili olduğu ve bu sayede de hakikati idrakte yükselerek, her iki âlemdeki hayatlarımızı da daha kolay hale getireceğini bildiğimize göre, bu anlamı da dikkate almakta fayda yok mu? Allah ilmi ve aşkı yolumuzu açar. İkisinin de birbiriyle bağlantısı var.

Fatiha

Şimdi gelelim 3. sarmal meselesine…

Şimdi anlatacaklarımı dikkatle okuyalım ve beraber tefekkür edelim.

Fatiha kelimesinin kökü "açmak" anlamına gelir, daha önce de belirttiğimiz gibi, fetih, fethetmek ten gelen bu kelime, "açan" anlamındadır.

Neyi açıyor?

Ne fetholunuyor?

Bilincimiz olabilir mi?

Her şey, her şey âdemin kendi içinde. Bu koskoca âlem, numunesi olan âdemde ise, "evren insanda insan evrende" ise; bu açılış ve fethedilen hakikat nedir?

Her şeyin hakikati…

Hakikati Muhammedi…

Fatiha besmeleyi bir ayet olarak bünyesinde bulunduran ve Allah'la Kuran içinde insanın konuşma halini "Yalnız senden dileriz, yalnız senden isteriz" gibi bire bir bir diyaloğun olduğu olağanüstü bir sure…

Kuran'ın önsözü, özeti gibi olduğu ifade edilen sureye "küçük bir Kuran" denilebiliyor.

Şimdi Fatiha'ya verilen pek çok isimden "konumuzla ilgili" olanlara bakalım:

Ummu'l Kuran - Kuran'ın Anası, Özü

Ummu'l Kitab - Kitabın Anası, Özü

Ve…

Es-Seb'u'l Mesani (Tekrarlanan Yedi/Çokluk)

"Es Seb'a" lafzının zahirde "yedi" anlamı yanında "çokluğu" da ifade ettiği bilinir…

Şimdi burada seb'ul kelimesine bakalım.

Mesna (tun) kelimesinin çoğulu olan "mesani" kelimesi ise çok geniş bir anlam kapsar…

(İkilik anlamındaki tesniye ya da istisna maddesi olan senadan da türemiş olabileceği belirtilir.)

Meseleye gelirsek…

Mesani

MESANİ bükülmek, katlanmak, kıvrılmak veya tekrar edilmek suretiyle ikilenen; MESNA, başka bir şey eklemekle takviye edilen veya çeşitlendirilen herhangi bir şeye denilir. İkişer, ikili, mükerrer, bükülü, te'kid edilmiş, muhkem, çifteli, büklüm, büklümlü, büklüm yeri kat olan, katlı, kıvrım, kıvrımlı, kıvrak, manalarına gelir.

Demek ki bir şeyin "kuvvetleri, katları, kıvrımlarına" mesani denir…[23]

İşte yine geldik “spiral, kıvrım kıvrım, büklüm büklüm” “yılan” şekliyle örtüşen bir anlatıma.

Bu arada söylemeden geçemeyeceğim, “mesnevi” kelimesinin ise kafiyeli beyitlerden oluşan ikilenmiş ve ikili anlamında olması gerçekten etkileyici…

Peki, bu neden önemli?

Şuara Suresi 32. ayete, yani işarete bakalım:

“Bunun üzerine Musa asasını bırakıverdi; apaçık bir ejderha oluverdi.”

Firavunun sihirbazları ile karşı karşıya kalır Musa… Sihirbazlardan biri ipini diğeri sopasını atar ve ip ve sopa her ikisi de orada birer yılan oluverir… Bunun üzerine asasını yere atar Musa ve o asa adeta bir ejderha gibi büyük bir yılana dönüşüp diğer sihirbazların yılanlarını yutuverir.

Şimdi ayette geçen ve Türkçesinde “yılan/ejderha” diye meallendirilen bu kelimeye bakalım…

“Fe elka asahu fe iza hiye su’banun mubin (mubinun).”

Su’banun…

Bu kelimenin kökü nereden geliyor? Yukarıda Fatiha’da ve Miraç’ta, DNA’da bahsettiğimiz SEAB, kıvrılma, bükülme kelimesinden… Vadilerde, dere yataklarında bu kıvrım kıvrım dere yataklarından suyun akması ve önlerine geleni alıp sürüklemesi önüne katması gibi anlamlara da geliyor. Çoğulu “sü’ban” tekil halindeyken de “büyük yılan, fare avcısı yılan” anlamında kullanılıyor…

Evet şimdi yine sadece yılan diye meallendirilen diğer bir sureye bakalım:

Taha Suresi, 20.ayet:

“Fe elkaha fe iza hiye hayyetun tes’a.”

Mealini veriyorum:

“Böylece onu attı. O zaman o, hızla hareket eden (koşan) bir yılan olmuştu…”

Burada hayyetun kelimesini araştırdığımızda “hayy” yani hayat kelimesini ve hatta Arapların yılana bizim yedi canlı anlatımımız gibi “uzun ömürlü” anlamında bu kelimeyi de kullandıklarını buluyoruz.

Burada benim dikkatimi çeken ise, Neml (Karınca) Suresi 10. ayettir:

“Ve elkı asak (asake), fe lemma reaha tehtezzu ke enneha cannun vella mudbiren ve lem yuakkıb, ya Musa la tehaf inni la yehafu ledeyyel murselun (murselune).”

“Ve asanı at!” Bunun üzerine (asasını atınca) onun yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına bakmadan geri dönüp kaçtı. “Ya Musa! Korkma, muhakkak ki ben(im), benim yanımda (huzurumda) resuller korkmazlar.”

Bu sefer yılan “cannun” ifadesi ile tasvir edilmiştir. Cannun kelimesine baktığımızda ise kelimenin “c-n-n” kökünden geldiğini ve “hareket eder gibi canlandı” anlamını da içerebileceğini anlıyoruz…

Sadece “yılan” olarak çevrilen ve birbirinden farklı tanımlamalarla gördüğümüz bu ayetlerde kullanılan asanın bilincimizi, şuurumuzu (hatta bir başka bakışta irademizi de) ifade edip etmediğini sorgulamamak mümkün değil.

Özellikle Şuara Suresi’nde geçen ve diğer sihirbazların yılanlarını yiyen büyük ejderha ya da dev yılanın…

Şuara ne demek?

Şuara “şairler” demektir…

Şimdi “şairler” de ne demek derseniz vereceğim anlatımı yakından takip etmenizi rica edeceğim.

ŞİİR kelimesi, Arapça ş ʿ r kökünden gelen şiʿr شعر “sezgi, ilham, ilhama dayalı ifade” sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça şaʿara ise “sezdi, sezişle bildi, dolaysız kavradı” fiilinin mastarıdır.

Peki size enteresan bir şey söyleyeceğim, bu kelimenin ŞUUR kelimesiyle bağlantısını…

Şuur

Arapça ş ʿ r kökünden gelen şuʿūr شعور “bilinç, hızlı ve doğal kavrayış” sözcüğünden alıntıdır.

Musa’nın asasının (pek çok anlamı ile beraber) ŞUUR’u ifade etmesi ve yılan diye tabir edilen bu şuurun adeta “cansızken” yukarıdaki ayetlerde kullanılan “hayyetun ve cannun” kelimeleri ile Allah’ın canlandırması ve hayat vermesi sonucu (Musa ve Musa makamındaki bilinç mertebemizin Allah’ımız tarafından hakikate uyandırılması), canlandırılmasından bahsediliyor adeta…

Özellikle diğer sihirbazların yılanlarını yutan bu ejderha ya da büyük yılanın, kıvrılan, büklüm büklüm olan “seb’un” kelimesi ile nitelendirilmesi de bu uyanıştaki mecazi anlatımın bir parçası olabilir mi?

Her bir sureyi bırakın, her bir ayetin, hatta harfin öyle mucizevi yönleri ve sınırsız ifadeleri var ki, aynı bir gül gibi katman katman, yaprak yaprak açılan bu şuur hem bize can ve hayat veriyor hem de artık bilimin de ispat ettiği gibi gördüğümüz her şeyin atom-altı parçacık boyutunda canlı olduğunu da ifade ediyor olamaz mı?

Firavunun sihirbazlarının attığı ip ve sopa yılan olduktan sonra, Musa’nın asasını Allah’ın, adeta bir ejderha, büyük bir yılana dönüştürmesi ile o yılanın diğerlerini yutması sonucu, sihirbazlar hemen secdeye kapanıp Musa’nın ve Âlemlerin Rabbi’ne inandıklarını belirtirler.

Şimdi konuyu bağlayacağımız yer hayli enteresan.

Kuran’da ve peygamberimizin Kuran açılımlarında bizlere öğretilen hiçbir metot ya da zikir “anlamsız” değildir. Bizim bir şeyleri anlamamamız veya bize o an o konunun anlaşılmaz gelmesi, bu metnin çelişkili olduğundan değil bizim aklımız ve anlama kapasitemizin yetersiz olduğundan ve henüz o anlatımı anlamaya, idrake ulaşan bir kapasitede olmadığımızdandır…

Aslında aklımızla anlamaya çalışmak hatası bizi bize mahkûm eder. Kalbimizle bakabilsek sezgi, basiret gözümüz açılır. Bu yüzden aşk aklın çalışmadığı bir lütuf olarak verilmiş sanki…

Ama sezgilerimiz nasıl da duyularımızın önüne geçer. Kokusunu duyar acısını hissederiz sevdiğimizin. Bir tanım da getiremeyiz, ama enteresan şekilde hakikati her zamankinden daha iyi kavrarız, biliriz. Bunun gibi, birimsel akıl bizi hakikati kavramaktan alıkoyar. Külli akla ulaşmak ise aklını da teslim etmekle olur.

Hatta daha ötesinde şunu söyleyebilirim ki dünyada yapılan son araştırmalarda insanların “şifacılık” gibi ya da olağanüstü durumlarda olağanüstü güçler sergilemeleri

hallerinde bulundukları halin hep “düşünmedikleri” sadece “yaptıkları” anlar olduğunu fark etmişler.

İşte bu yüzden anlamadığımız, birimsel aklımızın almadığı şeylerle, sınırsız aklı ölçmeye kalkmayalım.

Kendi yetersizlik ya da aslında gayretsizliklerimizi tümünü bile okumaya zahmet etmediğimiz Kuran’a yüklemeyelim.

Şuur ve şiir meselesine bir ekle de şunu söylemek istiyorum: Allah dostlarına bakın, nasıl da hepsi şair…

Mevlana, Yunus Emre, Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri ve daha niceleri…

Sezgi ve bilinç arasındaki muhteşem bağ…

Şimdi…

Bu “kıvrımların” bağlanacağı başka bir yer var.

Her namaz sonrasında peygamberimiz, 33’er olmak üzere zikirler tavsiye etmiştir denilir…

Sübhanallah-Elhamdülillah-Allahüekber-La ilahe illallah…

Evet…

33…

Cennette hepimizin 33 yaşında olacağı söylenir…

Hz. İsa’nın 33 yaşında görüntüsüyle geri geleceği gibi 33’le ilgili pek çok İslami anlatım vardır.

Peki 33 nedir?

33 boğum omuriliğimiz…

Adeta bir yılan gibi değil mi?

Hatta beyin sapımızın sürüngenlerinkiyle aynı yapıda olduğunu bir arkadaşımın söylemesi üzerine, bunu araştırmaya başlayıp okuduğumda yaşadığım şaşkınlık çok derindi…

Hatta beyin sapıyla ilgili bir anlatımda, korkuyla olacak olan tepkilerden bahsederken, “annenin çocuğunu bırakıp dahi kaçabileceği” ifadesi vardı.

O anlatım beni mahvetti. Çünkü mahşer günü “annelerin evlatlarını dahi bırakıp kaçacağı” bir anlatım İslamiyet’te vardı…

Beyin sapı…

33’ü araştırmaya başladım.

Omuriliğimiz ve beyin sapımızın yükselişine baktığımda adeta yılan gibi bir görüntü olduğunu fark ettim…

En aşağıya baktığınızda kuyruksokumunun adeta bir yılan başı gibi olduğunu göreceksiniz.

İşte insan Esfel—i Safilin ve Ahsen-ü Takvim arasındaki yolculuk…

33 basamak sürüngen basamağı ile başlayan Nefsi Emmare…

Topraktan can bulduğunu sanarak bedensel bir yaşantı içinde… Yıkıcı, yakıcı… Kendini sadece bu dünyanın parçası sanan ve ateşine yenik düşen bir bilinç. Size tuhaf gelmesin, ne varsa âlemde hepsi âdemdeyse sürüngen mertebesinin de içimizde olduğunu bilmemiz lazım. Kuran'da Enam Suresi ve daha pek çok surede, hayvanlara ilişkin anlatımlar neden var sanıyoruz? O mertebeler bizlerin içinde de olduğu için…

Ve daha sonra Nefsi Levvame, Mülhime ve Nefsi Safiye'ye kadar giden bir yolculuk…

Sanki bir sırat da bu epifiz bezine ulaşıncaya kadar. Neden epifiz bezi, anlatacağım.

Omuriliğimizde 7 nefis mertebesi ve hatta Uzakdoğu'da "çakra" denilen Allah dostlarındaysa "felekler" olarak okuduğum tabir…

Kuran'da güneş Allah'ın, dünya ise insanın manasını taşır. Ve dünya güneşten kopmuştur, değil mi?

Ateş parçasıyken soğur, toprakla örtülür, ateşi içinde saklıdır…

İşte şeytan da Âdem'in içindeki Allah'ın üflediği ruhu bilmeden sadece toprak sandığından, ilim eksikliğine yenilmiştir.

Bizler hem ateşi, narı; hem de nuru barındıran varlıklarız. Hem de Zati Nur'u…

Ama indirildiğimiz yerden yukarı doğru geri çıkmak için, ateşimizi ateşle nura çevirmeliyiz.

Melekler melekeler mertebeleri de içimizde olduğu gibi, şeytan ve cin mertebeleri de içimizde. Bunlardan arınarak ancak nura yükselebiliriz…

Şeytan ateşten yaratıldı ama ona ateşle azap edilecek. Bu anlatım çok önemli. Cehennem olarak anlatılan sıcaklıkta kalacak olmaları insanlar için çok önemli… Bu işlem bazı günahkârları bir süre sonra cennete girmeye götürebileceğine ilişkin ifadeleri yorumlarsak, yanmak suretiyle nardan kurtulma işlemi var adeta… Allahü a'lem… Tefekkür… tefekkür…

Varlıklar arasında iyi kötü, güzel çirkin ayrımı olmadığını temelde her şeyin güzel ve iyi olduğunu, sadece aralarında doz ve mertebe farkı olduğunu anlatır Kenan Rifai Hazretleri… Bu durumda nar da nurun bir mertebesi mi? Nur mertebesine yükselmek için yanmak gerekiyor olabilir mi?

Her şeyin doğrusunu sadece Allah'ımız bilir. Üstümüze düşen anlama gayretini, İslami ve ilmi anlatımlarla ortaya koymaya çalışıyoruz…

Tüm bunlar tasavvufi anlatımlarla birleştirilince:

Bu bilinç tırmanışında Nefsi Levvame, Mülhime gibi 7 basamağın her biri omurilik üzerinde bir yükselişle işaret edilmiştir. Tüm kablolarımızın geçtiği, beynimize ulaştığı ve sayılmakla bitmeyecek görevleri olan omuriliğimiz Uzakdoğu felsefelerinde de bizim "hayat merkezimiz" gibidir…

Tüm bunlar zikir, ibadet ve titreşimiyle bilincin yükselme istikametini anlatıyor olabilir mi? Beyin ve kalple ilişkisine geleceğiz birazdan…

Omuriliğimiz aynı bir NEY gibidir. Tasavvufta neyin 7 deliği vardır. Aynı 7 nefis mertebesi gibi…

Hakikati Muhammedi'nin temsil ettiği 13 gibi 13 çeşit. Perdeleri var aynı bizim perdelerimiz gibi. (Bu arada 13 demişken "uğursuzlukla özdeşleştirilmeye çalışılan"

13'ün bizler için aslında ne kadar mübarek ve kutsal olduğunu belirtmeden geçmek istemedim… İleride bu konuya ilişkin bir anlatım da vereceğiz…)

Her neyin sesi ayrı, her insan gibi bir farklı sesi. 9 ayda doğan insan gibi 9 boğumludur. İnsan başında dış dünya ile ilişki kuran 7 delik vardır, neyde de sesleri dışa vuran 7 delik var.

Ve en etkilendiğimse, İslamiyet'te ney ile ilgili çok sevdiğim bir anlatımın olması:

Peygamberimiz ilahi aşk sırrını Hz. Ali'ye söylemiş. Bu sırrın yükü altında ezilen Hz. Ali gidip Medine dışında kör bir kuyuya bu sırrı anlatmış. Kör kuyu bu sır ile coşup köpürmüş ve taşmış. Su her yeri kaplayınca kenarlarında kamışlar yetişmiş. Oralardaki bir çoban bu kamışlardan birini kesip muhtelif yerlerinden delmiş ve üflemeye başlamış. Çıkan ses kalplere coşku ve heyecan verip ilahi sırrı anlatır olmuş. Peygamberimiz tesadüfen bu çobanın ney sesini işitince bu durumu anlamış. O günden sonra ney, bir ilham kaynağı olmuştur.

Hiçbir hikâye sadece hikâye değildir. Hakikat masal gibi, gerçek sandıklarımızsa masal…

Bu bilinç tırmanışında insan aydınlanmaya varırken, bu bilinç yükselişi bir yılan gibi kıvrılan omurilikle misallendirilmiş olabilir mi?

Miracın merdiven olması, DNA'mızın çift sarmallı olup adeta yukarı çıkan bir yılan gibi büklüm büklüm kıvrılması ve Fatiha Suresi'nde bu çok büklümlü halin, çift sarmalın anlatılmak suretiyle AÇMAK-FETHETME'nin anahtarı olduğunun söylenmesi, namaz, oruç, zekât gibi pek çok ibadetimizle tüm bu bilinç, şuur yükselişi arasındaki ilişki, bizi nur olmaya çağıran İslamiyet'e yönlendirmiyor mu?

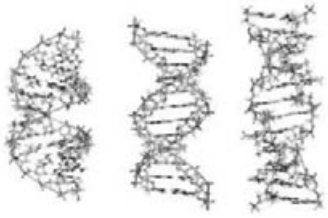

Miraç… Merdiven… ve DNA…

Tüm bu yükseliş içinde Allah'a ulaşmamızın işaretlerine ise, epifiz bezimizle ilgili anlatımımda yer vereceğim…

Tüm bunlar arasındaki bağ kafamda oluşurken Kuran'da geçen "fitne" kelimesiyle nasıl bir bağımız olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Fitne biliyorsunuz "imtihan" diye çevirsek de aynı anlamda "bakırı altından ayırmaya yarayan bir ateş" olduğu da söylenir kimyada. Allah kullarını sıkıntılarla denemek suretiyle hangimizin ne yapacağını gösterir bizlere…

Tüm bu anlatımlarda çift sarmallılık ve yılan benzetmeleri bana şu bilgiyle bir açılım daha yapt: Mesani, "sani", "iki olma" kelimesiyle bağlantılıydı…

Sonra aklıma şu geldi: Yılan kılığına giren şeytan ne yapmıştı? Âdem ve Havva'yı yönlendirdiği günahla, insanı Allah'tan koparmıştı…

Nurdan gelen insan ateşe düşüp dünya ile yoğrulmuş ve geldiği en yüksek nura dönmeye çalışıyordu…

Şeytan, İblis insana ikilik, hatta çokluk olduğunu telkin etmeye çalışıyordu. Oysa sadece BİRLİK vardı.

Ve mesani, sani kelimelerine baktığımda “insan” kelimesi ile bu “ikilik, çokluk” anlamına gelen “mesani” kelimeleri arasında bir bağlantı olabilir miydi?

Havva kelimesinin anlamlarından biri de “hayat” olunca, toprak olan Âdem’in hayatla buluşmasıyla can, hayat kazanması ve kendini bu yüzden Allah’tan ayrı sanması yani idrakinde ikiliğe düşmüş olması olabileceğini düşündüm yaşadığımız şeyin.

Biz Hayat Ağacı’ndan meyve yiyerek hayat kazanıp da bireysellik kazandığımız bilincine düşmüştük. Uyuyorduk.

Âdem meyveydi, âlem de ağaç…

Bir ağaç dallarını andıran “nöronlarla” örülü beynimiz adeta hayat ağacı, hatalı fikirlerimizse yasak elmaydı. Her ısırışta cennetten bizi uzaklaştıran fikirler ve o yönde olayların meyve vermesi gibi…

Nurdan geldiğimizi unutmuş, nar olan bu beden ile Allah’tan uzak düşmüşlük bilincine hapsolmuştuk…

İşte düştüğümüz nefsi emareden geldiğimiz, Allah’a ulaşmaya giden bu yoldaki bilinç tırmanışı, adeta diğer “hayal yılanları” “hayal varoluşları” yutan dev bir ejderha oldu; aynı Musa’nın asası gibi…

Bilincimizin Allah’a kavuşmasıyla, miracıyla bir de ne fark ettik biliyor musunuz?

O yılanlar yalanmış…

Türk motiflerinde de kullanılan ejderhalar vardır, hatta 7 başlıları vardır. 7 nefis mertebesi gibi…

Musa’nın asasından ve en kemalli haliyle Peygamber’in (sav) miracından bize ulaştırılan bilim tırmanışıyla Allah’ımıza geri dönmeye çalışıyoruz…

Allah’a kavuşunca O’nu içimizde bulunca kendi yokluğumuzu anlayıp, ikilik olmadığını, çokluk görünenin aslında teklik olduğunu anlayınca, o omuriliğimizden beynimize varan uyanış, tüm “hayal âlemleri” yutmuş gitmiş…

Kıyam etmiş bilincimiz. Kıvrılıp bir yılan gibi uyuduğu yerden uyanmış ve ayağa kalkmış.

Allah bilinci, şuuru ve Allah’ın uyandırması var olduğun her şeyin bir anda yutulmasını sağlar.

Yok eğer nefsini uyandırırsan vay haline! İşte bu çatışma devam eder durur kendi içinde.

Allah’ın sana bilincinde verdiği uyanışla oluşan o büyük kıvrılan titreşimler, içinde kıvrılır, seni Allah’a taşır ve Allah’ın sendeki bilinci yer yutar bu hayal dünyayı…

“Bu dünya rüyadır, hayaldir.”

İşte evren de böyledir.

Miracına vardın mı Allah’ta yok olur, yokluğunu anlarsın ve miraçtan döndün mü Allah’la var olursun.

Bu arada, evren ne mi demek?

EVREN: EJDERHA, BÜYÜK YILAN!..

Bizi bizden gören Allah'a şükürler olsun.

"Ettahiyyatü lillahi ves-salevatü vet-tayyibat." Tahiyye, selam demek…

Tahiyyat, hayatla da ilgili. Miraç'ta kavuşunca Allah'a yani kendindeki sana, özüne kavuşunca; "Selam" yani "İslam" yani "Teslim" oluyor ve TEK'liği fark ediyorsun…

Birliğin 2 görüntüsü gibisin. Senden görenin O, senin yaşadığın hayatın "lil lahi", "O'nun için" olduğunu anlıyorsun…

Ve melekler, melekelerin buna şahit oluyor…

Bakır… Bak-Ara…

Tüm bunlarla beraber Kuran'da "fitne" anlatımı için tasavvufta verilen örnek Bakır, Bakir kelimesini araştırmama sebep oldu.

Bakır dünya gibi.

Altınsa güneş…

Güneş Allah'ın manası…

Bakırsa dünyanın…

Aşkında ve acısında hep yanıyorum diye feveran eden insan… Ne tuhaf, acı da hissetse yanar, aşk da…

Bedende ateş, nar var. Ruhtaysa nur…

Yanmadıkça aydınlanamıyor ve ışık veremiyor insan…

Aynı bakırı altından ayırmak için ateşe sokmak gerektiği gibi. Bu ikisi arasında.

Altın Sarısı Güneş - Bakara.

Bakır ve Bâkir kelimelerinin çağrışımını düşünürken "Bâkir'' kelimesinin bkr'den gelen kökünde "yeni, taze, turfanda" olduğunu okudum.

Tam o anda annem içeriden seslendi: "Deniz!"

"Domatesler yeşildi, hamdı. Güneşe koydum olgunlaşsın diye. Çık bir balkona bak yavrum, OLMUŞLAR MI?"

O an içimde bir şey oldu…

Hayat ağacından dünya toprağına düşen, olmamış meyve…

Güneşle "olan" ham meyve yani "Allah'ın manasıyla" olan ham beşer…

Pişmeye, olgunlaşmaya gelmiş olabilir miyiz? Aynı o domatesler gibi…

İçeriden seslendim…

"Bazısı olmuş, bazısı olmamış anne…"

"Daha vakit var…"

Vel Asr

ASR Suresi 12. ayetler:

"Vel asr (asri)… İnnel insane le fi husr (husrin)."

"And olsun asra… Muhakkak ki insan, gerçekten hüsrandadır."

Cennet de sende cehennem de… Altlarından ırmaklar akan cennetler. Aynı bedenden çağıldayan su gibi… Aynı bilinçten akan ilim gibi…

ÇİFT SARMAL-II

"Bendeniz."[24]

Ne demek biliyor musunuz?

Köleniz demek…

Bizse “bendeniz” sanırız bunu genellikle. Benliğimize “benlik” veririz…

Yok olan var olur oysa…

Ve yanılmak yanmaktır.

Kâbe’deydik. Kuran okuyorduk ve Kâbe’mizi seyrediyorduk…

Artık dönüşümüze sadece iki gün kalmıştı. Mutsuzduk. Ayrılmak istemiyorduk.

Nasıl bir güzellik tecellisiyse, her birimiz gönüllü esaretindeydik.

Ağlıyordum. Doyamamıştım ve tabii ki daha da fazlasıyla bu fırsatı değerlendiremediğimi düşünüyordum, her birimiz gibi…

“Ah!” dedim kendi kendime. “Allah’ım Mekke’de yaşayan insanlar ne şanslı. Bizse ne şanssızız, hep yanındalar güzel Kâbe’min…”

Ne annem ne teyzem ne Raziye abla ne Muhlise abla, kimse dönmek istemiyordu eve henüz.

Herkes mutsuzdu.

Gözlerimiz dolu dolu…

“Allah’ım…” dedim içimden. “Henüz dönmek istemiyorum.”

“Sanki senden kopacak gibi hissediyorum. Burada yaşayan insanlar ne şanslı. Senin adaletine güveniyorum elbet. Hâşâ. Ama ne bileyim işte, daha mı şanslılar ne? Onlar daha mı Müslüman bizden? Bizden daha mı çok seviyorsun onları? Onlar burada biz burada değiliz.”

Sordum O’na. Üzüldüm, ağladım. Bizi daha mı az seviyordu?

Ertesi gündü. Artık bir gün kalmıştı. Bir taksi tutmamız gerekti Kâbe’ye giderken.

Bir taksi çevirdik.

“Kâbe, Harem…” dedik.

Adam kafasıyla işaret etti.

Sonra İngilizce konuşmaya başladık…

“Neredensiniz?” diye başlayıp sorular sordu.

“Türkiye’deniz” dedim. Yüzüm üzgün gözlerim şiş…

Annem ve teyzem de tesbih çekiyordu yolda…

“Güzel ülke” dedi.

“Aa, gittiniz mi?”dedim.

“Evet. Çok ülke gördüm, ama 19 senedir Mekke’deyim” dedi.

“Ah!” dedim, iç çekerek. Özenerek, hatta buruk. “Ne şanslısınız!”

Gülümsedi. “Neden?” dedi.

Annem ve teyzem konuşmamızı anlamaya çalışıyordu.

“Ne güzel, Kâbe’min yanı başında yaşamak ve O’na koşabilmek, ne zaman istersen” dedim.

Aynadan bana baktı.

Ve hayatımda en büyük öğretilerimden birini anlamama sebep olacak şeyi söyledi:

“Hanım. Ben 19 senedir Kâbe’ye insan taşıyorum ama bir kere bile içine girmedim!”

“Ne? Nasıl yani! Şaka mı bu?” dedim.

“Hayır şaka değil. Girmedim, bir kez bile girmedim…”

Mahvoldum…

Annem ve teyzem ne konuştuğumuzu ucundan da olsa anlamışlar gibi hayretle yüzüme baktılar…

O an hepimiz anladık ve Allah'ım bir önceki gün O'na ağlayarak sorduğum sorunun cevabını kulu aracılığıyla bize vermiş oldu…

Nasip… Kısmet…

Eğer Allah istemezse nerede yaşadığının, nereye yakın olduğunun önemi yok, O'na ulaşamazsın…

En yakınlar sana uzak olur…

Ve eğer Allah isterse, bir dağ başında olsan bile O sana ulaşır ve seni bağrına basar…

En uzaklar sana yakın olur…

İşte biz Allah'tan yalnız kendimizi haberdar, dünyanın bir ucundaki insanlarıysa nerede nasıl yaşıyor, Allah'tan bihaber zannederken; belki de Allah asıl onları kendine ulaştırmıştır…

Hiçbirimizin ne durumda olduğunu zahir tayin edemez. Allah'ın hikmet hazinesi her hazine gibi örtülüdür.

Böyle bir adalet, merhamet ve hikmetten de sual bu yüzden olunmaz…

Nasıl olsun?

"Kor" olmakla "kör" olmak arasında iki nokta var…
İkiliğe düşen kör olur…
İkilikten kurtulansa kor…

– Deniz Erten

Bu bölüm sonuna şunu eklemek istedim:

Şuara Suresi'nin 32. ayetinde yer alan "Subanun" kelimesi…

Bu kelimeyi araştırırken karşıma çok etkilendiğim bir şey çıktı.

İnsan âcizliğini fark ettikçe, ağlamaktan başka bir tepki bulamıyor.

Ne bir söz ne bir fikir…

Sadece O'nun bizden bakan gözlerinden düşürdüğümüz gözyaşı. Aşkyaşı…

Vikipedi'de, binlerce bilgi arasında, "Subanon People" diye bir bilgi çıktı karşıma.

Allah'ım SEN nasıl da güzelsin ve ben nasıl da körüm. Seni değerlendirmeye çalışırken bu ufacık beynimle, aklımla nasıl da aptalım…

Affet…

Size karşıma çıkan Subanon (Subanen-Subanun diye de kullanılıyor) insanları ile ilgili biraz bilgi vermek istiyorum.

Bu kavim Filipinler'e bağlı yerli bir kabile.

Subanon dili konuşuyorlar.

Ağlayacağım…

Hatta bu satırları yazarken, gözyaşlarım pıtır pıtır yüzümden aşağı kayıyor…

Bu kabileyle ilgili kollardan bir kısmı İslam'ı benimsemiş ve kendilerine "Kolibugan" diyorlar.

"Kolibugan" kelimesinin etimolojik kökenine indiğimde "İyiyi Bulan" anlamını taşıdığını gördüm.

“İyiyi Bulan.”

Bu kabileyle bağlantılı ve İslam olduğu söylenen bir kabile adı da “Tausug”. Tau “insan”, “sug” ise “akış, akım” demekmiş aynı “nehir” gibi akan, götüren. Tausug kabilesinin diğer adı da “Suluk People”…

“Suluk People” ne demek? Arapça SLK kökünden gelen “Suluk” şu demek: Bir YOL’a girme, tarikat mensubu olma…

İslam anlayışları tartışmalarında hep şöyle bir cüzi akıl sorgulaması vardır:

“Yani şimdi Afrika’da bir kabile İslam’ı bilmiyor vs. Ee ne olacak, ben cennete o cehenneme mi gidecek?”

İslam’ın Allah’a teslim olmak olduğunu ve Hz. Muhammed’in (sav) de bu ilmin ve aşkın tüm mertebeleriyle kemalata ermiş öğreticisi olduğunu anlamak, İslamiyet’in kâinatın tek öğretisi olduğunu ve peygamberimizin de Allah’ın izniyle her insan grubuyla onların anlayışları üzerinden muhatap olduğunu kavramaktır.

Kimin ne kadar İslam olduğunu ise yalnız Allah’ım bilir.

Bir evladını kaybedip de “Yaratıcı istediği için oldu” diye razı olan Muhammedi ahlakla ruhunda buluşmuş bir Afrikalı kabilelinin teslimiyet ve hamd makamı bilincinin, nüfus cüzdanında “İslam” yazan ve sırf bu yüzden Müslüman olduğunu sanan ve sırf bu yüzden “Ben cennete diğerleri cehenneme gidecek” diye düşünme âcizliğindeki ve bu arada da, başına gelen en ufak sıkıntıda “Allah’ım bunu niye yaptın?” diye sitem eden kişiden katbekat üstün olup olmadığını da yine Allah’ım bilir.

Örneğin Afrika’da yaşayan Dogon kabilesinin (ki adlarını Büyükköpek Takımyıldızı’ndan –dog, köpek demektir– almışlardır) mensuplarının, bu takımyıldızın içerdiği (Kuran’da da Şira olarak geçen) Sirius yıldızının B çiftini, daha kimse bilmezken nasıl bildiğini ve oradan geldiklerini ve daha anlattıkları onlarca ilginç meseleyi açıklamak mümkün değil…

Dogon kabilesi Afrika’nın Mali Cumhuriyeti’nde yaşar. Kabilenin nüfusu 250.000 civarındadır. Dogonlar hakkında en fazla araştırma yapmış ve Dogon kültürünü Batı’ya tanıtmış etnolog Marcel Griaule’dür. Totemleri bulunan ve inisiyatik bir örgütlenmesi olan bu kabile, geleneklerini sözlü aktarım yoluyla sürdürmüştür. Tradisyonlarındaki astronomi bilgileri, özellikle Sirius sistemi hakkındaki bilgileri tüm astronomları şaşırtmıştır. Çadırlar içinde yaşayan ve avcılıkla beslenen bu ilkel insanlar, dünya gezegeninin hareketlerini, güneşin hareketini, Jüpiter’in uydularını olduğunu vs. bilmekteydiler (Vikipedi)…

Diyorum ya mümkün değil açıklamak…

Sınırlı aklınla ve bilginle bu konuları değerlendirmek ve adaletsizlik aramaya çalışmak mümkün değil… Tabii bu suçlamaların altında “cehalet” olmadıkça…

Allah’ın kime nasıl ulaştığını, peygamberini kime nasıl sevdirdiğini hiç kimse bilemez.

Bizler teknolojiyle dünyanın öbür ucuna ulaşırken, insanüstü sınırsız teknoloji sahibi Allah’ın bazı insanlara ya da varlıklara ulaşamayacağını düşünmek nasıl bir anlayıştır?

İslam bir kalıp değildir…

Bir YOL’dur.

Bu yol tek yoldur. En kâmil yoldur. Kim ne yolda gittiğini düşünse de aslında İslam'dadır. İster İslam'ın şeytanı bilincinde olsun, isterse de rahmani…

Mesele "iradi" teslimdir. Yoksa kim Allah'a teslim değildir Allah aşkına? Ne tür bir varlığımız var ki teslim olmayalım?

Her mertebesiyle; dünyayı bırakın, kâinatın her yerine ulaşır bu YOL. Geldiğin ve gideceğin tek bir yol var.

Çünkü Allah birdir ve resulü de Hz. Muhammed'dir (sav). Ve kâinat da onun için var edilmiştir.

Ve kâinatın malzemesi de AŞK'tır, sevgidir. Allah O'nun için sever tüm kullarını.

Hiçbirini terk eder mi?

***

Musa Rabb'inden çöle çıkması emrini alır ve yola koyulur, ama endişe basar ve Rabb'ine seslenir:

"Rabbim ben onca zaman çöllerde ne yer ne içerim, nasıl yaşarım?"

Karamsarlığa düşmek üzeredir.

Rabb'i ona nida eder:

"Ya Musa! Şu ileride bir kaya parçası var, o kaya parçasına git ve yanındaki sopayla ona vur."

Musa kaya parçasına yönelir ve kayaya vurur.

Kaya o anda ikiye ayrılır.

Rabb'i ona seslenir: "Ya Musa, kaya parçasının içine bak."

Musa eğilir ve o anda gözleri dolar; kaya parçasının içinde minicik bir kurtçuk, o kayanın içinden çıkmayı başarmış bir yeşilliğin yaprağından bir parçasını koparmış, yemek için sürüklüyor.

"Bir kurtçuğun rızkını düşünen ve veren Rabb'in, senin rızkını mı vermeyecek? Sen yeter ki güven…"

Allah'ımız… Şükürler olsun O'na…

Tüm bunları düşünürken bir şeyi daha fark etmemi istedi sanırım.

O da nedir biliyor musunuz? Bu yukarıda anlattığım tezi destekleyen bir şey anlatacağım size.

Allah'ın "Ruhumdan üfledim" kelamının yer aldığı surenin adının aynı zamanda HİCR olduğunu fark ettim.

Hicr (ihraç) Suresi'nde anlattığı "Ona ruhumdan üfledim" anlatımı.

Hicr kelimesi "ihraç etmek, dışarı çıkarmak" anlamına geliyor. Ve "nefesle" ve bahsi geçen bu ayetle anlatılanlarla beraber, Allah'ımız rahminden ruhunu üfleyerek bizi adeta kendinden ihraç ettiğini, varlık âlemine çıkardığını anlatıyor.

En azından biz, imtihan gereği algılamalarımızdan dolayı "çıktığımızı" sanıyoruz. Oysaki biz hâlâ O'nun nefesiyle ve rahminde yaşamaktayız.

Kâinat sadece O'nun nefesiyle var olmuştur ancak, biz bunu unutmuşuzdur.

Körsek güneşin varlığını göremeyiz. Ama körlüğümüz güneşi "yok kılmaz". Sadece kör olan için güneş görünmez, oysaki gören için hep oradadır…

İşte her birimiz hâlâ o Rahim'deyiz. Kurtçuğundan insanına bu sonsuz sevgi herkesi sarmış durumda.

Etrafınızda kedilere köpeklere hayvanlara bir bakın nasıl da sevilmekten başka bir amaçları yok… Nasıl da elinizi uzattığınız an “Sev beni” diye bakıyor gözleri… Her şey sevgiden… Her şey aşktan…

Peygamberimizi sadece bir beden kabrinde görürsek onun temsil ettiği Hakikati Muhammedi’nin sonsuzluğuna ihanet etmiş oluruz. Ne yani, ahirete göçtü ve bitti mi?

O ölür mü?

Ölüm nefis için, o da tadımlık. Ruhu azamsa bir zat, ölür mü o? Allah’ın nurundan ilk var edilenin, Allah’a şahit olanın varlığında Allah’tan başka bir şey kalmamışsa, mekânla, zamanla sınırlanır mı varlığı?

İşte Allah ilmi, adaleti ve hikmetiyle arıya bile vahyeder, onun hayatını düzenler, onu merhametiyle şereflendirirken, dünyanın şurasındakiler ne yapacak diyen “cüzi akıl” nedir biliyor musunuz?

Şeytan…

Şeytan ismini almadan önce adı Azazil’di…

Meleklere ders veren bir âlimdi.

Öyle çok ilmi vardı ki…

Ne zaman ki Âdem’i halk etti Rabbimiz ve dedi ki meleklere: “Secde edin Âdem’e…”

Azazil/İblis dedi ki: “Ben ona secde etmem. Ben ondan üstünüm…”

Hatası neydi?

Çünkü o her şeyi bildiğini düşünüyordu.

Aynı, çoğu zaman bizlerin yaptığı gibi.

Oysa Allah’ım demişti ki: “Ben sizin bilmediğinizi bilirim…”

O hitabı sadece meleklere yapıyor diye düşünüp yine düşmeyin anlamların “kabir azabına”. Tabii ki meleklere ama kendimizden doğru baktığımızda, bizim “anlayışlarımıza” da yapıyor o hitabı Rabbimiz.

Arapça “kbr” kökünden gelen “kibir” “büyüklük, azamet” sözcüğünden alıntı ve bu sözcük “kabir”, “kabr”, “büyük olma” sözcüğünün de mastarıdır.

Kibir, kabirdir[25]…

İnsanı hakikate kör eder.

Kibir, şeytanın en sevdiği günah, Allah’ınsa en sevmediklerinden…

İşte bu yüzden der ki: “Ben sizin bilmediğinizi bilirim.”

O hitap bize.

“Ey kulum! Ben senin bilmediğini bilirim. Güven bana ve teslim ol…”

Allah bizim “şeytanlaşmaya” meyilli aklımıza her an bunu söylüyor. O bizim bilmediğimizi biliyor.

Bunu unutmak nasıl bir kibir! Şüphe nasıl bir şeytan aracı…

Bizler 3-5 sayfa ilim öğrendik sanırken ve her şeyi o ufacık ilimle değerlendirmeye çalışırken, Azazilleştiğimizi ve bunun da bizi kibir sahibi yapıp şeytanlaştırdığını anlamazsak, belki de bizden çok daha İslami bilinci olanları, Allah’ın lütuflarıyla kendine ulaştırdıklarını kendimizden aşağıda görürüz.

Hallac-ı Mansur der ki: “Azazil Âdem’e secde etmediğinden Allah’ın Azlettiği’dir.”

Azazil idi o. Aziz kelimesiyle aynı anlamda, İbranicede “Azeez” kelimesinden gelen ve anlamı “Tanrı tarafından desteklenmiş olan” idi. Sonra ne oldu? “Ben oldum” kibrine düştü.

Ve merhametten ve cennetten kovulan oldu.

İbranice “satan” kelimesinin kökü “komplo kurmak” demektir. Arapçada ise “şetane”, “rahmetten uzaklaştı” demektir.

Birilerine komplo kurarken kim olduğumuzu düşünün bu anlatımla.

İslam’da “İblis”, Latincede “Diabolus” gibi “dia” ile getirilen nitelemeler şeytanın “çift görücülüğünü” de ifade etmektedir…

Bunun yanında “ramazan” tanımını onlarca tanımı yanında bir de “ram eden” yani boyun eğen “azan” organ(ların) diye düşündüğüm, o dönemde açlığa susuzluğa aklın “Ay ben yapamam” derken, aklını, ne açlık ne susuzluk hissettirerek utandıran azalarından yola çıkarak, Azazil’le de ilgili bu tür bir anlam canlandı içimde.

Allahın zıt isimlerine baktığınızda bazılarının benzer seslerle çağrışımda olduğunu görürsünüz.

İzzet… Zelil…

Muiz… Müzill…

Bu da O’nun muhteşem dehası ve kelam kullanımıyla, zehir ile panzehirin aynı maddeden geldiğini ve hayat verenle hayat alan maddedeki tek farkın DOZ, ÖLÇÜ olduğunu bize göstermesindeki sanatıdır diye düşünürüm hep. “Orta yol” yani “denge” tavsiyesindeki…

Aziz ile Zelil olan arasında sadece “Bir Fikir” mesafesi vardır.

Azazil…

Arapçada “haris” anlamını da taşıyan bu kelime HIRS kelimesinden gelir.

Ne büyüklük hissine ne hırsa kapılma.

Allah katında Aziz’ken Zelil olur her varlık inan bir anda…

Kim hakiki Müslüman kim değil, Allah ilmi ve aşkını kalbinde taşıyanın kim olduğunu yalnızca Allah bilir. Bunu “kalıplarla” değerlendirmek insanı zelil ve merhametten kovulmuş yapar…

Ve unutmayalım ki İblis “ikilik görendir”…

Bizler etiketler ve şekiller altında hapsettiğimiz kavramların açılımlarını anlamadıkça, “kalıplara, kabir azaplarına” mahkûm oluruz.

Bir anlamı bir tek kalıba sokmak ve kendinle ilgili bağlantıyı görememek o kavramla ilgili yaşayacağın “kabir azabının” işaretidir…

Nehrin İnsanları

Kıvrım kıvrım nehirle bilinç mi anlatılıyor? Uyanış mı? Belki de Kevser Nehri. Bilmiyorum.

Bu yüzden de onlar “şu” ben “şuyum” da diyemeyiz…

Kelime değil, kavrama konsantre olmak bizi ikilik görmekten kurtarır…

Esas olan Rabcadır. Allah’ın bizimle her dil ve ses, hatta sessizlikte konuşmasını dinlemek.

Söz gümüşse sükût altındır… Çünkü kelimeler sınırlar insanı. Oysa yalnız “kalp” sınırsızdır…

Kalp sesini duyan Allah’ı duyar. Nerede, kiminle, nasıl olursa olsun.

Bu akılla o sınırsız aklı değerlendirmeye çalışma komedisi yerine “unutan; insan” olarak hatırlamamız gereken şey bence şudur:

“Allah evlat ayırt etmez.”…

Tercüme

Kuran’ın Arapça okunması, Türkçe okunması meseleleri hiç bitmez.

Elbette bir yerden başlamak lazım ve Türkçe meallerle bir altyapı az çok oluşabilir.

Ancak…

Beni düşündüren, tercümelerden ötesini aramamak…

“Tercüme” kelimesinin köküne baktığınızda “recm” kelimesiyle bir bağlantı görüyorsunuz.

Recm ne demek, sanırım hepimiz biliyoruz.

Arapça rcm kökünden gelen racm رجم“taşlayarak linç etme” sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça racama رجم “taşlayarak idam etti” fiilinin mastarıdır. Bu sözcük Akkadca ragāmuמגרה“söz söylemek, mahkemede dava etmek” fiili ile eş kökenlidir…

Bir kelimenin manası linç etmek gibi bir şey.

Hele ki “gizemli ve sınırsız” derinlikleri olan sınırsız bir varlığın ilahi kelimeleri ve kelime gibi görünen harf dizilimleriyse mevzubahis.

“Arapça bilmiyorum” deyip Allah’a güvensizlik etmemeyi bu kitap boyunca öğrenmeye başladığımızı var sayıyorum…

Rabca, evrenin dilidir, her birimize verilmiş içsel ses ve kalplerimizin tercüme edilmemiş asli halidir.

Biz evrenin bir parçasıysak biraz gayretle Kuran kendini bize öğretir… Ya da bize kendimizi… Ya da her ikisini de… Çünkü Kuran evreni içerir evren de Kuran’ı…

Muhammed-ül Emin gibi olun…

Ümmi olmasının bir diğer hikmetini görün…

Ümmi bile olsanız da Allah’a dönerseniz, Allah sizin kalbinize hakikati bildirir…

O’nun her şeye gücü yeter…

Allah’a güvenin. Benim anladığım kadarıyla O’nun en sevdiği hislerimizden biri bu…

Her şeyin doğrusunu Allah’ım bilir…

Gök Kapıları

Gökler…

Bilinç, ruhu temsil ediyor adeta…

“Yer” ise bedeni…

Gök kapıları ne olabilir?

Ruhta enerji döngüleri “felekler”, diğer tabirle “çakralar” var…

Bedenden ruha geçiş tünelleri…

Semavat ve arz…

7 merkez…

Olabilir…

Peki, başka ne anlamları olabilir?

Kuran'da Ulül El Bab diye bir tabir vardır…

Âli İmran Suresi 7. ayet:

"Kitap'ı sana indiren O'dur. Onun bir kısmı muhkem (hüküm ihtiva eden, manası açık olan) ayetlerdir, onlar Kitap'ın esasıdır ve diğerleri, muteşabihtir (yoruma açık ayetlerdir). Fakat kalplerinde eğrilik (batıla meyil) bulunanlar, bu sebeple muteşabih olanlara (yorum gerektirenlere) tabi olurlar. Ondan fitne çıkarmak için, onun te'vilini (yorumunu) yapmak isterler. Ve onun te'vilini Allah'tan başka kimse bilmez ve ilimde rusuh sahipleri ise, biz O'na iman ettik, hepsi Rabb'imizin katındandır, derler, onlar da tezekkür edemezler, sadece ulul'elbab (daimi zikrin ve sırların sahipleri) (tezekkür edebilir)."

Yine Âli İmran 190. ayette Ulül Elbab için şöyle denir:

"Muhakkak ki, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, ulul elbab için elbette ayetler (deliller) vardır."

Ve devamında 191. ayet:

"Onlar (ulul elbab, lüblerin, Allah'ın sır hazinelerinin sahipleri), ayaktayken, otururken, yan üstü yatarken (daima) Allah'ı zikrederler. Ve göklerin ve yerin yaratılışı hakkında tefekkür ederler (ve derler ki): Ey Rabbimiz! Sen bunları batıl olarak (boşuna) yaratmadın. Sen Sübhan'sın, artık bizi ateşin azabından koru."

Yani anladığımız ulul elbabın Allah'ı kesintisiz bir şekilde zikrettiğidir.

Ulul: Sahipleri

Elbab: Lübblerin

Lübb: Allah'ın sırları, sır hazineleri, irfaniyete ait hususlar…

İlim akılla, araştırmayla da bulunan bir bilgidir. Oysa irfan ve irfaniyet, cüzi aklın idraki ötesine dair bilgileri de kapsar. Biri fizik biri metafizik gibidir diyebiliriz.

< Ar lablāb لبلاب [#lblb] fasulyegillerden bir tür, mor bezelye, dolichos lablab < Ar lubb لبّ [#lbb] 1. kalp, yürek, 2. çekirdek, tane, kabuğun içindeki şey, ağaç gövdesinin en iç halkası = Aram lebbā לבא kalp = İbr lēb לב a.a.=Akad libbu a.a.

Lübb ün "kalp, çekirdek, kabuğun içindeki şey" adeta Öz'ü ifade etmesi gibi bir şey.

Ululül Elbab tanımı Kapı Sahipleri'ni çağrıştırır adeta, diye bir anlatım dinlemiştim.

Kapı nedir?

Pek çok anlamı yanında bir anlamı da Esma'lar…

Bu insanların Gök Kapısı denilen (semadaki Allah'a varma yolunda), esmaların giriş kapıları oldukları, bazılarının birden çok esma kapısına giriş yolunun sahipleri oldukları ve insan-ı kâmilinse Allah ismine varmışlığıyla tüm isimlerin kapısı olduğu anlatımları vardır… (*Seman, yani ismin… BİLİNCİNİN ANAHTARI kişisel esmansa onunla oku kâinatı… İkrab-i ismi Rabbi ke… Senin Rabb'inin ismiyle oku!*)

İnsanın, bir mürşit olmadan Allah'ı yalnız kendindeki ismin manasıyla ve o nispetle ve o ismin kapısından tanıyıp O'na ulaşabileceği ama bir mürşidi kâmille her kapından O'na ulaşıp tecellilerini başka isimler yönünden de anlayabileceği anlatılır..

Onlar, insanı anahtarı olan esma kapısından Allah'a ulaştırırlar ve ona rehberlik ederler denir.

Şimdi bunu niye anlattık?

Hiçbir zaman Türkçe bir anlatım bu kelimenin tam karşılığını birkaç kelimeyle veremez…

Hatta bakın, kadim dillerde kelimeler tersten okununca da aynı anlamı verirler…

ELBAB…

Beraber tersten okuyalım mı?

BABEL…

Yani?

Babil… (Allah'ın kapısı)

Arapça "adb" kökünden gelen ʔadabأدب "terbiye, incelik, düzgün davranış ve yazı" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça ʔadabaأدب "konuk ağırladı, terbiyeli ve kültürlü davrandı" fiilinin mastarıdır.

Edebiyat kelimesi Arapça adabiyyātأدبيّات kelimesinden gelir. Kelime "adb" kökünden gelen ve 1. görgü, terbiye, konuk ağırlama adabı, 2. yaşam tarzına ilişkin hikâye ve gözlemlerden oluşan anlamlarına gelen adab أدب kelimesinin çoğul halidir.

Kuran şiirsel anlatımıyla kalbinizi, şuurunuzu beslerken; bir yandan Kuran'a yönelik "Ayetler için şiirdir" diyenlere, "O bir şairin sözü değildir" ayetiyle cevap vermiştir…

Âlimle zalim arasında bir harf var ama içeriklerine baktığınızda, yazmakla bitmeyecek anlam farkı yatar.

Allah, şu an yazmaya âciz bir kul olarak gücüm yetmeyen bir edebi anlatımla, sınırsız ilim ve irfanı kelimelere gizlemiş sanki…

Oysa bilmediğimiz, "edebiyat" kelimesinin EDEP'ten geldiği mi? Ve "adap" kelimesinin çoğul hali olduğu mu?

Peygamberimiz ne demiştir: "Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim."

İslamiyet güzel ahlaktır. Saygı, hayâ, nezaket ve ruhun bu kurallara riayetidir…

"Beni Rabbim edeplendirdi, ne güzel terbiye etti…"

Allah ilmine bile sınırsız sanatını koymuştur.

Her kelime, her harf sanki bir nakıştır…

Edep ya Hu!

Hayy'dan gelen Hu'ya gider…

Edebimizle yâd edelim o yüce Allah'ı…

DNA'YA GEÇİŞ

Neden hiçbir şey değil de bir şey vardır?
– Gottfried Leibniz

Dünyayı Nasıl Algılarız?

DüNyA…

Şimdi kısa özetlerle yol alalım.

Her birimiz zihin (bilinç), duygu, beden ve ruhtan oluşmuş varlıklarız.

Bunların hepsi birbiriyle ilintili ve her anlamda sağlıklı olabilmeleri için şifalandırılmaları ve dengede olmaları gerekiyor.

Hepimiz, biyokimyasal yani bedensel özelliklerimizle elektrik üretiriz. Maddenin sayısal bir dizilimden ibaret olması, taşıdığı elektron yüküyle ilgilidir. Bizler de elektrik üreten, bedenimizin manyetik özellikleriyle beraber elektromanyetik alanları olan varlıklarız.

Bedenimizin dünya toprağının maddelerinden oluştuğunu unutmayalım.

Adeta bir pil gibi eksi ve artı uçları olan beden dünyanın büyük bir mıknatıs olma özelliği yanında, onun küçük bir numunesi olmasından dolayı adeta küçük bir mıknatıs gibidir.

İnsanın sol tarafı negatif sağ tarafı ise pozitif yük taşır. Elektrik akımının bir araca iletilmesi için gereken alet olan prizde, elektriğin akım haline gelebilmek ve iletilmesi için giriş ve çıkış olmak üzere iki ucu olmalıdır.

Giriş ucu sağ el prizi, çıkış ucu sol el prizi diye düşünebiliriz.

İnsan demir taşır, manyetik özelliklerinin başında da bu gelir.

Peki demir insan vücuduna nereden gelmiştir?

Hadid Suresi'ne dönelim ve cevaplayalım:

Hadid Suresi 25. ayet:

"And olsun ki resullerimizi beyyinelerle (açık delillerle, ispat vasıtaları ile) gönderdik. Ve onlar ile beraber kitabı ve mizanı indirdik ki insanlar arasında adaletle hükmetsinler diye. Ve içinde kuvvetli sertlik bulunan demiri indirdik. Ve onda insanlar için pek çok menfaatler (faydalar) vardır. Ve (bu), gaypta (görmeden) kendisine ve resullerine yardım edecek olan kimseleri, Allah'ın bilmesi (belli etmesi) içindir. Muhakkak ki Allah; Kavi'dir (güçlüdür, kuvvetlidir), Aziz'dir."

"Biz demiri indirdik…"

Dünya üzerinde üçüncü en yaygın element olan demir incelendiğinde yerkürenin yüzde 5'i kadarını oluşturduğu görülmüştür.

Anlatımlarda dünyanın içinde adeta dev bir mıknatıs çubuğu olduğu söylenir ve dünyanın manyetik etkisinin çekirdeğinde sıvı halde bulunan ve onun hemen üzerindeki demir ve katmanıyla ilgili olabileceği belirtilir.

Peki ayette "inzal ettik" yani "indirdik" denilen demir dünyaya nereden indirildi?

Dünyada bu kadar çok bulunan bu element, süpernovalar sonucu dünyaya gelmiştir.

Bu sadece dünya için geçerli değil, güneş sistemimizdeki demir tamamıyla daha yüksek sıcaklığı olan yıldızlardan, yani dış uzaydan intikal etmiştir…

Demir, güneşin dış yüzey ve çekirdek ısısının olağanüstü yüksekliğine rağmen güneşten çok daha büyük ve birkaç yüz milyon derece olan YILDIZ'lardan kopup gelmiştir dünyamıza ve dolayısı ile bedenimize.

Kansızlık çekenler –başta ben olmak üzere– demirin değerini çok iyi biliriz… Kullanmak zorunda olduğum haplara baktığımda hapların içlerinde bildiğimiz demir olduğunu görmek beni çocuk yaşta bu yüzden sarsmıştı.

Kâbe'ye adeta böceklerin ışığa yapıştığı gibi neden yapıştığımızı, anlayabiliyor musunuz?

Dünyanın manyetik alanının dünyadaki manyetik alan kaymalarına rağmen hâlâ en yüksek merkezi olan Kâbe, bizi adeta kendine mıknatıs gibi çeker.

Kuran'da Necm yani Yıldız Suresi, sınırsız anlamları yanında bizim varlığımızla da bu yüzden ilgilidir denir.

Her birimiz birer Yıldız'ız…

Daha da trend deyişle, her birimiz birer Star'ız.

Temeldeyse nefsimiz yüzünden her birimiz birer starız. Ve nefsi hükmünde yaşayan insan bu hükmünden çıkıp "nefis yıldızının batması" ile Allah'ın manası simgesi olan güneşe ve onun ışığını yansıtan, peygamberimizin simgesi olan Ay'a dönmelidir.

Necm Suresi 1. ayet: "Ven necmi iza heva."

"Kaybolduğu zaman, battığı zaman yıldıza and olsun."

Necm, Kuran ayetlerinin inişini de temsil eden bir kelimedir, ancak şu an konumuzla ilgili bölümle sınırlamak istiyorum.

Nefsi Heva Yıldızımız… Bu bizim nefsimiz ve bize "benlik" veren yönümüz. "Ben" oldukça biliyorsunuz Allah'la aramızda engel vardır. Yokluğa ulaşıp o yokluk sonucu Allah'a kavuşup Allah'la var olmaktır esas amaç.

Şimdi tekrar işin manyetik boyutuna dönüyorum.

Şunu anlamış oluyoruz ki bizler, yıldız tozu, demir tozu taşıyan varlıklarız aynı dünyamız gibi ve bu da bizi manyetik çekim alanı olan varlıklar haline de getiriyor…

Bir yandan manyetik alanları olan varlıklarız kimyasal biyo-doğamız gereği ve diğer yandansa ruhsal yönümüzle ve bedensel aktivitelerimizle de elektrik alanları üreten varlıklarız.

Tüm varlık bulmuş "madde" atomların titreşimi oranlarında enerji üretir, temelde bizler de atom ve atom-altı parçacıklardan oluştuğumuza göre, hücresel titreşimlerimiz vb. gibi faktörlerle her birimizin kendi titreşim ve frekansımızla da kendimize ait elektromanyetik alanlarımız vardır. Ve bu alanımızı çevremize yayarız ve çevremizde bulunan diğer elektromanyetik alanlardan da (aynı kendi etkimiz gibi) etkileniriz…

Dünya da bizim elektromanyetik alanımızdan etkilenir, biz de dünyanın elektromanyetik alanından etkileniriz.

Vahiy, ilham gibi iletilerin dağlar, yüksek yerler ve belli bölgelerde gelmesi ve dinlerin yeryüzünün belli alanlarında indirilip dünyaya nakli elbette ki tesadüf değildir.

Aynı dünya gibi insanın da elektromanyetik alan yoğunluğu, manyetik alan yoğunluğu olan bölgeleri vardır ki bunlar için Gök Kapıları tabiri kullanılır.

Gök kapıları pek çok anlamı yanında insanın ruhsal bedeni ile bedensel bedeni arasındaki iletişim noktalarıdır ki, bunlara tasavvuf âlimlerinden bir kısmı "felek" demiş ve Uzakdoğu bilgilerinde ise aynı anlama gelen "çakra" kelimesi kullanılmıştır…

Abdestle ilintili olarak da anlatmıştık ki dünya ve üzerindeki varlıklar eksi (-) yük taşır ve atmosfer artı (+) yük taşır.

İnsan "tuzlu su" taşıyıcısı olan özelliği ile de tüm bunların arasında müthiş bir iletkendir. Dünyada yeni elektromanyetik alan yayan cep telefonu, bilgisayar, telefon baz istasyonları gibi binlerce teknolojik ürün ile bunların yaydıkları elektromanyetik alanların ve etkilerinin tam ortasında, kendi elektromanyetik alanını oluşturup denge sağlamaya ve korumaya çalışmaktadır.

İşte tüm bu etkiler içinde insana ibadet adı altında verilen her şey, insanın tamamen "iletken" hale gelebilmesi ve doğuştan gelen enerjisini şarj etmek suretiyle ışınsal kemalatına erebilmesi içindir.

Buna girmeden önce, dünyayı nasıl algıladığımıza değinmek istiyorum.

Daha önceden de belirttiğim gibi bizler artık biliyoruz ki her enerji bir bilgi paketidir, taşıdığımız enerji yani bilgi paketi ile evrendeki diğer "Bilgi Paketi" açılımlarını tanımaya, daha doğru ifade ile ise OKU'maya çalışıyoruz…

Bir çocuğun önüne, hiç bilmediği bir şey koyduğunuzda "Bu ne?" sorusuna karşılık sizin vereceğiniz cevap, bundan böyle o maddenin onun tarafından o şekilde okunmasına vesile olacak bilgi aktarımıdır.

Bizler alıcı ve verici özellikleri olan ve dünya ile bu özelliğini özellikle iyonosfer aracılığıyla aynı bir radyo gibi, saniyenin neredeyse onda birinde paylaşabilen varlıklar olarak, aynı o çocuğun gördüğü şeyleri OKU'mayı öğrendiği gibi etrafımızda gördüğümüz her şey ve kâinatı da OKU'maya çalışıyoruz.

Kâinatı okuma bilgisi "Allah Âdem'e isimleri öğretti" ifadesi ile bize zaten verildiği ve bu bilinçaltımızda durduğu için bizim yapmamız gereken şey bilinçaltında gizlenmiş bu bilgilerin doğru metotlarla bilinç üstüne çıkmasını sağlamaktır…

Kuran'la ilgili şöyle bir anlatım vardır: Herkes Kuran'ı defalarca hatmetse de bildiği ayetlerle sınırlıdır. Yani Kuran'ın anlamını olabildiğince anlamamız asli görevimiz olan Allah'ı tanımak ve varoluş sebebimizi kemalatına taşımak adına tek güçtür.

Bizler temelde bu evreni OKU'yabildiğimiz kadar anlarız.

Peygamberimizin ümmi olması bizim için bir İŞARET'tir. İnsan kendini anlamaya çalıştıkça Rabb'ini anlayacaktır ve bu da kâinatı anlamaya başlamasına vesile olacaktır. Bu yüzden buradaki amaç Allah ilmini anlamaya çalışmaktır ve bu ilmi anlayan zaten kâinatı ihata eden ilme vasıl olmaya başlar.

Bizler daha önceki bölümlerde de bahsettiğimiz gibi dünyayı tersinden yaşıyoruz. Zaten bunun bir göstergesi olarak peygamberimizin Allah ilmiyle donatılmış olmasına rağmen bizlerin kafasındaki şekliyle okuma yazma bilmeyen algımızdaki "ümmi" olması değil midir? Allahü a'lem…

Oysaki bu bize "kâinatın yalnızca Allah ilmiyle okunabileceğini" gösterir.

Dünyanın nabzı, kalp atışı olan Schumann Rezonansı, daha önceden de belirttiğimiz gibi, yeryüzü ile iyonosfer tabakası arasındaki boşluğa ait bir doğal titreşim ve bu tabakadan yeryüzüne akan enerji sonucu oluşan 7 elektromanyetik alan halinde dünya ve üzerindeki tüm canlıları etkileyen bir elektromanyetik alandır…

(7.8, 14, 20, 26, 33, 39 ve 45 hertz aralıklarında değişmektedir – ki hertzin de 1 saniyedeki devir sayısı olduğunu belirtelim. Hertz = 1 saniyedeki devir sayısıdır ve en büyük alan 7.8 frekansı iken artık hızlanmış olduğunu da belirtmiştik.)

Şimdi bunlarla beraber bizlerin algılamalarına gelince; dünyayı nasıl algılarız ona bakalım… Dünyayı ve maddeyi beş duyumuzla algılarız:

Görmek, duymak, dokunmak, tatmak ve koklamak.

Görme konusuna ilişkin çok önemli bir meseleyi izah etmeye çalışmak burada uygun düşer… Bizler önceden de belirttiğimiz gibi beş duyusu belli ölçülerle kısıtlanmış yani alıcıları kısıtlanmış aygıtlarız. Bu yüzden "kısıtlanmış" varlıklar olarak, etrafımızda var olanları ancak belirli bir ölçü nispetinde (imtihanımız gereği) OKU'yabilmekteyiz… Aksi halde zaten etrafımızda olan her şeyi her dalga boyundan görebilseydik, Allah'ın kudretine ve mahlukat ve hakikatine ait öyle şeyler görecektik ki

başımızı secdeden kaldırmamız sanırım mümkün olmazdı ve imtihan üzerimizde artık geçerli olmazdı…

Ses dalgaları gibi mekanik (yani yayılmak ve ilerlemek için bir ortama ihtiyaç duyan dalgalar) dalgaların aksine, elektromanyetik dalgalar boşlukta da ilerleyebilir ve yayılmak için bir ortama ihtiyaç duymazlar. Yüklü parçacıkların oluşturduğu elektrik ve manyetik alanların periyodik titreşimleri de elektromanyetik (em) dalgalarını oluşturur…[26]

İki çeşit dalga vardır. Mekanik dalgalar bir ortam aracılığıyla yayılırlar ve deforme edilirler. Deformasyon ile kendini tersine çevirerek eski halindeki güçleri geri getirir. Mesela, ses dalgaları çarpışan hava molekülleri yolu ile yayılır. Hava molekülleri çarpıştığında, moleküller birbirleri boyunca sıçrarlar. Bu, moleküllerin dalganın yönünde yol almasını devam ettirir.

Dalgaların ikinci çeşidi elektromanyetik dalgalardır. Elektromanyetik dalgalar bir ortama ihtiyaç duymazlar. Bunun yerine yüklü parçacıklar tarafından, elektrik ve manyetik alanların periyodik titreşimlerinden meydana gelirler. Ve böylece boşlukta ilerlerler. Bu tip dalgaların ve radyo dalgalarının, mikrodalgaların, kızılötesi ışınların, görünür ışınların, ültraviyole ışınların, gamma ışınlarının ve X ışınlarının dalga boyu değişir.

Ayrıca, kuantum mekaniğinde parçacıkların davranışları dalgalar ile tanımlanır. Yerçekimsel dalgaların direkt olarak algılanmamasına rağmen araştırmacılar bu dalgaların uzayda yayıldığına inanıyorlar. Titreşimin yönüne bağlı olarak enine dalgalar ve boyuna dalgalar oluşabilir. Yayılmaya (enerji transferinin yönünde) dik sağ açılarda bir titreşim oluşursa enine dalgalar meydana gelir. Titreşimlerin yayılmanın yönüne paralel olduğu durumda ise boyuna dalgalar meydana gelir. Mekanik dalgalar enine ve boyuna olabilirken, bütün elektromanyetik dalgalar eninedir. (Vikipedi)

Aralarındaki dalga boyu ve frekans farkına göre; radyo dalgaları –mikrodalga– kızılötesi ışınlar –ültraviyole– gamma gibi adlar alırlar.

Bunun daha fazla bilimsel detayına en azından bu konu için girmeden, şuna bağlayacağım: İşte bilinçüstümüz kısıtlı bir aygıt ve bilinçaltımızsa kısıtsız bir aygıttır gibi düşünün. Bu ikisi arasındaki iletişim yoğunlaştıkça bizim kendi içimizdeki ilim hazinesini keşfetmemiz suretiyle, kâinatı okuyuşumuz değişir…

Hologramik bir evrende yaşayan hologramik varlıklar olarak biliyoruz ki “parça bütünün bilgisini taşır”… Bu her parça için geçerlidir. Her birimiz “isimler talim ettirilen, Kuran talim ettirilen, Âdem’in bir cüzü olarak evrensel bilgi yani külli akla halihazırda sahibizdir”…

Ahmed Hulusi’nin anlatımıyla, evrende halihazırdaki duyu organlarımızla dalga boylarının ancak on binde dördünü görebiliyoruz. Bununla beraber gördüğümüz alan yüzde 15 bile değilken, görmediğimiz evrenin % 85’ler civarı olduğunu ifade eden bilimadamları da var.

Duyduğumuz ses dalgalarının, en düşükten yükseğe yani tize kadar 16—20 ila 20000 hertz olduğu söyleniyor ve bunun da ifadesi olarak, tüm ses dalgaları portföyünde adeta bir iğne ucu kadar bir aralık olduğu ifade ediliyor…

Bu aralığın üstü ve altı baş kulağı ile duyulmasa da beyin tarafından algılanıyor, bunu unutmayalım. Bu çok mühim, çünkü bilinçaltı sınırsız bir kapasite olduğundan,

bunu algılayan beyinde bu dalgaların etkisiyle insanların maniple edildiği ve kısaca algı ayarları ile oynandığı deneylerle ispatlanmıştır. Bu yüzden bilinçaltı gizli telkinlerde ve hatta bazı solistlerin şarkılarında psiko-akustik adı altında bu tür şeylerin kullanıldıklarını okumuştum.

Hatta bilgisayar oyunları, alışveriş merkezlerinde çalan müzik, telefon baz istasyonları ile bilinçaltının gerek şiddet gerek uyutucu etkisinin kullanıldığını da… Son yıllarda iletişim adı altında geliştirilen tüm manyetik alanların etkilerine pek çok yönden olduğu gibi bu yönden de bakarsak, belki cinnet getiren insanların yoğunluğu, aşırı kutuplaşmalar gibi son yıllarda karşılaştığımız oluşumlar, bizde bazı ışıkların yanmasına vesile olur.

Hakikat ilminde baş kulağı, baş gözü tabiri vardır. İşte buradaki ayrımdan bahseder. Alıcı olan beden aygıtımız bu kadarını duysa da, bunun dışında olağanüstü veri aktarımları devam etmektedir. Bizler baş gözü ve kulağıyla kısıtlı kaldığımız müddetçe de bunu asla algılayamayız. Yaşlanmanın da aynı zamanda buna etkisi vardır. Sesler yükseldikçe tizleşir.[27] Erkek sesi ile kadın sesi arasında bu yönden de fark vardır ve yüksek kadın sesinin makbul olmamasının sebeplerinden biri de bu olabilir.

Temel olarak daha fazla bilimsel detaya girmeden anlatmak istediğimiz şudur ki, beynimizin sinirsel yani nörolojik faaliyetleri temelde “biyoelektrik faaliyetlerdir”. Çünkü beyin “biyoelektrik bir aygıt” gibidir.

Bu yüzden de bilinç, duygu ve düşüncelerimiz elektromanyetik kurallar içerisinde faaliyet gösterir.

Yani insan dış dünya ile algıları aracılığıyla irtibat kurar. Ancak “algılarla” bize iletilenin “bilgi” haline dönebilmesi için, beynimizde bir tür işlemden geçmesi gerekir.

İnsanı vücuduna ten giydirilmiş bir beden makinesi olarak düşündüğümüzde, bu beden makinesinin içinde adeta birer kablo gibi hizmet veren sinir ve damarlar bulunur. İnsan vücudunun elektrikle çalışan bir makine olduğunu bildiğimize göre bu düşündüğünüz kadar afaki bir örnekleme değildir.

EKG’nin, EEG’nin açılımı ve içeriği, elektriksel yapımızı açıklamaya yeter zaten.

Sinir dediğimiz biyolojik kablolarımız adeta elektrik kablolarını açtığınızda karşınıza çıkan bakır teller gibi, duyu organlarımızın elektriksel sinyaller olarak ilettiği verileri kara kutumuz ve beden makinemizin beyni olan ana merkeze taşır.

Kuran’dan yola çıkılarak, Allah’ın bizi iki eliyle yarattığı ifade edilir.

Sad Suresi 75. ayet:

“Ve Allah buyurdu: Ey İblis (ikileme düşen)! İki elim (ilim ve kudret) ile halk ettiğime secde etmene ne mâni oldu?”

Ve bu ellerden biri Cemal diğeri ise Celal olarak ifade edilir. Bu aynı zamanda zıtlığın da temelini açıklar.

Celal ve Cemal’in birleşimiyse bizi kemalatımıza ulaştıran orta yol olacaktır…

Burada kısaca bir not düşmek istiyorum…

Beni hayrete ve cezbeye düşüren ilmi bir bilgi daha…

Kuantum’un hayatımıza girmesiyle beraber şunu öğrendik ki enerji tabanlı evrende kuantum dinamiğinde ZITLARIN DİNAMİK DENGESİ vardır. Sosyal entropi açılımı İYİLİK VE KÖTÜLÜK DENGESİ’nde başlayan mükemmellikte koruma sağlanmazsa sistemin dağılmaya başlayacağını anlatır ve bunun açılımında bir şeyin kötü olmasının

kaynağı olarak orada iyiliğin azalması sebebi gösterilir. Kuran'ın ilmi dehasına bir delil daha…

Sağ elimizi vücudumuza giren, sol elimizi ise çıkan şeylerde kullanmamız tavsiye edilir.

Bütün maddeler gibi bedenimiz de negatif ve pozitif yük taşırlar, çünkü bu şekilde yaratılmıştır.

Tüm organizmalar da bu temel üzerine kuruludur.

Mesele ise artı ve eksi yükler arasındaki yani bu "iki kutup" arasındaki dengeyi bulmak ve değişen dış koşullara uyum sağlamak suretiyle dengede bir ruhsal, fiziksel, zihinsel ve duygusal ortam oluşturmaya çalışmak.

Her organizma iki kutup arasındaki dengeyi korumaya çalışır…

Kuran'da buna "orta yol" tabiri karşılık gelir diyebiliriz. Kişinin ne pozitif ne negatif yüklü olmasına, sadece nötr olmasına çalışılır ve amaç "iletkenliğini" korumak suretiyle evrenle iletişimin daimiyetini kazandırmak ve üst bilinçlere ulaşma yolunu açık tutmaktır.

Peygamberimiz tarafından yemek yerken sağ elin kullanımının tavsiye edilmesi, pozitif giriş olmasından dolayı olabilir mi, düşünmemiz gerekmez mi?

Beden makinesine giriş yapan yiyecek içecek gibi şeyleri sağ elimizle, vücuttan çıkışla ilgili oluşumlara ilişkin faaliyetlerimizi de sol elimizle yapmamız tavsiye edilir.

İşte insan aslında artı ve eksi uçları olan alıcı ve verici özelliği olan bir pil gibidir. Bilindiği gibi katı maddeler yüklü parçacıklardan oluşur ve bir katı madde içindeki negatif ve pozitif yüklü parçacıklar dengededir (yani katı madde elektriksel olarak yüksüzdür).

İnsan ise temelde bedensel, ruhsal, zihinsel ve duygusal alanlardan oluşur diyebiliriz. Bu oluşumlar birbirleriyle etkileşim halindedir ve bunlardan herhangi birindeki sıkıntı bütünü etkiler ve insanı sağlıksız yapar.

Bedenen sağlıksızken kendimizi iyi hissedemeyiz. Mutsuzsak da bedenimize bu etki yansıdığından yine kendimizi sağlıklı hissedemeyiz.

Kuran'da "arz" ile ilgili ayetlerde yeryüzü ve bedenin özdeşleştirildiğinin ifade edildiğini söylemiştik…

Mesela Kuran'da "sabit dağlardan" bahsedildiğinde zahiren ilk anlaşılan sabit dağlar, sonra benliklerimiz, sonra dağların kıtaları çakmak suretiyle birleştiriciliği ise mürşidi kâmillerin insanları birleştiriciliği gibi anlamları simgelediği de anlatılır. Bunun yanında "birbirine yakın kıtalar" anlatımının, organlar vb. gibi açık ve örtülü daha idrak edemediğimiz pek çok anlamı vardır.

Dünya büyük bir mıknatıs, insan ise küçük bir mıknatıstır. Evren makro evren, insan ise mikro evrendir. İnsan yeryüzünün oluştuğu elementlerden oluşturulmuştur, ki onu adeta bir tohumken büyüten, yediği toprak kaynaklı veya tükettiği yeryüzü kaynaklı maddeler onun bedensel bütünlüğüyle ters düşmesin, ona fayda sağlasın. Bu konu başlı başına çok detaylı, o yüzden konumuza geri dönelim…

Temelde insan bedeni, beş duyu ile dışarıdan algıladığı bilgileri kendi kara kutusunda yorumlamak suretiyle OKU'r…

Ancak unutulmaması gerekir ki algılarımız sınırlandırılmıştır.

Filmlerde muhakkak görmüşsünüzdür, gelecekten gelen bir robot beden, dünyaya gönderilir ve dünyaya ait bilgiyle donatılır. Bir kedi gördüğünde onu “tanıyabilmesi” için o kediden gelen elektriksel “datayı” “okur” ve o elektriksel datanın kendi veritabanındaki karşılığı olan “kedi” tanımına ulaşır…

Dünya da uzayda değil midir? Dolayısıyla “uzaylı bir dünyalı” olan bizler belli ölçülerde kısıtlanmış görme, duyma vs. gibi algılarımızla önümüze çıkan nesnelerin bilgilerini temelde görmeyiz, sadece beynimizin onları yorumlaması suretiyle OKU’ruz…

Böyle olduğu için ilk ayet OKU’dur… Yoksa daha gelmemiş bir kitabın ilk ayeti neden OKU olsun? Henüz inzal edilmemiş bir kitabı nasıl okuyacaktı peygamberimiz?

İşte OKU’yu bu anlamıyla incelersek:

Aslında her nesne, enerji, bir bilgidir. Çünkü diğer var olan her şey gibi elektriksel sinyallerden oluşur. Biz kendi algılamalarımızdan oluşan bilgi bankamızda, onu yorumlamak OKU’mak suretiyle veritabanımızda halihazırda bulunan bilgiye dönüştürür ve tanımlarız.

“Hayatın kalbine ulaştığında her şeyde bir güzellik bulursun. Güzelliğe kör olan gözlerde bile.” (Halil Cibran)

Beynimiz dışarıdaki ses ve görüntüleri algılar, ancak kendisi ses ve ışık geçirmez.

Beyin adeta beden makinemizin kara kutusu, kontrol merkezidir. Görevi ise bize duyularımız, algılarımız aracılığıyla iletilen bilgileri algılamaya çalışmak suretiyle evreni idrak etmemizi sağlamaktır.

Hepimiz beynimizin nerede olduğunu biliriz ama bilincimizin nerede olduğunu bilmeyiz, değil mi?

Bakara Suresi 30 ila 34. ayetler, Allah’la melekler arasında geçen bir sohbeti anlatır. Aslında bu bize binlerce kapıyı açacak bir diyalogdur.

30: Hani Rabb’in meleklere, “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” demişti. Onlar, “Orada bozgunculuk yapacak, kan dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz sana hamd ederek daima seni tesbih ve takdis ediyoruz” demişlerdi. Allah da, “Ben sizin bilmediğinizi bilirim” demişti…

31: Allah Âdem’e bütün varlıkların isimlerini öğretti. Sonra onları meleklere göstererek, “Eğer doğru söyleyenlerdenseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin” dedi.

32: Melekler, “Seni bütün eksiklerden uzak tutarız. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin” dediler.

34: Allah şöyle dedi: “Ey Âdem! Onlara, bunların isimlerini söyle.” Âdem, meleklere onların isimlerini bildirince Allah, “Size, göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da gizli tuttuklarınızı da ben bilirim demedim mi?” dedi.

Oysaki peygamberimiz önemle belirtir ki ayet denilen işaretlerin en az 4 (zahiri, batını, matlaı ve hududu-şeriat-tarikat-hakikat-marifet) mertebelerinden anlaşılan hali, sonra 7 ayrı anlamı, sonraysa sınırsız anlamı vardır…

Hatta hatırlamak gerekir:

“Kuran dört seviyede okunabilir. İlk seviye zahiri manadır. Sonraki batını manadır. Üçüncü batınının batınisidir. Dördüncü seviye o kadar derindir ki kelimeler kifayetsiz kalır tarif etmeye” diyen Şems-i Tebrizi’yi…

İşte Bakara Suresi’nin 30-34. ayetleri, her geçen gün ilk okuduğumda çok da anlayamadığım bu ayetler, aslında âdemoğlu olan bizlerin nasıl da muhteşem bir bilgiyle donatıldığını gösteriyor. Biz farkında olmasak da…

Ayetlerle ilgili daha onlarca anlatım olmasına rağmen şu anda konumuz olan ve din âlimlerinden de çokça duyduğunuza emin olduğum, yukarıdaki ayetlerde bahsedilen “EŞYA” konusuyla bağlantılı açıklamalara geri dönüyorum…

EŞYA’nın hakikatinden bahsediyor Allah. Peki eşya nedir?

Muhakkak X-Ray cihazından geçmişsinizdir. Şu anda daha da ileri kızılötesi denen ve eşyaların bir tür ışınsal fotoğraflamayla içeriğini gösteren makineler var…

Enteresan olan şudur ki, bizim katı formda gördüğümüz ve madde dediğimiz her şey, bedenimiz ve tüm canlılar da dahil (canlı cansız ayrımımız temelde her şey canlı olduğu için yok demiştik) atomlardan oluşur…

Yani maddenin temel yapıtaşı atomdur. Bu yapıtaşına “atom” denilmesinin sebebiyse, keşfedildiğinde “bölünemez” olduğu düşünüldüğü içindir, atom “bölünemez” demektir.[28]

Ve yıllar boyu tüm maddeler için geçerli kabul edilen bu durumun, yıllar önce atom-altı parçacıkların keşfiyle beraber hükmünü yitirmesiyle, “Madde nedir?” sorusu karmaşık hale gelmiştir. Ve kuandum mekaniğiyle beraber klasik fizik ve madde anlayışları değişime uğramıştır.

“Kuantum mekaniği, madde ve ışığın atom ve atom-altı seviyelerdeki davranışlarını inceleyen bilim dalı. Moleküllerin ve atomların da atomun çekirdeğindeki proton (+) ve nötron (nötr) ve onun etrafındaki bulutsu parçacık olan ve eksi yüklü olan elektronlar, kuark gibi parçacıkların özelliklerini açıklamaya çalışırlar…” (Vikipedi)

Çalışma alanı da parçacıkların birbiri ve ışık, X-Ray, gamma ışını gibi elektromanyetik radyasyonlarla olan etkileşimlerini kapsar.

İstisnasız her eşya atomlardan ve atomlar da yukarıda belirtilen yüklü parçacıklardan oluştuğuna göre “eşya” diye tabir edilen her şeyin parçacıkları da elektriksel yüklerden oluşur.

Her maddenin yapıtaşı olan proton, nötron ve elektron AYNIDIR…

Ve hepsi elektriksel yüklerdir ancak, aradaki fark nerededir biliyor musunuz?

Taşıdıkları elektriksel yükte…

Yani doğal olarak her bir eşyanın taşıdığı “elektriksel yük” bir diğer eşyadan farklıdır. Bu durumda aynı yapıtaşından oluşan eşyaların arasındaki tek fark, onların taşıdıkları elektriksel yük sayısıdır.

Demir ve oksijenle…

Altın ve bakırla…

Düşünebileceğimiz tüm eşyaların atomları aynı olmakla beraber onları birbirinden ayırt eden tek şey, bu elektriksel parçacıkların, yüklerin “sayılarının” birbirinden farklı olmasıdır.

Düz akan bir elektrik akımı hayal etmeye çalışın. Bu elektrik üzerine yazılan sayısal bileşimler dışında eşya dediğimiz maddelerin birbirinden yapıtaşı ve öz olarak hiçbir

farkı yoktur.

Çok eski çağlardan beri evrenimizin sayısal bir yazılımdan ibaret olduğu, düşünürler ve bilimadamları tarafından anlatılmıştır.

Kısaca, eşya dediğimiz maddi varlıklar rakamlarla formüle edilmiştir.

Bir önceki bölümde verdiğim örneğe geçersek:

Bilgisayarınız var ve masaüstünde, diyelim ki bir fotoğraf veya bir resim var…

O resme veya dosyaya bulaşmış bir virüs yüzünden, o resmin veya dosyanın gerçek niteliğiyle karşılaştığınızda ne olup bittiğini hiç düşündünüz mü?

Diyelim ki masaüstümde bir ağaç resmi var, ya da bir bilgisayar oyunu oynuyorum. Bir virüs bulaştı ve ekranımda o resim veya oyun gitti.

Kalanın ne olduğuna hiç baktınız mı?

Benim resim olarak algıladığım o "şey" aslında bir yazılım. İşaretler, harfler ve sayılardan oluşan bir yazılımdır…

Ağaç resmi yerine "aa 14 ?! - = Re ss é" yazıyor…

Neden? Çünkü aslında gördüğüm o "ağaç" bir "yazılımdan" ibarettir.

Sadece benim beynim o yazılımı "ağaç" olarak OKU'duğu için hece bilgi halinde var olan o datayı resmediyor.

Tıpkı başka gezegenden gelen bir uzaylının, temelde köpeğin yazılımının elektriksel alanını okuması ve onu beyninin o datanın taşıdığı şekli bir "köpek" şeklinde yorumlaması gibi…

Gördüğümüz her şey aslında bir Bilgi ve Yazılım'dır. Ve beynimiz her eşyayı kısıtlandırılmış ölçülerinde algılar, yani OKU'r…

DNA-I

Biz bir şeyin olmasını istediğimiz zaman, ona sözümüz sadece "Ol!" dememizdir. O hemen oluverir.

–Nahl 40

Nun ve kaleme ve yazdıklarına and olsun ki…

–Kalem 1-2

Allah'ıma sevgimi nasıl anlatsam bilemiyorum.

Dostlarıyla sarmış etrafımızı. Dün öğrenmek istediğim bir ilmi konunun çaresini, bugün evimize başka bir amaçla ziyarete gelen hanımda, komşularımızın şaşkın bakışları arasında geçen sohbetimizde bulmam, tabii ki Allah'ımın hikmeti ve himmeti…

Merhametli Allah'ım…

Her an bizimle, biz yeter ki O'na dönelim…

Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri…

Onu sevdiğimi nasıl anlatsam… Nasıl bir ilim sahibi Allah dostu…

Allah'ım onu hayatıma soktuğundan beri, yıllardır varlığını hissettiğim Allah'ımın dostlarından…

Nefis bir kâinat izahı var.

Tüm mahlukatın "ilahi kelimeler" olduğunu söyler.

Bakın, MAHLUK "halk" kökünden gelir ve halk edilmiş, bizim anlayışımızla "yaratılmış" olan demektir.

Ve tüm varlıkların Allahü Teâlâ'nın yaratma emri olan "ol" kelimesiyle yaratılmış olduklarına göre, "tüm varlıkların kâinat kitabının sözleri, kelimeleri" olduğunu anlatır.

Tüm varlıkların kâinatta bu ilahi söylem içinde harflerden oluşan birer kelime olduğunu izah eder.

Bir varlığın, "ilmi ilahide" var olan ama varlık âleminde henüz açığa çıkmamış ayan-ı sabite denilen özünü, suretini, "olasılık" olmaktan "varlığa" yani "OL'an", "açığa çıkan" aşamaya getiren şey, İbn-i Arabi'nin anlatımıyla "kelimedir".

Bu yüzden de "yaratılışın mutlak yokluktan değil izafi yokluktan" olduğunu anlatır ki bu bizim "yaratma" başlığı altında anlattığımız konudur.

Bir şeyi yaratma dediğimizde yaratılanın yaratandan ayrı bir varlık olduğu düşünülür, oysa halk etme yaratanda halihazırda bulunan yani O'nun içindekinin dışarı çıkması manasını taşır.

İbn-i Arabi Hazretleri, anlatımda daha da ileri giderek, *Fütuhat-ı Mekkiye* adlı olağanüstü eserinde harflerin sırlarını anlamaya başlayan kimselerin geleceğe ilişkin olayları keşfedebileceğini belirtmiştir…

Fütuhat, fetih kelimesinden gelir. Fetihler, açılımlar…

Fatiha… Fetih Suresi…

Hep bir "fetih" var farkındasınız değil mi?

Sendeki kulu Allah'ın fethi ve senin kendindeki Allah tecellilerini fark etmen.

Nostradamus ve bununla beraber Einstein da dahil pek çok büyük bilimadamının da Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri'nin kitaplarından faydalandığı hatta pek çok icat ve anlatımın da onun kitaplarından alıntılarla olduğu rivayet edilir. Hazret, ileride vuku bulabileceğine ilişkin pek çok konuda kanısını bildirirken harf ilminden de faydalanmıştır ki, bu konulardan biri de Osmanlı hanedanlığıdır.

Okuduğum bazı kaynaklarda, Arap alfabesindeki harflerin her birinin birer varlığın resmi olduğu ifadesine rastlamıştım. Ve hatta onlarla irtibata geçebilen insanların onlardan derin ilimler öğrenebileceği ifadesine…

Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri'nin yazdıklarını okuduktan sonra daha da iyi anladım bunu.

TA HA…

TA SİN…

YA SİN…

Ve daha niceleri…

Arapçadaki mim harfine baktığınızda başa, göze ve sperme benzediğini görürsünüz…

Yine her harfin namaz da dahil bazı duruş ve şekiller gösterdiğini (Âdem ve Muhammed kelimelerini incelediğinizde içerdikleri şekillerde namaz hareketlerini dahi

görebilirsiniz…) ve her birinin kendine has enerji boyutları olduğu da, Allah dostlarının bazılarının kitaplarında yer alır.

Size bunlar olmaz gibi mi geliyor?

Ya da “mucize” gibi mi?

İnsan inanmaya niyetli değilse, “mucizeler içinde bile inanmamasının” asıl mucize olduğunu anlayamaz.

Asıl mucize mucizeler içinde hâlâ inanmamaktır.

Hâlâ küçücük aklıyla sınırsız bir aklı sınamaya çalışmak ve alt etmeye çalışmaktır.

Kendi imtihanda olduğunu unutup hâşâ Allah’ı imtihan etmeye çalışmaktır… Bizler dualarımızın gerçekleşip gerçekleşmemesiyle bile cehaletimiz ve idraksizliğimizden, adeta Allah’ı imtihan etmeye çalışır gibi, ölçümler yaparız…

Salih Peygamber’e “Şu kayadan deve çıkar, ancak o zaman iman ederiz” demişler.

Ve güzel Allah’ım da istemiş ve yapmış.

Sonuçta bir gün gidip o deveyi kesmişler.

Allah’ı, peygamberi, mucizeyi bile bile…

Peygamberimiz Ay’ı ikiye ayırmış biiznillah…

Çin tarihinde bu olayın yazılı olarak geçtiğini söyleyenlere dahi rastladım.

Her gün dakikasını geçirmeden doğan bir güneş, görevlerini aksatmadan yapan varlıklar var. Ay yerçekimi yüzünden dünyanın yörüngesinde duruyor diyor geçiyoruz… O yörünge mesafesinin o derece hassas bir dengede olması acaba yerçekiminden dolayı mı yoksa, Ay’ın güneşin ve var olan her şeyin aldığı emri yerine getiriyor olmasından dolayı mı, iyi düşünmek lazım…

Bunca “işaret”, bunca “sana göre sıradan mucize” içinde inanamıyorsan, asıl mucizenin “inanamaman” olduğunu anlamaya çalış…

İşte “nasip” mucizesi de budur.

Ve ben bu konuları bağlarken; neden zikir, neden Kuran, neden dua, neden ibadet, neden namaz dediğimiz noktaya geldik…

Harflerden oluşan, kelimelerden oluşan ilahi yaratılış.

Peki insan neden var edilmiştir?

DNA… Yani?

HARFLER.

Dört harf vardı…

A, G, C, T.

Kuran’da ise 28 harf var, ama ilginç bir konu var aklımda ileride değineceğim.

DNA’ya dönersek… DNA Dil’di…

Aynı Kuran gibi ve Bilgi’ydi…

Evrenin DNA’sı Kuran’sa, evrenin numunesi olan insanın da DNA’sının esası Kuran değil miydi?

DüNyA…

DNA’da her harfin bir kimyasal karşılığı vardı…

Kimya…

Simya…

Hatırlayın…

Her suretin temeli Allah'ın esma ve sıfatlarıysa, içimizdeki kitapla kâinat kitabını birbirine uyumlu hale getirmek değil miydi amacımız?

DNA-II

Bizler ilk etapta, annemizin ilk yumurtasıyla babamızın ilk spermi birleştiğinde, her bir hücresinde 23 tane anne ve 23 tane de babadan olmak üzere 2 takım olarak toplam 46 kromozomdan oluşan; ve bu kopyalanabilen hücrenin bölünmesi ve aynı plana sahip 2 hücre oluşturması sonucu oluşan yeni bir genetik yazılımdan meydana gelen "yazılımlar" yani Kitap'larız…

Ehli Kitap olmak ve bunun gibi Kuran'da geçen Kitap anlatımını bundan böyle bu bakışla da değerlendirelim.

Nefsini bilen Rabb'ini bilir.

Önce kendini OKU ki neden buradasın anla. Evren senin içinde, sen de evrenin.

DNA ve Kuran arasındaki sırlı ilginç bağlantılardan benim idrakime geleni ne zaman fark ettiğimi ya da Allah'ım tarafından "fark ettirildiğimi" sorarsanız, bir gün yine Kuran okumaya başladığımda, Kuran okumaya başlama duasında geçen:

"Bu Kuran okuyana şifadır" sözüyle Allah'ımın beni hayrete düşürmesiyle düşünmeye başladığım bir durumdu…

Neden Kuran "okuyana şifa" diye nitelendirilmişti ki?

O an içimde bir şimşek çaktı: DNA!

DNA harflerden oluşan bir yazılımdı. Aynen Kuran gibi harflerden oluşan bir anlatımdı. Hastalıklar aynı bilgisayara giren virüsün bilgisayarı kilitlemesi gibi yazılıma saldırıyordu. Yazılımların yeniden düzenlenmesi ve halihazırda zaten bozulmuş yazılım varsa da "tamir edilmesi" gerekiyordu. Bu da düzenlenen yazılımla beraber makineyi şifaya kavuşturuyordu.

Yani temelde herkesin şifalanması bu araçla mümkündü. Çünkü şifalanma sanki "ayarı" bozulmuş bir makineyi doğru ayara getirmek gibiydi… Kuran adeta bozulmuş bir frekansa frekans ayarı yapan bir sistemdi…

Bu yüzden İsa'nın âmâ olan bir hastayı, "biiznillah" iyileştirmesi, ölüyü diriltmesi ve peygamberimizin de pek çok hastaya şifa olmuş olması anlatılıyordu.

Kuran'la her şey mümkün, yalnız şunu karıştırmayalım: Kendi ruhen şifa bulmamış biri ve Allah'ın Şafi ismi kendinde tecelli etmemiş biri, şifaya aracı olabilir mi?

Bunu neden anlatıyorum? Etraf çeşitli enerji teknikleri ile bunu yaptığını söyleyen insan kaynıyor. Evet ENERJİ bizim öz alanımız ve Kuran da bunu düzenliyor, anladığım şu an için bu. Ancak bunu yapmaya araç olmak için önce arınmış, temizlenmiş ve öyle ki yükselmiş bir bilinç ve hakikat ilmi yolunda nefsi terbiyeler ve ilimlerden geçmiş olmak da gerek.

Tozlu bir bardak su düşünün. O suya ne kadar su eklerseniz ekleyin hep tozlu kalacak, temizlenmeyecektir.

Dolayısı ile önce o tozlu suyun o bardaktan boşaltılması, bardağın bomboş kalması ve sonra da temiz suyla dolması gerekir.

Kendisini şifacı olarak tanıtan bir beyle tanışmıştım. Pek çok insan harika olduğunu söylüyordu. Çok yakın bir dostumuza geliyordu.

Bir gün konuşurken “Ben çok uzun yaşamak istemiyorum” dedi.

Şoke oldum…

Bu enerjiyi ve bu anlatımı dolayısıyla bu anlatımın taşıdığı manayı taşıyan bir enerji, nasıl olur da sağlık ve uzun ömür arayan birine aracı olabilir?

Bu yüzden Kuran ve tasavvuf dışında bu tür oluşumlardan uzak durmak gerek.

Allah yolunda dahi öyle şeytani hilelerle karşılaşıp saptığını dahi fark etmeyen insanlar mevcutken, bu işi ticaret haline getirmiş kişilerin ne derece etkili olabileceği tartışılır.

Bu yüzden de kendi şifanızı Allah’tan kendiniz isteyin ve Kuran’a ve şifa dualarına sarılın. Kuran’ın muhteşemliği burada yatar. Gayretinizle kendiniz kendinizin mehdisi (hidayete aracı olan) ya da şifacısı olabilirsiniz biiznillah… Her birinize bu kapasite verilmiştir… Mesele bunu aktive edebilmektir… Bunu yaşamak ve yaşatmaktır… Ve bencilce değil, varlık âlemine hizmet için…

Araştırdığım şifa dualarından birinde şu anlatımı buldum mesela: “Şifa için zikredilen ayette Kuran’ın tüm harfleri olmasını aramak gerekiyor.” (Bakara 255 gibi, Âli İmran 154, Fetih 29 gibi…)

Bunun dışında “Lekad Caeküm” dediğimiz Tevbe Suresi 128. ayet…

Bu sure, artık yaşlandığı için Hakk’a varmayı isteyen ama yaşamaya devam eden birinin Peygamber’e (sav) bu yönde ne yapması gerektiğini sorduğunun anlatıldığı bir hikâyede gözüme çarpmıştı… Peygamberimizin o yaşlı kişiye bu duayı okuyup okumadığını sorduğu belirtilmiş ve bu duanın ömrü uzattığını ve şifa verdiğini ifade ettiği anlatılmıştı…

Hatta Fatiha ile ilgili bir anlatım vardır. Peygamberimizin ölümcül bir hastayı Fatiha ile biiznillah şifalandırmasına ilişkin bir olay…

Allahü a’lem…

Konumuza dönersek…

Sayılardan ve harflerden oluşan evren ve evren numuneleri bizler, ilk farz olan OKU emrini henüz daha ilk ayeti dışında gönderilmemiş bir kitabın neresini okuyacaktık acaba diye bile düşünmeden yolumuza devam etmişiz…

Gökten zembille indiğini sandığımız Kuran yani tek gerçek kılavuzumuzu, idrakimize henüz indirememişiz. Ve bu yüzden de ne ruhen, ne bedenen şifa bulabiliyoruz. Zaten bulsaydık dünya şu anki durumunda olmazdı.

Şimdi sayı ve harflerin neden eşyaya dönüştüğü konusuna geçelim.

Vücuttaki DNA’ları uç uca ilave edebilsek:

“Güneşle dünya arasındaki mesafenin yüzlerce katı uzunluğu ve yüz elli milyar kilometreyi aşkın bir mesafe elde edileceği anlatılıyor…[29]

DNA, bu dört harfin sayısız olasılıkta üçerli birleşmeleri sonucu oluşan ve ayrı zamanlarda sağdan sola olduğu gibi, soldan sağa da okunabilen dev bir kitap. Bir şifreler bütünü.

Bu kelimelerin ise “DNA molekülleri” denilen uzun fosfat ve şeker zincirlerine yazılmış olması ise bambaşka bir olgu…

FOSFAT: “Karanlıkta IŞIMA özelliğine sahip yanıcı element…”, a.a. 1669 Brandt, Alm. Simyacı… Eski Yun. phōsphóros φωσφόρος 1. ışık getiren, ışık veren, 2. Sabahyıldızı, Eski Yun. phōs, phōt- φῶς, φωτ- ışık + Eski Yun. phérō φέρω taşımak, getirmek…

ŞEKER: Fa/OFa şakar شکر şekerkamışından elde edilen tatlı madde. Prakrit sakkharā a.a. Sans śárkarā शर्करा 1. çakıltaşı, 2. külçe veya kristal şeker…

Tabii kamış bana yine NEY anlatımını hatırlatırken, fosfatsa "ışık veren, ışık getiren" anlamıyla düşünülmesi gereken bir durum olabilir diye not etmeme sebep oldu…

Siz de farkındaysanız meselede "ışık" asli bir unsur.

Peki kamışı anlatmıştık ya şeker?

Şeker kelimesinin "şükür" kelimesiyle aynı kökten geldiğini biliyor muydunuz?

Ya da, ramazandan sonra kutladığımız ve "Şeker Bayramı" dediğimiz bayramın aslının "Şükür Bayramı" olduğunu…

Allah'ım. Her yerde "Allah" yazıyor ama okuyamayan biziz.

Hayatımız DNA'da kayıtlı sayısal bilgi halinde.

BİLGİ: "İnsanın her bir hücresinde -0.0001 cm bir çekirdek vardır. Aşağı yukarı 2 metre uzunluğundaki DNA bu çekirdek içinde dürülmüş olarak bulunur…

Her hücre içindeki DNA kodu ise 3 milyar 3.000.000.000 gen "harfi" ihtiva eder…" [30]

DNA "Deoksi Ribo Nükleik Asit" isimli bir tür molekül grubunun kısaltılmış ismidir. DNA "çift zincirli ip merdivene" benzemektedir (miraç-merdiven anlatımını da bu bağlamda beraber düşünelim) ve bu oldukça uzun bir zincirdir.

Allah'ımız bu beden makinemizi 3 milyar harfle kodlayarak yazmış.

Her bir vücutta aşağı yukarı 100 trilyon hücre olduğunu düşünürsek, 3 milyar gen harfinin, birer yazılım olarak her bir hücreye nasıl yüklendiği, akıl almaz.

Harflerden oluşan bir genetik kodlama nasıl vücudumuz ve varlığımız için var ise, aynı genetik kodlama da dünya ve evren için de geçerlidir.

Kitap içinde kitap… Kitap içinde kitap… Evrenin, dünyanın ve insanın DNA'sı yani harfsel genetiği…

Harun Yahya'dan bir anlatımla[31]:

"İnsan spermi ve yumurtası içerisindeki çifte sarmal sistemi, insan vücudunun tümüyle sentezlenmesi için inşa talimatlarını şifrelenmiş halde bulundurur.

Alfabe sistemimiz kullanılarak insanın genetik bilgisi kâğıt üzerine yazılırsa, her biri 500 sayfadan meydana gelen 1.000 ciltlik eser meydana getirirler. Bu da toplamda 500.000 sayfa bilgi demektir. Daha doğrusu bir topluiğne ucu kadar insan yumurtasında 500.000 sayfalık bilgi ve kimyasal talimat bulunmaktadır. Bilgi saklama ve geri çağırma teknolojisinde yumurta ve genel anlamda hücre, minyatür bir harikadır…"

Her hücredeki genom yani genetik fizikokimyasal talimatlar kendini okuyabilir ve kopyalayabilir.

Dev ve olağanüstü bir kitap.

Halkalar halinde bir zincir gibi DNA. Uzunluk bakımından farklı genler ve her bir kromozom denilen yapıtaşımızda farklı "sayıda harflerle" şifrelenmiş binlerce gen vardır.

Bedensel fonksiyonlar ve faaliyetlerde her tür talimatın ve işlevin DNA'daki harf grupları tarafından gerçekleştirilmesi.

Bunların çeşitli hallerde beraber okunması sonucu size aynen tabiri aktarıyorum "manalı cümlelere" karşılık gelen proteinlerin üretilmesinde kullanımları vs.

DNA ajanları tabiri ve içerikleri…

OKU’nmadan kaynaklanan bozuklukların genetik sonuçları.

Bilimsellikle yormadan anlatmaya çalıştığım o ki dev bir kitap halihazırda içimizdedir.

Şimdi vereceğim bilgiyse hakikat ilmiyle öyle örtüşür ki hakikat ilmine göre tüm insanların toplamı 1 insandır. Her birimiz Âdem’in cüzüyüz (parçasıyız) denir.

Bunu daha sonra bir çalışmamda derinlemesine ele alacağım. Sınırsız bir deryayı bir bardak suya koymak gerçekten mümkün değil. Her yeni bilgi ve cevap yepyeni soru ve ufuklar açıyor.

Daha da Mu’cizevi olansa insan DNA’sının her insanda %99.9 nispetinde aynı olması.

Sadece binde 1’lik bir değişikliğin farklı bileşimleri sonucu her insan bir diğerinden farklı özelliklere sahip olmuştur.

Bu hem her insanın toplamda 1 insan olduğu hakikat ilmi fikri ve hem de her birimizde aynı varlığın var olmasıyla ve onun bizden bize nüzul etmesiyle ilmi anlamda da örtüşmektedir.

DNA’daki mevcut bilginin %99.9’u her birimizde aynıyken, her birimiz tarafından bu datanın farklı farklı okunma ve kullanılmasıysa, fark âlemi dediğimiz, FURKAN diye tabir edilen durumu yaratmaktadır.

Yüzde 99.9 hiçliğimizin belirtisinde olan tek şeyin noktalama işaretleri olması anlatımı, bana neyi hatırlattı biliyor musunuz?

99 esma ile terkiplenmiş yapılarımızla Hz. Ali’nin bahsettiği B’nin altındaki “nokta” olmamızı…

Kâinat bir nokta. İnsan bir nokta…

Hayat taşıyıcısı bedenler tohumlarını yarıp çıkararak cana gelir… Beden toprağına karışan tohum orada doğru zamanlamayla beslenecek ve bekletilecek ve günü gelince donatıldığı “yazılım” yani bilgilerle tohumunu yarıp varoluşunu sahneleyecektir.

Bir tek noktadan büyüyüp yayılacak ve evreni kapsayacak, sonra yeniden aynı noktaya geri dönecektir… Var olan her şey dünyadan yıldızlara, gezegenlere ruh taşıyan hareket eden canlılardır… Bazı Allah dostlarının tabiriyle onlar da canlı mahluklardır…

Ve yine, “İlim bir noktaydı, cahiller onu çoğalttı.”

Son yıllarda ortaya çıkan başka bir gerçek, Hilal Nevruzoğlu’nun dilinden aktarıyorum:

“DNA’nın inanılmaz bir oranının; bazı genomlarda %99’unun, hiçbir fonksiyonunun olmadığı zannediliyordu. Bu sebeple buraya çöp anlamına gelen junk DNA adı verilmişti; Son zamanlarda, junk DNA’nın, genomdaki varlığının, amaçsız olamayacağı fark edildi. Yapılan açıklamada; junk DNA’nın bazı kısımları, genomun, protein kodlayan kısmının, anlamlı olmasını sağlayan noktalama işaretleri olduğu anlaşıldı. Tıpkı bir cümle ya da paragrafı anlamlı hale getiren nokta ve virgüller gibi olduğu ifade edilmektedir.”

Evet…

İnsanlara bir Kuran verilmiştir. Çünkü insanlığın DNA yazılımda taşıdığı ana bilgi TEK’tir. Aynı tasavvufta bahsedilen “vahdet” ve “kesret” kavramları gibi.

Aslında “birlikteki (teklikteki) çokluk” tabirinin bir anlamı da bu demektir. Binde 1’lik bir farkla sınırsız bir farklılık gözler önüne serilmiştir. Siz ne dersiniz bilemem ama ben buna DEHA derim…

O kadar enteresan ki tek bir harf değişiminden kaynaklanan binlerce versiyon, insanlarda genom farkına sebebiyet verir.

Bu her canlıda mevcut olan ortak genler ve çeşitleri tek bir şeyden her şeyi yaratanın ilmidir.

Yıllar önce örümcek ağının, insan tırnakları ve saçlarının oluşumunda ve daha pek çok yaratığın yaratımında da kullanılanın aynı madde olduğunu öğrendiğimde gerçekten sarsılmıştım.

Bu nasıl bir ilimdi ki, her bir canlıya göre aynı madde farklı oluşumlar getiriyordu?

Pek çok canlı türünde aynı amino asitler kullanılıp farklı türler oluşmuştur. Bizde saç tırnak olan bu protein örümcekte ipeğe dönüşmüştü.

Her şey tek bir şeyden var olmuş ve çeşitlendirilmiştir. O çeşitlenme öyle zekice düzenlenmiştir ki, birlik içinde çokluk ve çokluk içindeki birlik olmuştu.

Pek çoğu aynı olan genlerin farklı dizilimlerle “bir şeyden her şeyi” oluşturmuş olması, “Biz her şeyi sudan yarattık” ayetiyle adeta özetleniyordu.

Tek bir genomdan yaratılışın bir göstergesi olarak yorumlanmaktadır.

Her birimiz yazılı bir Kuran olarak, yazılı bir Kuran içinde dolaşıyoruz.

“Öyle ise: Oku… Rabb’inin adıyla… Ki o seni alaktan yarattı…” (Alak 1-2)

Alak kelimesinin anlamı ALAK ile aynı kökten gelir…

“İlgi, sevgi, duygusal bağ” anlamları yanında bir çiğnem et, bir yere asılı duran şey, kan pıhtısı, zıtlık, düşmanlık anlamları da vardır…

Biz maddi ve manevi ALAKADAN, İLGİDEN geldik.

Biz alakadan yaratıldık…

Biz Aşk’tan, Sevgi’den geldik. Ve bununla tutunduk asıldık hayata…

İki temel duyguyla şekillendik Rahim’de… Sevgi ve alaka ile ya da düşmanlık ve korku ile… Kimisi O’nu tanımaya çalışmadığı için korkuya yenildi ve düşmanlıkla nefsini büyüttü, kimiyse ruhunu büyüttü O’nu tanımak için OKU’dukça…

İlgileniliyorsak neden bilgilenmiyoruz?

ALAK… Hak’la buluşursa, A-H-lak olurdu oysa…

Allah’ın nefesi ile O’nun ahlakıyla ahlaklanmak amacımız.

Alakın asılmak anlamı ise Allah’ın ipine asılmamızla “İkra bi—ismi Rabbike” okuyamazken, yalnız O’nun adıyla okuyabileceğimizin mesajı gibi.

Alak Suresi 1. ayet:

“İkra’bismi rabbikellezi halak (halaka).”

“İkra” ne demektir? İkra okumak, incelemek, mütalaa etmek, kadının âdetten temizlendiği gibi temizlenmek… Olumsuz her duygundan ancak seni var edenin adıyla temizlenebilirsin…

“Yaratan *halk eden Rabb’inin ismiyle* adıyla OKU…” “Yaratan Rabb’inin adıyla kıraat et…”

Alak Suresi 2. ayet:

“Halakal insane min alak (alakın).”

“İnsanı alaktan (kan pıhtısı; genler, embriyo) yarattı.”

İnsanı alakadan, ilgiden, aşktan, sevgiden yarattı…

“Ellezi alleme bil kalem (kalemi).” (Alak 4)

O ki (o rabbani özellikleri ve genetiğini) kalem olarak öğretti (programladı).

Kalem…

Kalem sadece yazma aracı değil, “bir miktar kesilen parça” demektir…

İşte O insana kendinden bir parça vererek bilmediklerini öğretendir…

Bir tek nokta hareket etti ve patladı ve oluşan her varlık özünde ona yani TEK’e ait bilgiyi taşıyordu… Hologramik bir evrende yaşıyor olabileceğimizi söyleyen bilimadamlarının dediği gibi, bu noktadan yayılan her bir parça bütünün bilgisini taşıyordu…

Hologram tekniğindeki gibi parça bütünün bilgisini taşır ve hologramik teknikle çekilen bir fotoğrafı kaça bölerseniz bölün o TEK’liğe ilişkin resim orada daha küçük ebatlarla da olsa duracaktır… Kayıt asla silinmez ve bozulmaz… Tek’e ait küçücük bir parçada fotoğrafın bütününün bilgisi vardır…

Teklikteki çokluk yani vahdetteki kesret anlatımı gibi… Her var olanın ne yapması gerektiğini neden bildiğini açıklarcasına, neden arıya “vahyettik” dendiğini haykırırcasına…

Hologramik evren Levh-i Mahfuz denen kâinat programının; olmuşların ve olacakların, zamandaki bütün anların ve mekândaki bütün varlıkların, özetlersek, kâinatta olup olacak her şeyin yazılı bulunduğu bir ilahi muhafaza levhasıdır; ilahi ilmin aynası, kaderin defteri.

Levh-i Mahfuz’u, Arş’ta Kuran’ı yazan kalemin canlı olduğu söylenir bu yolla da insana bilmediğini öğrettiği anlaşılır… Kuran’ın tamamı bir bilgisayar programını oluşturan harfler gibi kâinatın şifresi ve programıdır. Kuran’ı okuyan biri önce kendi içindeki yazılımda sırlanmış Kitap’ı bulur ve bu yolla bilmediği her şeyi öğrenebilir…

DNA-III

Emotional Freedom Tecnique diye bir şey duydunuz mu?

Duygusal Özgürleşme Tekniği (İngilizce baş harflerinden ise kısaca EFT).

Bizler “bilimsellik” adı altında yüzyıllardır “maddi anlayışların “kabrine” kıstırıldık. Kuran’ı ve İslam’ı bilimden ayıran koca bir yanlış altında bizlere sunulan “yanlışlar” içinde sanal bir hayatta özgürleştirildiğimiz inancıyla (!) dünyaya ve ona ait olan her şeye köleleştirildik…

Öte yanda “bilim ve mekanik fiziğin” yıllar sonra “kuantum fiziği” ile altüst olması ise, bizlere Kurani ve İslami bilgilerin tek ilim olduğunu ispatlarcasına atılımlar yapmaya devam ediyor.

Duygusal Özgürleştirme Tekniği de bunlardan biri.

Bu tekniği anlatan Batılı bilimadamları İslamiyet’i ne kadar biliyorlar bilmiyorum, ancak anlatılan şey bizim “nefsini bilen Rabb’ini bilir”, “Sırat-ı Müstakim” ve “Sıratullah” gibi pek çok Kurani ve tasavvufi anlatım ve anlayışlarımızla bire bir örtüşüyor.

Bize genetik ve DNA adı altında yıllarca anlatılan şartlanmışlıkların doğruluğunu sorgulatan kişi 1944 New York doğumlu Amerikalı biyolog Harold Lipton’dır.

“Bilim” adı altında yıllardır “gen” ve DNA’mızın “kurbanı” olduğumuz anlatılır bizlere…

Bizler hastalıklarımız ve anlayışlarımızla, şartlanmışlıklarımızı oluşturmuş olup da aslında kaderimizin “kurbanı” olduğumuzu düşünürken asıl “kaderimizin bizim kurbanımız” olduğunu hiç düşünmemişizdir.

Oysa bu konuda inanılmaz çalışmalar yapmış ve bu yüzden de “genel sisteme” tersyönde yaptığı yıllardır bu sistemden nemalanan çevrelerce direnç gören Harold Lipton, genetik olarak benzeyen kök hücreleri üzerine yaptığı bir araştırmada bu hücrelerin farklı ortamlarda farklı oluşumlara dönüştüğünü ispatlamıştır.

Bilinen nedir? Genlerimizin hücrelerimizi kontrol ettiğidir. Oysaki Harold Lipton bunun “tamamıyla” doğru olmadığını göstermiş ve çevrenin ve ortamın hücreleri nasıl etkilediğini incelemiş ve çok enteresan bulgularla karşılaşmıştır.

Bizler “magazinsel” olarak pek de popüler olan “erkekler genetik olarak aldatır” gibi popüler saçmalıklar peşinde genlerimize ilgi duymaya başlarken, “genimiz böyle” söyleminin ardına sığınır ve bir taraftan da bunun kurbanı olduğumuz bize empoze edilirken, bunun zıddını söyleyen biri elbette ki bilim çevresinde herkes tarafından kabul edilmek istenmemiştir.

Her şeyden önce tıp ve ilaç sektörü diye dünyanın üzerinde büyük bir gücü olan maddi bir sektör vardır.

Neyse konumuza dönelim. Lipton bu konudaki araştırma ve bulgularını şöyle açıklar:

“Bizlere şu ana dek *bilim ışığında* öğretilmiş olan bilgi, proteinlerden oluşan vücudumuzun içindeki bilgi akışı DNA’dan başlar ve proteinler de DNA tarafından kodlanır. Ve hayatımız *döllenme* sırasında alınmış genlerimizce belirlenir.”

Aynı eskiden atomun maddenin en küçük parçası olduğu ve madde dışında bir şey olmadığının dayatılmış olması gibi.

Oysaki artık hepimizin bildiği gibi biz, Büyük Patlama’da açığa çıkan gaz bulutundan var olmuş ve içinde tam tabiriyle “yıldız tozu” taşıyan varlıklarız.

Hatta vücudumuz ve damarlarımızın “demir tozu” taşıdığını Necm Suresi ve Hadid Suresi’ndeki konular sebebiyle ilgili paylaşmıştık.

Bir mıknatıstan verdiği örnekle Lipton, bir mıknatısı elimizde tuttuğumuzda onun maddesini tuttuğumuz ama onun “çekim alanı olan manyetik alanını” bildiğimiz halde onun sadece maddesini gördüğümüz gibi, insanı da sadece bedensel maddesiyle değerlendirdiğimizi ve yıldız tozu taşıyan insanın da bizlerin göremediğimiz bir manyetik alanı olduğunu anlatır.

Biz kısıtlı algılarımızla ve beş duyumuzla dokunup göremesek de her birimiz, aynı kâinat gibi bu alanla çevriliyiz.

İşte bu yüzden de fiziksel biyolojik bedenimize yansıyan hastalık vs. gibi durumlarda konsantre olunması gereken, temelde o hastalığın beden dediğimiz madde alanımızda yüzeye çıkmasına sebep olan manevi (manyetik) enerji alanıdır.

Lipton ise ancak kuantum fiziğinde “alanı” anlamak suretiyle bedensel değişiklikleri değerlendirebileceğimizi anlatıp, bu “alanın” da daha önceki bölümlerde bizim rahim adı altında bahsettiğimiz, kuantum fiziği kurucularından Planck’ın tabiriyle Matrix olduğunu ifade ediyor…

Biz Matrix'e hatırlarsanız Allah'ın Rahim isminden açığa çıkmış Esma'lar olarak bakmıştık.

Lipton ise "alan" tabiriyle "ruh" kavramını işaret ediyor ve yaratıcının bize bununla yardım da ettiğini anlatıyor.

Zihnin plasebo etkisi[32] ile aslında ilaçlar üzerinden kendi kendini iyileştirdiğini anlatırken, nosebo denilen etkisi de olduğunu belirterek olumsuz düşüncenin sağlıklı bir insanı bile ne hale getirebileceğini belirtiyor.

"İlaç vücuda ağız, burun veya enjeksiyon yolu ile verilebilir.

Aslında plasebonun fiziksel anlamda tedaviye yönelik bir gücü yoktur. Sahip olduğu tedavi gücünü tamamen hastanın verilen ilacın *işe yarayacak* ilaç olduğunu düşünmesinden alır. Plasebo tıbbın bilimsel olarak açıklayamadığı bir yöne *insanların istemeleri halinde kendi kendilerini iyileştirme gücüne* yöneliktir.

Tıbbi olarak kurtulma olasılığı zayıf görülen birçok hasta basitçe ölüm istatistiklerine girmekten bu güç sayesinde kurtulmuş, tıbbın çözüm bulamadığı kanserin tedavisinde çoğunlukla, yüksek moral ve iyileşme azmi olmuştur." (Vikipedi)

Ve insan beyninin olumsuz düşünmeye meyilli olduğunun ve gün içindeki düşüncelerimizin %70'inin olumsuz ve gereksiz olduğunun tespit edilmiş olması, "nosebo" etkisi denilen ve plasebo etkisinin tam tersi yönünde olan etki ile de, bu sefer sağlıklı bir insanın dahi olumsuz düşünce ve korkularla kendi bedenini hasta edebilen bir etkisi olabileceğini göstermektedir…

Ancak pozitif düşünmenin, "İyi düşün, olur" şekli kadar yüzeysel olmadığını da belirtelim. Çünkü nöro-bilim (sinirbilim) şunu göstermekte ki bizler, bilincimizle davrandığımızı düşünsek de bilincimiz sadece hareketlerimizde %5 etkili.

Ve biz asli bu durumu fark dahi edemeden bizi bilinçaltımız yönetiyor… Yani NEFİS yapımız yani ESMA TERKİBİMİZ.

"İsmin ezelindir onunla ne yaptığınsa kaderin…"

İşte bu bile İslami anlayıştaki nefis tezkiyesi denilen ve temeli bilinçaltı temizlemesi olan, ilmi anlatıyor.

Kendi esma terkibimiz kırılmadıkça, o sazlıktan toplanan kamışlar gibi içimiz boşaltılmadıkça ve tezkiye edilmedikçe yani temizlenmedikçe, bilinçaltı denilen Esma terkip programımızın dayatmasından kurtulamıyoruz.

Bu durumda "özgür" görünen "esirleriz". Ve işte "Ey İsrail oğulları!" derken maddiyat ve dünyaya "esir" olma yanında, kendi nefsine esir olmuşluk da aklımıza geliyor. Esir ve isra kelimelerinin birbirleriyle bağlantıları gerçekten ilginç… Hele her birimiz maddi ve fiziki kaygılara son yıllarda bu derece esir olmuşken, "Ey esiroğulları…"

Biz olumlu düşünmeye çalışırız ama bu üzerimizde sadece yüzde 5'lere varan bir etkisi olan farkındalıklı bilincimize ait bir yaptırımdır ve yüzde 95 bu program dışında çalışan bir bilince karşı istediğini başarması son derece zordur.

Lipton, bizlerin Allah tarafından kendi kendimizi tedavi edebilme ve şifalandırabilme yetisi olan varlıklar olduğumuzu anlatırken, öte yandan bunun için öncelikle bilinçaltımız ve bilincimiz arasındaki ilişkiyi iyi anlamamız gerektiğini söylüyor.

Bilincin bilinçaltını desteklemesi ile bu durumun değiştirilebileceğini söylüyor. Ve kendi farkında olmasa da tasavvufta anlatılan "kendinden kendine" konuşma meselesini işliyor.

Var sandığımız izafi benliğimizin oluşturduğu bilinç ve esma terkibimiz arasındaki diyalog…

Peki bu diyaloğu asıl sağlayan nedir?

KURAN…

Bilirsiniz, bilinçaltı telkinleri çalışmalarından bahsedilir. Temelde baktığınızda ise bu, beynin titreşim ve olumlu mesajlarla temizlenmesi ve düzenlenmesini içerir.

Konuşma ve telkinler temelde harf terkipleridir ve kelimeler de anlatılan duygunun manasını taşır.

İşte burada çok önemli olan mesele şudur: İslamiyet bizim duygu ve düşünce halimizi düzenler…

İslamiyet'te "niyet" önemlidir, çünkü mesele temelde doğru düşünmeyi öğrenmemiz, zihnimiz ve idrakimizi doğru yapılandırmamızdır.

Peki düşünce nasıl oluşur? DUYGUDAN.

Bizler hissettiğimiz duygular yönünde düşünceler oluştururuz…

İşte aslı TESLİMİYET olan ve bu yönde "zekât" gibi temizlenme araçları, duygusal, beyinsel ve ruhsal şarj için namaz ve zikir, sadaka vermek, iyiliklere vesile olmak tavsiye ve öğretileriyle temelde bizim "frekans ayarlarımız" yapılmaktadır.

Bir hayra vesile olmuş kişinin yaşadığı huzur hissi, onun şifacılarındandır da haberi yoktur. Sadaka ömrü uzatır, neden? Onlarca "göremediğimiz" metafizik sebep arasında, paylaşma ve olumlu bir enerji nakliyle her şeyin döndüğü bu bumerang evrende, kendine yönelen yeni olumlu enerjilerle insan yapısına dair her şey bereketlenir.

İnsan kime yaptığını düşünürse düşünsün, kendine iyilik yapar aslında…

Ve aksinde de insan kime yaptığını düşünürse düşünsün, kendine kötülük yapar aslında…

Eskiden beynin idare ettiği düşünülen kalp, aslında düşündüğümüzden çok daha güçlüdür…

Ve kalp beyne beynin ona yolladığından çok daha fazla sinyal yollar.

Gregg Braden dünyanın dört bir yanında Heartmath (Kalp Matematiği) Enstitüsü'nün bilimsel verilerini paylaşıyor.

Kalp beynin yaydığından çok daha fazla elektromanyetik alan yayar. EEG ve EKG arasındaki farktan da bunu inceleyebilirsiniz.

Bu benim içinse neden hemen kabul edilir oldu, çünkü yüce Allah'ım "Ben kâinata sığmam da bir mümin kulumun kalbine sığarım" diyor.

İşte Allah isminin manasını yayabilen Nur Suresi'nde anlatılan "Nurun âlâ Nur" "ışık üstü ışık", temizlenmiş bir kalbin yayabileceği ışıktan ve enerjiden öte bir enerji olabilir mi?

Yasin Suresi için de "Kuran'ın kalbi" denir. Hatta kalp hastalarına Yasin Suresi okunması tavsiye edilir…

Bunlar yaydıkları frekanslar ve telkin ettikleri bilinç, duygu ve düşünce durumu nedeniyle, ilmi karşılığı olan ayet ve surelerdir.

Yasin Suresi için "Kuran'ın kalbi" ve Kâbe için de dünyanın kalbi…

İlişkilendirmeye bakın. Ne muhteşem…

Şimdi bilinç ve bilinçaltını uyumlandırma gereksiniminin anlatımından sonra Lipton'un genlerle ilgili anlatımına dönelim.

Genlerin hayatımızı kontrol ettiği kavramı…

Lipton genlerin hayatı, biyolojiyi kontrol etmediğini, bunun da son yüz yıldır bilindiğini ifade ediyor ve genlerin bir PROJE olduğunu, bunun da tasarım halinde bilgi içeren bir yapı olduğunu ve asıl meselenin o projenin "okunup okunmadığı" olduğunu anlatıyor.

Yani temel mesele "zihnin" o projeyi OKU'masıyla ilgili. Ve ilave ediyor ki aynı projeden "30 bin farklı versiyonda" ürün üretilebiliyor.

Bizler ilk ayet olan OKU ile önce kendimizi okumaya, sonra ise Kalem Suresi gibi kendimizi Allah'ın bizdeki varlığı ile yazmasına vesile olmak için gelmiş varlıklarız.

Genlerin ifadesi sınırsızca değişebilirken bizlerin nasıl OKU'duğu kendi kaderimizi yazmamıza sebep oluyor.

Şunu da ilave edelim, Lipton şeker hastalığı gibi hatalı genlerle gelenlerin bile genlerini yeniden yazmak suretiyle normal hale getirildiğini anlatıyor.

Harflerden oluşan bir kâinat… Harflerden oluşan insan… Kitap içinde kitap…

Ve bu iki kitabı birbirine kavuşturan kitap Kuran…

OKU ve YAZ…

İşte Kuran gibi mucizevi bir "insan ve kâinat arasındaki frekans ayarlayıcıyı" anlamadığımız ve böyle bir hazineye cehalet içinde bir bakışla baktığımız için asıl "ümmi" yani okuma yazma bilmeyen bizleriz…

DNA-IV

Fizik bedenin fotonlardan oluşmuş, bastığın yer dahil etrafındaki her şey de öyle.

Ve madde atomun yapısına göre oluşur. Yani dalga ve madde birbirini oluşturur ve birbirine dönüşür.

Bu ne demek?

Kendi yaydığın elektromanyetik alanı değiştirirsen maddeni de değiştirmiş olursun.

DNA senin kapanmış bitmiş "yaşam kodun" değil, o açık ve bekliyor ve sen onun "yaşam koçusun"…

Henüz tamamlanmadın.

Kaç yaşında olursan ol…

Özüne inmediysen, henüz tamamlanmadın…

Ve bu dünyada tamamlanmazsan diğer dünyada tamamlanma sürecinden geçmek durumunda kalacaksın.

Ahiret kelimesinin bir anlamı da başkalaşmadır…

Ama orada senin, acılarını az algılamanı sağlamak için "kısıtlanmış algıların" olmayacak…

Bu yüzden tüm duyguları ve acıları sınırsız ölçüde hissedeceksin.

Aslından, kaynağından kopmadın, sadece daha düşük frekansal alanlara mahkûm olduğun bilinç kabrindesin.

Ve bunu anlamadıkça da özünü bulmadıkça beş duyunun algısındaki "beden" anlayışınla buradan gidecek ve inanılmaz yüksek bir enerji alanına maruz kalacaksın.

Kopmadığın o alana geri dönmek zorundasın çünkü “İnna lillahi ve inna ileyhi raciun”, “Muhakkak ki biz Allah içiniz ve O’na geri döneceğiz…” Biliyorsun.

Kemalatın için her tür “alışkanlık ve öğrenilmişlik” zincirinden kurtulman gerek. Hakikatle özgürleşmen.

Yüz voltluk kapasiteyle 500 volt taşıyan bir alana maruz kalırsan yanarsın. Canın yanar…

Ateşle ateş böyle de yanar…

DNA molekülünün omurgası bile fosfat yani Işık ve Şeker, yani Ses’ten oluşuyor…

Işık ve Ses’in bilincine inmesi Kurani ve İslami öğretiyle olacak…

Çocukken “Sobaya dokunma yanarsın!” dediler, anlamadın. Ve o sobaya dokundun. Ancak o zaman öğrendin dokunmaman gerektiğini, yani ancak ACIYLA öğrenir bilincin.

Yanlış öğretiler yüzünden ağ’lamadan an’lamamayı öğrendin bu hayat tecrübende…

Şimdi bunu yaşıyorsun… Acıyla öğreniyorsun…

Oysaki Kuran sana inmiş bir nur ve Allah’ın senin özündeki sesi…

“Ben sizin Rabb’iniz değil miyim?” diyen o sesi ezelden beri hiç unutamadın. Hâlâ O’nu arıyorsun…

Sana kendini “yeniden inşa etme” şansı verildi…

Kaderini sorumlu tuttuğun DNA’n açık ve senin ona şekil vermeni bekliyor.

Gayret eder ve istersen Allah’ın izni ve ilmi ile kendini yeniden İNŞA edebilirsin. Bedenin, ruhun ve hayatın, yani kaderin şifa bulabilir.

Kader ile keder arasında yalnızca bir harf farkı var. Ama bir harf bir HAYAT farkına yol açıyor.

E, yani ENE, yani BEN dersen kEdere dönersin…

Sen yani “Allah” dersen kAder sana döner…

Bütün mesele özüne dönmen ve özünün gereğini ona ikram etmen…

Zatın ikramı demek olan Kuran-ı Kerim’i…

Kendini Allah’ın izni ile yeniden İNŞA et…

Çünkü Allah inşa edendir…

İNŞA-ALLAH’ın MAŞA-ALLAH’a dönsün…

Mevlana’ya Şems geldiğinde kitaplarını yaktırmış, bildiklerini unutturmuş ve ona hakikatin saklı olduğu yegâne mağara, yegâne yer olan yüreğinin kitabını okumayı öğretmiş diye anlatılır.

İşte bizler de böyleyiz. Bildiğimizi sanırız, öğrendiğimizi sanırız. Oysaki cehaletimiz dipsizdir.

Oysaki ilmin gerçeği sadece hakikat ilmi olan Allah ilmidir…

Bilim dediğimiz şey “madde dünyanın kuralları”, eğer dünyanın kuralları değişse, ne yerçekimi kuralı kalır, ne gece gündüz. O zaman neyi baz alır insan?

Neye tutunur?

Aşka…

Allah aşkı geldiğinde yüreğine, kendi ilmiyle gelir. Sonsuzluğuyla gelir.

Tozlu bir bardağa su eklemek, o bardağı temizlemez. Önce boşaltman lazım. Temiz su olabilmesi için önce temizlemen lazım.

Sen kalbini ve bilincini temizleyince asıl sahibi gelir oturur oraya.

Her şeyi bilen ve gören o sonsuz kudret oturunca kürsüsüne…

Ne korkun kalır ne de cehaletin…

İşte budur hakikatte insan olma asaletin…

Konumuza dönelim:

Bilinçaltımız hem esma terkibimizdir hem de kayıt yapar dedik.

Özellikle altı yaşına kadar çevremizden beynimize adeta bilgisayar çağı tabiriyle "download ettiğimiz" diye ifade edebileceğimiz yani "indirip yüklediğimiz" her şey, bilinçaltımıza kayıtlanır ve nefsimiz ve kişiliğimiz yani Biz olur…

Aynı bir kayıt cihazı gibi, çevremizdeki herkesin gerek davranış gerek düşünme şekillerini yükleniriz.

Bu yüzden de biz fark dahi etmeden çoğumuz, kendimizi ileri yaşlarımızda anne ve babamızın davranış paternlerini tekrarlarken buluruz…

Ve maalesef genellikle fark ederek ya da fark etmeden onları yargıladığımız için bu bizim farkındalığımıza birileri tarafından getirilince, kesinlikle kabul etmeyiz…

"Aynı annen gibisin…"

"Aynı baban gibisin…"

"Bizim kız, hatırlar mısın eski bir komşumuz vardı ve sürekli bize gelirdi; aynı ona benzedi ya!"

İşte bunlar farkında olmadan kayıt cihazlığı yaptığımız döneme ait "şartlanmalardır"…

Tasavvuftaki "soyunma" kavramı işte nefis denilen esma terkibin ve izafi benlik denilen bu öğrenilen kişilikten sıyrılmadır.

"Beytimi temizle ey İbrahim" diyor Allah'ımız…

Beytini sadece Kâbe olarak gören şekil kurbanları, kavramların kabir azabı kurbanları bizler, tek beyt olarak sadece Kâbe'yi anlıyoruz bu anlatımda.

Oysa orada hemen bu hitabın kendimize olduğunu algılayıp, Allah'ın bizdeki beyti olan "Kâinata sığmam mümin kulumun kalbine sığarım" anlatımına dönmemiz gerekiyor…

Kuran Allah'la kulu, yani Allah'ın bizimle arasındaki diyalogdur, unutmayalım.

Ayet ve mevzuu hikâye türü anlatımda kimin ismi geçerse (İbrahim, Musa, Firavun) geçsin, mesaj ve işaretleri onun temsil ettiği mertebedeki kendi oluşumumuza uygulayarak düşünmeliyiz.

Bu temizleme "kolay" bir iş mi? Asla…

İşin ehli olmadan, temizlenmiş olmadan, kim kimin temizlenmesine vesile olabilir?

Ve esma terkibini anlamadan yani sende hangi esmalar hüküm sürüyor ve hangilerinin faaliyeti az, bunu OKU'yacak birini bulmadan nasıl Kim ve Ne olduğunu anlayacaksın?

Burada devreye tasavvufta mürşit dediğimiz ruhsal rehberimiz giriyor işte…

Bu yollardan geçmiş ve bu işin ilmini bilen ve yaşayan kişi.

Şimdi konumuza devam edersek, daha enteresan bilgiler var.

Mesela İslami öğretide "nasuh tövbesi" denilen bir tövbe şekli ve devamlı bir tövbe, istiğfar anlatımı vardır.

Zikir konusunda da bahsettik biraz.

Kirini pasını dökmeden, zikirle sana yüklenecek enerjiyi yüklenmen doğru olmadığı için, önce istiğfar tövbe çekilir dualarda.

Nasıl dua etmeli gibi sorular sorulur. Hepimiz asıl derdimiz Allah'ı tanımak ve kendimizi de keşfetmek olmalıyken, temelde dilek ve dualarımızın gerçekleşmesi derdindeyiz, biliyorsunuz, ama neyse. Tövbelerimizde önemli bir unsur, en az yedi nesil önceye gitmek suretiyle kendi neslimizdekiler için de af dilememizdir Yaradan'ımızdan…

Neden?

İşte buyurun bilimsel temeli:

Morfogenetik alan…

Morfogenetik alan nedir derseniz, anlatımı şöyle:

DNA iplikçiklerinin etrafında bir "bilgi alanı" var. Bu bir "alan" yani hücrelerin kendisi değil, oluşturdukları alanı ifade eden bir terim.

Gelişmekte olan biyoloji ile 2000'li yıllarla literatüre girmiş bir kavram (morphogenetic field).

Enteresan olan ise, aynı dualarımızın kabulünü isterken tövbelerimizde en az yedi nesil geri gitmemiz tavsiyesine uyumlu şekilde, bu alan içerisinde de, en azından yedi nesil geriye giden "genetik hafızamız" kayıtlı.

Bu yüzden de tanıyıp tanımadığımız, üst nesillerimizdeki aile ecdadımızın özelliklerini taşımamızı sağlayan, soyaçekim dediğimiz oluşum da bu bilgi alanı sayesinde oluşuyor…[33]

Derler ki; dedesi erik çalmış, torununun dişleri gıcırdamış…

Artık anlamamız gereken şu ki bizler enerjiyi amellerimiz ve düşüncelerimizle göremesek de "enerjisel" aktarımlar yapan elektromanyetik alanlarız. Ve her yaptığımızın göremediğimiz bir "enerjisel karşılığı" var…

Bu karşılık da oluşturduğumuz enerji veya bize gönderilen enerji alanımızı ve dolayısı ile DNA'mızı da etkileyeceğinden "genetik hafıza" olarak DNA, RNA yani temelde "genetik projemize" geçebiliyor ve bu bizim neslimizden gelen insanlarda ortaya çıkabilme kapasitesine erişiyor.

Bilinç tarafından "değiştirilmediği" müddetçe…

Aslında "helalleşmenin" de özünde yatan bu enerjisel kaydın üzerimizden kaldırılmasını ve çözülmesini sağlamak…

Ancak "lafzi" helalleşmeden bahsetmiyoruz, paylaşmıştık bu konuyu, biliyorsunuz…

Lipton'un özgürleşme tekniğine dönersek, bu tekniği bilinçaltımızda uygulayabilmek için, altı yaşımıza kadar oluşan bilinçaltı programlarımızın kırılmasını sağlamamız gerekiyor.

Lipton'un anlatımıyla "bilinç daha annemizin karnındayken başlayıp fetal gelişimin son yarısından altı yaşına kadarki süre boyunca gerçekleşir"…

Bu gerçekten muhteşem, çünkü Hz. İsa'nın bildiğimiz söylemlerinden olan "çocukluğumuza dönülmesi" gerektiği anlatımını bire bir aydınlatan bir durum bu…

Çünkü çocuk halimiz bilincimizin henüz yapı aşamasında olduğu ve nefsimizin Allah'la bağlantısının kopmadığı dönem. Bu dönemde bilincimize yüklediğimiz her bilgi bizim "şartlanmışlıklarımız ve inançlarımızı" oluşturacağı ve hayatımızı şekillendireceği için o temizlenme olmadan bizler aslımıza rücu edemiyoruz ve temizlenemiyoruz…

Beyin EEG'lerine baktığınızda "bilinçlilik" diye tabir ettiğimiz halimiz beynimizin "Alfa dalgaları" yaymaya başladığı süreç olan altı yaş ile başlıyor.

O yaşa kadar beynimizde baskın olarak TETA dalgaları yayıyoruz.

Yani "hayal âlemi". Ve bu dünya neydi peygamberimizin tanımıyla?

Bir rüya…

Hayal âlemi ise asıl olan…

Bilirsiniz bebeklerin melek olduğu ve melekleri gördüğü söylenir. Hâlâ cennet kokusu taşıdıkları. Bunların hiçbiri safsata değildir…

Bir bebek doğduğunda sağ kulağına ezan ve sol kulağına da kamet okunur. Bunun üzerine de isim verilir.

Bu olay beni çok etkiler.

Hatta vefat eden insanların namaza çağrısında ezan bu yüzden okunmaz. Çünkü hayat, o bebekken kulağına okunan ezanla vefatında kılınan o ezanın namazıyla aradaki mesafedir. O kısacık andır hayat…

Bu tatbikatsa, Peygamber'in (sav) torunu Hz. Hasan'da uygulamasıyla başlamıştır.

Burada sağ kulak meselesi çok mühim, çünkü bu sol beyinle ilgili ve siz de biliyorsunuzdur, İtalyan bilimadamları birinden bir şey isterken dahi sağ kulağa söylenmesini tavsiye ediyor ve şöyle açıklıyorlar: "Sol beyin duyduklarını sağ beyne göre daha fazla işleme koyar ve neticeye ulaştırır…"

İşte burada daha çocuk doğar doğmaz ve henüz bilinçaltı sadece geldiği gibi iken sol beyinden verilen bu mesaj ile Allah ve ilmi hususunda çocuğun bilinçaltında bir işlem başlatılmış oluyor…

Kısaca daha ruh dünya ile irtibata ilk geçtiği andan itibaren, onun sağlıklı ve hayırlı biri olmasının tohumlarını ekmeye ilk adım atılıp, bilinçaltı düzenlemesine başlanıyor.

Onları önlerinden arkalarından sağ ve sollarından yakalayacağım diyen şeytan yani insanın aslındaki ilahi hakikatten uzaklaştırmaya çalışan fikir sistemi, büyüme aşamamızda sağımızdan solumuzdan verilen vesvese ve şartlandırmalarla bilinçaltımızı ve şuurumuzu şekillendiriyor…

"Bak hasta oldun, doktora gitmezsen iyileşemezsin…"

"Sen yapamazsın bırak baban yapsın…"

Psikolojide "öğrenilmişlik çaresizlik" kavramı olarak adlandırılan bu olumsuz şartlandırma sistemi, hayat boyu biz fark etmeden bize bunu fısıldar: "Yapamazsın."

Oysaki siz Kuran'la "İnne-ke ala Külli şey'in Kadir" zikriyle büyüseniz, Allah'ın her şeye kadir olduğundan emin olma ruhaniyetiyle yetiştirilseniz, çocukken aklınızdaki şeyi başarabileceğinizi, yapabileceğinizi düşündüğünüz gibi yetişkinken de yapabileceğinizi bilirsiniz…

Maalesef "dünya öğretileri" bizleri kemalatımıza erdirmek için değil "acziyetimizi bildirmek bizi taşıdığımız mananın kudretinden uzaklaştırarak, yoksun bırakarak âciz olduğumuza inandırmak" üzere programlanmıştır… İnsanın hücreleri 6 yıllık süreçlerde yenilenip önceki halinden iz kalmayacak şekilde yeni hücreler oluştururken yaşlanma neden ve nasıl oluşur? Aslında yaşlı gencin yeni haliyken insanın dünyaya ait olmadığının da işaretidir adeta…

Ruh dünyaya ait olmadığını bildiğinden olsa gerek toprakla buluşup sonsuzluğuna dönmek ister adeta… Peygamberimizin, "Bana SİZİN dünyanızdan üç şey sevdirildi…"

diye dünyayı ifade etmesi onun da buraya ait olmadığının örtülü bir anlatımı değil de nedir?

Temelde bir insan bir duasıyla –ki her şey kelimedir– dünyayı altüst edebilecekken ve insandaki enerji atom bombasıyla bile kıyaslanmayacak kadar büyükken, bir anlamda kendimizdeki gücü nefsaniyetimizden arınmadıkça fark edememiz de bir tür koruma sistemi olsa gerek… Hem bizi bizden hem evreni bizden koruma sistemi…

Hakikat ilminin "sırlarla" mühürlenmesi kötü niyetli insanların bu hazineyi ele geçirip, kötü amaçlarla kullanmamaları içindir. Sır bir şeyin özü, aslı, gerçeğin ortası, kendisi demektir… Bunun yanında nedense SIR adı verilen metal kaplamanın, bazı nesnelere, özelikle aynaların arkasına parlaklık verme, dış etkilerden koruma, sızmalarını önlemek vb. amaçlarla sürülmesi, ayna olarak tabir edilen bu dünyanın içyüzündeki SIR'ra nasıl da atıfta bulunuyor… Sır adı verilen bu metal kaplamanın, aynanın ışığını yansıtarak görüntü vermesini sağlaması ile inanılmaz bir işaret değil mi?

Bunun yanında sır kelimesinin "nikâh" manasını da içermesi ise varoluşun kaynağı olan Rahman ve Rahim, eril ve dişil gücün birleşmesi anlamını da sembolize eder gibidir…

Cennet cehennem kaygısıyla değil Allah'a ulaşma sevgisiyle o yolda olan Allah dostlarına verilmiş bu "sır" tabir edilen ilahi bilgiler, onların tek amacının Allah olmasından ve bu dünyanın bir rüyadan ibaret olduğunu ve hepimizin temelde "hiç ve yok" olduğumuzu bilmelerindendir.

Bizlerin Allah'la ilişkisi genel olarak "kızıma iyi bir eş", "oğluma güzel bir iş" gibi dünyevi çıkarlar doğrultusunda geliştirilen ya da "cehennem korkusu cennet kaygısı, sevgisi" ile geliştirilen bir "menfaat" ilişkisidir.

Maalesef. Çok büyük çoğunluğumuz adına bu böyle.

Devam edersek, temelde ne yaptığımızı bilmememiz ancak bunun bir Tasarı, bir Proje olan DNA'yı bilmeden yapılan şekillendirme faaliyetlerimiz ise sonradan kaderimiz haline gelir ve biz kendi yaptıklarımızdan şikâyet ve sitemimizi sanki Allah'tan gelmiş gibi Allah'a atfederiz. Çünkü temelde kendimizi kontrol ettiğimizi düşünsek de yüzde 95 hatta yüzde 99'a varan kontrol edemediğimiz bir bilinçaltı ile baş başayız…

Sağ ve sol beyne "orta yol" unsurunu yerleştirmek için adeta ezanı Muhammedi ve kamet altında vurulan ilahi bilgi mührü, temelde bizim hep bilinçaltımızda bu dünyanın ve Allah'ın hakikatini bilmemizi de anlatıyor aslında…

Çocuklara inanılmaz önem veren ve yetiştirilmelerinde ebeveyn ve çevreleri üzerindeki "haklardan" (İslami hakikatlerle büyütülmek ve eğitilmek gibi) dahi bahseder peygamberimiz.

Yukarıda belirtmiştik, Hz. İsa, havarilerine, "Bir kez daha küçük çocuklar gibi olmadıkça cennetin krallığına yeniden giremezsiniz" demiştir…

Burayı iyi anlayalım, çünkü bu anlatım çok derin ve sembolik manalar taşır.

Hz. İsa burada bilinçaltı temizleme ve hakiki "özgürleşmeden" bahsediyor sanki aslında.

Düşünce ve duygu halimizi değiştirmek suretiyle endokrin sistemini yani hormonal sistemimizi dengelemek, beyin biyokimyamızda neticelenen değişimle çocuk bilinç

halini yeniden kazanmamızı sağlar…

Çocuklar gibi olmamız. Yani geldiğimiz hale geri dönmemiz…

Hz. Ömer'in dediği gibi: "Dünyaya geldiğim gibi gidebilseydim keşke…"

Kendi anladığımız kadarını paylaşıp, devamını Allah'ımızın idrak ettirmesini dileyerek çocukların beyin durumu ve çocuk bilincinin yaydığı beyin dalgalarına bir bakalım.

Çocukların hayal gücünün nasıl da geniş olduğunu bilirsiniz. Aslında bu dönemde ruhsal bağlantımızın en yüksek olduğu ve epifiz bezimizin de en yoğun çalıştığı dönemdir. Bu konudan "Namaz" bölümünde bahsedeceğiz…

Beyin dalgalarınınsa, yetişkinlerde bilinçaltına inebilmek için hipnozlarda kullanılan "Teta" hali…

Teta hali, gerçek ve hayal dünyasının ayrı olmadığı ve bilincin kapsam dışı kalıp bilinçaltımızın devrede olduğu dönemdir…

İslami öğretide bir çocuğun yedi yaşı itibariyle namaz kılması gerektiği anlatılır. Çocuğun Allah'tan koptuğunu fark etmeye başladığı yaş olarak nitelendirilen bu yaş itibariyle, insan olma yolundaki bu ruhun, yani çocuğun "sılada" olma hissini Allah'la kavuşma hali olan namaz yani "vuslatla" giderebilmesi için yedi yaşı itibariyle namaz kılmaya başlatılır çocuk.

Teta beyin dalgası ile bilinçaltımıza ulaşılır.

Çocuk yedi yaşına gelinceye kadar, epifiz bezleri geniş işlevsellikle faaliyettedir ve serotonini melatonine çevirme görevini ifa halindedir. Bunun önemine gelince yedi yaş ertesinde başlayan, üreme sisteminin yavaş yavaş harekete geçmesinin hormonlar üzerindeki etkisidir. Melatonin ergenliğin başlamasını geciktirir ve hipofiz bezinin faaliyetlerini kontrol altında tutar.

Epifiz bezinin yavaş yavaş etkilerinin ekarte edilmesi ile de çocuğun sezgisel algısı yavaş yavaş kendini, salgılanmaya başlayan ergenlik hormonları ile "gerçek dünya algısına" bırakmaya başlar. İşte "sezgi" meselesini "şiir ve şuur" anlatımımızdan hatırlarsak, bu aşamadan sonra çocuk neler yapabileceğini sezgisel olarak bilen bir beyinden, artık "yapamayacakları" öğretilen bir beyne dönüşmeye, kısaca dünyalı olmaya başlar.

İşte bu süreç içinde esma terkibinizle beraber etrafınızdaki öğreti ve şartlanmaları kayıt altına alırız. Mesele şu ki, biz bunları bilinçaltı programlarla yaptığımız için farkında olmayız…

Mucize olmak için, gelip âciz olmayı öğreniyoruz…

Hicr Suresi 99 ayettir. Ve ilk etapta öğrenmemiz gerektiği belirtilen 99 esma-i ilahiyye vardır. Allah'tan harice çıkmış o 99 esmanın terkibi gibi bizler de o 99 isimle varlık âlemine hicretmişiz. Amacımızsa Allah ismine ulaşmak.

Bilinç ve bilinçaltımız arasındaki ilişkide "çocuk" halimize dönmemizi gerektiren bir durum vardır.

Bu konuda çalışmalar ve araştırmalar yapan Gregg Braden'ın sunduğu kanser gibi hastalıkları yenebilmiş insanların vakalarının incelenmesinde dikkat çeken bir konu; şifacı diye tabir edilen şahısların sol beyinlerinin hiç çalışmaması…

Yani, altı yaşına kadar bilincimiz tam oluşmadığı için beynimiz hayal üreten TETA dalgalarında yaşıyor ve biz o süreçte her şeyi "kaydetmekle" meşgulüz. Tabii

bilmiyoruz ki kaydettiğimiz her şeyi bir süre sonra fark etmeden yaşamaya da başlayacağımızı, çünkü onlar bizim alışkanlıklarımız ve yaşam şeklimiz haline gelmiş olacak. Sonrasında ise altı yaşından itibarense beynin ALFA dalgaları baskın hale gelmeye başlıyor…

Ama unutmayalım Hz. İsa'nın ne söylediğini: "Çocuk halimize dönmedikçe hakikati bulamayacağız."

Bu anlatım bende Kuran'da peygamberlerin tümüne "beşer" tabiri kullanılmasını da açıklıyor. Beşer doğduğumuz şekil ve safiyane halimiz, belki de bu yüzden peygamberlerin tümü Kuran'da "beşer" olarak ifade ediliyor…

Bedenin alanı tasvir edildikten ve kuantum fiziği ve daha pek çok yeni bilimsel atılımdan sonra DNA'nın temel işlevinin eskiden düşünüldüğü gibi, protein sentezlemek değil elektromanyetik enerji alım ve taşıması olduğu ortaya çıktı…

DNA'mız ses ve ışık elektromanyetik alanlar alır ve yayar… Yani her birimiz biyo-akustik ve biyoelektrik sinyaller alıcı ve vericileriyiz… Bu bilgiler ışığında DNA müzik adı verilen bir sanatsal alanın da popülarite kazanmasıyla, ses, ışık ile DNA ilişkisi kaçınılmaz oldu…

DNA ve protein sekanslarını notalara çevirebilme ve müzik üretme olarak kısaca özetleyebileceğimiz bir durum bu…

Belki bu bizlere Kuran'ın tecvit denilen okunma şeklinin tavsiye edilmesinin altında yatan doğru frekans arayışına, Kuran'daki kelimelerin nasıl da müzikal olarak özel olarak seçilmiş olduğuna, ezanların okunduğu vakit namazına göre saba makamı gibi birçok müzikal makamda okunmasına, ney çalma ve tasavvuf arasındaki bağlara ilişkin fikirler verebilir…

Artık neuro-science da ilerledikçe belli frekanslardaki tonal titreşimlerin, beynin faaliyette olmayan kısımlarını uyarmak suretiyle aktive ettiği de biliniyor.

Kuran'ın muhteşemliği ise tüm bu şifa verici ve uyandırıcı frekanslarla hem farkındalıklı bilinç hem de bilinçaltı aynı anda uyumlandırılıp düzenlenirken insanın temeli olan elektromanyetik alan ve bununla beraber duygu ve düşüncelerinin de düzenlenmesi ile bedensel kimya da düzenleniyor ve beyin nöronları arasındaki etkileşim artırılıyor.

Kâinat SES ve IŞIK üzerine…

Biz Kuran okurken fark bile etmeden DNA'mızı, elektromanyetik alanımızı, duygusal ve düşünsel halimizi, bilincimizi ve bilinçaltımızı değiştiriyor ve iyileştiriyoruz. Bu da bizim kâinatı OKU'ma bilgimizi artırdığı için tüm bu iyileşme yanında olması gereken bilinç yükselmesini de yaşıyoruz ve bu yüzden izafi kimliğimizden "özgürleşip" ÖZ kimliğimiz olan Hakk'a ve Allah'a ulaşma yolunda yürüdüğümüz için dünyevi algının köleliğinden kurtulurken, bu bilinç ve farkındalık itibariyle dünya ve kâinatın bizim hizmetimize girdiğini fark ediyoruz.

"Gerçek şu ki insanlar kendi içdünyalarını değiştirmeden Allah onların durumunu değiştirmez." (Ra'd 11)

"Ancak tövbe ve iman edip salih amel işleyenlerin Allah, kötülüklerini iyiliğe çevirir. Allah çok affedici ve çok acıyandır." (Furkan 70)

"Kötülüğü iyilikle giderirler" (Ra'd 22)

Daha Önce Yapılmış Kötülükleri,İşlenecek Yeni Hayırlarla Temizlemek

Resulullah efendimiz, Ebu Zerr'e:

"Bir kötülük işlediğin zaman, ondan sonra hemen bir iyilik yap. Gizli günaha karşı gizlice, açık olana karşı da açıkça hayır yap ki onu temizlesin" buyurmuştur. (Ahmed, K. *Zühd*, No: 27; Münavi, *Feyzu'l-Kadir,* No: 763)

Resulullah (sav), Muaz bin Cebel'e:

"Kötülüğün peşinden bir iyilik yap ki, onu temizlesin" buyurmuştur. (Tirmizi, Birr, 55; Darimi, *Rikak*, 74; Ahmed, *Müsned*, V, 153, 158)

DNA ve Yazılım

Eğer biz başlangıcı mucizevi olarak görmezsek, aşılması güç zorluklar kendini gösterecektir.

–Astronom Arthur Eddington

Sonsuz bir akıl var. Sonsuz bir US…

İşte bu yüzden "Sonsuz-Uz"…

"Ey Cabir! Her şeyden önce Allah'ın ilk yarattığı şey senin peygamberinin nurudur."

"Allah mahlukları yaratmak istediği vakit, bu nuru dört parçaya ayırdı:

Birinci parçasından KALEMİ, ikinci parçasından Levh-i (Levh-i Mahfuz), üçüncü parçasından Arş'ı yarattı. Allah'ın ilk yaratığı şey KALEM'dir."[34]

Bu hadis ise ilk yaratılan varlığın "kalem" olduğunu göstermektedir.

Bu bilgilere dayanmak suretiyle âlimler, ilk yaratılan varlığın kalem, arş veya su olduğuna dair farklı görüşler beyan etmişlerdir. Ve çoğunluğu ise önce suyun, sonra arşın ve sonra da kalemin yaratıldığını ifade etmiştir. (İbn Hacer, 6/289)

"Allah, göklerle yeri yaratmadan elli bin sene önce, mahlukatın kaderini yazdı. Arşı da, su üzerindeydi. (Müslim, Kader, 2/16)

Aklıma ne geldi biliyor musunuz? Göbeklitepe'de üstün bilince ermiş kişilerin sembolü olduğu düşünülen yapılar. Ve hiçbirinin AĞZI olmaması…

Meryem Suresi…

İsa'ya Cebrail'in üflediği nefesle hamile kalan ve bu hamileliği yüzünden yaşadığı yerden uzaklaştırılan Meryem.

Ona bebeği sorulduğunda Allah'ın susmasını istediği ve o sustuğu için kucağındaki bebek İsa'nın konuştuğu Meryem.

Meryem Suresi 30. ayet:

"(Bebek İsa) konuştu: Kesinlikle ben Allah kuluyum; bana Kitap verdi ve beni Nebi olarak meydana getirdi."

Öyle çok açılımı olan bir ayet ki… Tabii bizlerin idrak ettikleri öyle kısıtlı ki… Allah'ım hepimizin ilmini artırsın.

Şimdi bu anlatımda nefsi temsil eden Meryem ve Ruhullah olan İsa üzerinden, Meryem'in karşı karşıya kaldığı suçlamalarda Allah'ın onun sessiz kalmasını istemesi ve Meryem'in nefsinin susması ile de Ruhullah temsili ile yani "Allah'ın bize üflediği

ruhun” bizler adına konuşmasının, bir anlamda ifadesi de var deniliyor, pek çok anlam içinde…

Nefsi susanın yerine Allah konuşur. Ve Allah boş laf söylemez. Ve bir kelime bulmacası olan bu evrende susmak en önemli beceridir çünkü en önemli nefsi savaşlardan biridir. Nefesi Rahmani ve Kün kelimesi ile var etme yeteneği verildiğinde, ne getireceğini bilemezsin.

Söz gümüşse sükût altındır.

Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri bu sureye ilişkin muhteşem ve gizemli açıklamalar getirmiştir…

Tasavvufi ama gizemli kalmış bazı anlatımlarda bu suredeki ilgili ayetlerin bir gün sadece nefes yoluyla hamile kalınmasının mümkün olabileceğinin de işareti olduğu da ifade edilir… (Hatta halihazırda çok ender de olsa, bu yolla hamile kalan hayvanlar olduğuna ilişkin bazı anlatımlar da var…) Kuran’da yazan her şey ahirete doğru gerçekleştikçe Salih Peygamber’in kayadan deve çıkarması gibi “hikâye” sanılan anlatımların gerçekleşmesi “müteşabih” yani mecaz (teşbih benzetme anlatımı var) denilen Kurani anlatımların, “muhkem” yani hüküm ve hakikat haline gelişini izleyeceğimizin de “işareti” olabilir…

Bize düşünmek düşer…

Her şeyin doğrusunu Allah’ımız bilir…

Allahü a’lem…

Kalem

Size anlamını veriyorum:

Arapça “ḳlm” kökünden gelen ḳalam قلم “kamıştan yapılmış yazı aracı, kalem” sözcüğünden, Arapça sözcük ise Aramice/Süryanice aynı anlama gelen ḳalamā sözcüğünden alıntıdır.

KALEM: Kamıştan yapılmış yazı aracı…

Kamış neydi?

Hani, Hz. Ali gidip de sazlıklarda peygamberimizin anlattığı “sırrı” anlatmıştı ya? Sazlıklar da onu dinlemişti…

Sonra o kamışlar koparıldı o sazlıklardan geldi, ney oldu. Allah’ın nefesinden üflediği o kamışlar, o nefesle O’nun kelamını üfledi, saçtı her yere…

Kâinat o nefes ve o harflerden saçılmış, Allah’ın kaleminden yazılmamış da nedir?

Ve her birimiz de kalem gibi olmaktayken kaderin asıl sorumlusu, suçlusu kim? Biz mi değil mi?

Ne söylediğinize dikkat edin, çünkü onlar sizin elinizle yazdığınız kader satırlarınız olabilir.

Aşk böyledir işte
Hayat böyledir
İktidar savaşı verir
Seçimlere gitmeden
Kışlara gebe kalırsın

Ömrünün baharında
Gayrimeşru yıllar doğar
Kader sayfalarında…

– Deniz Erten

Dün-Ya

İlim nurdur. Çünkü “ışık” olmazsa “eşyayı” göremez ve keşfedemezsin. Gözüne yansıyan her görüntüyse ışığın kırılmasından ibarettir…

Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri “ümmettirler” dediği “harfler” ile varlıklar arasında çok yoğun bir ilinti olduğunu ifade etmiştir.

Kelimelerle varlıklar arasında derin bir ilişki olduğunu ifade eden Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri’ne göre, Allah’ın “yaratma” eylemini, O’nun ezeli “kelam” sıfatından ayırmak mümkün değildir.

Kelam ve kâinatın varoluşu birbirlerine bağlıdır.

Peki “kâinat” kelime anlamı ile ne demektir hiç düşündünüz mü?

Kâinat, KÜN kelimesi kökünden gelir.

KÜN… “Kün feyekün…”

“OL!” dedi ve oldu…

“KÜN” yani “OL.”

İşte kâinat kelimesi “kün” kelimesi kökünden gelir. “Var olanlar, tüm varlıklar” ve “kana” fiilinin failidir ve “var idi, oldu” demektir…

Arapça kāʾināt كائنات “var olanlar, tüm varlıklar, evren” sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça “kwn” kökünden gelen kāʾin كائن “var olan, varlık” sözcüğünün çoğuludur. Bu sözcük Arapça kāna,“var idi, mevcut idi, oldu” fiilinin failidir.

Mevcut idi, OL’du. Var idi…

Ve farkındaysanız hep geçmiş zaman.

Çünkü her şey “oldu ve bitti”…

Her şey DÜN-YA…

Bizse hatırlayan yani zikreden mi (zikretmek: hatırlamak) yoksa unutan mı (insanın bir anlamı, belirtmiştik) olacağız? Kuran ve İslam’a yönelmemizle bunun testindeyiz. Kendimiz kendimizi tanıyoruz.

“Nefsini bilen Rabb’ini bilir” anlatımının bir açılımı da bu olabilir. İnsan kendi nefsine şahit olmadıkça nasıl tanır ki Allah’ı?

Tanıyamaz ancak tanıdığını sanır.

“İmtihan bu imtihan… Allah bizi test ediyor…” deriz hayatın içinde olaylarla karşılaştığımızda…

Evet ama O zaten ne olduğumuzu, her şeyi bildiği gibi biliyor. Bunu da unuturuz pek çok şeyi unuttuğumuz gibi…

Biz burada kendimize şahit olurken asıl O’nu tanıyoruz. Bizi bize gösteriyor sınırsız ilmi ilahisinde. Tanıdığımız tanımadığımız reddettiğimiz sevdiğimiz sevmediğimiz yönlerimizi…

Bu sınavı elbette bizi denemek için yapıyor ama insanlar şunu unutuyor: O bizi zaten tanıyor.

Asıl biz kendimizi tanımıyoruz. Kendimizdekinin O olduğunu anlamadıkça da tanıyamayacağız bu oyunlu aynalarla dolu lunaparkta.

Tersinden baktıkça her şeye, altüst olmadan hakiki "üste" eremeyeceğiz. "Aşağıda, altta olan" demek olan "dünyaya" mahkûmiyetimiz, bizi kendimizin esiri yapacak.

TİMÜS

"Bu Kuran okuyana şifadır."

Eskiden sünnet kavramını anlamazdım.

Bu, önceleri sadece "âdet" gözüyle baktığım Peygamber (sav) öğretisi, Kuran ve ilimle ilgilenmeye başladıktan sonra ve hangi sünnetin ya da ayetin neden tavsiye edildiğini az da olsa öğrenmeye başladığım her kademede bende, "Aman ya Rabbi!" nidalarına dönüştü…

Kuran okumaya başlamadan okuduğum bir duada "Bu Kuran okuyana şifadır, nurdur" tabiri nelere kadirdi. Bu nasıl bir kitap ya Rabbim!

Oruç tutarak Allah'ımın izniyle reflüyü yendiğimden, yıllar önce Kuran'da cennete zencefilden kadehler olduğu gibi bir anlatımı okuduğum için, "Muhakkak bir anlamı olmalı" diyerek daha zencefil "popüler" olmadan zencefile sardığımdan ve her seferinde ilmi bir açıklamaya karşılık gelen İslami öğretilerle karşılaşmaya başladığımdan, "ne nedendir" diye araştırmaktan alamaz hale geldim kendimi.

Kuran'ın hiçbir anlatımı, peygamberimizin hiçbir sünneti boş yere değil…

Mesela gülümsemek… biliyorsunuz sünnettir.

Ya da "Allah'ı bolca zikredin, olabildiğince sık Kuran okuyun" tavsiyeleri…

Hiçbir şey boşa değil.

Allah'ı zikrederken ağdalı bir dil olan Arapçanın neden verildiği gibi onlarca soruya, ilmin ilerlemesi ile tek tek karşımıza çıkmaya başlayan onlarca sebep var…

Türkçe anlamlarını anlamaya çalışmamız, Kuran'ın derinliğine dalmamıza vesile olacaktır, ancak yeterli değil… Esası Rabca olan Kuran Arapçası harf yapısından sesine kadar sırları olan bir dil… Sadece, Türkçe okusam olur mu diye düşündüğümüzde aklımıza gelmesi adına, aşağıda bazı bilgileri paylaşıyorum.

Vücudumuzda timüs diye bir bezimiz var…

Dr. Ahmet Mithat Boz'un "Timüsü Dövmek Lazım" adlı tıbbi yazısından alıntılar yapmak suretiyle timüsü anlatırken, bu tıbbi bilgiler ile Kuran ve zikir arasındaki ilişkiyi anlatacağız.

Tiroit bezinin altında ve soluk borusunun önünde olan bu bez, genç ve sağlıklı kalmanın en önemli anahtarlarından birine sahip.

Bağışıklık sistemimizin merkezi.

Timüs, ne kadar çok TİTREŞİRSE o kadar sağlıklı ve genç kalıyoruz ve bağışıklık sistemimiz de o kadar kuvvetli oluyor.

Bir "Allah" ya da "La ilahe illallah" diyelim hemen şu an. Titreşimle neyi kastettiğimi anlamak adına…

Göğsümüze vurduğumuzda timüs bezini titreştiriyoruz. Hatta timüsü aktive etmekle ilgili en sık verilen örnek, Anadolu'da ağıt yakan kadınların gayriihtiyari göğüslerine vurmaları… Tarif edilen halde acıdan kaynaklanan bedensel durumun, bağışıklık

sistemini çökertmemesi için farkında olmadan, bir refleks olarak timüsü aktive etmeye çalışıyor beden.

Bu ruh ve beden makinesi ne kadar da akıllı! Allahüekber…

Biliyorsunuz. Düşüncelerle bağlantılı konumuzda bahsetmiştik.

Düşüncelerimiz duygularımızdan kaynaklanır. Ve duygusal hallerimiz salgıladığımız hormonlarla düzenlenir. Hormonlar beden kimyamızı değiştirir. Ve her hormon belirli "felek" yani "enerji alanı" yani "çakraların" aktivasyonuyla ilintilidir.

Timüs aktive edildiğinde, salgıladığı hormonlar mutluluk ve haz duygusu yaratır.

Timüs, çocukluktan ergenliğe kadar büyür ve sonraki aşamada küçülmeye başlar. Yetişkin çağlarda çoğu insanda timüs çok küçük bir hale gelir ve aktivasyonu körelir.

Bunun yanında bilimin çözememesine rağmen, bazı insanlarda timüs ilerleyen yaşlarına rağmen ceviz büyüklüğünü korur ve aktivasyonuna devam eder.

Benim bilimadamlarına bir teklifim var "Zikir ehline, yani Kuran'ı sık okuyanlara ve Peygamber (sav) sünnetlerine sadık kalanlara" bu ölçüm ve araştırmayı yapsınlar.

Nitekim başta peygamberimiz olmak üzere (saçında sadece üç tel ağarmıştır denilir), gelmiş geçmiş Allah dostlarının da, adeta yaşlanmadığını, yüzlerinin kırışmadığını ve huzurlarının daim olduğunu muhakkak duymuşlardır.

Hatta peygamberimiz döneminde, sahabeleri hep onun yaptıklarını takip edip uyguladıkları için, hemen hiç kimsenin hastalanmadığı da sıkça anlatılır.

Timüsün aktive olmasıyla sinir sistemimiz sakinleşir, beyin fonksiyonlarımız hızlanır. Huzur hissi ve rahatlama meydana gelir.

"Bununla beraber adeta yaşamımızı borçlu olduğumuz ve "T hücresi" denilen bedene zarar verebilecek zararlı (AIDS gibi bağışıklık sistemini çökerten) hücreleri yok eden hücreleri de yine timüs bezi üretir. Adeta yaşamımızı borçlu olduğumuz bu küçük T hücreleri arasında haberleşme hatlarının kesilmesi sonucu HIV kaynaklı AIDS gibi bağışıklık sistemini çökerten hastalıklar ölümcül hale gelir.

Avustralyalı Nobel ödüllü kanser araştırmacısı Sir Mac Farlane Burnet, timüs bezini aktive ederek kanserden korunabilineceğini savunmaktadır.

T Hücresi

Göbeklitepe'de T şeklinde taşlar vardır. Bunlar yüksek bilinçte insanları temsil eder.

Ve TAHA… Bir sure adı. 25. ayetine bakın: "Rabbim gönlüme ferahlık ver…"

26-27 devam edin. Surenin ayetleri huzur, ferahlıkla nasıl da ilgili. Surenin seçtiği ayetlerin frekanslarını ve timüs üzerindeki etkisini de incelemek gerek diye düşünüyorum. Sadece 25. ayetin tekrarlanması bile bedende nasıl bir ferahlığa sebep oluyor deneyin.

"Taha Suresi" Kuran Arapçasındaki iki harfin adı TA ve HA. Daha ne anlamlar barındırıyor, kimbilir…

Ve "Ta Ha" ve "T hücresi"…

Ta Ha'nın sembolize ettiği insanlar da adeta T hücrelerinin mikro-evren olan bedendeki etkisi gibi, makro-evrende Allah'ın izniyle, adeta dünyanın, evrenin bağışıklık sistemini koruyan insanlardır. Dünyanın koruması gibidir bu insanlar. İşte

onların sembolleri gibi sanki T hücreleri. Hem fiziksel, hem evrensel “bedenin” korunmasını üstlenmiş faaliyetleriyle…

Her şeyin doğrusunu Allah’ımız bilir.

Konumuza dönersek…

Timüsün nasıl aktive edildiği ise en vurucu yanı:

1. Peygamberimizin hadisi olan gülümseme ve gülmek ile… (1993 yılında Kaliforniya Üniversitesi’nde Dr. Paul Ekman tarafından yapılan araştırmada gülmenin timüsü ve beynin değişik haz bölgeleriyle bağlantısı olan kasları harekete geçirdiği ve insanda haz duygusu yarattığı kanıtlanmış.)

2. İki parmakla timüsün üzerine gelen noktaya vurulması, yani elle uyarmak ile…

Ve işte zikirle bire bir ilintili 3. metot…

3. Dilin üst dişlerin arkasında damağa ve ağzın tavanına değdirilmesi ile…

Daha da ötesi var, Dr. Ahmet Mithat Boz’un Google’dan alıntı yaptığı şu bilgiye bakın:

“Dr. John Diamond ve ekibi, dilin bu pozisyona getirilmesi ile sol ve sağ beyin küresi arasında denge oluşmasını sağladığını tespit etmiş. Bu da insanın daha iyi düşünmesi ve daha iyi hissetmesine yardımcı oluyor.”

Şimdi bağlayacağımız yerin olağanüstülüğüne bakın.

Peygamberimiz Kuran’ı TECVİD’li okumamızı tavsiye eder.

Tecvid nedir?

“Tecvid, Kuran okuma usulü ve ilmidir.”

Harflerin çıkış yeri, sıfatı, uzun veya kısalığı, genişlik veya darlığı, birleştirme ve ayırma, kalın ve ince vurguları bu ilmin konularıdır.

Kelime manası olarak tecvid “cewede” kökünden gelip, bir şeyi güzel yapmak, süslemek, hoşça yapmak manasına gelir. Cewede Arapçada kalite demek olur ki, bir şey çok güzel olduğu zaman kullanılır. Kuran-ı Kerim’i çok güzel ve kuralına göre okuyan insana, Kuran’ı okumasıyla güzelleştiren manasında “mucevvid” denir…

Harflerin çıkış yerine göre okunmasında “dil harfleri” ve “boğaz harflerinin” nasıl çıkarılması gerektiğine ilişkin metoda ise dil harflerinde dilin hangi harfi okurken damak, üst dişler ve arkası, titreşim gibi hareket şekli belirlenir.

Tüm bu bilgilerle beraber aşağıdaki İslami öğretinin bir kısmını yorumsuz şekilde veriyorum…

ت: Dil ucunu üst dişlerin ortasına vurarak çıkarılır. İnce bir harftir.

ث: Dilin ucuna üst dişler hafif bastırılarak okunur.İnce ve peltek bir harftir.

ج: Dil ortasını üst damağa vurarak çıkarılır. İncedir.

ح: Boğazın tam ortası sıkılarak çıkarılır. Kalındır.

خ: Boğazın biraz evvelinden hırıltılar çıkarılır. Kalındır.

د: Dilin ucunu üst dişlerin ortasına vurularak çıkarılır. İncedir.

ذ: Dil ucuna üst dişler hafif bastırılarak çıkarılır. İnce ve peltektir.

ر: Dil ucunun arkasını üst ön dişlerin içine hafif dokundurarak çıkarılır. Kalındır.

ز: Dil ucu ön dişlere değdirerek çıkarılır. İncedir.

س: Dil ucu ön alt dişlerin içine değdirilerek çıkarılır. İncedir.
ش: Dilin ortasını üst damağa dayayarak çıkarılır. İncedir.
ص:Dilin ucu ön alt dişlerin yarısına bastırılarak çıkar. Kalındır.
ض:Dilin yan tarafını üst azı dişlere vurarak çıkarılır. Kalındır.
ط: Dilin ucu üst dişlerin etlerine yakın yerden çıkar. Kalındır.
ظ: Dil ucuna üst dişler hafifçe bastırarak okunur. Kalındır.
ع:Boğazın ortası hafif sıkılarak çıkarılır. Kalındır.
غ:Boğazın evvelinden çıkarılır. Kalındır.
ف:Üst dişler altdudağın içine bastıraraktan çıkar. İncedir.
ق:Dilin sonunu damağa vurarak çıkarılır. Kalındır…
ل:Dil ucunu damağa dayamakla çıkarılır. İncedir…
ن:Dil ucu ile üst dişlerin dibine yakın olan damaktan çıkarılır.İncedir.
ه:Boğazın göğüsle birleştiği noktadan çıkar. İncedir.
ى:Dilin ortası üst damağa vurarak çıkarılır. İncedir.

Beyin aktivasyonunuzu artırmak, bağışıklığınızın güçlenmesi, gençleşmek, mutlu ve huzurlu olmak ve daha nice şifa türü mü istiyoruz?

Mümin niteliğindeki hafızlar ve Allah dostlarına bakalım… Ne kadar da zeki ve nasıl bir HAFIZ'aları var değil mi? Allah'ın (El-Hafiz) isim ve sıfatlarından, hıfz kökünden türemiş "korumak, ezberlemek" anlamında…

Allah'ın Hafız ismi hem HAFIZ'anızı korur ve hem de sizi…

Hafız…

Sevap günah kayıtlarımızı tuttukları ifade edilen "Hafaza" melekleri.

İnfitar Suresi 10. ayet: "Ve inne aleykum le hafizin (hafizine)."

Hafıza, meleke, yani kuvvetimiz… Hepsi bağlantılı…

Tesadüf yoktur…

İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin
Bu nice okumaktır…

– Yunus Emre

KALP GÖZÜ

Ey insanlar siz Âlem-i Kübra'sınız (Büyük Âlem) ve bütün âlemler Âlem-i Süğra'dır (Küçük Âlem).

– Hz. Ali

Siz de duymuşsunuzdur, halk arasında da çok kullanılır "kalp gözü" kavramı.

El Basir… Allah'ın 99 esmasından sayılan "her şeyi bütün incelikleriyle gören" ve bunun içeriğinde anlamlar taşıyan ve belli sayıdaki zikriyle insanda da sırlı manaları açığa çıkaran çok önemli bir Allah esması.

Her esma potansiyel olarak bizde mevcuttur ancak mesele onu açığa çıkarabilmek ve faaliyete sokmaktır. Biz sadece "teşekkür" bazlı alırız "hamd" meselesini (daha önceden de belirttiğimiz gibi) ki bu anlayış şeriat mertebesi idraki için doğrudur ancak, kâmil hamd anlayışı, esma ve onun fonksiyonlarının o varlıkta rahmani yönüyle açığa çıkarılması olarak ifade edilir.

Neden bu konuya girdiğimizse kalp gözünün faaliyete geçmesiyle yani az önce izah ettiğimiz kalp bölümüyle ilgili.

Beni düşündüren kimi yerde rivayet kimi yerde hadis olarak belirtilen şey, peygamberimizin Hz. Cabir'e Allah'ın her şeyden önce ilk yarattığı şeyi anlatırken, ifadesinde geçen şu bölümdü:

"Sonra dördüncü parçayı yine dörde böldü: Birinci parçadan müminlerin basiret nurunu *iman şuurunu; ikinci parçadan –marifetullahtan ibaret olan– kalplerinin nurunu; üçüncü parçadan tevhidden ibaret olan ünsiyet nurunu (La ilahe illallah Muhammedün Resulullah nurunu) yarattı." (Bkz. Acluni, I*265-266).

Bir tür "nur inzali" anlatılıyordu mertebe mertebe ve basiret nurunu da Allah'ın "Basir" ismini bildiğimizden, araştırmaya başladığımda kalbin az önce anlattığımız özellikleriyle karşılaştım.

Kâinatın NUR'dan oluşturulmasını anlatan ve peygamberimize ait olduğu ifade edilen bu anlatım, Basiret Nuru ve İman Şuuru'nun ne güçte olduğuna yani kalp ve sezginin olağanüstü gücüne işaretti benim için.

"Nurlanmış olmak", bu sonsuz karanlıkta ne kadar ışığın olursa o kadar görebilirsin gibi bir anlam düşündürüyor bana… Elektriklerimiz kesildiğinde nasıl da bir âmânın o anlık da olsa ne yaşadığını anlarız… Nasıl âciz hissederiz kendimizi ve olan bitenden bihaber…

Oysa yolu ışıklanmış bir insan nasıl ki ışığın vurmasıyla eşyaları ve varlığa çıkmış şeyleri görür, nasıl vâkıftır olan bitene ve nasıl farkında… İşte bunun gibi bir şey…

Ve hakikat şu ki, bizler bu dünyada ne kadar aydınlanırsak diğer dünyaya da o ışığı götüreceğiz. Bu dünyada kalben körlükte kalan, diğer dünyada da kör olarak uyanacak…

"Biz, onları kıyamet günü kör, dilsiz ve sağır olarak yüzükoyun haşrederiz." (İsra 97)

"Her kim bu dünyada (manen) kör ise, ahirette de kördür. Üstelik iyice yolunu şaşırmıştır." (İsra 72)

Din bir yol ise yolunu "görmek" en önemli şeydir. Aksi halde kaybolursun.

Bunun yanında Allah'ın "Kâinata sığmadım bir mümin kulumun kalbine sığdım" anlatımı ve kalbin Kâbe gibi "beyt" olması ve onda zatın zuhrunun olduğu anlatımı, beni şunları tefekkür etmeye itti:

Bazı İslami anlatımlarda, beynimiz Allah'ın esmalarının saklı olduğu yer olarak anlatılır. Ve belli zikirlerle onları aktive etmeye çalışarak onları faaliyete sokmaya çabalarız.

Bilimsel gelişmelerin hakikat ilmi ile paralelliğinin artık teker teker bilincimize açılmaya başladığı şu dönemlerde, peygamberimizin bahsettiği cennetteki Kevser

havuzu, nehri (ve Kevser Suresi'ndeki enteresan işaretlerle), acaba yüzde 80-85'i SU olan ve esma kaynağı olarak nitelendirilen nöronların bulunduğu beyinden de (batını açılımlarından birinde) bahsediyor olabilir mi?

Bunun yanında Allah beyne değil de kalbe "beytim" anlamını atfettiyse ve kalpteki enerji seviyesi beynin çok üstünde ve adeta beyni ve tüm vücudu kalp yönetiyorsa acaba insanda bulunan, Allah'ın "Allah" esması kalpte saklı olabilir mi?

Elbette ki kalp ifadesini bir et parçası olarak değil "varlığın özünü taşıyan enerji merkezi" olarak düşünmek gerekir.

Her bir atışıyla yaydığı elektromanyetik alanla dünyayı bile etkileme gücü olan kalbin, Basiret Nuru'nu yani "her şeyin özünü görme yetisini" ve "iman şuuru" yani "sezgisini" de taşıması bu yüzden olabilir mi?

Beyni ve tüm vücudu yönetenin kalp olması düşünülmeye değer…

"Onların gözleri vardır görmezler…" (Araf 179)

"Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nuru, içinde misbah (lamba) bulunan kandil (ışık saçan bir kaynak) gibidir. Misbah, sırça (cam) içindedir. Sırça (cam), inci gibi (parlayan) yıldız gibidir. Doğuda ve batıda bulunmayan mübarek bir ağacın yağından yakılır. Onun yağı, ona ateş değmese de kendi kendine ışık verir. Nur üzerine nurdur. Allah dilediğini nuruna hidayet eder (ulaştırır). Ve Allah, insanlara örnekler verir. Ve Allah, her şeyi en iyi bilendir." (Nur 35)

Bu ayette nur anlatımında onu sarmalayan camın adeta bir yıldız gibi olduğu anlatılır… İçinde Allah'ın ruhundan üflediği nuru taşıyan kalbin tanımının güzelliğine bakın…

Eskiden elektriğin kullanımının keşfinden önce kandiller varmış… O kandilleri, odayı en güzel ve yoğun şekilde ışıklandırabilsin diye, duvara açılan bir kovuğa yerleştirirlermiş… O küçük ışık birden tüm odayı aydınlatacak kadar büyürmüş bu şekilde…

Allah'ın insanın kalbine koyduğu nur göklerden yere bakan meleklere parlayan yıldızlar gibi görünür… Hatta bizlerin gördüğü yıldızların da meleklerin nuru olduğu anlatımları da vardır… İnsanın kalbi kaburgasının içinde adeta oyulmuş bir kovukta nur barındıran lamba gibidir… Kalbin içinde Allah'ın nurunu taşıyan bir sesin kalbe değmesini bekleyen bir yağ vardır adeta… İşte Allah kelamı kulaktan girip de kalbe değince o yağ alev alır ve kalbin içindeki nur kandili yanmaya başlar…

O nurun etrafını saran cam (kalp) öyle parlaktır ki ayette "yıldıza" benzetilir… O cam kirlenirse ışığın yansıması da azalır azalır… Bu yüzden o cam hep temiz tutulmaya çalışılmalıdır…

Kalpteki o nur dışarıdan Allah kelamı, zikri ile beslenir ve iki nurun buluşması ile sadece kendine değil bir duvardaki oyuğa konulmuş bir lamba gibi çevresine de ışık dağıtır… Dışarıya ışık veremiyorsan yanmanın ne faydası vardır… İslami öğreti önce kendindeki ışığı bulup sonra onunla etrafına ışık dağıtman içindir… İnsanın bedeni ağzından, ruhu ise kulağından beslenir… İçindeki nuru ateşleyen, kalbindeki kandildeki yağı ateşleyen dışarıdan gelen Allah ilmi ve muhabbetidir… Bu ateş önce kendinin sonra etrafının aydınlığa kavuşmasına vesile olmanı sağlar…

Akşam karanlığı çökünce güneş çekilir… Allah'ın ışığı dünyaya hayat veren, hayata sebep olandır… O sabah her eve girer ondan kaçış yoktur ama karanlık çöktüğünde

ışığa ihtiyaç duyulur… İşte iman karanlıkta daha da çok korunması gereken bir haldir ki insanın ışığa en ihtiyacı olduğu anda onu aydınlığa kavuştursun.

Tasavvufta Mekke, insan-ı Kâbe onun kalbi ile özdeştir… Dünyanın enlem ve boylamlarının ortasında Altın Oran merkezinde Kâbe vardır… İnsan da arzdır, yerküredir ve insanın da omurga ve kaburgasının merkezinde kalp vardır… Kâbe'nin üzerinde Hacer-ül Esved denilen "Siyah Taş" bulunur…

Hacer taş, Esved de siyah demektir…

Sevda

Eski tıbba göre insanı oluşturan dört maddeden biri olan sevda "kara" demektir… Ne ilginç değil mi, "kara sevda" derken biz "kara kara" diyor gibiyiz… Her kalpte bir kara nokta vardır ve işte buna SEVDA, Nokta-I Süveyda denir… Sevdaya düşenlere o noktaya ithafen kara sevdaya düştü denilir…

Kalbi sembolize eden Kâbe'deki Hacer-ül Esved de aynı kalbimizdeki karasevda noktası gibidir… Oradan yansıyanlar "arş-ü Rahman" timsali olan beyinde açığa çıkar… Müminin kalbinde yerleşen Allah isminin beyinde Allah'ın esmalarını, ayanı sabitesini açığa çıkarması gibi…

Arapçada Arapça "swdl" kökünden gelen sawdā' سوداء "kara safra, melankoli, eski tıbba göre insanı oluşturan dört maddeden biri" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça aswad أسود "kara, siyah" sözcüğünün sıfat dişil (müennes, feminine) halidir.

Hayatın bir noktadan başlayıp kâinata yayılması ve sonra tekrar o kara noktada dürülmesi sanki her şeyin varoluşundaki sevgi ve aşkın geldiği yere dönüşü ve imzası gibidir…

Kuran'da Tarık Suresi vardır… Bu sure gizemleriyle ilerideki pek çok kitabımıza konu olabilecek bir suredir…

Tarık (yıldızı), kelime anlamlarına baktığınızda "tarikat" kelimesine köken olmuş, yolcular yürürken ayaklarını yere vurdukları için "yol" anlamını da barındıran ve "vurmak" anlamı da olan, geceleyin doğup beliren, karanlıkta (gecede) yol gösteren bir yıldızdır…

"Ve (alame) işaret ve yıldızlarla yol bulur hidayete ererler…" (Nahl 16)

"(O) parlak ışığı ile karanlığı delen bir yıldızdır." (Tarık 3)

Karanlığı delen "sakıb" necmüssakıb (necm-yıldız) da denen bu yıldız "çölde yolunu kaybedenlere yol gösteren" anlamıyla, dünya çölünde de yolunu kaybeden bizlere ilmi ve nuru ile yol oluşturan ve yol gösteren anlamını taşır… Gökten yani bilincimizden gelip nefsimize ve oradan da vicdanımıza işleyen, karanlığımızı delip kalbimizdeki kandili yakan iman nurunu sembolize eder…

Karanlığı yok etmeyen, cüzi iradeye müdahale etmeyen "Senin yolun sana benim yolum bana" diyen ama aydınlığa kavuşmak, sıkıntısından kurtulmak, kurtuluşuna ermek isteyen bilince de, doğru istikamete ulaşma YOL'unda yol gösterici olan Muhammedi nurdur bu anlatımın içeriği…

Tarık'ın "vuran" anlamıyla, "Pulse", "nabız" kelimesinden gelen ve "vuruş yapmak" niteliği ile "Pulsar" diye nitelendirilen gökcisimlerinden olduğu ve çok ilginç özellikleri (düzenli ve hızlı vuruşlar formunda yaydığı radyasyon –ses– gibi) özellikleri ile bu her

iki kavramın da KALP ile ilişkisi olduğunu düşündüğümde Nur Suresi'yle Tarık Suresi'nin birleşiminde kalbimizdeki iman nurunun Tarık yıldızından da etkilendiğini düşünmemek elde değildi…

Bedenimiz suyla temizlenirken kalbimiz ancak aşk ateşiyle temizlenir ve ateş suyu doğurur da o da gözlere yaş olur…

Şimdi kendi bireysel Levh-i Mahfuz'umuz olan ve harflerden oluşan DNA'mızı etkileyebilmemiz yanında, diğer insanları neden ve nasıl etkileyebildiğimizin bilimsel açıklamasına geçelim… Cemaat halinde ibadetin neden tavsiye edildiğini anlamamız gerçekten çok mühim…

Belirli sayıda ve belirli bilinç ve idrakteki insan bir araya gelerek dünyayı değiştirebilir…

Buna inanın…

Bizim bildiğimiz şekliyle Jan Dark'ın (Jeanne d'Arc) hayatını işleyen bir film izliyordum…

Jan Dark 1400'lü yıllarda yaşamış, Yüzyıl Savaşları boyunca İngiltere'ye karşı ülkesi Fransa'ya memleketi Lorraine'deki cephelerden başlayarak manevi anlamda büyük destek olan ve sonradan ünü Fransa'nın dört bir yanına yayılmış, önce kafir ilan edilerek yakılarak öldürülmüş, ölümünden yıllar sonra ise "azize" ilan edilmiş Katolik bir Fransız vatanseveri (Vikipedi).

Annesi gözünün önünde tecavüz edilerek tüm ailesi ile birlikte katledilmiş beş çocuklu bir çiftçi ailesinin ortanca çocuğu…

Üstün duru görü ve hisleri olduğu ve bununla nam saldığından çocuk yaşta ülkesini kurtarmak için Fransa Kralı VII. Charles'tan izinle Fransız ordusuna katılıp, ailesini katleden İngilizlere karşı daha 16 yaşında savaşmıştır…

Birkaç zaferden sonra ise İngiliz yanlısı bir piskoposun başkanlığındaki bir engizisyon mahkemesinde erkek kıyafetleri giyinmesi ve gaipten sesler duymasının onun kâfir olduğunu gösterdiği savunularak yüz bin kişi karşısında diri diri yakılarak idam edilmiştir… Ve ne sarkastiktir ki aynı kilise tarafından ölümünden neredeyse 500 yıl sonra azize ilan edilmiştir.

Beni onunla ilgili en çok etkileyen şeylerden biri de onun hayatını işleyen bir filmde geçen bir diyalogdu…

Yakılmasına karar verilen Dark'ın Azrail ile çok önemli bir mesaj içeren bir diyaloğu vardı…

Azrail ona sordu:

"Binlerce insan senin de vasıta olman yüzünden öldü… Değdi mi savaş uğruna yaptıklarına? Nereden biliyordun Tanrı'nın senin savaşmanı istediğini?"

Dark cevap verdi:

"Biliyordum… Çünkü Tanrı bana işaret yolladı…"

"Nasıl bir işaret?" dedi Azrail.

"Bir gün kiliseye dua etmeye giderken yolda o ana dek gördüğüm en güzel kılıcı buldum… Olmayacak bir yerde karşıma çıkan ve savaşmam için bir İŞARET olduğuna inandığım, gökten benim için indirildiğini düşündüğüm bir kılıç…"

Azrail gülümsedi…

"Nereden biliyorsun gökten indirildiğini?"

Ve ona o kılıcın neden orada düşmüş olabileceğine ilişkin pek çok olasılık ve hikâye çeşidi anlatmaya başladı…

Dark dinledi dinledi… Ve Azrail konuşmasını bitirince sadece kaldı… Dizlerinin bağı çözülmüş şekilde birden çömelip boşluğa bakarak…

Kahrolmuştu…

Mahvolmuştu…

O hiç bunları düşünmemişti ki… Oysa o sadece kılıcının gökten onun için indirildiğine inanmıştı! Savaşması için… Tüm bunları düşünmeden birdenbire buna yormuştu olanı! Ve… ve bu düşüncesiyle kralı ikna etmesi sonucu binlerce insanın ölümüne vasıta olmuştu belki de!

Azrail ona dedi ki:

“Sen, ailen ve anneni katledenlere karşı duyduğun savaşma güdüsünü ilahi bir şeylere dayandırıp İŞARET olarak görmek istedin… Ama ya yanıldıysan? Bu işaret savaş işareti değildiyse nasıl kaldıracak vicdanın bunca masum insanın ölümüne vasıta olmayı?”

İşte kelimeler bire bir bunlar olmasa da aşağı yukarı bu içerikteki anlatım, hayatımdaki dönüm noktalarından biri olmuştu benim için…

Allah bize her an ayet dediği ve anlamı “işaret, iz” olan olaylar gösterir…

Ama kaderimizdeki patikayı cüzi irademizle çizmemizdeki belirleyici unsur o işareti “ne yönde” OKU’duğumuzdur…

Nefsimizden gelen istekleri bir işaretin OKU’ması olarak kendimizi ateşe atmak mı, yoksa bir işaretin “rahmani” yani Allah’ın aklıyla okumasını yaparak kaderimizi doğru yapılandırmak ve AN’ımızı doğru KURMAK mı?

“Bu bir işaret!” derken dikkat edin… Bazen hayat nefsinizin yazmak istediği yerden ruhunuzu silmiş olabilir…

KALBİN BEYNİ

E fe lem yesiru fil ardı fe tekûne lehum kulubun ya’kılune biha ev azanunyesmeune biha, fe inneha la ta’mal ebsaru ve lakin ta’mal kulubulleti fis sudur (suduri).

– Hac Suresi 46. ayet:

Sana karşı çıkanlar, hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalardı, onların başına gelenleri görerek, düşünebilen kalpleri ve işitebilen kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki, onlarda kör olan gözler değil, kör olan göğüslerdeki kalplerdir. Yani asıl felaket, kalp gözünün kör olmasıdır. Çünkü insana gerçekleri gösterecek olan odur.

– Abdullah Parlıyan

Kalp, kendisine itaat edilen ve hükmü geçerli olan bir sultandır, diğer azalar da onun tebaasıdır…

– Osmanlı âlimlerinin en meşhurlarından
Muhammed bin Ali Birgivi

Bedeninizde bir et parçası vardır. O ıslah olursa bütün beden ıslah olur. O ifsat (bozulursa) olursa bütün beden ifsat olur. Biliniz ki o et parçası kalptir.

– Hz. Muhammed (sav)

Bu beden ülkesinin padişahı akıl değil, kalptir.

– Mevlana

Nöro-kardiyoloji…

Yani kalp-sinirbilimi.

Son yıllarda tıbba ilişkin gelişmekte olan bir bilim dalı.

Gregg Braden dünyanın dört bir yanında bu alanda çalışmalar yapan Dr. Armour ve Dr. Ardell adlı bilimadamlarının ve Heartmath Enstitüsü'nün son yirmi yıldaki tespitlerini dünyanın dört bir yanında paylaşıyor.

Fazla "bilimsel" detaylara girmeden bizi çok ilgilendiren konulara değineceğim.

Gregg Braden'ın Heart-Math Enstitüsü çalışmalarının sonuçlarına ilişkin anlatımları ve Yard. Doç. Dr. Hasan Doğan'ın "Kalbteki Beyin" adlı makalesinden de faydalanmak suretiyle bazı aktarımlar yapacağım.

On yıllarda tespit edildi ki, vücudumuza kan pompalamaktan ibaret görevleri olan kalbin bilinenin aksine, merkezi sinir sistemimizden bağımsız, minimum 40 bin sinir hücresinden oluşan kendine ait bir bilgi işlem merkezi var.

Kısaca buna kalbin kendine ait bir, nöron ağı yani bir beyni var diyebiliriz!

Buna "kalbin beyni" deniyor.

Peki kalpteki beyin ne yapıyor?

Biz hep kalbin beyinden sinyaller aldığını ve işlevlerini bu yönde yaptığını bilirdik, ancak bilinenin aksine kalp beyne beynin kalbe yolladığından daha fazla sinyal yolluyor.

Bahse konu bu müstakil sinir ağı hem kalbin faaliyetlerini hem de kalbin başta beyin olmak üzere diğer tüm organlarla olan ilişkisini düzenliyor.

Kısaca beyinle kalp arasındaki interaktif iletişim ağını sağlıyor.

Doğan'ın makalesinde, kalbin aynı beyin gibi "yargılama, karar verme, bilgi işleme ve hatırlama fonksiyonları" olduğu gibi, "duyguların ilk üretim merkezinin de kalpte vücut bulduğunun ispatlanmış bir veri olduğu" anlatılıyor.

"Kalpte üretilen duygu taşıyan sinyallerin, limbik (korkma, öfkelenme, sevgi, şefkat, saldırganlık gibi birçok duyguların merkezi; beynin, temporal lobunun orta kısmında yer alan sistem henüz açıklanamayan çok yönü olan sistemdir) sisteme çok hızlı şekilde taşınıyor ve bu sinyal karşılığı beyin bu sinyalle ilintili cevabı bedendeki tüm hücrelere dağıtıyor.

Bu yetmiyor beynin kalp sinyaline verdiği bu cevap, o şahsın etrafında olan herkesin beyin ve kalp dalgalarına da etki ediyor…

İnsan kalbinin yaydığı elektriğin sanıldığının aksine beyninkinden daha az değil, hatta beynin yaydığından 100 kat daha fazla ve kalbin yaydığı manyetik alanınsa beynin yaydığından tam 5000 kat daha fazla olduğu da yeni bulgular arasında…

Küçük bir dünya gibi olan insan, bu elektromanyetik alanla sanki dünyanın atmosferi gibi çevrili.

Kısaca özetlemek gerekirse bu şu anlama geliyor:

Duygularımız gönderdiği sinyalle beynimizi ve bu da düşüncelerimizi, bu duruma uygun kimyasalı salgılayan beyin de bedenimizi, bedenimiz kâinatta var olan her şey gibi temelde fotonlardan oluştuğu için, içinde bulunduğumuz çevresel alanı ve insanları etkileme kabiliyetinde ve de etkiliyor.

İslamiyet'le bağlantılarımıza gelince, öncelikle şunu anlamamız lazım:

Yıllarca pozitif düşünce teknikleri, eksik anlatımlarla insanlara hayallerine kavuşmayı umut ettirdi.

Oysa düşünmeyi değiştirmenin temeli öncelikle duygu halini değiştirmekten geçiyor, keza bilimsel bulgularda da gördüğümüz gibi olayları tümüyle etkilemeye başlayan merkez Beyin değil Kalp'tir.

İslamiyet'in "ahlakı tamamlamak" üzere gönderildiğini söyleyen Resulullah'ın (sav) dediğini açıklar ve tasdik edercesine, İslamiyet aslında varlığımızın temelindeki "duygu durumumuzu" düzenlemekte.

Dr. Leonard Horowitz ve Dr. Emoto'nun dua ve su mucizelerini biliyoruz. Suya şükran, teşekkür ifadeleri ile seslenilmesi muhteşem kristalizasyona ve suyun şifacı özelliğine etki etmişti.

İşte duygu halimizi düzenleyen kalbimizin taşıdığı duygusal zekâ ile İslamiyet'in en mühim tavsiyeleri olan "sevgi, şefkat, hamd etme, şükran, affetme, merhamet" gibi duygu durumları ile "haset, stres, güvensizlik, kıskançlık, şüphe" gibi hallerdeki nabız ölçümü farkını gören araştırmacılar; bu duygu hallerine girerek önce kendi metabolizmamız (beyin sapı, nabız atışı, amigdala korteks, giden bilgilerin hem beyin hem de beyin dalgalarına etkisi) ve elektromanyetik alanımızı, daha sonra da yayıncı ve etkileyici özellikte olan bu alanımız dolayısı ile çevremizi ve çevremizdeki insanları nasıl etkilediğini ispat etmişler.

"Stres, kıskançlık" gibi olumsuz duygusal hallerde DNA'mızın kasıldığı, tam ve doğru faaliyet gösteremediğini görmüşler.

Ve artık kabul gören tüm bu bilimsel veriler ışığında anlaşılan o ki, duygu halimiz düşüncelerimizi, düşüncelerimiz DNA'mızı ve o da, kısaca, üzerinde bulunduğumuz kara parçası yani dünyamızı etkiliyor.

Kısacası araştırmaların gösterdiği şey, kalbin bedenimizin hem beden içi ve hem de beden dışı elektromanyetik dengesinin sağlandığı merkez olduğu.

Kalp ve Akıl Matrix'i: Kalp Beyne Yeni Düşünme Yollarını Nasıl Gösterebilir gibi pek çok kitabın ünlü yazarı Amerikalı Joseph Chilton Pearce, kalbin insandaki ana zekâ, akıl merkezi olduğunu ifade ediyor.

Hatta moleküler biyologlar kalbin, insandaki en önemli iç salgı bezi olduğunu ifade ediyorlar. Kalbin, dünyadaki deneyimlerine göre ANF (Atrial Natriüretik Faktör) adı verilen ve limbik sistemdeki her faaliyeti ya da diğer adıyla "duygusal beyni" etkileyen majör bir hormon üretip salgıladığını belirtiyorlar.

Daha da ötesinde bu alanın hafıza ve öğrenmenin yer aldığı hipokampal bölge olduğunu ve tüm hormonal sistemin merkezini de içine aldığını, daha da ötesinde ise

nöro-kardiyologlar kalbin yüzde 60 hatta 65'inin eskiden düşündüğümüz gibi kas değil nöral hücreler olduğunu belirtiyorlar.

İşte bizler duygu halimizi değiştirdiğimizde, ki buna tasavvufi anlamda HAL diyebiliriz (yani sadece ilmi söylem ve lafzı ile değil, ilmi amel, yani hal edinmişliğiyle var olmak, HAL EHLİ olmak), bedenimizin içinde yaydığımız manyetik alan yüzünden üzerinde bulunduğumuz yeryüzü alanı da, bizler de, dünya da fotondan olduğu ve fiziksel görünüşte ayrı gibi görünsek de enerjisel anlamda ayrı olmadığımız ve iç içe olduğumuz için bulunduğumuz çevreyi, yaydığımız manyetik alanı etkilediğimizi ifade ediyorlar.

Bu neden önemli?

Bu durumu fark eden kişiler toplu meditasyon seansları yapmak üzere dünyanın belli alanlarında toplanıp yaydıkları enerjiyle, o bölgede var olan savaş ve agresyon duygularını dengeleyen deneyler de yapmışlar.

Konuyu bağlayacağım yer ise namaz ve duaların CEMAAT halinde okunma faydası ve tavsiyesinin İslamiyet'te sürekli anlatımı. Bunun yanında cemaat halinde ilim öğrenmek ve yaymaya ilişkin birlikte geçirilen vakitler…

İnanılır gibi değil. Her şey ne kadar anlamlı. Zikirden namaza, cemaat halinde olmaya kadar her ibadet anlatımının sayısız ilmi karşılıkları var. Bunlar sadece bizlere nasip olan açılımlar, kimbilir daha ne açılımları var…

Peki onlarca insanın beraber bir duyguyu paylaşması nasıl olur da dünyayı değiştirebilir?[35]

Bunun ölçümünü 11 Eylül'de yapmışlar.

11 Eylül'de dünyanın manyetik alanında ani bir değişim oluştuğunu kaydetmiş uydular. Ve o sırada dünyanın dört bir yanında şefkat, merhamet, üzüntü, acı ve türevleri duygu hallerini yaşayan insanların birbirlerinden habersizce dünyanın manyetik alanına yaydıkları bu ortak manyetik alan ne yapmış biliyor musunuz?

Dünyanın manyetik alanını değiştirmiş!

Tam 11 Eylül olayının dünyaya anons edildiği o saatlerde dünyanın manyetik alanında bir değişiklik kaydetmiş uydular!

İşte bu cemaat halinde hissedilen duygu ve her bir insanın aynı anda yaydığı elektromanyetik alan bulundukları çevre ve yeryüzü alanını zincirleme olarak değiştirince, yüz binlerce insan aynı anda yeryüzünün manyetik alanını fark bile etmeden değiştirmiş!

Araştırmacıların bunu fark etmesinden sonra bu yönde çalışmalar başlatılmış ve bu da bazı çevrelerde "küresel uyumu başlatma projesi" adı verilen bir projeye önayak olmuş.

Dünyanın manyetik alanı neden önemli?

Çünkü bu alan iklimden, hayvanların göç etmesinden tutun su seviyelerine, ruh hallerimize kadar her şeyi düzenleyen alan…

İbadetlerimiz bile Ay'ın dünya üzerindeki manyetik etkisi ile yakından ilgilidir. Ay takvimiyle bağlı olduğu için de kutsiyet atfedilen günler kandil ve ramazan gibi her sene yaklaşık 10 gün geriden başlar. Çünkü İslami takvim pek çok eski uygarlıkta olduğu gibi Ay takvimine göre işler.

Dünya üzerindeki tüm canlıları etkileyen bu manyetik alanın, cemaat haline gelen ve benzer duyguları taşıyan insanlar tarafından etkilenmesine “uyum (coherence) enerjisi” adı verilip bu uyumun frekansının ölçülmesi sonucu, bulunan frekans aralığının beyin ve kalp arasında en elverişli uyum alanı sağlandığında ölçülen frekansla aynı olduğunu görmüşler.

Şu anda dünyada bu uyum frekansına ulaşmak suretiyle, şifalanmayı öğrenme seminerleri veriliyor, çünkü vücutta bu uyum sağlanınca vücuda ait neredeyse 1400 biyokimyasal fark oluştuğu belirtiliyor. Gençleşme ve genç kalmadan bağışıklık sistemimizin daha güçlü aktive edilmesine kadar pek çok sonuçla karşılaşılıyor.

Balinaların birbirleriyle iletişim kurduğu beyin frekansı olarak kaydedilen bu frekans, kalp ve beyin arasında sağlandığında dünyanın nabzı ile insanın nabzı arasındaki uyum da sağlanmış oluyor. Bunun aracılığıyla kendini ve diğerlerini şifalandırmaya aracı olmandan evrenle iletişimine kadar her şey düzenlenebiliyor.

Arz ve insan arasında Kuran’da hep simetri olduğunu ve yeryüzüyle aynı materyalden yapılmış insan bedeninin, arzla ilgili ayetlerde insanın kendisinin anlatıldığını idrak etmesi gerektiğini konuşmuştuk.

İşte yukarıda anlattıklarımız bunun bilimsel temellerinin en önemlilerinden biri.

Arılar, balinalar, yunuslar, kuşlar yollarını hep dünyanın manyetik alanı ile bulan ve kendi aralarındaki ilişkiyi de bu alanı kullanmak suretiyle düzenleyen varlıklardır.

Ne varsa âlemde hepsi âdemde ise bunun aynısına biz de sahibiz, ama mesele şu ki bulunup kullanılmayan bilgi faydasızdır.

Kalp atışını belirli seviye ve uyumda tutmak için yapılan nefes ve terapi çalışmaları dünyada yayılmış durumda.

Aslında İslamiyet’in özünde, zikir şekillerinde, nefesi rahmani izahlarında, belli zikirlerin çekilmesinde (nefes düzenlenmesi için Allah’ın Hu adını, Hayy adını zikretmek gibi) kemalatıyla var olan tüm bu bilgiler, bunu bilmeyen insanların bilimsel bulguları ışığında pratik edilmeye çalışılmakta…

Araştırmacılar duygularını yönetmeyi öğrenmiş bir insanın DNA’sının şeklini değiştirip değiştiremeyeceğini incelemiş ve öfke gibi duygularda DNA’mızın kasıldığı ve sıkıldığını, bu yüzden de işlevlerini yeterince yerine getiremediğini, tam tersi sevgi, şefkat, şükran halinde gevşeyip rahatladığını ve faaliyetlerini gerektiği gibi yerine getirdiğini ispatlamışlar.

Her birimiz fotonlardan ve dünyamızda da fotonlardan oluşuyorken ne birbirimizden ne de dünyadan ayrıyız. İşte bu da her birimizin birbirimiz ve dünyayı da etkilediğini gösteriyor.

Kalbimizin bedenimizin en güçlü elektrik ve manyetik alanı üreticisi olduğu artık ispatlanmış bir veri. Her kalp atışımızda adeta bir enerji jeneratörü gibi etrafımıza o atışı oluşturan duygunun taşıdığı elektromanyetik alan ifadesini yaymaktayız. Dünyamız da elektromanyetik alanların iç içe geçmiş bir hali olduğundan bir anlamda kendi makinemizde, cihazımızda aynı bir cep telefonu gibi çekebildiğimiz alanda faaliyet gösterebilen ya da erişebildiğimiz kanalı izleyen bir TV gibiyiz…

Dünya ile interaktif bir iletişimimiz var.

Kalp ve beden arasında bu uyum gerçekleştiğinde ise hep aranılan HAL yakalanmış.

Beynin sağ ve sol lobu arasındaki denge ve uyumlu çalışma hali sonucu, her iki beyin lobunun yaydığı dalganın tek bir dalgaya dönüştüğü, kalbin beyne ritmik sinyaller yolladığı fark edilmiş.

Bu dalga boyu affetme, sevgi, şefkat hallerinde oluşmuş ve mutluluk hormonu denilen endorfinin salgılanmasıyla sezgi ve ilhamın da arttığı gözlenmiş. Olumsuz duygu hallerinde ise beyne "düzensiz" sinyaller gittiği için beyin buna yönelik bir kimya salgılamasına girişiyor.

Braden, tıbbi olarak şu ana dek kendi kendini tedavi edemeyeceği söylenen pankreas, beyin, kalp gibi tüm organların kendilerini tedavi edebilme yetisinin Allah tarafından verilmiş olduğunu anlatıyor. Duygu düşünce hali ve frekans gibi bu anlatılan şartlar altında her organın kendini tedavi edebileceğini anlatıyor.

Beni en çok etkileyense rahim tümörü taşıyan bir hastanın 7 dakikalık bir seansla şifalandırılmasını gösteren video oluyor.

Braden'ın anlatımıyla, yapılan deneylerde sadece 3 dakika için şükran, affetme, sevgi gibi duyguları sürekli halde hissedebilirsen bu; beden üzerinde, DHEA denilen, bedende doğal olarak bulunan ve bağışıklık sistemini güçlendirmek gibi pek çok olumlu özelliğe etkisi olan hormonu 3 dakika içerisinde yüzde yüz oranında artırıyor. Öte yanda stres duygusunun oluşturduğu kimya ise bu hormonun salgılanmasını yüzde 23 oranında düşürüyor.

Bunlar size afaki gelmesin. İsa, Musa hangi peygamber olursa olsun, bunlar sadece peygamber mucizeleri değildir.

Peygamberlerin anlatımları altında anlatılan her olay o peygamberin temsil ettiği bilinç makamına eren kişinin de yaşayabileceği olaylardır. Eğer Allah lütfederse yaşatır…

Yani İsa makamına ulaşan kimse, şifaya biiznillah aracı olabilir. Hatırlayalım:

"Benim ümmetimin âlimleri Beni İsrail peygamberleri gibidir" diyor peygamberimiz.

Tevhid-i Sıfat mertebesinin temsilcisi olan İsa makamına ulaşan kişi bunu yaşayabilir mi diye düşünmeden edemiyorsunuz.

Bir nokta da yukarıda bahsedilen olayda tümörün 7 dakika içinde yok olması. Bu rakamın 7 olması da ayrı bir muhteşemlik. Öte yandan bu esnada ne fark ediliyor biliyor musunuz?

Şifacı tabir edilen kişilerin beynin "mantık bölümü" olarak nitelendirilen beynin sol yarısını hiç kullanmadıkları!

Olağanüstü!

Sadece beynin sağ yarısı yani sezgi gücü faaliyette…

Şuara'ya ilişkin bölümde anlattıklarımızı hatırlarsak, bilinç yükselmesinin sezgiyle ilintisini ortaya koyuyor bu durum…

Ve araştırmacılar kalp ile beynin sağ yarısının ilişkide olduğunu ve sağ beynin direkt olarak kalbe bağlı olduğunu ifade ediyorlar.

Yıllardır düşünce gücü vs. anlatımların içinde anlatılanlara baktığımızda ve DNA bölümümüzde bilinç ve bilinçaltı konuşmamıza da değinerek şunu söyleyebiliriz:

Şartlandırılmış bir akıl ve mantık bu resimde yer almıyor.

Şifacılar hiçbir şey düşünmüyorlar, olay sadece OL'uyor biiznillah anlatımında cüzi aklın nasıl da Allah'la aramızda engel olduğunun bir işareti yatıyordur belki de…

Sınırlı akıllarla Allah'ın sınırsız aklını anlamak mümkün olmadığına göre, önce bu sınırlı aklı Allah'a teslim etmek, koşulsuz iman etmek ve sonrasında da O'nun aklıyla akıllanınca her şeye muktedir olabileceğini fark eden halife anlayışı başlıyor…

Kalp odaklı duygularla iyileşebiliyor insan.

Bir düşünün, güzel şefkat dolu bir hikâye duyduğunuzda ya da bir bebek gördüğünüzde hemen eliniz kalbinize gider…

Neden?

İkinci bir beyin olarak nitelendirilen bağırsaktan sonra, kalbin bir beyni olduğunun keşfi belki de bize azalarımızın diğer âlemde şahitlik yapacaklarına ilişkin anlatımın da bir açılımıdır. Her biri kendi beynine sahip…

Bağırsak ve bağırsak florasının etkilerini keşfedip insanın kendini iyileştirebileceğini, kendi otistik oğlu başta olmak üzere, genetik yapılanmamızın yüzde 90 bağırsak florasından etkilendiğini fark eden ve yaklaşık 10 bin otistik ve yine şizofreni, MS gibi hastalıkları olan hastaların da iyileşmesine vesile olan Dr. Natasha Campbell McBride'ın beyin ve bağırsak arasında kurduğu bağlantıyla, vücudun kendini tedavi edebilmesi artık günümüzde gittikçe ortaya çıkan bir bulgu…

Temelde şartlanmışlıklardan kurtulmuş bir bilinçaltında her şeyi biliyoruz, ama onu önce şartlanmışlıklarından kurtarmamız, temizlememiz, sonra da bilinçüstüne çıkarmamız gerekiyor.

Tüm bunlar size "olmaz" gibi gelmesin. "halife", "insan" olma ADAYI olma şansı verildiyse, muhakkak ki o makamı kaldırabilecek kapasite de verilmiştir.

Çünkü her sorumluluk aynı zamanda yetki verilmiş olmayı da içerir.

Tabii halifeyi bırak, insan makamına ulaşmadan önce bu kapasiteyi yüklenebilecek doğru ruhaniyete ulaşma şartı da aranmıştır. Bu da son derece normaldir.

Okula gidip sınavları vermeden, kim diploma alıp da o konuda işlev görmeye başlayabilir ki?

Bir alanda profesyonel olup birçok sınavdan geçmeye razı oluruz da, nedense kâinata efendi olabilmek için içinden geçmemiz gereken sınavlar bizlere ağır gelir.

İşte bu yüzden de Allah, "Biz kimseye yüklenebileceğinden fazla yük yüklemeyiz" diyor.

Bakara Suresi 286.ayet:

"La yukellifullahu nefsen illa vus'aha leha ma kesebet ve aleyha mektesebet…"

"Allah hiç kimseye taşıyabileceğinden daha fazlasını yüklemez. Kişinin yaptığı her iyilik kendi yararına, her kötülük de kendi zararınadır."

Bu okul sonsuzluk okulu ve sınavları sınıflar yükseldikçe daha çetin. Allah dostları bu yüzden pek çok sıkıntıyla imtihan oluyorlar.

Ama onlar olanların sıkıntı olmadığının bilincinde, çünkü Allah'a yaklaştıkça bu okulun sınavlarının da zorlaşması gerektiğini biliyorlar.

Hazine büyüdükçe ona ulaşma sınavları da elbette büyüyecektir…

Her yükseliş yeni bir yetki alanı ve aynı zamanda da yeni sorumluluklar içerir. Hiçbir şey tekyönlü değil. Allah'a varmak ve O'nunla var olmak kadar büyük bir mükâfatın elbette ki bedelleri olacaktır.

Bu bedeller de o insanların canı acısın diye değil, bu yükseliş sonucu kavuşacakları üstün güçleri doğru kullanmalarını sağlamak adına da olabilir…

Samed olan ve hiçbir şeye ihtiyacı olmayan Allah'ın bizim sıkıntımıza ne ihtiyacı var?

Bizlerin problemi sınırsız bir ilmi sınırlı kafalarla anlamaya çalışmak. Kâinattaki adaletin mükemmelliğini bu şekilde anlamak mümkün değil.

İşte AŞK yani KALP bu gerçeği yakinen biliyor. Bedenin EN yüksek enerji merkezi olan kalbin Kâbe'yi temsil etmesi bu yüzden.

Çünkü Kâbe'nin de dünyanın en yüksek manyetik alanının merkezi olduğu biliniyor, tıpkı bedendeki kalp gibi…

İşte tüm bunlar ışığında baktığımızda önceden de değindiğimiz şeyle bilimsel temellerde de karşılaşıyoruz… İnsan ve dünya kardeşliği böyle bir şey işte. İnsandaki kalp, dünyadaki Kâbe'yle özdeş. Dünyanın kalbi Kâbe ile… Neden Kâbe'ye döndüğümüzle ilgili olarak gerçekleri anlamamız çok önemli?

Müddesir Suresi 1-2. ayet:

"Ya eyyuhel muddessir."

"Kum fe enzir."

"Ey bürünmüş olan…"

"Kalk artık uyar…"

İslami bazı anlatım ve ifadelerde, Resulullah'ın (sav) ahir zamanda vuku bulacağı anlatılan olaylardan söz ederken; Hz. İsa'nın tekrar dünyaya geleceğinin ve İslam dini üzerine amel edeceğinin anlatımını verdiği söylenir…

Allahü a'lem…

Bu konu beni çok düşündürdü.

Şu anda bir anlamda İsa dönemi, yani Tevhid-i Sıfat dönemindeyiz gibi yorum yapan bir âlimi dinlemiştim… Yine Allahü a'lem…

Peygamberler geldikleri dönemde halk arasında hemen tanınabilmeleri ve halkı etraflarında toplayabilmeleri için Allah tarafından, o dönem halk arasında ne önem arz ediyorsa o şeyle donatılırlarmış.

Musa zamanında sihir, İsa zamanında tıp, peygamberimiz zamanındaysa söze hâkimiyet olduğu gibi.

Şu dönemde "şifa" ve "sağlık" olayları ile ilgili açılımlara baktığımızda İsa'nın ruhunun dünyaya sindiğini ve ahir zamanda İsa makamının özelliklerinin de açığa çıkmakta olduğunu görüyoruz sanki…

Farkındaysanız, bunca materyalizm içinde aynı şekilde ama tersyönde, maddeden enerji ve ruha dönük bir farkındalık ve hayat döngüsü de yükselmekte… Ruhullah yani İsa'nın ruhu sistemi sarmaya başladı adeta…

Bizler için Hz. İsa'nın geri gelmesini sadece onun "bedeninin" geri gelmesi olarak görmek, İslam'ı "şeriat mertebesinden" ötede görememek, bedensel ve maddi anlatımların ötesine geçememektir.

Ruh ve şifanın önem kazandığı bu dönem, bilinç yükselişimiz için de anlatılmaz derecede heyecan verici.

YAŞAM ÇİÇEĞİ

Aleyha tisate aşer (aşare).

Onun üzerinde 19 vardır.

Yaratılışın tüm matematiğini ihtiva eden Yaradan'ın mührü…

İçinde tam 19 daire olan bu işaret kâinatta var olan her şeyin üzerine matematiğini işlemiştir.

Atlantis'ten Mısır'a kadar pek çok uygarlıkta[36] bu sembolün sırları kullanılarak büyük medeniyetler kuruldu.

İkiboyutlu çizilse de üçboyutludur. İçinde Platon'un 5 cismini ve metatronun küpünü bulundurur.

İçindeki küp şekli ile Platon dünyanın ifade edildiğini söyler.

Şimdi ben nasıl katılmayayım…

"And olsun ki semaları, arzı ve ikisi arasında olanları altı süreçte yarattık! Bize yorgunluk dokunmadı!" (Kaf 38)

Küpün 6 yüzü vardır…

Şimdi gireceğimiz konu ise gizemler içinde gizemlerden oluşuyor.

Uzun zamandır yaptığım araştırmalar neticesinde, Allah'ımızın lütfettiği bu bilgiler, şu an yazarken, kalbimin nasıl da heyecanla atmasına neden oluyor anlatamam.

Nereden başlayacağız, öyle geniş ve olağanüstü ki…

Peki. Önce tasavvufi bazı tabirlerden başlayalım.

Tasavvuf ilmiyle ilgilenenler az çok duymuştur.

Allah dostları ile ilgili belirli mertebeleri belirten ifadeler vardır, tasavvuf anlatımlarında.

Bunlar o kadar geniştir ki burada onları ele almak minimum onlarca kitap daha yazmaya sebebiyet vereceğinden, bu yüzden burada konumuzla bağlantısı olan meseleden kopmamak için belirli bir alanla sınırlayacağız konuyu.

Tasavvufta Allah dostlarından çeşitli mertebe ve dolayısı ile yetki ve sorumluluğu olanlara farklı isimler verilmiştir.

Bu Allah velileri yani dostlarından "Rical-i Gayb" ismiyle anılanlar; gizli hakikat ve sırlara vâkıf olan, ancak bunu genellikle gizleyen ve çeşitli mertebeleri derecesinde bir anlamda dünyadaki toplumların idaresinden sorumlu olan Allah dostları olarak da belirtilir.

Kendi aralarında hiyerarşik bir düzenleri vardır.

Bu Allah dostlarından en yüksek rütbeli olanları "Zamanın Gavsı" denilen şahıstır. Gavs ne demek derseniz; çok enteresan, latif ve derin bir anlamı var.

"Ğwṣ" kökünden gelen "gavs" kelimesi, özellikle "İNCİ avı için dalgıçlık yapmak" anlamına geliyor.[37]

Bu neden önemli derseniz: Rahman Suresi 22. ayette bahsedilen, "Bu iki denizden de inci ve mercan çıkar" kavramıyla bağlantısını düşündüm ve içimi titretti. Anlam anlam içinde. Anlam anlam içinde…

Peygamberimize Durri Yetim… Durr İnci demekken, yetim kelimesinin "eşsiz ve tek" anlamı da, neden peygamberimizin "Tek ve eşsiz İnci" olarak nitelendirildiğinin de bu konuyla bağlantısına adeta işaret ediyor…

Bir Allah dostunun bir kum tanesinin inci gibi nadir ve kıymetli bir varlığa dönüşmesine benzetilmesi ve bu güzelliği taşıyan ruhları Allah'ın bu sınırsız enerjisine

dalıp yüzeye çıkaran, bulan ve onları insanların gerdanına, göğsüne, yani kalbine indiren insanları Allah'ın tayin etmesi, nasıl da güzel bir üsluptu…

Ve bir incinin oluşumunu düşündüğüm bir şarkımda:

Aşklara inancın harpte…

Oysa aşk kıymettir kalpte…

Bir kum tanesi bile…

İnci olur bir gün bir sedefte… diye yazdığım aklıma geldi…

Allah kulu aracılığıyla iş gördürür, bunu unutmayalım. Kullar Allah'ın çeşitli mertebelerdeki zuhurları ve vasıtalarından öte bir şey değildir.

Neyse konumuza devam edersek…

Gavs'a yardımcı olarak atananlarsa "Kutbul Aktab" ve "Kutbul İrşad" olarak adlandırılır. Devamına girmeyeceğim, ancak Dört Kutup ve 12'leri de bu mertebelerden olarak bir yana not edelim.

Bu manevi yöneticiler ordusu her yerdedirler…

Fetih Suresi 4. ayet:

"Göklerin ve yerin orduları Allah içindir. Allah bilendir, her şeyi hikmetle yapandır."

Konumuza dönelim…

Nitelemeye dikkatinizi çekmek istiyorum: KUTUP!

En yüksek makamlarda yer alan Allah dostlarına neden "Kutup" dendiğini, kâinat, dünya ve insanın enerjisel alanını anladıkça bir parça daha da iyi anlamaya başladım… Ancak bir parça çünkü bu ilim sınırsız ve bizler birer hiçiz…

Tefekkür edelim.

Ne demiştik?

Bizler yıldız tozu taşıyan ve çekim alanları olan varlıklarız. Necm Suresi'nde bahsedilen yıldız, aynı zamanda bizi her birimizi de anlatıyor…

Adeta birer PİL gibi ARTI ve EKSİ kutuplarımız var…

Ve her insan dünya ile aynı özellikleri gösterdiğine göre, Kutup diye nitelendirilen bu Allah dostlarının, dünyanın kutupları gibi iki tane olması bize neyi anlatıyor olabilir?

Hakikat ilminde aynı Kuran'daki gibi hiçbir isim, şekil ya da niteleme boş yere yapılmamıştır. Bir kelime veya anlatım her tekrarında o anlatımda sırlanmış başka anlatımları açığa çıkarır tabii ki irfan ehline…

Sizin başınıza geldi mi bilmiyorum, ama başına gelen insanlar var. Özellikle tasavvuf yoluna girip de bir mürşidin çekim alanına girdiğinizde, sizinle ruhani anlamda iletişime geçer ve rüyalarınız gibi vasıtalarla onun etkisini hisseder ve onunla rüya gibi pek çok yolla iletişime girersiniz.

Peygamberimiz de her sabah ashabıyla rüya paylaşımları yaparmış…

Rüya, berzah âlemi denilen "ara âlem" ile ilgili ve bilinç ve şuur okuma yanında, alt beyne de ilişkin de bilemediğimiz pek çok gizemin mekânı olan başlı başına bir ilimdir.

Konumuza dönersek, her insan kendi enerjisel seviyesi ölçüsünde çekime ulaşacağından, bazı Allah dostları ulaştıkları seviye ile bizlerin katbekatı enerjisel bir seviyededir ve dolayısıyla evrensel frekansla da bu derecede ilişkidedir.

Evrendeki manyetik alanlara muhatap olan elektromanyetik enerji alanları olarak bir enerji denizi olan bu evrende, bu enerjinin ne olabileceğini son yıllarda yeniden gün yüzüne çıkan anlatımlar doğrultusunda ifade etmeye çalışalım.

Torus Enerjisi Nedir?

Kâinatta var olan, kendisini sürekli yenileyebilen ve çoğalan ve sonsuz olarak nitelendirilen bir enerji modeli…

Önce şu kelimelere dikkat edelim:

EL CEBİR. Algebra.

Bizim dilimizdeyse CEBİR…

"Cebir, Arapçada al-jebr kelimesinden gelen algebra kelimesi, parçalanmış veya birleşmesi gereken parçalar anlamına gelir. Bu kelimelere sayı teorisi, geometri ve analiz de dahildir. Matematik ilkokul işlemlerinden çember daire alanları bulmaya kadar gider." (Vikipedi)

Parçalanmış ve BİR'leşmesi gereken parçalar yani "çokluktan birliğe" gidişin işaretleri…

Beni ise düşünmeye iten yönü, nitelenme şekli olmuştu.

CEBİR…

Yani Allah'ın kuvvet ve zorlamasını ifade eden Cebrail gibi.

Cebir. "Kırık kemiği kaynaştırma, birleştirdi, kaynaştırdı, güç kullandı…"[38]

Yani, burada bir öyle bir kuvvet ve zorlama var olmalıydı ki, evrendeki her şey bu kurallar çerçevesinde kalmalıydı.

Sonra geometri kelimesini düşündüm ve jeoloji…

Jeoloji öyle okunsa da temeli GEOlogy idi…

Fransızca géologie "yeryüzü bilimi, yerbilim" sözcüğünden alıntıdır. Fransızca sözcük Yeni Latince aynı anlama gelen geologia sözcüğünden alıntıdır.

Geo-metri…

Geology…

El Cebir…

Evet anlamaya başlamıştım. Temelde kâinat yerbilimin bizi zorladığı bir geometriye göre açığa çıkmış olmalıydı.

Kısaca kâinattaki her şey geometrikti.

Vücudumuz, ağaçlar, gezegenler, dünya, kediler, yıldızlar her şey bir geometrik düzeyde ölçülebiliyordu.

Geometri "yeryüzü ölçümü" ve geology de "yeryüzü bilimi" ve cebirin de bunlardaki temeli ya da okuma yöntemi olduğuna göre, evrensel bir matematiksel kuvvet vardı…

Kadim bilgiler tarafından Allah'ın kâinatı geometrik bir plana göre var ettiği zaten kabul edilmiş bir öğretiydi. Allah dostlarının kitaplarını derinlemesine incelediğinizde benim diyen matematikçi, fizikçiden çok daha fazla olan ilimleriyle insanı şaşkına çevirirler…

Son yıllarda şifa bulmak için, neler yenmeli içilmeli gibi anlatımlara sıkça rastlıyoruz. 18. yüzyıl mutasavvıf ve düşünürlerinden Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri'nin *Marifetname*'sine bakın. Şu anda size yeni gibi sunulan ilmi tespitlerin, yemenizden içmenize kadar nasıl da detayla anlatıldığını hayretle okursunuz. Astronomiden matematiğe, felsefeye, dilbilime, tıbba, tasavvufa ne ararsanız… Özetle fizik ve

metafizik gibi sahalarda da eser veren önemli Türk düşünürlerdendir. Ve tabii ki o inanılmaz kıymetli şiirleriyle…

İşte Allah dostları Allah'ın nasip ettiği zaman üstü ilimleriyle bizleri şaşkına çevirir.

Konumuza dönersek, bu kutsiyet atfedilen mabetler, Kâbe, piramitler, konik dağlar, yapılar yanında; doğadaki DNA'dan tutun, hayvanlar, dünya, gezegenler ve hatta Samanyolu üzerindeki spiral ya da sarmal denilen şekiller, hatta kulağımızdaki salyangoz kanalına hatta ve hatta, alıcı verici merkezimiz olan kafamızın şekli yapısının özel tasarımına kadar, hepsi derin bir geometri ilmine işaret ediyordu…

Allah ilmiyle uğraşan insanların başlarına giydikleri ya da sardıkları (örn. sarıklar), semazenlerin sikkelerinden veya başa giyilen konik yapıdaki takkelere kadar, kadim bilgilerde bilge tabir edilen insanların da kullandığı çeşitli eşya türlerinin yapılarının neden o şekillerde olduğuna kadar, düşünmek gerektiğini fark ettim.

Muhteşem bir matematiksel düzen vardı.

Çok önemli bir şahsiyet olan Pisagor (Pythagoras) da müzik, ses, sayı ve şekiller arasındaki bağlantıyı işaret etmiş ve göstermişti…

Daha sonra araştırmaya başlayınca ise Platon'un oldukça ilgi çekici anlatımlarıyla karşılaştım.

Evrende platonik cisimler adı verilen 5 şekil vardı ve tüm şekiller bu üçboyutlu 5 şeklin üst üste ya da alt alta konmuş haline karşılık geliyordu. Bu 5 şekilden her biri ise hava, su, toprak, ateş ve 5. element olarak da ruhu temsil ediyordu ki o ruh, "Nefesi Rahmani" olarak tabir edilen oluşumdu. Ve evrende, evrenin matematiksel açılımıyla zorladığı matematik gereği, bu şekiller dışında tüm yüzleri eşit başka bir temel şekil yer alamıyordu…

Bilimadamları kâinatın "Yaşam Çiçeği" şeklinde olabileceğini ileri sürdüler. Yaşam Çiçeği'nin özelliğiyse aslında üçboyutlu olan bu şeklin desenlerinin kâinattaki her şeyi oluşturan kutsal oranların çıkış merkezi olması ve kadim uygarlıklardan gelen bilgilerden olup, dünyanın her yerinde bu sembolün gelmiş geçmiş uygarlıklarda kullanılmış olmasıydı.

Semavi dinlerin tümünde de kullanılan bu şekil, bir düzleme çizildiği için ikiboyutlu gibi algılansa da temelde üçboyutludur ve küre şeklindedir.

Her şeyin varoluşunu anlatan anlatımıyla bu gizemli şeklin, önce nasıl çizildiğine ilişkin pek çok anlatımın ortak ifadesini aktarıyorum.

Önce bir daire çizer, sonra bu dairenin çevresi üzerinde bir noktaya pergelin ucunu yerleştirir ve aynı çapta başka bir daire daha çizersiniz. 3. dairenizi çizmek için, oluşan şekilde iki dairenin kesiştiği yere pergelinizin ucunu koyup, aynı çapta bir daire daha çizersiniz, bu işlemleri ilk şekle ulaşıncaya kadar tekrarlarsınız. Dairelerin merkezlerini yavaş yavaş bu şekilde birleştirirsiniz. Ve daha sonra bütün dairelerin merkezlerini birleştirirsiniz.

Ve açıkçası bu anlatımı ilk okuduğumda kafamda parlayan ışıklardan gözlerim kamaştı.

İşte aklımı başımdan alan neden:

"Pergel gibiyim; bir ayağım (İslam) şeriatı üstünde sağlamca durduğum halde, öbür ayağımla yetmiş iki milleti dolaşıyorum…" (Mevlana)

100. MAYMUN FENOMENİ

Bir insan hakkında kırk gün kırk gece sadece güzel sözler et.
Kırk günün sonunda göreceksin her şey değişmiş olacak.
Senin gönlün değişirse, dünya değişir…

– Şems-i Tebrizi

1952 yılında maymunlar üzerinde yapılan bir deney…

Sonucu ise olağanüstü bir gerçekliği açığa çıkarıyor.

Bilimadamları bir adada yaşayan maymunların davranışlarını inceleyebilmek için oradaki kumların arasına tatlı patatesler gömüyorlar.

Maymunlar yemek arayışındayken kumların arasında gizlenmiş tatlı patatesleri buluyor ve onları olduğu gibi kumlarıyla beraber tüketiyorlar.

Enteresan olan ise henüz 18 aylık bir maymunun, diğerlerinden farklı olarak sergilediği davranış.

İmo adı verilen bu yavru maymun, tatlı patatesleri, kendilerine en yakın alanda bulunan bir su kaynağında yıkamayı akıl ediyor. Ve patatesleri yıkadıktan sonra tüketmeye başlıyor.

İmo bunu daha sonra annesine ve en yakın çevresindeki diğer maymunlara da öğretiyor ve bu öğreti hızla yayılmaya başlıyor etraflarındaki maymunlar arasında.

Bir kısım yetişkin maymun ise bu duruma direniyor ve bir yavru maymun öğretisinin doğru olabileceği fikrini reddederek patatesleri eskisi gibi, kumlu şekilde tüketmeye devam ediyorlar.

Bilimadamları tarafından bu süreç altı yıllık bir izleme süreci olarak devam ediyor. Ve gözleniyor ki altı yılın sonunda, maymunların çoğu artık bu davranış biçimini öğrenmiş ve uygulamaya koymuş oluyor.

Günlerden bir gün (işte o gün bu konuyu paylaşmamızın sebebidir) çok enteresan olan şey gerçekleşiyor.

Tam olarak hangi sayıda bu mucizevi değişim oluyor bilinmiyor ama bir sabah bir maymunun daha bu patatesleri yıkayan gruba katılması ile mucizevi şekilde adadaki tüm maymunlar, hemen hemen hepsi, birbirlerinden habersiz olmalarına rağmen patateslerini ilk İmo'nun yaptığı gibi yıkamaya başlıyorlar. İşte bu olaya 100. Maymun Fenomeni deniyor.

Yani o hangi sayısal nokta ise bilinmiyor ama bilinen şu ki, belli bir sayıyı bir aşması ile, bir türün mensuplarından bir kısmının öğrendiği bir öğreti, aniden o türe ait tüm mensuplar arasında otomatikman öğrenilmiş olup ortak bilinçlerine yerleşip uygulamaya konmuş oluyor.

Ama daha da enteresan bir şey oluyor. Bilimadamları henüz daha bu olayın şaşkınlığını yaşarken bir de ne görsünler? Bu sayısal devrim noktasının o kolonideki maymunlar arasında oluştuğu an itibariyle, o adanın dışındaki diğer adalardaki maymun kolonilerindeki maymunlar da aynı anda patatesleri yıkamaya başlıyorlar.

Kısaca öğrenilen bir davranış şekli veya bir öğreti veya bir düşünce, bir toplumda o toplumun mensuplarının belirli bir oranı tarafından benimsendiğinde herhangi bir zaman ve mekâna bağlı kalmaksızın o toplumun mensupları tarafından

zihinsel/bilinçsel bir AĞ vasıtasıyla birbirlerine aktarılıyor ve “ortak bilinç öğretisi” haline geliyor.

Kimisi bu sayının 99 olduğunu ve öğretiyi 100. maymunun öğrenmesi ile tüm maymunları etkileyen ortak bilincin değiştiğini söylüyor.

Eğer bu doğruysa Allah’ın 99 esmasının sayısı olan 99 ve 100’e geçiş gerçekten duygularımı ifade edemediğim bir muhteşemlik…

Yok sayı bu değilse bile 99’un hemen ardından değişimin geldiği fikri ve bu tespite 100 maymun denmesi dahi bir işaret diye düşünüyorum.

Aynı Furkan yani Fark’tan Zat’a ulaşmak gibi zata ulaştığında her şeyin nasıl da kapsandığını görmen gibi bir sembol.

İşte toplamda sadece 100 varlıkta açığa çıkan bu düşünce enerjisinin nasıl da o türe benzer canlıların bilincine adeta nakşedildiği ve canlıların türlerinin birbirlerini aralarında var olan bilinmez bir iletişim ağı ile nasıl da etkileyebildiği hakikaten hayranlık uyandırıcı…

O tür arasındaki iletişim ağının zaman ve mekânı aşarak, o tür mensuplarının bulundukları her yerde birden bir bilgiye kavuşması ise evrensel bilgisayar sisteminin mükemmelliğini ortaya koyuyor.

Öte yanda İmo[39] adlı yavru maymunun ise bu bilgiyi ilk olarak nasıl edindiğine ilişkin çeşitli tezler de üretiliyor, ki onlardan biri de bu deneyi yapan bilimadamlarından birinin düşüncesiyle rezonansa girmek suretiyle edinmiş olabileceği… Muhteşem bir sır.

Duke Üniversitesi görevlisi Dr. J. B. Rhine, bu deneyi değişik şekillerde tekrar ediyor.

“DNA” bölümünde bahsettiğimiz “morfogenetik alan”, “organizmalardaki karakteristik özelliklerin oluşumunu” ifade ediyor. Biyokimya profesörü Rupert Sheldrake[40] ise, maymunlardaki bu yapının varlığı sebebiyle aralarında bir sayıyı aşınca iletişim kurduklarını iddia ediyor ve buna “kritik kütle” deniyor.

Bir tek kişinin bir adımı tüm insanlığı bu şekilde etkileyebiliyor.

Bir yavru maymunun önceki öğretilere aykırı gelen bir davranışının kolonideki yetişkin maymunlar tarafından direnç görmesi ise, tarihte de bolca rastlayabileceğimiz alışılmışın dışında yeni bir ilim ya da bilgiyle gelen genç beyinlere, eski anlayışlara kök salmış yetişkin beyinlerin karşı çıkışını hatırlatıyor.

Tarihe baktığımızda ister Allah dostları ister âlimler olsun, insanlara “alıştıkları” dışında anlaşılmaz ya da ters gelen yeni öğretiler ne de çok işkence görmüş. Bir gün haklılıkları anlaşılanlarınsa ardından ağlanmış…

Konumuza dönersek, bu deney türevleri başka hayvan türleri arasında da yapılmış (ağustosböcekleri ve kurbağalar) ve hepsinde aynı sonuç alınmış. Hatta ağaçlar, bitkiler arasında da kendilerine ait bir iletişim ağı olduğu ortaya çıktı, biliyorsunuz.

Hayatın temelinde olan matematik ve rezonansın dünyaya gelmiş gitmiş toplumlar arasında, birbirlerinden bihaberken bile, Allah’ın teknolojisi ile nasıl da yayıldığını görmek, Allah’ın evrene koyduğu temel kuralların yani Sünnetullah’ın, her şeyin nasıl da ötesinde bir kudrette olduğunu bizlere bir kez daha gösteriyor.

Bizler teknoloji üretip kullanırken makinelerin sınırları içindeyiz, oysaki yaratılışımız o kadar sınırsız bir Allah teknolojisi ile donatılı ki, kendi bedensel ve ruhsal cihazımızı gereği gibi kullanabilsek başka hiçbir şeye ihtiyacımız olmadığını anlarız.

Diyorum ya, herkesin i-Phone'u var bizimse Hayy-Phone'umuz…

Bu meseleye niye geldiğimizi bağlarsak ise şu sonuca ulaşıyoruz:

İslamiyet'te cemaat halinde dua etmek ve namaz kılmak tavsiye edilir. Yağmur duaları yapılır ve sonuçlar alınır biliyorsunuz.

İşte her birimiz birer jeneratör gibi enerji yaymaktayız. Her birimiz birbirimizi etkilemekteyiz. Ve biz birbirimizi etkilerken dünyayı da etkilemekteyiz.

Her varlık gibi düşünce de kendi frekansına sahip ve o frekansın "SES" bölümünde anlattığımız "rezonansa" ulaşması için aynı frekansla titreşen bir yapıyla karşılaşması lazım.

Etrafımız SEVGİ enerjisiyle dolu, çünkü Allah bildiğimiz gibi, kâinatı sevgi için var etmiş. Bu peygamberimize "Habibim" demesi ve onun sevgisi uğruna kâinatı var etmesi anlatımıyla bize verilen mesajda sırlı değil midir?

Habib HUBB kelime kökünden gelir, muhabbet, sevgi anlamlarındadır. Ve Allah'ın peygamberimizi, onun nezdinde de bizi nasıl sevdiğinin ifadesidir. Miraçta Burak'ın AŞK olduğunun ifade edilmesi gibi. Âşık ve Maşuk, her şey SEVGİ üzerine kâinatta. Bizler Allah'ın muhabbetiyle karşı karşıyayken bunu anlayamamamız, birbirimizle ayrımcılığa düşmemiz aslında işin şeytan aklına meyillenmemizden kaynaklanan yönü…

Ebu Hüreyre'den rivayet edildiğine göre Resulullah (sav) şöyle buyurdu:

"Canım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayınız!"

Birbirimizi sevmedikçe iman etmiş sayılmıyoruz neden? Çünkü her şey sevgi üzerine ve bunu idrak etmedikçe şeytani bilincin tuzağından kurtulamıyoruz…

İşte bu anlatımlar hep birbirini destekliyor…

Ve kâinatın SEVGİ enerjisindeki bu haliyle, farklı düşünce ve duygularla yaydığımız titreşimler yüzünden bu asıl kaynak olan sevgi enerjisiyle rezonansa giremiyoruz. Girebilseydik şu anda dünyada kutuplaşma değil sevgi ağının nasıl yayıldığını yaşardık.

O yetişkin eski kafalı maymunlar gibi yeni bilgilere ayak uydurmak ve kâinatın rekabet üzerine değil yardımlaşma üzerine olduğu ve birimizin kurtulabilmesi için aslında hep beraber çalışmamız çünkü birinin kurtulmasının hepimizi etkilediği ve bunu desteklemeye çalışmamız gerektiği anlayışından çok uzağız.

Şems Hazretleri'nin 40 öğretisinden tutun, İslami öğretide geçen 40 sayısı rezonans için insanların üzerinde durması gereken bir sayı olabilir mi diye düşünmekten kaçamadım.

Akıllıya 40 gün deli de deli olur, ya da Şems Hazretleri'nin bölüm girişindeki 40 gün anlatımı, beni rezonans işareti ile ilgili düşünmeye teşvik etti.

Çünkü biliyorum artık ki gerek peygamberimin gerek Allah dostlarının söylediği her söz ya da şiirsel anlatım, aslında sanatsal bir anlatımla İLİM anlatıyor.

Aynı Kuran'ın muhteşem anlatımı gibi…

Hazreti Allah Bakara 152. ayette, "Beni zikredin ki ben de sizi zikredeyim" diyor. Ve Allah dualarınızda ısrar sever deniyor, ısrar edin tekrar edin deniyor hep bu sebeple,

değil mi? “Tekrarlamak” zikrin bir diğer anlamıdır aynı zamanda. Hep bu işaretin altı çiziliyor.

Kuantumla hayatımıza giren rezonansın ve evrenin titreşim denizi olması gerçeğinin…

İşte aslında zikrinle titreşimine vücut olup yaydığın şeyle, er geç rezonans yakaladığında sonsuzluğa ulaşıyor ve o zikrin ve evrende onun karşılığı olan tüm enerji alanları da kapına dayanıyor.

Bu önce seni ve çevreni sonra da dünyayı değiştiriyor.

İnanmıyorsanız bakın Şems Hazretleri’nin ne dediğine: “Senin gönlün değişirse dünya değişir.”

Mecaz sandığımız her şey hakikatin bir anlatım şeklidir.

Peygamberimiz “selamı” yayın demiş. Neden selam? İnsan Allah’ın Selam isminden var edildi derler. Bunun yanında aranızda selamı yaymanız anlatımı ne olabilir?

Teslimiyet haline, sulh haline, selim haline, selamete ulaşma HAL’ine sadece “lafzen” İslam (Selam) olarak değil, bilinç olarak da geçiş yapmamız…

İşte İslami öğretide de çokluğa ulaşan rakam olarak işaret edilen 40 kişi bir araya gelse bu HAL’le ve aynı duyguları yaysa insan (ya da olabildiğince çok kişi aynı 11 Eylül’de dünyanın manyetik alanını değiştiren bu Allah vergisi kudretle) Allah’ın ona neler verdiğini ne kudretler lütfettiğini fark etmez mi?

Aynı 11 Eylül’deki gibi… Tek bir ortak duygu ve düşünce oluştuğunda, nasıl da BİR’leşip büyüdüğü ve nasıl da dünyaya hükmettiğinin en net örneklerinden. Bu şekilde bir bütün enerji alanı oluşarak etkisini maddeleştirebiliyor. Madde ve enerji birbirine eşdeğerdir, birbirlerine dönüşebilir diyen Einstein’ın da savunduğu gibi…

Kadir Gecesi bunları fark ettiğin gün değil mi? Halife adayı potansiyeli olarak Allah’ın var ettiği bu varlığımız nelere kadir de, biz bir damla suda nasıl da çaresiz hissediyoruz kendimizi değil mi?

Oysa aynı duada ellerimizi birleştirdiğimiz gibi onlarca, yüzlerce el birleşse her yerde Allah yazdığını her şeyde AŞK olduğunu görmez miyiz?

Bir kişinin daha kalp gözünün açılması, bu ortak bilince yükseltme rakamı her ne olursa olsun, her birimiz iyilik ve güzelliğe yöneldikçe hem kendimizi ve kaderimizi hem etrafımızdakileri ve hem de dünyayı ve tüm insan ortak bilincini etkileyebiliyorsak, cemaat halinde yükselmiş bir bilinçle, birleşmeye yönelin diyen İslamiyet’in olağanüstülüğü bir kez daha kendini ilmen ispat etmiyor mu?

Çünkü kâinat vahşi bir rekabet için değil… Bu yüzden yardımlaşmayla güzelleşiyor.

Hayır için yarışmak tek rekabet olursa, bir kişinin DAHA sisteme girmesiyle tüm insanlık bilinci bir adım daha yükselme yaşayabilir…

Her birimiz o 100. maymun gibi 40. ya da 100. nokta olabiliriz ve o an itibariyle dünya değişir.

“Değişmez!” diye vesvese vermeye çalışan şeytani akıl sistemine kanmayın… O sistem zaten bunu fark etmenizi engellemek için bilinçlerimize korku, hastalık ve acziyet hissi yaymaya çalışıyor…

Cihazınızı hangi kanala çevirirseniz o kanalı seyredersiniz.

Kişi sevdiğiyle ve kişi kendi gibi olanlarla beraberdir diyen peygamberimizin mesajlarına da dikkat edelim.

Huzurlu ve mutlu sevgi dolu insanlarla olmak sizi değiştirir.

Siz değişirseniz…

Dünya değişir…

Değişir…

Ben demiyorum bunu, Allah dostları diyor.

İşte bu yüzden eminim.

Değişir…

Allah ilminden nasiplenen, ondan nasiplenmeyene "gayb" geleni bilmez mi?

Kâinatın varoluşundan bu yana gelen tek bilgi ve Allah'a ulaşmanın tek YOL'u ve metodu Allah'ın "kendi indi, nezdi, yanındaki, katındaki yegâne yol" olarak ifade ettiği İslam'dır…

"İnned dine indallahil İslam…" (Âli İmran 19)

Gelen 124 bin peygamber[41] ve sayısız evliya[42] Allah'a ulaşmanın yolu olan İslam ve gönderildiği dönemdeki insanların bilinçlerinin "hazır" olduğu mertebeleri anlatmıştır.

Bizlerin bir ilmi bedenimize ve idrakimize indirebilmemiz demek, o ilimin içerdiği enerjiyi yüklenebilecek kapasiteye hazır olmakla ilgilidir. Peygamberimize vahiy geldiğinde devesinin ağırlıktan çöktüğü, çıngırak sesi gibi bir ses işittiği ve şiddetle sarsıldığı gibi ilgi çekici detaylar anlatıldığından bahsetmiştik.[43] Temelde enerji bedenler olan bizlerin ruh, beden ve bilinç bütünlüğünde hazır olduğumuz zaman yükleme yapıldığını anlamamız gerekir.

İslamiyet'te bizlere tavsiye edilen bedensel ve bilinçsel tüm ibadetler, bedensel DNA'mızdan ruhsal DNA'mıza kadar bize üst bilinç mertebelerinden her an gelmekte, inzal edilmekte olan ilmi yüklenmeye hazırlar.

Bunu bilgisayarınız ya da cep telefonunuzun çekim kapasitesini artırmadan gerekli ağlara ulaşamayacağınız benzetmesi gibi düşünün.

Fatır Suresi 24. ayet:

"Muhakkak ki biz seni, hak ile müjdeleyici ve nezir (uyarıcı) olarak gönderdik. İçinden bir uyarıcı gelip geçmiş olmayan hiçbir ümmet yoktur."

Bunu tekrar yazmak istiyorum:

"İçinden bir uyarıcı gelip geçmemiş hiçbir ümmet yoktur…"

Yani Allah her topluluğa ulaşmıştır. Dünyanın uzak bir ucunda yaşayan ve İslamiyet'ten haberi olmayan adamın günahı nedir gibi sorulara verilen yanıt da böylece gayet nettir…

Allah her kuluna ulaşmıştır ve onu düşünmüştür. Bu yüzden de mesaj verilen bilgiden sorumludur…

İster Aztekler ister Atlantis deyin, bilgi yani "İslami yol" her zaman Tek'tir…

Fark ise bu bilgiyle ne yapıldığı, hangi mertebede uygulandığı ve ne yönde kullanıldığıdır. Her birimiz kendi algıladığımız oranla yürürüz bu yolda.

Şeytani sistemle yürüyenler bile Allah'ın ayetlerini kullanırlar ama farklı bir amaç için. Keza kâinatta Allah'tan başka bir varlık olmadığı için alternatif bir araç ve yöntem de olamaz. O bilginin ne yönde kullanıldığı fark ve kader noktasıdır.

Bu, işte, kader noktası yani olasılıklar içinde yaptığın "seçimdir".

Peygamberimiz ise İslam kemalatındaki son noktaya ve tüm mertebeleri de kapsayan o en yüksek mertebeye ulaşmıştır.

Bu kitabı okurken şunu fark edeceksiniz ki, ister Budizm denilen anlayış (Buda "aydınlanmış" demek olup bir "makam" ifadesidir. Tıpkı "Dalai Lama" gibi, bu isimler birer rütbedir sadece, bir şahsa ait değildir. Kuran'da peygamber isimleri ise hem elbette ki o kıymetli zatları ve hem de onların bizlerdeki bilinç makamlarını temsil ederler) ister buna benzer öğretiler, tüm bu anlayış ve oluşumlar, temelde, Allah'ın TEK ilmini peyderpey inzal etmesiyle bizleri tek bilgiye taşır. İsimsel ya da uygulamadaki farklarsa, binlerce yıldır bu ilmin sonradan farklı amaçlarla tahrif edilmesi ve bu yönde kullanılmasından başka bir şey değildir…

Buyurun:

"Buda, Sanskrit dilinde *uyanmak, idrak etmek, bilinçlenmek* anlamına gelen *budh* fiilinin geçmiş zaman kipidir. *Uyanmış, idrak etmiş, bilinçlenmiş* anlamına gelir.

Siddhartha Gautama, tarihte Buda sözcüğünü hem kendisi için hem de ona inanan ve bir yol göstericisi olmadan kendiliğinden uyanan herkes için kullanmıştır. Budizm'de Buda kavramıyla ifade edilen; kişinin ruhunun saflık, masumiyet ve mükemmelliğinin gücüne kendiliğinden ulaşması ve böylece daha önce ortaya çıkarmadığı aydınlanmış (mükemmel) bilgeliğe ulaşmak (Prajna), ayrıca şefkat ve merhametten uzak sonsuz yaşamı sınırsızca geliştirmektir…" (Vikipedi)

Dalai Lama: Tibet Budizmi'nin liderlik unvanı…

Kâinatın varlığından beri gelmiş tek bilgi İSLAM'dır. Yani kendi varoluşunu anlayabilmek üzere çıktığın bu yolda, bunun tek yolunun Allah'a teslim olmak olduğunu anlaman ve bunun metotlarını icra etmen ve "insan" makamına ulaşman. Mertebe mertebe İslam yani Teslim olmanın metotları anlatılırken dönemindeki insanların hazır oldukları idraki kapasitelerine uygun bilgiler yollanmış, ancak aynı ilmin Rahmani ya da Nefsani –şeytani– yönde kullanılması ile aynı ayetin "dua" için kullanılırken " büyü" için kullanılması gibidir… Bilgi Tek'tir çünkü sahibi Tek'tir ancak insanlar bunu tahrif etmiş ve nefsani yönlerde kullanıp dünyevi menfaatlerde güç ve iktidar sağlamak adına ve insanları köleleştirmek adına değiştirme cüretini göstermiştir…

Rahmani yönde bu eşsiz bilgilerle donatılmaya başladığın ve kendi kadrini, kıymetini anladığın gün; yani insan makamını anladığın gün de diyebileceğimiz Kadir Gecesi ile ilgili, Kadir Suresi vardır Kuran'da…

Peygamberimiz kendinden önce yaşamış peygamber ve nesillerinin çok uzun ömürlü olduğunu bildiği için kendi dönemindeki ümmetinin kısa ömründen dolayı bu süreç içinde Allah'ın bilgisine vâkıf olabilecek mi diye üzüldüğü bir anda, kendisine inzal edilen bu surede, Kadir Gecesi'nin "bin aya" bedel olduğu anlatılarak onun üzüntüsü giderilmiştir.

Burada anlatılmak istenen bilinçtir esasta. Kadir Gecesi tarifi öyle bir andır ki "Allah'ı hakikatiyle tanımaya ve kendini tanımaya" başladığın ve hakikati Muhammediye, hakikat ilmine uyanmaya başladığın dönemi ifade eder ve yüzyıllarca bu bilinçten yoksun yaşamaktan kısa sürede bu bilince ererek yaşamanın, çok daha üstün olduğu anlatılır.

Teslimiyet yolu yani İslamiyet dini, doğuştan kazanılan bir şey değildir. Bu bir mücadele ve bir süreçtir. Nüfus cüzdanınızda ne yazarsa yazsın bizler o bilinçte olmadıkça nüfus cüzdanımızda yazan dünyevi bir kandırmacadan öte bir şey değildir.

İslamiyet'i incelerken dinimizi gereği gibi tanımaları şeytani, dünyevi düzen tarafından "örtülerek" engellendiği ve Müslüman anlatımının adeta "terör ve çirkinliklerle" ifade edilmeye çalışılarak dünya insanlarının "kandırıldığı" bu düzende, pek çok dünya bilim insanının savundukları ilmi tespitlerin tevhidden, nefis mertebelerine, esmalara, Rahimiyet, Rahmaniyet'e kadar pek çok konuda aslında İslamiyet'in hakikatini anlamayıp bilmedikleri ve uzaklaştırıldıklarından farkında olmadıklarını, ama aslen ispatladıkları bilimsel verilerle İslamiyet'i anlattıklarını gördüm.

Çoğumuzun "İslam", "İslamiyet" ne demek kelime anlamı ile bilmedikten sonra, İslami öğretinin içeriğini bilmemesine elbette şaşırmamalı. Bunun yanında hakikati bilen ve bu hakikati "örten" bilim insanlarının da çok olduğunu fark ettim.

Fark ettiren yüce Allah'ımıza şükürler olsun…

Okunacak en büyük kitap insandır.

–Hacı Bektaş Veli

Kuran… Öyle bir hazineyle karşı karşıyayız ki, herkesin evinde bulunuyor ama çoğu duvara asılmış duruyor ve dokunulmuyor.

Allah tarafından indirilmiş kitaplar ve öğretilerin tahrifata uğraması ve başka başka kavram ve adlarla anlatılması sonucu bu kitap Allah tarafından korunuyor. Ve Kuran'da bu belirtiliyor.

Yalnız püf noktası şu ki Türkçe meallerle anlatımlarda da bu tahrifata yol açılabiliyor. İşte bu muhteşem ilahi kitap bu yüzden olsa gerek sen ona yönlendiğinde Rabcasıyla seninle gerçekten konuşmaya ve seni yönlendirmeye başlıyor.

Bedensel abdest ve kalbi temiz idrak ile niyetlenmenle, sana kendini açıyor bu muhteşem kitap…

İşte bu yüzden de Allah'ın tüm sistemi gibi bu kadar adil. Bana öğretilmedi diyemiyorsun, çünkü sana Rahman Suresi'nde Allah "Er Rahman allemel Kuran" diyerek sana öğretenin O olduğunu izah ediyor.

Buna şaşırmayın, tanıdığım bazı insanlar var rüyalarında Arapça öğretilen. Allah nerede olursanız olun, hangi "dünyevi" imkânla kısıtlı olduğunuzu sanırsanız sanın siz istediğinizde ilmini her şekilde dört bir yandan yolluyor.

Bu hazine öyle bir kitap ki, açıp da sizi içine çektiğinde Allah'ın diyarında aynı Alice Harikalar Diyarı'ndaki gibi masalsı bir yolculuk başlıyor demiştik.

Bu yolculuk filmlerde evin kilerinde bir kitap bulup da içine düşen ve muhteşem bir âleme dalan çocukların yaşadığı deneyimden farksız ki bu yolculuk sana asıl ve tek hakikat olan Allah'ı, Peygamber'i (sav), peygamberleri, hayatın aslını, evreni, seni ve gerçekleştirebilme kudretini öğretiyor.

Alice Harikalar Diyarı'nın yazarını araştırdığımda İngiliz yazarın (Charles Lutwidge Dodgson, 27 Ocak 1832 - 14 Ocak 1898) aynı zamanda ünlü bir matematikçi, mantıkçı ve rahip olduğunu öğrenmeme şaşırdım diyemem.

Hepimiz birer çocuğuz ve geldiğimiz yer olan Allah'tan "ayrı" düşme bilincinden kurtulup, yeniden geldiğimiz yere yani Allah'a dönmeye çalışıyoruz.

Çocukken okuduğumuz pek çok dünyaca ünlü “çocuk” romanı sandığımız romanın altında yatan mesajların Allah ve varoluşumuzla ilgisi ve yazarlarınınsa gerek matematik gerekse felsefe ve dini öğretilerle haşır neşirliği ise şaşırtıcı… *Denizler Altında 20.000 Fersah, Ay’a Yolculuk* gibi öykülerinde geleceğe ilişkin inanılmaz öngörüler yapmış olan Jules Verne in duru görüsü olduğu bilgisinin araştırmacılar arasında konuşulan bir bilgi olması gibi…

Bir bilgiyi bedene indirebilmek için o bilgiyi taşıyabilecek bedensel kapasite ve yapıda da (DNA) olmak gerekir. Âdem, Nuh gibi bazı peygamberlerin dönemlerine baktığınızda nesillerinin yüzlerce yıl yaşadığını görüyorsunuz. (Belirttiğimiz gibi peygamberimiz, kendi döneminde insan neslinin ömrünün bu derece uzun olmamasından dolayı tekâmül süreçleri ile ilgili düşünceli olduğu ve üzüldüğü bir anda, kendisine Kadir Suresi inzal olmuştu…)

Peygamberimiz ümmetinin ömrünün uzun olmasını Kurani bilinci, Allah’ı, peygamberimizi, sistemi, kendimizi anlamamız ve İslamiyet-i Muhammedi makama kadar yükselerek bilincimize ve yaşayışımıza (sonraki âlem olan ahirete göç etmeden) uygulayabilmemiz gibi sebepler yönünden, bizler için istemişti.

Ve bu konuda Allah onu rahatlattı ve bunun araçlarından biri de Kadir Suresi’nin vahyedilmesidir. Çünkü Kadir Suresi temelde “insanın kadrini kıymetini, varoluşunu, Allah’ı, sistemi bilmeye başlaması” anlamlarına da işarettir…

Ve bu idrak için yüzyıllara gerek yoktur, bu idrakin geldiği an öyle bir andır ki binlerce aydan daha hayırlıdır. Yüzlerce yıl Allah ilminden uzakta yaşanıyorsa esas dirilik yaşanmıyordur ki zaten.

İslamiyet’in en üst mertebesi İslami bilinçteki merdivenin en üst basamağı Muhammedi mertebede olmakla yaşanır…

Biz filmlerde izleriz ışınlanmaları, zamanda yolculukları, hayvan şekillerine bürünmeleri…

Önceden de bahsettiğimiz gibi insan yapımı teknolojiler güncel deyimle “Allah’ın teknolojisini” bahşettiği dostlarının yapabildikleri yanında hiç kalır. Bedensel şekil ve sınırlar bu insanlar için geçerli değildir. Bizim görememiz, anlamamamız, bunların olmadığından değil, bizlerin bunları idrak edecek kalp gözünde olmadığımızdandır…

“Allah yolunda öldürülenlere *ölüler* demeyin. Bilakis onlar diridirler fakat siz idrak edemezsiniz…” (Bakara 154)

Hacı Bektaş Veli Hazretleri’nin güvercin kılığına girdiği ve hatta Anadolu’ya bu kılıkta geldiği, o zaman Anadolu’da başka bir derviş olan ve doğan kılığına giren Doğrul Baba adlı derviş onu yakalamak isterken, o anda tekrar insan şekline bürünerek doğanı boğazından yakaladığı anlatılır… (Gölpınarlı, 1990).

Bu anlatımlar size “Yok yahu!” gelmesin. Allah varsa imkânsız yoktur. Gördüklerinizle kayıtlı kalırsanız kabir azabınız bitmez.

Bu dünya masalmış.

Masal sanılanlarsa asıl gerçek.

Görebilene idrak edebilene.

Ve her tür bedensel sınır…

Kendini idrakinde “beden” bilene…

TORUS ZÜLKARNEYN

Kuran'da Kehf (Mağara) Suresi'nde, önce Torus'la ilgili bahsettiğimiz Ashab-ı Kehf ve devamında ise Zülkarneyn'den bahseder…

Ashab-ı Kehf'in bilinen genel hikâyesi surenin 9-26. ayetleri arasında anlatılır.

Putperest bir kavimde yaşadıkları halde Allah'ın varlığına ve birliğine inanan birkaç gencin zalim putperest bir hükümdar döneminde bu inançlarını açıklamaları ve şirke karşı mücadele etmeleri ile başlar her şey.

Öldürülmeleri ya da zorla din değiştirilmeleri üzerine ferman verilmesinden kurtulmak için bir mağaraya sığınırlar. O yolda karşılaştıkları bir çoban ve köpeği ise onlarla aynı yola girer.

Ashab-ı Kehf yani Mağara Ashabı (halkı) denilen bu kişiler, Hz. Ali'den rivayetle 7 gençtirler ve 8. de adı Kıtmir olarak bilinen köpekleridir…

Zalim hükümdardan kaçıp mağaraya sığınan ve köpekleriyle birlikte orada derin bir uykuya dalan gençler, o günden tam 309 yıl sonra uyanırlar.

Ay takvimine göre 309 yıl (güneş takviminde karşılığı 300 yıl) bu mağarada kaldıkları halde sadece bir gün uyuduklarını sanırlar. Uyandıklarında üzerlerindeki parayla yiyecek almak istediklerinde ise Allah'ın onları nasıl da koruduğu ve "bir tek gün" sandıkları uyku süresinin asırlar olduğuna vâkıf olurlar ve dönemlerinde uyandıkları halk tarafından da bu durumları anlaşılır.

Yattıkları mağaradan adeta ölümden sonra dirilme hali gibi kalkmış ve Allah'ın onlara merhametini ve O'nun vaadinin hak ve hakiki olduğunu görmüş ve yaşamışlardır. Daha sonrasında ise ihtiyari olarak yeniden mağaralarına çekilip kıyamete dek uykularına geri dönmeyi istemiş ve Allah'ın izniyle de bunu yapmışlardır.

KEHF Suresi 9. ayet:

"Yoksa sen, Ashab-ı Kehf ve Rakim'in, bizim acayip ayetlerimizden biri olduğunu mu sandın?"

Kuran'da Al-Rakim olarak geçen ve rivayetlerde Kıtmir de denilen çobanın köpeğinin ismini incelediğinizde bakın karşımıza ne çıkıyor:

Cennete de gireceğine inanılan "Kıtmir, Katmir, Ketmir'e" Al-Rakim, Kratim isimleri de verilir.

Bakalım Al Rakim[44] neymiş…

RKM, rakamla aynı kökten gelen rakim "sayı veya harf yazan", rakam ise "işaretledi, çizdi, yazdı" fiilinin faili…[45]

Yani Rakim kelimesi RAKAM kelimesiyle bağlantılı… Sayılar, harfler, sesler ve ışık… Hatırlayalım ve sayısal dizilimler matrix'i olan bu kâinatta, mağara ehlinin köpeğine Kuran'ın Rakim demesini tefekkür edelim.

İlginç olan başka bir anlamsa, hurma çekirdeğinin ortasında, hurmanın eti ile çekirdeği arasındaki ince zara, örtüye Kıtmir denmesi…

Ve Kıt kelimesinin "örtü" Mir kelimesinin ise "baş" anlamına gelmesi…

"Örtülü Baş" tabiri ise bir diğer düşünülmeye değer açılım ve bir ifade. Enerji bedenimizle başımızın örtülenmesi arasında bir ilinti olabileceğini önceden de belirtmiştik, ki bu kelime seçimleri dikkate değer…

Hurma en "Kâmil" meyve olarak nitelendirilir… Ve daha sonra da "epifiz" bölümünde inceleyeceğimiz gibi peygamberimizin epifiz bezimizi en aktif hale getirdiğimiz

ramazan ayında hurma yenmesini tavsiye etmesi de, yine hurmanın epifiz bezimizin yani 3. gözümüz dediğimiz merkezin aktive edilmesi ve hakiki özümüz olan ruhsal yani enerjisel bedenimiz (ki Allah'ın ruhundan üflediği aslımızdır) ve merkezi tepe çakrası denilen enerji çakramız (alın arası) aracılığıyla evrenle iletişim kurabilmemiz için verilmiş bir tavsiye olabilir… Hurma bu anlattıklarımı, içerisindeki melatonin sayesinde destekleyen muhteşem bir meyvedir…

Bakın peygamberimizin ahir zamanda başımıza geleceklerden, Allah'ın izniyle nasıl haberdar olduğunu net olarak bir kez daha görebileceğimiz ve dikkatimizden zahiri anlamı yüzünden kaçan bir meseleye değinelim, tam da burada…

Ramazanda diş fırçalanması hep konu olmuştur, şimdi aşağıdaki anlatıma dikkat edelim…

Ebu Hureyre'den gelen bir hadis-i şerifte efendimiz, "Oruçlu için iki sevinç vardır; biri orucu açtığı zamanki sevincidir, diğeri de Rabb'ine kavuştuğu zamanki sevincidir. Oruçlunun ağzından çıkan koku (haluf), Allah indinde misk kokusundan daha hoştur" buyrulmuştur.

Oruçlunun ağız kokusunun, Allah'a misk kokusundan daha hoş ifadesi neden olabilir?

Elbette ki bu ilahi anlatımların bilemediğimiz sınırsız açılımı vardır. Yalnız konumuzla ilgili olana gelirsek, yukarıda ramazanda oruç tutmamız ve hurma gibi melatonin içeren meyveleri tüketmemiz tavsiyelerine bir yeni destek daha bu anlatımda yatar.

Oruç saatleri özellikle seçilmiştir. Bunun detaylı açıklamasını sonraki bölümde yapacağız. Ancak şu an için şu kadarını belirtelim; vücudumuzda tepe çakramızın işlevini sağlayan epifiz bezi dediğimiz, bezelye tanesi büyüklüğünde bir merkez vardır.

Tam burun kökümüzün arkasında olan bu merkez ("ibadet" bölümünde detaylandıracağım), bizim Allah'la irtibat noktamız hatta Voltaire, Descartes gibi pek çok düşünüre göre "ruhun oturduğu makam" olarak nitelendirilen bir yerdir.

Ve güzelliğe ve ibadetin altındaki ilme bakın ki oruç ibadetiyle epifiz bezine ait bu aktivasyon inanılmaz derecede yükselir…

Ben B'nin altındaki noktayım diyen Hz. Ali'nin, boynuza benzeyen hipotalamus-hipofiz bezimiz ve bunun tam altındaki küçücük bir nokta görünümündeki epifiz bezimizi de kastetmiş olabileceği düşünülmeye değer.

Ruhun oturduğu makam anlayışı Allah'ın kürsüsü anlamını taşır, ki bu da epifizin Ayet-el Kürsi anlam açılımlarından biri olabileceğini de düşünmeye davet eder.

Bizler en büyük ayetleriz, çünkü Allah'ın (isim ve sıfatlarının) zat tecellisinin makamlarıyız… Kürsü "makam, sandalye" gibi anlamlar taşır. Bizler de Allah esmalarının yüklendiği makam, gemi, oturaklar olarak düşünülürsek hem insan hem de epifiz bezimiz, Ayet-el Kürsi olarak düşünülebilir. Allah'ın evi olarak nitelendirilen kalbe sahip müminin kalbi de Ayet-el Kürsi değil de nedir?

Anlam içinde anlam, anlam içinde anlam… Görüyorsunuz değil mi? Bir damlasında bile bitmiyor bu sonsuz deniz…

Oruç meselesine dönersek, biz oruç tuttuğumuzda az sonra detaylandıracağım sebeple vücudumuzda epifiz bezimiz en yüksek faaliyetine geçer, melatonin salgısı artar ve bu UYANIŞIMIZI hızlandırır. Ancak uyanmamız istenmiyorsa işte bu salgıyı

engelleyen faktörlerin başında florid gelir… İnsan bedeninde epifizi emerek depo eden ilk organ epifiz bezimizdir…

Florür dünya ülkelerinde şehir (içme) suları (ki son yıllarda araştırmaların sonuçları yüzünden bazı ülkelerde halkın tepkisi yüzünden yasaklanmaya başladı) ve diş macunlarına (florid) bolca katılan ve insanda dişetlerine nüfuz etmek suretiyle beyni uyuşturucu etkisi olan, uyutan bir maddedir… Beyin ve omurilik hasarlarına, sinir yıpranmalarına kadar sebebiyet veren bu madde hem bedensel sağlığımız ve hem de ruhsal sağlığımız "aydınlanma" sürecimiz için dikkat etmemiz gereken faktörlerin başında gelir…

Ramazanda uyanışındayken kullandığın floridli bir diş macunu bu uyanışına sekte vurmak suretiyle epifizinin aktivasyonuna zarar verebilir…

İşte bu yüzden peygamberimiz tarafından "Misvakla dişinizi fırçalayın" diye sünnet adı altında tavsiye edilen bu uygulama; doğal, kimyasal olmayan bir diş temizleyici içeren bu bitki ile temizliğe ulaştırması yanında kimyevi maddelerle uyanışımıza sekte vurulmasından da bizleri muhafaza etmiş olur.

Bu durumu böyle değerlendirip böyle baktığımızda yine peygamberimizin sınırsız ilmini ve uyanışımızı gerçekleştirmek adına bizlere sünnet adı altında verdiği tavsiyeleri görmemek mümkün değil.

Şuur en önemli uyanış aracıdır…

İbadet ve sünnet diye uyguladığımız her şey ama her şey, yememizden içmemize, su içerken yapmamız gereken detaylara kadar; aslında "nari" bedenimizin ötesine "nursal bedenimize" ulaşmamız ve bu dünyada iken uyanışımızı yaşamamız amacıyla bizlere tavsiye edilmiştir.

Bu dünyada geçiş daha az sancılı olacaktır… Çünkü öte dünyada, talamus gibi acı duygumuzu belirli bir sınırda hissetmemizi sağlayan ve o sınırın ötesindeki acıyı hissetmemizi engelleyen bir algı sınırlayıcımız olmayacak. Acı da güzellik de buradaki ile sınırlı olmayacak çünkü bedensel yani kabri bir sınırlamamız artık üzerimizi örtmeyecek. İşte bu hem güzel hem de olumsuz bir ruhani yapıdaysak çok büyük bir acı deneyimi demektir.

İşte Allah'ın sevdiği kullarının hatalarının karşılığını bu dünyada yaşatmasının aslında O'nun merhametinden olması ise bir anlamda da bu anlatımla ilintilidir.

Bu dünyada hissedilen hiçbir acı diğer boyutta sınırları kaldırılmış bir algı içindeki acıyla kıyaslanamaz.

Bu idrak size, çoğu insanın aklından geçen aşağıdaki düşünceyi belki izah edebilir:

"İyiler neden daha çok sıkıntı çekiyor bu dünyada?" Ya da "Adama bak kime neler yaptı; yaptıkları adeta yanına kaldı, başına bir şey gelmiyor…"

Buna tersten bakarız hep.

Oysaki, hatalarımızın, evrensel denge gereği karşılık enerjisiyle karşılaşmamızın, bu dünyada olması aslında Allah'ın bizlere bir lütfudur, kahrı değil…

"Biz sizi cezalandırmayız siz kendinizi cezalandırırsınız" anlayışı da temelde bunu anlatır.

Bizler ektiğimiz tohum enerjiyi kalbimiz ve enerji alanımızda büyütür, sonra onun sonuçlarıyla baş başa kalırız.

Allah tüm kullarını korumak için adil olduğundan da yaptıklarımızla karşılaşmamız ve birine verdiğimiz hasarın o kişinin de Allah'ın kulu olması sebebiyle, bedeliyle karşılaşmamız, son derece tabiidir.

Ama acılı bir dünyevi hayat yaşıyorsanız şunu bilin ki merhamet ediliyorsunuz. Hata yapar yapmaz "şefkat tokadı" yiyorsanız bilin ki çok seviliyorsunuz. Sadece gözlüklerinizi ters çevirin…

İnsan uzağı yakın yakını uzak, iyiyi kötü kötüyü iyi ZAN'nedebilendir…

Konumuza dönersek.

KEHF yani Mağara Suresi'nde Yedi Uyurlar'dan sonra Zülkarneyn yani Çift Boynuzlu olma hali (Bakara Suresi'nde bahsetmiştik) Zülkarneyn'e "çift yönlü, iki zamana hükmeden insan, beynin sağ ve sol lobunun nöronlarının tümünü kullanan insan" da diyebiliriz.

Kısaca Zülkarneyn olmak için önce Yedi Uyurlar döneminden geçmiş olmak gerektiği mesajı, tefekkür edilebilir. Her şeyin doğrusunu Allah'ım bilir…

Şimdi gelelim İslamiyet'le, bilinçle ve acıyla ilgili çok önemli bir meseleye. Bu konu kafamı o kadar kurcaladı ki Allah'ım nefis cevaplar çıkarttı karşımıza. Şükürlerimiz Allah'ımıza…

Şimdi…

İnsanın 2 bedeni vardır. Aslında tek ruhsal bedenimiz olsa da "varlık" sanısını yaşadığımıza ve o bize hükmettiğine göre 2 beden iç içe yaşamaktayız.

Bizi "İblis" yapabilecek olan beden, organik bedenimizdir. O "elbise" bizi "bedensel, fiziksel" varlıklar olduğumuz kabrine hapseder.

Oysa insanın kabuğunun içinde Allah'a ait bir "öz" vardır. Aynı, cevizin kabuğunu kırdığında karşısına çıkan ceviz içi gibi; asıl özse onun yağıdır. Aslıdır…

İslamiyet'teki tüm anlatımlarda "zahir" dediğimiz ya da "şeriat" boyutu dediğimiz anlayış mertebesi aslın yani "özün" "kalıba" dökülmüş halidir. Bu yüzden o da çok önemli olmakla beraber, anlatımda sırlı "batını" yani "örtülü" manaya da yönelmek gerekir.

Albülgadir Geylani Hazretleri ibadetlerin zahiri yapılmadıkça batınisine ulaşılmayacağını ifade etmiştir. Bu yüzden zahir de batın kadar önemlidir… Sadece, onun yanında ötesine de dalmamız gerektiğini unutmayalım. Çünkü inciler denizin yüzeyinde değil derininde saklıdır. Aynı hakikat ilmi gibi…

"Her ayetin, bir zahiri, bir batını, bir haddi (sınır) ve bir matlaı (doğuş yeri) vardır." (Hz. Muhammed [sav])

Batın kalpte sabit olan manevi ilim, zahirse dilde kalan ilim gibidir. Sufiler buna Allah'ın kullarına karşı delil olarak kullandığı ilimdir der.

Birim aklın yani parçalı, cüzi aklımızın, bütünsel/külli akılda eriyip yok olması gerekir.

İslam sadece niyete bakar, neden?

Çünkü fiiller Allah'ındır. Saffat Suresi 96. ayet:

"Halbuki sizi de yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır!"

Allah bizim niyetlerimiz doğrultusunda fiilleri yaratır. Yıllardır Batı'da pozitif düşünmeyle gerçekleştirme anlatılır ama o üst bilinçtir ve bunu "DNA" bölümünde anlattık. Asıl mesele zikri de aşıp tesbih etme haline, "düşünmeme" haline gelmek ve

Allah'ın nefsi, ruhu, iradesi, aklı kendisine teslim edilmiş kulda sadece OL'ma durumuna ulaşabilmektir. O durumda yapma güdüsünü bırakın düşünme hali dahi ortadan kalkar. Sadece OL'unur…

Yasin 82. ayet:

"O (Allah), bir şey irade ettiği (dilediği) zaman O'nun emri, sadece ona OL demektir. O, hemen olur."

Âli İmran 47. ayet:

"(Hz. Meryem): Rabbim, benim çocuğum nasıl olur? Bana bir beşer dokunmadı, dedi. (Allah şöyle buyurdu): İşte böyle, Allah dilediğini yaratır. Bir emrin (işin) olmasını takdir ettiği zaman, sadece ona OL der, o hemen olur."

Cüzi aklın ve iradenin sahibine teslimi Ulul Elbab'da bahsettiğimiz Akl-ı Lübb denilen Aklıselim'dir…

"Aklıselim" anlatımını çok kullanır anlamını bilmeyiz. Selim olan akıl Allah'a teslim edilmiş ve Allah'ın külli, bütünsel aklının tezahürü akıl demektir. Selim, Teslim yani İslam kelimesinden gelir.

Bizler Allah'a emanet ederiz sevdiklerimizi, oysaki sahip olan O, emanetçi olan bizizdir. Asıl sahip olana, kendimizin sahibi olduğumuzu sandıklarımızı emanet etme düşüncemiz bile hayatı derinlemesine düşünmediğimizi gösterir. Biz Allah'ın bize verdiği emanetlerimizi Allah'a teslim etmek üzere buradayız, ama bu nefislerimize çok zor gelen bir imtihandır, hele bu idraksizliklerimizle yaşarken.

Oysaki çokluğun teklikte yok olması ve tekliğin hükmüne girmesi hiçliğin hepliğine sebeptir.

Şimdi tüm bunlardaki önemli meseleye gelelim.

Beden ve Ruh, Nefis ve Ruh nasıl birleşir?

Nefsimiz bizim bedenselliğimizi kullanmak isteyen Allah esmalarıdır. "Rab" bölümünde anlatmıştık.

Bedenimiz organik bir varlık olma sanısında yaşar. Bu varlık 4 ana elementten oluşur.

Ateş, Su, Hava ve Toprak…

Beşinci elementimizse Ruh'tur.

Şimdi:

Namaz kelimesine baktığınızda bize Farsçadan geldiğini ve eski tefsirlerde "salla-salli" kelimeleri ile kullanıldığını görüyoruz.

O zaman "salla" ne demek bakalım?

"Bir şeyin pişmesi için ateşe koymak."

Bir ateş topundan soğumuş dünya adeta bir "ocak" gibidir. Ve insan olgunlaşması için adeta "yanmaktadır".

Hani derler ya "Falanca temelde iyi insan da biraz pişmesi lazım biraz."

"Hamdım, piştim, yandım" diyen Mevlana ve kızarması, olgunlaşması ve faydalı hale gelmesi için güneşe konmuş olan domates örneğimizdeki gibi…

Bu fayda önce kendine olur. Sonra kendi yetişen, bunu başkasına yaşatan vasıta olur (rehber/mürşit).

Şimdi ramazan kelimesinin anlamlarından birkaçına bakalım…

Enes Bin Malik; Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu anlatmıştır:

“Sadece ramazan demeyiniz. Allahü Teâlâ nasıl şehr-i ramazan (ramazan ayı) buyurmuş ise… siz de öyle deyiniz.” (Buhari)

“Allah’ın ayı” hatta Allah’ın isimlerinden olduğu da söylenen, bu yüzden de muhakkak “şehr-i” yani “ay” olarak ramazan dememiz uyarılan bu ayın aldığı isim “ramaz” kelimesinden gelir ve “güneşin sıcaklığının şiddetinden çokça kızması” demek olup, böyle yere de “ramda” denildiği ifade edilir. “Ramazan” “ramda” mastarından gelir ve “yanmak” anlamındadır.

Bununla beraber “kızgın yerde yalınayak yürümekle yanmak” da demektir…

Bu ayda “günahların yanması” sebebiyle de bu ayın ramazan ayı olarak anıldığı da söylenir. Bu ayda açlık, susuzluk hararetinden ıstırap çekilir. Veyahut oruç hararetinden günahlar yakılır. (Elmalılı Hamdi Yazır)

“Yaz sonunda güz mevsiminin başlangıcında yağıp yeryüzünü tozdan temizleyen yağmur manasına gelen “ramadiyu” mastarından gelir. Bu yağmur yeryüzünü yıkadığı gibi şehr-i ramazan da ehl-i imanı günahlardan yıkayıp kalplerini temizlediği için bu isim ile isimlendirilmiştir.” (Elmalılı Hamdi Yazır)

Şimdi daha önceden de bahsettiğimiz gibi İslamiyet’te hep bir “yanma” tanımı var ve bu ruhen olgunluk ve kemalata ulaşmamız için gerekiyor.

“Biz neden yanıyoruz?” konusunu kısmen zahiri anlamda aldığımız nefesin, içtiğimiz suyun bile yanıcı maddelerden olduğunu ifade ettiğimizde anlatmıştık. Peki şimdi bir ötesine bakalım…

İslami anlatımda ve Kuran’da “fitne” tabiri vardır.

Enfal Suresi 28.ayet:

“Ve biliniz ki; çocuklarınız ve mallarınız, sizin için sadece bir fitnedir (imtihandır). Ve Allah ki; O’nun katında, (muhakkak) azim bir ecir (bedel, ücret) vardır.”

“Fitnetun”, “imtihan” anlamını da taşıyan bu kavram bir anlamıyla da “bakırı altından ayıran ateş” demektir.

Yine bir “ateş” mevzuu…

Baktığımızda; “ramazan” kelimesinin bu açılımda anlamı, “namaz” dediğimiz aslı “salla” olan kavramın anlamı, yine “fitne” kavramının anlamları hep aynı işaretlere bizi yönlendiriyor… Bununla beraber Zülkarneyn’in “demir ve bakırın” “yanmak suretiyle” (körüklemek) eritilmesinin ve bunları Zülkarneyn’in set çekmek için istemesinin anlatılması, yine aynı yönde bize işaretler gösteriyor adeta…

Tüm bu işaretler üzerine, “fitnenin” bakır ve altın ayrımındaki rolü ve Zülkarneyn’de tekrar BAKIR kavramıyla karşılaşmam sonucu BAKIR ve DEMİR meselesine yoğunlaştım.

Demirle ilgili NECM yıldızından birer yıldız olduğumuz ve kanımızın, DNA’mızın bile demir tozuyla yoğrulu olduğunu gördük. Bu organik (ateş, hava, su ve topraktan olan) bedensel karışımın üzerimizde kurduğu baskın bilinçten sıyrılmamız (ve peygamberimizin manası olan ay ve Allah’ımızın manası olan güneşe dönmemiz tavsiyesinin çeşitli ayetlerde belirtilmesi ile, demir ve bakırın bilinç seviyemizde ne tür negatif etki oluşturabileceğini düşünmemiz gerekiyor olabilirdi.

Kuran’da Zülkarneyn adı verilen bir şahsın, güneşin doğduğu yere ulaştığı zaman, orada azgın bir kavim olarak nitelendirilen Yecüc ve Mecüc kavmine karşı yaşayan

kavmin kendisinden yardım istemesi ve Yecüc ve Mecüc kavmi ile diğer kavmin arasına (iki dağ arasına) sağlam bir set çekmesi anlatılıyor.

Kehf Suresi 94. ayet:

“Ey Zülkarneyn! Muhakkak ki Yecüc ve Mecüc, yeryüzünde fesat çıkaranlardır. Bu sebeple, onlarla bizim aramıza bir set yapman için, sana harç verelim mi, dediler.”

Kehf Suresi 95. ayet:

“(Zülkarneyn): Bu konuda Rabb’imin beni kuvvetlendirdiği (desteklediği) şeyler daha hayırlıdır. Şimdi (siz) bana kuvvet ile yardım edin. Onlarla sizin aranıza çok sağlam bir engel yapayım, dedi.”

Kehf Suresi 96. ayet:

“Bana demir parçaları getirin. İki dağın arası aynı seviye olunca üfleyin (körükleyin), dedi. Onu ateş haline koyunca, bana erimiş bakır getirin, onun üzerine dökeceğim, dedi.”

“Atuni zuberel hadid (hadidi), hatta iza sava beynes sadafeyni kalenfuhu, hatta iza cealehu naren kale atuni ufrig aleyhi kıtra (kıtren).”

Ruhun çekim merkezi yukarıda, başımızda, ki buna “tepe çakrası” da deniyor. “Tepe” kelimesi önemli, bu bize Kuran’da bolca adı geçen “dağ” çağrışımı yapıyor. “Tur” adının, “Toros” adının, hem “dağ” hem de “boğa” demek olduğunu unutmayalım.

KÖK çakramızsa bizi bedenselliğe çeken enerji merkezimiz ve dünya ile iletişim alanımız ve organik yapımızı etkisi altına alıyor…

Beynimizdeki sinir hücrelerine “nöron” deniyor ve nöron denilen beyin sinir hücreleri, nedense bana “nur” ve “nar” kelimeleri ile bağlantılı geliyor…

Beynimizdeki bu hücreleri ne yönde kullandığımız sonucu açığa çıkan elektromanyetik alanın frekans aralığı, açığa çıkan enerjinin nur ya da nar olup olmamasını belirliyor olabilir.

Nöronların bu yanmayla ilgisi incelenmeli diye düşünüyorum.

Hatta nurun âlâ nur halinin de tüm nöronların fonksiyonda olabildiği AN olma ihtimalinin de değerlendirilmesi gerekebilir, özellikle nöroloji bilimi ve İslam bağlantısı adına…

Şimdi bakır ve demir meselesine girelim.

Biliyorsunuz bakır ve demir iletkendir.

Bakara Suresi’nde de boynuz yani “aydınlanma” sembolü ile ilgisi olan “hipofiz ve epifizin” aynı zamanda “bakara”, “inek-sığır” cinsi sembolü ile BAKARA ve BAKIR kelimelerinin arasında ilinti olabileceğine değinmiştik.

Bakır şimdi de “çift boynuzlu” demek olan Zülkarneyn meselesinde yine karşımıza çıkıyor demirle beraber…

“Bana demir parçaları getirin. İki dağın arası aynı seviye olunca üfleyin (körükleyin), dedi. Onu ateş haline koyunca, bana erimiş bakır getirin, onun üzerine dökeceğim, dedi.”

İki dağ var ve bu dağlar arasına önce demir parçaları konuyor. Bu iki dağı “beynin sağ ve sol lobu” olarak düşünelim.

Demir “manyetik” alan özelliği taşır ve burada adeta bir “mıknatıs” yapılıyor. İki dağ arası aynı seviyeye gelince yani corpus callosum denen iki beyin yarıküresinin arası doldurulunca, bu demir eritiliyor ve üzerine erimiş bakır dökülüyor. Demem o ki,

burada adeta elektromanyetik bir alan, büyük bir bir mıknatıs yapılıyor ve yine enteresan olan kelime ise, körüklemek ve üfleme anlamı da olan “kale”, “infuhu” kelimesinin kullanılması…

Bunu şöyle de düşünelim: Dünyanın manyetik alanı nasıl oluşur? Dünyanın merkezinde sıcaklıktan dolayı müthiş bir eriyik, sıvı demir bulunur ve bunun hareketi neticesinde bir elektrik akımı oluşur. Ve bu akım manyetik alanların meydana gelişini sağlar.

Devamında Doğa Derman’ın “Dünyanın Manyetik Alanı” (bilim.org) adlı yazısından alıntı yapıyorum:

“Yüklü metal parçacıklar manyetik alanlardan geçerek devamlı ve döngüsel bir elektrik akımı yaratır. Çekirdekteki sıvı metalin daimi hareketine bağlı olarak bir miktar manyetik alan oluşur ve bu alan çekirdekte yeni akımlar oluşturur. Bu akımlar ise daha fazla manyetik alana sebep olarak geri beslemeli bir döngü yaratır.

Manyetizma, mıknatısın uyguladığı çekici ve itici güç ile hepimize tanıdık olan bir olgudur. Elektrikle bir araya geldiğinde ise günümüz teknolojisinin en temel öğelerinden biri haline gelir. Elektrik santrallerinden klasik tip televizyonlara kadar hemen her teknolojinin temelini oluşturur. Örneğin, bilgisayar sisteminin önemli bir parçası olan sabit disklerin temel çalışma prensibi, sabit disklerin manyetik materyallerden oluşmuş plaklarına bilgi depolamak üzerine kuruludur. Aslında, dünyanın kendisi de devasa bir mıknatıs özelliği gösterir. Aynı yerçekimi kuvveti gibi, pek de farkında olmadığımız fakat yaşamımızı genel anlamda etkileyen başka bir kuvvet ise manyetik alan kuvvetidir. Manyetik alan dünyanın koruyucu güç tabakasıdır. Aynı kapalı bir alanın sağladığı koruyuculuk gibi, manyetik alan da dünyayı uzaydaki olumsuz hava koşulları ve radyasyondan korur…”

Bu anlattığımız her şey insan için de geçerlidir. Manyetik alanımız bizim koruyucu kalkanımız ve aynı zamanda onun elektriksellikle birleşmesiyle bedenimizde sağladığı elektromanyetik etki yanında, ruhsal bedenimizin de iletişim aracıdır.

Demiri “DNA” bölümünde de ele almıştık. Ve demir tozu taşımamız ve belirli bir manyetizmaya yönelebilmemiz özelliğimizden bahsetmiştik. “Ve nefahtü fihi min ruhi”, “Ona ruhumdan üfledim” ayeti gibi bir “üfleme” var. Ancak ondan önce adeta manyetik alanın güçlendirilmesi ve sonra bir üflemeyle bu manyetik alanın eriyik hale getirilip üzerine elektriği en iyi ileten ikinci element olması ile bilinen bakır dökülmekte…

Buradansa beynin her iki lobunu birleştirip tüm nöronların faaliyete ve birbirleriyle iletişime geçebilmesini sağlamak için adeta büyük bir elektromanyetik alan inşa ediliyor diye tefekkür doğuyor…

Bir insan-ı kâmilin Allah’ın izniyle vasıta olup nefesiyle ya da nazarıyla, beyin faaliyetlerinde ve ilimlerinde ve ruhaniyetlerinde büyük sıçramalar yaşayan insanlar vardır.

Biliyoruz ki bakır elektriği tüm metaller içinde gümüşten sonra en iyi ileten metaldir. Peygamberimizin gümüş yüzük takmamız yönündeki tavsiyesini unutmuyor ve devam ediyoruz…

Eriyik bakır demirin üzerine dökülüyor. Burada duralım…

Bakırın bazı özelliklerini inceleyelim.

BAKIR organik bedenimizdeki “elektrik akımı” ve “sinir sistemimiz” yanında “demirle” birleşerek hemoglobin yapmakta kullanılması yüzünden bedenin her yerindedir. Bu şunu gösterir, bizler kan, su ve bunların akışıyla yaşayan varlıklarız ve bakırın, kan oluşumundaki önemi, tüm hücrelere nüfuzu ile bir anlamda beden üzerinde “bedeni kodlayan” bir hükmü vardır. Organik beden üzerindeki bu işlev organik bedenden çıkan elektromanyetik alanın bu araçla yönlendirilmesi demektir.

Yani bakırın NAR hali aklın yarattığı bilincin NUR’u üzerinde baskın ve sınırlayıcı ve adeta set çekici bir özelliktedir diyebiliriz. Bunu da beyin ve bedendeki tüm enerji iletiminde büyük yer alarak yapıyor bakır.

• Protein sentezlenmesinde ve enerji üretiminde görev alması, oksijen taşıyıcı görev yapan hemoglobin formasyonunda katalizör görevi görür ve hemoglobine bağlı demirin korunmasında görev alır. Alyuvarların oluşumuna katkıda bulunur.

• Beyin, sinir sistemi ve bağdoku sağlığı için bakır miktarı çok önemlidir.” (Harun Yahya)[46]

Bu bize neyi gösteriyor? Bakırın gerek protein sentezlenmesinde gerek enerji üretiminde rol almak, DNA yapımızı sürekli olarak şekillendirmekte ve kodlamak suretiyle beden ve beynimizdeki elektrik akımını düzenlemekte rol aldığını.

Şimdi gelelim DEMİR elementine.

Mutaffifin Suresi 14. ayet:

“Bu nasıl söz? Asıl, onların kazandıkları (yaptığı kötülükler, yüklenmeye devam ettiği günahlar) kalplerinin, beyinlerinin üzerinde pas tutmuştur.”

İşte bu anlatım çok önemli.

“Havadan aldığımız oksijen de, kandaki hemoglobinde bulunan demir sayesinde vücutta taşınır. Bu esnada oksijen, kandaki demir ile reaksiyona girer. Demirin organları oluşturan hücreleri okside etmesini *paslanma* olarak ifade eden bilimadamları mevcut…”[47]

Beynimizden organlarımıza giden elektromanyetik iletiler kanımızda bulunan demir elementini etkiler ve organlarımız da bu şekilde faaliyetlerini gerçekleştirir.

Demir sayesinde, sinir sitemimizin bakır (enzimler) aracılığı ile beyinden organlara ilettiği elektromanyetik alana sahip iletiler, kanda bulunan demiri etkilemekte ve biz organlarımızı hareket ettirebilmekteyiz. Kansızlık çekenler bilir sürekli bir üşüme hali vardır, çünkü demir eksikliğinden vücut ısısı düşer. Demir, çinko ve bakır, bakterilerin çoğalmasını sağlar ve yüksek vücut ısısında azalırlar. Vücut ısımız hareket kabiliyetimizi sağlar. Anemik durumlarda kan hücreleri vücudumuzun ihtiyacı olan oksijeni dokulara taşıyamaz. Kandaki demir ateş elementi olarak vücut ısımızı düzenler.

Peygamberimiz, Hz. Mehdi’yi “Bakır” lakabıyla nitelemiştir.

Genişlik ve enginliği ifade eden tebekkür kelimesi bakır kelimesiyle aynı kökten gelir ve bakır “ilmi yaran, ilimleri genişleten” demektir…

Hz. Ali’nin Hz. Mehdi’yi “Bakır” lakabıyla anması:

Hz. Ali, “O kavim, ahir zamanda gelecek. Onlar sonbahar bulutları gibidirler. Her kabileden bir, iki, üç ve sonunda sayıları dokuz kişiye ulaşacak. Allah’a and olsun ki ben onların emirini, adını ve gidecekleri yeri tanıyorum” dedi. Sonra ayağa kalkarak

şöyle buyurdu: “Bakır (Yaran), Bakır, Bakır!” Sonra şöyle buyurdu: “O benim zürriyetimden biridir. Hadisleri yaracaktır.”

Yine Harun Yahya’dan bir alıntıyla:[48]

“Muhammed Bakır, imameti döneminde ilim devrimini başlattı; İslam hakikatlerini, İslam’ın inceliğini ve kısacası İslam ilimlerini yayınladılar.

Bu yüzden peygamberimiz kendilerini Bakır diye adlandırmıştı.”

Lisan’ul Arab kitabında şöyle der: “İmam Bakır, bu lakapla adlandırılandır. Çünkü ilmi yarandır. İslam ilimlerinin temelini tanıdı. Ayrıntılarını derk etti (kökünden kavradı) ve onları genişletti.”

Peki, çok hassas bir dengede vücutta bulunan bakırın fazla miktarda açığa çıkması ne yapar? Yapılan araştırmalar bakırın hassas dengesinin üzerinde vücutta açığa çıkması halinde kanser riskini artırabileceği ve yine bu elementin eriyik halde beyinde bulunmasının ise depresyon, şizofreni, Alzheimer gibi ciddi zihinsel rahatsızlıklara eğilimi artırabileceğini belirtir.

İlginç olan, ayetteki ifade iyi anlaşılırsa Zülkarneyn’in kızgın demir üzerine döktüğü maddeyi belirten kelime: KITR… “Sıvı halde erimiş bakır, katran” manasına da gelen kıtr kelimesinin kökü, “akıcı sıvının katımsı damlası, bakır, demir, kurşun ve diğer madenlerin erimiş hali” anlamındadır. Şimdi enteresan bir konuya gireceğiz.

Tabağındaki yemeğini bitir arkandan ağlar derler…

Bu hakikattir. Yemekler insanda enerji ve elektrik oluşturur. Bu enerjiyi ne yönde kullandığına gelince, işte nar ve nur farkı burada yatar.

Vücudundan ve dilinden, düşüncenden dışarı çıkardığın her şey Rıza-i İlahi yönünde olursa Nur’a döner. Ve işte yemekler de insan vücudunda öğütüldükten sonra gerek hareket kabiliyeti, gerek düşünce ya da söylenmiş söz gibi canlı hale geleceğinden ve oluşan hiçbir enerji yok olmayacağından, bu hareket, söz veya düşüncenin içeriği itibariyle, insan vücudundan Allah rızası için yapılan her şey gibi nur olup Allah’a yükselme şansını ister.

Bu size garip gelmesin, biz eşyaların sadece bu boyuttaki hallerini gördüğümüzü sanıyoruz.

Asıl meseleye gelelim…

Düşünce bir eylemdir. Ve önceden de anlattığımız gibi elektromanyetik radyasyon ve ışımadır. Bu eylem belli bir dozdan sonra bir enerji açığa çıkışı olduğundan bakırı eriyik hale getirir. Bilirsiniz cinni ve şeytani varlık ya da etkiler vesvese denen gereksiz fikirleri bize iletir. İşte bu da kendi enerji seviyesindeki alanları kendine çeker.

“Erimiş bakır” anlamına gelen “kıtr” ve aynı kökten gelen “kitr” kelimesininse, İblis anlamında olması, bize buradan verilmiş bir işaret olabilir. Kadında erkeğe göre (Venüs’ün sembolü) bakır elementi daha fazla ve erkekte de (Mars’ın sembolü) demir elementi kadına göre daha fazladır. Hamilelik sırasında kadının kan seviyesinde daha da artan bakırın “hamile psikolojisi” diye adlandırılan ruh hallerini göz önüne alırsak, kadın ve erkek arasındaki duygu ve mantık ayrımını da daha net görebiliriz.

Anlaşılacağı üzere bir mıknatıs gibi beynin ve bedenin manyetik alanını demir, elektriksel alanını ise bakır yaratır ve demir tarafından oluşturulan manyetik alan bakır aracılığıyla oluşan elektriği taşır.

İşte bakır erimesi halinde demir dengeyi sağlamadığı takdirde bakırın depresif ve sanrısal etkisiyle cinni etkiler kişinin bilincini etki altına alabilir.

Kıtr erimiş bakır anlamına gelir. Bakırın İngilizce karşılığı copper kelimesi çok ilginç ama Kıbrıs (Cyprus) kelimesinden gelir.[49]

Sıratın açılımlarından biri olabileceğini düşündüğüm omurilikten “corpus callosum” dediğimiz iki beyin lobumuz arasındaki köprü, bu bakır ve demir açılımıyla bağlantılı olabilir diye düşünüyorum…

Corpus callosum, beynin her iki lobu arasındaki bilgi iletişimini sağlayan, sinir ağlarından oluşan yapıdır ve bu alandaki bağlantı sorunlarının algı yanılmaları rahatsızlıklarına sebebiyet verdiği görülmüştür…

İşte Zülkarneyn bu bağı kurmak ve burada büyük bir elektromanyetik alan oluşturup adeta büyük bir trafo oluşturmak ve beynin iki lobunu birleştirip birbirleriyle etkileşime sokmak suretiyle, gerek nefsani gerek bedensel bilinç titreşimlerinin üzerine çok daha yüksek bir elektromanyetik alan ve titreşim oluşturmuş adeta.

Gövde anlamına gelen corpus kelimesinin kullanımları çoktur, ancak bu kelimenin bakır kelimesinden gelen Kıbrıs’la ilgisi var mı incelenebilir.

TORUS-I

Phi Sayısı (Fİ) ve Altın Oran

Tarihte defalarca yeniden keşfedilmiş olabileceğini söyleyebileceğimiz sayısal bir tespit.

“Roma rakamlarıyla aritmetik işlemler yapmaktansa, Arap sayıları ile hesap yapmanın” çok daha elverişli olduğunu gören İtalyan matematikçi Fibonacci’nin Arap matematikçilerle çalışmaları sonucu ortaya çıkmış bir sayı dizisi.

Doğada, mimaride, insan bedeninde en küçüğünden en büyüğüne varlıktaki çeşitli oluşumlarda karşımıza çıkan Yaradan’a ait bir mühür.

Bir çiçeğe, herhangi bir çiçeğe baktığınızda, her yaprağın kendi yaşam alanı olduğunu, birinin bir diğerinin güneş ya da yağmurdan beslenmesine engel olacak şekilde üst üste gelecek şekilde tasarlanmadığını ve her birinin var olup Yaradan’ın rızıklarından kendine düşenden pay alıp kendi varoluşunu gerçekleştirebilecek kapasitede var edildiğini anlayabilirsiniz.

Daha enteresan olanıysa bitkilerin gelişmelerinde, dal vermelerinde belirli bir matematiksel sistemi koruyarak çoğalmaları.

En çok verilen örnek olan ay çekirdeği örneği de başta olmak üzere, bitkilerin gerek tane sayılarının arasında gerek dalları arasında var olan “altın oran” olağanüstü bir zekânın estetik ve sanatla buluşmasını gözler önüne seriyor.

Dünyanın dört bir yanında eski medeniyetler ve kadim uygarlıkların mimarilerinde, Mimar Sinan’ın eserlerinde, Da Vinci’den daha pek çok düşünüre ve sanatkâra kadar kullanılmış bu oran DNA’dan kalp atışlarına, kabuklu deniz hayvanlarına, insan bedenindeki uzuvlar ve birbirleriyle ilişkilerine, en küçük varlıktan en büyüğüne, Yaradan’ın kullandığı estetiği içinde barınır. Güzel diye nitelendirdiğimiz insanların yüz ve bedensel oranları bu altın oranla uyumludur.

Fi sayısında ilginç olan ise her sayının kendinden bir öncekiyle toplanması sonucu oluşup bu yöntemle devam eden dizide, bir sayının kendinden önceki sayıya bölünmesiyle, sürekli “altın oran” sayısının korunmasıdır…

Da Vinci’nin de kullandığı, Platon’unsa “kozmik fiziğin anahtarı” dediği PHİ (Fİ) sayısı olan altın oran –1,618– ister matematik ister sanatta bütüne ait parçalar arasında simetri ve uyum açısından en güzel boyutları verdiği görülen geometri ve sayısal oran ifadesi olarak, tüm canlıların varlık yapısında gördüğümüz estetiğin sayısal mimarıdır.

En küçüğünden en büyüğüne kadar bu muhteşem tasarımın varlıklarda böylesine kullanılması ise Yaradan’ın müthiş imzalarından biridir…

İşte tüm bunların yanında, dünyanın altın oran noktası neresidir acaba diye merak ederseniz, alacağınız cevap başka bir mükemmel örgünün gözler önüne serilmesine sebep olacaktır.

Evet dünyanın altın oran noktası kutupsal kaymalara rağmen Mekke ve hâlâ Mekke’dir… Mekke’nin kuzey kutup noktasına olan uzaklığı ile güney kutup noktasına olan uzaklığının oranı, altın oran olan 1,618 sayısına eşittir… (bu enlem boylam haritası ve detayları için de geçerlidir)…

Âli İmran Suresi 96. ayet:

“Muhakkak ki, mübarek ve âlemlere hidayet vesilesi olan (beyt), elbette ki insanlar için Mekke’de yapılmış olan ilk Beyt’tir.”

Bu ayette Mekke kelimesine gelinceye kadar gelen harfler ve ayetin tüm harfleri arasında bile altın oran olan 1,618 vardır…

Allah’ın Beyti’nin (şeriat mertebesindeki “fiziksel” anlayışla) dünya üzerindeki yeridir.

İnsan vücudunun hemen her yerinde olan ve piramitlerden Da Vinci eserlerine mükemmelliği yakalayabilmek adına kullanılmış bu oranı Johannes Kepler, “Geometrinin iki büyük hazinesi vardır; biri Pythagoras’ın teoremi, diğeri, bir doğrunun Altın Oran’a göre bölünmesidir” diye nitelendirmiştir…[50]

Eski Mısırlılar ve Yunanlılar tarafından mimaride ve sanatta kullanılan bu orana uygun biçimde bölünmek istenen bir doğru parçasının uygun biçimde iki parçaya bölünmesi gerektiğinde, bu doğru öyle bir noktadan bölünmelidir ki; küçük parçanın büyük parçaya oranı, büyük parçanın bütün doğruya oranına eşit olsun. İşte bu oran, pi (π) sayısı gibi irrasyonel bir sayı olup ondalık sistemde yazılışı 1,618033…’tür. Bu oranın kısaca gösterimi ise “1+√5)/2” olur. Bu oran doğal olan veya gözümüze mükemmel görünen her şeyde karşımıza çıkar. Özellikle de yaratılışta… (Vikipedi)

Fibonacci sayıları (1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, 610, 987 … şeklinde sürer) ve altın oran ilişkisini yorumlar. (Vikipedi)

Evrende yaratılıştaki BİR’liği adeta matematiksel işaretlerle bize izah edercesine öyle bir mimari ve öyle bir tasarım vardır ki, evrenin dili olan bu geometriye kadim öğretilerden bu yana kutsal geometri diyenler olmuştur.

Evrende atomdan galaksilere kadar her varlık bu tekliğin içinde gizlenmiş bir geometriyle var edilmiştir.

Bu kavramı kendi inanç sistemine yontmaya çalışan bazı anlayışlar olsa da bu ilim Allah’ın sonsuz ilminden kaynaklanan muhteşem bir dehaya aittir…

Şöyle bir etrafınıza bakarsınız, ya da Kuran'da geçen ayetlerde bahsedilen hayvanlardan dahi yola çıkarak (Ankebut Suresi, örümcek ve ona ait örümcek ağı; Nahl Suresi, arı ve arılara ait kovan ve petekler, kara deliklerden hortumlara, DNA'ya) tüm varlık âlemine çıkmış eşyada bu geometriyi görürsünüz…

Bu muhteşem mimari ve sanatı ilimle birleştiren estetik ve örüntü denilen, kendini tekrar eden desen, model bir orantı, adeta müzikal bir ritim içerisinde sonsuzluğa uzanır. İşte bunun matematikte en güzel örneklerinden biridir Fibonacci dizisi yani Fİ (PHİ) sayısı.

Sonsuzluğa uzanan tam olarak bilinmezliği ve tekrarı ile adeta hâlâ gelişmekte büyümekte olan evrenin ve yaratım sürecinin sembollerinden gibi Yaradan'a ilişkin "tanımlanamayan" bir portre çizer.

İşte yaratılışın tüm geometrisini içinde bulunduran Yaradan'ın Birliği ve bu geometrik bilgiler de birliğin işareti olduğu için, buna antik dönemlerden beri Kutsal Geometri denmiştir…

Goethe, "Mimari donmuş müziktir ve müzik akan mimaridir…" demiştir.

Pythagoras ise müziği matematiğin dört ana dalından biri olarak ifade etmiş ve üzerinde çalışmış; müzik, ses, sayı ve biçim arasındaki ilintiyi göstermiştir…

Tüm bunlar arasında BİR'in ilminden kaynaklı oldukları için inanılmaz bir birbirine dönüşebilme hali mevcuttur.

İşte mimaride dikkat ettiğinizde kutsal yapılardan doğadaki yaşam türevleri, bize evrenin geometrik yapısını adeta cebirle dayatır.

Bu konuyu bağlayacağım Yaşam Çiçeği anlatımımıza geçmeden evvel Ferda Ercan Uyulan'ın "Kutsal Geometri ve Altın Oran" ile ilgili bir yazısından alıntı yapmak istiyorum.[51]

"Kutsal formlar; sinus, dalga, küre, kesecik, simit, spiral, tesseract (4 boyutlu küp) yıldız gibidir.

Geometrinin kutsal imgesi; Metatron, Yaşam Çiçeği'dir. Çünkü, içinde tüm yaratılışı barındırır. Her şey bu modelle oluşturuluyor, yaratılışın sır ve bilgisini barındıran bu geometrik şekil, ilahi sanatın bilgisi. Eski Mısır, Hermes'e dayanan bu bilgiyi korur. Sembolik bakımdan mikro-kozmosu gösteren şekiller Mandala olarak anılır, aynı zamanda Kutsal Geometri'nin tapınak geometrisindeki ifadesidir. Hinduizm ve Budizm'de meditasyon nesnesi olarak kullanılır. Davud yıldızı olan Heksagram ise Hindu kutsal simgesi Siri Yantra Mandala'ya benzer."

Kutsal Geometri, Işık ve Enerji

Bedenimizin etrafı, iç içe geçmiş iki Tetrahedron'dan (4 yüzlü şekil-piramit) oluşan bir enerji alanı. Üçboyutlu bir ölçüde, bu imge; Merkabah denilen bir enerji alanıdır. Bazı gizli tekniklerle aktive edilebilen bu alan, yüksek boyutlara kanalize olmayı sağlar. Sırrı; belli bir oranda (Fibonacci oranında) etrafınızda dönmektir. Nefes, imgeleme teknikleri ve şuurlu yaşam bilgisi gereklidir. Bu Merkabah alanı, kalp çakrasına yerleştirilmiş çift Tetrahedron geometrisini taşır. Kutsal geometri aktivasyonuyla, içimizdeki temel geometrik şekiller uyandırılabilir. Böylece, ışık beden oluşumu, ruh ve zihin açılımı sağlanır. Çok etkili olan Kutsal Geometri aktivasyonu Hz. Süleyman tarafından uygulanmış, gizem okullarında ışık ve enerji bütünlüğü için de öğretilmiştir.

Şimdi konumuza gelelim…

İşte pek çok mabette de karşımıza çıkan Yaşam Çiçeği şekli ikiboyutlu görünür ve esasında bu üçboyutlu bir enerji alanının ikiboyutlu resmedilmiş halidir…

İŞTE bu üçboyutlu enerji alanına TORUS örüntüsü deniyor…

Başlayalım…

TORUS-II

“Bu safların gerisinde bir büyük yılan vardır ki, arş-ı azamı kuşatır. Yılan, başını kuyruğu üzerine koymuştur. Başı beyaz inciden, vücudu sarı altından, gözleri kırmızı yakuttan yaratılmıştır. Onun yüz bin kanadı vardır ki, kanatlarının her saçağının yanında bir melek tesbih eder bulunmuştur. O sarı yılanın tesbihinin sadasından melekleri titreme alır. Zira bu, bütün meleklerin tesbihinin sadasına galip gelmiştir. Ağzını açtıkça, gökleri ve yeri bir lokma etmesi mümkündür. Eğer o büyük yılan tesbihinde taltif ile ilham olunsaydı, onun sadasının mehabetinden bütün yaratıklar helak olurlardı…” (Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri, *Marifetname*, Birinci Bölüm, 3-4)

Bir başka anlatımda yine kullanılan yılan tasviri: “Bu yılan bildiğimiz gibi bir yılan değil diye de eklenir.”

Bilinenin aksine ejder Batı kültürüne ait bir kavram sanılsa da, aksine bu simge Türk topluluklarının mitolojik ve kozmolojik ürünleri arasında mühim bir unsurdur.

Yılan dönüşümü, evrimi yani gelişmeyi ifade eden bir semboldür aynı zamanda.

Tasavvuf kelimesine baktığınızda kelimenin bir anlamı da sıfat değiştirmektir.

Varoluş ise sürekli hareket halinde olmak ve varoluş sebebinin kemalatına ulaşmak, dönüşmek ve gelişmekle ilgilidir.

“Nefes ve kalp çakrasının içeriğinin anlaşılması ve bedenimizin etrafındaki enerji alanının aktive edilerek diğer yüksek enerji alanlarıyla iletişim kurmanın sırrının “belli bir oranda (Fibonacci oranında) kendi etrafınızda dönmek” olduğu ifadesi, “dönüşüm” ve “dönmenin” evrensel bir sır olan Altın Oran’la çiçeklere kadar nakşedilmiş olması, hem kâinattaki her şeyin ve hem de semazenlerin neden etraflarında belli tavırlarla döndüklerine ilişkin düşünmemiz gerektiğine işaret olabilir.

Hele semazenlerin törensel kıyafetleriyle yukarıdan kuşbakışı görüntüleri, adeta evrensel bir çarkın, feleğin yani evrensel yaşam formu Yaşam Çiçeği’nin canlandırılması hali gibidir.

Hakikat ilmi ve sırları öyle sonsuz ki…

Sıkça düşündüğüm şey kimi zaman misallerle anlatılan evren ve özelliklerinin adeta bir matruşka gibi olduğu.

Matruşka…

Rus yapımı bu oyuncak türü, bir kadın figürünün içerisinde iç içe yerleştirilmiş beş veya yedi bebekten oluşuyor.

Kuran ve sırlarını düşünürken, her açışta “Budur herhalde?” deyip de içinden katman katman başka bir ilim ve sır çıkan bu sonsuz ilmi anlatırken, kullandığım bir misal…

Bir MATRIX… Hatırlarsanız Matrix RAHİM demekti. Sınırsız yaratıcılık…

Allah'ımızın kendisini Rahim ismiyle nitelendirmesindeki letafet ve incelik.

Bu anlatımları evrenle bütünleştirmek isterken kullanmak istediğim "matruşka" kavramı "hikâyeleme" için kullandığım bu kavramdan dahi vurdu beni.

Çünkü kelimeyi incelediğimde matruşka kelimesinin de "mater", yani "anne" kelimesinden geldiğini gördüm…

Öyle bir galakside yaşıyoruz ki mikro denilen en ufak varlıktan makro denilen sistemler, zerre ve küllün aynı modelinde var edilmiş.

Bu DEHAYA vurulmamak mümkün değil.

En ufak atom, elektron, parçacık modellerinden, yıldız sistemlerine bakarsak; yılan gibi dönen; bir yanıyla ise adeta kâinatı izleyen bir göze benzeyen ve her şeyden daha muhteşemi de bu kâinatın Küçük Âlem, bir anlamı "gözbebeği" olan "insanınsa" "Büyük Âlem" olduğunun Hz. Ali tarafından ifade edilmesiyle; böyle tarif edilen bir makamın yani "insan olma adayı" olmanın lütfu…

Kümelere gömülü, dairesel, adeta bir yılan gibi spiral ışık nehirleri içinde sonsuz bir enerji akıntısında akmaktayız.

Kuran'da pek çok ayette "Cennatin Nehar" olarak geçen, bir anlamıyla da "aydınlık, ışık" cennetlerdeki Nehar kelimesi ile Nehir kelimesinin aynı kökten gelmesi, bir ışık akımının, akan bir ışık anlatımının da işareti gibi değil mi? Altlarından ırmaklar akan cennetler, aynı zamanda altlarından ışıklar akan cennetler… Adeta aydınlık bir ışığın alttan akarak gidenleri götürdüğü cennetler…

Evet hep sadece nehirler olarak meallendirilen bu kelimede nehir akarsu demekken nehar kelimesinin aydınlık, ışık, gün anlamları da var…

Ar نهارى "güne ait, günlük" < Ar nahār نهار [#nhr] gündüz = Aram nəhar נְהַר[#nhr] ışıma, aydınlık.[52]

Akan bir aydınlık…

"Ve udhilellezine amenu ve amilus salihati cennatin tecri min tahtihal enharu (nehir) halidine fiha bi izni rabbihim, tahiyyetuhum fiha selam (selamun)." (İbrahim 23)

Düşünülesi…

Torus kavramı, Nefesi Rahmani'nin nefesiyle var ettiği, her şeye can veren kâinatın nefesi gibi, mikrodan makroya her evrede ve boyutta evrensel akışın formu olarak ifade ediliyor.

Fi oranına Altın Oran denmesi, Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri'nin tasvirindeki yılanın vücudunun "altın" olarak nitelendirilmesi, Bakara Suresi'nde "sapsarı" bir ineğin istenilmesi ve İslam'da "fitne" kavramında "altının bakırdan ayırt edilmesi" gibi tasvir ve anlatımlar ALTIN kavramının neyi sembolize ettiğini düşünmemize sebep…

Altını bakırdan arındıran ateş, hatalarından arındırılmak istenen insanın ateşle sınanması ile çirkinlik ve hatalarından kurtulmak ve SAF hale ulaşmak, alacasız hale gelmek, "arı" haline dönüşmek…

ARI… Ve güneş gibi sapsarı, bir altın gibi… ARI'nmışlık…

ARI kelimesinin SAF'lıkla eşdeğer bir kelime olması tesadüf olabilir mi? Arıya ait bir sure olması ve arının Yaşam Çiçeği gibi yani altıgen formda (tespit edildiğine göre hem en elverişli alan kullanımı ve hem de enerji döngüsünün sağlanması için en

elverişli geometrik yapı olması) peteklerle üretilen ve şifa veren balın tasavvufta "tevhid" ilmini temsil etmesi, hepsi birbirleriyle bağlantılı anlatımlardır.

"İki sırra akıl ermez, Arı'nın sırrı Ali'nin Sırrı." (Hz. Muhammed [sav])

İlmin kapısı Ali ve Allah'ın ilham ettiği yaşamın temeli olan geometri bilgisine sahip arılara atfedilen bu mesaj, daha bilemediğimiz nice mesajları taşır…

Bu sembolün Yaşam Çiçeği olarak adlandırılması ise bir tohumdan bir "ağaca" dönüşen sistemin kademelerini içermesindendir. Her tohum bir ağaç ve her ağaç bir tohumdur…

Siz de bilirsiniz ki Kuran ve diğer semavi kitaplarda Hayat Ağacı (vb. gibi) olarak da nitelendirilen "O ağaca yaklaşma!" tabiri altında defalarca önümüze gelen bir Âdem ve Havva hikâyesi vardır…

Araf Suresi 19. ayet:

"Ve ey Âdem! Sen ve zevcen cennette yerleşin (oturun) sonra da dilediğiniz yerden yiyin. Ve bu ağaca yaklaşmayın. O zaman (yaklaşırsanız ikiniz) zalimlerden olursunuz…"

Hz. Ali'nin B'nin altındaki noktayım ifadesi de, aynı yaşam çiçeğinin oluşumunu ifade eden açılım gibidir. O nokta ister insan, ister birim ve daha pek çok anlamla ifade edilsin, o noktadan açığa çıkan isimler yani Allah esmalarıyla kâinat, varlık âleminde sonsuza zuhur eder…

Aynı, pergeli daire çizmek için ortaya yerleştirmek ve ilk daireyle beraber artık varoluşun geometrisini anlatmaya başlamak gibi…

O dairenin ortasındaki nokta da aynı B'nin altındaki nokta gibidir.

Varlık âlemine çıkan her şey Yaşam Çiçeği'nden gelir…

Ve bu çiçeğin geometrisinin meyvesine de Yaşam Meyvesi denir…

Mısır da dahil kadim öğretilerin hepsinde yer alan bu sembolün Merkabah diye adlandırılmasıysa beni sarstı.

Bedenimizin etrafındaki elektromanyetik alan olan bu enerji alanına Merkabah deniliyor.

Kabah kelimesinin Kâbe'mizle bağlantılı olabileceği de söylenmekle beraber, Kâbe'nin bir küp ve 6 yönlü olması yaratılışın "6 gün/evre" ifadesiyle düşünülmeye değer.

Bunun da ötesinde Merkabah kelimesine baktığımızda karşımda duran şey, daha önceki bölümlerde Rab kısmında paylaştığımız bir konuyu aklıma getirdi.

Bizler ve her var olan eşya bir Esma Terkibi'dir…

Biz Allah'ın isimlerini taşırız.

MERKEB kelimesi biliyorsunuz, binek demektir.

Önceden de bahsettiğimiz gibi bizler Allah'ın isimlerinin taşıyıcı bedenleriyiz. O isimlerin binekleriyiz. Bu yüzden Nuh'un gemisi bir anlamıyla biziz, bir anlamıyla da dünya ve daha nice anlamlar…

Neden Nuh'un gemisi biziz?

CUDİ Dağı'na oturmuş Nuh'un gemisi, olur mu öyle şey?

Peki CUDİ Dağı ne demek?

CUDİ…

MevCudi-Yet VüCUD bulmak…

Bazı rivayetlerde “En büyük günahınız vücudunuzdur” diyen peygamberimiz bilincimizde kendimize varlık vermemiz, vücud vermemizle “benliğimizi” ilah edinmemizi anlatmış sanki. Çünkü bu bizi idrakimizde Allah’tan ayırmıştır, kendimizi Allah’tan ayrı bir varlık gibi görmüşüzdür.

Cud, batıni ve zahiri tohumdur ki bu varlık demek olup vücuda (ki âlimlerin çoğu vücudun Allah’ın bir sıfatı olduğunu ifade eder) sücud eder yani secde eder ki vücudun insanda ortaya çıkma haline de vecd hali denir… Vecd “buluş”, vicdansa “bulma yeri ve halidir”…

Bu yüzden ne yaparsak yapalım vicdan peşimizi bırakmaz, içimizden kolay kolay çıkmaz belki de… Derin mi derin içerikler…

Konuya dönersek, işte bu vücudlarımızla bizler Nuh’un gemisiyiz, çünkü her birimiz mevcudiyetimizle DNA’larımızda neslimizi, yaşam tohumlarımızı taşıyoruz.

Bizler bu beden gemimizde Allah’ın esmalarıyla Allah’ın isim denizinde tesbih eden yani yüzen gemiler, varlıklarız.

Bunun yanında bu kadar büyük bir enerji alanı tarifi olan Merkabah, Miraç’ta “Burak” olarak adlandırılan binek tarifiyle ilgili olabilir miydi düşünülesi… Allahü a’lem…

Evet Merkabah’a devam edelim.

Enerji alanları meselesiyle ilgilenenlerin araştırmalarıyla anlatımlarına göz attığımızda, bu yaşam çiçeği meselesi içinde, aynı döllenmiş yumurta şeklinde olmasından dolayı “yaşam yumurtası” olarak nitelendirilen bir kavramdan bahsediliyor… Ve yaşamın oradan doğduğunu anlatıyorlar. Ve çok enteresan bir şekilde bu şekil Kuran’da pek çok kez geçen üzüme benziyor.

Üzüm ve aşk ile özdeşleştirilen şarap tanımının tasavvufta da ne çok geçtiğini bilirsiniz. Şarap aslında şurup kelimesiyle aynı kökten gelir ve “içilen şey” manasını taşımasıyla beraber “başı hoş olmuş, mest olmuş” gibi bir anlamı vardır.

Burada çok enteresan olan bir şeyi de, kavramları değerlendirirken içerikleri iyi anlamak adına belirtmek istiyorum…

Farsçada “sar”, “baş, kafa” kelimesinden alıntıdır…

Beni sarsan ise kelimenin daha da eski ve asıl kökeni olan Sanskritçe anlamı…

Kelimenin etimolojisi muhteşem bir gerçekle bizi karşılaştırıyor!

Aslı Sanskritçe olan sözcük Hint-Avrupa anadilinde aynı anlama gelen yazılı örneği bulunmayan “keras” biçiminden evrilmiş.

Kelime “ker”, “kafa, boynuz” kökünden türetilmiş…

Hatırlarsınız “Bakara” bölümünde Keren –Kuran- “parlamak, ışıldamak” ve Boynuz (Zülkarneyn) bağlantılarıyla anlatımımızla konularımıza dahildi.

İşte buradaki SER-HOŞ kafa ve boynuz, yani Bakara, Zülkarneyn tanımına gönderme yapıyor. Tasavvuftaki AŞK tanımı sarhoşluğun AŞK’la ilgili olmasını ifade ediyor. İnsanın bilinç sıçramasında hakikat ilminin tadına her bakışında varlığından sıyrılması, Allah’ı tanımaya başladıkça O’nun aşkıyla sarhoşluğuna düşmesi bu sınırsız ilim ve sevgide elbette ki kaçınılmaz.

Kuran’la şarap ve sarhoşluğun ne gibi bağlantısı olabilir gibi sorularla karşılaştığımız oluyor, belki bu cevap her zaman dediğim gibi onlarca başka açılım yanında, bir şeyler ifade eder.

Üzüm, Yaşam Yumurtası'na bezerliğiyle ve üzümün yıllarca bekletilerek olgunlaşarak şaraba dönmesi ve AŞK kavramına atfedilmesi aslında müthiş bir şiirsel anlatıma gizlenmiş müthiş bir varoluş hikâyesine atıf olabilir.

Konuyu daha çok devam ettirmek istiyorum ancak, şimdilik burada sınırlayalım ve Torus meselesine geri dönelim.

Merkabah'tan konuya bağladığımız, İslami anlamda Murakıb kelimesine…

Murakıb anlatımı "er Rakib'i", yani gözetleyen, denetleyen, koruyan Allah'ı düşünerek kalben ve hal ile de O'nunla meşgul olmak demektir.

İşte aynı dünya gezegeni de, insan gibi Nuh'un gemisidir. Bu gezegen adeta bir uzay gemisidir…

Ve nasıl dünyanın etrafında manyetik bir enerji alanı vardır (unutmayalım dünya ile insan özdeştir) insanın da etrafındaki bu alana, kimileri kozmik kafes, kimileri Merkabah yaşam çiçeği ve kimileri de TORUS diyor…

Suya atılan taş ile su üzerinde çemberler yayılır, işte bizlerin de dışarıya yaydığımız enerji alanı bu şekilde yol alır.

Son yıllarda kimi bilim insanları evrenin modelinin de Torus şeklinde olduğunu iddia ediyor ve evrensel Torus ile insanın enerji alanını uyum içinde tutma çalışmaları üzerine yoğunlaşıyor.

Evrenin Torus şeklinde olduğunu düşünen bilimadamları, bu model sebebiyle oluşan ve yayılan bir şeyin başladığı noktaya geri döneceğini ifade ediyor. Bu da bir yandan verici olarak yaydığımız alan ve enerjinin, bize aynı frekansla geri döneceğinin de esası olabilir.

Günah ve sevap ile aslında kendi hayrımız ve zararımız için hareket ettiğimizin Kuran'da defalarca anlatılması, bir anlatımıyla da bu enerji alanının döngüselliği içinde olan bitenin anlatımı gibidir.

Her birimizin fiziksel bedenimizi saran bu enerji bedeni, eski öğretilerden bu yana anlatılır ve Kuran'da da bizlere verilen tavsiyeler bu enerji alanıyla yakından ilgilidir.

Her varlığın kendi enerjisel frekansına, DNA yapısındaki ışınsal enerji alanı, hücresel titreşimi, ruhsal bilinci, duygu ve düşünce hallerine göre farklılık gösteren bu alanlar sürekli birbirleriyle ve evrenle etkileşim halindedir.

Evrenin adeta yapısal iskeleti gibi olan Yaşam Çiçeği bu çok boyutlu Rahim özelliği, matrix özelliği ile yapı olarak bir holografik yapıdır ki zaten holografik bir evrende yaşadığımıza kısaca değineceğiz.

İşte canlı, etki ve tepkisel bir alan olan bu elektromanyetik alanın, evrenin elektromanyetik alanıyla uyum sağladığında (önceden de bahsettiğimiz Gregg Braden'ın da bahsettiği 0.10'luk frekans ile) birimle evren arasında en ideal uyumun gerçekleştiği iddia edilir.

Nesrin Dabağlar, Torus'un gizemli gücü adlı yazısında, dünyanın belirli ülkelerinde, adına Gem Terapi denilen, kişisel elektromanyetik alanı düzenlemek üzere yapılan birtakım terapiler uygulanmakta olduğunu belirtir. İnsanın bedensel rahatsızlanmasının temelinin enerjisel bedeni olduğunun anlaşılmasından sonra, insanın evrenle uyumlu Torus alanı sağlayabilmesi için elektromanyetik alanları kontrol altında tutma amaçlı EM diye adlandırılan cihazların dünyada, bazı şifacılar hatta doktorlar tarafından kullanılmakta olduğu ifade edilir.

Torus'un şeklen iki ucu açık BORU gibi bir kanala benzetilmesi ise KIYAMET-SUR-BORU-BOYNUZ anlatımlarımızın hepsine adeta bir gönderme olabilir mi?

"Ses" konusunda yer alan ültrason kavramında değinmiştik, temelde ses görüntü olarak okunabilir.

Sesle can bulan harflerin, sayılara ve işaretlere dönüşebildiğini de belirtmiştik.

Varoluş alanına çıkmış her şeyin bir titreşimi, bir sesi vardır ki bu görüntüyü dışarı yansıtır. Bu semboller sesin görüntüye dönüştürülme halidir.

İşte üçüncü göz dediğimiz epifiz bezimizin yani hakikati gören gözümüzün olduğu noktanın, yaşam çiçeği formunda olduğu ve hakikat ilminin sırlandığı noktanın da burası olduğu da söylenenler arasındadır.

Bu iki ucu açık boru gibi olan alanın bütün görüntüsünün bir ELMA'ya benzemesi ise YASAK ELMA anlatımına adeta bir damgadır.

Mabetler bu şekle uygun şekilde belirli bir geometriyle inşa ediliyor ki, her an inmekte nüzul etmekte olan ilhamlara mekân olabilsinler.

Peygamberimiz "Sizin en büyük günahınız bedeninizdir" demiştir. Her varoluş temelde bilincinde Yaradan'ından bir ayrılma hikâyesidir. Yaradan'ından "ayrı" olarak var olduğunu düşünmense Elma'yı ısırmandır. Bir elma gibi olan Torus'un içinde "kafeslenmendir". Temelde Âdem'e, onun Allah'tan ayrı bir varlık olduğunu düşündüğü için secde etmeyen, yani boyun eğmeyen şeytanın bilincidir, "günah" nitelendirmesi. Teklikte çokluk ve ikilik görmektir…

Temelde bir bedenleme çabası içindeki bu bilinç bir ELMA görüntüsündeki kafese adeta tıkanmıştır. BİR'den bir-imsel olma anlayışı sanal anlayışına düşmüş ve o elmayı ısırmıştır.

Astrofizikçilerden, insan gibi evrenin de bir elma gibi holografik bir yapıda olduğunu iddia edenler de olmuştur.

Bu şeklin diğer bir yanı ise, evrende yol alan şeyin tekrar başladığı noktaya dönmesini de bu kendi enerji alanı içindeki ÇARKSAL dönüşle gösterir. Yaydığımız enerji seviyesinin ifadesi olan ışınsal ifade bu iki ucu açık boru gibi alan er ya da geç enerjiyi başlatan merkeze geri dönecektir.

Bu şeklin bir yanıyla da dallarıyla yayılmış iki uçlu ağaca benzemesi, Yaşam Ağacı anlatımına inanılmaz bir atıf da taşır.

Bu şekli elbette ki dünyamızda üçboyutlu algıladığımız için üçboyutlu olarak düşünelim. Bu mükemmel şekilde dengelenmiş güç alanı 12 eşit enerji hattının dışarı doğru yayılmasıyla başlar.

Benim için burada bir vurucu nokta daha elbette ki 12 rakamıydı.

Musa'nın kayaya asası ile dokunması sonucu 12 su kanalı açılması, Kızıldeniz'i 12'ye ayırması, Göbeklitepe'de 12 T taşı, 12 İmamlar, yılın 12 ay olması, İsa'nın 12 havarisi ve bunlar gibi nice 12 sembolü, 12 eşit enerji alanını temsil ediyor olabilirdi…

Şimdi bedenimizin etrafındaki merkeb anlamındaki merkabah denilen elektromanyetik alandan bahsedelim yeniden.

Bir enerji alanı olabilmesi için önceden de bahsettiğimiz gibi iki kutup olması gerekir; elektrik prizlerinde akımın olabilmesi için iki ucun olması gerektiği gibi. Bu iki kutup arasındaki çekimse, artarak çoğalan enerjinin kaynağı haline gelir. Bu iki kutbun merkezinde ise Kalp vardır…

Çift Kutup

Aynı tasavvufta Allah dostlarının mertebeleri anlatılırken Gavs'ın yardımcıları olarak belirtilen Kutbul Aktab yani Kutupların Kutubu ve Kutbul İrşad olması gibi iki, değil mi?

İnsan vücudundaysa enerji girdapları diye tabir edilen çakralar, tasavvufi anlatımıyla ise felekler vardır… Bu enerji alanı (yani Torus'un merkezindeki iskelet halindeki hat üzerinde) ve kök çakrayla tepe çakra arasındaki manyetik alanın merkez noktasında ise kalp çakrası yer alır (daha önceki bölümlerde bahsettiğimiz gibi kalbin, bedenin en yüksek elektrik ve manyetik alan merkezi olduğu tespit edilmiştir).

Çakra adı verilen bu enerji merkezleri endokrin bezlerine karşılık gelir ve bu da bize yine elektromanyetik kafesimizin temelinin duygu halimizin düzenlenmesi ile ilgili olduğunu anlatan bir işaret olabilir.

Fiziksel, zihinsel ve duygusal denge sağlanması, enerjisel alanımızın evrensel uyumu ve bunun ne derece başarıldığı ise evrenle iletişimimiz açısından en önemli konudur…

Şimdi bu manyetik alanların ifadesinde gerek fiziksel gerek bilinçsel kutup açıklamaları içinde, dünya ve insan için aynı şekilde geçerli olan bu kavramın kelime anlamına bir bakalım.

Çift kutbun birbiriyle oluşturduğu hareket bir kez başladıktan sonra üretilen enerji tüketilenden daha fazla olduğu için büyümeye devam eder.

Ve yine son derece vurucu olan ise, kutbun anlamını araştırmaya başlamamla karşıma çıktı.

Bazı ayetlerde Kuran ve Kitap kavramı aynı anda geçer.

Yusuf 1-2. ayet:

"Elif, Lam, Ra. Bunlar, beyan edilmiş (açıklanmış) Kitap'ın ayetleridir… Muhakkak ki biz, onu Arapça Kuran olarak indirdik. Böylece siz akıl edersiniz…"

Hani demiştik ya her kelime bir varlıktır. Harfler sesle can bulur ve DNA'larımız da kendi programlarımıza ait birer kitaptır ve Kuran kendi kitabımızı okumak üzere bize verilmiş bir Allah ikramıdır. Kendini okumayı Kuran'la öğrenen, kendi kod ve şifrelerine ulaşan, başka bir kitap olan evreni okur ve unutulmamalıdır ki temelde insan "büyük âlem" evrense "küçük âlemdir". Yani evrenin ötesi de insan bilincinde sırlanmış ve açığa çıkmak üzere bekler.

Bakın kutup ne demekmiş:

"KTB", Kutup; "KİTAPLAR", "Kitap" sözcüğünün çoğulu…

Farsça kutupxāne کتبخانه "kitaplık" sözcüğünden alıntıdır. Farsça sözcük Arapça kutub کتب "kitaplar" (bu sözcük Arapça ktb kökünden gelen kitāb کتاب sözcüğünün çoğuludur) ve Farsça xāne خانه "ev" sözcüklerinin bileşiğidir.

"Kitap" ise "yazılı olan şey" demek olup "bağlama, raptetme" sözcüğü ile eş kökenli.

Rabıta vardır tasavvufta, Allah'a raptolma, Allah'la "irtibatta olma, O'na bağlı olma" yani ayrılmamış olma anlamını da içermez mi?

Arapça ktb kökünden gelen kitāb کتاب "yazılı şey, belge, kitap" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça katb veya kitābat کتب/کتابة "yazı yazma" sözcüğünün mastarıdır (bu

sözcük Aramice/Süryanice ܟܬܒܐ kitābā “1. dikiş dikme, bağlama, raptetme, 2. yazı yazma” sözcüğü ile eş kökenlidir.

Kutbul Aktab ise “Kutuplar Kutubu” anlamını taşıyor. Kitapların Kitabı… Yine bir çağrışımla her birimiz bir kitap olduğumuz için Kitapların Kitabı demek istiyorum… Allahü a’lem…

Bu en büyük ihtiyacımızın Kuran olduğunu göstermekte yeterli sanırım. Hepimiz kendi kitabımızı açığa çıkarmak için buradayız.

Ashab

Tüm bunlarla doğru orantılı olarak Ashab-ı Kehf anlatımının pek çok boyutundan birinin açılımına baktığımızda Torus-Tur-Çift Boynuzluluk-Enerji alanlarımızla kelimeler ve kökleri üzerinden gidildiğinde direkt bir ilgi kurulabilen kavramsal anlamlar zinciriyle daha karşılaşıyoruz…

Ashab kelimesinin sahip olan, sohbet ehli gibi anlamları olduğunu söylemiştik…

Ş. Yıldız’ın da değindiği gibi şimdi bir başka yönden çağrışım yapalım…

Ashab kelimesinin ilk hecesi olan AS kelimesinin bir anlamı olabilir mi?

Anlamını araştırdığımda as kelimesinin “değirmen” olduğunu öğrendim.

Bu beni çok şaşırttı, çünkü tasavvufi kitaplarda dönme dolap ve değirmen gibi işaretlerle karşılaşmıştım.

Buradaki değirmenin “felek” tabirinin bir açılımındaki “çakra, çark” olması mümkündü…

Bedenimizde aynı bir girdap gibi olan enerji alanlarımıza bir atıf vardı burada. Durumu daha da ilginçleştirense Ashab’daki HAB kelimesi idi…

Hab kelimesi (Farsçada) “uyku, rüya” anlamına geliyordu… Yani AS-HAB “Uykudaki Değirmenler, “Rüyadaki Değirmenler” anlamını içeriyordu…

Kehf kelimesi “mağara, in, sığınacak yeraltı” demek olduğuna göre, Ashab-ı Kehf baktığımızda “Mağaradaki Uyuyan Değirmenler” gibi bir anlatımla karşımıza geliyor…

Kuran’da geçen “felek” kavramı “yörünge” anlamına da geldiği gibi aynı zamanda “gök, gök katı” yani bilinç ve “devir, büyük ve dairevi olan şey” anlamına da geliyor…

Kısaca felekler, girdap gibi dairelerle bilinç aşamalarımızı ve enerji bedenimizi oluşturan tekerlek anlamına da gelen çakralar ve Ashab-ı Kehf de, Torus enerjisiyle ve Toroslar’da olmasıyla bağlantılı bir şekilde “uyuyan değirmenler” yani beden toprağımıza gömülü ve aktive olmadıkça, “uyuyan” tabir edilen çakralarımız bilinç gök katlarımızdı…

Yedi Uyurlar yedi tane ana çakramızın uyku halinin anlatıldığı bir anlatım açılımına da sahipti…

Mağaranın önünde uyuyan Kuran’da adı Rakim olarak geçen ve Kıtmir olarak da rivayet edilen köpeğin ismine baktığımızda:

Rakim kelimesi “yazılmış nesne, yazılacak levha, Ashab-ı Kehf’in isimlerinden ve veya Ashab-ı Kehf’in isim ve kıssalarının yazılı bulunduğu kitabe” olarak da geçmektedir…

Ashab-ı Kehf anlatımında hem çoğumuzun bilinç anlamında uyumakta olan ve uyanamamış durumu ve hem de uyanmışların durumu aynı şahıslar üzerinden anlatılıyor adeta.

Uyanmış olan grup Allah'a olan inançları ile uyanır, yani kıyam eder. Onlara zulüm dokunmaz. Bilinç uyanışları gerçekleşmiştir.

Bedenimizde kök çakramızdan tepe çakramıza, enerjimizin aktığı 3 anayol vardır.

Daha önceki bölümlerde Musa kıssasına ait "asa" anlatımında bilincimizin "yılan" ile sembolize edilerek, uyanış ve yükselişinin sembolize edildiğini belirtmiştik.

Bir bilinç uyandığında tüm "diğer sihirbazların asalarını" yani "rüya olan bu dünya ve tüm var sandıklarımızı, zanlarımızı" yutan hakikat uyanışı yani kıyam edişimizi temsil eden asa, kuyruksokumu yani kök çakra denilen enerji ve bilinç (sema) alanımızdan omuriliğimiz üzerinden diğer enerji alanlarına yükselerek beynimizin lobları arasındaki köprüye giden YOL'a ulaşması ve taç çakraya yani tekliğin olduğu bilince ulaşmasının tasviri gibidir. Bu yükselişte aydınlanmanın gerçekleştiği kanal olan omurga üzerinde Allah'ın "İki elimle yarattım" tabirinde kastedilen zıtlıklar, Celal ve Cemal, Rahman ve Rahim tecellilerinin "orta yol" olan bu omurga üzerinde birleşmesi ve "denge" haline kavuşması ile uyanışın sembolize edilmesidir…[53]

Bu yedi enerji merkezinin "uyku" halinin ve her bir enerji alanının karşılığı olan bilinç katmanındaki özün yansımalarının zıt kutuplu hallerine atıfta bulunuluyor… Burada kullanılan "ahsa" kelimesi "ihsa" "saymak" yanında "idrak etmek" anlamını da içeren bir kelime…

Surenin 14. ayeti:

"Ve rabatna ala kulubihim iz kamu fe kalu rabbuna rabbus semavati vel ardı len ned'uve min dunihi ilahen lekad kulna izen şetata (şetaten)."

Kıyam ettikleri zaman, ayağa kalktıkları zaman ifadesi olan "iz kamu", kıyam etme, uyanma halini tasdik eder nitelikte adeta.

Rabıta kelimesine gelince "bağlayan, bitiştiren, rapteden, irtibat" anlamıyla bir "devamlı kılınma" hali yani uyanışın devamlı halde ve makamda olduğu da ifade ediliyor. Yani anlık bilinç sıçramaları değil, bir bilinçsel yükseliş ve orada "raptolma" var.

"Onların kalplerine rabıta koyduk (şuurlarını, müşahede halinde devamlı kıldık). İşte onlar ayağa kalktılar da şöyle dediler: Rabbimiz, semaların ve arzın Rabb'idir." (A. Hulusi meal)

Tüm bunlarla beraber kalbimizin de kozalaksı ve yumurtamsı bir yapısı olduğuna ve adeta bir kozalak gibi beden ağacımızda yer aldığına dikkat çekerim.

Kalbin beyin ve tüm vücut üzerindeki elektromanyetik ve mesajsal etkisinin var olan her organdan fazla olduğunun ispatı ile Allah'ın "mümindeki beytim" diye nitelendirdiği kalp ile Allah esmasının ve diğer tüm esmaların da beyinde kalpten gelen emirler doğrultusunda faaliyet yapmakta olduğu ve beyinle kalp arasındaki bu sürekli iletişimin de bununla ilgili olabileceği de tefekkür ettiğimiz alanlar içinde.

TORUS-III

İç içe geçmiş dairelerin merkezlerinin birleştirilmesiyle oluşan ve merkezde adeta bir yıldız gibi yani Necm Suresi'nde bir anlamıyla da insanla özdeşleştirilen bir "yıldız", () gibi görünen Yaşam Çiçeği ve enerjisi…[54]

Kendi etrafında dönerek SEMA eden semazenler gibi.

Başlarındaki geometrik sırrı olan şapkalar gibi.

Yukarıdan bakıldığında Dönen Daireler gibi.

Yaşam Çiçekleri gibi…

Bu alanı galaksi yapısından atom yapısına kadar, mikrodan makroya her varlıkta görebilirsiniz.

Bu alanın merkezinde oluşan Yaşam Çiçeği görüntüsü bir yıldıza da benzediği için Necm Suresi'yle ilgisini düşünmek kaçınılmaz.

Yıldız tozundan oluşmuş varlıklar olarak dünya gibi dairesel diyebileceğimiz bir alanda yaşamaktayız.

Bu dairesel alanın bir ELMA'ya benzemesi…

Evrene gelince evrenin adeta bir Torus üreticisi olması…

Ürettiği bu alanların birbirleriyle ilişkilerinin tükenmeyen enerjiyi oluşturuyor olması…

İşte DNA'dan Su'ya Çift Sarmal bahsimiz, kara delikler ve hatta Hz. İsa'dan meleklere kadar çizimlerde gösterilen hareler… Enerji alanı sembolleri…

Bir ELMA bir SİMİT'in şekli olan Torus kâinatın her yerinde vardır.

Hatta bu bizi ASA yılan ve evrenin büyük bir yılan olduğu sembolüne de götürüyor olabilir.

Torus evrenin adeta nefesi gibi. Varoluşun her boyutundaki enerji akışı formu.

Zerre ve küllün aynası…

Risaleden bir alıntıda bakın Said-i Nursi Hazretleri ne diyor:

"Bir bahar mevsiminde, garibane, mütefekkirane, seyahate gidiyordum. Bir tepeciğin eteğinden geçerken parlak bir sarı çiçek nazarıma ilişti. Eskiden vatanımda ve sair memleketlerde gördüğüm o cins sarı çiçekleri derhatır ettirdi. Şöyle bir mana kalbe geldi ki:

Bu çiçek kimin turrası ise, kimin sikkesi ise ve kimin mührü ise ve kimin nakşı ise, elbette bütün zemin yüzündeki o nevi çiçekler onun mühürleridir, sikkeleridir.

Şu mühür tahayyülünden sonra, şöyle bir tasavvur geldi ki: Nasıl bir mühür ile mühürlenmiş bir mektup, o mühür, o mektubun sahibini gösterir; öyle de, şu çiçek, bir mühr-ü Rahmani'dir. Şu enva-ı nakışlarla ve manidar nebatat satırlarıyla yazılan şu tepecik dahi bu çiçek Sani'in in mektubudur. Hem, şu tepecik dahi bir mühürdür. Şu sahra ve ova bir mektub-u Rahmani hey'atını aldı.

İşbu tasavvurdan şöyle bir hakikat zihne geldi ki: Her bir şey, bir mühr-ü Rabbani hükmünde, bütün eşyayı kendi Halık'ına isnat eder, kendi kâtibinin mektubu olduğunu ispat eder.

1. Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şey üzerinde hakkıyla görüp gözeticidir. Göklerin ve yerin tedbir ve tasarrufu O'na aittir. (Zümer Suresi 62-63)

2. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu övüp, O'nu tesbih etmesin (İsra Suresi 44), Risale-i Nur, "Sözler", 29. Pencere.

Yunus yine boşuna sormamış değil mi?

"Sordum sarı çiçeğe…"

Bu güzel ve derin ilim sahibi Allah dostlarının beyitlerine baktığımda görüyorum ki ilimsiz şiir, şiirsiz de şuur olmuyormuş… Ah…

Bütün bu imza ve işaretler içinde bu “mührü Rahmani” anlatımı bana bir şeyi daha tefekkür ettirdi…

Birçok anlatımda rastlayacağınız bazılarımızın evlerimizde de resmedilmiş şekliyle bulunan, peygamberimizin sırtında ve kürekleri arasında kalbinin arkasına düşen bölgede ve bir güvercin yumurtası büyüklüğünde olduğu tasvir edilen Nübüvvet (Peygamberlik) Mührü…[55]

Beyin değil kalbin elektromanyetik alanının vücuttaki temel alan olduğunun ispatlanması ile İslami anlayıştaki “Kalp, İman Nuru, Basiret, Feraset” vb. gibi bağlantılı olgular daha da netlik kazanmaya başladı…

İslami anlatımlarda “iman nurunun” mekânı olarak insanın kalbinin gösterilmesi ve bilimsel verilerle tespit edilen kalbin manyetik alanının bedenin en yüksek alanı olması, tüm bunlar birbirleriyle ilintilidir.

İşte temelde hepsi hakikat bilgisi olan, İslami bilgiden kaynaklanan kadim öğretilerde insanın evrene bağlanma noktasının kalp arkası olduğunun belirtilmesi ve ahir zaman peygamberinin de “mühründen” de tanınacağına ilişkin anlatımlar ve bunun yanında bu kadim öğretilerde “insanın ışık saçan bir manyetik yumurta” içinde olduğunun anlatılması, bir “güvercin yumurtasına benzetilen” peygamberlik mührünün ve yerinin gerçekten düşündürmesi gerektiği ortadadır.

Beşer gerçekten yumurta şeklinde bir enerji alanının içinde insan olarak, doğma adaylığını tamamlamaya çalışan bir varlık adeta.

Ördükleri bir kozanın içinde “uyuyan” ve kelebek olarak uyanmak üzere hazırlanan ipekböceği tırtılları gibi.

Belki de Allah dostu olabilmiş dervişlere “yırttı, deldi” anlamına gelen “hırka” giydirilmesi ve “harik-ul-ade” kelimesinin de bu kökten gelip “âdet yırtan, olağandışı, doğaüstü, yırttı, yardı, delip dışarı çıktı” anlamında olması bu anlatımı içinde taşır… (Arapça ʿāda عادة “alışkanlık, rutin” anlamına gelir).

Beden kabri ve ona ilişkin alışkanlıklarından kurtulan ve onu yırtan, kanatlanır kelebek olur…

İşte bizler bu dünyaya ördüğümüz alışkanlık zincirlerini kırmaya ve hakiki varlığımıza kendi ördüğümüz bu “kabirden” çıkmak için gelmiş gibiyiz. Her şeyden soyunmadan özündeki varlığı giyinemiyor insan…

İblis kelimesi sanki bunu ikrar eder gibi.

İblis kelimesi önceden de değindiğimiz gibi “elbise , libas” kelimelerini çağrıştırıyor… Elbise ile bir form, bir giyinme hali var. Bir “kalıp” yani “kabir” var. İşte en büyük günahımızın vücudumuz olduğunu söyleyen peygamberimiz bu varlık elbisesinde Allah’tan “ayrı” bir “varlık iddiası” giyinmiş olmayı da bize anlatıyor olabilir mi? Kabuğa değil Öz’e konsantre olmayan kabuktan ötesini göremez ve yaşayamaz. Herkesi, başta kendi olmak üzere kabuğuyla değerlendirir. Bu da biri iki görmesine sebep olur.

“Nice insanlar gördüm üzerinde elbise yok, nice elbiseler gördüm içinde insan yok…” (Mevlana)

Konuyu son birkaç noktayla daha birleştirmeden evvel, peygamberimizin kalbinin yarılması ve yıkanması ile ilgili bir noktaya değinmek istiyorum.

Resulullah’ın (sav) hayatında bu olayın dört ayrı zamanda vuku bulduğu anlatılıyor. Bu dört sefer; sütannesi Hz. Halime’nin yanındayken dört beş yaşlarında, on küsur

yaşlarında, ilk vahiy inmeden önce ve Miraç'a çıkmadan önce olarak geçiyor rivayetlerde. İnşirah Suresi'nde "Biz senin göğsünü yarmadık mı?" diye de atıf vardır ve Resulullah'ın (sav) kürekkemikleri arasına nübüvvet mührünün vurulmasını bu olayla da açıklamaya çalışır bazı âlimler.

Burada üzerinde durduğum bir nokta ise daha çocukken ve sütkardeşiyle kuzuları otlatırken, yanına gelen beyaz elbiseli iki kişiden birinin elinde "içi kar dolu bir altın tas" olması, göğsü ve kalbini yarıp oradan çıkan siyah bir kan parçasını atmaları, kalbini ve göğsünü o karla temizlemeleri anlatımıdır.

Kar anlatımını incelediğimde kar kelimesinin "kristal" ile ilginç bir bağlantısını gördüm. Kristal hem geometrisi ve hem de negatif enerjiyi toplamasıyla (özellikle kuvars kristali) bilinir. Kristal kelimesinin "buz, kabuk bağlamak, çıtırdayan şey" anlamlarına geldiğini şaşkınlıkla fark ettim…

Kristal geometrisi ve yapısıyla negatif enerjinin toplanması ve şifa vermesiyle bilinen bir araç…

Kar tanelerinin bir hafızası olduğunu, Yaşam Çiçeği gibi altıgen olduğunu ve her birinin kendine ait bir şekli olduğunu daha önceden belirtmiştik.

Peygamberimizin kalbinin temizlenmesinde soğuk su (soğuk su suyun diğer hallerine göre en "canlı" olduğu konumun ifadesi, hatta suyu buzla ve soğuk tüketmek vücudunuza daha büyük dirilik vereceği ifade edilmekte son yıllarda) buz tanımını kullanması gerçekten üzerinde tefekkür edilmesi gereken bir konu…

Buz kristalleri ışığı yansıtır ve kırar, kırılan ışık dağılım ile renklere ayrılabilir. Kristaller, yüzeyleri arasında güneş ışığını yansıtarak ve kırarak, belirli yönlerde ışık okları oluşturarak prizma ve ayna görevi görürler.[56]

Araştırmalar göstermiştir ki, hemen hemen bütün katı maddelerde atomlar tekrarlı bir sıra halinde dizilmiştir ve bundan dolayı billurlar teşkil ederler. Cam ve plastik başlıca istisnalardır. Bu maddelerde billurlaşma görülmez. Fakat bu maddelerde bile küçük bölgelerde parça parça bir tekrarlı sıra bulunur.

Size ne kadar anlamlı gelir bilmem ama diyorum ya tüm bize sunulan kurgu hikâyelerinin altında, okuduğumuz çocuk kitaplarından filmlere kadar, hep bir gerçeklik var hikâye edilen… Süpermen ve Kripton hikâyesine bir de bu gözle evrensel yazılım ve şifreler gözüyle bakın derim…[57]

Ve bir diğer nokta ise TUR Dağı'yla ilgili…

Hz. Musa'ya vahiy ve levhaların geldiği anlatılan, yani Musa makamında ilham ve bilgi alınan anlatımda geçen TUR Dağı'nın TORUS enerji alanıyla ilgisi olup olamayacağı düşüncesi…

Dağlar üçüncü gözümüz olarak bilinen ve inşallah detaylandıracağım epifiz bezinin daha çok aktive olduğu alanlardır ve peygamberler vahiylerini bu yüzden de dağlarda daha çok alırlar. (Bunun epifiz bezimizin aktivasyonu ve dağlık alanlardaki oksijen seviyesi ile de bir ilgisi olabileceği de iddialar arasında.)

İnsan bedeni gibi dağlar da piramit yani koni şeklindedir, ki bu da bir enerji çekme merkezi yapar onları.

Hatta başlarına konik şekilde şapka türü şeyler giyenlerin, kozmik bilinçten daha fazla bilgi almaya elverişli olması olasıdır.

İslamiyet'ten kadim öğretilere kadar baktığınızda başlara giyilen her tür takke, sarık, firavunların kullandığı başlıklara kadar vb. size bu konuda fikir verecektir.

Burada peygamberimizin "dünyanın" bir "öküz" ve "balık" üzerinde olduğu hadisine ve Bakara Suresi'nde anlattığımız bölüme atıfta bulunmak istiyorum.

Torus enerjisine baktığınızda ne görüyorsunuz? "Taurus", yani "Boğa" burcu. Çift boynuzlu ve aynı öküz gibi Boğa da (erkek) Bakara'da geçen sığır cinsi içinde.

Allah Musa'ya Tur Dağı'nda vahyetti.

Taha Suresi 12. ayet:

"Muhakkak ki ben, ben senin Rabb'inim. Şimdi pabuçlarını çıkar. Şüphesiz sen, mukaddes vadi Tuva'dasın."

"Ayakkabılarını çıkar" emri, beden ve bilincinden soyun, ahiret ve dünya kaygından uzaklaş gibi yine onlarca hatta belki sınırsız anlamlar taşıyan bir içerikte ve batını anlamlarda…

Torus enerjisi ile Taurus'un, Bakara ile ilişkilerinden bakınca, Allah'ın Tur Dağı'nda Hz. Musa'dan "ayakkabılarını çıkartmasını" istemesinin öyle yüksek enerjili bir alanda "topraklanmak" suretiyle o akım içinde "korunması" amaçlı olabileceği de akla gelmiyor değil.

Tuva Sanskritçede Tuba'dır ve Tuba ise bakın ne demekmiş:

"Borazan!" Yani Sur gibi düşünün… Ve Torus enerjisinin iki tarafa açılan borazan ve boynuz gibi olduğu anlatımını hatırlayın…

Ve "Torus enerjisini" zahiri anlamda "TUR Dağı" ve hatta umre ve hacca gitmeden önce durak yerimiz olan Ashab-ı Kehf'in bağlı olduğu TOROS'larla ilgisi olabilir miydi?

Ashab-ı Kehf'in Tarsus'ta olması ve "Tarsus" ismiyle de Torus enerjisinin ilgisi olabilir mi?

Bunları düşünmek gerektiğini hissettirdi Allah'ım ve araştırmalarımda karşıma bu hissin onaylanması karşılığının gelmesi, şükrüme şükür kattı…

Toros isminin kökü Aramiceye dayanıyor ve hem "Dağ" hem de "Boğa" anlamlarını taşıyan "Tür" kelimesine dayanıyordu…

Peki "Türk" kelimesininse "Tür" kelimesiyle ilgisi olabilir mi dersiniz?

Peygamberimizin ramazan ayında itikâf[58] için Türk tipi bir çadırı kullandığı anlatılır. Yine Hendek Savaşı gibi savaşlarda da kendisi için Türk çadırı kurulduğu anlatılır. Hatta bu çadıra "Kubbetu't Türkiyye" ifade edilir. (İbn Mace, İtikâf Babı)

Ya Tarık kelimesinin (TRK) Türk kelimesiyle bir ilgisi olabilir mi acaba? Tarık yıldızının… Bayrağımızdaki ay ve yıldızın derindeki sembolik anlamlarına baktığınızda, neden olmasın diyebiliyorsunuz…

Düşünmeye değer…

Buradan, Torus'la ilgili bir bağlantıyı açmak gerektiğine inanıyorum ki, o da Ashab-ı Kehf yani Yedi Uyurlar… Ve derindeki, bizi hem Bakara'ya hem Zülkarneyn'e ve hem de Torus anlatımına bağlayacak bir mana…

SİDRE-SEDİR

"Sidre-Sedir" en yaygın ve bilinen çamgillerden olup, "sedir ağacı" olarak da nitelendirilen bir ağaçtır. (Akdeniz'in yüksek dağlarında yetişen çam cinsinden bir

ağaç, sedir ağacı.) Üreme yapılarını barındıran bitki bölümü olan kozalakları vardır.

Bizim için önemi pineal, “pine” yani “çam” kelimesinden gelen ve kozalaksı anlamına gelen pineal ya da epifiz bezi dediğimiz; iki kaşımız arasında, burun kökümüzün hemen arkasında, ruhsal bedenimizle irtibat yerimiz, 3. gözümüz olduğu söylenen bu noktanın adının, “kozalaksı” yapısı gereği “Pineal gland” diye adlandırılmasından gelir…

Şekil itibariyle kozalaklar “yumurtaya” da benzetilir ki bu Torus enerjisi adı altında işlediğimiz, kalbimizin arkasında var olduğu söylenen evrene bağlanma noktamız ve adeta “ışıklı” manyetik bir “yumurta” içinde olmamız fikri[59] ile benzerliği açısından ilginçtir.

Bunun ötesinde “pineal yani epifiz” bezimiz dediğimiz bu bez; göze ve balığa benzeyen şekli ve kozalaksı yapısıyla, pek çok kültürde ve kadim öğretide “aydınlanmanın” da sembolü olarak kullanılmıştır…

Mevlana’nın anlatımlarında kullandığı semboller ve “ceviz” anlatımına dahi baktığınızda cevizin etimolojik kökünde “koza” yani “göz” anlamına geldiğini görüyorsunuz. Şeklen de cevizle beynin neredeyse aynı yapıda olduğunu, sağ ve sol olmak üzere iki tarafı da olan cevizin sembolik anlatımlarda kullanımının, beynimiz, aklımız ve hatta koza yani “göz” anlamıyla 3. gözümüz olan pineal’imize bir atıf olabileceğini kelimeleri takip ettiğinizde düşünebiliyorsunuz…

Kozalak sembolü dünyada oldukça yaygındır. Hatta gözümüzün önünde ama fark etmeye başlayınca anlıyoruz. Vatikan Meydanı’ndaki heykelden, Papa’nın asasındaki kozalak sembolüne; Buda’nın başındaki kozalaktan giydirilmiş takkemsi örtüden, piramitlere… Mısır’da karşımıza çıkan (horusun gözünden) temelde aslını hakikat ilminden almış, aydınlanmanın ve 3. göz olarak ifade edilen pineal bezin aktive edilmesinin sembolü olan bu anlatım, kozalak şekli ve dokusuyla pineal bezimize ve aktivasyonu ile Aydınlanma yani Nurlanma kavramına atıfta bulunuyor adeta…

Bir açılımda, “B’nin altındaki noktayım” diyen Hz. Ali’nin, Arapça yazılımı ile boynuza benzeyen “B” harfiyle “hipofizimizi” ve altındaki noktayla da “epifiz” yani pineal bezimizi kastettiği ve aydınlanmanın ve Fatiha’nın Kuran’ın, Besmele’nin Fatiha’nın, B harfinin de Besmele’nin anahtarı, kısaca kâinatın anahtarı olan B harfinin altındaki nokta ile epifiz/pineal bezimizin kastedildiğine ilişkin anlam açılımları da vardır.

Kozalaksı yapısından dolayı kendisine “pineal” denilen, çamgillerden olan ağaçlarda bulunan yumurtamsı kozalak şekli ile pineal bezimizin, beynimizde bulunan mekanizmaların genelde bir sağ ve bir sol olmak üzere iki tarafı olmasına rağmen tek olması ve bir bezelye ya da hardal tohumu kadar olmasına rağmen ruhun bedenle irtibat noktası olarak nitelendirilmesi ve temelde ibadetlerimizde de bu noktayı ve bunun sayesinde de tepe çakramızı aktive etmek üzerine çalışmalar yaptığımızı fark ettiğimizden beri, yıllardır anlamlarını araştırdığımız bir gizemdir.

Bu meselenin Zülkarneyn’le bağlantısına gelince, Zülkarneyn’in beynin her iki lobundaki nöronların tümünü kullandığı için hipofiz ve epifiz kastıyla “Çift Boynuzlu” diye adlandırılmış olması ihtimalinde, Kıtr kelimesinin “erimiş bakır” yanında “katranı” da kastedebileceğini söyleyen müfessirlerin olduğunu okudum…

Bu halde Zülkarneyn'e ait bu ayetlerin başka bir anlam açılımında da katran kelimesini incelediğimizde karşımıza pineal'le ilgili enteresan bir durum daha çıktığını fark ettim…

Katran:

"Çam veya başka ağaçların reçinesi, sakız, zift (= Aram [illegible] a.a.) < Ar/Aram #ktr רטק damlama, geven bitkisinden elde edilen zamk, katran anlatımları çıkıyor…

Zülkarneyn'in iki dağın arasına katran dökmesi mevzubahis ise, bu zamk ve yapıştırıcı etkili "çam ağacı özünün" adeta beynin iki lobunu bir mıknatıs üzerinde birleştirir, yapıştırır, birbirine bağlar bir etkisi hedeflenmekte olabilir…

Bununla beraber katran, demiri nem ve deniz suyundan (birçok metal içeren tuzlu olduğumuzu hatırlayalım) korumak için kullanılan, çam ağacı ve maden kömüründen sağlanan bir kaplama maddesi olması sebebiyle inşaatlarda demirin paslanmasını engellemek için kullanılan bir teknik olduğuna göre yine "pas tutmuşlara" adeta bir gönderi olarak beynin manyetik alanını sağlayan demirsel yapının okside olmasını engellemek için de yapılmış olabilir…

Buradan çıkan anlatımla bağlantılı Miraç anlatımına bir göz atalım…

Dikkat edilmesi gereken nokta Resulullah'ın (sav) Miraç anlatımında Cebrail ile Sidret-ül Münteha'ya kadar geldiği anlatılır…

Son Sedir/Tenhadaki Sidre'de (çamgiller –pinaceae– familyasından cedrus cinsini oluşturan iğne yapraklı ağaç türleri) denen bu ağacın yanına kadar gelip oradan Cebrail'in daha ötesine kendisinin devam edemeyeceği, aksi halde "yanacağını" ifade etmesi sonucu orada durması ve Resulullah'ın (sav) yükselmeye yalnız devam etmesi anlatımında; yine çamgillerden sedir ağacı tanımı (yani pinaceae de denen kozalaksı bir ağaç) anlatımıyla karşı karşıya kalırız…

Bir tür sırat açılımı olabilecek, omuriliğimizdeki kuyruksokumundan beynimizin ortasındaki yol olan "corpus callosum'u" da içine alan ve tepe çakramıza ulaştıran Allah'a varış yolu, nurlanma, aydınlanma yolu olduğunu düşünürsek, beynin sağ ve sol lobunun birleşmesi ve omurilikten başlayan 33 basamakla bu tek yola ulaşılıp burada da ruhsal bağlantımızın tepe çakramızın faaliyeti ile 7 nefis mertebesi (7 kat sema-7 kat bilinç) olarak nitelendirilen çakraların tüm faaliyetini göstermek suretiyle ruhsal boyutumuza, hakikat boyutu olan teklik bilincine geçiş yaptığımız alan ve Allah'a kavuştuğumuz yol olarak da tefekkür edebilir. Bu bilince kavuşmuş insandaki hal üzere olan titreşimin, hem tüm enerji alanlarını açıp hem de beden ve nefis üzerindeki tüm diğer etki ve titreşimleri bastırıp eritmesi olarak da görebiliriz…

"Sidre'den sonra öyle bir yere yükseldim ki, kaza ve kaderi yazan kalemlerin çıkardıkları sesleri duydum. Arşın altına geldiğimde, arşın üstüne baktım; ne zaman var, ne mekân, ne de cihet. Rabb'imin şu lahuti sesini işittim: Yaklaş ey Muhammed! Ben de Kab-ı Kavseyn miktarı yaklaştım."

İşte tam da burada tepe çakrasına ulaşarak Allah ile arasında Cebrail de dahil kimse olmadan Allah'tan doğrudan vahiy aldığı, Allah'a kavuştuğu makam olarak da anlaşılabilir. Allahü a'lem… Her şeyin doğrusunu Allah'ım bilir…

Gerçekten çok etkilendiğim bir anlatımla Said-i Nursi Hazretleri şöyle açıklamış:

“Ayette geçen kab-ı kavseyn makamın imkân ile vücup ortası diye tefsir etmektedir. Buna göre peygamberimiz bütün mevcudat ve mahlukat âlemlerini geçmiş ve onları arkasına almıştır. Fakat vücup âlemi Allah’a ait bir sıfat olduğundan ve Allah vacibul vücut olduğundan o âleme bir mahlukun girmesi mümkün olmamıştır. İşte bu ikisinin ortasına kab-ı kavseyn demektedir. Bu makamda Allah’ı görmüş ve O’ndan vahiy almıştır…”

“Sidret-ül münteha, yedinci semada, bir hadise göre de altıncı semada, Arş’ın sağ tarafında bulunan bir nebk[60] ağacıdır ki, müttakilere vaat edilen cennetin nehirleri (bu anlamda ışık nehir kavramını da hatırlayalım) (Muhammed, 47/15 bkz.) onun altından çıkar.”

Sidret-ül Münteha anlatımı… Enerji beden açılımına göre 7. çakra ve/veya 6. çakra alanlarımız, tepe (taç) çakramız ve pineal bezin karşılığı olan (yani 3. göz çakramızın) olduğu bilinç makamı olarak anlatılıyor olabilir, bu hadise göre…

Arşın insanın kalbi olduğu ve insanın çekirdek beyni ile kalbi arasında direkt bir bağ olduğu düşünülürse, arşın sağ tarafına bir işaret verilmesi, beynin kalp ile direkt bağlantıda olduğu, sezgi ve ötesi gibi duyguların yer aldığı sağ beyne işaret ediyor olabilir…

(Bakır elementinin aynı zamanda çalışmasını düzenlediği) kalp ile, sağ beyin arasında direkt bir ilişki olduğu son yıllarda fark edildi. Sidret-ül Münteha’da, sağından akan nehirler anlatımıyla müttakilere verilen “Cennetin nehirleri onun altından akar” işareti, bu bilinçteki insana ait yüzde 80-85’i su olan beyne bir atıf, bir bilgi için de olabilir. Her şeyin doğrusunu Allah bilir…

Tepe çakrası, bebeklerde bıngıldak kemiğinin olduğu yerdir. Bu çakranın açılmasıyla tüm beden ve sinir sistemi ve tüm diğer çakraların altındaki enerji alanları açılır ve en yüksek frekansta titremeye başlar.

Kişinin bilincindeki “bireysellik” “evrenselliğe” döner ve hayatta hakikat sanılanların bir illüzyon olduğu fark edilir…

Keza Kevser havuzunun Allah esmalarının ilminin yattığı beyin havzası olabileceğine ilişkin anlatımlar da artık teknoloji ilerledikçe ve beynin fonksiyonlarının açılımları da arttıkça düşünülmeye başlanmıştır…

Sidret ve Sedir’le bağlantılı bir kelime olan Seder ve Sederat kelimelerinin de, “gözü kamaşmak, hayran olmak” gibi “nur ve aydınlanma” bağlantısı olan ve “Allah’ım zatındaki hayretini artır” diye dua eden Peygamber (sav) kaynaklı hayretin bir bilinç aşımı olma hali de düşünülebilir ki bu sınır Allah’a yaklaşmada varlıkların ulaşabileceği “son sınır” olarak da kabul edilmektedir.

“Sidret-ül Münteha: Son sedir, ağaç; anlamında Arapça tanım birleşimidir. Genellikle 7. kat gökte olarak nitelendirilen (bazı hadislerde 6. kat gökte) Allah’a yaklaşmada, varlıkların ulaşabileceği son sınır olarak kabul edilir. İfade kaynağını Necm Suresi’ndeki bir ayetten alır. “Sidret-ül Münteha” Arapça bir izafet terkibi olup “son sedir” veya “tenhadaki sedir” anlamına gelir. Kamus Tercümesi’nde sidre ile ilgili şu bilgiler vardır. “Sidr, in kesri ve sükûnu ile okunur. Nebk-(yazma) ağacına verilen bir isimdir. Buna Arabistan kirazı da denir ki, Trabzon hurması da aynı nevidendir.”

Ebu’s Suud’un “Ve sonunda senin Rabb’ine varılacaktır” ayetine göre “münteha” kelimesinden amacın “Allah” olduğu; bu sebeple de Sidret-ül Münteha’nın da, “mülkün

maliki ile ilişkilendirilmesi neticesinde Allah'ın sidresi" anlamında olabileceği ifadesi de dikkate alınır.

İşte Zülkarneyn, beynin iki lobu arasına demir, erimiş bakır veya katran, hepsiyle sadece erimiş bakırdan kaynaklanan cinni etkileri vesveselerin kaynağını bastırmak için, büyük bir manyetik alanı demirle oluşturup, bu iki lobu birleştirmek ve üzerinden de eriyik bakırla müthiş bir elektromanyetik akışa sebebiyet vermiş ve nurlanmanın, aydınlanmanın tasvirini burada vermiş olabilir.

Keza Rab terkibimizin yani Sırat-ı Müstakim'imizin 7 nefis mertebesiyle pas ve kirlerinden arınması ve esma terkibimizin hükmünden tüm esmaların birleştiği ALLAH ismi makamına ulaşma yolu olan Sıratullah yolu anlatımı, burada sırlı olabilir. "Akıl" mertebesi olarak da açılımı olan Cebrail'in 7. gökten yukarı çıkarsa yanacağı ifadesi ve peygamberimizin Miraç'ta Allah'a kavuşması.

Necm Suresi 9. ayet:

"Fe kane kabe kavseyni ev edna."

"O kadar ki (birleştirilmiş) iki yay arası kadar, hatta daha da yakın oldu."

"Birleştirilmiş iki yay arası mesafe" manası pek çok açılım içerse de, buradaki bir anlatımın da "kabe kavseyn" (kabe-mesafe/kavseyni: iki yaydaki kabza uç arası) 2 YAY, KAVİS, yani KAŞ ve 2 KAŞIN ARASI ve Ev (veya) Edna (daha da yakın) ile ise "Burun kökü, sebep, iki gözle bir ve derinlikli görmek" ifadesinin gizlendiği ve tüm bunlarla İKİ KAŞIN ARASINDAKİ hemen burun kökü arkasındaki epifiz bezimizin kastedilmiş olabileceği de, anlam açılımları arasında düşünülmeye değer…

Bu nurlanmanın artık en yüksek mertebelere ulaştığı ve beynin tüm nöronlarının tamamıyla fonksiyon gösterdiği aşama da tabir edilen ve birbirine benzeyen iki kelime "daha da yakın" anlamında kullanılan "edna" ve dünya aynı kelime kökünden gelmekte.[61]

Zülkarneyn, yani "Çift Boynuzlu olma hali" ile bilincinde sema katmanlarını aşarak kalbin ve beyninin buluşumu, tüm enerji çakraları ve beynin nöronlarının iletişiminin sağlanması ve kavuşumu ile 3. gözün olan kaşlarının birleştiği yerde kalp ile bağlantısında, kendindeki Allah esmasına kavuşmanın, Merdiven yani Miraci yolculuğun ve NUR'lanma halinin anlatım ve işaretleri olabilir mi?

Sırat gibi bir köprüdür beynin ortasındaki bu alan ve İki Deniz'i birbirine kavuşturur. İşte Hızır ve Musa anlatımında (burasının zahiri anlatımda İstanbul olarak anlatılması yanında), her insan bir âlem olduğuna göre, insandaki iki denizin buluştuğu yer olarak da düşünülebilir mi?[62]

Peygamberimizin "Dünya Sevr (öküz) ve Hut'un (balık) üzerindedir" hadisi de yine bu anlatımlarla örtüşür.

Çift boynuzluluk hali (B harfi) olan öküz sembolü, altında balığa benzeyen nokta olan epifiz bezimiz hut olarak nitelendirilmiş ve âlemi Kübra olan insanın gördüklerinin, temelde yine insanın kendi içinde olduğuna işaret olabilir mi?

Burada geçen hut kelimesinin Kuran'da, balık yanında yunus ve balina anlamında da kullanılmış olduğunu görüyoruz bu konudaki İslami açılımlar ve yorumlarda.

Daha önceden de anlattığımız gibi kalbimiz olumsuz duygular hissettiğimizde beyne düzensiz, olumlu duygular hissettiğimizde ise ritmik sinyaller yollar. Bu sinyaller

beyinde şifa verici, gençleştirici hormonları devreye sokar ve bize dünyanın güvenli bir yer olduğu hissini verir.

En uyumlu kalp ve beyin uyum frekansı, balinalar ve yunusların yaydığı 0.10 hertz frekans alanı olarak tespit edilmiştir.

Bu frekans son yıllarda bilimsel araştırmalar neticesinde canlılar için en elverişli frekans ve beden ile ruhun şifa bulduğu iddia edilen frekans olarak gösterilmekte… Bu esnada iyileşme frekansının salgılandığı ve beyinde faaliyete geçen iyileşme kimyası ile, onlarca olumlu ve şifalandırıcı hormonal faktörün etkileşime girdiği anlatılmakta.

Balık anlatımında Yunus Suresi'nde de "yunus balığının" seçilmesi, tesadüf olmasa gerek.

Allah Celle Celalühu ilmiyle, bizlerin Kuran ve İslamiyet aracılığıyla "teslimiyet ve güven duygusu haline" kavuşup, adeta frekanslarımızın akort edilmesi ve bu evrensel orkestrada kendimize düşen SES'imizle varoluş amacımızı gerçekleştirebilmemize ışık tutar.

"Ben Allah'a teslimim güveniyorum… Ben Müslüman'ım zaten…" demek yeterli değildir… Çoğumuz bu hali yaşadığımızı söyler sonra da üzerine "Ya kızım işinden çıkarılırsa? Ya iyileşemezsem?" vb. deriz…

İslam yani teslimiyet Lafzen değil Hal ile olmalıdır… Bu teslimiyet idrak ve yaşantısını siz söylemeden karşı taraf halinizden OKU'maya başladıysa yol alıyorsunuz demektir… Bu bir süreçtir bir yolculuktur… Ve elbette ki kolay değildir…

Ama unutmayın "Her zorlukta bir kolaylık vardır…" (İnşirah 5)

İşte bilmek yeterli değil "olmak" gerek, sonra da birinin, birilerinin de bunu "yaşamasına, olmasına" vasıta olmak…

Zülkarneyn'e dönersek.

Enteresan bir bilgi daha paylaşacağız…

Bakır ve erimiş bakırla ilgili araştırma yaparken karşıma ilmiyle ünlü peygamber Hz. Süleyman'a ait bir anlatım çıktı. Hz. Süleyman bildiğiniz gibi, cinlerin üzerinde etki gücü verilmiş bir cihan hükümdarıydı.

Bakırı araştırırken Sebe Suresi'nde yine ilmi tespitlerle doğrudan onaylanmış bir bilgiye rastladım. Şükürler olsun ilmin yegâne sahibine.

SEBE ne demektir?

Birkaç anlamı şöyle:

1. Çaba
2. Yemen ülkesinde bir şehir
3. Yaşlılıktan dolayı bunamak
4. Bakırla çinko madeninden yapılan pirinç

Evet; çok ilginç… Alzheimer, Parkinson gibi beyin hastalıklarının incelenmesi sonucu varılan bilgilerden en önemlisi, vücuda bakır ve çinkonun muhakkak yeterli miktarda alınması gereği idi.

Yapılan araştırmalarla bu elementlerin beyni beslediği, bunamadan koruduğu ispatlanmıştı… Sebe Suresi'nin "yaşlılıktan dolayı bunamak ve bakır ve çinko madeninden yapılan pirinç" anlamının aynı surede ve aynı kelimenin altında gizlenmiş olması ise insanın nefesine işliyor. Hz. Süleyman için:

Sebe Suresi 12. ayet:

“Süleyman’ın buyruğuna da rüzgârı vermiştik. Bu rüzgâr sabahleyin esince bir aylık uzaklığa gider ve akşamleyin de bir aylık mesafeyi aşarak geri gelirdi. Onun için erimiş bakırı su gibi akıttık. Rabb’inin izni ile yanında çalışan bazı cinleri de buyruğuna sunmuştuk. Bu cinlerden buyruğumuzun dışına çıkanlara kızgın alevli ateşin azabını tattırırız…”

Hz. Süleyman için, “erimiş bakırın ve cinlerin” onun buyruğuna verilmiş olmasının bir arada kullanılarak açıkça anlatılması, “erimiş bakır” ve “cinler” arasındaki ilişkiye de adeta işaret ediyor.

Unutmayalım ki her ayetin, dışarıda aradığımız zahir anlamları yanında, kendimizde aramamız gereken onlarca yönü var. İşte erimiş bakırın bizim beynimizle de böyle bir ilgisi olabilir. Allahü a’lem…

Ayetin devamı ise enteresanlığın bağlantısını kuruyor…

Sebe Suresi 13. ayet:

“Onlar, Süleyman’a isteği uyarınca mabetler, heykeller, havuz gibi geniş çanaklar ve yerlerinden kımıldatılamaz koca kazanlar yaparlardı. Ey Davudoğulları, şükrediniz. Kulların içinde şükredenler pek azdır.”

Burada Hz. Davud’a gönderme yapıyor, neden?

Çünkü, burada Hz. Süleyman’a bahşedilen bakır mucizesi gibi, Hz. Davud için de demirle ilgili olağanüstü bir güç verilmişti. Hz. Davud avucunda demiri yumuşatabiliyordu.

Hatta insanın Torus enerji bedenine Davud yıldızı denmesi, demirin yıldızlardan gelen bir element olması sebebiyle olabilir.

Şu aşamadan itibaren tefekkür edebileceğimiz bazı noktalar belirlenmiş durumda.

Buradan doğabilecek bir düşünce de, bilincimiz ve nefis-organik bedenimizi kaplayan ve onlara bir set oluşturan elementlerin “bakır” ve “demir” olabilmeleri ihtimali…

Tüm bunların yanında Hz. İsa’nın doğum gününü simgelediği için çam ağacı süslemelerinde, çok daha önceki dönemlere ait bir töre olan ve hatta çamgiller familyasından olan göknar/köknar ağacının kandillerle süslenmesi ile simgelenen yeni bir yıl kutlamasında, düşünülmesi gereken işaretler de yok değil…

BEYNİMİZ BİR RADYODUR

Din yol demektir.

Tarikat yol demektir.

Seyri sülük, yola gitme, bir yolu izleme demektir…

Salat kelimesi Vuslat’a kadar gider.

Salat “namaz” olarak tercüme edilse de, namaz Farsça bir kelimedir ve literatüre sonradan girmiştir.

Salat Allah’a ulaşmak, yönelmek anlamlarındadır…

Ezan okunduğunda, “Haydi ben namaz kılayım” derken tam ifadeyi bilmesek de aslında “Haydi ben Allah’a yöneleyim, ulaşayım, O’nun desteğine kavuşayım” da diyoruz aslında.

Sadece beş vakit değil “daimi namaz” ile her AN Daimi Ulaşma’ya ermektir temel amaç. O’nda, An’da olmaktır…

Kendisinden geldiğin Allah'a, ihtiyaren isteyerek ulaşmanın yoludur.

Bu bir yolsa, aynı şeyleri neden tekrardasın? Yol alman, ilerlemen gerek o varış için… Yerinde saymaman…

Dünden bugüne idrakin artmamışsa, aynı yerde dönüp duruyorsan, sorgulaman gerek. Yolcu musun, yoksa bir mertebede kaldın da yol almadan yol aldığını mı sanıyorsun?

Peygamberimizin, insan-ı kâmillerin neden resmi yoktur bilir misin?

Mesele sadece "resmi yapılmasın, putlaştırırlar, tutar da o resme taparlar" çekincesi midir?

Her gün Allah'a dönen o yüzün, o varlığın Allah'la sınırsızlaşması ve kalıpsızlığıyla sonsuzluğa namzet olmaktır bunun altındaki gizem…

İşte bu yüzden Allah müminin kalbindedir.

Ve kalp "inkılap eden, değişen, gelişen" demektir.

Allah yolunda olduğumuzu sanıyorsak bolca düşünelim, hep aynı idrakle, aynı zikirle, aynı bakış açısındaysak "hakiki" Allah yolunda mıyız?

Çünkü oturanın değil "gerçekten" yol alanın manzarası değişir.

***

Moğollar, Anadolu'da baskılarını iyice artırmışlar, Anadolu Selçukluları siyasi, iktisadi ve sosyal açıdan şiddetli bir sarsıntıya maruz kalmışlardır.

Bu durum muvacehesinde Sultan Gıyaseddin Keyhüsrev, emniyet açısından hükümet merkezini Konya'dan Kayseri'ye nakletme ihtiyacı duyar. Bu hususla ilgili istişareler yapar. Neticede yönetim merkezinin nakli meselesi ciddileşir gibi olunca, özel bir muhabbetle bağlandıkları Mevlana'dan ayrılmaları gündeme gelir. Eşi Gürcü Hatun'la beraber üst üste gelen bu sıkıntılarla üzüntüleri iyice artar. Kayseri'ye gitmek bir yana çok sevdikleri Mevlana'dan da ayrılacaklardır.

Sultan ve eşi düşünüp taşınıp sonunda bir karara varırlar: Hiç olmazsa, derler, saray ressamına Mevlana'nın bir resmini yaptıralım, özledikçe resmine bakarız, bu şekilde biraz da olsa teselli buluruz.

Bu fikir Hazreti Mevlana'ya arz edilir, o da şefkat ve rahmet yüklü bir muvaffakatla bu teklifi kabul eder.

Mevlana Hazretleri'nin resmini çizme işi saray ressamı Nakkaş Aynuddevle'ye havale edilir. Nakkaş resmini yapmak üzere gittiğinde Hazreti Mevlana gülümseyerek, "Yapabilirsen ne âlâ!" der. Yani, "Yap da görelim!"

Nakkaş, Mevlana'yı resmetmeye başlar. Portre resimlerinin altın kuralına uygun olarak önce gözleri sonra yüzü çizer. Resim bitince kendinden emin bir eda ile resimle Mevlana'yı karşılaştırır. Bakar ki resim Mevlana'ya benzememektedir.

Aynuddevle yeniden bir tabaka kâğıt alır, yine ressamlık ustalığı ve sezgisiyle Mevlana'yı yeniden resmeder. Resmin bitiminde kontrol edince karşısında Mevlana'nın daha bir değişik göründüğünü fark eder.

Yeniden bir tabaka kâğıt alır. Yine çizer, fakat yine muvaffak olamaz. Bu şekilde yirmi civarında resim yapar. Ama hepsi de başarısızdır. Hayatında ilk defa başına böyle bir olay gelen Aynuddevle, şaşkınlık içinde bocalar, sonunda elindeki ustalık kalemini kırar, çaresizlikle Hazreti Mevlana'nın dizlerine kapanır. Anlayamadığı bu

durumu açıklamasını ister. İşte Hazreti Mevlana bu keyfiyete açıklık getirmek üzere şu gazeli söylemeye başlar:

“Ah, ben ne de renksizim ve belirsizim
Ben bile kendimi olduğum gibi göremem
Bana sırlarını ortaya koy açıkla diyorsun
Fakat bulunduğum yerde sırları koyacak yer bile yok!
Sen bizim suretimize değil, siyretimize (gidiş yolu) bak!”[63]

***

Şimdi bazı bilgileri özetleyeceğim ve bu bilgilerle ibadet arasındaki ilişkiyi anlayacağız.

Beynimiz bir radyo gibidir demiştik…

Kristalin öneminden ve iletkenliğinden “Ses” bölümünde de bahsetmiştik. Beyin suyumuz ileri derecede “kristal” bir yapılanmadır.

Suyun hafızası olmasını sağlayan temel neden, onun kendine ait bir geometrisi olmasıdır.

Birbirine bağlı ve özel geometrisi olan beyin suyu, bilgileri bu şekilde koruma ve iletebilme yeteneğini haiz olur.

Düşüncenizi değiştirin her şey değişir fikri, son yıllarda popülarite kazandı. Yanlış değil, ancak mesele beyinle bitmiyor.

İnsan “düşüncelerini” “duyguları” yüzünden oluşturur.

Yani Düşünce’nin temeli Duygu’dur.

İslamiyet adı verilen “Allah’a ulaşma ve teslim olma” metodunun “lafzen” ne iddia ettiğinle değil, “hal” olarak ne noktada olduğunla, yani “niyetlerin” ve “yaptıklarınla” ilgilenmesi bu yüzdendir.

“Müslüman”, “mümin” kavramları arasındaki ilintiye rağmen, farklı olmaları aslında bu HAL’i izah etmek içindir.

“Lafzen” Müslüman’ım deyip bunun ötesine geçemeyen biri, duygularını ve düşüncelerini değiştiremez.

Oysaki “kalben” Müslüman’ım ve müminim diyen biri sadece lafzen değil, “kalben” yani “hali” ile arınmışlığa yöneldiği için duygularındaki değişiklikle, o “emin olma, güvende hissetme, sevme sevilmeyi”, düşüncelerin temeli olan “duygu halini” düzenlemeyi öğrenmektedir.

Duygulardan dolayı düşünce oluşur ve bu da beyin kimyası dediğimiz hormonların salgılanması sonucu bedenimize ve DNA ve RNA’mıza karışır. Yani duygular düşünce haline gelerek bir kimya (adrenalin, serotonin, melatonin, dopamin vs.) oluşturur.

Ve “genetik” dediğin, bir başka “kabir” seni kandırmasın. Çeşitli dallarda faaliyet gösteren dünyaca ünlü bilim insanları genetiğin “doğuştan böyleyim” safsatasına değil, sonradan yapılanlarla değişip, genlerin de buna göre değişebileceğini gösteren araştırmalarını paylaşma aşamasındadırlar.

Bunlar vücutta hormonlar aracılığıyla hücrelere dağılır ve beyin kimyası dediğimiz bu hormonlar hücrelerimize, DNA yapımıza etki eder.

Mesela “Aldatma genetikmiş” denmesi örneğine bakalım:

Aldatan bir adam veya kadın bu duygunun oluşturduğu düşüncelerle beraber beynini belli hormonları salgılamak üzere harekete geçirir. Bütün vücut bu salgılanan hormonla adeta yıkanır ve stres gibi pek çok duygu vücutta yaratılan asitlenme ve daha bilmediğimiz pek çok reaksiyonla DNA'ye tesir eder. O kişinin DNA'sına geçen bu yapı, evladı ve/veya sonraki nesillerde açığa çıkabilme potansiyeline kavuşacaktır (DNA'nın geometrik şekli gereği aynı su gibi hafızası vardır)…

"Babası erik çalmış torununun dişi kamaşmış" atasözü bu anlamdadır.

Ama genler önceden de bahsettiğimiz gibi sadece projedir ve binlerce çeşit hale sokulabilir… İşte bunun en kâmil, en önemli metodu yine İslami metotlar ve Kuran'dır.

Tövbe edilirken duaya, en az kendinden önceki 7 neslinin günahlarının affı dileği eklenmesi, kişinin kendini ve kendinden sonra gelecek neslini de koruması için (DNA'sını da ilgilendiren) bir temizlenme prosedürüdür.

Vücut ve beyin her şeyi hafızasına alır, çünkü suyun hafızası vardır ve vücudun yüzde 70'i, beynin ise yüzde 85'i SU'dur…

Su DNA gibi sarmal hareketiyle hareket eder!

Dualaların ve zikrin sağladığı özel frekans ve titreşim, tüm vücuduna sağlık getirir. Kuran'ın Şifa ve Nur olma özelliği tüm sebepler yanında bundan da kaynaklanır.

Şu dünya hayatında geçen vakit ebedi hayatla kıyaslandığında, milyarlarca yıllık bir yaratılış hikâyesinde birkaç saniyeye bile tekabül etmiyor. Bu dünyada "Sadece bir an kaldım" diyeceğiz uyandığımızda ve hatalarımız bize gösterilince onları tamir etmek için ikinci bir şans isteyeceğiz, ama çok geç olacak.

Kâbe dünyanın ilk var edildiğinde soğumaya başladığı alan ve yeryüzünün en yüksek manyetik alan merkezidir.

Kâbe yeryüzünün kalbidir ve aynı insanın kalbi gibidir. Yaşamsal enerji kalpten yayılır.

Bunu Allah'ımız peygamberimize, Tevhid ve Bakara bölümünde anlattığımız hadisle şöyle ifade ettirmiştir:

Allah, "Ben kâinata sığmam mümin kulumun kalbine sığarım" demiştir… Bakın "Müslüman" demiyor "mümin" diyor, bu çok ciddi bir farktır… Her şeyden önce kalpteki samimiyet farkıdır…

Allah İbrahim Peygamber'e: "Beytimi temiz tut, çünkü orada ben varım" demiştir.

Bu sadece Kâbe için geçerli değildir. Kâbe yeryüzünün, kalp ise insan bedenin, yani YÂR'yüzünün merkezidir.

Bu yüzden kalp enerjisi beynin mislidir.

İşte İslamiyet düşüncelerimizi ve duygularımızı kontrol etmek suretiyle, bizi olmamız gereken kemalata erdirmek için Allah ismine ulaştıran bir araç, bir yoldur.

Kâbe yeryüzünün en güçlü ruhsal enerji merkezidir.

Aynı insan bedeninin enerji santralleri olan çakralar olduğu gibi yeryüzünün de enerji yoğunluklu alanları vardır.[64]

Buna bazı psişikler "Ley enerji hatları" diyor.

Gelmiş geçmiş uygarlıkların (aralarındaki yüzlerce yıl farkına rağmen) yeryüzü üzerinde hep AYNI merkezlere tapınak ve ibadethanelerini kurdukları artık bilimsel

çevrelerce kabullenilmiş durumda. Ayinlerini ve ibadetlerini ilginç şekilde hep bu bölgelerde yapmayı seçmişler.

Kâbe uzaydan akan radyasyonu (ki buna kozmik ışık –nur– Kuran'ın nazil edilmesi diyebiliriz diye tefekkür ediyorum) yeryüzüne dağıtıyor…

Namaz vakitleri, güneş ışınlarının yeryüzüne düşme açıları ile ilgili olarak özel olarak düşünülmüş (güneşin doğuşu, yükselişi, batışı gibi namaz saatleriyle tayin edilmiş)… Bu aralıklarda abdestle temizlenmiş çakralarla, beden, kalp ve beyin antenlerimizle, o en yüksek manyetik alan merkezi olan Kâbe'ye dönmek suretiyle kozmik yayından nasiplenmekteyiz diye tefekkür ediyorum.

Secde gibi rükû gibi hareketlerle, ruhsal ve fiziksel tüm gök kapılarına, yani kozmik ışının giriş çıkış yerlerine, alıcılara alınan ve özellikle 3. gözden (pineal) giriş çıkışı olan ve epifiz ve hipofiz bezlerimizi aktive eden bu alanla, evrenle adeta o anlarda "canlı yayına" geçmemiz isteniyor.

Namazın hemen ardından dilekte bulunun Allah kabul eder, denmesinin en önemli sebeplerinden biri bu olabilir mi?

Şöyle düşünün, bir TV'de ödüllü bir yarışma yapılıyor. Şu numarayı arayın ve kazanın deniyor. Aradınız ve bir baktınız ki meğer yayın saatini kaçırmışsınız! Siz banttan yayını izliyormuşsunuz ve tekrar edilen yayınmış. Hakkınız kaçmış…

O sırada sizi ilgili uyduya bağlayan TV kanalını canlı yayında aradığınızdaysa ne olur? Kanala ulaşırsınız ve istediğiniz size ulaştırılır ve kazanırsınız.

Bunun gibi düşünün.

Bu yüzden namazlarınızı tüm bu içeriklerle beraber, tüm dünya Müslümanlarının da aynı saatte o merkeze dönerek ilettiği dalgasal beyin frekanslarıyla birleştirmeniz çok önemli. Çünkü dualar CEMAAT halindeyken çok daha etkilidir. Dinimizde toplu dua edilmesinin ve dualarımız içinde Müslüman ümmeti için de dua edilmesinin istenmesinin EN önemli sebeplerinden biri de budur…

Ne kadar ÇOK olumlu kozmik ışık, o kadar ana merkeze çabuk ve kolay ulaşım.

SEMA dediğimiz dönme eylemi, titreşim yükseltmekte ve bu da eylem sonucu olan bilinç yükselişinde çok önemli bir araçtır.

Kâinatta her şey döner.

Evet kâinatta her şey döner ve titreşim arttıkça dönüş hızı artmış demektir. Bu da bilincin yükseldiğini gösterir.

Allah huzurunda AN'da ve huzurda olanların, Abdülkadir Geylani Hazretleri, Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri, Hızır Aleyhisselam Hazretleri gibi zatların aynı anda birçok yerde olabilmesi gibi hususlar, hep onların madde enerjiden, ışın yani kozmik ışığa geçmiş, adeta Allah teknolojisiyle ışınlanıyor olmalarındandır.

Işınlanmada insan teknolojisine inanıyoruz da, Allah'ın teknolojisine mi inanmıyoruz?

Şeytan sizi kandırmasın. İnsana verilen kapasiteyi bilmiyor ya da kibrinden kabul edemiyor, Allahü a'lem… Ateşten oluşan bir bedenin topraktan oluşan bir bedenden üstünlüğü algısıyla insanı "zahiri" ile değerlendirip ruhsal bedeninin ne anlama geldiğini idrak edemiyor, bu yüzden kendini üstün sanıyor ve sizi de buna inandırmak suretiyle yolculuğunuza sekte vurmak istiyor. Bu idraksizliğe düşen herkes şeytanın yanılgısındadır…

Tavaf ettiğimizde, enerjinin merkezinde döndüğümüzde ruhsal ve fiziksel bedene o kozmik ışını yüklüyoruz. Bu yüzden Kâbe'de tavafta, normal ötesi olarak algılanan çok şey yaşayan insanlar vardır.

Hayatta cansız olarak adlandırabileceğiniz bir şey var mı? Hatta Allah'ı en çok zikredenlerin önce taşlar, sonra bitkiler, sonra hayvanlar ve en son insan olduğu anlatılır tasavvufta.

İlk bölümde değindiğimiz gibi, peygamberimiz, Ebu Cehil'e taşları göstermiş onlar da "La ilahe illallah" demiştir.

Her şey aynı enerjiden oluşur. Madde yoktur. Artık bu bilimde de ispatlanmıştır. Her şey canlıdır. Bu yüzden Mevleviler eşyalarını öper ve saygı gösterirler.

Kıyamette her birimize her şeyin şahit olacak olması her şeyin canlı olmasındandır, sadece titreşim frekansı farkı vardır bu da bizim onları somut görmemizdir.

Beynimizin su ve yağdan oluşması bizi yanıltıyor. Beynimizin elektromanyetik yayın yapan alıcı verici bir radyo gibi olduğunu unutmayalım.

Elektrik dalgalarını alır ve yayar. Diğer insanları enerjimizle etkileyebilmemiz bu yüzdendir. Bu kadar sanmayın, beynimizle yeryüzü arasındaki etkileşim yüzünden beynimizin yeryüzünü de etkilediğini unutmayalım. Bu iletişim karşılıklıdır.

Kuantum fiziğinin hayatımıza girmesinden beri, madde anlayış ve algımızın da değişmesi ile frekans kelimesi artık "insanoğluyla" da ilgili konuşulmaya başlanan bir kavram…

Beynimizdeki nöron denilen sinir hücreleri birbirleriyle iletişimlerini titreşmek suretiyle kurar.

Bir elektromanyetik dalga alıcı vericisi olan beynimizin, bahsettiğimiz bu elektriksel faaliyetinin, birim zamanda ne kadar tekrar ettiğinin sayısal karşılığı da frekans dediğimiz kavramdır.

"Ses" başlığı altında da bahsettiğimiz gibi, her şeyin yaydığı kendine has bir frekansı, tınısı yani sesi vardır. Ve yayılan frekanslar bedenimize dahi nüfuz eder.

"Schumann Rezonansı" bölümünde de gördük ki, temelde yıllardır devam eden 7.83 yanında diğer belirtilen frekanslarla beraber, yeryüzünün de kendine özgü toplamda 7 ana frekansı vardır…

Ve şunu da düşündük ki bedenimizin de kendine özgü 7 ana frekansı olabilir. Ne de olsa sürekli yayında olan bir radyo gibi olduğumuz aşikârdır.

Hatırlarsanız "Ses" başlığı altında iyonosferden bahsetmiş ve radyo dalgalarının taşındığı, iletildiği atmosfer katmanının iyonosfer olduğunu söylemiştik.

Pythagoras'ta da anlattığım gibi o da her varlığın en ufağından büyüğüne hareket ederken bir ses çıkardığından yola çıkarak hepimizin kendimize ait frekansları olduğunu fark etmiş ve hareket halinde de bu frekansların yayıldığını anlamıştır.

Bedensel titreşimimizle yeryüzünün titreşimi birbirini etkilemektedir. Bu artık ispatlanmış bir durumdur.

Kişisel ve toplumsal dönüşümleri sağlamak ve hızlandırmak, insan enerji alanlarının birbirinden etkilenmeleriyle sağlanır.

Yani biz çevremizi etkileyebiliriz çevremiz de bizi etkileyebilir. Hatta CEMAAT halinde ibadet etmenin bu anlamda tavsiye edilmiş olabileceği fikri, bunları araştırmaya başladığımda fark ettiğim bir durum.

Dünyanın çeşitli bölgelerinde toplu meditasyon seansları yapıldığında, o bölgelerdeki agresyonun, çatışma enerjisinin düştüğü ve huzur enerjisinin yayıldığı ve insanların daha pozitif ve barışçıl yaklaşımlara girdiği binlerce insanın buluştuğu birkaç büyük toplu meditasyon hareketi sonrası hayretle tespit edilmiştir. (Örnek: Sırbistan'da yapılan bir toplu meditasyon hareketi.)

Bedenimiz ve beden frekanslarımızı algılayan iyonosferik katman yeryüzü ve insan arasındaki frekans yakınlığından dolayı, alıcı verici olan bizlerin, adeta bir büyüteç gibi yaydığımız enerjinin, saniyenin onlarca biri bir birimde tüm yeryüzüne yayılmasını sağlıyor.

Kısaca şunu demek istiyorum, TV ya da radyoya ya da cep teline ihtiyacınız yok.

Hatta ben buna senin iPhone'un var, benim HAYY-Phone'um var diyorum…

Bizler duyum ötesi eşiklerde doğa ve yeryüzü ve diğer tüm varlıklarla konuşmaktayız, sadece yaydığımız frekansın okumasını bizler yapamıyoruz.

Ancak şöyle oluyor:

"Şimdi seni düşünüyordum! Ve sen aradın…"

"Yıllardır görmediğim arkadaşım aklıma düştü bir de ne duyayım; önceki gün eski bir arkadaşımıza rastlayıp kulaklarımı çınlatmışlar!"

Kuran'da dünya ve insan arasında sürekli bir benzetme vardır ve hatta arz dendiğinde zahiri anlamda dünyanın, batını anlamdaysa insanın kastedildiği söylenir demiştik. Zaten bakarsanız insan, aynı insan gibi atan bir kalbi olan dünyanın oluştuğu minerallerden oluşmuştur ve "Biz insanı balçıktan yarattık" diye tasvir edilir. Topraktan geldik toprağa gideceğiz…

Yeryüzü titreşimi artıyor iddiası doğruysa buna insan bilinçaltında da uyum sağlamaya çalışıyor demektir. Ama ne olduğunu tespit edemediği ve çok fazla elektromanyetik alanla da sarılı olduğu için adeta şaşkına dönmüş durumda…

Peygamberlerin neden hep aynı merkezden çıktığını cüzi akıllarıyla "Çünkü orada insanların temizliğe ihtiyacı vardı, cahillerdi vs." gibi zahiri ve sığ anlatımlarla açıklamaya çalışanlar, peygamberlerin aslında dünyanın manyetik enerjisi en yüksek yerlerinden çıktığını fark etmemiş olmalılar… Ya da fark edenleri örtmüş, susturmuş…

Her şeyin ötesinde bu inanılmaz enerji alanlarında sürekli tesadüfen (!) savaşlar çıkartılmaya çalışılması ve bu enerji alanlarının aslında "korku ve savaş" enerjisiyle aşağı çekilmek suretiyle kolektif bilinci etkileyebilecek (dolayısıyla da tüm insanlığı) etkileyebilecek uyanışlara engel olunmaya çalışılmasını da, cüzi akıllarının açıklamaları gereği, sanırım anlayamamış olmalılar.

Unutmayalım, sevgi enerjisi, en yüksek ve en uzun dalga boylarına sahip enerjilerden…

Oysa korku, çatışma gibi enerjiler en kısa dalga boylarında ve en düşük titreşimlerde…

Korku ve aşırı duygusallık (kötümserlik gibi duyguları doğuran, endişe vs.) şeytandandır, anlatımı aslında bu konu yüzünden bizlere bir anlamda "Bu duygulardan uzak durmaya çalışın" uyarısıyla anlatılmış.

Beyinlerimiz her an yeryüzüne ve SEMA diye adlandırılan bizi "duyan, işiten" bu büyük alıcıya, sinyaller yaymaktayken, aslında çevremizin bir "enerji denizi", sinyaller, mesajlar, çağrılar denizi olduğunu fark edemiyoruz.

Tüm bunlarla beraber, kozmik ışınlarla yağan kozmik bilgi de bu denize yağmaktadır.

Ve yine güneş ışınlarının da birer radyasyonik ışın, yani temelde sinyal ve bilgi taşıyan ışınım olması sonucu, kaos dolu bir sinyaller denizinde neden gece ibadet etmemizin tavsiye edildiği ve neden gecenin son üçte birinde Allah'ın yeryüzüne tecelli edip bizlerin dualarını kabul edeceğini ifade ettiğini yeniden bir düşünelim mi?

Gece herkes uykudayken sinyaller çok azalır. Kuran'da "Uyku yarı ölüm gibidir" diye ifade edilen "uyku halinde" o gün boyunca her an deliler gibi düşünen, konuşan, yeryüzünü ve iyonosferi sinyallerle dolduran milyarlarca insan beyni sakinleşir.

Peygamberlere ilk vahiylerin dağlık alanlarda gelmesinin bir tesadüf olduğu inancı, bir türlü kırılamıyor.

İşte o arada bizler uyanıksak, tıpkı gündüz çekmeyen radyoların bu sinyal kaosunun sakinleşmesi sonucu gece gayet net çekmesi gibi olur durumumuz.

İşte beynimizle de aynı durum geçerlidir; ne güneş ışınlarını, radyasyonu yani elektromanyetik enerjisi, ne de insan beyinlerinin durmadan yayılan sinyalleri var. Uydu tamamen bizimle, yayınımızı banttan yayın yerine CANLI yayına çevirebilmemizin tam sırası.

Yeryüzüne yayılacak sinyallerimiz tüm yeryüzünü bizim için harekete geçirir. Aynı bir çağrı attığımızda karşı taraftan cevap gelmesi gibi. Ve sinyal karmaşasında bize kolay kolay "dönmeyen" evren, bu boşlukta bize rahatça dönecektir.

Gündüz yaptığımız bir dua belki 3 sene sonra gerçekleşirken, ki o noktada bu banttan yayın gibi belki de artık gerçekleşmesini istemediğimiz bir talep haline gelmişken, aynı anda canlı yayındayken bize çok daha kısa sürede iletilebilir…

Nefsimizi temizlemek suretiyle sabırsızlık, azap edicilik, inatçılık, haset gibi negatif enerjiler taşıyan her duygu, yayınlanmak suretiyle frekansımızı düşürmek ve alıcı verici fonksiyonumuza zarar vermek, parazit yapmaktan öte hiçbir fayda sağlamaz.

Daha önce de bahsetmiştim, eskiden televizyonların antenleri vardı hatırlayanlar bilir. Onlar kirlendiğinde ya da dışarıdan negatif etkilere maruz kaldıklarında çekim güçlerinde sıkıntı olur ve karıncalı görüntüler verirdi. İşte temelde bizler de beyinsel antenimizin eksi frekanslara yönelmesi sonucu doğru elektromanyetik ışınları yaymadığımızda ulaşmak istediğimiz uyduya ulaşamaz ve izlemek istediğimiz yayını izleyemeyiz.

Bedenin yeryüzüyle aynı frekanslarda olması, birbiri arasında iletişimde kalması ve bu iletişimin yoğunlaşması, bizim hayatımızda çağrılarımızın duyulması adına çok önemlidir.

Radyo yayınları bile iyonosferde güneş ışınlarının kırılması gibi sonuçlar yüzünden belli saat aralıklarında yayın problemine uğrayabilirken, bizlerin yayınlarının kesilmesi de aynı şekilde mümkündür.

Korku, haset, kıskançlık gibi duygular temelde beyinde bir elektriksel karşılığı bulunan titreşimlerdir. Çok hoşlandığınız birini gördüğünüzde "elektrik" hissettiğinizi söylersiniz, hoşlanmadığınız birini gördüğünüzde adeta enerjinizi emdiğini ve kendinizi yorgun hissettiğinizi, aslında söylediğiniz şeyin bilimsel bir karşılığı olduğunu bilmeden söyleyiverirsiniz.

Peygamberimizin Miraç'a "uyku ile uyanıklık arasında bir his" ifadesiyle ulaştığı anlatılır. Bu yükseliş esnasında yatağın ısısının bile değişmediği ifade edilir.

Bu neden olabilir acaba? Her şeyi Allah'ım bilir…

Ben burada sadece bilimle örtüşen ayetler ve dini anlatımların gözler önüne serilmesine çalışıyorum. Bir iddiam yok…

Ancak Müslüman-Mümin olma umudunda biri olarak tefekkür sorumluluğumu yerine getirmek ve Allah'ın ilmini anlamaya çalışmak görevimdir.

Tefekkür eden, teşekkür eder…

Evinizdeki elektrik prizlerini düşünün. Fişler gördüğünüz gibi iki uçludur. Elektrik akımı fişin bir ayağından girip diğer ayağından çıkmak zorundadır ki akım devam edebilsin.

İşte insanın da aynı bunun gibi hatta bir pil gibi ve aynı dünya gibi iki kutbu vardır. Zaten bir konik yapısı olan, adeta bir dağ gibi olan insan bedeni, tasarımı manyetik alan oluşturmak için yapılmış muhteşem tensel bir cihaz bir tasarım gibidir…

İnsan beyni yayınlarını çeşitli dönemlerde çeşitli şekillerde yapar:

İnsanın beyninde ayna nöronları denilen sinir hücreleri vardır. Kuran ve hadislerde bahsedilen ve dine inanmayanlardan yüz çevirmek gibi ifadeler, aslında insanların titreşim ve frekanslarının birbirlerinde nasıl da etkili olabileceğini gösterir.

Huzursuz, enerjinizi adeta emen, sizi aşağı çeken insanlardan ayrıldığınızda bu yüzden mutsuz ve yorgun hissedersiniz kendinizi…

Yeryüzünün frekansı arttıkça sizinki de artar ve virüslerden arınmış berraklaşan bir bilgisayar, daha yüksek titreşimleri ve daha yüksek enerjileri yani bir anlamda bilgi—datalarını da okuyabilecek hale gelir.

Bunu şöyle düşünün, bilgisayarınız internete sınırlı bir kapasiteyle bağlıysa alabileceğiniz bilgi o sınırdadır.

Biliyorsunuz mikrodalga, fön makinesi, bilgisayar, cep telefonu gibi aletlerin yaydığı radyasyondan bedenimizi korumak için bazı cihazlar üretilmekte. Bu cihazlar temelde diğer aletten yansıyan ama göremediğimiz radyasyonun bedenimize nüfuz etmesini engellemek için görünmeyen bir kalkan oluştururlar.

İşte dualaların titreşimlerinin oluşturduğu radyasyonla (her düşünce, ses gibi radyasyondur) bu kalkan otomatikman oluşturulmaktadır.

Peygamberimize Cebrail tarafından Miraç'a çıkarken cevşen giydirildiği anlatılır. Cevşen bir kalkan gibidir. Okumamız halinde bize yansıyan olumsuz her tür enerji geri yansıyacak ve o kalkanı delemeyecektir. Peygamberimizle ilgili anlatılan bu olay bizlere yol göstermek için nazar, büyü, vesvese gibi etkilerden korunmamız için bir yol göstericidir.

Kendi adıma söylemem gerekirse, yıldızı düşük insanlardandım. Gün içinde sürekli bir yerlere çarpardım… Nazar denilen kuvvetli ve "bakışla" taşınan radyasyondan korunamayan bir yapım vardı.

Namaz ve zikirlerimle ve bu yöndeki bilinç artışımla bunlardan büyük ölçüde sıyrıldım çok şükür.

Tıpkı bilgisayarınızın erişim ağının sınırlı ya da sınırsız olması gibi, ruhsal erişim ağınız ve kapasiteniz ne kadar yükselirse bağlantınız da o kadar sağlamlaşacağı için, bilgi akışı da o derece yoğunlaşacaktır.

Bir alıcı verici olan beynimiz, OKU'yabildiği bilgiler yani o bilgileri taşıyan enerji akımlarıyla muhataptır.

Her ses her ışık bir enerji ve bilgidir hatırlarsanız. Hepimiz kendine ait titreşim ve frekansları olan enerjiler olduğumuza göre taşıdığımız ilim de enerji alanlarımıza göre değişir.

Bu etkileşim ya da çekim ağıyla ilgili (Allah dostlarından bazıları için), o şahsın, olduğu şehirde (bölge veya ülkede) o şahsın yol gösterdiği kişilerle bir tür görünmez iletişim ağı olduğu, rüyalar gibi pek çok yolla aralarında bu iletişimin sağlandığı, seyri sülükteki kişiler arasında konuşulan ve bilinen bir anlatım şeklidir.

Önce iletken olmamız gerekir… İLETKEN olabilmek ve "evrensel bilgi akışına-kozmik bilgi ağına" hazır olabilmek için, "enerjisel" anlamda "temizlenmemiz" gerekir.

Sadece kendimizin temizlenmeye çalışması yetmez… DNA'mıza kazınmış ve en az 7 nesil öncemizi de içine alan temizlenme duaları ve tövbe mekanizmasıyla temizlenmeye çalışmamız gerekir…

Korku, hırs gibi titreşimlerimizi düşüren olumsuz duygulardan arınıp yüksek titreşimde kalmaya çalışmak, evrenin bize hizmet eder hale gelmesini sağlayacaktır.

iPhone yerine HAYY-Phone kullanın.

Dünyanın her yanına her tür yapay teknolojiyle ulaşılabilecek süreden daha çabuk ulaşacağınız garantidedir.

Ben buna hep Allah'ın teknolojisi gibi bir şey olamaz diyorum. Bu doğru. Pek çoğunuz yaşıyor eminim. Çünkü O, O'na bir adım atan kuluna 10 adım koşan merhamettedir…

Mesele sadece sıkıştığımızda değil her an O'nunla olabilmektir. Çünkü aslında her an O'na sığınmamız gereken bir evren ve bedende yaşıyoruz…

Zihnimizin frekanslarını yavaş yavaş idrak ettiğinizde, diğer insanların düşünce dalgalarının da bizlerinkiyle bir irtibat halinde olduğunu ve birbirlerinden etkilendiğini kavrayabilirsiniz.

Peygamberimize devesinin üzerindeyken vahiy geldiğinde deve aniden çöküyor çünkü o anda yüklenen "ilim-kozmik ışık-yani nur" yani "hakikat bilgisi" bir enerjisel karşılıktır ve o enerjisel karşılık gerçekten bir enerji yüklemesi olduğu için bedende bir takım etkilere sebep oluyor.

İlk vahyi aldığında titremesi, sonrakilerde mübarek devesinin olduğu yere çökmesi, bedene yüklenen bu yüksek enerji, işte böyle sonuçlar oluşturabiliyor. Tıpkı bir ampule daha yüksek voltajda bir elektriksel yük yüklenmesi sonucu, o ampulün o enerjiyi taşıyamayarak çatlaması gibi.

Allah esmalarını lalettayin çeken insanlar tanıyorum. Oysa bu çok hassas ve ehli tarafından verilmesi gereken bir ilimdir.

Bu insanlardan bir kısmında, titreşimleri (zikirle) kendilerine doğru oranda yükleyememeleri sonucu, diğer boyutlardaki varlıkları gören ve duyanlarına da rastladım.

Bu iş İslami ölçülerle yapılmazsa insan için riskli bölgelere giriş sözkonusu olabilir.

Allah'a varma yolunu şöyle düşünün. Teşbihte hata olmaz. Diyelim siz Adana'da yaşıyorsunuz, sevdiğiniz ise İstanbul'da.

Ona ulaşmak için Adana'dan İstanbul'a yürümeniz gerek. Bu yolda önceden hiç yürümediğiniz için, istikamet üzerinde hangi mekânlar daha güvenlidir, hangi yollar kestirmedir, yol üzerinde nerede size zarar verecek insanlar yaşar, nerede saldırıya uğrayabilirsiniz, nerede karnınızı doyurabilirsiniz vb. gibi detayları bilmediğiniz için, kaybolmanız ve zarar görmeniz çok mümkündür. Daha da acısı, varacağınız noktadan çok uzakta bir yerde kaybolup sevdiğinizden sonsuza dek mahrum kalabilmeniz riskidir…

Oysa bu yolu daha önceden gitmiş biri size yol haritanızı kendi tecrübesine dayanarak sunarsa ve yol boyunca elinizden tutarsa, nerede neyle karşılaşıp nasıl baş edeceğinizi bilirsiniz… Temelde görev budur, sizi sevdiğinize ulaştırmak.

Kuran'da Ulul Elbab, yani Kapı Sahipleri'nden bahsedilir. Kapı sahipleri Allah ve esmalarına varan kapıların yerlerini bilenler olabilir mi diye tefekkür etmiştik…

Yoga ve meditasyon gibi diğer yöntemlerle beyni kısmen gelişebilen insanların da bazı açılımlar yaşamaları mümkün olabilir, ancak bu açılımla sadece olumlu enerjilere değil olumsuz enerjilere de maruz kaldıklarını unutmamaları gerekir.

Mesele sadece bilinç yükselmesi değildir. Bilinç yükseldikçe ve açıldıkça olumlu ve olumsuz bilgiler de artacağına göre olumsuz yönlendirmeleri tanıyabilme ve onlardan korunabilme kalkanları da oluşturulabilmelidir. Unutmamalıdır ki imtihan gereği, şeytan da ilham verebilir…

İslamiyet, bu yolda (yüksek bilinçte) makama kavuşup ulaştığın bilinç seviyesinde kalabilmeyi devam ettirmen için yöntemler sunar. Bazı öğreti metotlarında kullanılan çalışmalarla (tapınaklarda meditasyon vs.) kısmen yükselebilen bilinçler, dünya hayatı içine girdiğinde yükseldiği mertebede kalmayı başaramadığından, "düşmek" tabir edilen frekans azalması ile eskisinden daha da düşük bir idrak ve mutsuzluğa duçar olmuştur.

Bu iş temelde teknik bir iştir ve mürşit denilen, bu yolda yürümüş hakiki İslam yolcularından bu bilgiler, korunma metotlarıyla beraber doğru dozlarda alınmazlarsa, insanın şeytanın eline düşmesi çok da uzak bir ihtimal değildir. Ki bu yolda bu şekilde kaybedilen pek çok yolcu vardır…

Bir enerji yüklemesi kademeli ve korumalı olmalıdır. Nefsi emmareden sıçrayıp nefsi radiyeye geçemiyorsun. Etap etap enerji ve bilinç tırmanıyor ve yükseliyor, ancak o yükselişte şeytanın seni yoldan çıkarmak için kullandığı ilim de buna paralel olarak değişiyor… O noktadan sonra şeytani sistemden, seni yolundan alıkoymak için (şeytan taifesi denen) şeytan taraftarlarının da daha yüksek bilinçte olanları sana yönlendiriliyor.

Nefsi emmareden nefsi safiyeye kadar 7 basamağın aynısı, tersyönde de geçerli. Çünkü insan adeta bir mıknatıs gibi olduğu için iki kutupludur ve hem rahmani hem de şeytani yönde yükseliş yaşaması için iki taraftan da sürekli teklife maruz kalır.

Ve bu teklifler içinde cüzi iradesiyle neyi seçtiği yani seçim noktasıysa onun kaderinin değiştiği yerdir.

Bir insan Kahhar ismiyle doğdu diyelim. Kişi ezeldeki bu ismini nefsini kahredip kötü yanlarını kahretmek yönünde kullanırsa, bilinci olumlu yönde yükselir. Ancak bunu diğer insan ve varlıklara zarar verme kahredici yönüyle kullanırsa, olumlu yükselişin tam tersi yönde olumsuzluktaki kemalatına erecektir.

Kemalat sadece olumlu yönde olmaz, olumsuz yönde kemalat da sözkonusudur.

Nefsi safiyeye ulaşmış biri bu mertebeye olumlu yönde ulaştıysa, nefsinden eser kalmaz artık ruha dönmüştür, oysa nefsi safiye olumsuz yönde kemalata ulaşmışsa, artık o kişi safi nefsin hükümünde adeta oyuncak olmuş ve ruhundan kopmuştur.

Hatta, "Biz emaneti dağlara verseydik" diye anlatılan ayette, dağların paramparça olacağı da bu doğrultuda bir anlam taşıyabilir. Yüklenen enerji (temelde zaten enerji olan madde görünümlü) dağın, yüksek voltaj yüzünden tuzla buz olmasına pekâlâ sebep olamaz mı?

Bizler yıldızların yapı maddesini taşıyan manyetik alanlarız. Dünya zaten kendisine has manyetik alanı olan ve buna etkisi olan dönme hareketini gerçekleştiren, dolayısıyla da güneş ve Ay'ın da manyetik etkisine maruz kalan bir gezegen…

Ramazan ve kandil gün ve geceleri aynı dünyanın merkezi ve en yüksek manyetik alanı olan Kâbe gibi, üzerimizdeki etkileri ve titreşimlerimiz yani ilmimizi yükseltmek amacıyla düzenlenmiştir. Ay'ın dünya üzerinde olağanüstü bir manyetik çekim alanı vardır, öyle ki gelgitlerde bunu engin denizlerde hissederken, dolunay deliliği adı verilen çeşitli tepkiler de insanlar üzerinde gözlenmiştir.

İslamiyet'te Ay'ın dünya ile ilgili konumuna göre belirlenmiş bir takvim sözkonusudur ve aslında yüksek medeniyete ulaşmış geçmiş uygarlıklara da baktığımızda dikkate almamız gereken takvimin bu olduğunu düşünebiliriz…

Güneş, ay ve yıldızların elektromanyetik alanımız üzerindeki etkileri İslam ile düzenlenmekte ve ruhun kemalat yolculuğu desteklenmektedir.

Frekanslarımız arttıkça daha yüksek enerjiler ve ilimlerle donanıp çekim ve yayılma alanımızı genişletmemiz kaçınılmazdır.

Ramazanda oluşan geniş manyetik etki ve Allah'ın dünyaya, kullarına "nazar" ettiği dönem olarak belirtilen hac dönemi bu anlamlarda çok mühimdir… Kâbe'de milyonlarca insan Allah'a çağrı içinde cemaat halinde, nurani enerjiler yayar.

Nazarın "bir enerji aktarımı" olduğunu bildiğimize göre, hac döneminde de Allah rahmetiyle ve ilmiyle insanlara hakikat bilgisini aktarıyor gibi bir mana da bu içerikte olamaz mı?

Bilinciniz ve zihinsel frekansınız arttıkça başkaları üzerindeki tesirinizi hissedersiniz. Yeryüzünün frekans artışı bizleri bu yönde olumlu etkiler, ancak bizim buna bilinçli bir frekans yükselişiyle eşlik etmemiz gerekir.

Düşündüğümüz şeyin pat diye karşımıza gelmesi aslında evrenle olan kablosuz iletişimimizin güçlenmesiyle ilgilidir. Düşüncelerimiz evrensel ağa, NET'e girer ve karşılığını arar. Bilinç seviyeniz ne kadar yüksekse bu o kadar hızlı olur. Sıkıntı şu ki, bu, olumsuz düşüncelerimiz için de aynısı olabileceğini gösterir, bu yüzden olumsuz düşüncelerden tamamen sıyrılmamız gerekir.

İlahi kudretin muhteşem tasarımı beyin, dua ile adeta manevi bir silah olur.

Peygamberimiz, "Dua müminin silahıdır" diye buyurmuştur.

"Yer gök dua üstünedir."

Günümüzde artık ülkeler arasındaki savaşların çok kısa bir süre sonra "telepatik" olacağına ilişkin bilim insanlarının açıklamaları mevcuttur.

"ABD savaşta lazer dönemi başlatıyor!" "Geleceğin savaşları telepatik olacak!" gibi başlıkları biraz araştırırsanız, Amerika ve Rusya'nın hangi bulguları nasıl kullanmaya

hazırlandığını ve beyin gücünün ne yönde kullanılmaya başlandığını sanırım daha detaylı inceleyebilirsiniz.

İslami öğretide DUA'da ısrar edilmesi çünkü Allah'ın duada ısrarı sevdiği söylenir. O'nun, "sevdiği kulunun sesini duymayı sevdiği" şeklinde de ifade edilen bu durumla, hem zikir frekanslarının inşa etme gücü hem de beyin gücünün konsantrasyonu ile Allah'ın kuluna verdiği kudretlerin açığa çıkmasına yönelik araçlar ortaya konmaktadır.

"Üç kişi bir araya geldikleri zaman, birlikte ettikleri duayı ALLAH geri çevirmez." Hz. Muhammed [sav])

Cemaat halinde kılınan namazlarda "safların" sıkı tutulması, sağ yanı pozitif, sol yanı negatif olan insanların birbirleriyle temasıyla müthiş bir manyetik alan oluşturulmasına sebebiyet verir…

Ahiret

Ahiret, "en son, sonradan gelen" anlamındadır…

İslamiyet'te, "Allah bu dünyada isteyene istediğini verir, ama ahireti isteyene hem bu dünyayı hem ahireti verir" sözü vardır. Bizlerin, dualarımızda, bu dünyadan ziyade diğer dünyadaki hayatımıza dönük ve yararlı şeyler hususunda istekli olmamız tavsiye edilir…

Hatta Allah dostları çoğunlukla "bu dünyayla ilgili" dilekte bulunma arzularını burada harcamak istememiş ve bu dileklerini diğer dünyanın ebediyeti için saklamayı tercih ettikleri için de dünyevi bir bakışla, hiçlik ve fakirlik görüntüsü içinde yaşamışlardır.

Yanlış ve niyette hatalı istekler, ebedi hayatımıza kendi elimizle vurduğumuz bir darbedir. Hatta İngilizcede bunu desteklercesine söylenen çok sevdiğim bir deyim vardır: "Ne istediğine dikkat et…"

Ölüm… Başka bir dünyaya geçiş… "Ölmeden önce ölmek." Buradaki işaret neler olabilir? Yoksa tüm boyutlar hepsi halihazırda bir AN'da mı bulunur? Yani ahiret de halihazırda burada bizimle olabilir mi? Bizim o boyutla iletişime geçememiz farkıyla… Allahü a'lem…

Kabirde olan biziz… O kabirden çıktığımızda yaşayacaklarımızın hayrımıza olması için yetiştiriliyoruz… Niyet, düşünce, sözlerimiz ve yaptıklarımız diğer dünyada tek tek karşımıza somut halleriyle çıkacak… Ruhumuzu teslim ettiğimiz anla beraber ahiret sürecine, yani "sonraki" anlamına gelen aşamaya geçmiş olacağız. (Öldükten sonra, önce ahiret hayatının ilk durağı olan kabir hayatı başlar ki bu dünyadan kabre, haşre ve ebede kadar uzanıp giden yolculuğun ilk istasyonudur…)

Kuran'da Araf Suresi çok önemlidir. Araf "arif olmaktan" gelir. Arife günü "bilme, anlama günüdür" ve hemen ertesi de bayramdır.

Esas bayram günün varoluşundaki hakikati bildiğin, anladığın gündür. Nefsinden "kurban" etmedikçe de kestiğin sadece dışarıdaki havyandır. Nefsinden kurban eden, arif olma yolunda Arafat'ına varır ve arife gününden hemen sonra da Hakiki Bayram'ına kavuşur…

Bize verilen nimetleri ne yönde kullandığımız, tıpkı ruhumuzdaki Allah'a ait güçleri de ne yönde gerçekleştirdiğimiz gibidir…

Bize verilen güçleri Allah yolunda kullanmakla hem düşmanlıklardan korunur hem de isteklerimiz Allah'ın izniyle gerçekleştirebilir ve hem de Allah'a yakin elde edebiliriz.

Rusya'nın ünlü bilimadamı Profesör Dr. Vlail Kaznatçeev,[65] beyne ilişkin geleceğin savaşlarının telepati yoluyla savaşları etkileyebileceğini belirtmiş ve bu yönde dünya güçlerinin gizlenmekte olan çalışmaları olduğunu da belirtmişti. Sadece düşünce gücüyle insanların bilgisayar sistemlerinden, havaalanları radarlarını ve her tür teknolojik silahı etkisiz hale getirebileceğini ifade etmiştir:

"Eğer çalıştığınız bilgisayar aniden arızalanırsa suçu üretici firmada aramayın. Sizin stres içinde olmanız ya da çalışırken biraz bile olsa sinirlenmeniz aletin teknik donanımını etkileyebilir. Çünkü sıradan bir insan beyni, en üstün bilgisayardan daha güçlüdür ve insan bazen farkında olmadan doğanın kendine verdiği güçleri kullanabilir."

Gelmiş geçmiş, var olan; ister şeytani yolda ister "din" dışında gibi algılanan her felsefe, sonradan tahrif olsa da bilgilerini İslam'dan almıştır. İnsanlık tarihinin en başından beri binlerce peygamber ve evliya gelmiş ve yalnız Allah'ın yegâne yolu olan İslami öğretilerini tebliğ etmiş, taşımıştır… Âdem'den bu yana tek bilgi bu yüzden İslam ve mertebeleridir…

Büyü dahi Allah'ın ayetleriyle yapılır… Kulun hayatını belirleyense, altını bakırdan ayırma imtihanında kendisine verilen seçme özgürlüğü ve irade ile o ilimle ne yaptığıdır. Kul ne yönde kullanırsa kullansın olumlu ya da olumsuz, önemli olan buradaki ilmin yine sadece Allah'a ait olmasıdır… O ilmiyle her şeyi ihata etmiştir…

Bunu bilmemiz şu açıdan önemlidir: Örnek olarak tarihte büyük bir soykırıma imza atmış bir devlet başkanının bile kullandığı sembollere baktığınızda aslen iyi anlamları olan sembolleri dahi kendi kötü ve şeytani niyetleri doğrultusunda kullandıklarını görebiliyorsunuz… Allah'ın verdiği ilmin ne yönde kullanıldığı, imtihan gereği kaderde seçim kavşağıdır… Ama kim ne yönde kullanırsa kullansın ilim Tek'tir ve Tek'e aittir…

ÇÜNKÜ ALLAH'TAN BAŞKA BİR ŞEY YOKTUR.

Tüm varlıklar O'nundur, O'nun esma tezahürleridir.

O'ndan başka bir varlık olduğunu düşünmek, işte o sadece bir bilinç yanılmasıdır.

Bu yüzden Allah'ın ilmiyle Allah'a karşı değil, Âdem'e karşı savaşan, çünkü ayetlerde de Allah'tan korktuğunu belirten şeytan ya da İblis (biri iki gören) kendi düştüğü tuzağa insanı da çekmeye çalışmaktadır.

İşte istidraç denilen bu yol belli bir mertebeye kadar insanlara imtihanları gereği açılmıştır. Onlar şeytan yolunda da ilham alırlar veya "sınırlandırılmış" bir bilinç yükselişi yaşayabilirler ama asla Allah yolunda yükseliş gibi olamaz. Ne o kemalata ne o bilince erişebilirler.

İşte ilim tektir ama onunla ne yaptığınız sizin kendi içinizde hangi tarafa düşeceğinizi gösterir.

Bilinç yükselişi için Firavun kuleler inşa etmiş, çeşitli bilimadamları ve felsefeciler aynı Firavun gibi güneş ışığından faydalanarak DMT, Melatonin, Serotonin dengesi ayarlamaya çalışan piramitler gibi binalar inşa etmiş ama (Allah'ın hikmetiyle) yaptıkları "hesaplamalar ya da matematiksel planlar" yine kendilerini mahvetmiştir…

Beden de koni şekliyle, dağ gibidir. Alıcı vericiliği sağlayabilmesi için dizayn edilmiş muhteşem bir mekanizmadır.

Onlar hile yaparlar ama Allah'ın da hileleri vardır.

Hitler'in ölürken yanında Tibet rahipleri bulunduğu anlatılır.

Beynin çeşitli bölgelerini aktive etmek için yapılan deneyler hep başka şekilde Allah'ın bahşettiği güce kavuşma savaşıdır. Ve biz belirli çevrelerce bu dünyada "uyutulsak" da rahmanilerle şeytaniler arasında bu savaş yaşanmaktadır.

Frontal lobumuzu kontrol altına almak ve limbik otonom sistemimizin kandırmacasından kurtulup Allah'a ulaşma yolunda "teslim" olmamız gerekir.

Bu teslimiyet niyeti ve o yolda yaptıklarımız, yüce Allah'ın cömertliğinde "ibadet" olarak bir de üzerine sevapla ödüllendirilir ve aslında kulun kendi kurtuluşu içindir.

"Bütün insanlar seni kendi menfaati için ister, Allah ise seni senin menfaatin için ister…" (Abdülkadir Geylani Hazretleri)

Bu kadar güzel özetlenemezdi…

Dinde zorlama yoktur ve bize tavsiye edilen her şey aslında Allah'ımızın merhamet ve cömertliği ve bize sevgisinden kaynaklanır.

O'nun bizim ibadetimize ne ihtiyacı olabilir? O'nun değil, kurtuluşumuz için bizim ibadete ihtiyacımız vardır.

Küçükken yolda yürürken, kaybolmamak için annenizin elini tuttuğunuzda duyduğunuz teslimiyet, huzur, sevgi ve güven ne güzeldi değil mi hiçbir duyguyla kıyaslanmaz…

O zaman sizi annenizin sevgisinin katbekatıyla sevdiğini ifade eden Allah'ın elini, aynı küçükken annenizin elini tuttuğunuz gibi öyle sıkı tutun ki o sonsuz huzur, sevgi, güven ve teslimiyet duygusu içinde bu dünya yolunda kaybolmayasınız…

Hayya ale'salah!

Hayya alel-felah

Haydi Felah'a…

Haydi Salah'a…

Haydi Kurtuluş'a…

Daha nasıl anlatılsın?

EPİFİZI

Karanlıkta oturanlar gerçek (büyük) ışığı görürler…

–Hz. İsa

İşte geldik çok önemli bir konuya…

Epifiz (pineal) bezimize… Önce kısaca epifize ait bilgi verelim…

Beynimizde çoğu organın sağ ve solda olmak üzere iki parçası olmasına rağmen burun kökümüzün tam arkasında, iki kaşımızın hizasında 3. göz de denilen bir iç salgı ya da endokrin bezi olan epifiz bezimiz tektir.

Gözlerimiz ışığa duyarlıyken pinealimiz karanlıkta fonksiyonlarına başlıyor.

Diğer adı pinealdir. Adını çam ağacındaki kozalaksı bir yapısı olduğu için çamın karşılığı olan kelime pine'den alır.

Şekli küçük "çam kozalağına" benzer ve beynin "orta" yerinde, iki yarımkürenin birleştiği bölgesinde bulunur.

Bir önceki bölümde anlattığımız tüm bilgiler ne kadar da epifizle örtüşüyor. Hatta daha enteresan bir şey söyleyebilirim ki, çam ağacını incelerken fark ettiğim bir başka nokta da, Kuran'da da geçen ve "ilmi Ledün" diye tabir edilen, tabiat ilminden farklı ve "Allah ilmi" olarak nitelendirilen ilim için kullanılmış LEDÜN kelimesi, enteresan şekilde bir çam ağacı türü olan LADİN ismini çağrıştırıyor…

"Ledün: İnd kelimesi gibi, zaman ve mekân zarfıdır…" Allah'ın "ind'i", yanındaki, nezdindeki, huzurundaki manasındadır (İnd: Arapçada zaman veya mekân ismi yerine kullanılır).

Özellikle LADEN denilen "çamdan çıkarılan zift gibi siyah ve kokulu zamk", Zülkarneyn kıssasında incelediğimiz bakır, katran ve demir konusu ile olabilecek ilgisi açısından göz önüne alınarak incelenmeli diye düşünüyorum…

Pineal yani kozalaksı demek olan bu bez "koz" kelimesi "göz" anlamına geldiği için 3. göz nitelendirilmesiyle örtüşür. Kan dolaşımı ve damarlaşma bakımından en yoğun organımız böbreklerimiz ve ardından da pineal ve hipofiz bezlerimizdir.

Bir önceki bölümde de belirttiğimiz gibi Voltaire gibi büyük düşünürlerden bazıları epifizi, "ruhun oturduğu yer" olarak nitelendirmiştir.

Bu anlatım, ruhun oturduğu yer anlamıyla Ayet-el Kürsi'yle de ilginç bir ilişkidedir.

Hipotalamusun emrindeki hipofiz ise bedenimizde pek çok hormonların üretildiği yer ve genel tabirle hormonal orkestra şefimizdir.

Tüm anlatımlarımızda bahsettiğimiz gibi insan, Allah'ın esma terkiplerinin yüklendiği bir tür taşıyıcıdır… Tüm varlığı budur. Bu yüzden temelde değil çokluk, ikilik dahi yoktur. Var olan tek şey Allah'ın değişik yerlerdeki değişik tezahürlerinden öte bir şey değildir, ki bu "yakin", "ikan" idraki ve hali ile ilintilidir.

İnsan bu yönüyle Allah'ın kürsüsüdür. Kürsi kelimesine baktığınızda "oturulacak yüksekçe yer, sandalye, camilerde vaizin oturduğu yer, taht, hitabın açığa çıktığı mahal" gibi anlamlar taşır.

İşte bu yönüyle insan, Allah'ın isim ve sıfatlarının zatının zuhur yeri olduğundan, kâinattaki "en yüksek taht, makamdır". Çünkü onda Allah'ın isim ve sıfatlarının manası mukimdir.

Her şey bir ayet, bir işaret olduğuna göre insan bu yönüyle en yüksek ayet, Ayet-el Kürsi'dir diye tefekkür edilebilir…

Bilirsiniz, bir öğretim görevlisini göreceğimiz zaman onun kürsüsüne gideriz.

Bu anlamıyla kürsü kelimesinin anlamına baktığımızda "kalabalığa karşı söz söyleyenlerin üzerine çıktığı yer, fakültede araştırma ve öğretim birimi, sandalye" gibi anlamları vardır.

Bu anlamda Voltaire'in "RUHUN OTURDUĞU YER" nitelemesi ne kadar da manidar…

Allah'ın üflediği RUH'un oturduğu yer.

Voltaire'in, Tanrı'nın kürsüsü anlamında kullandığı bu anlatım adeta Ayet-el Kürsi'nin anlam açılımlarından birinin (beynimiz ve) özellikle epifiz bezimiz olabileceği, çünkü onun Allah esmalarının bizdeki terkibiyle idrak merkezimiz olabileceği işaretini de taşır.

Bu anlamda Allah'ın kendisini "mümin kulunun kalbinde" ikamet eden olarak da nitelendirmesi ile arş kalbimiz ve epifizimiz de Ayet-el Kürsi yani esma terkibimizin yer aldığı taht gibidir… Kalp Allah ismi camisinin yer aldığı sonsuz hükümdarlık, epifizse

adeta bizdeki esma terkibinin yer aldığı tahttır… İşte bunun, bize kalp ile beyin ve özellikle de kalp ile epifiz arasındaki iletişimi dikkate almamız gerektiğini gösterdiği muhakkaktır.

Kalbi, Allah isminin tüm beyin ve beden sistemini yönettiği ve beyni de Allah'ın esmalarının tek tek açığa çıktığı bir alan olarak düşünürsek; manyetik alanı en güçlü olan organımızın kalp olması ve kalbin beyne beynin kalbe yolladığından daha fazla sinyal yolluyor olması tüm bu bilgilerle ilgili olabilir.

Kalp gözü ve 3. göz anlatımları açılımları düşünüldüğünde, "baş ya da kafa gözü" denilen gözümüzün hakikatten ziyade, rüya hayatımızın bağlantı yeri olduğu görülmekte.

Kalp ve 3. gözün baş gözüyle birleştiği noktada ise hakikate açılan gözün görmeye başladığı kapılar açılmakta adeta.

Bir anlatım vardır bilirsiniz, nasıl İslam olunur?

"Hemen bir kelime-i şahadet getir" denir. "İşte Müslümanlığı kabul ettiğinin ve Müslüman olduğunun ibaresi."

Kelime-i şahadet nedir?

Şahitliğe ilişkin kelime, işaret, alamet…

Peki insan nasıl şahit olur?

Bir hukukçu olarak söyleyelim, biz ancak GÖZ'ümüzle gördüğümüz şeylere "şahit" olabiliriz.

İşte demek ki bir şeye ŞAHİT olarak nitelendirilebilmemiz için önce o şeyi GÖRMÜŞ olmamız gerekir.

Müslümanlığa geçişin ve İslam'ın birinci şartı olan bu anlatım yani sadece "Eşhedü en la ilahe illallah" demek suretiyle "Hah şimdi Müslüman oldun" denmesi sadece takliden ve şekli bir anlayıştır.

Çünkü Biz kelime-i şahadette "eşhedü" derken "ŞAHİDİM ki Allah'tan başka bir şey yoktur" diye söze başlıyor ve sonra da "Ve eşhedü enne Muhammedün Abduhu ve Resuluhu" diyoruz…

Yani biz Allah'tan başka bir şey olmadığına ve peygamberimizin de O'nun kulu ve resulü olduğuna "şahit" olduğumuzu iddia ediyoruz.

Şahit kelimesi ŞEHİT kelimesi ile aynı köktendir. Şehit "şahit olan" demektir. İster manen şehit ister fiziken şehit makamına erilsin, "şehitlerin ölmeyeceği" ifadesi de onların Allah'a şahit olmuş olmalarındandır. Allah Resulü'nün de (sav) bir ismi olan Şehit ismi, Allah'ın esmalarından biridir ve bu esma da "ilminden bir şey kaybolmayan, bütün şeyler ilminde hazır olan" anlamını da taşır…

Şehit her an "hazırdır", Hazret'tir ve Huzur'dadır…

Demek ki İslam'ın ilk şartını takliden değil de tahkiken yaşamak, Allah'tan başka bir şey olmadığına şahit olmak, yani Allah'ı görmekten gelir.

O'nu gören de O'nda yok olup, O'nunla var olduğunu anladığı için, artık ölüm onda hüküm sürebilir mi?

Allah'ta yok olup Allah'la var olan her an her yerde hazırdır. Hızır gibi… Hazret odur…

İşte bu makam öyle yüce bir makamdır… Ve görmekle ilintilenmiştir.

İman “görmeden inanmaktır”, oysa “ikan” makamı artık O’nda yok olup O’nunla var olmak ve O’nu “bilmektir”. Bilmek inanmaktan üstündür, çünkü bildiğine şahitlik etmişsindir, görmüşsündür.

Bakara 115. ayet:

“Artık hangi tarafa dönerseniz dönün, Allah’ın vechi işte oradadır.”

Bu yüzden bu makama “yakin” denir…

Baktığın her yer ve herkeste sadece Allah’ın isimlerini görmek her şeyde Allah’ı GÖR’mek. İşte İslam’ın ilk şartı olan şahadet, lafta değil kalpte yaşanan bir haldir.

Konumuza devam edersek, görme meselesinin İslam’ın temelinde yatan bir mesele olduğunu anlamış oluruz.

Epifize devam edelim…

EPİFİZ-II

Dış gözlerimiz zahir, epifizse gömülü göz olması ile adeta “batın” yani gizli ve yüksek enerji frekansı dalga boyunda tekliğe götüren bilgi paketlerini çözdüğü yani OKU’duğu düşünülen, beynimizde, omurga zincirimizin tepesinde bulunan kozalaksı yapı.

Beden ve zihin ikiliğini oluşturmuş Descartes’ın “akılcı ruhun makamı” diye atıfta bulunduğu epifiz bezi; akıl ve ruhun birleşme yeri olması ile yüksek bilinç kapısı olarak da nitelendirilir.

Epifiz bezi ve aktivasyonu, gelmiş geçmiş tüm kadim öğretilerde önemli yer tutan ve Budizm’den Sufizm’e kadar müthiş önemli yeri olan bir konudur.

Epifiz bezimiz gözün aksine ışığa değil karanlığa ve çevresinin aydınlık yani ışık olup olmadığına göre tepki verir.

Epifiz bezinin, “örtünme” konusuyla ilgisi olduğunu ve örtünmemiz tavsiyesinin temelinde bu bezin aktivasyonunun maksimum seviyede tutulmasının hedeflenmesinin olabileceği de bu konuyu araştırırken tefekkür ettiğim meselelerden biri haline geldi… Çünkü epifiz, bedenin algıladığı ışınların etkisiyle tepkilerini verir.

Araştırdığınızda Allah dostları ister erkek olsun ister kadın “haram” anlatımı altında belirli şekilde bedensel örtünmeleri yanında, vücudun bacak kısmında da bileğin biraz yukarısına kadar kapanmayı uygun görüyor.

Epifizi araştırırken epifiz bezinin dizin arkasına gelen güneş ışığını dahi algıladığını ve bu sebeple salgıladığı hormon salgısını (melatonin&DMT) düşürdüğünü okuduğumda, örtünme mevzuunun arkasındaki ilmin bununla ilgisi olabileceğini düşündüm…

Keza kadın ya da erkek fark etmeden “örtünme” meselesi, zahirdeki pek çok sebebi yanında derinde epifiz beziyle ilgili olabilirdi. Çünkü kafatasımızın “içindeki gözümüz” olan epifiz bezimiz, dışarının aydınlık olup olmadığına göre tepki vermekte ve bu doğrultuda çok önemli hormonlar salgılamakta ve onun verdiği bu doğrultudaki tepkilerse bizim ruhsal gelişimimiz ve hakikate uyanışımızı etkilemekteydi.

Beynimiz ışık ve ses geçirmeyen bir yerdir. Beynimizin ışık geçirmemesine rağmen bir organ olarak göz gibi davranan ve retinal dokusu olan kozalaksı yapısıyla, gözlerin tüm esas özelliklerine sahip, kafa içinde bir benzeri gibi olan bu sezgisel “iç göz”

doğrudan ve gözlere bağlı sinir yolları ile dışarıdaki ışığa tepki veriyor ve etrafımızın aydınlık olup olmadığını ve bedenimizin ışık alıp almadığını anlıyordu.

Talamus[66] ve hipofiz beziyle ilişkide olan epifiz (3. göz) birçok çevrelerde çeşitli ve farklı amaçlarla kullanılmaya çalışılsa da Aydınlanma'da temel bir yeri vardır.

Bebek anne karnındayken henüz 49. günde, 7. haftada beyinde (beyin kökünde) ilk gelişen dokunun epifiz bezimiz olması ise hayli ilginçtir. ABD'de epifiz ve salgıladığı hormonlarla ilgili deneyleriyle tanınan New Mexico Tıp Fakültesi'nden Prof. Rick Strassman, yaptığı deneylerde epifiz bezinin anne karnında 49. günde yani 7. haftada olgunlaştığını ve hatta bu anlatımla örtüşen bir bilgiyle, Tibet ve kadim öğretileriyle ilgili bir kitapta karşılaşmasından ne derece etkilendiğini belirtiyor.

Hakikat ilminde ve kadim öğretilerde de yer alan Nefesi Rahmani tanımı burun kökünden giren nefesle beraber, aslında epifiz bezimizi aktive etmeye de yöneliktir. Epifiz bezinin aktivasyonu için pek çok metot kullanan öğretilerde de bu bezin aktivasyonu ile hakikat âlemine açılan gözün açılması ve kafa gözüyle kısıtlanan bakışın yani "perdelerin" kalkması amaçlanmaktadır.

Tüm kadim öğretilerde cezbe, trans hali, ani bilinç yükselişlerine, çeşitli yollarla epifiz bezini uyarmak ve aktivasyonunu artırmak suretiyle ulaşılmıştır.

Hakikat âlemine açılan göz yukarıda bahsettiğimiz şahit olma unsuru için gereklidir.

Epifiz bezimizden 3 hormon salgılanır.

Bunlar Melatonin, DMT (DimetilTriptamin) ve Serotonin'dir. Pineal bezin salgıladığı melatonin dışında pinolin ve 5-MeO-DMT de kişide huşu gibi hazlar oluşturur.

İşin en ilginç "seçim ve kader noktası" ise pinealden salgılanan tüm bu moleküllerin uykumuzu getiren melatoninle aynı zamanda salgılanmasındaki hikmettir.

Burada bedeni/nefsani ya da ruhani hayata dönük bir seçim yapılmak suretiyle; ya bedensel bir haz olan "uyku" ya da uykuya rağmen "ibadetin" seçilmesiyle, perdelerin kapalı kalması ya da aralanması yolları aynı anda verilmiştir.

Kul hangisini tercih ederse o yöndeki seçimin idaresine girer ve bu da "uyanışı" yönünde ebedi hayatına yönelik bir testtir.

Burada peygamberimizin az uyumak, az yemek ve koku tavsiyesi sindirim ve solunumda etkili serotonin ile ilgili olabilir. Enteresan olan serotoninin aşk duygusu halinde de artması ki tasavvuf Allah'a duyulan aşk üzerine kurulmuştur. Aşk hayranlıktır ve Allah'a duyulan hayranlık sonsuz olduğundan O'na duyulan aşk da sonsuzdur…

Konumuza devam edersek, nefsimiz ve ruhumuz 3 kanalla etki altına girer.

Yediğimiz içtiğimize haram karışmaması gereği ve bunun yanında peygamberimizin "Bana sizin dünyanızdan üç şey sevdirildi" deyişindeki bu 3 şeyden biri olarak nefesle vücuda giren kokunun işaret edilmesinin, kokunun temelde pinealde salgılanan belirttiğimiz hormonların aktive edilmesinde büyük rol oynamasından da kaynaklanabileceğini düşünüyorum…

Mutluluk hormonu olarak da bilinen serotonin insana zindelik ve canlılık veren bir hormondur ve açlıktan strese, yorgunluğa ve ışığa kadar pek çok faktörden etkilenir ve nörotransmitter yani sinir hücreleri arasında elektrik sinyalleri taşımakla görevlidir.

Pek çoğumuzun neden namaz kıldığımızdan neden oruç tuttuğumuza kadar, neden ibadetleri belirli şekillerde yaptığımıza ilişkin soruları vardır.

Epifiz bezimiz ve namaz, zikir ve oruç mevzuu bağlantısına değindiğimizde çok ilginç şeylerle karşılaşacağız.

Oruç ibadetimize bakalım…

Epifiz bezimizden melatonin denilen bir hormon salgılanır. Son yıllarda yapılan çalışmalarda birçok psikiyatrik hastalığın, hatta çağın en ciddi sorunlarından biri olan Alzheimer'ın bile, melatonin hormonuyla ilgisi olduğu ortaya konulmuştur. Psikiyatriye ilişkin hastalıklarda melatonin şimdiden ve görünen o ki daha uzun süre ilginç sonuçlar getirecektir.

Melatonin "karanlığın çökmesiyle" gece saat 21—22 civarı salgılanmaya başlayıp yükselerek özellikle gece saat 23.00-05.00 esnasında zirve yapar ve kandaki konsantrasyonu 3 ila 10 kat artar. Salgılanma dönemi saat 02-04 arası en üst seviyelere ulaşır ve 05.00 ile 07.00 arası azalmaya başlar ve 7'den sonra bazal seviyelere iner. Melatonin hormonu uykuyu düzenler ve buna bağlı stresi de azaltır.

Epifiz bezi, uyku-uyanıklık "sirkadyen" döngüsü üzerinde önemli çalışma ve keşifleri olan Nobel ödüllü ABD'li biyokimyacı Julius Axelrod ve laboratuar asistanı Herbert Weissbach, melatoninin kimyasal bir değişime uğramış nörotransmitter serotonin olduğunu ve sinir terminallerinde sonradan algılanmak üzere saklandığını bulmuşlardır.

Bu bilimsel anlatımlara baktığınızda İslami ibadetlerle ilgili çok ilginç şeylerle bağlantı görüyorsunuz.

Mesela: Dinimiz gereği, çocuklarımız 7 yaşından itibaren namaz ibadetlerine başlatılmalıdır. Bunun nedeni ise çocuğun ruhunun Allah'tan kopmasının ve esas yurdu olan Allah'ın zatından[67] kopup dünyaya "sürüldüğünün" idraki 7 yaşı ile başlar. Namazda olması gereken "vuslat" Allah'a kavuşma ve ulaşma olduğundan, sılada olduğunu idrak eden ruhun acısının dindirilmeye başlanması ve yeniden Allah'a "kavuşması" gereken yaş 7'dir.

Bu çok enteresan şekilde sezgileri son derece güçlü olan ve hatta yetişkinlerin göremediği varlıkları görebilme yetenekleri olan çocuklarda pineal bez son derece aktif olduğu için, onların katbekat fazla olarak serotonin salgılarını epifizleri melatonine çevirmektedir. Bu durum idraklerini inanılmaz bir şekilde açtığı gibi, aynı zamanda bu derece yoğun salgılanan melatonin çocukta "ergenlik, buluğ çağını" başlatmak üzere etkiler göstermek isteyen hipofizi baskılar.

Ancak 7, 8, 9 yaş itibariyle epifiz bezinin etkileri azalır ve bu baskıdan yavaş yavaş kurtulan hipofiz, salgıladığı diğer hormonlarla çocuktaki üreme sistemini harekete geçirir. Bir yanıyla bedenselliği bir yanıyla ise ruhsallığı, bir taraftan kendini çeken çocukların buluğ çağı sendromları bu gelgit sebebiyledir.

İşte tam da bu etkilerin yer değişimi oluşmaya başlayacağı uyarısı gibi, 7 yaş itibariyle biyolojik olarak gelişecek etkilerin bedenselliğe çevirdiği çocuğu ruhsal bağından koparmaması için, namaza davet yaşı olarak 7 yaşı önümüze gelir.

Ergenlikle çoğu kişide körelmeye başlayan bu bezin aktivasyonlarını korumak ve ruhsal bağlantının devamı için İslami düzenlemeler getirilmiş olması, ne kadar da muhteşem bir ilme tabidir.

Mesela, Müzemmil 20. ayet:

“Muhakkak ki Rabb’in, senin ve seninle beraber olanlardan bir topluluğun, gecenin üçte ikisinden daha azında, (bazen) onun yarısında ve (bazen de) onun üçte birinde (Kuran okumak, zikir yapmak, kanidin olmak, teheccüt namazı kılmak için) kalktığını biliyor…”

Ebu Hureyre şöyle der:

“Resulullah (sav), gecenin son üçte biri kaldığı zaman Rabbimiz Tebareke ve Teâlâ her gece dünya semasına iner ve:

− Kim bana dua ederse onun duasına icabet ederim.

− Benden kim bir hacetini isterse onun hacetini veririm.

− Benden kim mağfiret dilerse onu mağfiret ederim, buyurur.”

(Buhari 1096, Müslim 758/168, Malik 1/214, Ahmed 2/487, Ebu Davud 1315, İbni Ebi Asım es-Süneh 492, Beyhaki 3/2, Nesei Ameli’l-Yevm 480, İbni Mace 1366, Tirmizi 446, İbni Hibban 920)

Gece ibadetinin ve özellikle de son üçte birinde yapılan ibadetin ne derece önemli olduğu anlatımında, “Rabbimiz dünya semasına iner” kısmı oldukça önemli ve bu melatonin ve epifiz bezimizle de epey ilgilidir.

Hatta oruç tutarken o saatlere denk gelen sahurun, sahura kalkmanın “sünnet ve sevap” olduğu anlatımıyla da, teşvik edilmesi elbette ki tesadüf değildir.

Üst beyni dünya gibi düşünürsek alt beynimiz ahiret gibidir ve geceleyin alt beynimiz faaliyete geçer. Bu bizim ruhsal bağlantı ve görü alanımızla ilgilidir.

Gece çoğu insan uyur. Bu atmosfere, iyonosfere yayılan ve yankılanan düşüncelerin, yani radyo dalgalarının kesilmesi demektir. Siz de bilirsiniz, önceden de bahsettiğimiz gibi, gündüz vakti güneş radyasyonundan ve insan düşünce ve sözlerinin atmosfere dalga dalga radyo dalgası olarak yayılmasından dolayı çekmeyen bir radyo kanalı, gece milyonlarca düşünce ve ses yayını yapan adeta makine olan beyinler “uyku” halinde olduğundan, birden çekmeye başlar. Gayet de net ve temiz şekilde, herhangi başka bir kanal “karışmadan” o yayını dinleyebilirsiniz.[68]

İşte Rabb’imizin her gece dünya semasına inip bizden ne istediğimizi dualarımızla çağırmamız tavsiyesi, dünya semasının bu saat diliminde yani Allah’ın bir düzene istinaden yarattığı evrendeki dünyanın bu saat diliminde her kim uyanıksa ve her kim melatonin salgısıyla “ruhsal” bedeni ile irtibat ve aktivasyondaysa, dileklerine ulaşacağı ifadesi tüm bu bileşenlerin bir neticesi olarak sunulmuş olabilir.

Kim dua ederse onun duasına icabet yani dileklerin kabul edileceği ifadesi, tüm bu anlatımların bir bileşkesi gibidir.

Gece güneş radyasyonu yoktur. Namaz saatleri ise güneş ışınlarının radyasyonunun dünyaya düşme açısına göre özel ayarlanmış saatleri ile, beyin aktivasyonunda epifiz ve hipofizin maksimum neticelerle beden, ruh ve evren bağlantısına geçebilmesi için kurulmuş bir sistem gibidir.

Secdeye vardığımızda alnımız yani hipofiz ve epifiz bezimizi, o anda güneş ışınlarının düşme açısıyla oluşan radyasyonuyla beslenen yerle (yeryüzü ile) birleştirir ve bu işlemi dünyanın en yüksek manyetik alan merkezi olan Kâbe’ye dönerek yaparız. Adeta birer alıcı ve verici cihaz ya da “cep telefonu” gibi olmamızdan dolayı, cep telefonu şarj noktası gibi olan iki alnımızın ortası yani epifiz bezimizi, dünyanın manyetik alanı ile birleştirmek suretiyle bu süreçte oluşan radyasyonla beslemekte ve

ruhsal bilinç ve titreşimimizi yükseltmekte, evrene uydurmaya (evrenle frekansal uyum sağlamaya) çalışmaktayız. Kısaca şarj olmaktayız…

Abdestle negatif elektriklenmelerimizi ve düzensiz elektriksel alanımızı topraklayıp, bu ruh ve bilincimizi besleyici radyasyonla titreşimimizi doldurmakta, artırmaktayız adeta…

Topuk anlamına gelen "Tarik" kelimesi ile secdeye vardığımızda, topuğumuzdan, uyluk kemiğimiz (leğen kemiğimiz), oradan 33 boğum omuriliğimiz üzerinden beynimiz, epifizimiz ve tepe çakramıza yükselen tüm enerji alanlarının hareketini içeren bu ibadetle, elektromanyetik alan üreterek temelde aydınlanma sürecimizi aktive etmekteyiz.

Bu esnada adeta muhteşem bir elektromanyetik radyasyon kapasitesi ve enerji alanları olan beden makinesine bağlı bir "çanak anten" geometrisinde olan kafamız ve beynimiz, epifiz ve hipofizimiz, dünyanın manyetik alanı en yüksek bölgesi olan Kâbe yani kıbleye çevrilir. Daha önce de bahsetmiştim, bilirsiniz eskiden TV antenleri farklıydı, çatılarda ya da balkonlarda yer alan bu antenleri, izlemek istediğimiz kanal çıkmayınca, "Çevir çevir, hah tamam orada bırak" derdik, aradığımız kanalı buluncaya kadar.

Kısaca böyle düşünebiliriz. Evren de aynı, göremediğimiz ama bunun varlığını değiştirmediği "kanal yayınları" ile doludur.

Biz antenlerimizi ne yöne çevirirsek o kanalla titreşime ve ilişkiye geçer ve o kanalla bilgi alışverişine gireriz.

Bu şu demektir: "Benzer benzeri bulur" kuralı gereği, rezonansına girdiğimiz kanalda ne varsa, onu seyrediyoruz. Halihazırda yayın yapan milyonlarca başka kanallar olmasına rağmen…

Kısaca neyi arıyorsak onu yaşıyoruz. Ancak üst bilincimiz değil, bizi biz fark etmeden kontrol eden bilinçaltındaki nefsimiz kontrolde olduğundan, biz kendi çekim alanımızdan dolayı yaşadığımız şeyleri yaşamayı hak etmediğimizi düşünüyoruz. İşte bunun için de Kuran sunduğu her tavsiye ile bilinçaltımızdaki bu bizi kafesleyen programı değiştirmeyi sağlıyor.

Namaz mevzuuna devam edersek; aynı anda bu yöne dönmüş milyonlarca insanın enerjisiyle beraber "kolektif" yani "cemaat" halinde (cemaat halinde elektromanyetik radyasyon yayını yapmanın sadece kendi üzerimizde değil, dünyanın manyetik alanı üzerinde de etkilerini anlatmıştık) pozitif ve yüksek enerjili dualar yaymanın etkisi (milyonlarca halis kalp ile yapılan dua yani çağrı enerjilerinin birleşmesi) tam namaz arkasında edilen duanın geri çevrilmeyeceği vaadi, tüm bu anlatımlarla duyan ve işiten sema, iyonosfer ve Torus alanlarıyla ilgili olabilir diye düşünülebilir…

Bu ibadetler aracılığıyla ruhsal titreşimimizin artırılması neticesinde evrendeki yüksek titreşimli bilinç alanları ile bilgisayarda kullandığımız "linkler" gibi bağlantılar kurulur.

Melatonin hormonu "karanlıkta" salgılanmaya başladığı gibi gece sahura kalktığımız müddet içinde en yüksek performanstadır ve bu, epifiz bezimizin de yüksek aktivasyonu anında ayakta ve zikir halinde olmamızı sağlar. Hatta bir müzisyen olarak da söylüyorum, müzisyenler bu saatlerde daha çok ürettiklerini, ilham aldıklarını söylerler. İşte temelde bu etkiler sebebiyle, ilham yoğunluğu bu saatlerde artar.

Sonra sahur ve namaz vakti itibariyle melatoninin en yüksek salgılandığı saatlerde yeme işlemimiz durur ve ertesi akşama kadar yani karanlık yeniden basıncaya kadar "açlığımız" devam eder.

Melatoninin en yüksek olduğu bu süreçte tüm gün boyunca bedene yeni bir yiyecek girmemesi, epifiz bezinin ve melatoninin en yüksek noktada aktivasyonuna devamını sağlar. Vücuda yiyecek girmediği için melatonin aynı şekilde salgısıyla vücutta kalıcıdır, ta ki akşam karanlığı basıp iftar vakti gelinceye dek…

Artık bu sefer yeme izni çıkmış olsa da, karanlık yeniden bastığı için melatonin yeniden hız kesmeden vücutta salgılanmaya devam eder. İşte Kuran'ın 27. gün inzalinin başlaması bu 27 gün boyunca vücut ve beyin kimyasının zikir, ibadet, oruç, epifiz ve hipofizin aktivasyonları ile sezgisellik gözünü açması, bedendeki enerji alanlarının aktivasyonlarının yükselmesi ile daha yüksek bilinç alanlarından bilgilerle iletişim başlar, çünkü alıcı olan insanın ruhsal titreşimleri yükselmiş ve evrendeki yüksek enerji alanlarıyla kontağa geçmiştir.

Elbette ki bu ibadetler ne kadar layıkıyla yapılırsa o derece epifiz ve ruhsal titreşimi etkileyecek ve insanın ruhsal bedeni ve halihazırda evrende her an inzal edilmekte olan evrensel bilgi, Kuran ve O'na ait yüksek bilinçle iletişimini sağlayacaktır.

Ramazanın hemen ertesinde gelen 6 günler, Tur Dağı'na çıkan Musa'ya levhaların 30 artı 10 günlük oruç ve ibadet ertesinde verilmesi işareti, hep göksel bilgilerin bu ibadetlerle aktive edilen görü, sezgi, beyinde açılan yeni kanallar ve ruhsal titreşimin yükselmesi ile yüksek bilinçten alınan bilgilere işaretler var.

Melatonin stresi azaltan bir hormondur, bunun yanında uyku düzenimize pozitif anlamda etkisi ve daha birçok işlevi vardır. Önceden de belirttiğimiz gibi peygamberimizin ramazanda iftarımızı hurma ile açmamız ve bunun dışında da hurma tüketmemiz gibi sünnet ve tavsiyeleriyle paralel olarak hurmanın içinde melatoninin olması da oldukça dikkat çekicidir…

İşte vücutta yayılan melatonin salgılanması hissi ile İslami öğretide "huşu" adıyla nitelendirdiğimiz muhabbet, korku ve sevgiden oluşan bir hale gireriz. İçimizde bir huzur ve sükûn hali oluşur ki, daha önce de bahsettiğimiz Kuran'da geçen "sekine" halinden tatmak gibidir.

Tıbbi gelişmelere istinaden bulunan verilerde, uyku düzensizliği yaşayan insanlarda problemin "uyumak" değil de düşük melatonin salgılanması olduğu anlaşıldığı için, bu hal melatonin takviyesiyle düzenlenmeye çalışılmakta kullanılıyor. Yapılan istatistiklerde kanser hastalarının "inançlı" olan veya bu durumundan dolayı inanca dönenlerinde kanseri yenme yüzdesinin daha fazla olduğu ve hatta bunun melatoninle de ilgisi olabileceği, düzenli bir şekilde melatonin salgılayan vücutta kanserin yayılmasının engellendiği ve hatta yok olduğu, kısaca melatoninin kansere çare olabileceği belirtiliyor.

Karanlıkta salgılanan melatoninle ilgili araştırmalarda görülen bir başka gerçekse görme engelli insanların kanser olma nispetlerinin inanılmaz derecede düşük olması… Yapılan araştırmalar dünyada kanser olan insanların genelinin sanayide çok ileri gitmiş ve dünyanın "en çok ışık alan" bölgelerinde olduğu görülmüş.

Şimdi bir kez daha epifiz bezimizin aktive edilmesindeki, kireçlenip faaliyetlerine, salgılarına engel konmasındaki faktörlere bakarsak:

Önceden de belirttiğimiz gibi diş macunlarında bulunan ve şehir sularına da katılan florür başta olmak üzere, içinde cıva bulunan amalgam dolgu epifiz dokusu üzerinde kireçlendirici etkiye sahip. Hatta amalgam dolgu kullanan insanlarda panik atak olma oranının da daha fazla olduğu iddiaları ve bu dolgulardan kurtulan insanlarda bu atakların neredeyse kalmayacak kadar azaldığı vakalar yurtdışında tartışılmakta ki Avrupa'da amalgam dolgu kullanımının yasak olduğu da iddialar arasında…

Dişlerimiz fırçalanırken floridin diş etlerimiz kanalıyla emilerek beyne ulaşması ve epifizimizi adeta "uyuşturması", kireçlendirmesi daha önceki bölümde de belirttiğimiz peygamberimizin misvakla diş fırçalanması sünneti ve ramazanda insanların ağız kokusunun hayırlı olduğuna ilişkin anlatımla da örtüşmekte…

Elbette ki dişler temizlenmesin demiyoruz, ancak bunu fluoridsiz temizleyicilerle ya da misvakla yapmanın tavsiye edildiği, aksi halde epifizin bu en yüksek aktivasyona ulaştığı dönemde uyanışımız başlayabilecekken bu tür kimyasallarla köreltilebildiğini de görebiliyoruz.

Sadece bunlar değil, bunların yanında halihazırda beden ve özellikle beyin hücrelerine de zarar veren sigara ve alkolün de "günah" nitelendirmesiyle kuldan uzak tutulmak istenmesi, aynı sebeplerle de ilintili…

Kuran ve İslami öğretilerimize derinlemesine baktığımızda, Beşer'i İnsan makamına ulaştırmak için, temel hedefin ("çift boynuzluluk" ya da "bakara" hali yani) beynin tüm nöronlarıyla, epifiz ve hipofiziyle tam faaliyeti ve BİR'leştirilmesinin işaret edildiği ve bu amacın gerçekleştirilmesine yönelik tavsiyeler sunulduğu anlaşılabilir…

KıyamEt yani "uyan" anlatımı, öncelikle bilinçsel bir uyanışı anlatır ve beyin enstrümanı, gereken faaliyetlerini sağlayamazsa, hakiki sandığımız bu dünyada adeta "uyurgezer" bir beşer versiyonuyla, ölene dek uyumamıza sebep olacaktır. Peygamberimizin "insanlar uykudadır ölünce uyanırlar ve bu dünya rüyadır" gibi içeriklere sahip anlatımları, hep bu bilgileri destekler niteliktedir.

Kuran'da yer alan "karanlıkta kalmak ve aynı anlama gelen zalim, zulüm" ve tam tersi "nurlanma" yani aydınlanma, işte tüm bu anlatımların etrafında dönen manalardır.

Peygamberlere vahiylerin dağlarda gelmesinin de en önemli sebebi yine epifiz bezimizin dağ gibi yüksek yerlerde, diğer bölgelerde olandan daha aktif hale gelmesindendir. Dağlar zaten "koni" geometrik şekliyle, bedenin koni şekline benzer ve tepe çakra denilen o en yüksek merkez de, enerji alanlarının toplanması ile kişide ruhsal bilinç titreşiminin artmasına destek veren bir başka faktördür.

Eski çağlardan beri birbirinden bihaber medeniyetlere mensup insanlar tarafından, dünyanın çeşitli bölgelerinde yüksek enerji alan merkezlerine göre (çakra merkezlerinde) geometrik yapılı tapınaklar yapılmıştır.

Bu tapınaklarda güneş ışınlarının dünyaya düşme açı ve saatlerinin hesaplanmasına göre yapılmış belirli ayin bölgeleri vardır ki, tüm bunlarla bahsettiğimiz epifiz bezi aktivasyonu (bilinç/titreşim yükseltimi) hedeflenmiştir…

Hatta Mısır piramitlerinde de güneş saatlerine göre düzenlenen ve astronomik olarak da belirli ilahi etkileri artıran etkileri olan yıldızlarla, Şira (Tarık) gibi firavunların epifiz ve hipofiz faaliyetlerini artırmak üzere düzenlenen ayin ve tören merkezleri hücreleri olduğu anlatılır.

“Nefsini bilen Rabb’ini bilir” ifadesindeki nefis aynı zamanda bir anlatımla “nefesini bilen de Rabb’ini bilir” anlamına gelir. Çünkü nefis aynı zamanda nefes de demektir. Nefesi Rahmani’yi içine çekme çalışmaları, dağlarda inzivaya çekilme, oruç, namaz gibi tüm bu ibadetler, bedendeki ruhsal çakra merkezlerini harekete geçirerek, hipofiz ve epifizin maksimum performans seviyesine ulaşmasıyla, tepe çakra dediğimiz ve adını adeta yukarıdaki “dağ” gibi “küçük dağ” yani “tepe” tanımından alan bu çakranın da tamamen aktive edilmesiyle Safiye makamına ve orada açığa çıkan titreşimle Teklik bilincine ulaşmak ve o bilinçte makam edinip yaşayabilmek hedeflenmektedir.

“Ona ruhumdan üfledim.”

Allah’ın nefesinden oluşan bu kâinatta, O’nun nefesiyle can bulmuş varlıklar için, nefes bu konuda önemli bir konudur. Allah’ın HU ismiyle de bu nefese atıf vardır.

Peygamberimizin; “karnınızı tam doyurmayın” hatta “midenin üçte biri kadar tokluk” tavsiyesi ve O’nun yaşantısına bakıldığında, midenin doldurulmaması, nispeten boş bırakılması tavsiyesi ile melatonin hormonunun zirvede tutulmasının da amaçlanmış olabileceği tefekküre değer.

Allah Resulü (sav), Sahabe ve Sır’ra erenlerin az yemekle ilgili ifadeleri:

“Az yemek ve az içmek suretiyle nefsinizle cihat ediniz. Az yeme ve az içmenin sevabı tıpkı düşmanlarla cihat etme sevabı gibidir. Allah katında bundan daha makbul bir sevap yoktur.”

“Midesini yemekle dolduranın gök melekûtuna (sırlar âlemine) yükselmesine izin verilmez.”

“Allah katında en sevimlileriniz; çok düşünen ve az yemek yiyenlerdir. En sevimsiz olanlar ise; çok yiyenler, çok gülenler ve çok uyuyanlardır.”

“Çok yemek ve içmekle kalbinizi öldürmeyiniz. Kalp ekin gibidir, fazla sulanan ekin çürür.”

“İnsanın doldurduğu en kötü kap; karnıdır.”

“Karnınızın üçte birini yemeğe, üçte birini suya, üçte birini teneffüs etmeye ayırın (yani boş bırakın ki daralmayasınız).”

“Karnınızı tam doldurmayasınız ki ibadet ve zikre gücünüz olsun.”

“Şeytan insan vücudunda kan gibi dolaşır. Az yiyiniz ki, şeytanın yolları tıkansın.”

Tüm bunların yanında, epifizden salgılanan melatoninin yüksek tutulmasındaki amaçlardan biri de yine epifizden salgılanan ve DMT adı verilen bir diğer salgı.

Şimdi önce DMT neymiş bir bakalım.

DMT-I

OL-mak ile ÖL-mek arasında sadece iki nokta farkı vardır…
İki nokta birleşince bir “doğru” oluşur… Ve yegâne doğru O’dur.

“Dimetiltriptamin veya kısa adıyla DMT, beyin dolaylarındaki pineal bez tarafından uyku sırasında salgılanan bir çeşit halüsinojendir. Salgılanması rüyaların görüldüğü evreye denk gelir ve etkilerinin arasında zaman algısında değişim vardır.

Beyin, uyku dışında sadece ölüm ve doğum sırasında DMT salgılar. Ölüme yakın deneyim yaşayan insanlarda “ışık görmek” gibi anlatımlar vardır bilirsiniz… Yapılan araştırmalarda görülmüş ki bu olay yine hem vücuda alınan DMT sırasında hem de ölüm sırasında yaşanır. (Halk arasında “üçüncü göz” diye tabir edilen yerin denk geldiği bölge, aslında DMT’nin salgılandığı pineal bezin tam üstüdür.)

DMT, diğer adıyla RUH MOLEKÜLÜ.

Günümüzde Peru’da bazı kabileler tarafından ayahuasca adıyla kullanılmaktadır. Kullanımı birçok ülkede yasaktır.

DMT temelde LSD’nin bir türüdür. Ancak enteresan olan, sinir sistemine sahip olsun olmasın hemen hemen tüm canlıların DMT üretmesidir.

Neden ve nasıl üretildiğine ilişkin pek çok tezden sonra fark edilmiş ki DMT vücutta ve özellikle epifiz bezi tarafından üretiliyor. DMT’yi, pineal yani epifiz, uyku esnasında ve özellikle rüya anında salgılıyor. Rüyaların tür ve şekli ise bu molekülün ne kadar salgılandığı ile ilgili.

Diğer yoğun salgılandığı anlarsa ilginç…

DMT vücutta doğum esnasında hem anne ve hem de bebek tarafından salgılanıyor ve ölüm esnasında salgılanıyor ki, salgılamaların bu dönemlerde gerçekleşmesinin, ruhun bedene giriş ve çıkışının kolaylaştırılması ile ilgili olabileceği düşünülüyor…

Çeşitli bitki ve tohumlarda bulunan DMT molekülü vücuda yemek ya da içmek suretiyle alındığında, epifiz salgısındaki DMT ile benzer etkiler oluşturur. Epifizden salgılanan pinolinin yapı bakımından üzerlikotu bitkisinin tohumlarındaki maddelerle (harmalin/peganum harmala) benzerliği tartışılmazdır ve nazar için evimizde yakılması tavsiye edilen diğer adı nazarotu da olan üzerlikotunun yakılıp tütsülenmesi ile bu koku solunum yoluyla bedene girdiğinde, bedende DMT etkisine benzer bir metafizik etki yaratır. Hatta akasya bitkisinin de benzer bir tesiri olduğu bilinir. Bunun dışında DMT ve çeşitleri yönünden zengin başka bitkiler de vardır. DMT’nin epifizin salgıladığı diğer hormon melatoninle de ilişkisi olduğu düşünülmektedir.

Enteresan olan dışarıdan sağlanmaya çalışılan bu etkiler halihazırda ibadetlerde veya meditasyon yolu ile de kısmen sağlanabilmektedir.

İslamiyet’in bedensel durumumuzu (oruç, namaz, yeme içme vs.) duygusal halimizi (teslimiyet, razı olmak, tevekkül vs.) ve zihinsel (zikir gibi) hallerimizi kısaca vücut ve beyin kimyamızı belirlemenin yanında, Kuran’ın ayetleri ve Peygamber’in (sav) sünnetleri, hadisleri aracılığıyla tavsiyelerine baktığımızda Allah’a diye yapılan ibadetlerin (hidayet vasıtalarının) aslında insanın kendisine nasıl da bir hediye, lütuf olduğunu anlamaya başlıyorsunuz.

Samed olan; ne ibadetimize, ne duamıza, biz âcizlerin hiçbir şeyine ihtiyacı olmayan Allah’ımız ve O’nun bunları tebliğ ettiği kıymetliler kıymetlisi resulü, bize aslında “kendi” kurtuluşumuzu vermeye çalışırken bile “sevap” anlatımıyla bunları Allah için yaptığımız, kendi isteklerimizden O’nun için ödün verdiğimiz için de bir de üstüne ödüllendirileceğimizi anlatıyor ve vaat ediyor. Buradaki zarafet bile üzerine yıllarca konuşulmaya değer.

Allah’ın mülkünü parasını, bir başka ihtiyaç sahibi kula verdiğinde sana “Allah’a ödünç ver” ifadesiyle gösterdiği tevazu, bir de kendi mülkünü vermeye sadece “araç”

olduğumuz için bile bize sevap yazması nasıl bir sevgi, nasıl bir merhamettir ALLAH aşkına…

Bakara 245. ayet:

“Kim Allah’a güzel bir borç, ödünç verirse, o takdirde, o (verdiği) kendisine kat kat çoğaltılarak ödenir. Ve Allah (ilahi kanun gereği kişinin rızkını) daraltır ve genişletir. Ve O’na döndürüleceksiniz.”

Konumuza devam edersek, peygamberimizin ”kendisine sevdirildiğini söylediği 3 şeyden” biri olan “koku” ya işareti ile temelde Nefesi Rahmani’nin parçası olan bizlerin “solunum yollarımız” başta olmak üzere ilgili organlarımızı; bununla beraber bedenimize yeme içme yolu ile giren ve bizi “paslanmaktan” koruyan besinlerin düzenlenmesi işareti ile beynimiz, epifiz, hipofiz ve “ikinci beynimiz” olarak nitelendirilen “bağırsaklarımızı”, kısaca beden organizmasına ait her bir parçamızı, nasıl da beden-ruh-bilinç bütünlüğüne uygun hale getirmemiz için tavsiye ve işaretler vermiş olabileceğini görebiliyorsunuz.

Epifizi anlatmak için yaptığım araştırmalarda beni çok etkileyen konu, namazda yapmamız tavsiye edilen bir hareket olmuştu.

Bu cevabı Allah’ım karşıma çıkarmadan daha birkaç gün önce kendi kendime “Neden namazda seccadenin ucuna bakmamız ve gözümüzü kaldırmamamız, bir noktaya odaklanmamız tavsiye edilir? Ne olur ki bir noktaya bakmasak?” gibi bir soru kafamdan geçmişti.

Sonra epifizi incelerken, epifiz bezinin ibadet dışı yöntemlerde aktive edilmesinde “tek noktaya odaklanma” tavsiyesiyle karşılaştığımda (beni artık az çok tanıdınız), tabii ki çok duygulandım ve yine çok ağladım… Sonra da yine canım Allah’ıma sorumu cevapsız bırakmadığı için çok teşekkür ettim. O’nun elini bırakmayın… O siz bırakmadıkça elinizi bırakmaz… Olur da bırakırsanız yakardığınızda yine tutar elinizi… O öyle sever kulunu öyle kapılarını açar kuluna…

Biz “insan” olmaya çalışan beşerler her şeyin bu aklımızla bile anlamını anlamaya çalışıyoruz. Elbette ki birçok açıklaması olduğunu biliyordum, bu “seccadede bir noktaya odaklanma” meselesinin, ancak beşer işte illa ki başka sebeplerle de karşılaşmak ve daha da hayrete düşmek istiyor. Oysaki tüm tavsiyelere ilişkin açılım ve anlatımlarda daha bilmediğimiz ne sebepler vardır Allah’ımın hikmetine ilişkin…

Evet seccadede tek noktaya odaklanmamız bile epifiz, hipofiz bezlerimiz ve beyinsel aktivitelerimizin en üst seviyeye ulaşabilmesine ve bilincimizdeki perdeleri kaldırmamızın kolaylaştırılmasına yönelik.

“Deli, mecnun” gibi suçlamalarla karşı karşıya kalmış peygamberler ve Allah dostlarında ruhsal görünün açılması ve hakikate ait perdelerin kalkması ile görmeye başladıkları hakikatler ve Kuran’da sürekli karşımıza çıkan zalim, zulüm yani “karanlıkta kalmış ve türevleri” tanımı bu manada oldukça anlam ifade eden bir durum. Nurlanma “nurun âlâ nur”, “aydınlanma” gibi tanımların bilincin üzerindeki bu perdelerin kaldırılması ile yakın ilişkide olduğunu ve bunun gerçekleşmesinde de kalp, beyin, pineal bez ve aktivasyonlarının ilişkisinin merkezde olduğunu düşünebiliyoruz. Ama elbette ki her şeyin doğrusunu her zaman ve sadece Allah’ımız bilir.

DMT'nin etkileri üzerine yapılan deneylerde açığa çıkan sonuçlar, her kim üzerinde denenmiş olursa olsun aynı hissi yani Teklik ve Birlik hissini yaşatması bakımından ilgi çekicidir.

Bu konudaki en ünlü bilimsel çalışma,[69] ABD'de New Mexico Tıp Fakültesi'nde Prof. Rick Strassman tarafından, fakülte, hükümet ve FDA'den onay alınarak gerçekleştirilmiş. Bu çalışmada pineal bezden salgılanan "dimetiltriptamin" (DMT) adlı maddenin gönüllü denekler üzerinde uygulanmasıyla, ölüm öncesi deneyimler, halüsinasyonlar ve beden dışı deneyimler gibi paranormal olaylar saptanmış. Deneklerin çoğunda benzer deneyimlerin yaşanması, DMT'nin "ruhun molekülü" olarak anılmasına sebep olmuş.

Allah'a ulaşmak temelde halihazırda bilinçte örtülü katmanlarda var olan, kendini açığa çıkaran Asli Hakikat'i fark etmesidir. Kuran'da bolca geçen "Aslına Rücu" yani "aslına dönme" "inna ileyhi raciun" "Ona döneceksiniz" anlatımı da buna işarettir.

Epifiz bezimizin düzenli faaliyeti; bunamadan strese, kansere, yaşlanmaya kadar öyle çok rahatsızlığa karşı bir doğal koruma ki, günümüzün, hastalıklara karşı savaşma metotlarından anti aging anlatımlarına kadar, bunları sadece İslami öğretileri takip ederek yapabiliyor olmak (ve bunun üzerine bir de bunları yaptığın için sevap kazanmak) hakikaten insan için bir Allah lütfu…

Bitkilerin kendi aralarında bir iletişiminin olduğunu ve bunun kanıtlandığını önceki bölümlerde belirtmiştik. İlginç olan ise, bitkilerin diğer organizmalarla arasındaki ilişkide de, onlarda doğal olarak bulunan DMT'nin rolü olabileceğinin ifade edilmesi.

Bakara 31. ayet:

"Ve (Allah), Âdem'e, (Allah'ın) isimlerinin hepsini (bu isimlerdeki hikmetleri) öğretti. Sonra onları meleklere arz ederek dedi ki: Haydi sadıklardan iseniz bunları isimleri ile bana haber verin (söyleyin)."

Daha önceden de paylaştığımız bu ayetle de idrak edebiliyoruz ki, insan Allah tarafından beyin yapısı gereği kâinatın hakiki yapısını kavrayabilecek kapasitede yaratılmıştır. Ancak bilinçaltımız "limbik" denilen bir otomatik sistemin egemenliğinde baskılandığı müddetçe, üst bilinç ve ona ilişkin frekanslarla iletişim kuramaz ve hakikatini idrak edemez…

"DNA" bölümünde bahsettiğimiz gibi zikirden namaza, inzivaya kadar tüm İslami öğretiler temelde bedensel şartlanmışlıklarımızın "bilincimiz üzerindeki örtüleri" bu yollarla kırması ve yüksek bilincin her an bizlere, evrene yaydığı frekans ve farkındalık seviyeleriyle iletişim kurmamızı sağlamak için gereklidir. Yaptığımız bu ibadetlerle, ruhsal âleme geçiş kapımız olan epifiz bezini aktive ederek, hakikat boyutundaki varlığımızla irtibat haline geçmemiz amaçlanmaktadır.

Beyne saniyede yüzlerce milyar birim bilgi akışı üst bilinç ve frekanslardan akmakta olduğu halde, beynin ancak bu bilginin birkaç bin birim kadarını idrak edebildiği güncel araştırmalarda elde edilen bir veridir.

Nöroloji uzmanı Dr. Ömer Hakan Yavaşoğlu "Pineal Bez" adlı yazısında DMT'nin insanlardaki etkisiyle ilgili çok çarpıcı bir iddiayı ortaya koymuştur. Kâinattaki tüm bilinen canlılarda olduğu bilinen DMT'nin "insanın evrendeki tüm canlılarla (varlıkla) arasındaki ortak dili olabileceği" düşünülmektedir. Hatta belki de dünya ve diğer gezegenler, galaksiler ve bilinen tüm varlık ile ortak rezonans dili olabileceği ileri

sürülmüştür. Bazı bilim insanlarına göre stres sırasında pineal bez çok önemli oranda DMT hormonu salgılar. Hatta meditasyon, oruç tutmak, uzlete çekilmek, ilahi söylemek, sükûtla içimize yönelme (az konuşma) sırasında pineal bez aktivasyonu artar ve DMT seviyesinde bir patlama oluşabilir.

DMT-II

DMT ile yapılmış deneylerde, kişilerde varoluştaki hayvandan bitkisine her şeyle evrensel bir lisan ve birlik hissine ulaşılması, aynı zamanda bilincimizin bedenle sınırlanmış olmadığı ve bilincin bedenden ayrıldığında zaman ve mekânsızlık hissi içinde büyük bir mutluluk hissini deneyimlediği de alınan sonuçlar içinde.

Baktığımızda Allah'ın sınırsız ilim denizinde bir damlaya dahi tekabül etmeyen tüm anlattıklarımız, bizlere ne kadar muhteşem bir ilim denizinde sevgi ile yüzdüğümüzü gösteriyor.

Şu ana dek İslamiyet'e ilişkin ister ibadet ister duygusal düzenlemeler olsun, diğer öğretilerde de kısım kısım bulunabilen benzer bilgiler vardır.

Bilgi TEK'tir ve o da Allah'a giden yoldaki tanımıyla Teslimiyet'tir. Daha birkaç gün önce kitleleri peşinden sürükleyen dünyaca ünlü Hint asıllı Amerikalı hekim ve alternatif tıp uzmanının sosyal medyada paylaştığı bir söz dikkatimi çekti:

"Surrender is real, holding on is an illusion" yazmıştı…

Yani bir anlamıyla, "Teslimiyet hakikattir, direnmekse illüzyon."

Gülümsedim. Dünyanın dört bir yanında ister bilimadamları, ister felsefeyle ilgili yazarlar hep Surrender, yani Teslimiyet'ten bahsediyor ve alkışlanıyorlar. Merak ediyorum biliyorlar mı ki teslimiyetin, kelime anlamı ile İSLAMİYET'in TAM karşılığı olduğunu.

Kendileri bile bilmeden İslamiyet'in tasvirini ve tarifini yapmaları güzel Allah'ımızın nasıl da ince bir cilvesi.

Sorsak belki "dine inanmıyorum" diyecekler ama anlattıkları bilgiler ve verdikleri tavsiyeler her tür zaman, bilim ve teknolojinin üstündeki dinimizin öğretileri…

Peygamberimizin nasıl muhteşem bir âlim olduğu ise her adımı, her sözü ve yaşantısıyla yürüyen, yaşayan Kuran olmasından belli…

Bizlere düşen Allah'ımızı, Kuran'ı ve Peygamber'i (sav) anlatabilmek için ve dinimizi yayabilmek için önce İslamiyet'in hakikatini kendi kalıplarımızdan da sıyrılıp anlamaya çalışmamızdır. Biz bunu yapamazsak İslamiyet hakkında TV'de ve medyada gördükleri olumsuz resim ve kandırmaca anlatımlardan başka bir fikri olmayanlara nasıl anlatabiliriz ki, bu yolculuğun hakikatini?

Yurtdışında yaşayan arkadaşlarım dinimi sorduklarında dünyevi sistemdeki aldatıcı "şeytani" kalıplar yüzünden herkesin kendi kafasına göre inanıp şekillendirdiği "din" tanımı sebebiyle "Allah'ımıza ulaşmak için hakiki Müslüman olmaya çalışan bir Allah yolcusuyum" demeden önce, onların İslamiyet'i çeşitli şeytani güçler dolayısıyla önyargılar içinde anlayacaklarını bildiğimden, ilk etapta İslam ve Müslüman kelimelerinin anlamlarını veren kelimelerle tarif ediyorum kendimi.

Ve o kelime TESLİMİYET… İngilizce karşılığına gelirsek "surrender". Aynı Chopra'nın belki de bilmeden "surrender" hakikattir dediği gibi… İslamiyet'in hakikat

olduğunun sadece başka bir dildeki tercümesiyken, bu sözler, kavram karmaşasından dolayı bu hakikat, perdeleniyor insanların bilincinde…

Yurtdışındaki arkadaşlarım “I m the one who surrenders to Allah” dediğimde önce boş gözlerle bakıyorlar bana. Çünkü bu şekilde bir din ismi duymamışlar.

Bana “Religion’ın ne?” diye sorduklarında onlara “Benim yolum teslimiyet yolu” diyorum… Çünkü “religion” yani “din” dediğimde yine “kavram kabri” sebebiyle “önyargı ve şartlanmalar” yüzünden es geçecekler ve bilinçlerini perdeleyecekler biliyorum.

Din ve İslam kavramlarının tanımlarını kendi haddimce, bizlere “gösterilen” medya ya da diğer kanallarla maniple edilen gerçek olmayan “resimlerle” değil, hakiki içerikleriyle vermeye çalıştığımda, benimle tartışma modundan çıkıyor ve dinliyorlar.

Çünkü onlar da ben de “şartlanmışlıklarımızın”, kavramları kabir ve kalıplara koyup bize sunanların bizlere algılatılması ile düştüğümüz “kabir azaplarının” farkında bile değiliz.

Bazı İslami tavsiyeler için; bunlar yogada da var, ya da şu felsefede de var derseniz, elbette var. Kısmi bilgiler var ama eksik ve yetersiz. Zaten o bilgiler de gelmiş geçmiş yüz binlerce peygamber ve Allah dostunun anlattığı İslam/Teslimiyet yoluna ait bilgiler, yani İslam bilgilerden alıntılar. Allah Celle Celalühu O’nun yanındaki tek Yol’un, yani Din’in İslamiyet yani Teslimiyet olduğunu Kuran’da açıkça belirtmiş.

Vakıa 79. ayet:

“La yemessuhu illel mutahherun (mutahherune).”

“Ona, temiz olanlar, tahir olandan başkaları dokunamaz.”

Bizler bunu sadece beden abdesti ya da biraz da derinleşmişler Kalp temizliği Niyet temizliğiyle yönelme tavsiyesi olarak görürüz. Oysaki en büyük kirliliklerden biri de BİLİNÇ KİRLİLİĞİ’dir.

Yanlış “şartlanmışlıklardan” arınmamız, tozlu suyla dolu bardağımızı boşaltmamız ve “boş kalıp” yani ademiyet makamına ermemiz, temiz bilgiyle dolmamız için bir şarttır.

Bilinçaltı temizlenmemiş, yukarıda belirttiğimiz gibi limbik sistemine esir olmuş (frontal lob, Kuran’da “perçem”) ve iradesiyle yani Hz. İsa gibi ruhunu, nefsi, yani “eşeği” üzerine bindirip de onun üzerine çıkmamış kişi ve bilinç, verilen bilgiyi, aynı bir kanalı izlerken başka frekansların karıştığı gibi ya hiç ya yarım yamalak anlayabilir.

İşte zaten “şeytan” anlatımı da bunu yapar. Fikirle caydırır. Başka bir gücü yoktur ki! Ama kâinatın ve bizlerin de bir “düşünceden” ibaret olduğunu anladığımızda, peygamberimizin dediği gibi şeytanımızı da Müslüman edebilecek güç, irade ve bilinç seviyesine gelmemiz gereğini anlarız.

Kuran’da verilen öğretiler Allah’a ulaşma yolunda Miraç merdivenine tırmanırken en emin, en doğru ve en güvenli şekilde Allah yolcusuna ışık tutar. Epifiz bezinin, beynin ya da DMT’nin deneyler, dışsal etkilerle ve yollarla aktive edilmesi gibi durumlarda felce kadar varabilen sonuçlar oluşmaktadır. Ya da meditasyonla az da olsa açılabilen algıların, rahmani etki ve güçler yanında şeytani güçlere de açılması ve bu yöntemlerde İslami öğretilerdeki gibi cinni ve şeytani etkilerden “korunma metotları” olmaması, pek çok insanın diğer yöntemlerde istenmedik sonuçlarla karşılaşmasına sebep olmuştur.

İstidraç denilen İslam dışı metotlarla bilinç yükselişleri ve İslami yoldaki gibi yükselinen bu bilinçlerde mertebe ve makam edinememenin verdiği bilinç düşüşleri, o yöntemlerde yol almaya çalışan çok kişide tahribat oluşturmuştur.

Bu yolun kemali, Allah'ın hikmeti ile yalnız İslamiyet'te vardır. İslamiyet'te bile bir rehberi yani mürşidi olmayanların, ciddi sıkıntılar yaşayabileceği uyarısı ile muhakkak bir rehber edinmemiz tavsiye edilir.

Kuran Kuran'dan önce gelen kitap ve öğretilerin tahrif edildiğine işaret etmiş ve İslamiyet'in (Teslimiyet'in) Âdem'in dünyaya gelmesinden bu yana aldığı tüm süreç ve mertebelerin ve EN kâmil halinin de, peygamberimizle sonlandığını da belirtmiştir…

Hicr 9. ayet:

"İnna nahnu nezzelnaz zikre ve inna lehu le hafizun (hafizune)."

"Şüphe yok ki Kuran'ı, o zikri biz indirdik biz ve şüphe yok ki onu biz koruyacağız."

Kuran'ın ARAPÇA değil RAB'ca olması ise onun bizimle, bilincimizde halihazırda var olan Rabca ile konuşmasını sağlar. Teslimiyet yine burada girer devreye, gayret gösterene Kuran kendini açar. Bu yüzden Türkçe meali ile sınırlamayalım, bu biz ona yöneldikçe gül yaprağı gibi örtülerini ve kendini açan Kitap'ı…

İslamiyet'te bedenini (vechini), nefsini, ruhunu, akıl ve iradeni bu dünyadayken Allah'a teslim etme etapları öğretilir. Bizler önceden de belirttiğimiz gibi "emanetçiyiz". Bu ruhun, bedenin, nefsin sadece geçici kullanıcıları ve tezahürleriyiz.

Aldığımız emaneti sahibine doğru şekilde teslim etmenin yoluysa, peygamberimizle gelen Kuran ve İslamiyet'in en kemal mertebesinin takibidir.

Kâinatta Allah'tan başka bir şey olmadığına göre, O'na giden yol da tektir. Ama o yolu herkes kendi idrakine göre kat eder. Ne kadar insan ne kadar canlı varsa, o kadar âlem vardır ve o âlemlerin yegâne Rabb'i de Allah'tır.

Her birimizin zaten teslim olmaktan başka şansımız olmadığını hatırlatırım. Ama mesele o hatırlatılmadan önce irademizle bunu yapabilmektir. Ve burada salaha, kurtuluşa ulaşacak olan da biziz. Ah bir bunu görebilsek, bazı anlamsız soruları sormayı bırakırdık.

Ah…

Mevlana Hazretleri nefsi eşeğe benzetir. Çünkü nefis insan terkibinde ruhun bineğidir.

Hz. İsa'nın Kudüs'e eşek üzerinde geldiği anlatımında, Ruhullah olan Hz. İsa'nın sembolize ettiği şey, Ruh'un nefsin üstüne çıktığı makam olduğudur…

Ve Mevlana ne güzel özetler:

"Sen Hz. İsa'yı bırakmışsın da onun bindiği eşeği beslemişsin. Onu geliştirmişsin. Ey eşek huylu gafil! Bil ki irfan İsa'nın nasibidir. Eşeğin yani bedenin nasibi değildir. Eşeğin iniltisini duyarsın da, ona acırsın; bilmezsin ki, o eşek sana eşeklik ediyor."

YA BENİ İSRAİL

İsrailoğulları, İbrani din büyüğü ve atası Yakup'un 12 oğlunun soyundan gelenlere verilen isimdir. İbrahimi dinlerde Yakup'a Tanrı tarafından İsrail ismi verildiğine inanılır (Yaratılış 32:28). Yakup, İslam'a göre peygamberdir ve Kuran'da da İsrail ismi Yakup yerine kullanılmıştır." (Âli İmran 93).

Yakup'un 12 oğlunun soyundan gelenler On iki İsrail Kabilesi'ni oluşturmuşlardır.

İsrail kelimesi “Tanrı’nın yolunda, doğru yolda” veya “Tanrı’yla güreşen” anlamına gelir. “İsra” (İbranicede güreşmek) ve “el” (Semitik dillerde Tanrı) kelimelerinin birleşiminden oluşmuştur. Zira Tanah’ta Yakup’un Tanrı ile güreşi anlatılır.

İsrailoğulları İbrani soyundan gelirler. İbrani kelimesi Eber kökeninden gelmektedir. Eber Nuh’un soyundan gelen ve Yakup’un büyükbabası İbrahim’in atasıdır. Ortodoks Yahudiler ve dindar Yahudilerin çoğu “ilk İbrani” olarak İbrahim’i kabul ederler.

İslam Peygamberi (sav), İsmail Peygamber’in soyundan gelmektedir. İsmail ile İshak kardeştirler. İkisi de İbrahim’in oğulları olduğundan Muhammed de bir İbrahim oğludur.

Bu nedenle İsrailoğulları ve İslam Peygamberi Muhammed’in de (sav) mensubu olduğu Haşimoğulları akrabadır. Bununla birlikte Kuran’da Yakup’un Yahudi veya Hıristiyan olmadığı belirtilir:

“Yoksa siz, şüphesiz ki İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve oğulları Yahudi veya Nasara idi mi diyorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz yoksa Allah mı? İndinde, Allah’ın şahitliğini gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah varlığınızın hakikati olarak, yaptıklarınızdan gafil değildir.” (Bakara 140)

İbranilerin veya İsrailoğullarının kökenlerine ait tartışmalar halen devam etmektedir. (Kaynak: Vikipedi)

Şimdi araştırmacı yazar Cengiz Duman’dan bir alıntı yapmak istiyorum:

“Yakup Peygamber tayin edildiği bir dönemde bir gün; güreş yaptığı biri ile yenişemeyip, güreş yaptığı kişinin topuğunu incitmesi üzerine bu olaya istinaden aldığı İsrail lakabı ile İbrani tarihi İsrailoğulları tarihine dönüşür.”

Meğer Yakup ile güreşen kişi Yehova (Tanrı) imiş!

Dolayısıyla Yakup, bu olay sebebiyle “Tanrı ile güreşen” veya “Tanrı ile uğraşan” manasına gelen “İsrail” lakabını alır. Tanrı’yla güreşmesine dair anlatılan bu muharref (tahrif edilmiş, değiştirilmiş) kıssadan itibaren Yakup’un adı onur unvanı olarak “İsrail” (Yisrael) adıyla; onun çocukları da “İsrailoğulları” (Bney Yisrael) unvanıyla tarihe geçmiştir.

“Bir adam gün ağarıncaya kadar onunla güreşti. Yakup’u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup’un uyluk kemiği çıktı. Adam, bırak beni, gün ağarıyor, dedi. Yakup, beni kutsamadıkça seni bırakmam, diye yanıt verdi. Adam, adın ne, diye sordu. Yakup. Adam, artık sana Yakup değil, İsrail denecek, dedi, çünkü Tanrı’yla, insanlarla güreşip yendin. Yakup, lütfen adını söyler misin, diye sordu. Ama adam, neden adımı soruyorsun, dedi. Sonra Yakup’u kutsadı. Yakup, Tanrı’yla yüz yüze görüştüm, ama canım bağışlandı, diyerek oraya Peniel adını verdi. Yakup Peniel’den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu. Bu nedenle İsrailliler bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup’un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.”

Öncelikle burada üzerinde tefekkür edilmesi gereken pek çok şey arasında bir önceki bölümle ilgili enteresan bir noktayı belirtmek istiyorum…

Yakup için “Tanrı’yla yüz yüze görüştüm, ama canım bağışlandı” diyerek oraya PENİEL adını vermesi…

Ve Yakup’un PENİEL’den ayrılırken güneşin doğması.

Size neyi anımsattı?

Gece son derece yoğun aktivasyondayken güneşin doğuşuyla beraber, aktivitelerini düşüren PİNEAL bezimiz…

Tanrı'yla Yakup'un görüştüğü yer olarak ifade edilmesi ise, ruhun oturduğu yer olarak da nitelendirilen pineal bez ile ne kadar da özdeş bir anlatım.

Yazının devamına geçelim…

Kuran-ı Kerim Yakup'un adının İsrail olduğunu şu iki ayeti ile tasdik etmektedir: "Tevrat'ın indirilmesinden önce, İsrail'in (Yakup'un) kendisine haram kıldıkları dışında, yiyeceğin her türlüsü İsrailoğullarına helal idi." (Âli İmran/93) "İbrahim ve İsrail'in (Yakup) soyundan, doğruya ulaştırdığımız ve seçkin kıldığımız kimselerdendir." (Meryem 58)

İslam tarihçileri ve müfessirler; Arapça olmayan İsrail kelimesine, Tevrat'ta yüklenen manadan başka bir anlamlar yüklemişlerdir. Yahudi kaynaklarında bu kelimenin anlamı konusunda verilen bilgiler İslâm'ın uluhiyet ve peygamberlik inancıyla bağdaşmadığı için Müslüman bilginler bu hususta farklı açıklamalar getirmişlerdir.

"İsrail kelimesinin anlamı Allah'ın kuludur (Abdullah)."

İbn Abbas der ki: "İbranicede *İsra* kul demektir, *İl* de Allah demektir. İsra kelimesinin Allah'ın seçtiği, İl kelimesinin ise Allah demek olduğu söylendiği gibi isra kelimesinin sağlam yapmak ve bağlamaktan geldiği de söylenmiştir. Buna göre İsrail, Allah tarafından sağlam bir şekilde güçlü olarak yaratılmış gibi bir anlam ifade eder. Bunu el-Mehdevi zikretmektedir."

Es-Süheyli der ki: "Hz. Yakup'a İsrail adının verilmesi, onun yüce Allah için hicret ettiği vakit bir gece yürümesinden dolayıdır. Bundan dolayı ona İsrail adı verilmiştir, yani, yüce Allah'a geceleyin giden ve yürüyen anlamındadır. Bu son açıklamaya göre ismin bir bölümü İbranice bir bölümü de Arapların söyleyişine uygun olur. Doğrusunu en iyi bilen Allah'tır."

Taberi bu hususta şunları kaydetmektedir: "Allah'ın gece yolcusu olduğu için Yakup'a İsrail adı verildi."

Tabbara ise İsrail kelimesini, "İsrail; kul veya safvet yahut da insan, yahut da göçmen manasına gelen (isra) ile, Allah manasına gelen İl'den meydana gelme bir isimdir. Bu duruma göre manası; Allah'ın kulu, Allah'ın safveti demek olur" şeklinde tanımlamaktadır.

Süleyman Ateş ise, "İsrail, kelime itibariyle Allah'ın kulu manasına gelir. Hz. Yakup'un unvanıdır. Onun Allah'ın halis kulu olduğunu belirtir" demektedir.

Tahrif edilmiş olmayan Tevrat'ta; Allah'ın hâşâ cisimlendirilmiş hale getirilerek, Yakup ile güreştirilmesinin anlatılamayacağı gerçeğinden hareketle:

Tevrat'taki tahrif edilmiş unsurların doğrularını beyan eden Kuran-ı Kerim'in, tasdik ettiği ve kullandığı İsrail kelimesinin "Allah'ın kulu/Allah'ın safveti/Allah'ın seçkin kulu/Allah'ın güçlü kıldığı" manasında olan gerçek anlamını kastettiğini kabul etmemiz en doğru tavır olacaktır.

Bilindiği gibi Hz. İbrahim oğlunu kurban ederken, onun oğlu Yakup da müjdelenmiştir.

"O esnada hanımı ayakta idi ve (bu sözleri duyunca) güldü. Ona da İshak'ı, İshak'ın ardından da Yakup'u müjdeledik." (Hud Suresi 71. ayet)

Dolayısıyla Yakup'un İsrail lakabı "Allah'ın seçkin kulu" şeklinde mana verilmesi Yakup Peygamber'in hayat çizgisini en iyi anlamlandıran bir ifade olacağı kanaatindeyiz.

Evet isra kelimesine bakarsak, "Geçmek, gitmek, geceleyin yürümek anlamındaki "s-r-y" kökünden gelen bu kelime, sözlükte "gece yürütmek" demektir.

Kuran'ın 17. Suresi'nin adı da İsra Suresi'dir. Allah Resulü'nün (sav), Hicret'ten bir buçuk sene önce, recep ayının 27. gecesinde Mekke'deki Mescid-i Haram'dan Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya, gece vakti götürülmesi olayına denir. (İsra 1) "Miraç" bölümünde bahsettiğimiz Allah Resulü'nün (sav) Cebrail ile Burak adlı binekle Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya ulaştırılması ve oradan da (ref ref) birlikte sema yükselişlerinin anlatımı mevcuttur…

Her zaman belirttiğimiz gibi, bilemediğimiz sınırsız katman katman anlamaların gizlendiği Kuran ve ayetlerde isra ile ilgili pek çok anlatım yanında (Allah'a varma ve nurlanma yani aydınlanma yolunda) yine gece namaz ve ibadetlerinin önemine işaret eden İsra adında bir sure vardır.

İsra-İl kelimesine baktığınızda "Allah'a giden yol, Allah yolunda yürüyen" anlamını da taşıdığını görmekteyiz.

Aynı manadaki isra ve esra kelimelerinin anlamı tefsirlerde aynı zamanda "gece yolculuğu" olarak da geçer.

İşte Kuran'ı okurken "Ya Beni İsrail"[70] yani "Ey İsrail oğulları" diye okurken bunun benimle ilgisi ne demeyin, zahir anlamda "İsrailoğullarına" seslenen bu ayet batında "ey gece yürüyenlerin oğulları" diyerek başka bir yönüyle bizlere de seslenir…

Ey gece yürüyenlerin oğulları…

Peki burada biz nereye düşeriz derseniz…

İslamiyet "vuslat" yani Allah'a varmak için bir yolculuktur. O yolculuk temelde insanın kendi içine yapılır. Çünkü Allah bize şahdamarımızdan daha yakındır. O'nunla bilincimiz arasındaki perdeler kalktığında bizdekinin sadece O'nun tecellileri olduğunu fark etmek kendi yokluğumuzda O'nun varlığına kavuşmak olacaktır.

Bizler gece ibadetinin en güzelini yapan bir peygamberin ve gece ibadetiyle Allah'a ulaşma yolu olan İslamiyet, Teslimiyet yolunun yolcuları olan Allah dostlarının ve Peygamber'in (sav), Ali'nin ve sahabelerinin evlatlarıyız.

Bizler o insanlara layık olamadığımız için Kuran, aslında bizi eleştirir.

Bunu da "ya Beni İsrail" yani "ey geceleri (yani gece ibadetleriyle) Allah yolunda yürüyenlerin oğulları" diyerek bizim sadece bugünkü İsrail ve soyuna has sandığımız ve üzerimize alınmadığımız bir anlatım altında yapar.

Oysa Firavun veya Musa'yı anlatsa bile, bize bizimle ilgili bir şeyler anlatıyordur Kuran. Zahir anlatımında kendimizi o anlatımda görmesek de batında bize bizimle ilgili bir anlatım içindedir. "Bir kişi kalsa da dünyada Firavun da odur Musa da."

Bizler "Bu ayetler yalnız İsrailoğullarına eleştiri" demeden önce, kendimize dönüp "gece yürüyen Allah yolcularının evlatları" olarak bize verilen İslam'ın, ilminin, peygamberimizin ve her şeyden önce ise Allah'ımızın kıymetini anlamak için gerçekten çaba sarf ediyor muyuz, bize verilen nimetleri layıkıyla hatırlayıp ahdimize sahip çıkıyor muyuz, düşünmek gerek…

Başkalarında hata görmek kolay insana.

Ya önce dönüp bir kendine baksana.

“Ey İsrailoğulları… Size bağışladığım nimeti hatırlayın ve verdiğiniz sözü yerine getirin, ki ben de size olan sözümü yerine getireyim. Yalnız benden çekinin!” (Bakara Suresi 40. ayet)

Biraz tefekkür…

HİDAYET

Hem Kuran’da hem de İslami öğretide bir “esas”.

Arapça “hdy” kökünden gelen hidāyatهداية “yol gösterme, kılavuz olma, Tanrı yoluna yönelme veya yöneltme” sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapç hadāهدا “yol gösterdi, kılavuz oldu” fiilinin mastarıdır.

“Yol gösterme, kılavuz olma, Allah’a yönelme veya yöneltme.”

DİN’in YOL, namazın salat, Allah’a yönelmek, ulaşmak olduğu ve benzeri anlamsal karşılıkları düşündüğümüzde “Allah hidayet etsin” derken Allah’ın bu dünyadayken kendisine ulaştırsın demekte ve dünyaya gelme sebebimizin de, geldiğimiz yere bu dünyadayken dönebilme yolculuğu olduğunu anladığımızda, hidayetin önemini az da olsa hissedebiliyoruz…

Âli İmran Suresi 73. ayet:

“Sizin dininize uyandan başkasına inanmayın (dediler). De ki: Şüphesiz hidayet, Allah’ın hidayetidir. Birine, size verilenin benzerinin verilmesinden veya Rabb’inizin huzurunda aleyhinize deliller getireceklerinden ötürü mü böyle söylüyorsunuz? De ki: Lütuf Allah’ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.”

Hidayet Allah’tandır. Bize düşense hidayeti istemek ve bu yolda gayret göstermektir. O’nun merhamet ve cömertliğine sığınarak zorunlu dönüşümüzden önce, O’na ihtiyari dönüşümüzle kavuşmayı istemek.

O durumda O bize hidayet ederse eder…

Ve Kuran’da ayetlerde pek çok defa geçen hidayetin, yine bizim kendi ebedi kurtuluşumuz ve sonsuzluğa kavuşumumuz olduğunu düşününce bu kelimeye Allah’ın neden “hidayet” dediği daha iyi anlaşılır.

Hidayet kelimesi Arapça “hdy” kökünden gelen hadiyya kelimesiyle bağlantılıdır. Hadiyya yani HEDİYE…

Nasıl da muhteşem bir kelime seçimi! Nasıl da ince, zarif ve sevgi dolu…

Arapça “hdy” kökünden gelen hadiyya هديّة “yola çıkmadan kesilen kurban, uğurluk, yol armağanı, her çeşit armağan” sözcüğünden alıntıdır.

Hidayet yol, hediye ise “yola çıkmadan kesilen kurban, uğurluk, YOL ARMAĞANI, her çeşit armağan” demektir…

Ah nasıl da güzel bir tanım bu…

Allah yolcusuna o yolda verilen armağan ve azık… Hidayet… Hediye…

Canım Allah’ımın hediyesi…

Ne güzelsin Allah’ım…

Ne güzel…

İç çekiyorum şu anlama baktıkça… Canım yanıyor insan olmanın nankörlüğüyle karşılaştıkça… Ah…

Kendi adıma “mecburiyet” diye gördüklerimizin bize hakikatimiz, sonsuz huzur ve mutluluğu veren araçlar olduğunu fark ettikçe, neden Kâbe’yi ilk gördüğümüzde hemen hepimizin ağladığını daha iyi anlıyorum.

Suçluluk duygusu…

“Hepimizi anne şefkatiyle sarmalayan ya Hannan” bize verdiğin hediyeleri ve yardımları anlamadık biz. Vicdan “bulma, buldu, Allah aşkı ile dolma” demekmiş ya…

Biz bize verileni bulamadığımız için azaptayız…

Unuttuk ve kandık…

İşte bu yüzden yandık…

Affet Allah’ım…

Affet…

EZAN

Ufacık bir gayretle İslami terim, kavram ve kelimelerin biraz içine girmek dahi Allah’ın lütuf ve nimetlerini izahındaki zarafet, incelik ve sanatı görmemize sebep olabiliyor…

Arapça “aḏn” kökünden gelen ʔaḏān أذان “ilan etme, duyurma, duyuru, namaza çağrı” sözcüğünden alıntı.

Namaza çağrıldığımız ve nefsimiz ve “şeytan” denen “aldatanın” bizi alıkoymak için elinden geleni yaptığı bu çağrı…

Namaz kelimesinin Farsçadan dilimize girdiğini ve Kuran’ın “salat” tabir ettiği bu kavramın aslında bizlere verilmiş bir fırsatın çağrısı olduğu, salatın Allah’a ulaşma ve yönelme anlamına gelmesi ile aslında “haydi Allah’a yönelmeye, ulaşmaya” denildiğini düşündüğümüzde, içimizde bir şeyler sanki daha fazla kıpırdıyor…

Hele ki EZAN kelimesinin İZİN kelimesi ile bağlantısını öğrendiğimde, bu bazen üşenerek yaptığımız (temelde hiçbir şeye ihtiyacı olmayan Allah’ımıza sevgimizden ama O’nun lütfuyla kendimiz ve kendi kurtuluşumuz için yaptığımızı anlamadığımız) “namaz” ibadetimize “izin” anlamı olan ezan çağrısı beni derinden etkileyen bir başka işaret oldu…

İZİN kelimesinin etimolojisine baktığımızda: Ar ʔiḏn إذن [≠Aḏn msd.] kulak verme, bir dileği kabul etme < Ar ʔaḏina أذن dinledi, kulak verdi = Ar ʔuḏn اوذن kulak (= Aram ʔednā אדנא a.a. = Akad uznu a.a.

“Kulak verme, bir dileği kabul etme” anlamını görünce, ezanın Allah’ın O’na ulaşmamıza ve dileklerimizi ifade etmemize verdiği bir “izin” ve temelde bizler için bir “fırsat” olduğunu anladığımda içim cız etti.

O’na çağrı yapmamıza Allah, bize kulak vermek, dileklerimizi kabul etmek, kendisine ulaştırıp bizi sonsuz Hayy ve Huzur’lu kılmak için izin veriyor. Ne duruyoruz?

Cehaletimiz kibrimize sebep…

Hayy’dan gelen Hu’ya gider…

UMRE

Arapça “mr” kökünden gelen “umra” “ziyaret, hac mevsimi dışında Kâbe ziyareti” anlamına gelir.

Enteresan olan ise bu kelimenin “umran” kelimesi ve “ömür” kelimesi ile aynı kökten gelmesi.

Arapça ʿmr kökünden gelen ʿumrān عمران 1. canlandırma, şenlendirme, mamur ve bayındır kılma, inşa etme, 2. bayındırlık, mamurluk” sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça ʿumr عمر ömür, yaşam” sözcüğü ile eş kökenlidir.

Neden “umre” kelimesinin seçilmiş olduğunun tefekkürü (bu kelimenin yukarıda sayılan bağlantılı kök ve anlamlarıyla) bu ibadetle Cenabı Hakk’ın kişiyi hakiki anlamda canlandırması, şenlendirmesi ve inşa etmesini adeta bir kelime ile anlatıp özetlediğini fark ettirir…

Kâbe gibi, bir Allah dostunu ziyaret de kişiye hakiki can katar ve hakiki HAYY kılar…

Hadi şimdi beraberce bakalım ilahi kelimeler tarafından işaret edilen umre ve ömür kavramlarının bilimsel bağlantısına…

Bir elektrik devresi, büyük bir mıknatıs olan dünyayı düşünün… Kuzey Kutbu, Güney Kutbu ve ikisi arasındaki varlıklar üzerindeki çekim ve itim gücünü…

Konulan her pusulanın ibreleriyle şaşmadan aynı yönleri göstermeleri ve hayvanların göç etmeleri gibi konularda da, yaratılış ile verilmiş olan bu muazzam doğal yön OKU’ma, bulma halinden bahsetmiştik.

Şimdi asıl meseleye geçelim… Kâbe, dünyanın “altın oran” merkezindeki Mekke’nin “altın oran” merkezindeki kutsal yapı…

Kabenin mevkiini düşündüğümüzde kuzey ve güney kutba nazaran altın oran mesafesinde bulunan bir şeyin yani tam merkezde bulunan bir şey çekim gücüne ne kadar maruzdur bunu düşünelim.

Bir mıknatısın Kuzey/N ve Güney/S kutbu çeker ve iter. Yani reaktiftir. Oysaki mıknatısın tam ortası ne çeker ne iter… Kısaca deaktiftir.

Dünyanın “altın oran” merkezinin Mekke olduğunu ve dünyanın buradan soğumaya başladığını belirtmiştik. British Museum’da da bulabileceğimiz ifade edilen Mekke’deki siyah bazalt taşların[71] örneklerinin dünyanın en eski taşları olduğunun tespit edilmiş bir gerçek olduğu da açıklanmıştır…

Mekke ve onun da merkezi Kâbe radyasyon yaymaktadır. Mısır Ulusal Araştırma Merkezi’nden Dr. Seyyid yaptığı bir açıklamada Kâbe’den yayılan bu radyasyonun sonsuz olduğu bilgisini ve hatta uzayın çeşitli yerlerinden bunun tespit edildiğini ifade etmiş, bunun NASA tarafından açıklandığını ancak bu durumun kısa bir süre için halkla paylaşılıp sonradan bu bilginin nedense (!) kaldırıldığını ifade etmiştir…

Kuzey ve Güney Kutbu’nun tam ortasında “manyetik denge alanı” vardır… Oraya pusula koysak pusulanın ibresi hareket etmez. İşte burası herhangi bir çekim—itim gücüne maruz kalmayan EMİN BELDE tabirine denk gelir. Eksi ya da artı uçtan bağımsızlaşmış DENGE, ÖLÇÜ merkezi…

Çünkü önceden de belirttiğimiz gibi mesele İLETKEN hale gelebilmektir…

Kuran’daki ORTA YOL tabirini de EMİN BELDE anlatımlarını da artık her şeyin bir enerji, insanınsa elektromanyetik bir alan olduğu bilgisi ışığında bu bakışla ele alma zamanı gelmedi mi?

Bu “sıfır manyetizma” bölgesinde manyetik gücün hiçbir etkisi yoktur… Hatta MEKKE’de gökyüzünün çok ilginç olduğu görülür. Burada adeta ruhaniyetinize yükselmek bedeninize inmekten daha kolaydır. Ve tüm bunların yanında dünyanın yerçekiminden en az etki alan bu merkezde insanların daha sağlıklı ve uzun ömürlü olmasının da bir İşaret’i vardır ki keza dünyanın yerçekiminin etkisinden ne kadar sıyrılabilirsen zaman ve mekân kavramlarının üstündeki bilince geçmiş olman mümkün hale gelir…

Tayyi mekân ve zaman meselesinde olduğu gibi… Bu durumda ne yaşlanırsın ne de beden kabriyle kısıtlanır.

Dünyanın yerçekiminden en az etki alınan alanın her insanın sağlığı ve ömründe olumlu etki yaratması UMRE’ye ÖMÜR kelimesinin akrabalığı ile adeta İşaret edilmiştir…

Allahü a’lem...

İSLAMİYET

İslamiyet’i çok iyi bildiğimizi söyleriz, oysa çoğumuz İslam kelimesinin ne demek olduğunu bile bilmiyor.

Hatta ben de böyleydim…

Bir gün Kuran’da Hz. Süleyman ve Belkıs’ın hikâyesini okurken, Neml (Karınca) Suresi 38. ayeti ilk okuyup, “Ne!” dedikten sonra tekrar o ayete döndüğümde cehaletimi görmek beni benden etti ve bir tokat gibi yüzüme çarptı…

Ayet aynen şöyleydi:

“Kale ya eyyuhel meleu eyyekum ye’tini bi arşiha kalbe en ye’tuni muslimin…”

Meali: (Hz. Süleyman) “Ey ileri gelenler! Onlar teslim olmak üzere bana gelmeden önce, onun tahtını hanginiz bana getirir?”

Eğer ayetin Arapçasına bakmasam öyle geçip giderdim eminim, ama orada işte tam Arapçasında “Muslimin” kelimesini görünce sarsıldım. Müslimin, yani Müslüman diyordu. Hz. Süleyman döneminde… Oysa bizlerin arasında İslamiyet’i ilk kez sadece peygamberimizin getirdiğini düşünen çok insan var.

Peygamberimizin babasının isminin “Abdullah” yani “Allah’ın kulu” olduğunu bilmiyordum ben de yıllar önce. Ya da bilsem de derinlemesine düşünmemiştim altındaki işareti.

Hz. Süleyman’ın da aslında İslamiyet idrakinin bir makamını temsil ettiğini bilmiyordum.

Bizler İslamiyet’i peygamberimizin getirdiğini düşünüyoruz, İslamiyet’ten başka dinler olduğunu… doğuştan Müslüman olduğumuzu…

Oysaki ayetin mealinde “teslim olanlar” yazıyor değil mi? Ama kelime Müslimin… Yani?

Demek ki İslamiyet TESLİMİYET demek…

Hemen kelimenin köküne baktım, ki ne göreyim?

İSLAM, SLM kökünden gelir ve teslim olmak, selamete ermek, selim yani sulha kavuşmak ve Müslüman da teslim olan, selamete eren ve sulha kavuşan gibi anlamlarda…

Yani doğuştan Müslüman olunmuyor. Doğuştan insan bile olunmuyor. Doğuştan beşer olunuyor…

Da… Biz ne kadarını biliyoruz bu hakikatlerin asıl mesele o…

KIRK HARAMİLER: AÇIL YAŞAM AÇIL

Hayatımızda karşımıza çıkan hiç kimse ve başımıza gelen hiçbir olay tesadüf değildir.

Her geçen gün masalların gerçek, gerçek sandıklarımızınsa masal olduğunu anlamaya başlıyoruz.

Bilirsiniz, çocukluğumuzdan kalan ama her çocukla yeniden can bulan bir *Ali Baba ve Kırk Haramiler* masalı vardır… Başlarda da kısaca bahsetmiştik…

Hadi beraberce tefekkür edelim ve derinleşelim…

İşte oradaki "mağara" Ali Baba'nın söylediği doğru şifreyle ve doğru kelamla açılır:

"Açıl susam açıl!"

İşte kâinat da böyledir.

Evren Ses, Harf, Dil ve Sayılar tarafından açıklanır.

"Matrix" anlatımımızda evrenin sayılardan oluştuğunu, "Ses" anlatımımızda ise seslerden, yani kelimelerden ve harflerden oluştuğunu inceledik.

Sayıların harfsel, harflerin sayısal karşılıklarıyla Ebced ve Cifir denilen ve İslamiyet'te Allah dostları tarafından kullanılan bir okuma şekli vardır.

Antik çağlardan günümüze kutsiyet atfedilmiş tapınaklar veya mabetlerde tekrar eden sayı ve şekiller muhakkak dikkatinizi çekmiştir…

Doğadaki muhteşem uyumun sayılar ve sesler arasında da olduğu ve bunların birbirleriyle ifade edilebilir oldukları pek çok filozof ve âlim tarafından ifade edilmiştir.

Ali Baba'nın hikâyesi bana bu yüzden hep ilgi çekici gelir. İçinde pek çok sembol olan bu hikâye, hakikat ilmine çağrı gibidir adeta.

Ali Baba…

Aliyy… Ulvi… Yücelik makamı… Baba…

Hz. İbrahim'in isminin kelime anlamı olan "İnananların Babası" anlatımını andırır.

Mağara… Kuran'da pek çok anlatımda mağara kullanılır…

Mağara, kalp ya da kâinatın hakikatinin gizlendiği yer, hazinenin saklandığı kovuk…

Hazineye sahip olmuş ve Ali Baba'ya düşman olacak Kırk Haramiler…

40…

Semavi dinlerde çokluğun tanımı… Ama bu öyle bir çokluk ki BİR'liğe ait…

Aliyy, yani Yüce olmak istiyorsan 40 haramdan uzak dur. Ulaştığın kelam ilmiyle kâinatın kapısını açıp orada gizlenmiş Hazine'ye kavuş…

40…

Peygamberlerin peygamberlik makamıyla anıldıkları yaş… Aklın ve kalbin kabiliyetlerinin açıldığı, olgunlaştığı dönem…

Sayılar varlık bulduğundan beri Orta Asya, Türk ve Ortadoğu halklarının kültürleri ve mitolojilerinde ve özellikle İslamiyet'te kutsiyet atfedilen bir sayı…

Hz. Yunus'un yunus karnında kaldığı gün sayısı…

"40'ı çıkmadan" tabiri… Ölümde, doğumda hep duyduğumuz…

Nuh'un gemisinde 40 kadın, 40 erkek, 40 hayvan olduğu anlatımı ve geminin 40 gün sonra karaya oturması ifadesi…

Allah'ın özel seçtiği, sonsuza dek yaşam bahşedilen 40 erenler…

Beş vakit namazın sünnetleri ile birlikte 40 rekât olması…

Hz. Musa'nın Tur Dağı'nda 30 artı 10 gün daha kalması ve Tevrat levhalarına nail olması…

Şems'in 40 kuralı ve daha saymakla bitiremeyeceğim 40 tanımları…

Hiç düşündünüz mü neden 40?

Sırf şu nedenden demek Allah ilmi için mümkün değil, çünkü sınırsız bir zekânın ve ilmin sınırsızlıkta ifadeleri, yine sınırsızdır.

Ama en bilinen sebeplerden birkaçını sayabiliriz…

Kuran'da da anlatılan Ay'ın (Kamer) geçtiği 28 nokta vardır. Bu 28 nokta ile 12 burcun birleşimi 40 tır…[72]

Bir ayın 28 gün olması bununla bağlantılıdır. 28 menzil…

Kamer-Ay

İslamiyet ay takvimine göre düzenlenmiştir…

Bu yüzden ramazanlarımız, kutsiyet atfedilen günlerimiz her sene 10-11 gün daha geriden başlar…

Peki Ay neden bu kadar önemlidir?

Şunu da belirteyim hakikat ilmi sonsuzdan sonsuza gelip gideceği için eski kavimlerde, Mayalar ve diğer antik toplumlarda da kullanılan takvimlerde Ay'ın hareketlerinin baz alındığına dikkatinizi çekerim…

Benim en çok dikkatimi çeken şeylerden biri ise, Harran Ovası'nı incelerken karşıma çıkan bir bilgi oldu…

Gelmiş geçmiş uygarlıklar İslamiyet yani Hakikat Dini olan Teslimiyet bilgisiyle donatılmıştı, zaten kâinatta başka bir ilim yoktu… Allah ilminden başka. Bazı çevrelerin bunu anlamış olduğunu ve bunu örtmeye çalıştığına inanıyorum…

Baktığınızda bu uygarlıklarda da güneş, ay ve yıldız konuları vardı…

Güneş Allah'ın manasını, Ay peygamberimizin manasını ve yıldızlar da bizleri temsil eder…

Allah kendi nurundan peygamberimizi, onun nurundan da bizleri yaratmıştı…

Ay'ı ikiye ayıran peygamberimiz, Kamer Suresi'nde anlatılan peygamberimizin manası ve tüm Kuran'a saçılmış güneş ve ay anlatımları…

AY… Dünya üzerindeki manyetik etkisi sebebiyle dünyayı en çok etkileyen etkendir…

Dünyaya güneşten aldığı ışığı yansıtandır…

Aynı peygamberimiz gibi, bizlere Allah'tan aldığı manayı yansıtan bir nur…

Kuran, 28 harf ve 28 peygamber ismi…

Bu tesadüf değildir…

Artık biliyor olmalıyız ki hiçbir şey Allah'ın sınırsız ilminde ve hikmetinde tesadüf değildir…

28 gün yani 1 aylık oluşum, 1 bütüne yani Muhammedi makama ulaşma yolunda her gün yeni bir idrak ve anlayışı ifade eden Peygamber (sav) mertebelerini temsil eder…

Ve tüme varan ay da, tüm bu mertebeleri bünyesinde bulunduran peygamberimizi…

Bu 28 makam teslimiyet yolundaki idrak ve anlayışlarımızın ilerleyişini anlatır…

Sahabelerin yaşadığı 28 İslami basamak, 7 safhadan ve 4 teslimden oluşan (ruh, beden, nefis ve irade teslimi).

28 harf ve temsil ettikleri 28 teslimiyet idrak makamı.

Bütüne varabilmek için…

Sonra 12…

Musa su isteyen kavmi için kayaya vurdu ve 12 yerden su fışkırdı kayadan…

SU neydi?

İLİM…

12 İLİM yolu olmasın bu anlatım?

Ya 12 İmamlar? Neden 12?

Ve 12 burç…

Burç[73] kelimesi, Aramice, Süryanicede "kule, yolcular için durak yeri ve menzil ve 2. Zodyak üzerindeki 12 yıldız kümesinden her biri demektir…

Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri ve pek çok Allah dostu menzilden bahseder…

Peki menzil ne demektir?

Arapçada inzal,[74] nüzul kelimeleri Kuran'ın inişi için kullanılır. İşte menzil "inecek yer, durak" sözcüklerinden alıntıdır… (nüzul, nazil olma: inme, iniş)

Göbeklitepe'de 12 ulvi zatı temsilen 12 taşın yer alması gibi dünyanın pek çok yerinde en eski mabetlerde bu sayılar üzerine konan simgesel anlatım, gerçekten tesadüfi değildir…

Kuran'da Musa'nın kayaya vuruşu ve o kayadan 12 kaynak su (pınar) çıkışı, temelde Tek bir İlim'e giden 12 ayrı yolu temsil eder…

12 ayrı bilinç Teklik'te buluşur, çünkü ilim tektir ama varış yolları farklıdır…

***

Çokluğun temsil edildiği 40 sayısına kurtuluşa erme yolunda büyük olaylar bağlanmış.

Bunun nedeni belki de Anne Schimmel'in dediği gibi, 40 sayısının[75] "bekleme, hazırlık, deneme ve cezalandırmanın sayısı" olmasındandır…

Kırk kişi bir cemaattir. Bir ölüye dua ederlerse Allahü Teâlâ, o ölüyü affeder. (Buhari)

Bir lokma haram yiyenin, kırk gün duası kabul olmaz. (Taberani)

Sizi bilmiyorum ama ben merak ettim…

Kuran'ın 40. Suresi'nin 40. ayeti nedir dedim kendi kendime…

Yorumsuzca paylaşıyorum…

Mümin Suresi, Kuran'ın 40. Suresi 40. ayet:

“Kim dünyada bir kötülük yapmışsa, sadece yaptığı kadarıyla cezalanacaktır, kim de ister erkek olsun, ister kadın olsun, iman edip doğru ve iyi işler yapmışsa cennete girecek ve orada kendisine, hesapsız nimetler verilecektir…”

Aynı Anne Schimmel’in dediği gibi 40’ın “bekleme, hazırlık, deneme ve cezalandırmanın sayısı” olması ifadesiyle özdeş…

40 TEK’likteki Çokluk’tur…

Peygamberimizin hakikatinde çokluğunu yaşatan TEK’liğin sahibi Allah’ın bir tür ifadesi…

40 günün sonunda etkisi geçer. Kuran-ı Kerim’de 40 ile ilgili ayetler şunlardır:

“Nihayet olgunluk çağına gelip, kırk yaşına varınca şöyle der…” (Ahkaf 15)

“Ben sizin aranızda bundan (Kuran’ın inişinden) önce (kırk yıllık) bir ömür yaşadım. Hiç düşünmüyor musunuz?” (Yunus 16)

“Rabb’inin belirlediği vakit kırk geceye tamamlandı.” (Araf 142)

“O halde orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır.” (Maide 26)

40 rakamı hazırlık ve tamlıktır. Bereketli sayıdır. Zaman’a işaret eden 4’ün ve “bilgi” demek olan 10’un çarpımıdır.

Kutsal metinlerde 40 gün veya 40 yıl arınma bekleme veya hazırlanma süresidir. Katolik Kilisesi’ne göre 40, insanın kanonik çağıdır. Yani zekâ bu yaşta bütünüyle gelişmiş olur.

Bir sayısı –temel sayı, tek ve çift sayıları meydana getiren– tüm sayıların içinden çıktığı (varlıkların) kuşatıcı karşıtı olmayan Mutlak Bir’dir. Tüm varlıkların değişmez ilkesi, ebedi kaynağı, sarsılmaz ilkesi.

4 tanrısal güç. İlk çift sayı olan 2’nin kendiyle çarpımından elde edilir ve adaletin simgesidir.

Hatta bu konuyla bağlantılı çok ilginç bir bilgi paylaşacağım sizinle… Satranç… Bilirsiniz… Bakın zahiri ile bildiğimizi sandığımız satrancın batını neymiş?

Satranç Hindistan’da yaklaşık 1500 yıl önce bulunmuş klasik bir strateji oyunu.

Satranç Sanskritçede Çat(u)ranga demek… Çat(u): 4, dört: Ranga ise Yol anlamlarına geliyor.

Tasavvufta 4 yol: Şeriat, Tarikat, Hakikat ve Marifet olarak bilinir.

Bu görüntüde oyun sanılanın bile altında ariflerin maneviyat seyrindeki mertebe ve makamlarına ilişkin tefekkürler olduğu ifade edilmiş…[76]

Arapça satranc veya şatranc سطرنج/شطرنج “bir oyun” sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Orta Farsça (Pehlevice veya Partça) aynı anlama gelen çatrang sözcüğünden alıntıdır. Bu sözcük Sanskritçe caturaṅga चतुरङ्ग ‘dört kol, dört unsurdan oluşan ordu” sözcüğünden alıntıdır. Sanskritçe sözcük Sanskritçe cátur “dört” ve Sanskritçe aṅgam “kol, uzuv” sözcüklerinin bileşiğidir.

Tüm öğretilerin Bir’leştiği, tüm Yol’ların kavuştuğu yegâne Kitap… Yegâne öğreti İslam… Bilim ve Kuran… Diyorum ya… Her şey iç içe… Her şey birbiriyle bağlantılı ve her şey bir Tek i işaret ediyor… Oyun sandığımız şeyler bile… Masal sandığımız şeyler bile…

Devam edelim…

10, her şey ondan çıkar, yaşamın ilkesi ve yol göstericisi. Semavi, ilahi ve insani. 10 olmasa her şey belirsizlik ve karanlıkta kalırdı. Bütün sayıların temeli, içinde ilk olarak tek ve çiftler eşit sayıda bir araya gelmiştir…

İşte açtıkça perdeleri gördüğümüz, bulduğumuz gibi…

SES, DİL, SAYILAR VE HARFLER evreni açıklar…

Müzik 1, 2, 3, 4 sayılarının orantılı aralıklarına dayanır. Ve evren de bu 4 sayının toplamına, 10'a…

"Yetkin bir sayıdır bu. Her şey ondan çıkar. Yaşamın ilkesi ve yol göstericisidir. Göksel ve tanrısal olduğu kadar insanidir de. Eğer On'lu olmasaydı her şey belirsizlik içinde ve karanlıkta kalırdı. Bütün sayıların temelidir o. On sayısının içinde ilk olarak eşit sayıda tekler ve çiftler bir araya gelmiştir. (1, 3, 5, 7, 9 ve 2, 4, 6, 8, 10) vb." (Vikipedi)

"Evren sayılardan ibarettir…" (Pythagoras)

Ve bu arada "HARAM" kavram ve kelimesini de "GÜNAH" kavramı gibi yanlış "kalıplara" sokmayın... Haram, kısaca "sizi kendi hazinenizden MAHRUM" eden davranışlardır... Yani esas zarar yine sizedir!.. Allah'a etkisi mi var sandınız...

RETİNA

Gözümüzün ışığa hassas olan retina tabakasına neden retina dendiğini hiç düşündünüz mü?

Reçine bilir misiniz…

Beraberce bakalım reçinenin kelime etimolojisine…

Reçine:

Yun. retsína ρετσίνα ağaç sakızı, özellikle çamsakızı < Eski Yun. rētinē/rēsinē ρητίνη/ρητσίνη a.a. (= Fa rātinac/raşīne راتنج/راشینه a.a.) Yun. ρετσίνα bitki sakızı, özellikle çamsakızı < Eski Yun. rētinē ρητίνη a.a.[77]

İfadeye dikkat edersek çok ilginç bir şekilde pineal ve "çam ağacı kozalağı" ve ceviz ve hatta Zülkarnyen'le ilgili de değindiğimiz katran ve zamk bağlantılı benzerliklerle karşılaşıyoruz.

Çamsakızı

Reçinenin "kehribar" ve "amber" ile ilişkisini de araştırırsanız olayın hakikaten ilginç bağlantılarını görmemeniz mümkün değil. Tüm bu maddeler birbirleriyle akraba ve inanılmaz derecede de şifa verici…

Kimbilir belki de çam ağaçlarının retinası da reçineleridir, belki reçinelerinden görüyorlardır…[78]

Reçineler, bitkilerde bir yağ içerisinde erimiş halde veya zamklarla birlikte bulunurlar.

Türk bilimadamı İbni Sina, kehribarı birçok hastalığa ilaç olarak niteliyordu. Doğu ülkelerindeki inanışa göre, kehribar dumanı ruhu güçlendiriyor ve cesaret veriyordu.

Çin'de, succinic asit ve haşhaştan yapılan şurup sakinleştirici ve ağrıkesici olarak kullanılıyordu. Ortaçağda, sarılığın iyileştirilmesi için kehribar taneleri taşınırdı. Vücut zayıflığına ve cildin sağlıksız rengine bu sarı taşın sihirli güçlerinin engel olacağına

inanılıyordu. Doğumu çabuklaştırdığı, yılan ısırmalarına, diş ağrısına, romatizmaya çare olduğu düşünülüyordu.

Amber: ağaç reçinesinin fosilleşmesi sonucu oluşan değerli taş… (Vikipedi)

Epifiz ile ilgili bölümlerde bir yerde bir sayfada: Peygamberimizin adeta başının arkasında da gözü var gibi arkasında olanları da gördüğü söylenir. Beynin oksipital görmeyle ilgili bölgesi insan kafatasının arkasında bir yere denk geliyor…

İlginç…

Çok ilginç ve dâhiyane…

Allahüekber…

Evren Aslında Büyük Bir Beyindir

Evren aslında büyük bir beyindir…

Hatta insandaki beyin sinirleri (nöronlar) arasında ve evrendeki yıldızlar arasında çekilen fotoğraflara bakıldığında, bilimadamlarının gördüğü aradaki muhteşem benzerlik araştırmacıların gözlerini kamaştırmıştır…

Ne muhteşem değil mi? Her şey, dışarıda olduğunu düşündüğümüz her şey, aslında beynimizin içindeki dünyamızda oluşmakta…

Bizse dışarıdakilere bakarken asıl hazinenin mevcut olduğu, dışarıda gördüğümüzü sandıklarımıza kaynak olduğu içerimizdeki hazineden mahrum olmaktayız…

İroni bu değildir de nedir?

Cahiliz cahil…

Ve maalesef nankör…

Bir ben var ki…

Benden içeri…

Evrensel Google

Teşbihte hata olmaz, şöyle düşünelim…

Google'ı hepimiz aşağı yukarı biliyoruz artık, değil mi?

Google aslı "Googol"[79] kelimesinin değiştirilmesiyle bulunmuş bir addır ve Edward Kasner adlı Amerikalı matematikçinin yeğeni Milton Sorotta tarafından üretilmiş "googol" sözü 1 ve onun ardından 100 sıfırın gelmesiyle oluşan, rakamı belirten matematiksel bir terimdir…

Amacı dünyada var olan tüm bilgiyi organize etmektir…

Dünyanın en büyük arama motorlarından birinin ve onu geliştiren şirketin adıdır…

Kısaca yapılan şey "anahtar kelimeler" veya "metayı girmek" ve önünüze bu konuyla bağlantılı dosyaların ana bilgisayar sisteminden gelmesini beklemektir…

İşte "Ses" bölümünde anlattığım SEMA da aslında bir tür Google gibi…

Her birimiz de ANA BİLGİSAYARA bağlanma kapasitesi kendi enerjisi ölçüsünde olan küçük bilgisayarlar gibiyiz…

Her bilgisayar sadece kendi frekansındaki ve kapasitesi ölçüsündeki bilgileri OKU'yabiliyor ve çözebiliyor…

Evinizde sınırsız bir kablolu ağ olması ve size doğuştan verilmiş “kendi şifrenizle” ona bağlanmanız sonucu ANA SİSTEMDE var olan bilgiye ulaşmanız gibi. Ya da sınırlı bir bağlantıyla sadece belli verilere ulaşmanız…

Şimdi siz bana söyleyin, sınırsız bir bilgi kaynağından ne kadar çok alabilir ne kadar çok frekansımızı ona göre günceller, yeni formatlar atarsak o kadar çok bilgiye sahip olmaz mıyız?

“Ses” bölümünde de anlattığımız gibi bizler belirli bir frekansla dünyaya gönderilmiş ve belirli kapasiteler verilmiş enerji türleriyiz. Her birimiz Allah’ın tüm isimleri içinde yüzen yani bu evrensel enerji denizinde yüzen enerji parçacıklarıyız…

Her birimizin bu enerji kapasitesini genişletmek suretiyle büyük enerjiye yaklaşmamız demek, kademe kademe bizden daha üst bilinçler ve enerjilere muhatap olmamız demektir…

Şunu unutmayalım:

Enerji bir tür BİLGİDİR, datadır. Her bilgi belli bir dalga boyundadır ve herkes kendi dalga boyundaki enerjilere muhatap olabilir…

ANCAK İLİM Kİ YEPYENİ BİR BİLGİ VE ENERJİDİR.

İlim… Yepyeni bir bilgi ve enerji. İlim öğrendiğimizde ruhsal yapımız dediğimiz enerji alanımıza adeta yeni bir enerji katmanı ve melekeler yüklenir.

“Âdem’e ruhumdan üfledim.”

“Ve nefahtü fihi min ruhi…” (Hicr 29)

Ayete baktığımızda Hicr Suresi’nde belirtildiğini görüyoruz. Hicr daha önce de söylediğimiz gibi ihraç kelimesiyle bir çağrışım yaptığımızda adeta, *bendekini dışarı çıkardım, ona ruhumdan üfledim,* anlamalarını işaret ediyor olabilir mi?

Yani tefekkür ediyorum ve diyorum ki, “Bendekini dışarı çıkardım…” “Ona ruhumdan üfledim…” anlamlarını taşıyor olabilir mi?

Hz. İsa’nın anlatıldığı Bakara 87. ayet:

“And olsun ki, biz, Musa’ya kitap verdik ve ondan sonra art arda resuller gönderdik. Ve Meryem’in oğlu İsa’ya beyyineler (açık deliller) verdik ve onu Ruhülkudüs ile destekledik. Öyle ki, nefislerinizin hoşlanmadığı bir şeyle gelen resule karşı, her defasında kibirlendiniz. Bu sebeple bir kısmını yalanladınız ve bir kısmını da öldürüyorsunuz…”

Bakara 253. ayete bakalım:

“İşte biz, o resullerden bir kısmını, diğerlerinin üzerine faziletli kıldık. Allah, onlardan kimiyle konuştu, kimini de derecelerle yükseltti. Ve biz, Meryem’in oğlu İsa’ya beyyineler verdik. Ve onu Ruhülkudüs ile destekledik (doğruladık). Eğer Allah dileseydi, onlardan sonra gelenler, kendilerine beyyineler (ispat vasıtaları) geldikten sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Lakin ayrılığa düştüler. O zaman onlardan kimi iman etti, kimi de inkâr etti. Eğer Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Lakin Allah, dilediği şeyi yapar.”

Burada ikinci bir “Ruh” katmanından bahsediliyor. Aslında temelde bu halihazırda bizde var olan, ancak sadece o idrak mertebesinde açılımı gerçekleşen bir üst enerji seviyesi olabilir. Burada RUHÜLKUDÜS denmesi, Kuddüs ismine bakmamızı farz kılar…

Kuddüs ismine bakalım… Kudüs kelimesi Allah’ın Kuddüs ismiyle bağlantılıdır.

Peki Kuddüs ne demektir;

BÜTÜN YARATTIKLARINI MADDİ VE MANEVİ KİRLERDEN TEMİZLEYEN…

Demek ki önce yokluk fikrine ulaşmamız ve ÂDEM hükmüne girmemiz gerekiyor, ki o bize “ilk nefesin üflenişi” olarak ifade edilir…

Doğduğumuzda ÂDEM değil beşer hükmündeyizdir. Taşıdığımız ruhumuzu, ancak o ruhun ne olduğunu anladığımızda kavrayabiliriz…

Âdem olmamız ve bize ilk Ruh’un üflenmesi tabirini yaşamamız için önce bu idrake varmamız gerekir. Bir Allah dostunun vasıtasıyla, nazarıyla, nefesiyle mesela… İnşallah…

İlk etapta “yokluğumuzun” farkına varıp taşıdığımızın Allah’ın bir ismi ve isimleri yani ilmi olduğunu anlamamız gerekir…

Şimdi devamında yapmamız gereken RAB bölümünde de bahsettiğimiz konu…

Bizde halihazırdaki ismin olumlu ya da olumsuz yönde kullanılacağını tayinde kullanılan, nefsi bir yapı var. Bu nefsi yapı olumlu yönde kullanıldığı takdirde RUH’a döner ve ismimiz ve bilgimizi olumlu anlamda kemalata götüren bir oluşum haline gelir…

“Cennet, insanın kazandığı ruhani yapısına göre 100 derecedir yani 100 mertebedir” denir, bahsetmiştik ve demiştik ki, ya cehennem? O da 100 derece olabilir mi?

Bizler bize bahşedilen isimle olumlu ya da olumsuz kemalatla iki zıt yönde olgunlaşırız.

Her idrak açılımında üst bir bilince ulaşırız, Kuran’ın deyimiyle “Halden hale gireriz” ve içinde yaşadığımız boyutlar arasında “bilincimizde” boyut atlarız.

Toprak bedenden soyunup IŞIK (kozmik ışık), NUR’a ulaşmak yoluyla Işın, Nur, Beden olmaya çalışıyoruz…

Bunu İRADİ yapmamız gerekir, aksi halde bu bilinçten uzak olarak Allah’a varırsak buna ulaşabilmemiz için bu evrelerden geçmemiz ve bazı işlemlere tabi tutulmamız gerekecek ve “dönüşümümüz” orada tamamlanacak diye tefekkür edebilir miyiz?

Sırat köprüsü diye bahsedilen belki bu da olabilir, çünkü cehennemin Allah dostlarına, o safi Nur olmuş insanlara, onların kendi üzerinden çarçabuk geçmesini çünkü onlar yüzünden narının nura döndüğünü söylemesi, bu anlatımı ifade ediyordur belki de…

Ateş ışığı yakabilir mi hiç?

Biz bu dünyada bir üst boyutta düşündüğümüz her şeyin AN’ında olacağı bir âleme hazırlanıyoruz.

Kimi söylemlere göre kabir âleminde düşündüğümüz şeye direkt muhatap olacağımız için, aslında şu anda kendi tuzağımıza düşmemek için eğitim görüyoruz…

Çünkü o durumda düşündüğümüz her şey direkt olarak bizi yakalayacaktır…

Temizlenmemiz bu yüzden Şart’tır…

Bunlar tefekkürlerimiz…

Ama…

Her zaman ve her zaman her şeyin doğrusunu yalnızca Allah’ım bilir…

Bize Düş’en Düş’ünmek…

Allahü a’lem…

Aşk ve Işık

Bazı mutasavvıflar peygamberimizin Miraç'a çıkması tasviri içinde, ismi geçen ve bir binek olarak nitelenen "Burak" için, bu misallendirmenin temelde AŞK'ı tasvir etmek istediğini anlatırlar.

Burak, hatırlarsanız Arapçada "yıldırım, şimşek, parıldamak, ışıldamak" anlamından gelen "Berk" kelimesinden türetilmiştir.

Bu misallendirme arasındaki bağlantıyı merak ettiğim bir gün aşk, şimşek, parıldamak, ışıldamak anlatımının neyi ifade ettiğini anlamak için "aşk" kelimesini ve anlamını araştırmaya başladım.

Karşıma çıkan şeyler Kuran, nur, yaratma, şimşek ve diğer tüm konularla bağlantılı idi…

AŞK…

Arapça kökenli, kelimenin orijinali IŞK…

AŞK… IŞK…

BURAK, ŞİMŞEK… yani IŞIK…

Ve…

AŞK… Arapça kökenli olup orijinali IŞK'mış… Ve IŞK da SARMAŞIK demekmiş, bulunduğu yeri sardığı için.

AŞK, IŞIK… SARM'AŞIK…

Zalimlerin cehennemin karanlık kör kuyularına atılması tasviri boşuna değil demek ki; ışıktan uzaklıkta karanlık kör kuyuya…

AŞAKA: Sıkıca sarıldı.

ÂŞIK… MAŞUK…

AŞKI YANİ IŞIĞIYLA KÂİNATI SARAN…

HEPİMİZİ IŞIĞIYLA, NURUYLA SARAN…

Aman Allah'ım…

Kelime

Hz. Musa Allah'ı "duyma" makamıdır adeta. Musa, "Rabbim bana kendini göster, seni göreyim" dediğinde Allah, "Len terani" "Sen beni göremezsin" demiştir.

"Musa, tayin ettiğimiz (belirlediğimiz) zamanda gelince, Rabb'i onunla konuştu. Musa şöyle dedi: Rabbim, bana (kendini) göster, sana bakayım." Allahû Tealâ, beni asla göremezsin ve fakat dağa bak, o, mekânını kararlı tutabilirse (yerinde durabilirse) o zaman sen beni görürsün, buyurdu. Rabb'i, dağa tecelli ettiği zaman onu paramparça etti. Musa, bayılarak yere düştü. Sonra ayıldığı zaman, sen Sübhan'sın (seni tenzih ederim, sana tövbe ederim, ben, müminlerin ilkiyim, dedi ve üzerine dağa tecelli etti ve dağ paramparça oldu…" (Araf 143)

Musa… MU-SA…

MU, Mısır'da su için kullanılan bir kelime. SA ise sudan kurtarılan anlamında. Yani MUSA, sudan kurtarılan, sudan gelen çocuk anlamındadır.

MU-SA, bu arada Mu'nun Hakikati Muhammedi ismini taşıdığı ve bu mertebedeki idrak olduğu, S' nın ise insan anlamını taşıdığı da hakikat ilminde ifade edilir.

MUSA annesi tarafından bir sandığa konulmak suretiyle Nil sularına bırakılmıştı ve Asiye Sultan tarafından da Firavun'un sarayına alınmıştı. Bunlar sayfalara sığamayacak konular, ancak burada üzerinde durmak istediğim noktaya gelelim…

Musa, bizim idrakimizdeki mertebe karşılığıyla, Allah'ı duyduğumuz idrakteki makamdır. Ancak O'nun zati tecellisini "göremediğimiz" çünkü hâlâ idrakte "ikilikte" olduğumuzdan, "dağ" gibi olan izafi vücudunun o ana dek mazhar olduğu Allah'ın "sıfat" tecellisinden sonra zat tecellisine mazhar olması ile bize ışık tutar, Musa'nın Tur Dağı'nda Rabb'iyle diyaloğu…

Cebrail'in Sidret-ül Münteha'ya geldiğinde ötesine geçemeyeceği, aksi halde yanacağı ifadesi, kendi kapasitemiz üzerinde enerji yani ilim yüklenmesinin bizi adeta yaktığını… Nasıl mı? 30 voltluk bir ampule 50 volt yükleyin ve ne olacağını görün…

İşte bizler ilmimizle Musa makamına çıktığımızda, İbrahim makamından sonra Allah'ın esmalarıyla çevrili olduğumuz idrakine yükseliriz, sufilerin anlatımıyla sıfat tecellisine mazharızdır, ancak hâlâ ikilikte henüz şahadet yani ŞAHİT olma makamı yani zat tecellisine mazhar değilizdir…

Allah'ın sadece yukarı bir makamda olduğunu düşünür, kendimizi O'ndan ayrı görürüz ve özümüzdekinin Allah'ın isimleri olduğu bilincinde değilizdir.

İşte Musa âlim yönüyle tanınırdı, ancak HIZIR onunla tanışıp da Allah'ın indindeki ilmi olan Ledün ilmini gösterdiğinde, ancak kendinin alması gereken yolu fark etti. Hatta denir ki Musa'nın Hızır'dan alacağı 1000 öğreti varken sabredemedi ve 3 ilim alabildi ancak…

Kelimelerle İlgili

Musa Kuran'da "Kelimullah" ismiyle de ifade edilir. Kelimullah Allah'ın kelam ettiği yani konuştuğu anlamındadır…

Hz. İsa Kelimetullah yani ALLAH'ın KELİMESİ olarak ifade edilir…

Efendimizse Ruhu Azam mertebesiyle Kuran yani KELAMULLAH olan, kitabın yaşayan halidir. Tüm kelimeler onda dürülmüştür.

Kelimeler çok önemlidir, çünkü her şey bir ayet ve kelimedir. Ve kelimelerin de kendilerine ait MANA VE ENERJİ VE İLİMLERİ vardır…

Melek dediğimizde aslında bir kelime, melek özelliklerini beynimizin düşünüp taramasına hatta onu oluşturmasına sebeptir…

İşte bizler de Allah'ın isimlerini manalarını taşıyan kelimeler gibiyiz. Ve mesele tüm kelimeleri içeren Allah ismine ulaşmamızdır…

Her şeyin gerçeğini Allah bilir. Bana ve bize düşen düşünmek ve araştırmaktır. Çünkü halihazırda biz birer düşünceyiz ve enerjimiz düşünce enerjisiyle tıpkı bir radyo dalgası şeklinde ve biz o düşünce frekansını ne kadar çok yükseltirsek üst bilince o kadar yaklaşırız. Evrenin beyne bu kadar benzemesi ve dünyaya baktığımızda dahi uzaydan aslında kafatasına benzeyen ve aynı kafatası gibi yüzde 80'i sudan oluşan bir dünyayla karşı karşıya kalmamız bir tesadüf olmasa gerek.

Şunu da belirtmek isterim biz, Allah'ın zatı değil, O'nun Allah makamının isim ve sıfatlarının zatına ulaşmak yolunda ilimle uğraşıyoruz.

Allah makamı YARADAN'a ait bir tenezzül makamıdır. Yani demem o ki, Allah dostları Allah'ın "kendisinin" Allah makamının daha da ötesinde bizlerin idrak edemeyeceği bir kudret olduğunu bilir ve o makamda O'na TANRI ismiyle seslenir…

Hatta HÜVE isminin de bu seslenişte kullanılan Allah'ın isimlerinden olduğu söylenir.

Bir şeyleri keşfetse de insanoğlu, Allah istediği ve izin verdiği için sanmasın ki Allah'ın kudreti bu kadar…

Yoksa kozMİK değil sadece koMik oluruz sınırsız cehaletimizde…[80]

Eşyalar

Eşyalar "suret" anlamına gelen "sureler" adı altında anlatılır…

Suretler beynimizde gizlenmiştir. Bizler "datayı" yani "ayet" yani "işaretleri" okuruz ve o suret beynimizde canlanır…

Beynimizde tüm evrendeki varlıkların bilgisi mevcut olduğundandır ki, datasını frekans olarak okuduğumuz eşya, dışarıda görüntüsü olmamasına rağmen beynimizin içinde suretlenir (sure) ve görüntüye dönüşür…

İşte evrendeki her şeyin beyin bilgisayarımızda olması onu OKU'mamızı sağlar ve bu da ne varsa âlemde hepsi âdemde söyleminin hakikati olur…

Şu anki ilimle İslami bilgileri örtüştürerek yorumlayarak böyle tefekkür ediyoruz…

Her şeyin doğrusunu yalnız Allah'ım bilir…

Hayrete hayret katan, her an yeni bir şanda olan, bir anda her şeyi sil baştan değiştirebilen Allah'ım…

Hakikat yalnız sana aittir…

Allahü a'lem…

Allah'ın zahmet verdiğini sandığımız şeyler aslında rahmettir bize… Ve zahmet ve rahmet neredeyse Ahmed oradadır…

Hayat bizden götürmüyor temelde… Nefsimizden götürüp ruhumuza getiriyor… Ve biz bunu algı yanılgılarında "göremesek" de asıl kazanç budur…

13. Cuma

Yanlış öğretilerden hatta kandırmacalardan biri daha…

Bizler genelde "Kavli Muhammedi" dediğimiz yani ayetin "sözüyle" (hani derler ya Allah'ın izni Peygamber'in (sav) kavli, işte kavli Peygamber'in (sav) sözüyle demektir) Kuran'ın zahirdeki yani yüzeydeki ilk anlamlarına konsantreyizdir daha ziyade. Buna İslam'ın şeriat mertebesi denir…

Şeriat mertebesinin aslen ne demek olduğundan kısaca bahsetmiştik…

Onlarca kitap okumuş biri olarak şunu söyleyebilirim ki, hangi kitabı okursanız okuyun, sübjektif ve yanlı bir bakışın izleri muhakkak olacaktır. Veya hangi filmi izlerseniz izleyin…

Okuduğum şeylere yüzde yüz inanma aşamasını yıllar yıllar önce geçtim gittim… Yurtdışında okurken, kendi tarihimize başka ifadelerle geçmiş bir savaşın aynısının

başka bir milletin tarih kitabında o milletin tarihçileri tarafından nasıl yazıldığını okuduğumda zaten "yazılmışa teslim olma inancım" kayboldu gitti…

Kuran'ın tüm yazılmışlardan farkı şudur ki: Kuran'da Hicr 9. ayette "Muhakkak ki zikri (Kuran-ı Kerim'i) biz indirdik… Onun koruyucuları da mutlaka biziz…" der.

Diyebilirsiniz ki: "İyi de Deniz. Bunu biri yazmış da üstüne de bunu eklemiş olamaz mı?"

İşte tam da burada bu kitaptaki fark yatar… Kuran'ı, halis bir niyetle okumaya başladığınız an itibariyle, tarif edemediğim bir dehayla yazılmış bu kitabın Allah katından olmasının delili yine siz olursunuz… Kuran'ın insan eliyle yazılmış her kitaptan farkı, Kitap'ın delilinin yine kendisi olduğudur…

Kuran'ı ve İslamiyet'i incelemeye karar vermeden önce şuna emin olun hukukçu olmanın da verdiği pek çok perspektiften bakabilme eğitimi almak ve sorgulayıcı bir aklın sahibi olmanın sonucu olarak pek çok soru işareti ile oturdum bu işin başına…

Ben de, eminim şu an yazdıklarımı okuyan sizler gibi, şunu düşünüyordum:

İslamiyet bu kadar doğru bir din olsaydı neden Müslümanlar bu haldeydi?

Hırsızlık yapıp, adam öldürüp Allah diyor dünyadaki ve çevremdeki bazı Müslümanlar… E demek ki bu dinde bir sıkıntı var…

Bunları düşünmeniz kadar doğal bir şey olamaz. Hele ki diyorum ya "parçalı bakış açısı" olanla "bütün resmi gören" arasındaki fark her zaman olacakken. Oturduğum odadan sadece penceremin karşısındaki park görünüyor, yan odadan ablam dışarıda şehrin kütüphanesi olduğunu iddia ediyor, salondaki annemse "Deniz var karşımda" diyor. Hangisi doğru hangisi yanlış?

Hepsi doğru. Ama hepsi eksik. Ancak ve ancak "yukarıdan" bakınca deniz, park ve çöplüğün nasıl da bir güzellikle bütünlük içinde olduğunu gören hepsine vâkıf olabilir…

Bu yüzden sizlerin de sıkça sorduğu sorular beynimde yankılandı, bu işi araştırmaya başladığımda…

Bir hukukçu olarak bazı kanunların "hukuk çerçevesinde" nasıl çiğnendiğini bilen biriyim…

Yani diyorsunuz ki "Yahu burada yazan yasa açık ve net. Ancak onu öyle bir alıp eviren çeviren çıkabiliyor ki kanunsuzluğu kanun haline getirebiliyor…"

Kuran'ın farklı bir Arapça, yani Allahça olmasını, kendi nefis ve dünya sistemleri için kullanmak isteyen her birey, çarpıtmaları mümkün olmayan ayetleri aslında bizlerin hakikati araştırmadaki tembellik ve cehaleti yüzünden çarpıtıp "bu bu demektir" diyebiliyorlar…

Ebu Cehil'lerle dolu hem etrafımız hem de kendi "içimiz". Bir şeyleri kabul ya da inkâr ederken kıstasımız, başkalarının o şeyi nasıl kullandığıysa, o zaman yanlış yerlere bakan yine biziz…

Onlara bakacağınıza Allah'a ermiş, Allah dostlarına bakın. O "ölümsüz" olanlara. Hâlâ bizlerle yaşayanlara. Mevlana Hazretleri'ne, Muhyiddin-i İbni Arabi Hazretleri'ne, Abdülkadir Geylani Hazretleri'ne…

Hangi ölümden bahsediyorsunuz?

Kafanızda "putlaştırıp" şekillendirdiğiniz her kavramı kırın, aksi halde kalbiniz olan Kâbe temizlenemez…

Bu konuya değinmiştik…

“Kâinata sığmadım yalnız mümin kulumun kalbine sığdım” diyen Allah, Hz. İbrahim’e şöyle seslenmiştir: “Ya İbrahim! Evimi temiz tut…”

Biz bunu yine putlaştırma ve şekillere hapsetme ve olayın “sistemine” değil şekline hapsolmaktan dolayı ise şöyle algılarız: “Ey İbrahim, Kâbe’yi (Allah’ın evi) temiz tut.”

Kâbe Allah’ın dünyada işaret ettiği evidir, misallerle anladığımız için şeriat makamındaki anlayışta evet O’nun evidir de, ama Allah’ın bizlerin “kendi dünyamızın” da işaret ettiği evi KALBİMİZDİR…

Ey kul… Kalbini temiz tut ve tüm putlarını kır ki ben oraya yerleşeyim…

“Hiç kimsenin kalbini kırma… Kalp kırmak, Allah’ı incitmek demektir…” (Ahmet Yesevi)

Oysa Kuran Allah’ın öyle muhteşem bir ikramı ki adının anlamlarından biri de budur (KERİM kelimesi İKRAM’dan gelir), aslında bu evreni kullanma ve başarılı mutlu bireyler ve toplumlar halinde yaşamanın yegâne kaynağıdır…

İnsanların din denilen kavramı uygulamadaki “yorumları” sizi yanıltmasın. Bizler ülkelerdeki “yorumlamalar” yüzünden hukuktan soğursak adaletle nasıl tanışırız?

Hakikat bir tanedir ve o “bütünsel resimdeki” hakikattir… İşte bu yüzden de baktığın yöne göre değişmez…

Bir film izlemiştim. New York’ta geçiyordu. Steve arkadaşının işyerine onu ziyarete gidiyordu. Taksiler, kornalar ve kalabalık arasında karşıdan karşıya geçmek için bile o kadar çaba sarf etmişti ki tam merkezde bir binanın 13. katında ofisi olan arkadaşı Matt’in ofisinden içeri girince, kocaman koltuğunda oturmuş çalışmakta olan Matt’e, “Of!” dedi Steve. “Nasıl yaşıyorsun bu acayip şehirde? Ne kaos!”

Matt oturduğu yerden doğrulmaya başladı… Gülümsedi…

“Bu tarafa gel” dedi Steve’ e. Ve pencerenin yanına doğru yürüdü…

Steve arkadaşının durduğu pencerenin yanına yaklaştı…

Ona dönüp, “Hadi şimdi aşağı baksana” dedi…

Beraber aşağı baktılar… Olağanüstüydü… Yukarıdan, 13. kattan bakıldığında o İÇİNDEYKEN birbirine geçmiş gibi görünen trafik, insanlar ve yollar arasındaki düzen nasıl da apaçıktı…

Matt, Steve’e:

“13. kattan, yani yukarıdan bakıldığında aşağısı nasıl da muhteşem bir düzen içinde görünüyor değil mi? Oysa zeminde o taksilerin, kaosun, kalabalığın içindeyken nasıl da karmakarışıktı her şey…” dedi.

İşte parçasal bakış dediğim bu.

“İçinde” olduğumuz her şey bizi izler, oysaki olaylara dışarıdan, yukarıdan baktığımızda izleyici biz oluruz… Ve hakikati ve düzeni ancak o zaman görebilir, anlayabiliriz…

Bu arada 13 demişken 13’ün bizler için aslında ne kadar mübarek ve kutsi anlamları olduğunu belirtmeden geçmek istemedim.

13. cuma sembolü peygamberimizin anlattığı sistemi ve bizlerin idraklerindeki uyanışı temsil eden bir anlatım. Bizlerse bunu korku filmlerinden bilir ve başımıza gelmiş en güzel şeyin bize en kötü şey olarak “yutturulmasını” izler ve sorgusuz sualsiz kabul ederiz.

Dini anlatımlara tepkisi olan insanlar hep dinen bize sunulanların sorgusuz sualsiz kabul ettirilmeye çalışıldığı iddiasının arkasına sığınır… Oysaki bunun tam tersidir… Kuran "hiç mi aklınızı kullanmazsınız" diye her birkaç ayetten birinde bizi sorgulamaya iterken, bizler asıl sorgulamamız gereken ve dünyada bize gerçekmiş gibi sunulanları sorgulamadan hap gibi yutarız!

13. cuma aslında, cehaletimiz ve kolaycılığımızdan dolayı uyutulduğumuz bu hayatta, "dünyadaki yanlış sistem tarafından dayatılan maddecilik ve acıtıcılığın son bulduğu gündür".

Aslında bildiğimizi sandığımız tek hakikati "anlamadığımızı anladığımız" gündür…

13. cuma konusuna değinmek istiyorum kısaca…

Hicret'in 2. yılında Mekke saldırıları devam ederken, artık Müslümanlar için de savaşmak mecburi hale geldiğinde yapılmış bir savaştır Bedir Savaşı…

Savaşın detaylarına girmeden meselenin 13 rakamıyla ilgisini kısaca açacağım…

Arapçada elif harfi yani ilk harf 7+5 mertebe (7 nefis mertebesi ve 5 hazeratı hamse – efal-esma-sıfat-zat-insan-ı kâmil) ve batındaki 13. noktayı temsil eder…

12 burç artı güneş, 12 İmamlar ve peygamberimiz, 12 havari ve Hz. İsa gibi… 13, Hakikati Muhammedi dediğimiz mertebeyi temsil eder denir tasavvufi birtakım anlatımlarda… Peygamberimizin doğuşu miladi 571 yılının (5+7+1=13) rebiülevvelinin (12) inci gecesinin 13. güne bağlandığı gecedir…

13'e ilişkin bedenimizdeki kodlardan, evren ve tarihteki kodlara o kadar çok şey sayabilirim ki, buraya sığmaz…

Konudan sapmamak adına devam etmek istiyorum…

Bedir Savaşı, mart ayının 13. gününde yani 3. ayın 13'ünde olmuştur. Enteresan olan, peygamberimizin bu savaştaki ordusu kendisiyle beraber 313 kişidir… (Hakikat ilminde geçen Allah dostlarından 300'ler tabir edilse de aslı 313'ler de bu anlatımlarla ilgili çok önemli bir mesajı taşır…)

Yine o kadar enteresandır ki, bu savaştan Âli İmran Suresi 13. ayette bahsedilir…

"(Bedir Savaşı'nda) çarpışan iki fırka, sizin için bir işaret, ibret olmuştur. Bir fırka Allah'ın yolunda savaşıyor ve diğeri kâfir olan (fırka), onları (bizzat) gözleri ile kendilerinin iki misli görüyorlardı. Ve Allah dilediğini, kendi yardımı ile destekler. Muhakkak ki bunda, ulul ebsar (basiret sahipleri) için mutlaka ibret vardır…" (Âli İmran 13)

313 rakamının önemi ve gizemi, bu olayın Kuran'da bulunduğu sure ve yer itibariyle işaret edilişi, pek çok şeyi ve bu durumu "basiret" sahibi olmak suretiyle idrak edebileceğimize ilişkin bir işaret taşır…

Bedir aynı zamanda Ay'ın 14'ü ve en kemalli halidir. Necdet Ardıç (Terzi Baba) *13 ve Hakikat* adlı kitabında nice anlatımlarla 13'ün Hakikati Muhammedi açısından anlatım ve izahlarını verir…

Ve hatta dini kitapların, 124 bin peygamber ve velinin sadece, 313'ünün resul olduğunu belirttiklerini, her bir Bedireshab'ının bir resulü temsil ettiğini ve onların manevi yardımlarına da orada hazır olduğunu ekler.

Ve bu olayla da 13'ün varlığında zuhur eden Nuru Muhammedi'nin (14 rakamı temsilcisidir) yeryüzüne hâkimiyetinin mührü olduğunu belirtir…

Yine 313 yılında İmparator Konstantin, Milano Fermanı'yla imparatorluktaki diğer serbest dinler gibi Hıristiyanlığa serbestlik vermiştir… Dediğim gibi dikkatle incelerseniz pek çok tarih karşınıza batındaki sırlı anlamıyla adeta Allah'ın imzalarından biri olarak çıkacaktır…

Bu savaş ve içeriklerini unutmamamız, hem çağlar üstü, hem evrensel ve hem de kişisel anlamda bizde bu olayın batıni karşılıklarını anlamamız ve değerlendirmemiz açısından önemlidir… Bugün, dün, yarının aynı anda yer aldığı işaretler silsilesi… Senin benim bizim atalarımızın ve gelecek nesillerimizin yer aldığı işaretler, dersler, ibretler silsilesi…

Büyük bir "Hak'sız" ordusunun küçük sayıda bir "Hak'lı" orduya karşı zaferinin işaret edildiği bir olay… Hayatımızın her alanında bize tutunmamız gereken öğretiler… Ve muhteşem bir işaretle, Hak yolunda olduğumuz müddetçe "sayı" değil "niteliğin" gücü ile zafere ulaşacağımızı müjdeleyen hakikat…

Yine Kuran'da geçen Talut ve Calut olayı ve az sayıdaki askeri ile Talut'un çok sayıdaki ordusu olan Caluta zaferi de bu konu ile ilintilidir…

Hamza Yardımcıoğlu 313'le ilgili yazısında bu konuyla ilgili, "Ancak 2007 yılında vizyona giren 300 Spartalı filmi muhtemelen kabalistik felsefeden beslenerek kalabalık orduya galip gelen 300 asker temasını gündeme taşımıştır. Peki, neden 313 değil de 300? Çünkü bir, başkumandandır. On iki (12), ondan sonra gelen komutanlardır" diye yazmıştır ve bu konunun İslam karşıtı çevreler tarafından da bilindiği ve farklı yönde kullanıldığını da ifade etmiştir…

Kitap içinde de defalarca bahsettiğimiz gibi var olan tek "Yol" "Teslimiyet" yoludur ve gelmiş geçmiş tüm peygamber ve veliler bu tek bilginin belirli mertebelerine kadar ve o dönemdeki insanların idrakini düşünerek inzal edilmiş, o idrake göre gereken bilgilerle yollanılmış ve peygamberimizle, tüm bu bilgiler Kuran kelimesinin anlamında da yer alan "toplamak, okumak, bir araya getirmek" ve EN kemal bilgi mertebesine gelmek suretiyle finalize edilmiştir…

Bu noktadan sonra herkes kendi idrak mertebesine göre gereken kadar bilgi alabilecektir…

Bunu anlatmamdaki sebep önceden de belirttiğimiz, kâinatta Allah'ın hükümranlığı ve ilmi dışında bir şeyin olmadığı ve tek farkın AYNI bilginin hangi yönde kullandığında yattığıdır…

Nefsin yönünde mi, Rahman yönünde mi?

Buradaki seçimin seni şeytani nefsi, ya da Rahmani yapar. Ama sonuçta hepsi Allah'ın egemenliğindedir…

Şeytani güçlere hizmet edenler, Kuran'ı çoğu Müslüman geçinenden daha iyi biliyor…

Bu yüzden de bizler için uğurlu olan 13 rakamı bazı çevrelerce uğursuz ilan edilmek suretiyle, sadece algı manipülasyonu ile bizim idrakimizde olumsuz yer alıyor…

Bedir Savaşı 3. ayın 13'ünde bir cuma günü olmuştur… Ve Ahir zamanda da yine hakikati örtenlere karşı kazanılan zafer bir 13. cuma olacaktır diye yorumlanır tüm bu anlatımlar…

Allah'ın ilmini şeytani planları için kullananlar da bunu bizlerden iyi bildiklerinden bu algı perdelemesiyle bizleri ve insanlığı bu yönde korku titreşimiyle örtme

çabasındandır…

Evet Allah yolunda olmayanın korkulu rüyasıdır 13. cuma, çünkü Allah yolunda olanlar için uyanış ve saadetken, onlar için, üzerlerine kıyamet kopacağı kişiler için, vaat edilmiş bir kâbustur…[81]

Türkçe meallerle anlamaya çalıştığımız Kuran'ın her birimiz için yazılmış bir programı var. O da tam beynimizde. Ve eğer siz bunu anlamayı isterseniz, o halihazırda sizde kayıtlı olan program harekete geçecek ve siz belki de Allahçayı anlayamadığınız bir şekilde idrak etmeye başlayacaksınız. Muhteşem bir ilimle kurulmuş bu evrensel düzenek tamamen bunu sağlayacaktır…

Yaşamadan bilemezsiniz ama bu Allah'a ait bir vaat olduğu ve benim de başıma geldiği için biliyorum, temelde NİYET olan İslam'ı gönderen Allah'ımızın siz sadece OKU'mak istediğiniz için sizinle, nasıl da yavaş yavaş; önünüzde giden bir arabanın plakasından, markette karşınıza çıkan bir kadının dilinden, size hediye edilen bir kitabın önsözünden, her yerde ve her şekilde sadece talep ettiniz, dilediniz diye konuşmaya başlamasına şahit olacaksınız…

İşte bu kitabın başka bir kattan gelmesinin ispatı bende değil sizde olacak…

Evinizin tam ortasında bir hazine gömülü ve ebedi hayatınız değişecek desem bir kürek atmaz mısınız evinizin toprağına?

Ruhunuzun tam ortasında ebedi bir hazine var diyorum, bir kürek atmaz mısınız beden toprağınıza?

Deneyin görün… Ne kaybedersiniz?

HOLOGRAM EVREN

2012 yılında Almanya'da bilimadamları tüm evrenin, dünyanın etrafındaki bir holografik projeksiyon, yansıma olabileceğini açıkladılar…

1960'lı yıllar itibariyle bilimsel makalelere yepyeni bir kavram olan hologram kavramı girmeye başladı…

Hologram, holos (tam görüntü) ve gram (yazılı) anlamlarında Yunanca bir kelime olup, bir görüntü kaydetme metoduydu. Üçboyutlu görüntü kaydetme metodu. Ve fotoğraftan farkı burada yatıyordu.

Bilirsiniz fotoğraflarda resmedilenin üçüncü boyutu olan "derinlik" yoktur ve gerçekte cisimler arasında mesafe olsa bile hepsi fotoğraflanan karede aynı düzlemde yer alır…

Hologram ve fotoğraf arasındaki fark da burada yatıyordu.

Fotoğrafta görüntü varken hologram plaka denilen üçboyutlu resmetmede o görüntü değil, o görüntüyü o yüzeye taşıyan bilgiler kayıtlıydı…

Şimdi artık, "ikiboyutluluk sınırı" derinliğin de verilebilmesiyle beraber aşılmıştı. Bahse konu resimde, resmin en ufak noktası dahi cismin her tarafından yayılan ışık dalgalarını almakta, onları depolamakta ve kaydetmekteydi.

Böylece o plaka ne kadar küçültülürse küçültülsün, en küçük plaka parçasının dahi üzerinde bahse mevzu cismin o ebattaki "tümel görüntüsü" kayıt altındaydı ve plaka bunu yansıtabiliyordu…

İşte hologramın bu özelliğiyse, hakikat ilmindeki “çokluktaki teklik” fikriyle örtüşmekteydi.

Bu aslında hakikat ilmiyle uğraşan herkesin çok telaffuz ettiği, “Allah insanı kendi suretinde yarattı” anlayışıyla aynı paralelde bir anlayıştı…

Hatta, Allah Muhammed’i kendi nurundan, tüm insanlığı da onun nurundan yarattı denir…

Ve eklenir: Bütün insanların toplamı, bir insandır…

Resulullah (sav) bir hadisi kutside şöyle buyurmuştur:

“Allah, seni kendi nurumdan, diğer şeyleri de senin nurundan yarattım buyurdu.”

Şimdi holografik evrenle bağlantısına geçelim…

Plakada kayıtlı olan bilgi kaybolmaz. Demem o ki plakayı kaça ayırırsanız ayırın, her parça bütünün bilgisi ve benzerliğini kendi içinde taşıdığı, koruduğu ve depoladığı için o plakaya lazer ışığı tutmak suretiyle görüntünün yeniden tamamı plakada (o boyutlarda) defalarca yeniden canlanabilir…

Bir hologramın en başta gelen özelliği, bir nesneyi orada olmadığı halde, oradaymış gibi gösteren bir illüzyon yaratmasıdır. Bir holograma baktığınızda onun orijinalinin mekânda bir yer kapladığına inanabilirsiniz. Ancak elinizi içinden geçirecek olursanız gerçekte orada olmadığını anlarsınız.

Bizler “algılarımızla” tanımlamalar yapan varlıklarız.

Beynimiz dışarıda gördüğümüzü zannettiğimiz bir eşyanın aslında DATA’sını OKU’yor, çünkü eşyalar ses veya ışıktan oluşuyorlar.

O eşyanın datasının yani titreşiminin beynimizde halihazırda var olan bilgilerden örtüştüğü bilgi, kendi beynimizde o datanın karşılığı olan “resme” dönüşüyor…

Eşyalar “suret” anlamına gelen “sureler” adı altında anlatılır… İşte o suretler beynimizdedir. Bizler datayı-ayeti yani işaretleri okuruz ve o suret beynimizde canlanır…

Beynimizde tüm evrendeki varlıkların bilgisi mevcut olduğundandır ki, datasını frekans olarak okuduğumuz eşya dışarıda görüntüsü olmamasına rağmen, beynimizin içinde suretlenir (sure) ve görüntüye dönüşür…

İşte evrendeki her şeyin beyin bilgisayarımızda olması, onu okumamızı sağlar ve bu da ne varsa âlemde hepsi âdemde söyleminin hakikati olur…

Allahü a’lem…

Hologram

Hologramik dediğimiz evrende beyinlerimizin maddenin aslını (ki biz buna tasavvufta “hakikati” diyoruz) değil, sadece ZİHNİMİZDE ALGILADIĞIMIZ halini biliyoruz…

Hologramik ne demek şöyle düşünebiliriz: Bu evren bilimde aynı tasavvufta izah edildiği gibi bir AYNA’dır. Yani bir “gölge” evrendir…

Bizler kendimizi üçboyutlu varlıklar olarak algılamaktayız. Aslında bizlerin kendimizi ve her şeyi gördüğümüz halinin en az 4 ila 11 boyutlu bir varlığın üçboyutlu yansıması, gölgesi olarak görmekte olduğumuz bilimsel çevrelerde artık kabul görmektedir…

Sonuç itibariyle, maddeyi oluşturan elektron ve fotonların zaman veya mekândan bağımsız olarak aynı davranış göstermeleri ve birbirlerinden, aynı hologram görüntüde

olduğu gibi, haberdar olmaları, bu elektron ve fotonların temelde ayrı görünseler de ayrı olmadıklarını ve “tek” BİR’den oluşan birler olduğunu ve evrenin holografik bir yapıda yani tek BİR’den oluşan birlerden oluştuğu düşünülmekte…

Bilimsel çevrelerde, önce bir şeyler öğretilen ve daha sonra beyinlerinin bölümleri alınan farelerin öğretildikleri şeyleri yapmaya devam etmeleri üzerine ve hafızalarının beyinlerinden kalan kısım üzerinde silinmemesi üzerine beynin de yapısının aynı evren gibi hologram olduğu kabul görmekte.

Kısaca beynin her bir parçası bütün BİR’i temsil ediyor ve ondaki bilgileri koruyor, muhafaza ediyor…

Uzayın dört bir yanından dünyaya sürekli yağmakta olan sinyali keşfeden Penzias ve Wilson adeta bizlerin zaman ve mekândan bağımsız başka bir boyuttan, TEK’likten, Vahdet’ten dünyaya nakledilen, inzal edilen frekansları (ilhamı ya da isterseniz bilgi deyin), bilgiyi OKU’mak suretiyle, gerçekliğimiz haline dönüştürmemizdeki frekans kaynağını anlatıyor…[82]

Holografik bir beyin ve holografik evren.

Evren beyin içinde beyin evren içinde.

Birlikten gelen bilgiler dalga boyutuyla beyne ulaşıyor.

Temelde bu şunu gösteriyor. Peygamberimizin dediği gibi bu dünya hayal, yani kendi hayal dünyamızda kendi âlemimiz var her birimizin.

Elektromanyetik algılamaların, herkesin kendi beyninin yapısına göre okuduğu dalgaların sebebi ve bu yüzden de holografik bir dünyan var.

Duyularımız evreni algılamamızı sağlar ama bir yandan da bizi sınırlar, koşullandırır…

Bu yüzden “beden” kutusunun “duyularına” çok da güvenme…

Karıncalar sadece ikiboyutlu görebildikleri için üçüncü boyutu yok sayar ve hatta bizleri “duvar” gibi görür… O zaman siz bana söyleyin, “kısıtlı algılarıyla” diğer boyutları görememesi sebebiyle, evrende ve dünyada yalnız “biz” varız sanan insanın karıncadan ne farkı var?

Sadece 3 boyutu gören gözlerle “diğer Gezegenlerde yaşam yok” diyen insanın.

Gözlerimiz X ışınlarını doğrudan algılayabilseydi, insanları iskelet olarak görürdük…

Gözlerimiz gamma ışınları ile görebilseydi, tabiatta her şeyi sadece kurşun kütleler olarak görürdük…

Ne ilginç değil mi?

Kurşun döktürmek belki de bununla da ilgili…

Yani…

Senin Torus’un evrenin Torus’unun içinde beş duyun ve ötesindeki elektromanyetik alanlar beyin yapına göre kozanı oluşturuyor…

Nasıl bir kelebek olacağınsa kozana bağlı…

Herkes bir âlem şemsiyesi altında kendi âleminde yaşıyor…

Allah’ım hayretime hayret kat… İlmime ilim…

Ve ne olur elimi bırakma…

AHSEN-İ TAKVİM, ESFEL-İ SAFİLİN

Bir film ve dizileri vardır, *Ziyaretçiler* diye… Belki duymuşsunuzdur. Uzaylı sürüngen yaratıkların "shapeshift" denilen bir tür "şekil değiştirme" yoluyla "insan" şeklinde görünmeleri üzerine… Diyorum ya okuduğunuz hikâyelerden izlediğiniz filmlere kadar her şey sembollerle ve algı manipülasyonlarıyla dolu olabilir. "Şimdi bu film de ne alaka yahu!" demeden evvel gelin beraber konuya göz atalım…

Hangi okulda okursanız okuyun, hangi eğitimi almış olursanız olun sınıfınıza ya da bulunduğunuz ortama sonradan gelen "yeni" birine yaptığınız ilginç (!), korkutucu (!) "şakalar" ya da yıllardır sizin oturduğunuz bir masada yerinizi öyle birden gelip alan bir başkasına sinirlenmeniz, alışkanlıklarınızı bozulmaz bir rutine bindirmeniz temelde alt beyninizin etkisinden sıyrılmamış olduğunuza ve örtülü ilkel benliğinize bir işarettir… Ve hatta çalışmaya başladıkları ilk günlerde Mevlana hazretlerine "bildiği her şeyi ve alışkanlıklarını" unutturmak üzere davranışlar sergileyen Şems, temelde neyi hedefliyordu belki şu an itibariyle anlamaya başlarız…

Sizinle buradan yola çıkarak çok ilginç bir meseleyi daha paylaşmak istiyorum.

Kitabımızın içinde de değindik ve eminim defalarca da gerek ilahiyatçılar gerek tasavvufla ilgili kişiler tarafından bu ayete değinildiğini duydunuz…

"İnsan" meselesinde sürekli karşımıza çıkan o çok ilginç ayete bakalım…

Tin Suresi 4 ve 5. ayetler: *İncire, zeytine, Sina Dağı'na ve şu emin beldeye yemin ederim ki, biz insanı "en güzel biçimde" (ahsen-i takvim) yarattık. Sonra onu "aşağıların aşağısına" (esfel-i safilin) indirdik…*

Bu ayette onlarca anlamı yanında az sonra açıklayacağımız "aşağının aşağısı" ile sürüngen beyin bilinci kastedilirken; öte yandan "kamet, kıyam, kavim" kelimeleriyle aynı kökten gelen "takvim" kelimesi ile ifade edilen "uyanmış ve kıyam etmiş, ayağa kalkmış bir bilinç" anlatıldığını görmemek mümkün değil… "Ahseni takvim" yani "güzel bir uyanış ve ayağa kalkış"… İnsan sürüngen beyinle güzel bir şekilde ayağa kalkmış bilinç arasındadır…

Ezandan önce okunan kamet, Kuran'da defalarca kullanılan kavim ve kıyam kelimeleri ne kadar da sayısız anlamlarla karşımıza çıkabiliyor…

Birazdan insan bilincinin "sürüngenden ayağa kalkmış bir bilince" geçişi ile ne kastettiğimize bakacağız…

Önceki bölümlerimizde kitabımız boyunca Kuran'da geçen ve dünya için geçerli olan her kavram ve anlatımın bedenimiz için de geçerli olduğunu ifade etmiştik…

Şimdi yukarıda bahsettiğimiz bilinç farkını içeren Tin Suresi'ne bakalım. Surede "emin belde" olarak işaret edilen Mekke ve dolayısı ile "Kâbe" kavramları insan açısından ele alındığında insan bedenindeki Kâbe "kalp" olarak karşılık bulur… Kâbe'nin dünyanın çekim alanından bağımsızlaştığımız üst bilinçle irtibat kurduğumuz alan olması gibi, bunun izdüşümü olarak da bedenimiz için kalbimiz, dünyevi akla ait bilinç dünyamızın yerçekiminden bağımsızlaştığı alanı olacaktır…

Demek ki kalbimizin aklına sığınmamız bizi "beden aklından (cüzi akıl)" "üst bilinç aklına (külli akıl)" taşıyacaktır ve kalbimiz bizim için "emin belde" hükmüne girecektir… Çünkü kalbin elektromanyetik alanı bedendeki her alandan daha önce de belirttiğimiz gibi katbekat daha yüksektir. Kalp frekansı adeta bir şemsiye gibi diğer frekanslar üzerinde ağırlığını koyacak ve beş duyumuzun kalıplarını kırmamızı sağlayacaktır.

“Tin” açılımını “eksi kutup” ve “zeytin” açılımını ise “artı kutup” olarak düşünürsek, aynı bir mıknatısın orta yerinde çekim ve itimden bağımsızlaştığımız gibi, bu iki kutup arasındaki merkezde yani “emin beldede” bu alandan bağımsız hale geleceğizdir… İnsan ise, beden dünyasında yaratılış ve doğumu temsil eden karın bölgesi kutbu ve düşünceyi temsil eden beyin kutbu arasında tam ortada olan emin belde hükmündeki duygu merkezi “kalbine” sığınırsa BEDEN AKLI’nın onu aşağı çekmesine engel olacaktır.

İnsan davranışlarını anlamak için insan beynini iyi anlamak ve tanımak gerekir…

Psikiyatr kelimesine baktığınızda “psike” kelimesinin “ruh” anlamı yanında kitabımızda da bahsettiğim gibi dünya için rüzgâr anlamı ve insanın içsel varlığı içinse NEFES ve NEFİS anlamları vardır…

Dünya için rüzgâr neyse insan için de ruh odur…

Burada, sadece ruh doktoru sandığımız şey temelde NEFES doktoru anlamını taşırken NEFES-İ RAHMANİ kavramı adı altında NEFİS’lerimiz ve Esma terkibimizin bizim ruhaniyetimizi oluşturuyor olduğuna derin ve keskin bir işaret vardır…

Bu yüzden de nefsini ve nefesini tanıyan, Nefes-i Rahmani’den oluşmuş bu kâinatı ve kendini ve Rabb’ini tanır…

İnsanın ESFEL-İ SAFİLİN yani sefillerin sefili, aşağıların aşağısı tanımıyla, ahsen-i takvim arasında oluşununsa biraz beyin ve davranış yapımızı tanımak suretiyle neye işaret ettiğini beraberce OKU’maya çalışalım…

Biliyorum hepimiz bu beden kabrinde yaşarken, yediğimiz, içtiğimiz, ürediğimiz ve sahibiyet duygusuyla ve kaybetme korkusuyla yaşadığımız; başta hayatlarımız ve sevdiklerimizle, bir dünya düzeni kurmuş durumdayız… Buraya aidiyet hissinin şeytani sistem tarafından körüklenmesi ise, bu dünya değerlerinin “kişiliğimiz ve varlığımız” olduğunu sanmamıza sebep oluyor.

Oysaki bunlar sadece izafi benliğimiz, hakiki benliğimiz değil.

Sonsuz bilince ait bir (link, bağ) bilinç taşıyıcı olmamıza rağmen “beden aklımız” (yani nefsimizin dünyaya dönük yüzü) “ruh aklımıza” yani sonsuz bilincimize baskı kurmuş durumda.

Bir merdivenin ilk basamağıyla son basamağı arasında kozalağından çıkmayı bekleyen bir kelebek misali sıkışmışız. Oysaki bu merdiven dışımızda değil içimizde ve bütün yapılması gereken “teslim olmak”, elbette ki gösterilen metoduyla… Merdiven diyorum, evet, miracımızı, bilinç yükseliş yolumuzu kastediyorum… Çünkü din yol demektir.

İnsan aslında safi bilinç olduğundan bu yükselişi gerçekleştirmedikçe hiçbir koşulda hakiki huzuru bulamaz. Ama bu yükseliş elbette ki insan içindeki tin ve zeytin kutupları arasında, Furkan’dan Zat’a yani EMİN BELDE’ye ulaşmayı gerekli kılar… Olumlu ya da olumsuz hiçbir şeyin onun üzerinde etkisi olmadığı yani eksi ya da artının çekim ya da itim gücünün olmadığı o beldeye…

Kuran ve tasavvufa bakarsanız ORTA YOL, ÖLÇÜ tavsiyesi sürekli gündemdedir. Ve size şu işareti verir: Hayır sandığınız şer çıkabilir, şer sandığınızsa hayır. Bu yüzden bir şey için ne çok sevinç çığlıklarına boğul (artı) ne çok üzül (eksi), hep orta yolda kal (nötr) ve geçirgen ol…

Yani İLETKEN ol. Yaşadıklarına tutuklu kalma, değişen şartlara esir olma, bırak onlar senin bilincinin içinden geçip gitsin. Değişime açık ol. Sürekli kabuk değiştir. KALP "inkılap eden, değişen" anlamını taşır, akıl ise "bağlı olan", farkı gör… OLUMLU YÖNDE DEĞİŞ… DÖNÜŞ… Çünkü AHİRET "dönüşüm yeri" demektir.

İnsanın elektromanyetik bir frekans denizinde yüzen elektromanyetik bir varlık olduğunu anlamadıkça toprak bedene hapsolmuş şekilde topraksal bilinçle yaşamaya devam ederiz.

Misallerle anlatılan Kuran'da, Âdem ve Havva'nın cennetten kovulma hikâyesinde şeytan yılan kılığına girer ve hayat ağacına yönelir… Hayat ağacı bir açılımıyla bizim beynimizdir. Cennet ve cehennemin saklı olduğu, Kevser Nehri'nin gizlendiği beynimiz…

Beyin nöronları ne kadar aktifse ağaç gibi dallanır ve budaklanır hatta depresyona giren insanlarda bu dallanma azalır ki bu da depresyon belirtilerinden biridir. Beyin nöronları ne kadar aktifse tutuşma denilen nörolojik hadise gerçekleşir aralarında (nöron grupları aralarında telefonlaşır gibi irtibat kurar), adeta Nur'un Âlâ Nur işaretini izah eder gibi…

"Hani, Allah neden acı verir ki?" sorusuna ilişkin şunu tefekkür etmekteyim ki; ACI diye adlandırdığımız durum aslında beyin nöronlarımızın hayat içinde dünyevi alışkanlıklara tıkanmışlık nedeniyle DEAKTİF olmuş kısımlarını "Yanma yoluyla" yeniden aktive eden ve "Dönüşüm" demek olan "Tasavvufun" insan bilincinde oluşumuna destek olan bir hadisedir..

YANİ Allahımız "Nurun ala Nur" yani benim tabirimle "Nöron üstü nöron" oluşumuna bizi taşıyabilmek ve kabuğumuzu kırmak için bize bunu yaşatmaktadır... Dolayısıyla Allah'ımızdan gelen acı sandığımız olgu aslen Allah'ımızdan gelen rahmettir... Diğer boyuta geçiş ve İnsanı Kamil olma yolundaki gelişimimiz için.Asıl büyük ve gerçek acı olacak olan o boyuttaki acımızın kaldırılması için... Allahü a'lem...

Neyse konumuza devam edelim…

Davranışlarımızın nedenlerini anlayabilmek için önce insan beynini incelememiz gerekir.

Kısa bir özet olarak İbrahim Elibal'ın çevirdiği "Üç Beyin Teorisi" makalesinde çok ilginç açıklamalar var. Hadi beraberce bakalım…

"Son yıllarda insanoğlunun geçirdiği evrimsel süreçlerdeki ihtiyaçlarını karşılayabilmek için sırasıyla oluşmuş üç belli başlı beyin tabakası *3 katmanlı* anlamına gelen ***triune beyin modeline*** göre anlatılmaktadır… Bu 3[83] katman hepsi beraber hareket eder.

Şimdi bu katmanlara birlikte bir göz atalım…

1. R-Kompleks Yapı: En derinde bulunan beyin sapı ve beyincikten oluşan bölümdür. İlk kez duyuyorsanız korkmayın :) doğrusunu söylemek gerekirse ben ilk öğrendiğimde önce bir ürpermiştim, bu yapı adını "sürüngen" anlamına gelen Reptilian Brain'den aldığı için "R" adı ile isimlendirilmiştir. Bu bölüm kısaca "dünyaya dönük nefsimizle" ağırlıklı ilişkidedir diyebiliriz…

Beynimizin bu bölgesi bizi "sürüngen beyin" algısıyla yaşatır.

Yani hayatta kalma savaşı verir, ürer, korku bazlı yaşar ve dolayısı ile de bu frekanslarla yönetiliriz… Aynı bir kertenkele beyin yapısı gibi olan bu bölüm belki kertenkelelerin neden en ufak seste hızla uzaklaştığını anlamamıza da yardımcı olabilir.

Üst bilinçlerle ilişki kuramadığımız İD diye de isimlendirebileceğimiz bu "sürüngen beyin" yapımız bizi maniple etmek isteyen her kişi tarafından kullanıma en açık alandır…

Kalıpsal davranışlar, saldırganlık, egemen olma duygusu, bölgecilik, kaynakları koruma gayreti, rekabet, tehlikeye karşı savaşmak ya da kaçmayı tercih etmek, iktidar, hiyerarşi, geleneksellik, dışarıya karşı kapalılık, eş seçme hep buradan yönetilir…

"Benim ailem, ülkem, yuvam, BENİM hissi, MALİK olma hissi, ötekileştirme de yine bu bölgeden kaynağını alır. Açıkçası malik kavramını görür görmez cehennemin bekçisinin adının Malik olduğunu hatırlayıp "mülkiyet" duygusuna sebebiyet veren bu beyin bölümünün cehennemin anahtarlarından birine işaret ettiğini düşündüm…

Sizi değişime kapalı, bağnaz ve saldırgan yapan bu bölge belki de Kuran'da insanın ESFEL-İ SAFİLİN diye işaret edilen alt bilinç katmanıdır…

Birçok nörolog bize beynimizin atalarımızdan gelen kalıtımsal bilgileri taşıyan ve "beden aklı" olarak görülen bu kısmı ile yine ruhani yapımızdaki yükseklik arasındaki sıkışmışlığımızı anlatabilir.

İşte bunu başarabilmek için CÜZİ akıl dediğimiz "beden aklından" KÜLLİ akıl dediğimiz "ruh aklına" transfer olmamız yani yükselmemiz gerekir…

Daha ziyade hayatta kalabilme ve korkularla yönetilen bu bölüm işte bizi şeytanın yakaladığı en önemli yerdir. Ve şeytani sistemin de…

Paran kalmazsa bitersin. İşinden olursan mahvolursun. Arkadaşlarından geri kalma, sen de harca, tüket, prestijin gider… Makam, güç, mal hepsi senin olmalı… Saldırgan ol… Aynı Darwinizm gibi değil mi? Güçlü olan kazansın anlayışı… Ve BEN BEN VE BEN… BİZ duygusu yok… Hep bir paranoid saldırıya uğrayabilme korkusu…

"SAVAŞ BARIŞTIR" diyen George Orwell'ın işaret ettiği metot gibi, "Dışarıda bir tehlike yaratılırsa içeride birlik sağlanır" diye düşünen "SÜRÜNGEN akılların sisteminde" sürünmeniz ve "köleleştirilmeye razı" olarak yaşamanız tek hedeftir…

Ancak korku ve kaygı gibi malik olma duygularını körükleyen düşük frekanslarla beyin kontrolün de ele geçirilince bu bölge size ait sandığınız hayatın bir avuç şeytani sistemdeki insan tarafından yönetildiğini anlamanızı engellemeye çalışır.

En acı olan bu çünkü kimse "köle" olduğunu fark etmeyen, bundan memnun birini özgürleştiremez.

Hatta bunun için ünlü bir bilimadamı, sanırım Einstein, "İnsanlar eğlenirken baktım da beyne gerek yok, omurilik yetermiş" demiştir…

Burada Mümin Sekman'dan bir alıntı yaparak R-KOMPLEKS üzerine bir paylaşım yapmak istiyorum…

Buyurun:

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra dünyadaki birçok sosyal bilimcinin beynini bir soru kemiriyordu:

Kant, Hegel gibi büyük filozofları, Einstein gibi bilimcileri, Goethe gibi büyük yazarları, Wagner gibi büyük bestecileri çıkarmış bir Alman toplumu, nasıl olur da Hitler gibi bir delinin peşinden gitmişti? Üstelik 20 milyondan fazla insanın ölmesine neden olduğu halde? Hitler "mühendis kafalı" olmalarıyla ünlü Almanlara ne yapmıştı? Onların mantıklarını nasıl "servis dışı" hale getirmişti?

Sorunun özü şuydu:

Mantıklı insanların/toplumların mantıksız davranmaya başlamasına sebep olan neydi?

Uzun süren araştırmalarla cevabın bazı parçaları keşfedildi. En önemli kavram "R-kompleks" denilen olguydu. (Google'da arayınız.)

Almanların beyninde "R-kompleks" denilen beyin bölgesi, baskın hale getirilmişti. R-kompleks, "sürüngen beyin bölgesi" demektir. Her beyinde bulunur. R-kompleks ile yönetmek, kitlelerin beynindeki "ilkel içgüdüleri aktive ederek, mantıksal düşünmeyi baskılamak" demektir.

Peki bu tip liderlerin metodu neydi?

Sosyal psikoloji araştırmalarına göre, bir insanı beyninin R-kompleks seviyesine indirgemenin en iyi yollarından biri onu bir gruba dahil etmekti. İnsanları "biz ve onlar" diye ayırmaktı. İç bağları sıkı bir grup içindeki kişi "akıl ihalesi" yoluyla mantığını kullanmaktan vazgeçebiliyordu.

Bu amaçla kullanılan ikinci yol, kitleleri "korku kültüründe" yaşatmaktı. Aynı şekilde "dış düşmanlar" göstererek korkuya dayalı politik propaganda yapılarak da kitleler R-kompleks seviyesine indirilebiliyor. Gerçek dış düşmanlar yoksa da hayali dış düşmanlar yaratılıyordu!

Araştırmacılara göre, bu siyasi stratejide 3-D çok önemlidir: Düşman göster, Dayanışma duygusunu kışkırt, Düşündürme! Sürekli çatışma çıkar ki, taraftarların düşünemesinler! İnsanların mantığına değil içgüdülerine hitap et!

Peki kitleler bu tip "R-kompleksli" liderlerde ne buluyorlar?

En önemli açıklamalardan biri özdeşlik kurma psikolojisiydi. Araştırmacılara göre, kendi hayatında yenik, ezik, kompleksli kişiler, bu tür gücü ve otoriteyi temsil eden liderler üzerinden, kendilerini ezen kocalarından, patronlarından, üst sınıftan kendilerince intikam alıyorlardı.

R-komplekse hitap eden liderlerin en büyük sırrı, kendisini bir "intikam aracı" olarak sunmalarıydı. Onlar hep; kaybedenlere oynayarak kazanıyorlardı!

Kimliklerini bir düşmana göre konumlandırıyorlardı. Düşman yoksa, hayali düşmanlar yaratıyorlar, eğitimsiz ama öfkeli kitlelerin enerjisini bu yöne kanalize ederek, oy kazanıyorlardı.

Mesajları şöyleydi: "Ben de senin gibiyim ama senin olmadığın bir yerdeyim, oyunla bana güç ver nefret ettiğin herkesin canına okuyayım!"

Bu tip liderler kolaylıkla iktidara gelebilirken, gidişlerinde büyük bedel öder ve ödetirler. Çünkü hâkim durumlarını kötüye kullanıp, kendilerini tek seçenek olmaya zorlarlar. Bu tip liderler, toplumlar için bir zekâ testidir. (Mümin Sekman, *Her Şey Beyinde Başlar*)

Şunu demek istiyorum ki, arenalardan maçlara kadar toplu alanlarda sizi siz olmaktan çıkaran şey işte oralarda bilinçüstünüzün değil bilinçaltınızın harekete geçmesidir. Bu tip organizasyonlar sonrasında kimi zaman kendinizi tanıyamaz davranışlar sergilemenize şaşırmanız da bu sebepledir…

Bu yüzden diyorum ya en büyük direnç teslim olmaktır. Sisteme değil ruhaniyetine. Her ne konuda olursa olsun sokaklara düşmek, şiddete şiddetle karşılık vermek, vahşi duyguları körüklemek direnç değil tam tersi esaretinizi artıracaktır. Dünyada şiddete şiddet terk edilmesi gereken ilk metot olmalıdır çünkü şikâyet edilen sisteme hizmet etmekten başka bir işe yaramaz. Hatta "korku" frekansının yayılmasına hizmet ettiği için provokatörler bu yöntemi kullanırlar.

Duyularımızdaki eşik altı algılarımızla, subliminal şekilde kontrol edilmemize büyük hizmeti olan bu yönümüz bilinçaltı kayıtlarımızı aktive ederek bizi hayvansallaştırabilir hatta Kuran'ın deyimi muazzam: "Onlar hayvandan da aşağıdır…" İnsanoğlunu tanıyamaz hale gelmemizde bu yapımız büyük bir manipülasyon aracıdır. Tabii ki siz bunu fark etmediğiniz müddetçe…

Bizi Kuran'ın tanımıyla hayvandan da aşağı yapan beynimiz ve varoluşumuza ait bu alan "nefsi terbiyelerle" (açlık, uyumak, yardımseverlik, hizmet, BEN kavramından BİZ kavramına yol almaya çalışmak, kontrollü cinsellik gibi) bu alanı aktive eden içsellikleri temizleyerek üst bilincimize doğru KAPILAR açmayı hedefler.

Bunu kendinizde uygulayabilmeniz için bir de ESMA terkibinizi tanımak, topraktan ruha, abdiyetten uluhiyete yolculuğunuzda temel anahtarlardandır.

Dünyadaki hiçbir sistem sizin bu R-kompleks alanından kurtulmanızı istemez. Neden mi? Çünkü o zaman köleleştirilemezsiniz. O zaman BEN duygusundan BİZ duygusuna, paylaşımcılığa, kamu yararı aramaya yönelirsiniz ki bu PARA sisteminin, aşırı cinselliğe dayanan sektörlerin, içki, ilaç gibi sektörlerin sizi uyuşturan ve uzaktan kontrol eden sistemlerinin çöküşü demektir.

Dünya şeytanın yani aşağı indirilenin, sürgünde olanın yeriyse; sizin bu sürgünden kurtulmanız onun ve sisteminin kâbusudur…

Oysa İslamiyet yani TESLİMİYET sizin bedenden ruha, nefisten ruha, BEN'den BİZ'e yolculuğunuzun YOL ve metodunu getirmişken bu metodu hakkıyla anlamanız dünyevi sistemde sizi kullanmak isteyen hiç kimsenin hoşuna gitmeyecektir.

UNUTAN (açılımındaki insan) formatında yaşamanız şeytani sistemin tek amacıdır. Bu yüzden Usame'ler, hayali kimyasal bombalar, hayali kötü, cani Müslümanlar icat edilmeli ve medyaya sunulmalıdır.

Çünkü İNSAN uyutulmazsa şeytanın kendisinden ne kadar aşağı güçte olduğunu fark edecek ve hatırlayacaktır (hatırlamak: zikretmek)! Ve "kıyamete kadar peşinde olacağını" ilan etmiş şeytan, insanın ölmeden evvel KIYAMET'mesiyle yani rüyadan uyanması ve sürüngen beyinden ayağa kalkmasıyla yenilmiş olacaktır.

İnsan KENDİ RUHUNU ve varoluş teçhizatını anlayınca teknolojinin ilkelliğinde teknolojiye de ihtiyacı kalmayacak, ona esareti bitecektir.

Bazı bilimadamları şöyle der: KONUŞMAK İLETİŞİM KURMANIN EN İLKEL HALİDİR. :) Ve ruhlarla irtibata geçen ya da "sadık rüya" görenler bilir ki ahirete göçmüş birinin ruhuyla iletişim "beyinsel konuşma" yoluyla olur. İşte hepimiz için işin aslı da budur…

Bilmem anlatabiliyor muyum?

Devam edelim…

Bu bakış açısını anlayıp düşünme sisteminize yerleştirirseniz, aslında duygu sisteminize yerleştirirseniz (çünkü önceden de değindiğimiz gibi düşünceyi duygu doğurur ve duygu tüm faaliyetlerin motivasyon sağlayıcısıdır) her şey değişecektir… Bu oluşum zincirleri bütünün hayrı için gereken frekansa hepimizi ulaştıracaktır. Çünkü bundan çok çok çok daha güçlüsünüz… Üstelik "uzaktan kumanda" diyebileceğimiz ruh enstrümanınızla bunu bulunduğunuz yerden başarabilir ve kolektif bilincin harekete geçmesine katkı sağlayabilirsiniz.

Şimdi gelelim ikinci tabaka LİMBİK SİSTEM'e:

Bu bölüme "insani sistemlerin ilki" diyebiliriz.

Diğer iki beyin sistemi arasında adeta bir kapı ve denge sistemi gibidir. Sürüngen sistemin ağırlığı ele geçirmesini engeller. Duyguların denetlenmesi, derinden hissetmeye başlama olayları organize etmede önemli bir rol oynar. Ayrıca savaşmayı ya da kaçmayı seçerek kişisel güvenliğin sağlanmasıyla da uğraşmaktadır. Duygusal hafıza ve duygusal tepkilerin oluşmasındaki primer role sahip "amigdala" dediğimiz ilk, birinci duygu merkezi hadiselerle duygular arasında bağlantı kurmada büyük bir aracı olan, nöronların oluşturduğu badem şeklindeki organı ve beynin "lokal (kısmi, yerel) hafızayla" uğraşan en eski beyin kısımlarından olmakla beraber, hafıza ve yön bulmada önemli rolü bulunan bölge "hippocamusu" içerir…

İnsanın artık yavaş yavaş "kendi farkındalığına" yöneldiği, adeta nefsi emareden levvameye geçişte aktive olmaya başlayan, artık işin içine SALT hayatta kalma değil keşif ve muhabbetin, güzellikleri hissetmenin girdiği sistemdir. Artık işin içine duygu girmeye başlamıştır. Yeme, içme, seks ve özellikle koku alma duyumuz yanında sonraki nesilleri yetiştirme ve sevgi hissetme ve gösterme fiillerinin oluştuğu sistemdir. Yeme, içme, seks ve özellikle koku alma duyumuzda gösterdiği gibi yaşam halkasının sürekliliği gereken genç kuşakları yetiştirme ve sevgiyle ilgili duyguları da içeren duygu ve hislerin oluşumunda ve sergilenmesiyle ilgili aktivitelerde de göstermektedir.

Bu sistem, Esma terkibimizi yavaş yavaş kırmaya başladığımız gibi içsel ve dışsal yaşantımızdan elde edilen mesajları birleştirme yeteneğini dışarı çıkarmaya, alışkanlık ve ritüelleri kırmaya başlar ve kalıtımsal/atalardan kalma cevaplarımızı yeniden kodlama şansını verir.[84]

Eğer mertebe adlarıyla adlandırsaydım bu bölümü bedensel ibadet ve anlayışların ötesine yani şeriat makamına geçiş bölgesi, artık kişide salt bedensel ibadetler değil kalbi bir oluşumun, muhabbetin ve aşkın doğmaya ve kalıtımsal hareketleri yavaş yavaş kontrol edebilmenin başladığı alan yani tarikat mertebesi olarak adlandırırdım…

3. Bölge/Sistem'e gelince…

Bu da düşünen beynimiz olan NEOKORTEKS'tir.

Üç sistemi kardeş olarak adlandırdığımızda kardeşlerin en küçüğü olmasına rağmen, en geniş alana yayılmış olan alan (5/6) neokortekstir: Yazma, konuşma, beste yapabilme ve karmaşık analizlerle uğraşır. Bu noktada soyut düşünebildiği gibi çıkarımlar/tahminler yapmak suretiyle geleceği de planlayabilir…

Artık buradan itibaren "hakikat" ve "marifet" anlayış makamlarını gördüğümü ifade edebilirim…

Şunu unutmamamız gerekir ki bu üç sistem birbirinden bağımız değildir ve halihazırda hepsi yaşamsal koşullara göre aktiftir. Ancak mesele bu üç sistem arasındaki uyumu sağlamaktan geçer… Hayati bir tehlike anında elbette R-kompleks devreye girecektir ama farklı durumlarda R-kompleksin devreye girmesi zararlı olabilir. Amaç üç sistemin yerli yerinde kullanılması ve bunun bilincinde olmaktır.

Kertenkeleler arasındaki hiyerarşiden tutun, grup içinde güç savaşları ve barış imzalama gösterileri ya da grup halinde yaşayan kertenkelelerin yabancı bir kertenkeleye karşı birleşmesi gibi güdülerin insan ve toplum sistemindeki yansımaları sürüngen beyin kalıntıları değildir demek gerçekten zor…

Son olarak sürüngen sistemden neokortekse uzanan bu sistem ve neokortekse son eklenen prefrontal korteks açılımına gelelim… Beynin bu alanı empati, merhamet duygularımız, analiz, bütüne hizmet etme, bireysellikten uzaklaşma duygularımızın yer aldığı sisteme işaret eder.

Bireysel oluşumlar ve hayatta kalabilme güdüsünden toplumsal fayda sağlama, empati ve merhamet duygusuna giden bu yolda beynin geçirdiği bu gelişme dünyada doğanın rekabetten yardımlaşmaya yöneldiğinin de insan üzerindeki izdüşüm işareti olmalı.

Prefrontal korteksin önemine gelince kitabımız içinde Kuran'da geçen "perçem" kelimesine değinmiştik. Burada insanların perçemlerinden yakalanacak ve sorumlu tutulacak olduğunun beyanı çok önemli. Sadece kendine değil bütüne hizmeti mükemmel şekilde metoda oturtmuş olan teslimiyet yolunun, insan olma ve insan olmanın getirdiği sorumluluklara işaret etmesini de perçem işareti ile tefekkür etmek üzere bir bakın derim…

Alak Suresi 15-19: *Hayır, hayır! Eğer vazgeçmezse, derhal onu alnından (perçeminden), o yalancı, günahkâr alından (perçemden) yakalarız (cehenneme atarız). O, hemen gidip meclisini (kendi taraftarlarını) çağırsın. Biz de zebanileri çağıracağız. Hayır! Ona uyma! Allah'a secde et ve (yalnızca O'na) yaklaş.*

MacLean, İslami "perçem" anlatımındaki işareti bilimsel anlamda şu şekilde özetlemiştir:

"Prefrontal korteks, beynin *insan türünün* yaşamını sürdürmesini sağlayan bölümüdür."

KISA KISA

Hayat bir illüzyon, bir yanılsama… Bir kişinin onlarca farklı aynaya baktığında kendini farklı farklı şekillerde görmesi gibi.

Çevremizi saran tüm fiziksel maddenin, kâinatta var olan her şeyin bir frekanstan ibaret olduğunu ve dolayısıyla frekansı değişen varlığın fiziksel olarak da değişime uğrayacağını, kısaca bir enerji denizinde yüzen varlıklar olduğumuzu (her şeyin Allah'ı tesbih etmesi), kâinatın bir titreşimler deryası, bilincimizi oluşturan beynimizin de sonsuz titreşimlerden ibaret bir holografik yapı olduğunu, görme korteksinin büyük bir bölümü çıkarılmış deneklerin görme testini başarabilmesinin arkasındaki hakikatin de

holografik yapısını, holografik resmin her parçasının bütünün ufak bir versiyonu olduğunu, küçük bir parçaya baktığınızda diğer parçaları ve onu kapsayan bütünü gördüğümüzü (Levhi Mahfuz gibi), kâinattaki her şeyin boş bir alanda ışık hızında dönen atom-altı parçacık/fotonlardan oluştuğunu (dalga), bu enerji ve bilgi denizinde, kendi duygu ve düşünce halini değiştirirsen bu şekilde frekansının da değişeceği ve frekansın değiştiği için atom-altı parçacıklarının/fotonlarının değişeceğini, bu yüzden de içinde bulunduğun yeryüzü alanını da değiştirebileceğini, çünkü birbirinizden ayrı olmadığınızı ve tüm bunların İslamiyet'in bizlerde düzenlediği alanlar olduğunu, belirli bir sayıya ulaşan bilincin kolektif bilincin tümünü değiştirebileceğini (100. maymun deneyi), evrenin aslının bilinç olduğunu ve herkesin evreninin kendi algılaması ve bilinciyle sınırlı olduğunu, bu yüzden hakikat birliği ve bölünmezliğini ve her parça olarak algılanan cüzünse bütünün bilgisini taşıdığını ve bütünün yansıması olduğunu, fiziksel bir ayrılık, birimsellik var gibi algılansa da bütünlük ve birliğin bozulmadığını ve ayrılmak ve birimsellik olmadığını ne kadar bilirsen bil, "Söylediklerin karşındakinin anladığı kadardır." (Mevlana Celaleddin-i Rumi)

Bir hologramda tüm model ya da desenin aynı Yaşam Çiçeği'ndeki gibi bir bütün ve kendisine göre eksiksiz olduğunu, onun küçük bir parçasını alsanız da bütün modelin kendisini tekrar ettiğini göreceğini, küçük hologramların herhangi birinin küçük bir görünüşünün yönünü değiştirecek olursan bu değişimin tüm sistemin değişmesine sebep olacağını –Tüm evren, içre evrenler, Allah ilminin esmasında açığa çıkmaktadır, ister idrak et ister iman!" Çeviri: Esin Tezer, *Evrenin İşletim Sistemi Bilinçtir*– evrenin bir gözlem hadisesi olduğunu, insanın bir anlamının da gözbebeği olduğunu, evrenin aslının madde değil bilinç olduğunu, düşüncelerin vasıtasıyla holografik hakikatin oluşturulmasının bir parçası olduğunu…

"Kardeşim sen düşünceden ibaretsin
Geriye kalan et ve kemiksin
Gül düşünür gülistan olursun
Diken düşünür dikenlik olursun…" (Mevlana)

Aslı madde olmayan bu kâinatta asıl kazanımın madde değil "davranışlar-fiiliyat" olduğunu (ilmiyle amel etmek), holografik bir hakikat olan evrenin oluşturulmasında bilinç seviyenle katkıda bulunduğun için, bu hayal dünyada olabildiğince hakikate kıyam edip bilinç titreşimini yükselterek "uyanman" gerektiğini,

"İnsanlar uykudadır…
Ölünce uyanırlar…" (Hz. Muhammed [sav])

Dünyevi kandırmaca sistemininse seni korkular, endişe, madde bağımlılığı, kaygı, haset gibi aslı olmayan illüzyonik duygularla "yavaş titreşimlerde" uyurgezer halde tutmaya çalıştığını, bu yüzden ne ekonomik krizlerin, ne savaşların, ne kaygıların bitmesini istediklerini, dünyanın yüksek frekanslı alanlarında uyanış başlayıp da kolektif bilince sirayet etmesin diye sürekli savaş ve terör yaratıldığını, şeytani sistemin "onları önlerinden arkalarından sağ ve sollarından yakalayacağım" diyerek gerek maddi kaygı, korku ve ekonomik krizlerle insanın kendisinin farkına varmasını engellemeye çalıştığını ve dört bir yanından sarıldığın elektromanyetik dalgalar yüzünden insanların kutuplaşmalarının artırıldığı çünkü AYAR'larıyla oynandığı, adeta

birer enstrüman gibi AKORT edilmemizle kâinat orkestrasında bize verilen sesin aslı ile görevimizi yapacağımızı, fark etmen gerektiğini…

“Sen benim tellerime hangi notayı isteyerek vuruyorsan
Ben o makamdan inliyorum sevgili.” (Mevlana Celaleddin-i Rumi)

Fark et artık… Fark eden fark atar…

***

Derler ki bir yere insan-ı kâmil geldiğinde zıtlıklar adeta büyüteç altına girer. Peygamberimiz dünyaya geldiğinde, azgınların azgınlığı iyilerin iyiliği artmış…

Güneşin güle de çöpe de aynı oranda vurmasıyla, birinin güzel kokusunu birinin kötü kokusunu artırarak yayması gibi…

Foton kuşağı ve elektromanyetik alanların aşırı artışıyla dünya (Beta) uyanış döneminde aynı durumda. Kutuplaşmalar çok yoğun…

Ve bizim yapmamız gereken şey Kuran ve İslami öğretileri uygulamak.

İslam tamamen sınırsız ilmin sendeki keşfi için dizayn edilmiş bir yol…

Ve peygamberimiz bunun tüm makamları da bünyesinde bulunduran en üst makam ve bilinci.

Sadece duyguların değişmesiyle sen ve bilincin değişiyorsun ve enerji alanının değişmesiyle de bilincinde oluşturduğun kâinat…

Sesin hakikati, ışığın hakikati, kelimeler, sayılar, şekillerin gizeminde tüm ibadetlerin, tüm ayetler, sünnet denilen peygamberimizin davranışları, hadisler, her İslami anlatım, her şey Allah’ın bu sınırsız ilminde Kuran’la sendeki kitabı okumana aracı olmaya çalışan araçları…

Edgar Cayce şöyle demiş:

“Her bir düşüncemiz, o düşünceden inşa edilmiş olan realitedir.
Ve her bir düşüncemiz, o bağlantılı realiteyi inşa etmeye başlar.
Her bir düşünce, sürekli ağ ören örümceğin, ağı ören cihazı gibidir.”

Ankebut, yani Örümcek Suresi’ne bir de bu bakışla bakmak gerekebilir.

Ve devam etmiş:

“Bilgi, temeldir, anahtardır. Çünkü bu matris, gerçek olarak düşündüğümüz bu illüzyon realite, insanlar matris nedir diye soruyorlar. Cevap, o, bilgidir.”

İlimle ilgili Kuran ve peygamberimizin neler söylediğini defalarca belirtmiştik.

“Nefsini bilen Rabb’ini bilir…”

“İlim ilim bilmektir. İlim kendin bilmektir…”

Ve kendini bilmeye yol alan kâinatı bilmeye yol alır.

Ellerimiz ve Dua

Namaz kılarken Kâbe’ye döner insan… Kıble yönüne…

Kıble kabul, tekabül kelimesi ile aynı köktendir…

Yüz yüze dönmek, yüzleşmek vardır bu dönüşte, bir kabul vardır…

Derler ki, Arap rakamlarıyla $^{(١:1,\ ٨:8)}$ sağ avucunda 18 sol avucunda 81 rakamları yazmaktadır.

Hakikaten de baktığınızda bunu okuyabilmek mümkün. İkisi bir arada 99 esmayı birleştirir derler…

Allah'ın sonsuz esmalarından 99, en bilinen esmasının nakşedildiği ellerimiz var bizim…[85]

El parmaklarınıza baktığınızdaysa Arapça Allah isminin yazıldığını görmemeniz mümkün değildir…

Hakk'ın zatının simgesi olan Kâbe'ye her döndüğümüzde O'na her mertebede ayna olduğuyla yüzleşir insan…

Kâinat iki elimizin serçeparmaklarından birleşmiş halinin şeklindedir diye de ifade edenler vardır…

Parmaklarımız adeta dallar gibi. Birleştirin ellerinizi ve bakın nasıl da bir ağaca benziyor…

Dal ve budaklarıyla göğe yükselen bir ağaç…

Buna da belki bu yüzden Kâinat Ağacı, Hayat Ağacı deniyor…

Ve elleriniz sizin yıldız haritanızı kader çizgilerinizi taşıyor olabilir mi? Kimi insanlar bu ilmi bilir ve okumaya çalışır… Ellerinizde ne yazdığını…

Ellerimizi açtığımızda semavi (esmavi) güçleri temsil eden ellerimizle sema (esma) güçlerimizden yani Allah ve esmalarından yardım isteriz…

Tam avuçlarındaysa güneşi tutar insan…

Kutsal Kâse sembolü anlatımı gibi…

İki elimle yarattım insanı demiş ya Allah… Ve bizleri kendi sureti üzerine yarattığını söylemiş…

O ellerle neler işlediğimizi düşünür müyüz?

Hz. Muhammed (sav) ellerimizi iyice açarak dua etmemizi tavsiye etmiş… Sadece elimizle değil bilincimizle de sorumlu ve yetkili olalım diye…

Avuçlarında ne taşır da insan, ama yine de nefsinde taşıdıklarına köle olur…

İnsan…

Koku

Peygamberimizin "bana koku sevdirildi" anlatımında dikkatimi oldukça çeken koku meselesine burada bir dokunuş yapalım o zaman. Epifiz bezimizle ve limbik sistemimizle ilintili olan ve en ufak molekülü dahi hızla iletişim kurabilen koku kavramı peygamberimiz tarafından bizlere sunulmuş çok ilginç bir işarettir.

Bilirsiniz, Fransızlar koku sektöründe dünyada bir numaradır. Eskiden parfümlerde çeşitli hormonlar kullanarak insanlar üzerinde çekicilik gibi etkiler oluşturulma çalışmaları yapan kozmetik-parfüm sektöründeki gruplar, son yıllarda fark etmişler ki koku da renkler gibi ve temelde diğer her şey gibi bir frekans ve rezonans meselesidir. Yani herhangi bir hormona vesaireye gerek duymadan sadece rezonansı ile KOKU salmak suretiyle bir duyguyu bir bilince nakşedebilirsiniz…

Demem o ki yüzlerce insanı kullanılan bir koku ile korkuya ya da ne bileyim şehvete salabilir ve algılarını maniple edebilirsiniz…

Elbette ki ahsen-i takvim yani beş duyunun ötesine geçebilmiş kısaca beden kabrinden bağımsızlaşmış insanlar haricinde konuşuyorum…

İslamiyet de kullanılan kokulara bu yüzden dikkat çekiyor.

Peygamberimizle özdeşleştirilmiş gül ve kokusunu araştırdığınızda çok ilginç tespitlerle karşılaşıyorsunuz… Özellikle gül koklamak, gülsuyu ve gül esansı kullanmak büyük ölçüde frekans artırıyor. SEVGİ, HUZUR, DİNGİNLİK (ki "İslam" kelimesinin içerikleridir) yanında gül kokusunun fiziksel gücü artırdığı, beyin nöronlarının iletişimini güçlendirdiği biliniyor çünkü frekansı çok yüksek. Peygamberimizin saf gül kokusu ile kalp nurunu, temizliği, iç âlemin nice sırlarını işaret ettiğini görmek SEVGİ frekansındaki İLİM'i işaret ediyor ve bir kez daha gözler önüne seriyor…

Selam…

Şalom/Şlomo: İbranice

Salam, Selim, Selamet, İslam: Arapça

"Barış/Barış Yapan" demek…

Yeruşalim-Kudüs: Barışın şehri, selametin, İslam'ın şehri…

Kelimelere bakalım beraberce… SELAM – SELİM – SULH – SELAMET – TESLİM. Hepsi AYNI ve TEK olan Allah'ın İşaret'ini, ilmini gösteriyor ki bu da İSLAM kelimesi…

Ha, kafanızdaki kalıp İslam'ı değil… Barışın, selametin, sevginin dili de, duygusu da, ilmi de, yolu da TEK…

Başka başka isim ve amblemler verilse de insanın her yerde aynı insan olması gibi…

Artık dünyevi kandırmacalar ve dünya güçlerinin siyaset ve güç kavgasının nesnesi olmaktan vazgeçin. Hepimizin uyanma ve dünyevi oyunu bozma vakti!

Öyleyse selam…

Hiperkomünikasyon

Yıllardır takip ettiğim David Icke aynı bizim Yedi Uyurlar hikâyemizin anlatımında da değindiğimiz gibi insanların yüksek benliklerinden koparılıp duyularına kapatılmalarından bahseder.

Kuran'ın temel taşı, peygamberimizin imanın hakikatiyle özdeşleştirdiği TEVHİD kavramı ile herkeste Allah'ın tecellilerini görmemiz ve herkesi sevmedikçe iman etmiş olamayacağımız, peygamberine "Habibim" diyen ve SEVGİ'nin her şey olduğu işaretini veren Allahımız…

Tüm bunlar aslında sürüngen beyni kontrol eden düşük frekansların ancak en yüksek manyetik ve enerji alanı olan kalp ile yani birbirimizi severek üstesinden gelebileceğimizi ve 100. maymun fenomeninde de belirttiğimiz gibi her birimizin bilincinin birleşerek belirli bir sayıyı yakaladıktan sonra, bizden bihaber insanların dahi kolektif bilinçle öğrendiklerimizi otomatikman öğrenmiş olacağı anlatımlarıyla nasıl da aynıdır…

İnsan DNA'sı için geçerli ve son 15 yıldır tartışılan HİPERKOMÜNİKASYON (iletişim) denilen bir kavram var…

Kısaca bireysel zihinlerin; önsezi, psişik seviyede birleştirilerek bir iletişim ağı kurulması anlamına geliyor… Temelde hepimizde var olan kablosuz yayın aracı…

Zaman ve mekân tanımayan… Kâinatın bir başka yerinde ışık hızından öte bir hızla iletilen…

Temizlenmiş bir zihin, açılmış bir kalp… Tek gerekli teçhizat… Son model ve pahalı bir bilgisayar değil tertemiz bir gönül, beyin ve nefis gerek…

Allah'ın isimleri sendeyse onları kısıtlayan bu kutudan çıkarmak için uğraşman gerek… Çünkü tek sınırın beden kabrin… Bilincinle onu kırmalısın…

Afrika'da ilkel "Çalı adamların" kullandığı üstün biyoteknoloji bize bunu öğretiyor. Şarjı bitecek diye tek iletişim aracı sandığı cep telefonu ve kablosuyla gezen bizler mi yoksa Çalı kabilesi mi? Kim bilinçte ilkel düşünmek lazım…

Yağmur dualarıyla yaydıkları elektromanyetik dalgalarla, dünya ile eşdeğer frekansta elektromanyetik bir değişimle yağmura vesile olan ve her seferde bir "sabi" yani "kirlenmemiş zihinli" çocuk duasına da başvuran eski anlayışlar mı?

Kim bilinçte ilkel ya da "unutturulmuş" düşünmek lazım…

Taşıdığın ve farkında dahi olmadığın DNA cihazın enerji alanlarına bilgi işleyebiliyor, aynı çiçeklerin ve insanların suya bilgi kaydettikleri gibi… Adı bile var bu durumun, Fantom/Hayalet Etkisi…[86]

Kalben iletişimle uzay-zaman aşılıyor, DNA aktarımıyla tüm bunlar uzay zamanın ötesinde, fizik ilminin kapasitesinin yetmediği ışık hızının ötesinde her şeyin BİR'leştiği, BİR olduğu yerde…

Bilincin çokluktan BİR'liğe döndüğü yerde…

Bu durum dünyada Global Bilinç Projesi tarafından 1998'den beri ölçülüyor ve sen bihabersin…

Herkes aynı şeyi hissettiğinde dünya değişiyor ve sen hâlâ mutsuzsun…

Bestseller iki yazar yazar Grazyna Fosar ve Franz Bludorf bu olayı kitapları *Vernetzte Intelligenz*'de anlatmış… Ha şunu da ekleyelim ünlü bilimadamı Stephen Hawking ve Edward Witten da yeni keşfedilmiş bu insan bilincinin "açık biyolojik internet ağı" olan hiperkomünikasyona inandıklarını açıkladılar…

Kısaca burada anlatılan şey her varlığın birbiriyle bağlantılı ve bağlı olduğu ve sürekli bir iletişimde olduğu… Biz İslamiyet'te buna kısaca TEVHİD diyoruz… Bütün bunca bilimin ispatlamaya debelendiği şey Kuran'da ve peygamberimizin anlatımında TEVHİD işaretinde yüzlerce yıl önce bir kelime, kavram ve içeriği ile çoktan özetlenmiş… :)

Farklı varlıkların bilinçli ya da bilinçdışı olarak birbirleriyle iletişiminde de hiper-iletişim kullanılıyor… Her varlık birbiriyle bağlantılı ve bağlı… Birbirleriyle aralarında sürekli bir iletişim var ki bu iletişimde araç kıyamet ve diğer bölümlerde üzerinde durduğumuz SES… Evet her şey SES ile daha doğrusu DOĞRU FREKANSTAKİ SES ile gerçekleştiriliyor. Belirli frekansa uyumlandırılmış ses ile DNA etki altına alınıyor… Dünyanın frekansına eşdeğer frekansta neler olduğunu okudunuz Schumann bölümünde…

Fosar ve Bludorf'un yaptığı deneylerle kısaca, "lisanın ve kullanılan kelimelerin" insan DNA'sı üzerinde etkisi ispatlanmış oluyor ki biz de bunu iddia ediyoruz.

Hatta Kuran'da bazı ayetler kanser gibi hastalıkların duyma ile ilgisine işaret eder gibi… Demeye çalıştığım şey TELKİN'le nasıl bir insanı hasta edebilirseniz şifa adı altında aslında "şöyle yaparsan şöyle olursun" gibi telkinlerle de insanı programlamak

ve bir kayıt cihazı olan Levhi Mahfuz diye de atıfta bulunduğumuz DNA'mızda tamamen telkin yani ses ve ilintili duygu haliyle hasarlar oluşturmak son derece mümkün!

Devam edelim…

İşte kısaca hiper-iletişim dediğimiz şey DNA'mızda yer alan, "yaşayan biyolojik bir internet ağıdır" ki hep bahsettiğimiz gibi Allah'ın teknolojisi EN yüksek ve TEK olan ve sonsuz olandır, diğerleriyse sadece "çakma" yani taklitleri… Sizi köleleştirmenin tek yolu asli varlığınızın yerine izafi varlığınızı koymak ve ASLİ VARLIĞINIZI UNUTTURMAKTIR…

İLKEL kelimesinin cemali yani olumlu açılımına ve kelimeye dikkatle baktığınızda (İLK-EL) bu hislerin Allah'ın bir enstrümanı olduğunu fark eder ve aslında Allah'ın teknolojisi dışında insan yapımı her şeyin "ikinci el" ve "imitasyon" olduğunu anlarsınız…

Son yıllardaki araştırmalar artık KELİME ve FREKANSLARIN insanlar üzerinde tedavi etkisini ve DNA'nın yeniden programlanabileceğini ve bunun genlere müdahale dahi etmeden olabileceğini anlatıyor…

"İsa Allah'ın kelimesidir" ayetini unutmayın… Kelimeleri tekrar düşünmemiz için bir İşaret'tir bu ki daha önceden de belirttik.

Ruslar, DNA'mızın sadece protein inşasında kullanılan kısmı dışında kalan yüzde 90 küsurlar nispetindeki "junk-çöp" DNA'nın, tabiatın ve evrenin zekâsını da göz önüne alarak, sadece beden inşası için değil "data, bilgi saklamak" için ve iletişim için olduğunu söylüyorlar…

Temel gramer kurallarından DNA'mızın alkalinlerinin düzenli bir gramere sahip olduğu ve aynı lisanlarımız gibi kural dizileri olduğu ispat edilmiş. İşte aynı iddia ettiğimiz gibi aslında lisanlar tesadüfi değildir ve içerideki DNA'nın dışarı yansımasıdır…

Rus biyolog ve moleküler biyolog Pjotr Garjajev ve ekibi DNA'nın titreşimsel davranışlarını incelemiş.

Çok kısaca özetlersek yaşayan kromozomlar aynı solitonik holografik bilgisayarlar gibi fonksiyon gösterir ve DNA'nın iç kaynaklı lazer radyasyonunu kullanır…

Aynı hipnoz ya da çeşitli telkin çeşitlerindeki gibi uygun frekans/ses tonu verildiği müddetçe DNA'lar buna muhakkak tepki vermiştir.

Rus bilimadamları bu metotlarla genetik sorunları da çözebilmekle uğraşmakta ve DNA'mızın lisanımıza tepki vermesi normal ve doğaldır…

Bedenlerimiz TİTREŞİM, LİSAN, KELİME, DÜŞÜNCELERLE programlanabilir sadece doğru frekans ayarıyla…

Garjajev'in araştırma grupları, X-Ray'lerle zarar görmüş kromozomların tedavi edilebildiğini bu metotla göstermiştir.

İslamiyet'te içine dönmen tavsiyesi, içeriden kaynaklanan bu titreşim, frekans ve rezonansın UYUMLU hale getirilmesi çalışmasıdır aslında… DNA'nla bilinçli bir iletişim kurman gerekir öncelikle…

Tüm alıcı ve vericilerinizle (beyin, DNA, kalp) doğru frekansa AYARLANMANIZ beyin radyonuz ve DNA internetinizle kâinatın erişim ağında beden ve kader inşanızda cüzi iradeniz için yeterli vasıtadır.

Her neye ihtiyacınız varsa o konuya yönelik dua okumanız, 2 kilo pirinç istiyorsanız ÇAĞRI CİHAZINIZDAN itfaiyeyi değil bakkalınızı aramanız, adresi vermeniz, sipariş etmeniz ve doğru şeyleri söylemeniz gibidir…

ALLAH ki en büyük zikirdir çünkü tüm frekans şemsiyesi bu kelime altında birleşir (İsm-i Cem makamı), Allah zikri tüm frekansları kapsar ve sonra yöneldiğiniz DUA yani çağrı sizi o konuyla ilgili telefon hattına yöneltir (örn. Rızık). Eğer bir yardım isteyecekseniz 155'i ararsınız 118'i değil…

Bunun gibi düşünün… Ve bunu BEDEN ANTENİNİZ kirlerinden arındıkça temizlenmiş duygularla gelişen düşüncelerinizle dahi gerçekleştirirsiniz…

ZEKÂT temizlemek demektir. Evrenle karşılıklı iletişime geçmek için ARININ…

DNA'mız bilgileri çeker ve bunları bilincimize nakleder.[87]

HUZUR anında HİPERKOMÜNİKASYON gerçekleşiyor dersem HUZUR – HAZRET – HAZRETİ ve HIZIR kelime ve kavramlarının neden kullanıldığı belki size daha fazla anlam ifade eder…

Bilgi tektir… Hangi amblemi taşırsa taşısın kâinat sistemi SULH – SEVGİ – TESLİMİYET – SELİM – SELAM frekansıyla interaktif hale gelir ama elbette algı manipülasyonu bizim iletişim ağımızı fena halde kısıtlamış durumdadır. Gücümüzden uzaklaştırılmak için STRES, KAOS, KAYGI, ŞÜPHE, HASET, SAVAŞ gibi tam zıt haller yaşatılmalıdır ki bizim hiperkomünike halimiz engellensin.

Doğada karıncalar, kraliçe karınca kolonisinden ayrılsa da aynı şekilde çalışmaya devam ederler ama öldürülürse dururlar, çünkü iletişim ağı kesilmiştir… Yaşadığı müddetçe ne kadar uzak olsa da bilgi gönderebilir… Koku molekülleri ile tehlikeyi diğer sürülere kilometrelerce uzaktaki sürülere aktaran hayvanlar gibi. İşte buna içgüdü, ilham deniyor…

Kaz kafalı dediğiniz adama kaz demeden önce, kazların depremi olmadan hissederken sizin hiçbir şey hissetmediğinizi bir gözden geçirin…

Vernetzte Intelligenz (Zekânın İletişim Ağı) hayvanların grup bilincine yönelik davranışları ve BİREYSEL tecrübe olmak adına insanların kolektif bilinçten kendini ayırmasını anlatmıştır…

BEN'liğin Kuran tarafından ve tasavvufi anlatımlarla şeytani bir işaret olması da TEVHİD işaretleri de hep bunu anlatmaktadır temelde…

Artık bu bilinçle, toplumsal bilinçle iletişim kurmak ve ana bilgisayardan her varoluşa ilişkin bilgi aktarmak da mümkün görünüyor…

Hatta Fil Suresi'nde "Elem tera keyfe feale?" (Fil sahiplerine Rabb'inin ne ettiğini görmedin mi?) diye peygamberimize onlarca yıl önce olmuş bir olayı görebileceği, belki de bu bilginin kendi biyo-internet cihazı DNA'sıyla kendisine aktarılabileceği ve daha ne gizemler bizlere işaret ediliyor…

Reenkarnasyona gerek olmayan bu kâinatta TEK bilince bağlı her bilinç her birimizde varlığını saklıyor… Zaman ve mekân ötesi hiper-iletişime geçen herkes bu bilgi akışına maruz kalacaktır…

Bunun içinse GÖRMEDİN mi İşaret'ini kullanan Fil Suresi'ni frekans ayarlarımızda bu yönde kullanalım diye düşünmeye başlıyorum. Bu bize kâinatta DNA'mız

aracılığıyla alabileceğimiz ya da belki de bizde halihazırda kayıtlı bilgiyi bilinçaltından bilinçüstüne çıkarmayı sağlayabilir ne dersiniz?

Allahü a'lem…

Bu bölümü bitirirken şunu da eklemek istedim, tüm bu frekans çalışmalarını araştırırken çok sayıda insanın çok yakın şekilde bir araya geldiğinde şiddet ve vahşet enerjisinin azalacağı bilgisiyle karşılaştım… Cemaat halinde SAF tutmanın da işaretine bir atıf olmalı bu adeta… Hayranım sana canım Allahım…

Bir de bir isteğim var, birileri MÜLK kelimesi ile PROTEİN arasındaki bağı araştırsın…

TARIK

Tarık kelimesini araştırırken birden kafamda bir ışık yandı… Tarık kelimesinin kökünün yani t-r-k'nin "Türk" kelimesiyle bir ilişkisi olup olmadığından peygamberimizin kararlar aldığı çadırın Türk çadırı olarak nitelenmesine kadar anlatım dimağımda dönmeye başladı… Hatta konuya kısaca önceden değinmiştim hatırlarsanız…

İslamiyet zaten hazine ve sırlar zinciri anlatımlarla dolu… Bir de üzerine Tarık ve Türk kelimelerinin ilginç anlam ve köklerini araştırıp yaşadığımız coğrafya ve taşıdığımız sırlara ilişkin izler görmek, konunun düşünülmeye değer olduğunu gösterdi bana…

Arap alfabesiyle ebced hesaplamalarında "Hilal" kelimesinin "Lale ve Allah" ismi ile aynı rakamsal değerlerde olması ve üzerinde Hilal (Tarık yıldızı sembolü) ve Yıldız işareti taşıyan bir millet olmak, Allah'a çoktan biat edildiğinin işaret ve sembollerle göstergesi gibiydi… Pek çok İslami motifte kullanılan Lale'ye bundan böyle belki sembolize ettiği anlamla daha da bir başka bakarız…

Ebced hesabı, harflerin ve rakamların (ki Roma rakamlarında bile bakın harfler rakamları ifade eder) birbirlerine dönüşümü olan bir hesaplamadır ki bu yöntemi çeşitli sebeplerle en eski toplumlar dahi kullanmıştır… Günümüzde gizli ilimlere vâkıf olabilmek adına şeytani sistemde de (peygamberimizin Hz. Ali'ye öğrettiği Cifir ilmiyle beraber) oldukça kullanılmakta…

İlim sahibi olmak insanlığın varoluşundan beri bir "üstünlük" işareti olduğundan; güç ve kudret peşinde olan ve kendi inandıkları amaçlarını gerçekleştirmek isteyen şeytani sistem mensupları da, her zaman sırlar ve ilim hazineleri peşinde koşmuştur ve hâlâ koşmaktalar…

Biz bunu kabul etsek de etmesek de dünya toplumları ve ülkeleri, kendi "dini" merkezlerince ve kendi dini hedefleri yönünde yönetilmekteler… Hiçbir ülke dininden ya da "inandığından" bağımsız bir politika gütmüyor… Hatta tam tersi… Ve kiminde de "dini" gibi gösterilmeye çalışılan şeytani sistem, bu dünyayı ve onlardan olmayanları yok etmek yönünde maalesef oldukça başarılı şekilde kullanılmakta…

Bizlerse, mimarisinden tutun müziğine, ezanının okunduğu müzikal makamlara kadar sonsuz ilim ve sanat içeren muhteşem bir dinin şanslı çocuklarıyız… Tüm bunlar içinde kendi gerçeğimizden ve özümüzdeki kitabı açığa çıkaracak tek kılavuz

olan Kuran'dan uzak tutulmaya çalışıldığımızı anlamamız bu kadar zor olmasa gerek…

Bir hazineyi saklamak mı istiyorsunuz? O zaman size söyleyeyim onu saklamanın en güvenilir hali, onu ortaya açığa koymaktır! Kuran hazinesi gibi… Bu hazine açıkta "gibi" görünse de ona uzanmamıza yanlış öğretiler öyle engel olmaya çalışmaktadır ki, biz hazineyi, gözümüzün önündeki hazineyi algılarımız maniple edildiği için hakikatiyle göremiyoruz bile!

Gizli servislerde bir öğreti olduğunu okumuştum… Kedi fareyi avlamak için fare kılığına girermiş… Dini kimlerden öğrendiğimize çok dikkat etmeliyiz… Bu yüzden olmalı ki Kuran öyle olağanüstü şekilde dizayn edilmiştir ki size kendisini açar yeter ki siz kalbinizle inanarak anlamaya uğraşın, Allah dostlarının kitaplarına yönelin emin olun, Allah'tan Muhammed-ül Emin gibi… O durumda Allah size öğretir… Bu kitap bunun için mucizevidir…

Allah "ilmi isteyene" verir anlatımı O'nun vaadidir… Nerede ve nasıl olursanız olun "Ben nasıl öğreneyim?" demeden O'na "yönelmeniz", "dilemeniz, niyet etmeniz" ve buna "gayret" göstermeniz neticesinde yaşadıklarınıza inanamayacaksınız…

Beden olduğunuz inanışıyla "imkânsızlara" hapsolmuşken "Onlara ölü deme" denen Allah dostlarının ismini zikretmenizde bile orada hazır bulunup nasıl da Allah'a giden yolda birer kılavuz ve vasıta olabileceklerini yaşayacaksınız…

Ne Okumalıyım?

En çok sorduğumuz ve en çok karşılaştığım soru…

Peki şimdi ben ilim öğrenmek, Kuran'ı daha iyi anlamak için Kuran'la beraber ne okumalıyım?

Ne mi okumalısınız?

Allah'a sorun…

Evet… Her şeyi ve her şeyi, her an sizinle olan Allah'a sorun… Her an küçükken elini tuttuğunuz anneniz gibi, O'na sorun…

Sorun… O size doğru cevabı gönderir…

Sizi herkesten iyi O tanır çünkü…

Neye ihtiyacınız olduğunu O bilir çünkü…

Kitabınızı da, öğretmeninizi de, kılavuzunuzu da O gönderir çünkü.

Çünkü O sizin neye ihtiyacınız olduğunu sizden iyi bilir…

Çünkü O kulunu yarı yolda bırakmaz…

Yeter ki siz yönelin ve niyet edin…

Ben böyle yaptım…

ANKEBUT

Bu yola girdiğimde hangi kitapları okumam gerektiğini bilmiyordum. Kendi kendime birçok kitap araştırıyordum. Tipik sorulardı: "Ne okumalıyım?" "Nasıl öğrenebilirim?" Aslında bu soru bile bize Allah'ın kudretini anlamadığımızı gösterir. Yine bir "güvensizlik" yine bir "endişe", "şüphe" hissi…

Sonra bir gün televizyonlardan izlediğim birkaç söyleşi neticesinde tevhid anlayışını okumam gerektiğini anladım.

O zamana kadar bir şeyler öğrendiğimizi düşünürken tevhid anlayışını idrak etmeye başlayınca “Ne kadar da cahilim!” dedim kendi kendime.

Tevhid anlayışında Allah’tan başka bir varlık olmadığını anladığında; kendinde ve her şeydekinin yalnız O’nun tezahürü olduğunu anladığında, sadece O’ndan istemen gerektiğini de anlıyorsun.

O ana dek namaz kılıp dua ederdim ama mesela bir işimin hallinde bir arkadaşıma dayandığımda ve o işin hallini ondan beklediğimde, aslında nasıl da bir yandan Allah derken “gizli şirkte” olduğumu ve İslamiyet’in en önemli meselesini anlamadığımı bu yüzden de köleliklerimden kurtulamadığımı idrak ettim…

Ve yine çok ağladım… Çok canım yandı… Bildiğini sanmanın ateşi, cehaletinkinden daha yakıcı…

Ah… Ah…

İşte bunun üzerine aklıma takılan soruları Allah’ıma sormaya başladım…

Allah’ım Nahl Suresi’nde şunu diyor: Allah’ım hangi kitabı okuyayım sen yol göster…

Yaşadığım şeyleri size anlatamam. Ve bunu bilin ki siz de bunu yaşayacaksınız, yeter ki O’na dönün…

İnternetimden birden konuşmaya başlayıp bana Nahl Suresi’ni anlatan bir Allah dostunun (Necdet Ardıç, Terzi Baba) ses kaydından, son derece ilginç rüyalara kadar bu konuda algısı olmayan insanlar için tanımsız kalabilecek oysaki Allah için son derece mümkün olan şeyler…

Bunu benim kadar âciz bir kula lütfedip yaşatıyorsa, kimbilir sizlere neler yaşatacak, sizleri nasıl sarıp sarmalayacaktır…

Bir gün dua ederken, “Allah’ım doğru kitabı okumak istiyoruz. Ne okumalıyım, ne olur yol göster” dedim. Gözlerimi kapayıp sımsıkı O’nun eline sarılarak…

Ve annemle aynı gün öğleden sonra Kitapsan’a gittik…

Alt kata indik, bomboştu. Dini kitapların olduğu bölüme geldik ve başladık taramaya. Birkaç dakika sonra bizim olduğumuz kata inen merdivenden ayak sesleri gelmeye başladı. Sağ gözümün ucuyla hafifçe merdivene baktım. Bir adam iniyordu…

Sonra dikkatimi tekrar kitaplara verdim. Ama enteresan olan, adamın yavaş yavaş bana doğru gelmeye başladığıydı…

Veya bizim olduğumuz yöne…

Geldi geldi geldi… Sonra yanımda durdu:

“Hanımefendi” dedi…

Önce cevap veremedim…

Şaşırdım… Sonra sessizce:

“Efendim” dedim.

Annemle birbirimize baktık, adam orada çalışan biri değildi, herhalde bize bir şey soracaktı diye düşünmüştük ikimiz de…

“Buyurun?” dedim.

Bana o an elinde olduğunu fark ettiğim bir kitapla, “Bunu okuyun” dedi!

Kafamı kaldıramadım… Öylece kalakalmıştım…

Annem de ben ağzımız açık öylece kalakalmıştık.

Kafamı daha doğru dürüst kaldıramadan, aklımı toparlayamadan orada öylece kaldık…

Ve adam cevabımızı bile beklemeden usulca yanımızdan ayrıldı…

İkimiz de şoke olmuştuk…

Allah'ım ne büyüktü!

O'ndan, bana yön verip ne okumamız gerektiğini göstermesini diledim. O'ndan diledim. Ve O bana bir kulunu aracı kılarak, okumam gereken kitabı YOLLADI…

Annem, "Adı ne kitabın?" dedi. Kitabın arkası dönüktü elimde, ellerim titreyerek kitabı çevirdim, üzerinde Ankebut yazıyordu…

Ankebut!

Kuran'da geçen ve örümcek anlamına gelen bir sure…

"Elif Lam Mim. İnsanlar *inandık* demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannederler?" (Ankebut 1&2)

Burada bitti sanıyorsanız, yanılıyorsunuz…

Bu kitabı o kadar beğendim ki yazarıyla tanışabilmiş olmayı diledim Allah'ımdan…

Bir gün Ömer (Çelakıl) beni programına davet etti. Sanat camiasından insanların da davet edildiği, İslam'a gerçekten hizmet eden nefis bir program…

Kulisteydik. Makyaj bitti beklemedeydim. Sonra içeri bir bey geldi Ömer'le beraber, onun yanında da bir hanım. Oradaki program görevlileri bizi tanıştırdı… Hanımın yanındaki bey, "Ben yayıncısıyım, kitabımızı hediye etmek isterim" dedi bana…

"Ah ne güzel. Çok teşekkür ederim" dedim.

Ömer kulağıma eğilip, "Konuların başlığını vereceğim Deniz. Ayrıca bugünkü yazarımızla da ilgili bilgi veririm…" dedi.

O an yayıncı beyefendinin bana uzattığı kitabı almak için masaya uzandım hafifçe… Ve kitabın üzerinde şu başlığı gördüm:

Ankebut…

Gözlerim o an yanmaya başladı. Canım yanmaya… Mahcubiyetten…

Yine duymuştu canım Allah'ım… Ve benim için önem taşıyan bu kitabın tanışmak istediğim yazarını, günler sonra tam karşıma oturtmuştu.

Mahvolmuştum… "Fena" olmuştum…

Mahcubiyetimden ağlamamak için kendimi zor tutarak:

"Gerek yok Ömer" dedim. "Gerek yok. Konuya ve kitaba vâkıfım…"

İSİMLER, İZLER, İŞARETLER

İsimler, semboller, işaretler… Bu yönde yaptığınız araştırmalarla ise hayretiniz büyürken bu dünyada aslında neler olup bittiğini de daha iyi anlamaya başlıyorsunuz…

Öyle kelimeler öyle anlamlarla iç içe ki o bağlantıları fark ettiğinizde ayet kelimesinin İŞARET ve İZ manasına gelmesindeki derinlik ve zekâyı da görebiliyorsunuz…

Birer bilmece gibi çözdükçe artan ama sizi cezbeden muhteşem anlatımlar…

İşin en güzel yanıysa tamamen sizi, dününüzü, yarınınızı ve bugününüzü anlatıyor olması. Yani Kuran hayatı kuruyor. Gelmiş geçmiş ve gelecek Tüm ve Tek hayatı…

Ve bunu nasıl yaptığını “yaşamaya” başladıkça hayretiniz hayranlık içinde, aşk içinde dönmeye başlıyor…

Sizin hayatınızı da kolaylaştırması ile daha da fazlasını istiyorsunuz… Ve bakış açınız tamamen değişmeye başlıyor…

Sıkıntı sandıklarınızın lütuf, lütuf sandıklarınızın sıkıntı olabileceği görüsüyle “dengeyi” aramaya başlıyorsunuz ve kendinizi dünyadaki hiçbir şeye fazla kaptırmamak gereği inancını içselleştirmeyi öğreniyorsunuz…

Kelimeler öyle çok sır saklar ki, Kuran’da kullanılan kelimelerin bu derece gizemli ama hakikate ilişkin ifadelerini bulmak için biraz kalıpların içine doğru derinlemesine dalmak gerekir…

Mesela, Kuran’da bahsedilen 3 put ismine bakın… (Necm Suresi 19,20)

Lat… Menat… Uzza…

Şimdi size put desem yüzyıllar önce vs. diye düşünebilirsiniz. Pek çok yanlış bilgi var, ama o derinliğe girmeyeceğim şimdi…

Lat, Menat ve Uzza’ya bakmanızı istiyorum…

Baktığınızda, Lat “ilah” kelimesinin bozulmuş halidir (Elot/Elat/Lat/Elohim/Allot//İlah).

Yine İbranice/Aramiceye varan temeli ile “içeriden yöneten şey, otorite” anlamlarını taşır…

Ve bu derinliğe girdiğimizde hâlâ “makam” ve “otorite” tapınıcılığını görür ve Kuran’ın nasıl da her çağa seslendiğini ve her çağı izah ettiğini anlarız…

Uzza “Aziz” isminin değişik bir söylenişi olduğu gibi mitolojiden Zeus’a kadar giden bir etimolojik bağı olduğu söylenir ve “güç”, “kuvvet” anlamına gelir (Mu’ız/Izzet)…

Menat ise oldukça ilginç bir şekilde Manhattan’a kadar giden bir anlam yakınlığındadır. Para anlamına gelen bu kelime hepimizin bildiği MONEY kelimesiyle ilintilidir…

Menna/Mamon/Money/Many/Menat/Manat… (Manat enteresan ama Çarlık Rusyası’nın ve Azerbaycan ve Türkmenistan’ın para birimidir; Türkmenistan/Azerbaycan Manatı, Manat.)

İşte 3 putun hem hâlâ varlıklarını sürdürdüğünü görüyoruz ve hem de hangi kelimelerin temeli olduklarını…

Ve hepsine hâlâ tapınıldığını!

Menat-Manhattan bağlantısını fark ettikten sonra araştırdım…

Ve New York’a “The Big Apple”, “Büyük Elma” denmesinin temelinin de yine parayla ilgili olduğunu gördüm. Bunların yanında New York’a ezeli günah kodu olarak kullanılan Elma isminin verilmesi de hayli ilginçti.

O an itibariyle bilgisayar ve cep telefonlarında kullanılan markalar gibi ısırılmış elma sembolü kullanımının ardındaki mesajlar da ilginç gelmeye başladı… Hele ki beyin ve bilinçaltı bir kod çözücü, taşıyıcı, okuyucu ve uygulayıcı gibi çalışırken…

Merak ettim Anadolu kelimesini kurcaladım… “Anadolu” bugünkü Yunan adasından bu yöne baktığınızda Yunanlıların verdiği bir addı. Güneşin doğduğu, güneşin yükseldiği yer anlamındaydı… Enteresan değil mi?

Yun. Anatolía ανατολία Doğu ülkesi, Ege’nin doğu kıyısı ile Fırat Nehri arasındaki ülke < Eski Yun. anatolē ανατολη 1. kalkış, doğuş, özellikle güneşin doğuşu, 2. doğu, 3.

Ege'nin doğusu < Eski Yun. anatéllō ανατέλλω doğmak, çıkmak < Eski Yun. anatéllō, tol τέλλω, kalkmak, kaldırmak.

Etimoloji o kadar önemlidir ki kelimelerin kökleri ve içerdikleri anlamlara baktığımızda karşınıza çok ilginç şeyler çıkar. Başka kavramları anlattığını düşündüğümüz kelimelerin, dünyanın dört bir yanında farklı lisanlarda dahi olsa aslında aynı kavram ve içeriği anlatması ve bunu bizlerin anlamaması ise Kuran'ın tüm anlatımların temeli ve tüm bu işaretlerin barındıranı olduğunu görmemizi engeller.

Kuran âlemde olan her şeyi içerir. Bu yüzden Kuran'ın kelimeleri, sayıları, anlatımları, harfleri ve şekillerinin her birinin teker teker birçok açıdan değerlendirilmesi gerekir. Aynı esnada dünyevi sistemde kullanılan kelime, sayı ve işaretleri de bu gözlükle incelemeye başladığınızda bu sonsuzluktan ne kadar damla idrak edilirse sizin kitabınız ve kâinata ilişkin OKU'malarınız ve dolayısı ile çözümlemeleriniz de o kadar olacaktır…

Mesela İngilizcede perşembe anlamına gelen Thursday, mitolojik bir tanrı olan Thor'un adından gelir ve aslı Thor's Day'dir… Bu isimlerin verilme sebeplerini incelediğinizde; Kuran'da nerede, neden bazı anlatımlar olduğunu ve neden uyarıldığınızı önceden anlamamışken ve belki de "Ne ilgisi olabilir ki?" demişken, bambaşka bakış açılarıyla size neyin işaret edildiğini anlamaya başlıyorsunuz…

Başka bir kelimeye bakalım… Mesela İstanbul…

İstanbul kelimesinin Asitane ve Balığ kelimelerinden türediği ifade edilir bazı kaynaklarda…

Astana ve Balık… Astan cennete ait, cennette olma, hükümdarlığa ait gibi anlamlar taşırken balığın Balık anlamı Kuran'da geçen Hızır ve Musa kıssasında iki denizin birleştiği yer ve balık hikâyesini nasıl çağrıştırmasın?

Bizler fark etmesek de insanın alt beyni sembollerle anlar. Ve etrafımız beynimizin kendi kapasitesine ulaşması engellenmek için toplu algı deformasyonu yaratan algı faaliyetleriyle dolu…

Gerek medya gerek internet gerek sanal reklamlarla ve sanal bir dünya anlayışıyla bir yerden bir yere savrulmaktayız. Allah bile insanın cüzi iradesine özerklik vermişken, büyüyü de başkasının iradesine müdahale olduğu için kabul etmezken; maalesef artık bu çağda bizler, her alanda "toplumsal büyüler" diye nitelendirebileceğimiz algı operasyonları ile sistemin kölesi haline getirilmeye çalışıyoruz…

Komplo teorileri deyip geçmeyin sakın, bu gerçekten bu konuda bilginiz olmadığını ya da henüz uyanmış olmadığınızı gösterir. Komplo kelimesinin bile küçük entrika anlamına gelen "komplot" kelimesiyle ilişkisi vardır, ki bu kelimenin İngilizcede "tamamlamak" anlamına gelen "complete" kelimesiyle benzerliği bu misyonların tamamlanmak amacında olduğunu çağrıştırır…

Başka bir örnek verelim… Televizyonda haber seyrediyorsunuzdur muhakkak. Şöyle bir alt başlık hep vardır: Ayasofya ne olacak, kilise mi müze mi, şu mu bu mu? Evet Ayasofya meselesine dönersek, dünyada uğraşacak o kadar mesele varken, bu mesele uluslararası bir camianın ve dini önderlerin neden bu derece önem verdikleri bir konu olsun?

Ayasofya… Aya, ilahi, kutsal; sofya sözcüğü ise Yunancada “bilgelik” anlamına gelen “sophos” sözcüğünden gelir. Yani Ayasofya “kutsal bilgelik” ya da “ ilahi bilgelik” anlamına gelir ki, bu da Ortodoksluk mezhebince Tanrı’nın üç özelliğinden biri sayılır…

Gördüğünüz şeylere inandığınız müddetçe, altındaki asıl görüntüyü okuyamazsınız. Bunu okuyabilmek için de önce bir kere bu toplumsal büyüden, bu algı yanılgılarıyla “kendinizden uzağa sürgün edilmişlikten” kurtulmanız gerekir… Alt başlıklara üzerinde durulmadan geçen bu tür bilgilere hep dikkat edin… İlginç şeyler fark edeceksiniz…

Kuran size bunu sağlar. Siz İslamiyet’te tavsiye edilen iki ibadet ya da dua ya da uzak durulması tavsiye edilmiş konulara karşı “özgürlüğünüzü kaybettiğinizi” düşünüp “öf pöfleyerek” İslamiyet’ten ve Kuran’dan uzak kalırken, “Ben şimdi daha hazır değilim, hayatımı kısıtlar, içki içemem, çocuğumun eğitim masrafı var hacca gidemem” gibi şeytanın sırrınıza yaklaşmanızı engellemek için verdiği vesveselerle, “sisteme olan asıl köleliğinizi” ilan etmiş oluyorsunuz.

Azadınızı kendi ellerinizle imkânsız kıldığınızı anladığınız uyanış günü yani kıyam günü, yani KıyamEt’te bu acıyla yüzleşmeye, “sanal” bir dünya için hakiki bir ebedi dünyayı kaybetmeye hazır mısınız?

Doğduğumuz an itibariyle kayıt yapar ve algılamalarla “kapatılırız”. Ve epifiz bezimizin körelmeye başlamasıyla da hakikate körlüğümüz başlar. Allah nuruyla, ışığıyla karanlıkta kalmış insana ışık tutar. Biz o ışığı “Bir ışık gördüm!” anlatımlarıyla sadece ölürken değil yaşarken, hakiki manada yaşama ve diriliğe ulaşmak için bulmalıyız. Uzakta değil, O zaten bizimle. Mesele idrakinde bunu fark etmek ve bunu O’ndan istemek…

Amerika kelimesinin A-Miracle yani “bir mucize” anlamını içeren, bir tarikatının yıldızının ismini de kastettiğini okuduğunuzdaysa, neden İslamiyet’le Amerika’nın derdinin temelden gelişine bir işaret daha olduğunu fark etmemek mümkün değil.

Avrupa kelimesinin hem etimolojik ve hem de mitolojik kökenini biraz araştırırsanız, gördüğünüzün ardındakini okumaya başlayabilirsiniz. Ve daha pek çok ülke isminin ve sembollerinin…

Bu kitabı okuduktan sonra her şeyi sorgulamanızı diliyorum. Kuran’da işareti verilen ve bizlerin üzerinde düşünmemiz istenen, “Tefekkür etmez misiniz?” “Aklınızı kullanmaz mısınız?” diye düşünmemiz için bizi teşvik eden her şeye, bize gösterilen “görünürle” gizlenen “hakikat” arasındaki farkı görebilmek üzere o gözle bakmanızı umuyorum…

Pamuk Prenses ve 7 Cüceler’de Prenses’in neyi, 7 cücelerin neyi temsil ettiğinden, 7 sayısının haftanın 7 gününden dünyanın 7 harikasında ve daha nice anlatımlarda neden kullanılmış olabileceğinden, sayılardan geometrik şekillere aslında bizlerin doğduğumuz an itibariyle bir dünyevi algı operasyonunda olduğumuzu ve bu algı operasyonunun hakikatini ancak KURAN’la aşabileceğimizi anlıyorsunuz…

En basit çocuk hikâyelerinin, filmlerin, Robin Hood’un temelde neyi anlattığı, Grön-Land’in (Yeşil-Yurt) yeşil anlamına gelen Hızır anlatımıyla ne tür bir bağlantısı olabileceği, Zülkarneyn’in İskandinavya’ya varan bağlantıları, *Alice Harikalar Diyarı*’nın gizemini, *Simyacı*’nın sembolizm örgüsünü, *Denizler Altında 20.000 Fersah*, *Yüzüklerin Efendisi* ve daha nice hikâye diye okuduğumuz romanın ve nice yapımın altında anlatılan ve temelini felsefe ve dinden alan mesajların ve bu kitapların

yazarlarının din ve felsefe bazlı eğitilmişliklerini ve diğer özelliklerini, hepsini ve hepsini başka bir derinlikle görmeye başlıyorsunuz…

Dünya tarihine baktığınızda, halihazırda tüm dünya, din ya da inanç yönündeki ideolojilerle yönetilirken geçmiş yüzyıllarda bilimadamlarından ya da filozoflardan kimlerin "ateist" ilan edildiğine dahi baktığınızda nasıl bir algı manipülasyonu ve nasıl "şeytani" yani "sanal", "aldatıcı" bir sistem için insanların yalan yanlış "etiketlendiğini" ve bunun toplumsal algıyı yönlendirebilmek ve toplumu cahil bırakmak için yapıldığını anlayabiliyorsunuz…

Her birimiz kendimizin, yani Allah'ın bize verdiklerinin farkına varırsak "enerji bitecek", "petrol biterse" şu bu gibi bizlerin maddiyata bağımlı kılınarak aslı olmayan sanal algılarla nasıl da bizden mahrum edildiğimizi fark edebiliriz…

Şu bir gerçek ki, bu hakikatleri fark edenlerin milyonlarca olması bile gerekmiyor. Belirli sayıdaki insan bunu fark etse bile diğer bölümlerde okuduğumuz gibi "kolektif bilinç" bunu zaten öğrenecektir.

İşte bu yüzden algı yağması ve korku salgılamaları asla durmuyor: İnsanın aslını unutturmak için.

Dışarıda müthiş bir savaş var ama güzel olan bu savaşın kazanılması için kendi içindeki kalıp ve algılamalarla hatalarla savaşman yeter. O durumda zaten zafer senindir.

Ve İslamiyet'in tüm öğretilerin birleştiği yer olması ve İslamiyet'e ait en üst bilincin de peygamberimizle öğretilmesi ise, hakiki Müslüman'ı kendi idrakini kurtardıktan sonra diğerlerine yardım eli uzatıp toplumsal idrake hizmet eden, sadece kendini değil toplumu da ayağa kaldırmaya çalışan özelliğiyle tüm diğer öğretilerden ayrı bir yere koyuyor.

Bu aynı pek çok namaz ayetinde zekâtın da belirtilmesi gibi. Mevcut sistem seni "bireysellik, bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasıncılık", "en güzeli benim olsun, en iyi ben yaşayayım kim ne yaparsa yapsın" diyen küresel kapitalizmi pompalarken, İslamiyet'in "kendi kurtuluşun yanında toplumsal görevlerini yerine getirerek başkalarına el uzatman" tavsiyesi, bu dinin muhteşemliğini, paylaşımcılığını, hassasiyetlerini nasıl da gözler önüne seriyor. Küreselleşmenin altında yatan sembolizm "kürenin" neyi temsil ettiği dahi araştırdığınızda sizi çok şaşırtabiliyor…

Etrafınıza bir bakın… Sizi bu sistem mi özgürleştiriyor?

Bu; adaletin yerlerde sürüngdüğü, vahşetin, tecavüzün, savaşın, sınıflandırmanın, bağımlılıkların, kendini yetersiz hissettirmenin, tüket tüket yoksa hiçsin anlayışının hüküm sürdüğü sistem mi özgürleştiriyor yoksa "Hakiki İslami" anlayış mı?

Mitoloji, semboller, kadim öğretiler, bizlere göre eskide kalmış gibi görünse de, hepsi tüm canlılığıyla dünyada yaşıyor ve yaşatılıyor. Çizgi filmlerde bile algılarımızla oynanıyor.

Kuran'ı biz çağlar öncesinin bir hikâye kitabı gibi okusak bile, o hikâyelerin halen her an yeniden yaşandığını ve yaşatıldığını fark edince Kuran, ayet yani işaret ve izlerini ve kullanılan son derece ilginç Rabcasını özümsemeye başlayınca yaşadığınız her noktaya bu ilimle adeta dürbün tutabiliyorsunuz…

Kuran'ı anlayan birinin bu kitapta hayatına ait, ayakkabı bağının çözülmesine kadar, her detayı bulabileceği, ancak bizlerin buna muktedir olmadığımız anlatılır…

Allah bir yaprağın düşmesini dahi hesapladı ise, ki öyledir, zaten bunun aksi düşünülemez…

Kuran'da gerek Hz. Yusuf anlatımındaki kurttan, Ashab-ı Kehf'teki Kıtmir'in bir köpek olmasına, Hz. Yunus'a ilişkin kıssadaki yunusa [ve bu sembollerin Büyükköpek Takımyıldızı'nda yer alan ve güneşten sonra galaksimizdeki, dünyamızdan bizim bulunduğumuz konumdan en parlak görünen, A ve B'si olmak üzere çift yıldız olduğu bilinirken (hatta son dönemde C'si de olduğu ifade edilmekte) ve Miraç'la ve ilk vahiyle ve daha pek çok ilahi anlatımla ilgili olan hem kuzey hem güney yarımküreden görülebilen] Sirius (Tarık) yıldızının peygamberimiz ve daha nice ilahi olayla bağlantısını…

Kelime, harfler ve sembollere girdikçe daha iyi OKU'yabileceğinizi anlıyorsunuz…

Piramitler ve yapımlarına baktığınızda bu yapılardaki ayinlerde Sirius yıldızını gören konumlar seçildiğine hayretle tanıklık edeceksiniz… (Yegâne ilim olan Allah ilminin (Teslimiyet/İslamiyet), diğer peygamberlerce ezelden beri, Âdem'den beri getirilmiş tek bilginin, rahmani değil şeytani yönde kullanılmasına örnek…)

Bu tür değerlendirmeler yapmadan "Ben Kuran'ı okudum…" "Bir şey anlamadım…" "Şurası şöyle burası böyle…" demenin gerçekten bir anlamı olduğuna inanmak "istiyorsanız" da bu artık sizin Kader'i seçiminiz olur…

Bir şeye inanmak ya da inanamamak o şeyin kendisi ve karşıtlarını da incelemek suretiyle bir zemine oturtulabilir ve Kuran'ı bu yönleriyle inceleyen hiç kimsenin inanamamasının mümkün olduğuna inanmıyorum. Ama elbette ki her birimiz bu yolu bulacak değiliz. Bu imtihan gereği böyle… Allah bizleri hidayet edilenlerden kılsın…

***

Allah Kuran'da ramazan ve oruçtan bahseder ama takvadan çok daha fazla bahseder. Peygamberimiz güzel ahlakı tamamlamak üzere geldiğini ifade etmiştir. Ahlak İslamiyet'in temeli olarak nasıl da güzel ifade edilmiştir…

Bu bize ibadetlerimizi bedenen yapsak da Ruhen, Kalben, Nefsen daha sık uyarıldığımız bir alan olduğuna işarettir. Ve ibadet ettiğimizi sansak da, takvaya ulaşmadıysak "problem var" göstergesidir…

Kuran bir görevler bütünü ve anlamadan yapılacak kurallar manzumesi değil, tam anlamıyla hayatın, hakikatin ve ebediyetin sırrıdır…

Herkes kendi eliyle cennetini, cehennemini oluşturur. Bu yüzden dinde zorlama yoktur… "Tavsiye" vardır…

Gerisi artık bizlere bırakılmış… Allah, her şeye gücü yeten, bu Yücelik ve Kudret'ine rağmen "cüzi iradeye" serbesti vermiştir…

Peygamberimiz için, "O karanlığı delen bir yıldızdır" anlatımında geçen (Tarık Suresi) şunu gösterir:

O dünyanın neresinde olursak olalım karanlıkta kaybolmamızı engellemek için Allah'ımız tarafından yollanmıştır…

O dileseydi Allah karanlığı onun için yok ederdi. Allah dileseydi herkes hidayete ererdi.

Ama O karanlığı delmiş, karanlıkta yaşamak isteyenlerin yine iradesine müdahale etmemiş, herkese yol gösteren iken kendisine yönelenlerin rehberi olmuştur…

Burada imtihan sırrı ve kulun seçme özgürlüğü olması bu kudretteki Allah'ın zarafeti değildir de nedir?

Zarafet arıyorsanız Kuran'a ve onu yaşayan Peygamber'e (sav) bakın. Biliyorum, nelerle kulak ve beyinleriniz kirletiliyor ve sizler de aynı benim gibi tembellikten oturup da hakikatini araştırmayı yıllara bırakıyorsunuz…

Sonra pişmanlığınız büyük olur. Emin olun. Vicdan azabı ağır oluyor, Allah'ımızın bunca lütfuna rağmen nankörlük göstermenin, o güzel peygamberimizin kendini hiçe sayarak sırf bizler için çabalarına kayıtsız kalmanın vicdan azabı büyük oluyor…

Maalesef bu dünyayı yöneten şeytani sistem sahipleri, bizlerden daha iyi biliyor Kuran'ı…

Ve TEK olan bilgiyi imtihandaki irade serbestisi ile şeytani yönde kullanıyorlar. Bizlerse cahil idraklerimizle, onların bile kabul ettiği ama nefisleri ve şeytani sistem yönünde kullandıkları Allah ilmini, Kuran'ı ve peygamberimizi ya inkâr etmekte, ya da itham etmekteyiz…

Gelmiş geçmiş tek din, yani YOL, İslam, yani TESLİMİYET'tir… Tüm peygamberler teslimiyetin belirli mertebelerini getirmişlerdir…

İster Sümerler olsun ister Atlantis vs. bunlar yine diğer peygamber ve velilerin getirildiği TEK olan ilmi almış ve şeytani yönde kullanmıştır. Yani İlim TEK'tir, kullanıldığı yön faklıdır tek fark budur. Bu fark da cennet ve cehennem çizgisiyken, arada ise Arafat yani arif olma hattı vardır…

Yoksa peygamberimiz ki, Allah'ın ona verdiği ilim tüm ilimlerin kaynağıdır ve bütünüdür, eski uygarlıklardan duymuş da söylemiş değildir. Yani inanın gülmek gerekir bu iddiadaki "cehalete". Aslında bunu iddia edenler sadece hakikati "örterler", onlar bizlerden daha iyi biliyorlar bu iddianın gerçek olmadığını…

Bir zamanlar bir Sümer meselesi vardı İslamiyet'i inkârda kullanılmaya çalışılan… Bir gün Göbeklitepe'nin ortaya çıkmasıyla, bir anda Allah bu iddiayı sunanların üzerine güldürdü.

Sümer kelimesine dahi baktığınızda o kelimeyle kök olarak bağlantılı olabilecek Samiri, Semerkand, Samara gibi kelimeleri incelemek gerekiyor…

Kuran'da geçen SAMİRİ bu anlatımlara o kadar uyar ki…

Hz. Musa kavmini kardeşi Harun'a bırakıp Tur Dağı'na çıktığında ve geri döndüğünde, kavmi yaşadıkları onca mucizeye rağmen bir buzağıya tapmaya başlar… Ve Musa kavmine sinirlenir.

Bu anlatıma ilişkin açıklamalar oldukça uzundur, ancak şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki; Samiri bizler için Sümerlere sığınan anlatımlara da bir cevap hazırlayan işaretlerdendir…

Samiri (yine) Allah ilmi ile (ama bunu şeytani yönde kullanarak) bir boğa heykeli yapmış ve Musa'nın kavmi de bunu tanrı ilan etmiş…

Boğa olması, boğaya tapmış bir kavim olan Sümerlere burada bir atıf olduğunu anlamak adına da bir işaret olabilir…

Samiri'nin Cebrail'i gördüğü ve onun ayağının bastığı yerden bir avuç toprak aldığı ve bunu da ziynetlerden toplanıp eritilip yapılmış altın buzağı üzerine attığından o putun canlı gibi ses çıkardığı anlatılır…

Buradan anlamamız gereken işaretlere baktığımızda, Samiri gibi Sümeri anlatımlara dayanarak ya da Atlantis gibi dayanaklar bulmaya çalışarak bizi hakikati görmekten alıkoymaya çalışanlar karşısında ne düşüneceğimiz net olmalıdır.

(Samiri), "Ben, onların görmediği şeyi gördüm. Resul'ün (sav) izinden (ayağının bastığı yerdeki topraktan) bir avuç aldım. Sonra da onu (erimiş madenin içine) attım. Ve böylece (bu), nefsime (bana) güzel göründü" dedi. (Taha 96)

Din, bilim, felsefe, kadim öğretiler sürekli inzal edilmekte olan TEK'liğin Allah'ın ilminin farklı etiketlerle karşımıza çıkmasından öte değildir…

Bu TEK'lik ilminin bütünü ve en yüksek kemalatı peygamberimiz de ve ona vahyedilen Kuran'dadır…

Malzeme aynıdır. Kimi bıçakla adam öldürür, kimi de aynı bıçakla heykel yapar. Bıçak aynı bıçaktır…

Kardeşin kardeşi öldürme hikâyesi Habil ile Kabil'den başlamış ve kardeş kardeşe düşman olmuştur… Bir kargaysa, insanlığı öğreten ilk işaretlerden birini taşıyan vasıta…

Yani gölge olmadan ışık görülemez. Bu işin güzelliği de buradadır…

Zaten…

Görmek istemeyene güneş neylesin?

Mühürlenmiş kalbine sözler neylesin
Kirlenmiş gerçeğe özler neylesin
Ne fark eder sevdiğim benim kim olduğum
Güneşe kör ömrüne gözler neylesin
Sen duymazsın nefsinden başka kimseyi
Sararmış yaprakların bahar ortasında
Genç yaşında eskiyen yıllar misali
Sırasını bekleyen güzler neylesin
Maskeler taşırken kalbinin içinde
Sevgiyi taşıyan yüzler neylesin
Keşkeler taşarken "kader" biçiminde
Parçalara bölünmüş cüzler neylesin
Bitsin artık bitmeyen bu sonsuz çile
Mahkûmken "zamansız" yaşayan ecele
Hesapların alnında diziliyorken
Sessiz kalmaya yeminli gizler neylesin…

– Deniz Erten

1. https://evreninvarolusu.wordpress.com/tag/fotosentez
2. Hatta bir gün Ebu Bekir Hazretleri'nin maruz kaldığı haksız bir suçlama olayında dahi, Ebu Bekir Hazretleri sabrının sonuna kadar dayanıp da son noktada kendini müdafaada bulunduğu ve bir cevap verdiği için, peygamberimizin, Ebu Bekir'in yanındaki meleklerin o anda oradan ayrıldığını ifade ettiği anlatılır.
3. Türkçe Etimoloji Sözlüğü
4. Buhari, Rikak 38
5. Tirmizi, Tefsir 13; Kurtubi, Tefsir 2/19
6. Boşluk" ifadesi, dünyanın yüzeyi ile iyonosfer tabakası arasındaki elektromanyetik alanı işaret etmek için kullanılır.
7. Vikipedi

8. İnsan kafasına yerleştirilen elektrotlarla EEG'ye (beynin sinirsel faaliyeti ile elde edilen biyoelektriksel döküm) ulaşmıştır.

9. Nükleotid, bir fosfat, beş karbonlu bir şeker (deoksiriboz) ve bir azotlu organik bazdan oluşan bir kimyasal bileşiktir. En yaygın nükleotidler nükleik asitlerin yapıtaşlarıdır. Ayrıca koenzim A, flavin adenin dinükleotid, flavin mononükleotid, adenozin trifosfat ve nikotinamid adenin dinükleotid fosfat gibi koenzimler de nükleotiddir. Koenzimlerin hücre metabolizması ve sinyal iletiminde önemli rolleri vardır.

10. Bu konuda bazı ipuçları elde edilse de, mesele henüz tam anlaşılamamıştır. Bu pusulanın temelinde kuşların gözlerindeki sinir dokuda bulunan ışığa bağımlı flavoproteinler grubundan kriptokrom adında bir molekülün rol aldığı tespit edilmiştir. Aslında kriptokrom, birçok bitki ve hayvanda bulunan bir tür sinyal proteinidir. ("Kuş Gözündeki Pusula", Soner Efe, http//www.sizinti.com)

11. Kelime Kökeni (Tarihçe, en eski kaynak [TDK, Türkçe Sözlük, 1. Baskı, 1945]): Yeni Latince crypton veya krypton "kimyada bir element" sözcüğünden alıntıdır. (İlk kullanımı: 1898 Sir William Ramsay ve Morris Travers, İng. kimyacılar.) Latince sözcük Eski Yunanca kryptós κρυπτός "gizli, saklı" sözcüğünden türetilmiştir. Bu sözcük Eski Yunanca krýptō κρύπτω "gizlemek, saklamak" fiilinden türetilmiştir. Yunanca fiil Hint-Avrupa anadilinde yazılı örneği bulunmayan krup-yo biçiminden evrilmiştir. Bu biçim Hint-Avrupa anadilinde yazılı örneği bulunmayan krāu "saklamak" kökünden türetilmiştir.
Fr crypto < Fr cryptogramme, şifreli yazı, § Eski Yun. kryptós κρυπτός gizli + Eski Yun. grámma γράμμα yazı → Kripton.
Kelime Kökeni (Tarihçe, en eski kaynak [Meydan-Larousse, 1969]): Fransızca crypto sözcüğünden alıntıdır. Fransızca sözcük Fransızca cryptogramme "şifreli yazı" sözcüğünden türetilmiştir. Bu sözcük Eski Yunanca kryptós κρυπτός "gizli" ve Eski Yunanca grámma γράμμα "yazı" sözcüklerinin bileşiğidir.

12. Kelime Kökeni (Tarihçe, en eski kaynak [vahy (Mukaddimetü'l-Edeb, 1300 yılından önce]: vahy ıydı ya işāret kıldı ya bitidi ya ilhām bérdi tanrı paygāmbar tapa]

13. Sonar (Sound Navigation And Ranging), ses dalgalarını kullanarak cismin boyut, uzaklık ve diğer verilerini görmemize yarayan alet. Sesin sualtında yayılmasını kullanarak sualtında/üstünde gezmeyi, haberleşmeyi ve diğer cisimleri tespit etmeyi sağlayan bir tekniktir.

14. Genellikle 50 mikrovolt.

15. http://www.ilkteleskobum.org/2013/01/kozmik-mikrodalga-arkaplan-isimasinin-kesfi

16. Allah, ölüm vakitleri geldiğinde insanları vefat ettirir, ölmeyenleri de uykularında bilinç kaybına uğratır. Ölümüne hükmettiklerinin canlarını alır, diğer canları da belli bir süreye kadar bedenlerine salar. Kuşkusuz bunda iyice düşünenler için dersler vardır." (Zümer 42)

17. Arapça *şrʿ kökünden gelen* *şarīʿa* شريعة "din, yasa, özellikle İslam hukuku demektir… Şer Arapça *şrʿ kökünden gelen* *şarʿ* "1. شرع açık yol, rota. 2. özellikle İslam dininin yolu, İslami hukuk kurallarının tümü" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça شرع başladı, girişti, 2. yasa koydu, düzenledi" fiilinin mastarıdır…

18. Yine kriptokrom molekülü, kripto kavramını hatırlayalım…

19. Hatta dile hafifçe tükürürler. Hz. Ali'nin de bir anlatımında peygamberimizin mübarek tükürüğünün hâlâ dilinde olduğunu ifade ettiği söylenir…

20. Bazı Allah dostlarının güvercin, doğan gibi farklı varlık görüntülerine dahi girebildiklerini anlatan hikâyeler yok değildir…

21. Ahiret: Sonra, sonradan gelen

22. Kaynak: Mehmed Çağlayan, Ehl-i Sünnet ve Akaidi, s. 269

23. Hayvanın dizlerine ve dirseklerine mesani ed-dabbe" ve bir vadinin büküntülerine, dönemeçlerine "mesaşi el-vadi"; bunun gibi, musikide ikinci tele veya çifte tellilere "mesani" denir. Mesani ila yedu ise bağış ve ihsanı tekrar etmek demektir. İbn Cerir'in İbni Abbas'tan bir nakline göre mesanide müstesnalık manası da vardır. Zira istisna da seniy'den türemiştir. Bükülmüş ipe veya ipliğe "mesna(tun) veya misna(tun)" denildiği gibi, geri döndürme (terci') veya tekrar etme manası itibarıyla tarab (sevinçlik, şenlik) ve terennüme veya ikişerli manası ile mesnevi dediğimiz nazım şekle de mesna(tun) denilir. Bir de müsnanın çoğulu olabilir ki, sena makamı, yeri anlamına gelir. (Elmalılı M. Hamdi Yazır, *Hak Dini Kuran Dili*, V, 3074-3075; *El-Mu'cem'ul Vasit*, I, 101, 102, Ç.Ü. *İlahiyat Fakültesi Dergisi*, Cilt 5, Sayı 1, Ocak-Haziran 2005, Mehmet Çalışkan)

24. Farsça bande بنده "bağlı olan, köle, kul" sözcüğünden alıntıdır.

25. Kibir kef-be-ra, Kabir qaf-be-ra kökünden gelir

26. Dalga bir fizik terimi olarak, uzayda ve maddede yayılan ve enerjinin taşınmasına yol açan titreşime denir. Dalga hareketi, orta parçaların yer değişimi sıklıkla olmadan, yani çok az ya da hiç kütle taşınımı olmadan, enerjiyi bir yerden başka bir yere taşır. Dalgalar sabit konumlarda oluşan titreşimlerden oluşurlar ve zamanla nasıl ilerlediğini gösteren bir dalga denklemi ile tanımlanırlar. Bu denklemin matematiksel tanımı dalga çeşidine göre farklılık gösterir. (Vikipedi)

27. Erişkin erkek sesi genellikle 85 ila 155 hertz, erişkin kadın sesi ise genellikle 165 ila 255 hertzdir.
28. Atom Yunancada "bölünemez" anlamına gelen atomus'tan türemiştir. Atomus sözcüğünü ortaya atan ilk kişi MÖ 400'lü yıllarda yaşamış Demokritos'tur.
29. Kaynak: Hilal Nevruzoğlu, http//www.yaklasansaat.com
30. Fatih Uzun, http//www.sizinti.com
31. http://www.muslim-library.com/ bu linki dipnota koyuyoruz
32. Plasebo etkisi, farmakolojik olarak etkisiz bir ilacın telkine dayalı bir etki ortaya çıkarma halidir.
33. Nesrin Dabağlar, http//www.indigo.com
34. Tirmizi, Tefsiru Sureti, 68; Ebu Davud, Sünnet, 17/4700. İbn Hacer, 6/289
35. Braden'ın dinlediğim bir anlatımından aktarıyorum.
36. Türkiye'de Burdur Müzesi'nde bir lahit kapağında, Manisa Müzesi'nde, Hacı Bektaş Veli Çeşmesi'nde, Efes antik kentinde bulunmuştur.
37. Arapça ġwṣ kökünden gelen ġaws غوص "1. (özellikle inci avı için) dalgıçlık yapma, inci dalgıçlığı yapılan yer, 2. tasavvufta en yüksek mertebeye erişmiş kişi" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça ġāṣa "inci dalgıçlığı yaptı" fiili ile eş kökenlidir. (Türkçe Etimoloji Sözlüğü)
38. Arapça cbr kökünden gelen cabr جبر "1. kırık kemiği kaynaştırma, 2. sentez, matematikte cebir, 3. güç, zor, şiddet" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça cabar جبر "1. birleştirdi, kaynaştırdı, 2. güç kullandı" fiilinin mastarıdır. (Not: Bu sözcük Aramice/Süryanice #gbr גבר "üstesinden gelme, şişme, kabarma, kahramanlık ve cesaret gösterme" kökü ile eş kökenlidir.)
39. Kaynaklar: Kevser Yalçın, *Kuantum Bilgileri Işığında Rezonans*, Hüseyin Sayın, *Yüzüncü Maymun Deneyi*
40. Adı geçen kaynak.
41. Dünyanın her yerine peygamber gönderilmiştir hadis kitaplarında, bir rivayette 124 bin, diğer bir rivayette de 224 bin peygamber gönderildiği bildirilir. Bu anlatımın altındaki asıl önemli olan mesaj kısacası şudur: "Allah, hiçbir devri boş bırakmamış hemen her devirde peygamber göndermiştir." Peygamberler dünyanın çeşitli ülkelerine, ayrı ayrı yörelere gönderilmişlerdir. Kuran gösteriyor ki, yeryüzünde hemen her topluluk içinde peygamber zuhur etmiştir.
42. Bediüzzaman Hazretleri, "Yüz yirmi dört milyondan ziyade evliya" ifadesini tercih ederek bu rakamın daha da "ziyade" olduğunu beyan etmiştir.
43. Ahmed ve Beyhaki´nin Aişe'den rivayeti şöyledir:
"Resulullah efendimize vahiy geldiği zaman, üzerine bindikleri devesi vahyin ağırlığı sebebiyle yere çökerdi. Peygamberimiz de şakaklarından şapır şapır ter dökerdi. İsterse soğuk bir günde olsun."
Taberani´nin Esma binti Amis'ten rivayeti ise şöyledir:
"Resulullah'ın üzerine vahiy indiği zaman, neredeyse bayılacak gibi olurdu."
Ahmed, Taberani, Beyhaki ve Ebu Nuaym Esma binti Yezid'den rivayet ederler. O demiştir ki:
"Maide Suresi Resulullah'a nazil olduğu zaman, kendileri devesi üzerinde bulunuyorlardı ve devenin yularından ben tutuyordum. Nazil olan surenin ağırlığından neredeyse devenin ön ayakları kırılacak idi.
44. İbn-i Abbas kelimeyi rakîm-merkûm ilişkisi içinde "kitabe" olarak çevirir. Hakeza Razî de öyle.
45. Arapça rkm kökünden gelen rāḳim راقم "sayı veya harf yazan" sözcüğünden alıntıdır. Arapça sözcük Arapça raqama رقم "işaretledi, çizdi, yazdı" fiilinin failidir.
46. http://www.muslim-library.com/ bu linki dipnota koyuyoruz
47. http://blog.milliyet.com.tr/kandaki-oksitlenme/Blog/?BlogNo=403786
48. http://blog.milliyet.com.tr/hz-mehdi-ye-neden--bakir--lakabi-verildi-/
49. Böyle bir şeyi fark etmek beni dünya siyasetinde Kıbrıs ve önemi açısından düşündüren bir durum…
50. Altın Oran, bir sayının insanlık, bilim ve sanat tarihinde oynadığı inanılmaz bir roldür. Phi, evren ve yaşamı anlama konusunda bizlere yeni kapılar açmaya devam etmektedir. 1970'lerde Roger Penrose, o güne kadar imkânsız olduğu düşünülen, "yüzeylerin beşli simetri ile katlanmasını" Altın Oran sayesinde bulmuştur. (Vikipedi)
51. *Ege Life*, Ferda Ercan Uyulan
52. Etimoloji Sözlüğü, Sevan Nişanyan
53. Yedi Uyurlar sembolü ve bu uyurlarla ilgili aynı surenin 12. ayeti:
"Summe beasnahum li na'leme eyyul hızbeyni ahsa lima lebisu emeda (emeden)."
"Sonra onları ba'settik (uyandırdık, diriltik), iki grubun hangisinin, kaldıkları süreyi daha iyi tahmin edeceğini bilelim (daha iyi hesap edeceği ortaya çıksın) diye." Burada bilelim demek, açığa çıkaralım, fiilen tahakkuk ettirelim de kendileri de anlasın demektir. (Elmalılı tefsir; Cilt 5, sayfa 3226; Ashab-ı Kehf-yorumsuz.net)
54. Davud yıldızı gibi
55. İmam-ı Kurtubi ise şöyle demektedir:

“Sabit ve sahih olan hadisler delalet eder ki, Resulullah sallallahü aleyhi ve sellemin iki omzu arasındaki mühür; sol omuz yanında kırmızımtırak renkte ve çıkıntı halinde bir şey idi. Küçülüp azaldığı zaman güvercin yumurtası şeklinde oluyor, büyüyüp şiştiği zaman da yumruk kadar oluyordu (Resulullah sallallahü aleyhi ve sellemin vefatı zamanında ise, şişkinlik kaybolmuştu).

56. Kristal, billur amorf yapıda ya da kesme cam, kimyadaki katı haldeki bir elementin veya bileşiğin, molekül, atom veya iyon yığınlarının (paketinin) kesin geometrik bir yapı göstermesidir.

57. Crypton/krypton kimyada bir element < Eski Yun. kryptós κρυπτός gizli, saklı < Eski Yun. krýptō κρύπτωgizlemek, saklamak, kripto: Fransızca crypto, Fransızca cryptogramme, “şifreli yazı” sözcüğünden türetilmiştir. Bu sözcük Eski Yun. κρυπτός “gizli” ve Eski Yun. grámma γράμμα“yazı” sözcüklerinin bileşiğidir - Türkçe Etimoloji Sözlüğü)

58. Allah için bir köşeye çekilerek sadece ibadetle meşgul olmak.

59. Carlos Castaneda

60. Nebk: Yazmak, düz etmek, düzleştirmek.

61. DNYA-DNA-EDNA: Dünya kelimesi, bizzat ve hükmen yaklaşmak, zaman ve yer açısından yakına gelmek, aşağı çekmek anlamına gelen “edna” fiil kökünden türemiştir. Dünya sözü, daha yakın, daha uygun manasındaki “edna” kipinin dişil (müennes) şeklidir. Dünya kelimesinin “denaet” kökünden geldiğini söyleyenler de olmuştur. Buna göre “dünya”; basit, iğreti, adi, alçaklık anlamlarına gelir. “Edna” kelimesi Kuran’da küçük, az veya eksik (Mücadele 7, Müzemmil 20), daha uygun, daha münasip, daha yakın (Bakara 282, Maide 108, Ahzab 51), daha değersiz, adi, hayır yönünden daha az (Bakara 61, Secde 21), yakın mekân, yer olarak daha yakın (Rum 3) gibi anlamlarda kullanılmaktadır. (Hüseyin Ece, İslami Kavramlar)

62. Buda sembolünde, aydınlanmaya işaret olarak, onun başını kaplayan kozalaksı yapının epifiz bezinin dokusunun adeta tüm beyni kaplarcasına yayılmış olması hali ise tüm bu konularla ilgili olarak dikkate şayandır

63. http://www.altinoluk.com/dergi/index.php sayfa=yazarlar&yazar_no=189&MakaleNo=d255s038m1&AdBasHarf=&limit=0-15

64. Çakralar-felekler-çemberler-değirmenler…

65. 11 Haziran 1991 tarihli *Sabah* gazetesi, sayfa 8, Ahmed Hulusi, “Kavramlar”

66. Beyin sapımızın hemen üstünde ve aşağı yukarı bir ceviz büyüklüğündeki talamus acı ve ağrı gibi duyuların belirli bir dereceyle algılanmasını sağlayan ve sinir sinyallerinin okunmasında tercüme görevi yapan bir sinir dokusu. Ağrı dışındaki öteki algılamalarımızın bilgisi önce işlemden geçiyor ve cerebral korteks dediğimiz alanın ilgili bölümlerine tevdi ediliyor… Bunun yanında talamusun hafıza ile de ilgili fonksiyonları olduğu düşünülüyor…

67. Diğer anlatımıyla cennetten kovulup dünyaya gelen Âdem hikâyesi.

68. Hatta buna benzer bir örnek verirsek, mesela havaalanlarının etraflarına radyo istasyonları kurulabiliyor mu ya da eğer bu gerçekleştirilebiliyorsa teknik anlamda ne tür kurallar getirilmiş bu konudaki düzenlemeleri incelemek lazım… Çünkü radar denilen sistemle yani yine radyo dalgalarıyla frekanslarla yönünü bulan uçaklara, başka frekanslar karışması neticesi kaybolma veya daha pek çok hatalı yol okuması olabilir. Radyo dalgaları ve frekans meselesi her anlamda yolumuzu bulmakta o kadar önemli ki hayret verici…

69. Üçüncü Göz Molekülü Ürün Dirier/Levent Ersan röportajı

70. İsrail, Lokman Hekim ve Bak-ara kavramlarına başka gözle bakmama sebep olan Terzi Babam Necdet Ardıç’a sonsuz teşekkürler... (www.terzibaba.com)

71. Hacer-ül Esved. Bu bazalt taşların bizim güneş sistemimize ait olmadığı söylenmektedir…

72. Annemarie Schimmel’in Sayıların Gizemi adlı kitabında “Hazırlama ve Tamamlama” başlığı altında incelediği kırk sayısının bu derece önem taşımasının Ay’ın geçtiği 28 nokta ile 12 burcun bileşimiyle de açıklanabileceğini ifade eder… http://turkoloji.cu.edu.tr

73. http://www.etimolojiturkce.com/kelime/bur%C3%A7

74. http://www.etimolojiturkce.com/kelime/n%C3%BCzul

75. http://turkoloji.cu.edu.tr

76. Osmanlı döneminde kıraathanelerde ve dost meclislerinde pek çok anlam içerdiğinden zamanın değerlendirilmesi adına da sunulduğu bilinir (Yavuz Sultan Selim)…

77. http://www.etimolojiturkce.com ve Sevan Nişanyan, Etimoloji Sözlüğü

78. Reçine, katı ya da yarı akışkan, billurlaştırılması güç, suda çözünmeyen, organik çözücülerde çözünen, ısıtılınca yumuşayan ve ergiyen madde.

79. http//www.nedir.com

80. Moses: derives it from the Egyptian word for water, mo, and the verb to save out of water, “uses”. BDB Theological Dictionary relates it to the Egyptian word mes, mesu, meaning child, son.

81. “Bedir Savaşı ve 313’ün Sırrına Dair”, Hamza Yardımcıoğlu, http//www.anahtartv.com

82. *İnsan Beyni En Gelişmiş ve Bağımsız Bir Beyin*, Yaşar Özkan

83. Beynimizdeki üçleme, 3 sayısının işaretini bize bir de bu taraftan anlatıyor.

84. http://www.ruhunyolculugu.com/uc_beyin_teorisi-t9807.0.html;wap2=

85. Tüm evren içre evrenler Allah ilminin esmasında açığa çıkmaktadır. İster idrak et ister iman! Düzenleme: Hakan Çakmak, çeviri: Esin Tezer (http://www.okyanusum.com/belgesel/evrenin-isletim-sistemi-bilinctir/

86. Fantom DNA efekti etkisi ise uzay ve zamanın dışından gelen bilgi önceden orada bulunan DNA'nın aktive ettiği solucan delikleri tarafından hâlâ akıtılmaktadır. Rus bilimadamları DNA'ların boşlukta rahatsız edici paternler oluşturabildiğini ispatladı ve hatta MANYETİZE solucan delikleri…

87. Rus bilimadamları DNA'ların boşlukta rahatsız edici paternler oluşturabildiğini ispatladı ve hatta manyetize solucan delikleri… Solucan delikleri evrenin farklı yerlerinden bilginin zaman ve mekân dışından transferini sağlayan tünel bağlantılarıdır…

Solucan deliği ya da Einstein-Rosen köprüsü, Nathan Rosen ve Albert Einstein tarafından ileri sürülmüştür. Solucan deliği aslında uzay zamanın temelde uzay ve zamanda bir kısa yol olan kuramsal topolojik bir vasfıdır. Genel olarak beyaz delikler ve kara delikler arasındaki bağlantıya solucan deliği denmektedir. Bir solucan deliğinin bir boğaza bağlı en az iki ağzı vardır. Eğer solucan deliği geçilebilir ise madde solucan deliğinde bir ağızdan diğerine boğazdan geçerek ulaşabilir.

Solucan deliği ismi fenomeni açıklamakta kullanılan bir analojiden gelir. Eğer bir solucan bir elmanın üzerinde seyahat ediyorsa, tüm elmanın etrafını dolaşmak yerine içinden geçerek bir kestirme yol bulmuş olur.

Ve solucan deliğinin merkezi (ortası) durak noktadır, yani oraya geçerken spagettileşme denen bir olaydan sonra takılırsınız ve yıldızların bir ömrü bitirmesini 10 saniye içinde görebilirsiniz. Oradan çıkmak için ışıktan hızlı yani düşünce dalgaları hızında olmalısınız. Çıkamazsanız kara delik yok olurken enerji veya gaz kütlesine dönüşürsünüz. (Vikipedi)

Table of Contents

- BİRİNCİ BÖLÜM
  - GRACELAND
  - BAŞLARKEN
  - KİŞİSEL GELİŞİM
  - MELEK KAVRAMI
  - SCHUMANN REZONANSI-I
  - SCHUMANN REZONANSI-II
  - SCHUMANN REZONANSI-III
  - UYANIŞ
  - HZ. MUHAMMED (SAV) YAŞIYOR
  - RUH VE BEDEN
  - HANNAN-ŞERİAT
  - İŞARETLER
  - KELİMELER, HARFLER, SIRLAR
  - GÜL
  - ÇİFT SARMAL-I
  - ÇİFT SARMAL-II
  - DNA'YA GEÇİŞ
  - DNA-I
  - DNA-II
  - DNA-III
  - DNA-IV
  - DNA ve Yazılım
  - TİMÜS
  - KALP GÖZÜ
  - KALBİN BEYNİ
  - YAŞAM ÇİÇEĞİ
  - 100. MAYMUN FENOMENİ
  - TORUS ZÜLKARNEYN
  - TORUS-I
  - TORUS-II
  - TORUS-III
  - SİDRE-SEDİR
  - BEYNİMİZ BİR RADYODUR
  - EPİFİZ-I
  - EPİFİZ-II
  - DMT-I
  - DMT-II
  - YA BENİ İSRAİL
  - HİDAYET
  - EZAN

UMRE
İSLAMİYET
KIRK HARAMİLER: AÇIL YAŞAM AÇIL
RETİNA
HOLOGRAM EVREN
AHSEN-İ TAKVİM, ESFEL-İ SAFİLİN
“Hani, Allah neden acı verir ki?” sorusuna ilişkin şunu tefekkür etmekteyim ki; ACI diye adlandırdığımız durum aslında beyin nöronlarımızın hayat içinde dünyevi alışkanlıklara tıkanmışlık nedeniyle DEAKTİF olmuş kısımlarını “Yanma yoluyla” yeniden aktive eden ve “Dönüşüm” demek olan “Tasavvufun” insan bilincinde oluşumuna destek olan bir hadisedir..
YANİ Allahımız “Nurun ala Nur” yani benim tabirimle “Nöron üstü nöron” oluşumuna bizi taşıyabilmek ve kabuğumuzu kırmak için bize bunu yaşatmaktadır... Dolayısıyla Allah’ımızdan gelen acı sandığımız olgu aslen Allah’ımızdan gelen rahmettir... Diğer boyuta geçiş ve İnsanı Kamil olma yolundaki gelişimimiz için.Asıl büyük ve gerçek acı olacak olan o boyuttaki acımızın kaldırılması için... Allahü a’lem...
KISA KISA
TARIK
ANKEBUT
İSİMLER, İZLER, İŞARETLER